DIGITIZED

RF 240,1
H

420

T.D.R.C. 420

R.R. 182-.4.1889.

182
419/1889/4

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாண்டவராயசுவாமிகள்

இயற்றிய

கைவல்லியநவநீதம்.

இதற்கு விருத்தியுரை

திருத்துருத்தி … பீடம்

கரபாத்திரசுவாமி ஆதீனத்திருந்த

ஸ்ரீ-சச்சிதானந்தசுவாமிகளால்

செய்யப்பட்டு,

420
181-48

சென்னை

அத்துவிதசபையாரால்

சை - இரத்தினசெட்டியாரது

மதராஸ்ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

விரோதிஞு ஆவணி

Registered and Right of Translation reserved.

1889

உ

கடவுள் றுணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனாலறிவிப்பது யாதெனின், இதனடியிற்கண்டுள்ள புத்தகங்களை வேண்டுவோர் சென்னை ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ் ஹெட்கிளார்க்கு ம-ா-ா-ஸ்ரீ கோ. [..]ராசாமிநாயுடு அவர்களிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வெளியூராட்டார் ஷை யாருக்கு முன்பணமனுப்பாமலே வாலியூ பேயெபில் போஸ்டிலேயே பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அச்சிட்டிருக்கும் நூல்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
பிரபுலிங்கலீலை மூலமும் உரையும் காப்பி க-க்கு	2	0	0
சுவானுபூதிவிளக்கம். சிவகாருணியவிளக்கம்.	0	4	6
உபநிடதம் விருத்தியுரை.		5	0
வேதாந்த சூளாமணி உரை.	2	0	0
தசகாரிய மகாவாக்கியவுரை.	0	8	0
திருக்குத்திரிசிய விவேகவுரை.	1	0	0
உத்தமவாதம் மூலம்.	0	8	0
கைவல்லியநவநீத விருத்தியுரை.	1	4	0
சர்வமதசித்தாந்த விளக்கவினாவிடை.	1	0	0
தத்துவநிஜானுபோகம் (முதல்வால்யம்)	2	0	0
சுகர் கைவல்லியம்.	0	2	0
சொரூபசாரமூலமும் உரையும்.	0	8	0
பிரத்தியக்ஷானுபூதிவிளக்கம்.	0	10	0
சிவன்னபோதவுரை.	0	8	0
வேதாந்தஇலக்கணம்.	0	10	0
எதார்த்தவாதம்.	0	4	0

இனியச்சிடப்படும் நூல்.

பகவற்கீதைவிருத்தியுரை.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சாந்துகவிகள்.

இஃது
வியாசர்பாடியிற்
ஞானசூரியராகவிளங்கும்
ராமாநுஜயதீஸ்வரரால்
இயற்றப்பட்டது.

కైవల్యనవనీతస్య వ్యాఖ్యానం కృతవాన్ స్వయం
సచ్చిదానందరూపః లోకానుగ్రహకామ్యయా
దిశాబాల్యనవహీనాం నస్తుచిన్మాత్రమూర్తయే.

స్వానుభూతిస్వరూపాయ నమశ్శాన్తాయ తేజసే
సచ్చిదానందరూపాయ నిత్యాయాక్లిష్టకారిణే
వ్యాసపుర్యాం నివసన్ శ్రీరామానుజయతిః స్వయం
జ్ఞాత్వాగ్రన్థార్థవిస్తారం చలఖితంజ్ఞానమూర్తిభిః.

சென்னைச் சர்வகலாசாலைத்
தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதராகிய
இயற்றமிழாசிரியர்
கோ-இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிச்சி[..]னந்தவனன் குளற்றலெனப்பலசெப்பிமறையின்சீர்த்த
உச்சிதானந்தமறுவொருபெருவாறெனளியதலுரைத்தவாறு
நச்சிதானந்தவிலதெனவுணர்த்துங்கைவல்யநவநீதக்குச்
சச்சிதானந்தப்போப்பெருந்தகையோருரைவிரித்துச்சாற்றினரால்.

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளை

இயற்றிய

கலிவிருத்தம்.

தன்னனுபவம்புவிதனிற்கைவலியந்தான்
என்னதனிசொற்று கிளின்னறெறுவித்தான்
மன்னுபிரமத்துருவமாவிவண்யவ்கும்
தன்னிகரிருண்டவனனுந்தவனுமன்றே.
இத்தகையநூற்கியணர்ந்தனுபவஞ்சால்
மெய்த்தவரலாதவர்க்கமதருளொன்
றித்தறைமிசைப்பிறசையின்னவிருவோனன்
முத்தனருணசலன்றிக்தனனெருளாயே.
இன்னவுளையாருக்சைக்குரிமையின்றேல்
இன்னபடிபென்றகல்மான வுணர்ந்தின்
டன்னபெரியேன்சச்சிதானந்தனெனவங்
தன்னரும்திருத்தியுளையென்றுளைசெய்தருள்.
அன்னவுளாபாடியமெனப்பொலிவதல்லால்
இன்னபரிசென்றெமனொரவிவணறிந்தே
பன்னிடுதரத்ததலவென்னினும்பரிந்திட்
டென்னெனவுளாக்குதுமெடுத்ததனையம்மா.

திரிசிரபுரம் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

அ-க-அமிர்தலிங்கம்பிள்ளை

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்த மறைமுடிவிற் றிரண்டபெருஞ் சொற்றொடரின்
றிறத்து வண்மைக்
கூர்பூத்த பயன்சுருங்கி விரிவகைதான் டவராயக்
கோமா னன்பாற்
பேர்பூத்த செழுந்தமிழாற் கைவல்ய மெனவொருநூல்
பிறங்கச் செய்தான்
பார்பூத்த மாண்பமைந்தோ ரந்நூலின் சிற்றுளைசீர்
பற்று வாற்றை.

தேர்ந்துதா மூற்றவர்க டம்மையன்றி மற்றையருஞ்
செவ்வ னேகொண
டோர்ந்துய்பு மாறுபயன் விரியவுளைத் தருள்கென்ன
வுளைப்ப வன்பே
கூர்ந்துமுதற் சுருதியுத்தி யனுபவங்கள் கற்றுமுளங்
கொள்ள வாய்மை
சேர்ந்துவிசே டம்பயப்ப விருத்தியுளா செய்துலகி
னிலவித் தானால்.
அச்சுதா நந்தமான மறைமுடிவே தானாக
வசல மான
வுச்சிதார்த் தப்பயனே யுள்ளொளியா யோர்ந்துபய
னுற்று மல்கு
மிச்சிதா பாசரிலுக் கணமுடித்தாத் தரியம்பேர்க்
கிசைந்த வுண்மைச்
சச்சிதானந்தபரமானுன வனுபூதித்
தலைவன் மன்னே.

திருவல்லிக்கேணி

வேங்கடாசலப்புலவர்.

இயற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதாந்தமென்னும்பாற்கடலையுண்டு
விங்கிருளைவிலக்கும்வெண்மதியமேபோல்
ஓதாரவேலையெலாங்கையிற்றிரட்டி
யுண்டமுனியரசென்னவதிசயித்துத்
தாதார்ந்துளவணிவோன்மாலேயானுன்
தாமனாயிலொளிர்வோனும்மறைவாயுற்றுன்
சீதார்ந்தகைவல்யவிருத்திகண்டே
சிச்சிதாசுத்தசிவஞ்செய்தார்காணே.

சா சாத்துகவிகள்.

சேலஞ்சில்லா வைகில்
அத்துவிதானுபவி
அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய
ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமருவுமான்முதற்றேவர்யாரினுமிக்க
சிவசொரூபமகருணையால்
செகமதனில்ஞானபிபாகருக்காகவே
தேசிகோத்தமமூர்த்தமாய்
மருமலர்ச்சோலைசெறிதிருவெனும்பதியில்
வந்தவதரித்தமலாம்
மகிமையுளவத்துவிதமென்றெனத்தெரிய
வருந்நூற்புரிந்ததன்றி
உருவாமகந்தனையுள்ளபடியாராயி
னையன்றிவேறில்லையென்
றுண்மையையுணர்த்துநவநீதகைவல்யபத
வுரையினைமிகத்தெளிவதாய்
அருமையெனமகிழுவேகரதலாமலகமென
வருளியவிருத்தியுரையை
அச்சிலுமியற்றிவைத்தருளினன்சச்சிதா
னந்தசற்குருநாதனே.

நேரிசைவெண்பா.

அருத்தமெனும்பொன்மலருக்கானந்தவாச
விருத்தியுரைசெய்தான்விளங்கத்—திருத்தியாய்
அச்சமொழிந்தன்பர்க்கறிவின்பமேலிடவே
சச்சிதானந்தகுருதான்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அய்யாகுருசச்சிதானந்தமேயுன்பொருளே
மெய்யாந்திரிசியம்வேறுமன்றென்றெனவிரித்தே
செய்யாமொழிமிகர்மின்னுனியாருநைதத்தேர்ந்தவர்க
ளுய்வாரயிக்ககதிபெறுவார்சத்யமுண்மையிதே.

சாத்துகவிகள்.

மட்டுவிருத்தம்.

உருவாமகந்தனைநோக்காதுணர்வேபொருளாநோக்குதற்கே
கருவியாயநவநீதகைவல்லியமாநூலுனைக்குப்
பெருகும்விருத்தியுரையளித்தபெருமானேநின்பேருதவிக்
கொருகைம்மாறுங்கண்டிலன்யானுன்றாள்சரணஞ்சரணமே.

திருமூலர்மரபு.
சதாசிவப்பிரமயோகியின்
மாணாக்கர்
தே-சுப்பராயமுதலியார்
இயற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

இருநிலத்தெம்மதத்தவருமரிய
ஒருதனியாயொளிரிக்திரபீட
குறித்துச்சுருதியுத்தியனுபவ
மிதயத்தியையத்தேர்ந்துகைவல்ய
நூற்குவிருத்தியுரைதனைநுவன்றனன்
பேர்ற்கப்போலிஞானியர்சொருப
நிச்சயம்விளக்குநிபுணன்
சச்சிதானந்தத்தனிப்பெயரோனே.

இந்நூலாசிரியாசிரியர்மாணாக்கர்
சேலம்
கோமளேஸ்வரமுதலியார்
இயற்றிய
நேரிசைவெண்பா.

அகல்வரிய வஞ்ஞான வாரிருளை நீக்கும்
புகல்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் பூட்டும்—இகல்வரிய
சச்சிதா நந்தகுரு சாமி விரித்துரைத்த
வுச்சிதகை வல்ய வுரை.

ஸ்ரீமத்-சுவயானந்தப்பிரமயோகேந்திரர்

மாணாக்கரும்,

அத்வைதவிவேகஸமாஜஸ்தாபகராகிய

ஸ்ரீமான்,

மணிமங்கலம் - திருவேங்கடமுதலியார்

இயற்றியது.

லகுயிர்பரத்தினுண்மை யுருவனுமொருவனிரூர்த்
தலமுறவவதரித்துத் தகைபெறுகைவல்யத்துக்
கிலகுறும்விருத்தியென்ன விசைத்தனன்றற்பதத்தை
முறத்தெரித்த சச்சிதானந்தஞானவேந்தே.

அத்வைதவிவேகஸமாஜத்தாரிலொருவராகிய

ஷை முதலியார் அவர்கள்

மாணாக்கருமாகிய

வாயலூர்-சபாபதிமுதலியார்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பல்லாரும் வியந்தேத்தக் கைவல்ய நவநீதப் பனுவன் மேய, சொல்லாரும் பொருளையெலா மால்வி[illegible] பரியதரு தோற்றுமாப் போல், கல்லாருங் கனிந்துணர வாடியில்[illegible]ரைத்தான் கனமே யென்னும், செல்லாரும் பொழிலீசூர்ச் சச்சி[illegible]ந்தப[illegible]ஞனே.

—:o:—

கைவல்லிய நவநீதப்

பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
அ		ஆண்டதேசிக ...	ரூரு
அகனெறு ...	கருச	ஆதாரமறைந் ...	ருரூ
அக்கினிகட்டு ...	கூசு	ஆதிமுக்குண ...	ரூகூ
அசத்திலெம் ...	உரூக	ஆரணப் ...	ரூ0சு
அசலநிரஞ்சன ...	உசுஎ	ஆரோப ...	உஅ
அச்சுவத்த ...	களசு	ஆர்க்கு ...	உஉரு
அடங்கிய ...	உ0	ஆனபாவி ...	கசுஎ
அண்ணறனருளி ...	ரூ0எ	ஆனவிம்ம ...	கசு
அதனையி ...	உஉ0	ஆனலையா ...	கசுகூ
அது[illegible]ணைப்படி ...	ரூக	ஆன்றபதமா ...	ரூ0அ
அத்தியாரோப ...	உஅ	இ	
அந்தக்கண ...	உருகூ	இகமான ...	உரூஎ
அந்தமுநடு ...	கூ	இக்குணங் ...	ரூசு
அந்தவாறிருந் ...	உகஅ	இங்குமப்படி ...	கஅஎ
அப்படியிரு ...	ரூ0க	இதயமொத்த ...	உஎசு
அரவன்று ...	சுகூ	இதுநினைக் ...	சுசு
அரிதாகு ...	க0சு	இந்தச்சிவ ...	எரு
அரியமெய் ...	க0கூ	இந்தஞானந் ...	கஅ0
அருவமாரு ...	[illegible]	இந்தநிச்சய ...	உகக
அருளுமை ...	ககக	இந்தநீ ...	அக
அழிவிலாத ...	கசுக	இந்தமாயை ...	சுரூ
அழுக்கொடு ...	ரூசு	இந்தவாறைந் ...	உரூ
அ[illegible]கனெடுய் ...	கஉ	இப்படிப்போல ...	உகூ
[illegible]லாத ...	சுசு	இப்புவியி ...	உஅஎ
அறிவுகரு ...	எஅ	இம்பரின் ...	சுக
அறுசுவை ...	கசுஉ	இராசத ...	சு0
அனாகமைந் ...	கசுரூ	இருவகை ...	உகக
அனுபவானந் ...	சு0	இருளாக ...	உசு0
அ[illegible]னபா ...	உசுஉ	இலக்க ...	கசுசு
அன்னைதன் ...	கஎ	இல்லையா ...	உஉரூ
ஆ		இவனி ...	கரு
ஆகமப்பிர ...	கககூ	இ[illegible]னையன் ...	கருஎ
ஆடவர் ...	கசுரூ	இவ்வாறு ...	கருக

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
இவ்வுடன் ...	சo	ஒருவழியிது ...	ருஉ
இன்னதுதேகந் ...	உரு	ஒன்றுகிய ...	உடுஅ
இன்னவகை ...	உசுஎ	ஒன்றுகேள் ...	கஎஅ
இன்னவாற ...	கஅச	ஓ	
ஈ		ஓய்ந்தகஞ ...	கசஎ
ஈசர்காரிய ...	கஎரு	க	
ஈசனுக்கி ...	ருடு	கங்கையிற் ...	அடு
ஈசனுமா ...	சுடுஉ	கடல்நீரின் ...	அரு
ஈனந்தரு ...	உடுஉ	கடமெனு ...	ககo
ஈன்றளித் ...	சு	கண்டறிந் ...	உoஉ
உ		காரணமா ...	எஉ
உண்டுறங் ...	உஎஅ	கருதூமே ...	கருக
உதவும்புவி ...	உடுசு	கருப்பை ...	உகூச
உத்தமகுரு ...	கடுo	களங்கமற் ...	கருரு
உத்தமம்வெருப்பு ...	ருக	கள்ளுமூ ...	ககரு
உருக்கியதா ...	கஉசு	கற்பனைவக் ...	சுடு
உருவங்களி ...	உருரு	கா	
உலகமான ...	ககடு	காமமாதிகள் ...	கoக
உன்முகப் ...	கஉடு	காமியத்தவ ...	ககஉ
எ		காரணசரீர ...	ருoo
எத்தனைக ...	கூசு	காரியங்க ...	உஉஉ
எரிகின்ற ...	கஉஅ	கானனீர் ...	ககஉ
எல்லாங்கண் ...	எஅ	கி	
எல்லாச்சீவ ...	கடுரு	கிளர்மக ...	கசடு
எவருடை ...	எ	கு	
எவனுகினு ...	உகூஉ	குகன்றனை ...	உசுசு
எனவுரைத் ...	ககஎ	குரவர்கிகா ...	கசுசு
என்மனந் ...	ககூஅ	குலவுசற்குரு ...	ருகக
என்னைபுண் ...	ருoசு	குளிரினக ...	உருடு
என்னுடை ...	அ	கெ	
என்னுமா ...	ருoக	கெடலான ...	உசஎ
என்னைத்தா ...	உரு	கே	
ஏ		கேவலகிலே ...	[illegible]
ஏகமாய் ...	கருசு	கை	
ஏமமாயா ...	ருஎ	கைதவங் ...	கருடு
ஐ		ச	
ஐந்துபூதமு ...	சுஉ	சகமதி ...	டுடு
ஐயனே ...	கூஉ	சடமதா ...	உடுரு
ஐயாகேளீர் ...	கசுரு		

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
சடமான ...	உகடு	ஞா	
சட்டிருட ...	கடுரு	ஞானங்காரண ...	உஉக
சத்திசத்தனை ...	உஉஉ	ஞானமார் ...	சoo
சத்தேசித் ...	உஎக	த	
சத்தொடுசித் ...	எரு	தஞ்சமா ...	ருo
சந்ததம்புருட ...	ககரு	தடத்து ...	கடுஅ
சமந்தமம் ...	கஉ	தடைகளோ ...	[illegible]
சருவஞானியை ...	உடு	தத்துவஞானம் ...	[illegible]
சா		தத்துவத்தின் ...	கஉஉ
சாதனமின்றி ...	கசு	தத்துவப்பத ...	உகூஅ
சி		தத்துவவறு ...	உஉரு
சிஞ்ஞாசு ...	ருகக	தத்துவவிசா ...	உக
சிதடர்தகழ் ...	அஅ	தத்துவவிள ...	[illegible]
செட்டனிவ் ...	ருரு	தர்ப்பணத் ...	உசுரு
சித்துநான் ...	ருoஉ	தன்பதியல்லா ...	சுரு
சிரவணப் ...	கரு	தன்னையுக் ...	ருoசு
சிவசொரு ...	ககூக	தா	
சிறந்தநன் ...	கஎo	தாகப்படும் ...	உருரு
சீ		தாமதமிரா ...	ககரு
சீரியவீச ...	சுசு	தாலத்தின் ...	கஉக
சீவபேதங்கள் ...	கருரு	தானன்றி ...	கருஅ
சீவன்மு ...	கoஎ	தாணிகர் ...	உஎஎ
சு		தி	
சுத்தமாஞ் ...	கருரு	திகழ்ந்த ...	உoக
சுத்தியில் ...	சுo	தினுமலர் ...	[illegible]
சுருதியுத்தி ...	உஎசு	தீ	
சுழுத்தியில் ...	டுக	தீரராய் ...	கoக
சூ		து	
சூக்குமசக ...	சுக	துரியநிலக் ...	[illegible]
செ		துருத்திமா ...	கஉஎ
செய்கையு ...	கசo	துர்ச்சங்க ...	உஅo
செஞ்சொமாந்த ...	உருக	துளங்கு ...	கஅடு
சென்றது ...	கoரு	தூ	
சொ		தூங்குஞ் ...	உடுசு
சொரூபஞா ...	கருரு	தூடணத ...	சுரு
சொற்பன ...	உகடு	தூலருக்கும ...	எரு
சொல்லிய ...	ககக	தூலமேமரு ...	சுரு
சொன்னது ...	க கு	தே	
		தேசபுமான் ...	[illegible]

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
தெரிதரும் …	௧௬௯	பந்தமனே …	௨௩௨
நே		பலகலையும் …	௨௭௫
தேகத்தனல …	௧௯௯	பன்னிய …	௮௭
தேகமல்லாம …	௨௪	பா	
நேர்		பாவிமந்த …	௨௯௦
தொடர்வபந் …	௨௮	பி	
நோ		பிரமஞானி …	௧௦௫
…மாஞ்சத்திரன் …	௯௮	பிரமபாவனே …	௬௭
…சத்திதானே …	௫௭	பிரமமாந்தனே …	௬௯
		பிரமரூப …	௨௦௮
…	௧௫௯	பிறந்தநுண் …	௨௯௯
…	௧௧௫	பிறிவதெ[illegible]படி …	௭௧
…	௧௭௭	பின்[illegible]வ …	௧௦௪
…	௧௫௬	பு	
…	௧௧௯	புண்ணிய …	௯௭
…	௨௫	புலவர்புகழ் …	௨௭௯
…	௧௯௦	புலியுமனு …	௨௬௮
நா		பூ	
…	௨௯௮	பூச்சியவி …	௭௦
…	௨௮௫	பூரிக்குங் …	௨௨௮
…	௯௦௯	பூன்றமாம் …	௫௧
…	௨௯௪	பே	
நி		பேதகன்ம …	௧௦௨
…ன று …	௨௯௦	பேதமான …	௮௨
…ியம்பூ …	௨௯௯	பொ	
…நீர் இயபனித் …	௧௨	பொய்யை …	௨௧[illegible]
நிர்க்குண …	௨௯௮	பொல்லாத …	௨௮[illegible]
நிறைந்தவா …	௨௯௫	பொறுமை …	௧௦[illegible]
நீ		பொன்னில …	
நீரென்ன் …	௯௪	போ	
நெ		போகத்தில் …	௨௫[illegible]
செய்யும் …	௨௫௭	போகமாரு …	௧[illegible]
ப		போனசன்மாங் …	௧[illegible]
பங்கயாசனன் …	௨௧௪	ம	
பஞ்சகோசமும் …	௭௪	மறுமாங் …	[illegible]௦
பஞ்சினைபூமித் …	௧௦௭	மதுவிறைச் …	[illegible]
படமுறாவும் …	௪௮	மந்ரமுந்தி …	௨௮[illegible]
படர்ந்தவே …	௧௦	மந்திமூர் …	௧௧[illegible]
பத்தியும் …	௧௮௨	மரங்கள் …	[illegible]

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
மலடிமைக் …	௨௧௨	யோ	
மற்றைமுப் …	௧௨௦	யோகஞா …	௧௯௬
மணதுசத் …	௧௦௯	வ	
மனத்திறு …	௨௧௯	வருத்தகன் …	௨௦௧
மனநாசகு …	௧௯௫	வஞ்சகமில் …	௧௯௦
மனுடன் …	௬௧	வடநூல்வல் …	௮௯
மனைக்குள் …	௮௮	வணங்கினின் …	௧௯
மனைவிலங்கறு …	௧௭௭	வந்தநோரி …	௯௦௫
மா		வா	
மாயையென்பது …	௨௧௯	வாக்கியந்த …	௧௨௨
மாயையென்பதேது. …	௨௧௧	வாதனுவசத் …	௨௧௮
மனஞ்சிற …	௨௫௦	வருபுஸ்தம்ப …	௨௨௯
மு		வாராயென் …	௨௧
மு…னை …	௧௧	வி	
முத்திநல்கி …	௯௬௦	விடயசுக …	௨௪௯
முந்தவகண்ட …	௨௭௭	வின்றென்றே …	௬௯
முந்தியசங்கை …	௧௨௬	வித்தியாநந் …	௯௦௯
முற்புவிமு …	௨௮௨	விருத்திகளடக்க …	௨௯௯
முன்புகலதச …	௭௫	விருத்திஞா …	௧௯௧
முன்னிலங் …	௨௮௪	விருத்தியும் …	௧௨௯
மூ		விவகாரவே …	௧௯௮
மூவராம் …	௧௭௨	வினவுமிடத் …	௨௭௭
மெ		வீ	
மெய்யுங் …	௧௪௯	வீடதாம்பரி …	௨௦௯
மே		வீயாதசத் …	௨௭௨
மே…மன் …	௨௨௭	வே	
மோ		வேகின்ற …	[illegible]௫
மோ…கவிருள் …	௨௭௦	வேடமாறி …	௧௮௯

கைவல்லியநவநீதப்பாடலகராதி

முற்றும்.

உ

கடவுள் துணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௬	௩௫	சோக	கோச
௧௭	௩௨	மாதி	மாருதி
௧௮		(௫) பாட்டு முடிவில் விட்டுப்போயது.	ஐயனென்பதிருல், வினை முற்றையு முயர்திணை யான்பாலாக்கிறும். அவன்வந்தானொன்னிற்பால்வழு.
௨௧		றறியும்	றறியுமவ்வளவும்
,,	௩௩	காள	கால
௨௭	௩௦	பந்தன	பந்த
௩௦	௧	இங்ஙன	அங்ஙன
,,	௧௯	கூறுனர்	கூறினர்
௩௨	௨௬	யோக்கியதை, தர்மம்	யோக்கியதை, நிறம், தர்மம்
௫௧	௧௨	கரூவி	கருவி
௫௨	௩௩	பேதகள்	பேதங்கள்
௫௩	௬	சகசமாதி	சகசசமாதி
௮௨	௩௫	நானெனக்கு	நானெனற்கு
௮௬	௩	மூன்னு	மூன்ன
௮௮	௩௧	வைக்கி	வைக்கி
௯௪	௨௫	நானென்டி	நானென்றி
௯௫	௨௧	பழக்	பழக்
௧௦௭	௩௭	மற்ரெு	மற்ரேு
௧௧௪	௧௨	இட்டபொது	இட்டபோது
௧௧௭	௩௪	நீக்கினவோ	நீங்கினவோ
௧௧௭	௩௨	வெற்பிறுபதேச	வெற்பிஇபதேச
௧௧௯	௧௦	வெழுதி	மெழுதி
,,	௧௨	வின்னம்	வின்னும்
,,	௨௨	றுனைக்க	றுறைக்க
,,	௨௭	தெரிவிக்க	தெரிவிக்க
௧௨௧	௭	மற்றைய	மற்றை
௧௨௫	௨௭	சித்தப்பொற்	சித்தப்பொற்
௧௩௩	௬	கனாதுழி	கனாந்துழி
௧௩௮	௨௬	கழுவி	கழுவி
,,	௩௧	மைமையுய்	மமையுற்
,,	௩௫	இவ்வவமை	இவ்வுவமை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௪௫	௨௬	ததுன்ப	துன்ப
௧௪௮	௨௬	தேமழன்	தோழன்
,,	௨௭	வாது	லாது
௧௫௦	௧	யார்ம்பத்	யாரம்பத்
,,	௩	மன்ருதி	மனருதி
௧௫௫	௧௨	காரண	கரண
௧௫௭	௬	முரனு	முரனு
,,	௧௩	கரரன	காரண
,,	௧௩	அதவாது	அதாவது
,,	௧௪	விவற்றை	விவற்றை
௧௫௮	௧௩	ஒருட்டி	சிருட்டி
,,	௨௦	குத்ர்க்கம்	குதர்க்கம்
௧௫௯	௧௪	ஷிஷண	ஷிஷ்ண
௧௬௦	௧	சித்சி	சித்தி
,,	௩௫	கின்ற	கின்ற
௧௬௧	௧௭	நிற்ம	நிற்க
௧௬௨	௨௪	ஆமிமற்றி	ஆமிவற்றி
,,	௨௭	பொரியோரோ	பெரியோரோ
௧௬௩	௩௫	காலாதித	காலாதீத
௧௬௪	௧௮	ஆதவி	ஆதிவி
,,	௨௩	ஞாணிக	ஞாணிக
௧௬௫	௬	ஏண்	எண்
௧௬௬	௩௦	யுத்திரா	புத்திரா
௧௬௭	௫	ஏனவே	எனவே
,,	௧௩	லாபிற்று	லாயிற்று
,,	௩௫	மர்திர	மந்திர
௧௬௮	௨௩	மூர்தி	மூர்த்தி
௧௭௧	௧௨	வசை	வகை
௧௭௨	௩	ஒருஷ்டி	சிருஷ்டி
௧௭௪	௩௦	பிருக்கின்ற	யிருக்கின்ற
௧௭௫	௨௦	கேடல்	கோடல்
,,	௨௭	பொருளள்ள	பொருளல்ல
,,	௩௧	முடத்தால்	மூடத்தால்
௧௮௦	௧௨	விடைவிடா	விடைவிடா
௧௯௩	௫	[illegible]	மீட்கவே
௧௯௯	௫	வது	வஸ்து
௨௦௪	௧௬	நரனை[illegible]	[illegible]ான
௨௦௮	௧௬	திரவிய[illegible]ர	திரவிசா
௨௨௭	௧௫	பின்னு	பின்னு
௨௨௮	௨௧	தெரிந்[illegible]ு	தெரிக்கரு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.		திருத்தம்.
உகூஉ	கரு	யில்லாது	...	மில்லாது
உகூஎ	கூ	வைக்கிய	...	மைக்கிய
உகூகூ	க	வெறன்	...	வேறன்
,,	உக	ொமுபதேச	...	பெதேச
உசகூ	கஅ	புறுவாகவு	...	புருவாகவு
உகூ0	ச	சுசுமாத	...	சுகமாத
உகூஉ	க	பின்	...	பின
உஎக	கரு	சத்துதித்	...	சத்துசித்
உஅச	ரு	மன்து	...	மன்று
,,	,,	தெவு	...	தெளிவு
உஅகூ	கரு	மலான	...	மாலான
உஅஅ	கூ	பற்ற	...	பற்றற

உ

கடவுள் துணை.

கைவல்லிய நவநீதம்.

முகவுரை.

இந்நூற் குரைசொலப்புகுவார் அனுபவிகளாகவேண்டும். அனுபவமாவது யாதானுமொன்றை நான்கு காலத்தினு மித்தையாக்கவேண்டும்; அங்ஙன மித்தையாயதைப் பரமாக்கவேண்டும்; அங்ஙனம் பரமாயதைத் தானாக்கவேண்டும். இங்ஙனமாக்கற்கு வலியின்றேல் யுக்தியினாலேனும் அர்த்தமாக்கவேண்டும். யுக்தியாவது ஞாயம், சோதனை, பொருத்தம் இம்மூன்றுமியைவதும் இம்மூன்றனும் முரணின்றிக் கூறுவதுமாம். இங்ஙனமேனுங் கூற வலியின்றேல் சுருதி முகத்தாலேனும் அங்ஙன முரணின்றிக் கூறவேண்டும். கூறலாவது, யுத்திக்கு மாறின்றிக்கூறல். மாறுவது உபமான உபமேய சாதாரண தருமங்கட்குப் பொருத்தமின்றிக் கூறல். இங்ஙனங் கூறுவதினும் வாய்பொத்திக் கிடக்கை நன்று. ஏனெனில் அனுபவமில்லாவிட்டத்து அனைத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாக்கி யனுபவித்தல் கூடாது. யுத்தியேனுமின்றேல் பிரபலசுருதியென்பதற்கு விக்கினம் வரும். சுருதிமாத்திரத்தாலாயினுங் கூறப்புகின் ஏனையபண்டிதர் வித்வான்களைக் காட்டினும் தாம் வேதாந்த சாம்பிரதாயத்தா ரென்பதி லென்சிறப்பு? அந்நூல் கிரந்தகர்த்தர்களுந் தத்தங் கருத்தை வாக்கியப் பிரயோகத்திலேனும், செய்யுட் பிரயோகத்திலேனு மமைத்தனர். அங்ஙன மமைத்ததை யுணரவேண்டின் எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங்காரந் தருக்கமுகத்தாலன்றிக் கூடாது. ஆயிற் பண்டிதரே சாலுமெனின் வேதாந்தானுபவ ரசமுமுண்டேற் சாலும். இன்றேற் பதவுரைக் கதிகாரிகளன்றிச் சாம்பிரதாயத்தாரல்லர். சாம்பிரதாயத்தாரெனத் தமைக் கொள்ளிலோ, யுத்திக்கு முரணாத சுருதியனுபவங் கூறவே

ண்டும். அங்ஙனமின்றேல் தான்தோன்றிச் சாம்பிரதாயத்தாரெனப் படுமன்றோ! இங்ஙனமாவதினு மூடமௌனமாயிருக்கை பிறர் மதிக்கைக்கு நன்கு சிறப்பு. இஃதன்றியும் குருத்தனம் விழையாதாரெங் கணுமில்லை; விழையினுந் தத்தமையுந்திரிபகன்றாரல்லர்; அகின்றார்போற் காட்டினும் பிறர்பாலென்செய்வர்? ஞானநூல்போல், ஞாயம், சோதனை, பொருத்தமென்னு மிம்மூன்று முகத்தாற் கன்மம் பத்தியென்னும் அற்ப சுருதிகளுணர்த்தாவென்பதை எங்ஙனநிலையுறுத்தவல்லார்? யாரேனு மிங்ஙன மூரணின்றி யுணர்த்த வல்லரா யுரையிடின் அஃது யாமேற்ப மல்லமென்பர்; யாதினுமில்லை வினவில், எமது சாம்பிரதாயத்தாரல்லராதலினென்பர். ஞாயஞ் சோதனை பொருத்தமுளவேற் கூடாததென்னை? இங்ஙனமின்றி யெம தாசான் சொல்லுவதைக்கேட்டலெமது மரபென்பர். இவர்களிடுமுரை யென்சிறப்பிற்றோ, அதை யேற்கும் விவேகமென்சிறப்பிற்றோ, முற்று முணர்ந்தாரே யிதனை யறியவேண்டும். இதனினும் யாமுணர்த்தவேண்டுவதென்னையுளது? இதுநிற்க, இன்னுமுரைக்கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கி யுரைத்தாம்.

உ

கடவுள்துணை.

கைவல்லிய நவநீதம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

கேவலத்தின்றன்மை கைவல்லியம்; நவநீதம் வெண்ணெய்; எனவே, அன்னியமாகாது தானேதானாய நிலையெனப் பெற்றாம். இவ்விருபதமு மாரியம். தன்னைத்தான் விசாரிப்புழிச் சுத்தாசுத்த சகல கேவலமிறந்து தான் மாத்திர மிஞ்சிநிற்கும்; நிற்கவே சச்சிதானந்தம் விளங்கும்; விளங்கவே நிரதிசயானந்தமதாம். ஆகவே யனைத்து மிங்ஙனமாக விளங்கும்; விளங்கவே தானே யனைத்துமா யன்றாய் முடியும்; முடிவதாவிது கேவலமெனப்படும்; படுவதால் இதனை நவநீதமென்றார். ததியனைத்துங் கடைந்துழியன்றி வெண்ணெ யாகாததுபோ லிங்ஙுந் தத்துவங்களனைத்திலுந் தன்னைத் தான் விசாரியாதுழித் தானேதானாக விளங்காது. ஆதலிற் றன்னை நவநீதமெனக் கொண்டாம்; கொள்ளவே தானாகிய நவநீதமென்றாயிற்று. கைவல்லியம் தனித்துநிற்கை. மூடசுழுத்தியும் குண்டலிசத்தியு மிங்ஙனமாதற் கிடம் பெறுதோவெனின், நனவிற்சுழுத்தி யாதுக்கென விடை வராது காக்கவேண்டும். என்னை? "வினவிற்பாரத்தை யறிவுறுதற்கவத்தைபுலன்வினைமாறியே, நனவிற்சுழுத்திநிலைவரினப்பொருட்டிகழுநலனாகவே" என்றார் தத்துவராயர். இந்நூ லலங்காரமென்றாற்போல இந்நூல் கைவல்லிய நவநீதமென்னல் காரியவாகுபெயர். நவநீதகைவல்லியமென்றது கைவல்லியநவநீதமென்ன லுருவகம்.

இந்நூ லுரையாசிரியர் நிலைமை.

முன்னர் இந்நூலுக்குரைசெய்தார் இந்நூல் ஆசிரியருடைய கருத்து சிறிதேனும் வழுவாது சுருதி யுத்தி யனுபவ வொற்றுமை நயத்தா லுணர்ந்துரைசெய்தனரன்றி யேனையோர்போலன்று. இதனை யாங்காங் கனுபவத்தாற்காணலாம்.

இவருரைமேற் பழுதுரைப்பாரை மறுக்க விருத்தியுரையாக்கப் புகுந்தனம். விருத்தியுரையாவது காண்டிகையின் மிக்கது. என்னை? "சூத்திரத் துட்பொருளன்றியுமாண்டைக், கின்றியமையாதியாவையும்விளங்கத், தன்னுரையானும்பிறநூலானும், ஐயமகலவைங்காண்டிகையுறப்பொருள், மெய்ம்மையெஞ்சாதிசைப்பதுவிருத்தி" என்றார் நன்னூலார்.

நூல்.

க-கவி. அவதாரிகை.

[ஜீவேசுரராகவும், கூடஸ்த பிரமமாகவும் விளங்குவது யாதோ அது தன்னையடைபவர்க்ககோசரமாகவும், கோசரமாகவும், அருளிறையாகவும், குருமூர்த்தமாகவும், உபாசனுமூர்த்தமாகவுந் தோன்றிநிற்கும். அதை யங்ஙன மங்ஙனம் வழுத்துவான் புகுந்தார் இக்கவியில் வஸ்துவை யகோசரமாகத் துதிக்கின்றார்.]

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளத்
தன்னிலந் தரத்திற் சீவ் சாக்ஷிமாத் திரமாய் நிற்கும்
எந்நிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலா
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி.

(இதன்பொருள்.) பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர் பொருந்தாருள்ளந்தன்னில்—எ-து. பொன் மண் பெண் ணிவைகளில் விருப்பமுடையோரும் அகன்றோருமாகிய விவ்விருவருள்ளத்தின்கண், அந்தரத்திற் சீவசாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கும்—எ-து. ஆகாயத்தைப்போலச் சீவசாட்சிமாத்திரமாக விளங்குவோன், எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலா நன்னிலமருவும்—எ-து. எவ்வகைப் பதவிநிலங்களினு மிகச் சிறந்த அல்லது அஞ்ஞானபூமிகளினுமிகச்சிறந்த வெழுவகையாயுள்ள ஞானபூமிகளினு மேலாயுள்ள துரியாதீதத்தி லீசசாட்சிமாத்திரமாக விளங்குவோன் யாவனோ? ஏகநாயகன்பதங்கள்போற்றி—எ-து. அந்த வேகநாயகனது திருவடிகட்கே வந்தனம். எ-று.

பொருந்தினர் பொருந்தாரென்பதனா லஞ்ஞானியும் ஞானியுமெனக் கொள்க. அந்தரத்தி லென்பதனால், சந்தனத்தின்கண்ணு மமேத்தியத்தின்கண்ணு நிறைந்துள்ள வாகாயத்திற்குச் சுத்தாசுத்த மின்மையைக் காட்டுங் குறியெனப்பெற்றாம். அதுபோலச் சீவசாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கு மென்பதனால், அந்தச் சீவசாட்சியாகிய சைதன்னியம் சலட்சணமாயினும் விலட்சணமெனக் குறிக்க நின்றதெனக் கண்டாம். சாட்சியென்னாது சீவசாட்சியென்றதனால் ஈசசாட்சியெனக் கொண்டாம். ஒருகாற்சுத்தமு மொருகாலசுத்தமுமா யிருப்பினு மிருவகையுமன்றெனக் குறிக்க வுள்ளமென்றார். நிற்கு மருவுமென்பதை யுயர்திணையாண்பாலாக்கியது ஏகநாயகனென்னு முயர்திணை யாண்பாலைப்பற்றியென்க. இதனைப் "பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மையி"லென்னுஞ் சூத்திரவிதியாற்காண்க. யாவனென்னும் வினா வருவித்ததைப்பற்றி அந்தவென்னுஞ் சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. நிற்கு

21

மருவு மென்னும் வினைகள் கூடஸ்தனாகநிற்கும் ஏகநாயகன், பிரமமாக மருவு மேகநாயகனென முடிக்கிற் பெயரெச்சங்களாம். இக்கவியின் மூன்றுமடியி னெதுகை பொதுநகரமாயினும் இனமாதற்பற்றியாகலின் வழுவன்றெனவுணர்க.

(கருத்து.) எந்த வேகநாயகன் ஞானி யஞ்ஞானிகள் உள்ளத்தின்கண் சீவசாட்சி மாத்திரமாயும், ஞானபூமியேழினு மேலாய துரியாதீதத்திற் பரசாட்சி மாத்திரமாயு மிருக்கின்றானோ, அந்த வேகநாயகனது திருவடிகட் கெமது வணக்க முண்டாகுகவென்பது. இங்ஙனமுரைப்பினுமமையும். சீவசாட்சியாயென்னாது மாத்திரமென மிகைபடக்கூறியது துயவதெனக் குறிக்க. எந்நிலங்களினு மென்பதற்குக் கீழேழ் மேலேழ் நிலமெனக்கூறுவது புராணசம்மதம். இன்னும் சகலமத நிச்சயங்களாகிய வெந்த நிலங்களினுமெனப் பொருள்கொள்ளினு மொருசாரமையினு மமையும். சீவசாட்சி கூறியதுபற்றி யீஸ்வரசாட்சி வருவித்த தருத்தாபத்தி. ஜீவேஸ்வரராக விளங்குவ திருவகைச்சாட்சியெனவும், இவ்விருவகைச் சாட்சியாக விளங்குவ தேகநாயக னெனவும் பொருள்படுதலா லிங்கே யணைக்க மைக்கியமெனக் குறிப்பிக்கின்றது. உள்ளந்தன்னி னிற்கு மேகநாயகனென்னில், நன்னிலமருவு மேகநாயகனெனப் பொருள்கொள்ளுதும். உள்ளந்தன்னிற் சீவசாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கு மென்றதனால், மேலா நன்னிலந்தனி லீஸ்வரசாட்சி மாத்திரமாக மருவுமென்றாம். உள்ளந்தன்னி லேழாம்வேற்றுமைவிரி. நன்னிலம்பண்புத்தொகை. அந்தரத்திலென்பதை யிரண்டிடத்துமொட்டுக. ஏகநாயகனென்பதி லேகமென்றது சாட்சித்துவிதமறற்கு மிகைபடக்கூறியதென்க. ஏகநாயகனென்னு நிலைக்குச் சாட்சித்துவிதங் கற்பிதம்; இந்தச்சாட்சித்துவித நிலைக்குச் ஜீவேஸ்வரத்துவிதங் கற்பிதம்; இந்தச் ஜீவேஸ்வர கற்பிதநிலையைக் கற்பிதமென்றுணராது இவற்றையே யாண்டானடிமையெனக் கொண்டனர் மதத்தர். அத்துவிதி வணக்கத்தையு மேனையமதத்தர் வணக்கத்தையுங் குறிப்பிக்க நின்றது, இந்நூலாசிரியரது வணக்கமெனக்கொள்க. அவற்றினு மென்றவும்மை தொக்கு நின்றமையின் வருவிக்கப்பட்டது. ஏனையமதஸ்தர் வணக்கம் பேதமெனவும், இந்நூலாசிரியர் தமது வணக்க மபேதமெனவுங் காட்டப் போற்றி யென்றார். ஏகநாயகன் போற்றியென்னாது பதங்கள் போற்றியென்றமையின், பதங்களிருவகைச் சாக்ஷிகளாகிய கூடஸ்த பிரமத்தையெனக்கொள்க. அவயவியையன்றி யவயவமின்மைபோல, ஏக நாயகனையன்றி யிருவகைச்சாக்ஷியு மின்மையின் பதங்கள் போற்றியென்றார். ஏனைய அவயவங்களுக்கு வணக்கங் கூறாது தம்மை யிழிந்தோரெனக் காட்டற்கு. ஜீவேசருக்குச் சலட்சணவிலட்சணமாயிருத்தலிற் சாட்சியென்றார். நன்னிலமருவு மேகநாயகனென்பது குருவெனினுமமையும். (க)

உ - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே வஸ்துவைக் கோசரமாக இக்கவியில் துதிக்கின்றார்.]

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனுய் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யனந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
மூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனுய் நாளுந்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே.

(இ-ள்.) ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக்கேதுவாம்—எ-து. சிருட்டி திதி சங்காரஞ்செய்யுங் கிருத்தியங்கட்குக் காரணகர்த்தர்களாகிய, அயனுய்மாலா யான்றவீசனுமாய்—எ-து. பிரமாவாகியும் விஷ்ணுவாகியும் சிறந்த உருத்திரனாகியு மிருப்பதுமன்றி, தானேயனந்தமூர்த்தியுமாய்—எ-து. தானே யின்னுமளவிறந்த மூர்த்திகளாகியும், நிற்குமூன்றமுத்தனுமாய்—எ-து. இருந்தபடியிருக்கும் பரிபூரண ஞானியாகியும், இன்பப்புணரியாதவனுய்—எ-து. பிரமானந்த சாகரத்திற்கிக்கு ஞானசூரியனாகியும், நாளுந்தோன்றியவிமலபோதசொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே—எ-து. சதோதயமாக விளங்குங் களங்கரகிதமான பிரக்ஞாசொருபத்தை வணங்குகின்றேன். எ-று.

இங்கே கோசரமாவது ஞானம்; இந்த ஞானமே யிங்ஙனமாகக்கூறிய வனந்தபேதங்களுமா மென்பதுதோன்றத் தானேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தனர். புணரியாதவனென்று இன்பப்புணரியாதவனென்றதனால், ஞானசூரியனென்றும் என்று மொருதகைத்தாக விளங்குதலென்பார், நாளுந்தோன்றிய வெனவும், சமஸ்தமுமாக நின்று விளங்குவதாற் பிரக்ஞாசொருபத்திற்கு வணக்கமெனவுங் கூறினார். இதுபற்றி வேதமாதா நான்கு வேதத்தினு முடிவாயுள்ள மகாவாக்கிய நான்கனுள் முதல்வாக்கியமாகப் பிரக்ஞானம் பிரமமெனக் கூறப்பட்டதெனக்கொண்டாம்.

வினு.—இந்தப் பிரக்ஞானமென்பதைக் கோசரமெனக் கொள்வதென்னை?

விடை.—அறிவு, ஆனந்தமென விரண்டாம்; அவற்றுள் அறிவன்றிச் சகசிவபாமுண்டாயி னறிவன்றி யானந்த முண்டாகலாம்; இன்றேலஃது மின்றும். எங்ஙனமெனின், சோதனையி லறிவாகமுடியாத திரிபதார்த்தங்களிலொன்றுமில்லை. இவைகள் அன்னியமாகாதிருக்க ஆனந்தமென்பதெங்ஙனமன்னியமாக முடியும்? யாமு மறிவாதலா லெம்மா லிதனை விசாரித்தனுஷ்டித் தருவாகக்கூடும். ஆதலின் கோசரமெனத்தகும்.

வினு.—அறிவே சிருட்டி திதி சங்காரமாயதை யெங்ஙன மறியலாம்?

விடை.—அறிவாகிய சத்தையன்றிப் பிராதிபாலிகம், வியவகாரிகம், பாரமார்த்திகமென்னுஞ் சத்தை மூன்றில்லை. பிராதிபாலிகசத்தே சிருஷ்டி, வியவகாரிகசத்தே திதி, பாரமார்த்திகசத்தே சங்காரமாம். ஆதலி னிதனை மறுத்தற் கிடமின்றென்க.

(க-து.) பிரக்ஞாசொருபமே சிவமென்றதனையே பொருளாக விங்கே வணக்கங் கூறியதென்பது. இந்தவனந்த மெல்லாமாய் நிற்கு மவசரத்தின்மேனின்றது. (உ)

௩ - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே வஸ்துவை யருளிறையாக இக்கவியில் துதிக்கின்றார்.]

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பாற்
கவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து
சுவரிடை வெளிபோல் யானே சொரூப சுபாவ மானேன்
அவருடைப் பதும பாதந் தினம் பணிகின் றேனே.

(இ-ள்.) யானேயெங்குமாம்பிரமமென்றும்—எ-து. நானே யெங்குமாய்நிறைந்துள்ள பிரமசொருபமென்றும், கவருடைப்புவனமெல்லாமென்பாற்கற்பிதமென்றும்—எ-து. அனந்தபேதமாகத்தோற்றுகின்ற வண்டகிரா டுலகோடிகளு மென்னிடத்தில் மித்தையென்றும், எவருடையருளால்யானேயறிந்து சுவரிடைவெளிபோற் சொரூபசுபாவமானேன்— எ-து. யாருடைய வனுக்கிரகத்தினால் நானேயறிந்து சுவரிலு நிறைந்துள்ள வாகாயம் போல் சாட்சாத்கார சொரூப சுபாவ மானேனோ? அவருடைப்பதுமபாதந்தினம்பணிகின்றேனே—எ-து. அந்த மகானுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைச் சதாகாலமும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்—எ-று.

என்று என்பதை யிரிடத்துமொட்டுக. எண்ணும்மை தொக்குநின்றன. யானே பிரமசொருபமென் றுக்கியவிடத் ததிலுள்ள சமஸ்தபேதங்களு மென்பாலாதலால் என்பாற் கவருடைப் புவனமெல்லா மெனவும், அனைத்து மெனது சொருபமாக விளங்கலிற் கற்பிதமெனவும், இங்ஙனமாய நிலையை யறிவுக்கறிவாகநின் றருளிறை யறிவிக்க அங்கறிந்தது யானேயாதலால் யானே யறிந்தெனக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டாம். சுவரிடைவெளிபோலென வுவமித்தது தடையின்மையைக்குறிக்க. அஃதிருந்தபடி யிருந்தேனென்பதை விளக்கச் சொருபசுபாவமானேனெனவும், இங்ஙனமுணர்த்த வல்லா ரெங்கணுமில்லையென்னு மருமைதோன்ற எவருடையருளாலெனவும், கைம்மாறு வேறின்மையின் பணிகின்றேனெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) சமஸ்தமு மித்தையாக்கிப் பிரமமாக்கியதுமன்றி யானாகவுமாக்கினரென்பது விசேடம். இதனால் விளங்குவதியாதெனில் என்னைத்த

விர யாதொன்றுமில்லையென்பது. என்னை? "என்னைத்தவிரமற்றிங்கேதுமில் லையென்றுணை - பொன்னைத்தவிரவிலப்பூடணம்போற் - பொன்னையுரு - வேருக்கிப்பேருரைத்தவேற்றுமைபோ னம்மையுமவ் - வாருப்பகுத்துரைத் தோமால்." என்றார் சொருபஞானதேசிகர்.

சுவரிடையென்பதி லும[illegible]தாக்குகின்றது. நேரே விளங்காமையாற் கொண்டுகூட்டிப் பொருளுரைத்தாம். இக்கவியி லிவ்வருளிறையா லாய பயன் எனக்கயலெனக் கொண்டிருந்த பிரமம் யானேயென்றும், சகல வுலகமு மென்னிடத்திலென்றும், அவை வெறும்பொய்யென்றும், அவற் றைச் சின்மாத்திரமாக்கிக் காட்டலா லென்னையன்றி யில்லையென்றும், எந்தச் [illegible]பாவமுந்தீவேண்டியதோ அது வானேனென்றுங் கொள்ளக்கிடந்தது. (க)

ரு - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே வஸ்துவைக் குருமூர்த்தமாக இக்கவியில் துதிக்[illegible]]

என்னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம்
என்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாக்கி
என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய
என்னுடைக் குருவாத் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே.

(இ-ள்.) என்னுடைமனதுபுந்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்—எ - து. என தாகக்கொண்டிருந்த மனம் புத்தி ஐயுணர்வு சரீரமுதலிய வனைத்தையும்; என்னுடையறிவினாலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி—எ-து. எனதறிவைச் சுயம் பிரகாசமாகவிளக்கி யந்தவறிவினாலேயே சூரியசந்நிதானப் பனிபோலழி த்து, என்னுடைநீயுநானு மேகமென் றயிக்கியஞ்செய்ய—எ-து. எனதுசொ ருபமாகிய நீயென்பதும், உனது சொருபமாகிய நானென்பதும், ஒன்றே யென் றயிக்கியஞ் செய்வான் வேண்டி, என்னுடைக்குருவாத்தோன்று மீச னையிறைஞ்சினேனே—எ-து. எனதாசிரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிய பர மசிவத்தை நமஸ்கரித்தேன். எ-று.

என்னுடை யென்னுநான்கும் என்னுடையவென் றிருக்கவேண்டுமெனத லாலீறுதொகுக்கப்பட்டன. சகலதத்துவங்களையு மெனதாக மெய்யென்றிருந் தவெனதறிவைக்கொண்டே யவற்றைப் பொய்யாக்கினானென்பது தோன்ற, என்னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீரமெல்லா மென்னுடை யறிவினாலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி யெனவும்; உபாதித்ரயத்தால் நீ நானென்னும் பேதங்காட்டலேயன்றி யறிவினால் சற்றுமில்லையென்பது தோன்ற, என்னு டை நீயுநானுமேகமென்றைக்கியஞ்செய்யவெனவும், ஞானகதப்பிரத்தியக்ஷ த்திலன்றி ஐக்கியமென்பது நிச்சயத்தாலும் பாவனையினாலும் பயன்படா

தென்பது தோன்ற, இரவிமுன்னியமேயாக்கி யெனவுங்கூறினார். என்னு டை நீயுமென்றதனால் உன்னுடைநானுமென்றார். சரீரமென்றொறு சரீரமெ ல்லாமென மிகைபடக்கூறியது ஸ்தூலம் சூக்குமம் காரணம் என்பவற் றைக்குறிக்க வென்க.

வினா.—உபாதித்ரயத்தி லொன்றாயிருக்க என்னுடை மனதென வேறுபிரித்த தெற்றிற்கு?

விடை.—அந்தக்கரணப் பிரதிபலனன் சிதாபாசனென்னு மிடத்தும், பற்றிப்பாயுந் தகையதென்னு மிடத்தும், ஆதார ஆதேய தருமத்தைப்பெரு திருக்கின் மனமொன்றே யெனக்கூறத்தகும். அங்ஙனமநுபவம் யாவர் மாட்டும் இல்லாததால் ஒன்றெனப்படாது. அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதம் அகற்றித்தக்கது பரமசிவத்தையன்றி இன்றாதலால், என்னுடைக் குருவாத் தோன்று மீசனென்றார். நீயேநான் நானே நீயென்றாயவிடத்து இறைஞ்சி னேனென்றது எத்தகையாயவணக்கமோ அதனையுணர்ந்தாரோ அறியவேண் டும். என்னுடை நீயுநானும் ஏக[illegible]விடத்து, உபாதிசவித அறிவுக்கன் றென்க.

அறிவுக்கறிவாய் நின்றறிவிக்கும் [illegible]வசரமூர்த்தம் அரு[illegible]றையெனவும், நேரே மானிடச்சட்டை சாத்திவந்து [illegible]ரைத் தடுத்தாட்கொள்ளு மவச ரங்குருமூர்த்தமெனவும் இருப்பதுபற்றி இங்ஙனங் கூறியதென்க. (௬)

௫ - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே மேற்கூறிய குருமூர்த்தத்தை வணங்கி, உண்மையாவது இத்தகையதென இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வான்போற்
சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப்
பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்க மாட்டா
மைந்தரு முணரு மாறு வஸ்துதத் துவஞ்சொல் வேனே.

(இ-ள்.) அந்தமுநடுவுமின்றியாதியுமின்றி—எ-து. ஆதிமத்தியாந்தரகி தமாய், வான்போற் சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றி—எ-து. ஆகாயத்தைப்போல இடைவிடாதிருந்து சதோதயமாக விளங்குகின்ற ஞா னவடிவமாயுள்ள சற்குருநாதனது திருவடிகளைவணங்கி, பந்தமும்வீடுங்கா ட்டப்பரந்தநூல்—எ-து. பந்தநிலையினையதெனவும், முத்திநிலையினையதென வும் காட்டுவான்வேண்டி விரிவாகக் கூறப்பட்டுகின்ற வேதாந்தசாஸ்திர சாகரங்களை, பார்க்கமாட்டா மைந்தருமுணருமாறு—எ-து. ஆராய்ந்துணர ந்தக்கசக்தியில்லாத சிட்டு மெளிதிலுணரும்படி, வஸ்துதத்துவஞ் சொல் வேன்—எ-து. உண்மையாயவஸ்து இஃதெனக் கூறுகின்றேன். எ-று.

இங்கே சந்ததமென்பது காலத்தின்மேலும், வான்போலென்று மூவமை இடத்தின்மேலும்நின்றன. பரந்தவென்பது நூலென்பதற்குப்பெயரெச்சமாயினும், பிறராலன்றித் தானேபரவுந்தன்மை நூலுக்கின்மையின் அந்த வினையைச் செயப்பாட்டுவினையாக்கினும். அந்தமுங்கேவுமின்றியாதியுமின்றி வான்போற் சந்ததமொளிருமென்னும் விசேடணம் ஞானத்துக்கே யுரியது. அறவாத விளங்குபவர் ஆசிரியராதலால்ஆசிரியருக்குமாம். ஞானகுருவென்றது சற்குருவெனமிகைபடக்கூறியது, அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களைச் சுருதிமுகத்தால் மாத்திர மகற்றுதல் பற்றியும், இதுவுமின்றி யேனையோரும் இப்பெயர் கொண்டது பற்றியுமென்க. சற்குருவென்றது ஞானகுருவென்றது சரியை கிரியா யோகக்குருக்க ளன்றெனப்பிரிக்க. மைந்தருமென்னு மும்மை யிழிவு சிறப்பு. எனவே போதனு சக்தியை விளக்கிற்று.

(க-து.) உணரச் சக்தியற்றவர்களும் உணர்ந்துகொள்ளும்விதம் உண்மையைத் தெரிவிக்கப் புகுந்தனரென்பது. இது சிவகாருணியம்; செருக்கன்று. (௫)

௬ - கவி. அ - ந.

[முன்னே வஸ்துதத்துவமெனப் பொதுப்படக்கூறி இக்கவியில் அஃதினையுமினைக் கூறுகின்றார்.]

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூற்
குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீ தத்தை
யடைந்தவர் விடய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரே.

(இ-ள்.) படர்ந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடல் மொண்டு முன்னூற்குடங்களி னிறைத்துவைத்தார் குரவர்கள்—எ-து. முன்னுள்ள வேதாந்தாசாரியர்கள் தமது காலத்துக்கு முன்னரே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டு வரையின்றி விரிந்துள்ள வேதாந்தமென்னும் திருப்பாற் கடலில் மொண்டு தம்மாலாய முதனூலென்னும் குடங்களி னிறைத்துவைத்தார்கள். எல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தை—எ-து. அக்குடங்களி னிறைத்துவைத்த அனைத்தையும் ஒருங்குசேர்த்துக்காய்ச்சிக் கடைந்து அதிலெழுந்த வெண்ணெய்க்குக் கைவல்ய நவநீதமெனப் பெயர் தந்து இதனை யாவருமுண்ணும்படி யெடுத்துக்கொடுத்தேன். அடைந்தவர் விடயமண்டின் றலைவரோ பசியிலாரே—எ-து. இதனை யுற்றுண்பவர்கள் விடயமாகிய மண்ணைத்தின்ன அலைவார்களோ? அலையார்கள்; ஏனெனிற் பசியில்லாதவர்களாதலால். எ-று.

படர்ந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடலென்பதும், முன்னூற்குடங்களென்பதும், கைவல்யநவநீதமென்பதும், விடயமண்ணென்பதும் உருவகம். வேதமுடிவில் அகண்டபரிபூரணமாக விளங்காநின்ற சுயஞ்சைதன்ய சாட்

சாத்காரத்தைப் படர்ந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடலெனவும், மகான்கள் தத்தமக்கியைந்த அளவு அதையேற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிவுற்றதைப் பிறருய்யப் பாக்களிலும் வாக்கியங்களிலுங் குறைவற அமைத்தனரென்பதை மொண்டு முன்னூற்குடங்களி னிறைத்துவைத்தார் குரவர்களெனவும், அவ்வனுபவ ரசங்களையெல்லா மொருங்கே யென்னுளத்திற் கொண்டு என்னனுபவ ஞானாக்கினியி லிடையச் சிந்திக்கச் சிந்திக்கச்சேடித்து நின்றது நிரதிசயானந்தமாதலால் இதனை யெடுத்துணர்த்தினே னென்பதை எல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தையெனவும், இதனருமையுணர்ந் திதனையடையுமாறு அடைந்ததற்குமாறுய நிலையையடையத் தவிப்பரோ நித்தியதிருத்திய ராதலின் தவியாரென்பதை அடைந்தவர் விடயமண்டின் றலைவரோ பசியிலாரே யெனவுங் கூறியவாறு காண்க. இதே லேற்றற்பால தல்லாத கைவல்ய நவநீதமென்னுஞ் சிறந்த மேலாயநிலையை அதற்கியைந்த மொழிகளாக்கித் தந்தமையின் கைவல்யநவநீதம் விடயமும், அதற்கியைந்த மொழிகளாலாய கவிகளும், அக்கவிகள்மயமாய இந்நூலும், அவ்விடயத்தையுணர்த்தற்கியைந்த துணைக்கருவியாதலால் இந்நூல் சம்பந்தமும், இதனை யுணரவேண்டியவாறு உணர்ந்தனுபவித்தற்குரியார் அதிகாரியும், அங்ஙனம் அனுபவித்தலாலாயது துக்கநிவிர்த்தியும், தடையற்ற வானந்தமும் ஆதலால் இவ்விரண்டும் எனக்கொண்டாம்; கொள்ளவே இந்நான்கும் அனுபந்த சதுஷ்டய மென்றாயிற்று.

வினா.—எதை விடய மண்ணென்றார்?

விடை.—சர்வமதத்தருங் கூறுங் கைலாய முதலிய சகல பதவிகளும், அவற்றாலாய தாரதம்மிய சுகபேதங்களுமென வறிக.

வினா.—இவற்றை மண்ணென்பானேன்?

விடை.—மண்ணை யாகாரமாக்கியவிடத்து நாசத்துக்கே இடந்தரல்போல், விடயத்தையே சுகாகார மாக்கியவிடத்து ஓயாப் பிறப்பிறப்பிற்கே யிடந்தரலா லென்க.

(க-து.) அனுபந்த சதுஷ்டயத்திவிலே இஃதென விளக்கியதென்பது. இங்கே விடயமண்ணென்பதின் முக்கியார்த்தம் அறிவுக்கயலே. (௬)

எ - கவி. அ - கை.

[மேனிறுத்தமுறையானே வஸ்துவை உபாசனு மூர்த்தமாகத் துதித்து இந்நூலை இருவகைப்படலமாக்கி அவற்றிற்குரியபெயரை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட
கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தைத்
தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளித லென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே.

(இ-ள்.) முத்தனை வேங்கடேச முகுந்தனை யெனையாட்கொண்ட கர்த்தனைவணங்கி—எ-து. பரசமகன்றவனுகியுந் திருவேங்கடாசலபதிக்கு முகுந்தனுகியும் என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட கர்த்தனுகியும் இருப்போனெவனே அவனைவணங்கி, சொல்லுங் கைவல்ய நவநீதத்தைத் தத்துவ விளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந் தெளிதலென்றும் வைத்திருபடலமாக வகுத்துரை செய்கின்றேன்—எ-து. சொல்லப்புகுந்த இந்தக்கைவல்லிய நவநீதமென்னு நூலைத் தத்துவ விளக்கமென்றும் சந்தேகந் தெளிதலென்றும் இரண்டுபடலவகையாக வகுத்துவைத்து அவற்றைச் சொல்லத்துணிகின்றேன். எ-று.

"ஒருபொருண்மேற் பலபெயர்வரினிறுதி யொருவினைகொடுப்பது" என்னும் விதியால், முத்தனை வேங்கடேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட கர்த்தனை வணங்கி என்முர். (௭)

௮ - கவி. ௮ - கை.

[மேலிரண்டாக வகுத்த படலவகைகளுள் தத்துவவிளக்கத்தை முன்னர்க் கூறுவான் வேண்டி ...யேற்றப்பாலனுகிய அதிகாரியின் சாதனசதுட்டயங் கூறப்புகுந்தார், இக்கவியில் அவற்றின் பெயரையும், நிலையையும் முறையே யுணர்த்துகின்ருர்.]

நித்திய வநித்தி யங்க ணிண்ணயந் தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை
சத்திய முளைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் ருறு கூட்டம்
முத்தியை விருப்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமிந் நான்கே.

(இ-ள்.) நித்தியவநித்தியங்க ணிண்ணயந் தெரிவிவேகம்—எ-து. நித்தியவஸ்து, அநித்தியவஸ்துக்களின் நிச்சயங்களைத்தெரிகிறவிவேகத்தை நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமென்றும், மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை—எ-து. இடையாயுள்ள இம்மை மறுமைகளில் வரும்போகங்களில் வெறுப்பெழுதலை இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமென்றும், சத்திய முளைக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்ருறுகூட்டம்—எ-து. உண்மையாகவுளைக்க வேண்டியவாறு சமாதியென்று கொள்ளத்தகுங் கூட்டத்தைச் சமாதிசட்க சம்பத்தென்றும், முத்தியைவிரும்பு மிச்சை—எ-து. ஐக்கிய முத்தியை விரும்பத்தக்க இச்சையை முமூட்சுத்துவமென்றும், மொழிவர்சாதன மிந்நான்கு—எ-து. கூறத்தகும் இந்நான்கையுஞ் சாதனசதுட்டயமென்ப ரறிவுடையோர். எ-று. (௮)

௯ - கவி. ௮ - கை.

[முன்னர் சமாதிசட்கசம்பத்தென்னுந் தொகை இனியிரண்டு கவியில் வகையாக்கிக் கூறுகின்ருர்.]

சமந்தமம் விடல்ச கித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறுஞ்
சமமகக் க... ...ம் தமம்புறக் கரண தண்டம்

அமர்மனை விவகா ரங்க ளருகலே விடலென் ருகும்
அமர்செயுஞ் சுகதுக் காதி யனுபவிப் பதுச கித்தல்.

(இ-ள்.) சமந்தமம் விடல்சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தையாறும்—எ-து. முன்னர் சமாதிசட்க சம்பத்தென்ருர்; அவை சமம் தமம் விடல் சகித்தல் சமாதனம் சிரத்தை யெனவாறும், சமமகக்கரணதண்டம்—எ-து. சமமாவது அகமாயுள்ள மனத்தைத் தண்டித்தலாம்; தமம் புறக்கரணதண்டம்—எ-து. தமமாவது புறமாயுள்ள ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களைத் தண்டித்தலாம்; அமர்மனைவிவகா ரங்களருகலே விடலென்ருகும்—எ-து. விடலாவது தானமர்ந்துள்ள குடும்பவிவகாரங்களைச் சுருங்கச் செய்தலாம்; அமர்செயுஞ் சுகதுக்காதி யனுபவிப்பதுசகித்தல்—எ-து. சகித்தலாவது விடாது கலகஞ்செய்கின்ற சுகதுக்கமுதலியவைகளை அவ்வவ்வாருகாதனுபவித்தலாம். எ-று.

இச்சை செல்வழியெல்லா மனஞ்செல்லாது காத்தல் அகக்கரணதண்டமெனவும், முன்பழக்கவழிச் ...வழியெல்லாம் பொறிகள் செல்லாது காத்தல் புறக்கரணதண்டமெனவும், விவகாரவிரிவைச்சுருக்கல் அமர்மனைவிவகாரங்க ளருகலெனவும், இருவினைப்பயன் வழித்து... யாகாமை சகித்தலெனவும் பொருள்படுமாறுகாண்க. கலகஞ்செய்தல் மனமொருவழித்தாநிற்கச்செய்யா தலையச்செய்தல். (௯)

௧0 - கவி. ௮ - கை.

இதுவுமது.

...ணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்கு மாறு
சரசமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகுந்
தரமிகு சமாதி யாறு வகையாஞ்சொற் பொருளி தாமே.

(இ-ள்.) சிரவணப்பொருளைத் தானேசித்தஞ் சிந்திக்குமாறு சரசமா வைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர் மேலோர்—எ-து. வேதாந்த சிரவணார்த்தத்தையே சித்தஞ் சிந்திக்கும்படி இனிய லீலையாக நியமித்துக்கொண்ட இந்தச்சன்மார்க்கத்தைச் சமாதானமாவதெனச் சான்ருேர்கூறுவர். பரமசற்குருநூலன்பு பற்றலே சிரத்தையாகும்—எ-து. சிறந்தசற்குருநாதனிடத்திலும் வேதாந்தநூலினிடத்திலும் மிக்கவன்புவைத்தலே சிரத்தையெனப்படுவதாம். வரமிகுசமாதியாறுவகையின் சொற்பொருளிதாம்—எ-து. எல்லாவுரத்தினுமிக்க ஆறுசமாதிவகையின் சொற்பொருளிஃதேயாம். எ-று.

எனையவற்றைச் சிரவணப் பொருளென்னுது வேதாந்த மென்றது சமாதிசட்க சம்பத்து நான்குசாதனத்துள் மூன்ருவதாதலானும், சமாதியாறனுள் சமாதான மைந்தாவ தாதலானும், பின்சாதன முமூட்சுத்துவ

மாதலானுமென்க. தானே யென்னுந் தேற்றேகாரந் தந்தது பிறவன்றெ னற்கு. காதானுகர்தலைச் சிரவணமென்றார். பொருளிதாமென்றது தொகுதியொருமை. வேதாந்தார்த்தமாவது அங்கலிங்கார்த்தத்தை மாத்திரம் பிரதிவாதிப்பது. ஏனைய கன்மகாண்டம் பத்திகாண்ட-மெனக் குறிப்பிக்கின்றன. [க-து.] இந்நூலதிகாரிக்கு இந்நான்குசாதனமும் அங்கமாயிற்றென்பது. (கய)

கக - கவி. அ - கை.

[அவ்வவற்றிற்குரியசாதனமின்றியக்கண் யாதும் அமையாதென் பதையும், அமையின் அதனறுமையையும் இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண் டாகும்
நூதன விவேகி யுள்ளி னுழையாது நுழையு மாகிற்
பூதசன் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னாமே.

(இ-ள்.) சாதனமின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகிலில்லை—எ-து. அவ்வவற்றிற்குரிய சாதனமில்லாவிடத்து யாதுகாரியத்தையுஞ் சாதிப்பாருலகெங்கணுமில்லை; ஆதலா லிந்தநான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண்டாகும்—எ-து. ஆகையா லிந்நான்கு சாதன முடையோர்க்கே ஞானோதயமுண்டாகும். நூதனவிவேகியுள்ளினுழையாது—எ-து. நூதனசாதன விவேகியுள்ளத்தின்கண் ஞானார்த்தத்தை நுழையுமா றெடுத்துக்கூறினுஞ் சற்றும் நுழையாது; நுழையுமாகிற் பூதசன்மங்கள் கோடிபுனிதனும் புருடனாம்—எ-து. நுழையுமானால் அவன் முன் அனேககோடி சன்மங்களிற் செய்தவபுண்ணியங்களாற் சித்தசுத்தி யுடையோனாகிப் பரிபாக புருடனென் றெண்ணப்படுவன். எ-று.

பொதுப்பட நீதிபற்றிக் கூறியதென்பது தோன்றச் சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பா ருலகிலில்லை யென்றார். நிச்சயமாதலி னறிந்தவர்க்கே யெனத் தேற்றேகாரம் வருவித்தாம். ஏனையபாலினும் "ஒருமொழி யொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்னும் விதியால் புனிதனென்பதை யொட்டிக. அஃறிணையினு முள்ளுக்கத்திரியும் ஞானாக்கினியா லெரிந்ததென்னும் ஐதிகசாம்பிரதாய மிருத்தலிற் கூடும்.

(க-து.) ஞானம் சாதனசதுஷ்டயமின்றி யமையாதென்பது. இங்கே யறிவுண்டாகு மென்பது மெய்யுணர்வை. மெய்யுணர்வாவது அயலையறியாது தன்னைத்தானறிதல். என்னை? "மெய்ம்மையறி வல்லதயில் வேறறிவதெல்லாம், தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே" என்றார் தத்துவராயர். சுவானுபூதி நூலையேனும், சுவானுபூதி யுத்தியேனும், சுவானுபூதிவேத அற்புதத்தையேனும் இடைவிடா திரவும்பகலுமாக எதிரினின் றெ

க்கப்புல்ப்படும் வண்ணம் போதிக்கினும் இங்ஙனமாய சந்தஞ்சிறிதும்நுழையாது. செவிடோ? உடகசத்தத்துக்கன்று. என்னை? "கேட்பினுங் கேளாத்தகையவே கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி" என்றார் திருவள்ளுவநாயனார். (கக)

கஉ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமாய சாதனசதுஷ்டய அதிகாரியான ஒருவன் தீவிர பக்குவநிலையை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இவனதி காரி யானே னிந்திரி யங்க ளாலும்
புவனதெய் வங்க ளாலும் பூதம்பௌ திகங்க ளாலுந்
தவனமுன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம்பிப்
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே.

(இ-ள்.) இவனதிகாரியானே னிந்திரியங்களாலும் புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலுந் தவனமுன் றடைந்து—எ-து. இந்நான்கு சாதனத்துக்கு மதிகாரியானானாகிய இவன், மனமுதலியவாறு இந்திரியங்களாலும், பூமியில் தனக்கிடுக்கணாக நேரிடுந் தெய்வச்செயல்களாலும், பஞ்சபூதங்களாலும், அவற்றின்பௌதிகங்களாலும் நேரிடும் மூவிதமாகிய தாகமடைந்து, வெய்யிற்சகித்திடாப் புழுப்போல்வெம்பி—எ-து. வெய்யிலாற் சகிக்கப்படாத புழுவைப்போல வதைந்து, பவமறு ஞானதீர்த்தம் படிந்திடப் பதறினான்—எ-து. சனியாத ஞானதீர்த்தத்தில் மூழ்கிவிட அதிதீவிரமாக விரைவுற்றனன். எ-று.

இவன் தவனமுன்றடைந்து புழுப்போல்வெம்பி ஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினானென முடிக்க. ஆயிந்திரியங்களானேரிடுந்தவனமாவது பொருளல்லவற்றைப் பொருளாக உணர்வதினாலாய சுகதுக்கவதை; புவனதெய்வங்களானேரிடுந் தவனமாவது ஊழானேரிடுந் தனதிஷ்டத்தவறு; பூதபௌதிகங்களானேரிடுந் தவனமாவது மண்முதலிய பஞ்சபூதங்களாலும், இடிமின்னல் வீடிடிந்துவிழுகை முதலியவற்றா னேரிடும்வதை. இவற்றைமுறையே ஆதியாத்மிக மெனவும், ஆதிதெய்வீக மெனவும், ஆதிபௌதிக மெனவும் அறிவுடையோர்கூறுவர். தாபத்ரயாக்கினி யெனினும் பொருள்படும். தவனமுன்றடைந்து புழுப்போல்வெம்பிப் பதறினானென்னுங் குறியா லதிதீவிரனெனக் குறிக்கப்பெற்றாம். தவனமென்பது அக்கினியெனினுமமையும். இந்தத் தாபத்ரயத்துக் கியையாதா னிவனெனவே, ஏனையர் இயைந்தனரெனப்பொருள்படுதலால் அவர்க ளதிதீவிரரல்லரெனத் தானே குறிக்கின்றது. இக்குறிகளை வஞ்சகர் தம்பா லிருப்பதாகக் காட்டினும் வினாவில் மாறுவர்.

(க-து.) வெயிலால் வதையுண்டோன் றடாகமுதலிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கப் பதறுவான்போன்று தாபத்ரயாக்கினியால் மனச்சாக்ஷியாக வதையுண்டோன், ஏனைய தீர்த்தம் வேண்டாது ஞானதீர்த்தத்திலேயே மூழ்கப்பதறுவனெனவறிக. பவமறுமென்பதை ஞானத்துக்கு விசேடணமாக்

இப் பவந்தையறுக்கு ஞானமெனப் பொருள்கொள்கின்ற மறைமையும். தெய்வமெனினு மூழெனினு மொக்கும். அறு ஞானம்வினைத்தொகை. இது தன்வினை பிறவினைகட்குப்பொது. (கஉ)

கங - கவி. அ - கை.

[இந்த அதிதீவிர பக்குவன் மேற்கூறிய தாபத்ரயாக்கினி மேலிட்டால் ஈடணாத்ரயமுங் கடந்து ஞானசற்குருவுக்காக எங்குந் தேடியலைந்து கண்டானென்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

ஆனவிம் மனைவி மக்க ளர்த்தவீ டணைகண் மூன்றிற்
கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போற்
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே.

(இ-ள்.) ஆனவிம் மனைவிமக்க ளர்த்தவீ டணைகண்மூன்றில்—எ-து. தத்தமக்குரிய வூழாலமைந்த இந்தமனைவியும் இந்தப்புத்திரர்களும்இந்தப்பொருள்களுமாகிய ஈடணாத்ரயங்களினின்றும், கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான்போல், போனவன்—எ-து. வேடரது வலையிற் சிக்கித் தெய்வகதியால் தப்பித்துக்கொண்டு திரும்பிப் பாராதோடு மான்போலத் தப்பித்தோடிப்போன இவ்வதிதீவிரன், வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ் சென்று—எ-து, யாதொன்றும் இல்லாததாகப் போகாத பிரகாரம் போய், ஞான சற்குருவைக்கண்டு நன்றாக வணங்கினான்—எ-து. ஞானாசிரியரைத் தரிசித்து மனப்பூர்த்தியாக வணங்கினான். எ-று.

ஈடணாத்ரயத்தால் நேரிடுந்துன்பமாவது மனைவிபால் ஐயமறாமையும், மக்கள்பால் அவாவறாமையும், தாமீட்டிய பொருளின்பால் "இன்னாருந் பொருளை யீட்டுதலுந்துன்பமே பின்னதனைப் பேணுதலுந்துன்பமே யன்ன தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பா லிழத்தலுந் துன்பமேயாம்." என்னுங் கவிப்படி நேரிடுந்துன்பமறாமையுமே. வெறுங்கையோடேபோகாத வண்ணமாவது சாதன சதுஷ்டய பரிபாகத்தை விளக்குகின்றது. இங்கே நன்றாகவென்பது திரிகரணமொத்தலே.

(க-து.) தாபத்ரயாக்கினியால் ஈடணாத்ரயத்தைக் கடந்து ஆசிரியனைத் தேடிக் கண்டு வணங்கினனென்பது. (கங)

கச - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனந்தேடிக் கண்ட ஆசிரியன்பால் தன்குறைகளை முறையிடுகின்றான் என்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்தால்
உணங்கினே னையனேயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம்
பிணங்கிய சோக பாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரக்ஷிக்க வேண்டு மென்றான்.

(இ-ள்.) வணங்கிநின்றழுது சொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ் சோகத்தா லுணங்கினேன்—எ-து. ஆசிரியரை வணங்கிநின் றழுது முறையிடலாயினன், (அது குடும்பத்தை மெய்யென் றுன்னு மாயவாழ்வென்னும் சோகத்தினால் மிகவாடுதலை) ஐயனே என்னுள்ளமே குளிரும்வண்ணம்—எ-து. எனதாசிரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளிய கர்த்தனே! என்னுள்ளமாத்திரம் சீதளமாகும்படி, பிணங்கிய கோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி—எ-து. பேரின்பவாழ்வுக்கு மாறாயுள்ள பஞ்சகோசமாகியவலையைத் துண்டுதுண்டாகத்தறித்து, இணங்கியகுருவே யென்னை யிரட்சிக்கவேண்டுமென்றான்—எ-து. என் ஐயந் திரிபு அகற்றுவதற்குஇயைந்த குருநாதனே அடியேனைப் பிறவியணுகாவாறு இரட்சிக்க வேண்டுமென் றிரந்தனன். எ-று.

மாயவாழ்வென்பது பொய்வாழ்வு; சோகமாவது துன்பம். எனவே, பொய்வாழ்வு மெய்யாகச் சுகம்போலத் தோன்றலின் மெய்வாழ்வெனத் துணிந்து அனுபவிக்க அனுபவிக்கத் துன்பமேலிடே நிகரற்றபலனென்பது பெற்றாம். மாயவாழ்வு சந்தைக்கூட்டம்போல்வது. தேகங்களெல்லாமண் பொம்மைகளாதலின் மீண்டு மண்ணாகின்றன. ஆயினும் வினைவழியேவந்து அணைவதாதலின், "இக்கணத்திருக்கு மினிவருங் கணத்தா டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுடலம்" என்றாரறிஞர். ஆதலின் இவ்வுடலை மெய்யெனநம்பி நானியவளவ ளதுவெனக்கொண்டு குலாவிமகிழ்தல் மகிழ்வன்று என்பது பற்றி மாயவாழ்வு என்றார். இப்பொய்வாழ்வைப் பொய்யென்றுணராது மெய்யெனக்கொள்வதும், அவற்றாலாய சுகதுக்க வலைகளால் ஓயாது மோதுண்பதும், இது சகசமென்று அச்சுழலில்தானே யிருக்க மீண்டுமீண்டுங் காமியத்தவமே புரிவதும், சிற்றின்பத்தையே கருதிச் சலிப்பின்றி உழல்வதும் உள்ளமாதலாலும்; தாபத்ரயாக்கினி வதைத் தவிப்பும், ஈடணாத்ரயத்தவிப்பும் இவ்வுள்ளத்திற்கே யாதலாலும்; உபசாந்தம் வேண்டுவது வேறொன்றிற்கும் அன்றாதலாலும் உள்ளமே குளிரும் வண்ணமெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். பாசமென்பது ஆசையாகிய கயிறு. கயிற்றாற் பின்னியிருப்பதுபற்றிப் பின்னலை வலையென்றாம்.

(க-து.) துக்கநிவர்த்தி வேண்டுமென்பது. (கச)

கரு - கவி. அ - கை.

[அவ்வேண்டுகோளுக்கு இயைந்த ஆசிரியர் யான் சொன்னவாறு இயையின் அங்ஙனமாகுமென்றனன் என்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அன்னைதன் சிசுவை யைய ஞமைமீன் பறவை போலத்
தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச்சந் நிதியி ருத்தி
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொல்வேன்
சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்புவந் தொலையு மென்றான்.

(இ-ள்.) அன்னைதன்சிசுவை யையனுமை மீன்பறவைபோல—எ-து. தாயாகிய ஆமையும், மீனும், பட்சியும் தன்சிசுவைச் செய்யுமாறுபோல ஸ்ரீ குரு, தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச் சந்நிதியிருத்தி—எ-து. தன்னுளத்தில் சிந்தித்தும் திருநோக்குவைத்தும் அஸ்தமஸ்தக சையோகஞ்செய்தும் இம்மூன்றுமாயினபின் தன் சந்நிதியிலிருக்கச்செய்து, உன்னது பிறவி மாற்றுமுபாயமொன்றுண்டு—எ-து. இனி உனது சனனத்தை நீக்கத்தக்க ஓர் தந்திரமுண்டு, சொல்வேன் சொன்னது கேட்டாயாகிற் றொடர்பவந் தொலையுமென்றான்—எ-து. யான் அதைச் சொல்லுகின்றேன் சொன்னவாறு கேட்டு நிற்பையாயின் உன்னைவிடாது தொன்று தொட்டுத்தொடர்ந்து வருகின்ற சனனம் உன்னைவிட்டு நீங்குமென் றருண்மொழிந்தனன். எ-று.

ஐயனுமென்றவும்மை தொக்குநின்றது. அன்னையென்பதுவமையன்று; தன் சிசுவென்றதனால் ஆமை மீன் பறவையென்பவைகட்கு விசேடணமாயிற்று. என்னை? "படர்க்கைமுப் பெயரோடணையிற் சுட்டுப்பெயர் பின்வரும்" என்றார் நன்னூலார். ஆமைமீன் பறவைபோலத் தன்னகங் கருதிநோக்கித் தடவியென்பது நிரனிறைப் பொருள்கோள். இக்கவியில் தன்னென்பதிரண்டுண்டு: ஒன்று ஆமையாதிகளுக்கும், மற்றொன்று தன்னகங்கருதி என்பதனால் குருவுக்கு மெனக்கொள்க. யாதினாலெனில் போலவென்பதை இடையிற்கொடுத்துப் பிரித்ததினாலென்க.

(க-து.) அவன் வேண்டுகோளுக்கு இவரிசைந்ததற் கடையாளம் இவன் தன்னைப்போலாருக வென்றுன்னலும், நோக்கலும், தடவலுமேயென்பது. ஆமையாதிகளுக்குரிய வினையை இவர்மேலேற்றலால் அவைகட்குச் சொல்லாதொழிந்தது சுருங்கச்சொல்லலென்னு மழகு. அவைகட்குத் தனித்தனிவினையும் தந்தங் குஞ்சுகள் தம்மைப்போல் உருப்படற்கென்க.()

கசு - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனமாருகவென்ற ஆசிரியர் கூறிய ஓர் சிறியதந்திரத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அவனெய்திய உவகை மிகுதியை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்ட நேரந்
தடமடு மூழ்கி னான்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி
அடருமன் பொழுகு மாபோ லானந்த பாஷ்பங் காட்டி
மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கிநின் றிது சொல்வான்.

(இ-ள்.) தொடர்பவந் தொலையுமென்று சொன்னதைக் கேட்டநேரம்—எ-து. தொன்றுதொட்டு உன்னைத் தொடர்ந்துவருகின்ற சனனந் தொலையுமென்று குருவானவர் சொல்ல அதைச் சீடன் கேட்டமாத்திரத்தில், தடமடுமூழ்கினான்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள்ளாறி—எ-து. வெய்யிலாற்கலைப்பட்டோன் பெரியதடாகத்தில் மூழ்கினால் எங்ஙனமோ, அங்ஙனம் இவனும் தன் மனம் குளிர்ந்ததுமன்றிச் சரீரமும் உட்புறமெங்குங் குளிர்ந்து வெப்பமாறி, அடருமன்பொழுகுமாபோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி—எ-து. அகத்தில்மிக்க அன்புபெருகுமாறுபோன்று புறத்திலும் விழிகளால் ஆனந்தபாஷ்பம் ஒழுகக்காட்டி, மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும் வணங்கிநின் றிதுசொல்வான்—எ-து. தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளை மீண்டும் வணங்கியெழுந்து நின்று இதைச் சொல்லப்புகுந்தனன். எ-று.

ஒருவரும் இங்ஙனம் சொல்லக்கேளாமையால் இங்ஙனமாய வியப்பு தோன்றிற்று. மனங்குளிர்ந்தது மன்றியெனத் தெரிவித்தலால் சரீரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மடன்மலர்ப் பாதம், உவமைத்தொகை. (கசு)

கஎ - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனம் உவகையின்மிக்கோனாகிய மாணாக்கன் ஐயனே உபாயமொன்றுண்டென்றீரே; அதனை யுணர்தற்கு அடியேன் அபாத்திரனாயினும் அதை விளக்கி இரட்சித்தல் தமது கடமையே யென்று இரந்துகேட்டனன் என்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனா னாலுஞ் சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீரென்னை யாள லாமே
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டென் றீரே
இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான்.

(இ-ள்.) சொன்னது கேட்கமாட்டாத் தொண்டனானாலும்—எ-து. தாமுணர்த்துவதைக் கேட்கச் சக்தியற்ற தொண்டனாயினும், சுவாமி நின்னதுகருணையாலே நீரென்னையாளலாமே—எ-து. குருசுவாமியே உமது திருபாகடாட்சத்தினாலே அடியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளலாமே தடையென்னை? உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன் றுண்டென்றீரே—எ-து. உன் சனனத்தை நீக்கத்தக்க உபாயமொன்றிருக்கின்றதென்றீரே, இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டுமென்றான்—எ-து. அஃது இத்தன்மையதென்று அதனியல்பைக்காட்டி அடியேனை இரட்சிக்கவேண்டுமென்று இரந்தனன். எ-று.

(க-து.) இவன் இரந்துகோடலைக்கண்டு அகம் பாவம் அற்றவனென்று உணர்ந்தாரென்பது. (கஎ)

கஅ - கவி. அ - கை.

[இவனே எமது கருத்திற்கு இயைந்தவனென்று அன்றோன் இரந்து கேட்கும் குறியாலுணர்ந்து உபதேசிக்கத் தொடங்கினர் என்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின்
குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத்
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி
உடம்பினுட் சீவ னைப்பார்த் துபதேச மோது வாரே.

(இ-ள்.) அடங்கிய விருத்தியானென் றறிந்தபின்—எ-து. விருத்தியடங்கினவனென்று இவனை அறிந்தபின்னர், செறிந்தமண்ணின் குடம்பையுள் புழுமுன்னூதுங் குளவியின் கொள்கைபோல—எ-து. புரையறஅமைந்த மண்கூண்டினுள் புழுவுக்கு முன்னின்று கோஷிக்குங் குளவியின் தன்மையைப்போல, தொடங்கிய குருவு மான்மசொரூபமே மருவவேண்டி—எ-து. அவ்வுபாயம் இனியதெனத் தெரிவிக்கப் புகுந்த ஆசிரியரும் ஆத்மசொரூபத்தையே அவனடையவேண்டி, உடம்பினுட் சீவனைப்பார்த்துபதேச மோதுவார்—எ-து. தேகத்தினுளிருக்கும் சீவனைப்பார்த்து உபதேசிக்கத் தொடங்கினார். எ-று.

தடுக்காது அமைதி பெறநிற்றலை அடங்கிய விருத்தியானென்றார். புழுவை இரைக்கென்றனர் சிலர். யாதுபற்றியெனின், புழுவைக் குளவியாக்கல் எங்ஙனம் பொய்யோ, அங்ஙனமே வேதாந்தமுழுவதுங் குழறலென்பதைக் காட்டவென்க.

வினா.—சமஸ்தமு மித்தையென்று வேதாந்தசாஸ்திர முழுவதும் பிரதிவாதிப்பது பொய்யோ ?

விடை.—அநாதியாயிருக்கும் உலகைப் பொய்யென்பதனாற்குற்றமே.

வினா.—பொருளிடங் காலங்களில் ஒன்றேனும் சோதனையில் அல்ல, இல்லையென்று இயையாது, ஆம், உண்டெனப்பட்டே இருக்கவேண்டும். அங்ஙனம் ஒரு பொருளுஞ் சம்மதியாதே; ஆதலின் அனைத்து மித்தையென்னல் குற்றமோ ?

விடை.—பொய்யாயின் நமது இச்சா ஞானக்கிரியைகட்கு இயைந்திருப்பானேன்? கர்த்தத்துவ போக்த்ருத்துவமா யிருப்பானேன் ? சித்து சடபேதமாயிருப்பானேன்? அரசு குடியென்றிருப்பானேன் ? பிறப்பிறப்பென்றிருப்பானேன்? ஆதலிற் குற்றமே.

வினா.—அனைத்தும் பூதவிகாரங்களாதல் என்பதற்குப் பழுதென்னை ? சுயம்பெனிற் காட்டலாம். அங்ஙனமே பூதமும் சுயம்பெனின் விகாரமயமல்லா இருக்கக் காட்டலாம். காட்டவலியின்றேல் உன்பிழை; நூலின் மேற் பிழையென்னை ?

விடை.—இங்ஙன முணராமையாற் குற்ற மெனதேயென்றனன். (கஅ)

கக - கவி. அ - அகை.

[அவ்வுபதேசம் இனியதெனச் சாமானியமாகக் கூறுவதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திறந்து
தீராத சுழல்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
பேராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போதம்
ஆராயுந் தன்னைத் தானென் றறியுமவ் வளவுந் தானே.

(இ-ள்.) வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திறந்து—எ-து. என் ஞானபுத்திரா! என் பூர்வபக்க சித்தாந்தவழியே வரக்கடவாய்; எவன் தன்னைமறந்தானோ அவன் மாறாது பிறந்திறந்து, தீராத சுழல்காற்றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச்சுற்றி—எ-து. ஓயாத சுழற்காற்றில் அகப்பட்ட செத்தைபோல எப்பதவிகளிலும் நிலையின்றிச் சுற்றிச்சுற்றி, பேராத காலநேமிப் பிரமையில் திரிவன்—எ-து. அழியாத கால சக்கரமென்னு மயக்கத்தில் திரிந்துகொண்டே யிருப்பன்; போத மாராயுந் தன்னைத்தானென் றறியுமவ் வளவுந்தான்—எ-து. அறிவினால் ஆராயத்தக்க தன்னைத் தானென்றறியுமட்டும். எ-று.

எங்கெங்கே பூர்வபட்சப் படுத்துகிறேனோ அந்தந்த நிலைகள் விட்டு எங்கெங்கே சித்தாந்தப்படுத்துகிறேனோ அந்தந்த நிலையை விடாதுபற்றி வருவாயாக வென்பார் வாராயென்றார். தன்னை மறத்தலாவது அயலைத்தானெனலை. எடுக்கும் உடலெல்லாம் காலவளவில் விடாது மாறி மாறிச்சுழன்று வருதலின் காலத்தைச் சக்கரமென்றார். காலம் இருந்தபடியிருக்க அதனைச் சக்கரமென்றது உடலுக் காயுள் கணித்தலைப்பற்றியும், அண்டங்கள் சுழன்று வருதலைப்பற்றியும் என்க. பிரமை யென்பதற்குச் சுழலெனப் பொருள் கொள்ளின் காலநேமி யென்பதனாற் பொருந்தும். மயக்கமெனப் பொருள் கொள்ளின் காலநேமியை ஆயுளாகக்கொண்டு மயங்கல் புருடனாதலால் அவன்மேற் பொருந்தும். தானென்பது போதமாதலால் தன்னால் தன்னை ஆராயவேண்டுமென்பது தோன்ற, போத மாராயுந் தன்னையெனவும், அங்ஙனம் ஆராய்ந்தவிடத்தன்றித் தன்னைத் தானெனவுணர்தல் கூடாமையின், ஆராயுந் தன்னைத் தானென்றறியும்எனவுங்கூறினார்.

(க-து.) தானே தானாகாத காலமளவும் பிறவியகலாதென்பது. இது சனனநாச தந்திரம். இனியவோ தானெனல் அயலாதற்பாலதாதலின் போவிதந்திரம். இது மதத்தரிடத்தது ; அது வேதாந்தியிடத்தது ஆதலின்

வேதாந்தமே அனைத்தினு மிகையெனல் அருத்தாபத்தி. யாதினாலெனின் சத்து சித்து ஆனந்தத்துக்கு இயைந்தபாலது இனையதெனவும், அசித்த சட துக்கத்துக்கு இயைதற்பாலது இனையதெனவும் கலப்புறாது விளக்கச் சேர்தனை ஞாயம் பொருத்தங்களை யுடைமையாலெனக. (௧௯)

௨௰ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் சாமானியமாகக் கூறியதையே விசேடமாகக்கூறுதலை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேற்
பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்புந் தீர்வன்
உன்னைநீ யறிவா யாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை
என்னைநீ கேட்கை யாலே யிதுப தேசித் தேனே.

(இ-ள்.) தன்னையுந் தனக்காதாரந் தலைவனையுங் கண்டானேல்—எ-து. ஒருவன் தன் எதார்த்த நிலையினையும், தனக் காதாரமாயுள்ள தலைவன் எதார்த்த நிலையினையும் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பானாயின், பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்புந் தீர்வன்—எ-து. பின்னர் அத்தலைவனே தானாகவும் தானே அப்பிரமமாகவும் ஏகமாய இடத்துச் சனனத்தினின்று நீங்குவன். (ஆதலின்) உன்னைநீ யறிவாயாகி லுனக்கொரு கேடுமில்லை-எ-து. உன் எதார்த்தவடிவை நீ யுண்மையாகக் காணவல்லையாயின் உனக்கொரு துன்பமு மில்லை; என்னை நீகேட்கையாலே யிதுப தேசித்தேன்—எ-து. பிறவித் துயரகலத்தக்க தந்திரம் உணர்த்தவேண்டுமென்று என்னைநீ கேட்டபடியால் இதனை யானுபதேசித்தேன். எ-று.

தலைவன், பிரமம். ஐக்கியமாதற்கு இயைதற்பாலது உபாதிரகித கூடஸ்த பிரமமாதலால் இவற்றையே தன்னையும் தனக்காதாரத்தலைவனையுமெனவும், பிரத்தியட்சத்தாலன்றிச்சொல், நிச்சயம், பாவனை முதலியவற்றால்ஐக்கியமெய்தாதுஎன்பது தோன்றக் கண்டானேலெனவும், ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்துக்கு முன்னரன்று ஐக்கியமாவதென்பார் பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாயெனவும், தலைவன் றானென்றதனால் தான் தலைவனாயெனவுங் கொண்டாம். ஐக்கியமாதலைப்பற்றி இரண்டுதேற்றேகாரமும் வருவித்தனம். ஐக்கியமெய்தியக்கால் சனனத்துக் கிடமின்மையின் பிறப்புந் தீர்வனென்றார். இது வேதாந்தமரபென்பது தோன்ற ஆதலினென்றும். சனனம் அகல்வதற்கு வேறின்மையான் ஈதுபதேசித்தேனெனவுங் கூறினார்.

வினா.—ஐக்கியந்தா னெங்ஙனம் பவ மகலும்?

விடை.—எங்ஙனமாய நிலையைக் கூடஸ்தன் பிரமமென்றது? அது தெரியின் ஐக்கியந்தெரியும்; ஆதலின் வெறுஞ் சொல்லா லாவதன்றெனக.

(க - து.) இதனினு மேலாய ஐக்கியமில்லையாதலால் இதுகிடைத்தல் அரிதரிதென்பது பற்றி, இதனைத் தத்தமக்குரிய சமயக்கொள்கையின்மேலும் அதிகாரத்தின்மேலும், எச்சிலின்மேலும், யோனியின்மேலும் ஒருங்குபோல் தோற்று மனவொருமையின்மேலும், இன்னும் இவைபோன்றவைகளின் மேலும்வைத்து என்னசாதிக்கினு மைக்கியமாகுமா? ஒருபோது மாகாதென்பது. (௨௰)

௨௧ - கவி. அ - கை.

[தன்னைத்தான் அறியவேண்டுமென்ற ஆசிரியரது இலட்சியார்த்தம் அறியாது, தன் இலட்சியார்த்தம் காரணமாக எண்ணித்தன்னைத் தானுணராதார் இல்லாதிருக்க, அவர்கட்குச் சனனந்தவிராதது என்னையென்ற வினாவை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

*என்னைத்தா னசட னாக வெண்ணியோ சொன்னீ ரையா
தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியு ளொருவ ருண்டோ
பின்னைத்தா னவர்க ளெல்லாம் பிறந்திறந் துழலு வானேன்
நின்னைத்தா னம்பி னேற்கு நின்னைய மருளு வீரே.

(இ-ள்.) என்னைத்தா னசடனாக வெண்ணியோ சொன்னீ ரையா—எ-து. என்னை அவ்வளவு மூடனாக எண்ணியா சொன்னீர் ஐயனே! தன்னைத் தானறியா மாந்தர் தரணியி லொருவருண்டோ—எ-து. தன்னைத் தானறியாத மனிதர்கள் ஒருவர் உலகிலுண்டா? பின்னைத்தா னவர்களெல்லாம் பிறந்திறந் துழலுவானேன்—எ-து. (இங்ஙனமிருக்க) அவர்களெல்லாம் பிறந்திறந் துழல்வதென்னையோ? நின்னைத்தா னம்பினேற்கு நின்னைய மருளுவீர்—எ-து. உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியஅடியேனுக்கு உண்மையைத்தெரிவித்தருள வேண்டுமென்று இரந்தனன். எ-று.

அடியேனும்உலகத்தாரும்தன்னைத்தான் உணராதாரல்லவே; இஃதென்ன அதிசயமென்பது தோன்ற, “என்னைத்தா னசடனாக வெண்ணியோசொன்னீரையா, தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியுளொருவருண்டோ” என்றார்.

(க-வது.) இவ்வாக்கியத்திற்கு அனுபவம் ஒவ்வாதது என்னையென்பது.

௨௨ - கவி. அ - கை.

[தன்னைத்தான் உணருமார்க்கம் இன்னதெனத் தெரிவிக்கப் புகுந்தார், இக்கவியில் ஆத்மா நாத்ம விவேகத்தையே தன்னைத்தான் அறிதலெனக் கூறுகின்றார்.]

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன் யாவன்
அன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவ னாகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் துலமல் லாம லென்றான்
பின்னது கேட்ட வையர் பிழையு நகையுங் கொண்டார்,

---

* ‘என்னைத்தான் சடனாவுள்ளத் தெண்ணியோ’ வெனப்பாடமுமுண்டு.

(இ-ள்.) இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன் யாவன்—எ-று. தேகம் இன்னதெனவும், தேகி இனையனெனவும் உணர்பவனெவனோ? அன்னவன்றன்னைத் தானென் றறிந்தவனுருமென்றார்—எ-து. அப்படிப் பட்டவனே தன்னைத்தா னறிந்தோன் என்பவனும் என்றார். சொன்னபின் றேகியாரித் தூலமல்லாம லென்றான்—எ-து. அங்ஙனம் ஆசிரியர் கூறியபின் இத்தூலதேகத்தை யன்றித் தேகியென்பவன் வேறொருவனுளனோ? இஃதென்ன வியப்பு! அவன் யாரென்றனன். பின்னது கேட்ட வையர் பீடைப் நகையுங்கொண்டார்—எ-று. அது கேட்ட பின்னர் ஆசிரியர் சிறிது வருத்தமும் பின்னர் நகையுமானார். எ-று.

ஒன்றுந் தெரியாத இவனை எவ்வாறு மெய்யுணர்வு ஆக்குவதென்னும் விசனமும், ஆயினும் அதிதீவிரனாதலினென்னுஞ் சிறிதுவப்பு முண்டாயினமையால் பீடையு நகையுங் கொண்டா ரென்றார். பொதுப்பட இன்னது தேகமென்றார்; அதனை இவன் இத்தூலமல்லாம லென்றான் எனவே தூலம், சூக்குமம், காரணமென்பவற்றுள் இத்தூலமென்றது வியப்பு. இவ்வியப்பால் உவப்பெய்தின ரெனினு மமையும். அயல் ஆகார மானேன் சுயாகாரமுமாவனெனக்கொள்ள லுவப்பென்க. (உஉ)

உங - கவி. அ - கை.

[அநாத்மாவே தானெனில் இது சாக்கிராவத்தை; எனை யிரண்டவத்தையிலும் தூலங் காணமல் வெவ்வேறாகக் காண அவற்றை யாங்காங்கு கண்டவனும், இவற்றை யெல்லாம் ஒருங்கே ஒர்ந்து உணர்பவனும் யார்? அவனைத் தெரிவி யென்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய்
மோகமாங் கனவில் வந்து மூளைத்திடு மவனார் சொல்லாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்லாய்
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொல்லாய்.

(இ-ள்.) தேகமல்லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய்—எ-து. அநாத்மாவைத் தவிர வேறே ஆத்மாவென்பவன் யார்? இருந்தாற் காணப்படானோ? இல்லையாதலிற் காணேனென்றனை. மோகமாங் கனவில் வந்து மூளைத்தவ னவனார் சொல்லாய்—எ-து. மயக்கமாயுள்ள சொப்பனத்தில் தானாகவந்து மூளைத்தவ னெவன்? அவனார்? சொல்லு. சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனார் சொல்லாய்—எ-து. மயக்கமாகிய அந்தச் சொப்பனமும்காணப்படாதசுழுத்தியவஸ்தையைக்கண்டவனெவன்? அவன் யார்? அதையாயினுஞ் சொல். ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொல்லாய்—எ-து. இவையனைத்தும் ஒருங்காகச் சேர்த்து நீ சாக்கிரத்திற் சிந்திக்கு மறிவாவதியாது? அதனையேனுஞ் சொல்லு. எ-று.

இருந்தாற் காணுமென்பது போதி; காணாதலால் யானுங் கண்டிலனென்பது, நாஸ்தி. இவற்றை மறுக்க அஸ்தாத்ரயம், காட்சித்ரயம், அபிமானித்ரயம் குறிப்பித்தார். குறிப்பிக்கவே, இவற்றை உணர்வான் தேகி ஒருவ னுளனாகத் தோன்றுகின்றது. தோன்றவே, அத்தேகியெனல் அறிவாகிற் பொருளென விளங்க, ஆகநீ நனவிலெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொல்லாய்' என்றார். எனவே, அவ்வறிவு பிரத்தியேகாத்ம சொரூபமாயிற்று. தேகமே ஆத்மா வென்றது நாஸ்திகம். அதனை மறுக்கச் சீவனெனக் குறிப்பித்தது ஆஸ்திகம். இவ்வாஸ்திகத்தை மறுக்க அறிவென்றது வேதாந்தம் என்க.

(க-து.) அறிவாகிற புருஷன் ஒருவன். இதோவிருக்கின்றானென வாச்சியார்த்தத்தாற் காட்டியதென்பது. (உங)

உச - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனம் வினவிய ஆசிரியருக்குத் தேவரீர் ஒருவன் உளனாகக் குறிப்பித்தது மெய்யே; சந்தேகமில்லை. அவன் இனையனெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
*கனவுகண் டதுமி ரண்டுங் காணாத சுழுத்தி கண்டுந்
தினமனு பவித்த லாக்குந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிக்கும் பின்னை மறைக்கும தருளு வீரே.

(இ-ள்.) நனவு கண்டது நான்—எ-து. சாக்கிராவஸ்தை கண்டதும் நானே; கண்டநனவுளநினைவுநீங்கிக் கனவுகண்டதும்—எ-து. என்றாற்காணப்பட்ட சாக்கிரா வஸ்தையா யுள்ள ஸ்மரணை நழுவிக்கனவாகத்தோன்ற அக்கனவு கண்டதும் நானே; இரண்டுங் காணாத சுழுத்தி கண்டும்—எ-து. இவ்விரண்டவத்தையுங் காணப்படாத சுழுத்தியவத்தை கண்டதும்நானே; தினமனுபவித்த லாக்கும்—எ-து. அங்ஙனமாக யானே தினமனுபவித்துக்கொண்டு வருதலால் தேவரீர் ஒருபுருட னுளனென்ப தொக்கும்; சற்றும் ஐயமில்லை; தெரியவுமில்லை சற்றே மனதினி லுதிக்கும் பின்னை மறைக்கும்—எ-து. அது பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படவுமில்லை; இல்லையென்றால் அங்ஙனம் இல்லாது உள்ளதாகக் கொஞ்ச மனத்தில் தோன்றுகின்றது; அறியலாமெனில் யாதோ அதனைமறைக்கின்றது. (ஆதலின்) அதருளுவீர்—எ-து. அவ்வைய நீங்க அதை யனுக்கிரகிப்பீர். எ-று.

நானென்பதை முதனிலைத்தீவகமாக்கி யேனையிரண்டத்தையினு மொட்டுக. கனவு கண்டதுமென்றதனும் நனவுகண்டதுமென்றாம். இஙன்றாற் சுழுத்திகண்டு மென்னும் வினையெச்சத்தை வினையாலணையும்பெயராக்கினும். ஆக்கவே, நனவுகண்டதும் நானே; கனவுகண்டதும் நானே; சுழுத்தி

* சுழுத்திகண்டதும் வேறொன்றேபோல் எனவும்பாடமுண்டு.

கண்டதும்நானே என்பதுமொழும். கண்டவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு நானென்பதை எழுவாயாக்கில் கனவுகண்டதும் கனவுகண்டதும் சுழுத்தி கண்டதும் என்னும் வினையாலணையும்பெயர்களுக்குப் பயனிலையெங்கே இருப்பதைவிட்டுத் தோன்றுமெழுவாயென நானென்பதை வருவிப்பானேன்? அதுகூடாது. கண்டநனவென்பதற்கு என்னாற் காணப்பட்ட நனவெனப் பொருள்கொள்ளிற் பழுதென்னை? இனமனுபவித்தல் யானாதலால் இதனாலும் நானென்பது மூன்றிடத்து மெழுவாயாதல் பெறப்பட்டது. அஞ்ஞான மகலாததால் தெரியவுமில்லையெனவும், பூர்வசமஸ்காரம் உள்ளதாற் சற்றேமனதினி லுதிக்குமெனவும், குரு வாய்த்தும் விளங்கும் பரிபாககாலம் இன்னும் வராமையால் அதுதடையாதல்பற்றிப் பின்னை மறைக்குமெனவும் காரணங்கண்டாம். இன்னமாதல்என்பதுதோன்ற, நானேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தாம். எந்த ஸ்மரணையாலும் நனவாகத் தோன்றிற்றோ அந்த ஸ்மரணைஅந்நனவாகிற கோலந் தவிர்ந்த அவசரத்தைக் கண்டநனவுள நினைவுநீங்கி யெனவும், அங்ஙனநீங்கிய அக்கணமேதானே கனவாகத்தோன்றலின் அதனைக் கனவு கண்டதுமெனவும், அந்த நனவுகோலம்போலக் கனவுகோலமும் காணாதழியவக்கணமே தானே சுழுத்திகோலமாகத் தோன்றலின் அதனை இரண்டுங்காணாத சுழுத்திகண்டேனெனவுங்கூறியதாகப்பொருள்கொண்டாம். கொள்ளவே அவஸ்தாத்ரயம், காட்சித்ரயம், அபிமானித்ரயமென்னும் இம்முக்கோலமுமாக நின்றதும் ஓர் ஸ்மரணையேயென்க.

(க-து.) இங்ஙனமாக நின்றறிந்தது நானாகத்தோற்றலால் அதனைத் தினமனுபவித்த லொக்குமென்பதனாற் குறித்தாமென்பது. நினைவுநீங்கி யென்றது வேடத்தை வேடதாரியாகக்கோடல் மரபு. உ-ம். அரசன் வந்தான், தோட்டிவந்தான் என்றாற்போல்வன, பிறவுமன்ன. (உ௪)

உ௫ - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனம் வினவிய மாணாக்கனை விளக்குவான்வேண்டி அதத்துவாவிருத்திலட்சணை, தடத்தலட்சணை, சொருபலட்சணை என்னு மூன்றனுள் தடத்தலட்சணை, அதத்துவாவிருத்திலட்சணை காரணமாக அதிசூக்கும வஸ்துஉண்மையைத் தெரிவிக்கப் புகுந்தனர் என்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போல்
ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல்
தூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொருப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னாரே.

(இ-ள்.) தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்போல் —எ-து. தாம்நின்றநிலத்தருகேநின்ற சிலமரங்களைக் காட்டி அவற்று ளொன்

றால் மூன்றாம்பிறையைக் காட்டுவார்போலவும், ஆலத்தினுடுக்கள் காட்டியருந்ததி காட்டு வார்போல் —எ-து. ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களைக் காட்டி அவற்று ளொன்றாகிய அருந்ததியென்பதைக் காட்டுவார்போலவும், தூலத்தை முன்பு காட்டி—எ-து. முன்னர் தூலதேகத்தின் நிலையை விளக்கி, சூக்கும சொருபமான மூலத்தைப் பின்புகாட்ட—எ-து. பின்னர் இரிகரணங்களாலு மெட்டுதற்கு அதிசூக்கும சொருபமாயுள்ள மூலகாரணமான உண்மைநிலையை ஐயமற விளக்குவான்வேண்டி, முனிவரர் தொடங்கினார் —எ-து. ஆசிரியர் கூறத்தொடங்கினார். எ-று.

மரத்தொகையுள் ஒன்றாலன்றித் தொகையாற் காட்டொணாமையின் தனியென்றார். ஆதலின் தனியென்பதைப் பிறையென்பதற்கு விசேடணமாக்கலாவொன்னாது. தாலமென்பதைப் பனையாக்கின் ஆலமென்பதை யாதாக்கவேண்டும்? இவ்விரண்டுமொழிகளையும் தானமாக்க லெவர்க்கு முயன்றும். இவ்விரண்டு உவமானத்து ளொன்று கீழ்மேல்காட்டல். அதுபோலத் திருசியமாயுள்ள கீழ்நிலையைவிளக்கி மேலாகநின்றுள்ள திருக்குவை விளக்கல்; மற்றொன்று சமஸ்தத்தினுள்ளும் ஒன்றைப் பிரத்தியேகமாகக் காட்டல்; அதுபோல் சமஸ்த திருசியத்துள்ளும் திருக்குவைப் பிரத்தியேகமாகவிளக்கல். இவ்விருவகை நயமாக உபதேசிக்கப் புகுந்தனரென்பது தோன்ற இவ்விருவகைஉவமானங்கூறினார். ஆலம் திசைச்சொல். இவ்விருநயமும் இந்நூலி லிருப்பதாகத் தெரிக்குதும். ஒன்று பிறைகாட்டல்போல் தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப்பாமலென்னுங் கவியினும், ஒன்று அருந்ததி காட்டுவார்போல் தன்பதியல்லாப் பேர்கடமையல்ல னல்லனென்றாளென்னுங்கவியினும், தானே சொப்பிரகாச மென்பதை எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யென்னுங்கவியினுங் காணலாம். ஆதலின் மூன்று இலக்கணையாலும் உபதேசிக்கப் புகுந்தார், இரண்டிற்கு உவமைகூறி யேனையவற்றிற்குக் கூறாரேனும் உவமேயங் கூறியிருப்பதா லுவமானம் கோட லருத்தாபத்தியென்க.

(க-து.) இலட்சணார்த்தத்தால்வஸ்துவைவிளக்கப்புகுந்தனரென்பது. ()

உ௬ - கவி. அ - கை.

[முன்கவியில் தூலமென்பதனாற் பந்தமெனவும், மூலமென்பதனால் முத்தியெனவும் பொருள்படுதலின் பந்தமெனல் மூடமெனவும், முத்தியெனல் தெளிவெனவுந் திண்ணங்கொண்டு மூடத்தை அத்தியாரோபமெனவும், தெளிவை அபவாதமெனவும் பெயர்தந்து, இவற்றை இரண்டுத்திகளாக்கி உபநிடதமனைத்தும் கூறும்; ஆதலால் இங்கே அத்தியாரோபயுத்தியை முன்னர் தெரிவிக்கப் புகுந்தனனென்பதை இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு
முத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும்வே தாந்த மெல்லா
மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தயா மபவா தத்தான்
முத்தியா மிவ்விரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்

(இ-ள்.) அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு முத்தியாற்பந்தம் வீடென்றுரைக்கும் வேதாந்தமெல்லாம்—எ-று. பிரபல சுருதியாகிய வேதாந்தமனைத்தும் அத்தியாரோபம் அபவாதம் எனக்கூறக் கிடந்த இவ்விரண்டுத்தியினால் பந்தம் இனையதெனவும், முத்தியினையதெனவுங் கூறுநிற்கும். மித்தையா மாரோ பத்தாம் பந்தயாம்—எ-து. பொய்யெனப் பொருள்படுவதாகிய ஆரோபமென்பதனால் விளைந்தது பந்தமெனப் படுவதாம்; அபவாதத்தால் முத்தியாம்—எ-து. மெய்யெனப் பொருள்படுவதாகிய அபவாதமென்பதனால் விளைவது முத்தியெனப்படுவதாம். இவ்விரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்—எ-து. இங்ஙனங்கூறிய இவ்விரண்டினுள் முன்னர் அத்தியாரோபங் கூறப்புகுவாம் அதனைக்கேள். எ-று.

“மித்தையாமாரோபமென்பதனால் சத்தியமா மபவாதமென்றாம். பொய்யாலாயது பந்தமென்பதுதோன்ற, மித்தையாமாரோபத்தால் பந்தமாமென்றார். இவையனைத்தும் பின்னர் வருவதால் ஆங்காங்கு விளக்கிக்காட்டுதும்.

(க-து.) இரண்டுத்தியுள் ஆரோபத்தினை இனிக் கூறப்புகுவ னென்பது. (உகூ)

உஎ - கவி. அ - கை.

[அத்தியாரோபமெனற்கு அருத்தம் இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லா
மோரோர்வஸ் துவினை வேறே யோரோர்வஸ் துவென வோர்த
னாருடு பணியாத் தோன்ற லரனாகத் தறியிற் றோன்ற
னீருடு கானற் றோன்ற னிரந்தரம் வெளியிற் றோன்றல்.

(இ-ள்.) ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம்—எ-து. ஆரோபமெனவும், அத்தியாசமெனவும், கற்பனையெனவும், இன்னு மிவைபோல் வனவாகக் கூறத்தருவன வெல்லாம், ஓரோர் வஸ்துவினை வேறேயோரோர் வஸ்துவென வோர்தல்—எ-து. ஒவ்வொருபொருளையும் வேறே யொவ்வொரு பொருளாக வுணர்தலும், நாருடுபணியாத்தோன்றல்—எ-து. பழுதை பாம்பாகத்தோற்றலும், நரனாகத் தறியிற் றோன்றல்—எ-து. கட்டை கள்ளனாகத் தோற்றலும், நீருடு கானற்றோற்றல்—எ-து. கானல் நீராகத் தோற்றலும், நிரந்தரம் வெளியிற் றோன்றல்—எ-து. வெளி நிரந்தரமாகத் தோற்றலுமாம். எ-று.

இவ்வுருவ மயக்க மெல்லாம் “யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் றிருத்திப் பொருளுரைக்கப்பட்டன. நிரந்தரம் இடையறவின்மை. ஆரோபம் அத்தியாசம் கற்பனை இவைபோல்வன, பொய்யென வுணர்த்தற்கு இயைந்த பரியாய நாமங்கள். இருக்கு திருசிய மென்பவற்றுள் இருக்குவின் தருமம் ஒன்றை யொன்றாக்' வுணர்தல். அது பழுதையைப் பாம்பெனவும், கட்டையைக் கள்ளனெனவும், கிளிஞ்சலை வெள்ளியெனவு முணர்தலாம். திருசியத்தின் றருமம் எங்ஙனம் எங்ஙனமாக உணர்தலோ அங்ஙனம் அங்ஙனமாகத் தோற்றல். அது பழுதை பாம்பாகவும், கட்டை கள்ளனாகவும், கானல் நீராகவும், கிளிஞ்சல் வெள்ளியாகவும் தோற்றலெனக.

(க-து) விபரீத மின்னதென உதாரணமுகத்தாற் காட்டியதென்பது.

உஅ - கவி. அ - கை.

[இந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை யேற்றற்கு இயைந்த தாஷ்டாந்தம் இனையதென இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
யொப்பமா யிரண்டற் றொன்றா யுணர்வொளி நிறைவா நிற்கு
மப்பிர மத்திற் றோன்று மைம்பூத விகார மெல்லாஞ்
செப்பிய கற்பி தத்தாற் செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) இப்படிப்போல நாமரூபங்க ளிரண்டு மின்றி—எ-து. யாம் கூறிய இத்திருஷ்டாந்தம்போல நாமரூபங்கள் இரண்டு மில்லாமல், ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்றா யுணர்வொளி நிறைவா நிற்கும்—எ-து. எங்கு மொரு தன்மைத்தாயும், இரண் டென்னுங் காரண காரியப் பாகுபாடின்றி ஏகசொரூபமாயும், எங்கு நிறைந்துள்ள ஞானப்பிரகாசமாயு மிருப்பது எந்தப் பிரமமோ? அப்பிரமத்திற் றோன்று மைம்பூத விகாரமெல்லாம்—எ-து. அந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் மெய்போலத்தோற்றும் பஞ்சபூதமும் அவற்றின் விகாரமுமாகிய அண்டாண்டகோடி சராசரங்களனைத்தும், செப்பிய கற்பிதத்தாற் செனித்தவென் றறிந்துகொள்—எ-து. முன் சொல்லிய கற்பிதத்தினால் உதித்தனவென்று அறிந்துகொள். எ-று.

சுயம்பாகப் பழுதையில் பாம்பென்னு நாமரூபம் எங்ஙனமின்றோ? அதுபோன்று சைதன்யமிருத்தலின் நாமரூபங்க ளிரண்டுமின்றி யெனவும், பாம்பென்னும் பிராந்தி தோன்றியவிடத்தும் மறைந்தவிடத்தும் பழுதை அங்ஙனமாகாது ஒருதன்மைத்தாக நின்றவாறுபோன்று, விசாரணைக்கு முன் னுள்ளதாயும், விசாரணைக்குப் பின் இல்லாததாயுந் தோன்றுஞ் சகசீவபரம் போலாகாது, ஒருதன்மைத்தாகச் சைதன்ய மென்றும் விளங்கலின் ஒப்பமா யெனவும் கூறினார். பிராந்தி பாம்பாற் பழுதை காரணமும், பாம்பு காரியமுமாயிற்று. மெய்யாகப் பாம்பு காரியமாயிற் பழுதையும், மெய்யாகக் காரண.

மாகலாம். இங்ஙனமின்றே லிங்ஙனமு மின்றும். ஆகலே காரண காரியத் துவிதம் பழுதைக்கு இன்மையுமவாறுபோன்று, பிராந்தி சகலபரத்தால் சைதன்யங் காரணமுஞ் சகலப்பரங் காரியமுமாயின. மெய்யாகச் சகலப்பரங் காரியமாயின், மெய்யாக சைதன்யமுங் காரணமாகலாம். அங்ஙனமின் றேல் இங்ஙனமு மின்றும். ஆகவே காரணகாரியத்துவிதம் சைதன்யத்திற் கின்மையால் இரண்டற்றெனவும், பழுதைக்குக் காரணகாரியப் பிராந்தி வந்தபோதும்அது துவிதமாகவில்லை; நீங்கியபோது மேகமாகவில்லை. இரண்டு காலத்தும் பழுதைஇருந்தபடி யிருக்குமாறுபோன்று சைதன்னியத்துக்குங் காரணகாரியப்பிராந்தி வந்தபோதும்அது துவிதமாகவில்லை; நீங்கியபோதும் ஏகமாகவில்லை. இரண்டுகாலத்தும் சைதன்ய மிருந்தபடி யிருத்தலால் ஒன்றுமெனவும், இங்ஙனமாமவஸ்து தன்னுருவாக முடல்வார்க்குவிளக்காக நிற்குங் குறியெனத்தோன்றஉணர்வொளி நிறைவாகிற்குமெனவுங்கூறினார். இங்ஙனநிற்பது எந்தப் பிரமமோமாவென்றது எஞ்சிகின்றது. பாம்பு கம்பன் முதலிய பிராந்தி தோற்றற்கு ஆதாரம் பழுதை கட்டை முதலியவை யாமா றற்போலச் சமுதலிய திரிபதார்த்தப்பிராந்தி தோற்றற்குப் பிரமமென்பதா ஆதாரமென விளங்க, அப்பிரமத்திற் றோன்று மைம்பூத விகாரமெல்லாஞ் செப்பிய கற்பிதத்தாற் செனித்தவென்றும், சமஸ்தமும் உண்மையெனக் கோடலைத் தவிர்தற்குக் கற்பிதத்தாற் செனித்தவென் றறிந்துகொள்ளே யென்றுங்கூறுனார். இத்திரிபதார்த்தமும் சோதனையில் ஆம் உண்டெனற் கியைந்து உறுதியாக நில்லாது அல்லவில்லையெனற்கே இயைந்துறுதியாக நிற்பதென்னை? ஆதலின் இவ்வுதாரண மனைத்தும் ஐயமின்றி யேற்றற் பாலனவெனவுணர்க.

(க-து.) தாஷ்டாந்தத்தினிலே திருஷ்டாந்தத்தினால் விளங்கக் கூறி யதென்பது, நாம ரூபங்க ளிரண்டுமின்றி யென்பதற்கு அவாங்மனோகோச ரப் பிரமமெனப் பொருள்கொள்ளினு மமையும். அப்பிரமத்திற் றோற்றுமெ ன்பதை ஏழாம் வேற்றுமை யிடப்பொருளாக்கி யுரைகூறியதுமன்றி, ஐந்தா ம்வேற்றுமை நீங்கற்பொருளாகவேனும் ஏதுப்பொருளாகவேனு முரை கூறினு மமையும். ஏதுப்பொருளாக வமைவது அந்தப் பிரமம் இங்ஙனமா குகவெனச் சங்கற்பிக்க அந்தப் பிரமசங்கற்பத்தா லுதித்தவெனக் கோடலை யும், ஏழாம்வேற்றுமையிற் கோடல் அலை, இவலை, நுரை கடலிலுதித்தொடு ங்குமாபோ லென்னலையுமென்க. இது வேதாந்தி சம்மதம்; ஏனைய பிறர் சம்மதம். இவை பெருகுமாதலிற் சுருக்கினும். (உஅ)

உகூ - கவி. அ - கை.

[அனைத்துங் கற்பிதத்தா லுண்டாயது எங்ஙனமென வினவிய மாணாக்கனைநோக்கி, முன்னர் செனித்தவென்றுஞ் சிருட்டியை யுகபத்சிருட்டி, கிரமசிருட்டி யென இரண்டாக்கி, முன்னர் உகபத்சிருட்டி கூறுவான்புகுந்தார். இக்கவியில் அவ்வியத்தத்தில் முக்குணவதிப்பைக் கூறுகின்றார்.]

அதுதானெப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ் சிவ சொல்லாம்
பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்தவவ் வியத்தந் தன்னி
[illegible]ந்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே
முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்குணம் வியத்த மாமே.

(இ-ள்.) அதுதானெப் படியென் றக்கால்—எ-று. அந்தச் சிருட்டி வகைதா னெங்ஙனமெனக் கேட்கின், அநாதியாஞ் சிவசொல்லாம்—எ-து. அநாதியாயுள்ள சிவபேத மனைத்தும், பொதுவான சுழுத்திபோலப் பொரு ந்துமவ் வியத்தந்தன்னில்—எ-து. மறைவே வடிவாயுள்ள அவ்வியத்தமென் னு மூலப்பிரகிருதியின்கண் சாதாரணமான சுழுத்தி யவத்தையில் தினமும் தங்குமாறுபோன்று நிலையாகத் தங்கும், இது கால தத்துவப் பேர்—எ-து. இந்த அவ்வியத்தமே காலதத்துவமென்னும் பெயரையுடையது, ஈசனுட் பார்வையாலே—எ-து. ஈஸ்வரனது அந்தர்முக திருஷ்டியினால், முதுமூலசுபா வம்விட்டு முக்குணம் வியத்தமாம்—எ-து. அநாதியாயுள்ள மூலப்பிரகிருதி யான சுபாவத்தினின்று நீங்கிச் சாத்வித இராசத தாமத மென்னு மூக்குண வகைகளும் வெளிப்பட்டன. எ-று.

வியத்தம் வெளிப்படல்; அவ்வியத்தம் வெளிப்படாமை. சொரூபமே சிவராதலின் அநாதியாஞ் சிவசொல்லாம் எனவும், சுழுத்தியகன்றார் இல்லையா தலின் பொதுவான சுழுத்தி எனவும், அவ்வியத்தத்தையன்றிக் காலதத் துவ மின்மையின் இதுகாலதத்துவப்பேர் எனவும், உயிர்கள் தாமே மறைவி னின்று நீங்காஎன்பதுதோன்ற ஈசனுட் பார்வையால்எனவும், தெளிவிக் கின் மயக்க நீங்குமென்பது தோன்றப் பார்வையாலே முக்குணவியத்தமாம் எனவுங் கூறினார். முக்குணம் வியத்தமாதல் சிருஷ்டிவந்தவகை. இந்தச் சிருஷ்டி வந்தவகையைக் கூறல் பிறவி மயக்கம் தெளிவித்தற்கு. தெரிவிக் கின் மீண்டும் திரும்பாதென்னுங் கருத்துகொண்டு ஈசனுட்பார்வைகொண் டாரெனக் கொள்க. இங்கே ஈசனென்பது சுத்தசைதன்யத்தை.

(க-து.) உயிர்களனைத்தும் தம்மைத் தாம் கற்பித சைதன்னியமென்று உணர்ந்துய்யுமாறு முக்குணவியத்தங் கூறியதென்பது. தமது நிசதத்துவம் உணர்வொளி நிறைவாய்நிற்றல். பரிசோதனையால் அன்றித் தமதுண்மை நிலைசற்றும் விளங்காது; விளங்கவேண்டி யிங்கே சிருட்டிகூறலாயினார். (உகூ)

௩0 - கவி. அ - கை.

[முற்கூறிய முக்குணங்களினிலை இனையவென இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

உத்தமம் வெளுப்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகுஞ்
சுத்தசத் துவந்த மத்தோ டசுத்தசத் துவப்பேர் சொல்லுஞ்
சத்துவ மழுக்கி ருட்டாச் சாற்றுமுக் குணமு மூன்று
மொத்துள வெனினுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே.

(இ-ள்.) உத்தமம் வெளுப்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகும்—எ-து. சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் என குணமூன்றும். அவற்றுள் சாத்துவிதம் உத்தமம், ராசதம் மத்திமம், தாமதம் அதமம். இவைமூன்றும் யோக்கியதை. சாத்துவிதம் வெண்மை, ராசதம் செம்மை, தாமதம் கருமை. இவை மூன்றும் நிறம். சுத்த சத்துவந் தமத்தோ டசுத்தசத் துவப்பேர் சொல்லும்—எ-து. சாத்துவிதம் சுத்தம், தாமதம் அசுத்தம், இராசதம் சுத்தாசுத்தம். இவைமூன்றுந் தருமம் என்னும் பெயர்களைச் சுருதிகள் சொல்லும். சத்துவ மழுக்கிருட்டாச் சாற்றும்—எ-து. சாத்துவிதம் அழுக்கின்மை, இராசதம் அழுக்கு, தாமதம் இருட்டு. இவை மூன்றுந் தோற்றம் எனச் சுருதிகள் முறையிடும். முக்குணமு மொன்று யொத்துள வெனினும்—எ-து. இந்த மூன்று குணங்களு மொன்றுயி நின்று தம்மு ளொத்து நின்றாலும், தம்மு ளொரு குண மதிகமாய்—எ-து. தமக்குள்ளே யாதானு மோர்குண மிகுதி நிற்கும். எ-று.

"ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்னும் விதியால் உத்தமமென்றதனால் மத்திம அதமங்கள் வருவித்தாம். உபயமாஞ் சிவ ப்பென்றதனால் மூன்றாவது நீலமென்றும். தமத்தோடென ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்ததனால் இராசத மிசையெச்சமென்க் கொள்க. கொண்டதனால் இராசதம் சுத்தாசுத்தமாயிற்று. ஏனைய குணங்கள் அழுக்கிருட்டென்றதனால் சாத்துவித மழுக்கின்மையென்றும். தாமத மிருட்டென்றதனால் சாத்துவிதம் வெளிச்சமெனினு மமையும். சேரிந்திருந்தாள் மூன்றால் தமக்கு ளொத்தன வாயினும் யாதானுமோர்முள் மேலிட்டிருக்குமாறுபோன்று இருத்தலின் முக்குணமு மொன்று யொத்துளவெனினுந் தம்மு ளொருகுண மதிகமாமே என்றார். இக்கவியை உற்றுணராதார்க்கு இங்ஙனமாய நயம் எங்ஙனந் தோன்றும். இக்கவியை வேறுவிதமாகப் பாடமோதி யுரை கொள்வாருமுளர். அது பெரும்புறனு முரணும்.

(க-து.) சாத்துவிதமுதலிய முக்குணமும் யோக்கியதை, தர்மம், தோற்றமென்பவைகளைக் குறிப்பான் உணர்த்தியது சுருதிசம்மதமாம். யுக்திக்கு முரணின்மையால் ஏற்றற்பாலதென்க. முக்குணம் வியத்தமாமெனவே யேனையவைகளைக் கூறவேண்டுவதின்று. முதற்காரண காரியமாதலின் அரசன் வெளிப்பட்டானென்புழி ஏனைய சேனைமுதலியவைகளைக் கூறவே ண்டுவதின்றாயவாறு போலும். (௩௦)

௩௧ - கவி. அ - கை.

[உபயத் சிருஷ்டிகூறி இனிக் கிரமசிருஷ்டி கூறப் புகுந்தார், இக்கவியில் மூலப்பிரகிருதிமுதல் குணத்ரயம் ஈறாகக்கிடந்த நான்கினையுங் கூறுகின்றார்.]

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேறுச் சொல்வார்
மருவுமவ் வியத்தந் தாமே மகதத்வ மாகு மென்று
மருண்மக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு மென்றுங்
கருவகங் கார மூன்றாய்க் காட்டிய குணமா மென்றும்.

(இ-ள்.) ஒருவழி யிதுவாமித்தை யொருவழி வேறுச்சொல்வார், எ-து. சிருஷ்டிவகையிரண்டிலிதுவொரு வகையாம். இந்தச்சிருஷ்டியையே வேறொருவகையாகச் சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்:—மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வ மாகுமென்றும், எ-து. முன்கூறக்கிடந்த அவ்வியத்தமென்னு மூலப்பிரகிருதியே மகதத்துவமெனப்படுவதாமெனவும்:—அருண்மகதத்துவந்தானகங்கார மாகுமென்றும்-எ-து. முன்கூறிய மகதத்துவமே யகங்கார மெனப்படுவதாமெனவும்:— கருவகங்கார மூன்றாகக் காட்டிய குணமா மென்றும், எ-து. பிறவிக்குக்கருவாயுள்ள விவ்வகங்காரமே முன்னர் மூன்றாகக்காட்டிய குணங்களெனப்படுவதாமெனவும், எ-று.

(க-து.) மூலப்பிரகிருதியே மகதத்துவமெனவும், மகதத்துவமே யகங்கார தத்துவமெனவும், அகங்காரதத்துவமே குணத்ரயமெனவு முணரக்கூறிய தென்பது. பணிபேதங்களினாற் பொன்னையும், படபேதங்களா னூலையும், கடபேதங்களான் மண்ணையும், தேகபேதங்களா லைம்பூதாம்ச சையோகத்தையும், முற்றுமறந்தார்க்கப்பேதங்களைத் தத்த முதற்காரணத்தினின்று வந்தவகையைத் தெரிவிக்கி லக்தந்த முதற்காரணத்தை யன்றி யததற்குரிய விகாரங்களில்லையென் றுண்மையாகவுணர்ந்து, அவ்வவ்வாதார மறவாதிருப்பர். இவரிங்ஙன மிருப்பதா லாதேயமாகிய விகாரங்களில்லாமற் போயினவோ? அவ்வாதார நாட்டமாகவே விகாரங்களைநோக்கிலனைத்து மவ்வாதாரமாகவே விளங்கும்; இஃதுண்மையை நினைப்பூட்ட லாயிற்று, இந்த நினைப்புமறப்பு ஓர்புருடனது புடைபெயர்ச்சியாதலானும், இப்புடைபெயர்ச்சியெழுச்சி தவிர்தலால் ஒன்றிலொன்று தம்மக்குளிலாம லன்னியோன்னியாபாவம் உறுகின்றது; இவ்விரண்டுகாலத்தும் புருடனிருந்தவண்ண மிருந்து, இவற்றைச் சாட்சியா யறிந்திருப் பதினாலும், இப்புருடன் விகாரியு மல்லன், நிர்விகாரியுமல்ல னென்பதை யுணர்த்தச் சிருஷ்டிவகை கூறவந்ததேயன்றி வேறுக்காகவன்று; இதுபோலத் தாஷ்டாந்தமுமென வூகித்துணர்க; இதனை யுணர்வோர் பரிபாகிகளல்லரோ லனர்த்தமாம். இஃதன்றியு மிக்கவியின் கருத்தைக் கொஞ்சம் வெளிப் படையாகத் தெரிவிக்குதும், அதாவது.—அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகவிளங்குஞ்சைதன்னியத்தில் விஸ்மரணையாக வெழுந்த நெருப்பினையு மூலப்பிரகிருதியெனவும், அங்ஙனமெழுந்தநெருப்பியே நிலத்துளூன்றிய விதை யுபுக்குமாறுபோல் நிரிபதார்த்தங்களும் வெளியாகாதுள்ளடக்கி நிற்குமவசரத்தை மகதத்துவமெனவும், அங்ஙனம் வெளியாக்கா துள்ளடக்கிக் காட்டு மவசர நிலையான நெருப்பியே வெளியரும்பிய முளைபோல் சகசிவபரபேதங் காட்டாது பொதுவாக வெளியெழுதலின், அவ்வெழுச்சியை அகங்காரதத்துவமெனவும், அவ்வெழுச்சி வடிவாகநின்ற நெருப்பியே அம்முளை மூன்றாகவெடிக்கு மாறுபோன்று, இனிச் சகசிவபரமாதற்கு மூன்றாக வெளிப்படுதலின் அவ்வகாரத்தை முக்குணமாமெனவுங்கூறியது. (௩௧)

௩௨ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் கூறியவற்றுளீசுரகவுதித்த முக்குணங்களிற் பிரதிபலித்ததினையதெனவும், அம்மூன்றில் சாத்துவிதகுணமிவ்வைய சாத்திவின்னபெயரைப் பெறுமெனவும், அதிலுதித்த சிற்சாயைக்குப்பெயரினையதெனவும், குணரகிதமான சித்துக்குப் பெயரினையதெனவுமிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இக்குணங் களிலே விண்போ னிருக்குஞ்சிற் சாயை தோன்று
முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகு
மக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை
யெக்குணங் களும்பற் றுதோ னிமித்தகா ரணனு மீசன்.

(இ-ள்.) இக்குணங் களிலே விண்போ னிருக்குஞ்சிற் சாயைதோன்றும், எ-து. இம்முக்குணங்களிலு மாகாயம்போனிருக்குஞ் சைதன்யத்தினது சாயாவடிவம் பிரதிபலிக்கும்:—முக்குணங்களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயையாகும், எ-து. இந்தமூன்று குணங்களிலும் பரிசுத்தமாயுள்ள முதற்குணமான சாத்துவிதமானது மாயையெனப்படுவதாம்:—அக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரியாமி, எ-து. அந்தக் குணத்திற் பிரதிபலித்த பிரமத்தினது சாயாவடிவமானது அந்தரியாமியெனப் பெயர்பெறுவதாம்:—மாயையெக்குணங்களும் பற்றுதோ னிமித்தகாரணனுமீசன், எ-து. மாயாமயமான எவ்வகைப்பட்ட குணங்களுந் தன்னைப்பற்றாது நின்றுள்ளோ னிமித்தகாரணனாகிய வீசனும், எ-று.

விண்போன்று பரிபூரணமாயிருக்கை சித்துக்கன்றிச் சாயைக்கன்மையின் சித்தைப் பிரித்து எழுவாயாக்காது சித்தினது சாயையெனப் பொருள்கொண்டாம்:—சைதன்யம்போற் காண்டலைச் சிற்சாயையெனவும், சகசீவபரம்மாதற்கெனக் குறிக்கச் சிற்சாயை தோன்றுமெனவும், "பேதமுறு புத்தியேமாயை" ஆதலாலப்புத்தியை முதற்குணமெனவும், மாயாசகித வீசனென்பது தோன்ற அக்குணப் பிரமச்சாயை யந்தரியாமியெனவுங் கூறினார். இங்கே யந்தரியாமியென்பது ஈசனது காரணசரீரவபிமானநாமத்தை. நிமித்தகாரணனுமீசன் மாயாரகிதனென்பது தோன்ற மாயை யெக்குணங்களும் பற்றுதோனெனப்பட்டது:—சிற்சாயை பிரமச்சாயையென்னு மிவ்விருமொழிகளும் ஆறும் வேற்றுமைத்தற்கிழமைப்பொருள். சித்தைச் சகசீவபரமென்னுஞ் சாயையெனக்கூறியது, கற்பிதசைதன்யமெனற்கு. இதனையுடன்படற்கு மாறுளதேல்சோதனையி லல்லவில்லையெனற் கியையாறு நிற்கக் காட்டலாம். காட்டவலியின்றேல் காட்டவலியுளோர்க் கடிமைபூண்டொழுகை யெளிதிலுணர்தற்கியைந்த குறி.

(க-து.) முக்குணப் பிரதிபலனசித்து கற்பிதமெனவும், முதற்குண மாயையெனவும், அம்முதற்குணப்பிரதிபலனசித்தை யந்தரியாமியெனவும்,

மாயாரகிதவீசனினையனெனவுங் கூறியதென்றது. முக்குணமாக வெளிப்பட்டது ஞெப்தியெனறதனாலந்தஞெப்தி சுயம்புவெனற் குறுதி யென்னை? இன்றாதலாலதனையே யிங்கே சிற்சாயையெனக் கொண்டார். சிற்சாயை தோன்றற்கிடம் முக்குணமாதலி னாதாரமெனப்படும்; படவே சிற்சாயை யாதேயமெனப்படும்; படவே யிவ்விரண்டுமாகின்ற தந்தஞெப்தியே; இதிலையமுளதேல் தினமு நம்மாற் பிரத்தியட்சமாகக் காணநின்ற மூன்றவஸ்தைகளிலெந்தெந்தவவஸ்தையெங்கெங்குளதோ, அந்தந்தவவஸ்தையில்தோற்றற்குரிய தூலாதி மூன்றுகாட்சிகளிலொவ்வொன்றுளதாக வாங்காங்குக் காணும். ஆங்காங்குக் காணுந்தூலாதி காட்சிக்கிடம் மூன்றவஸ்தை; இம்மூன்றவஸ்தையு மாதாரமாகவே காட்சிகளாதேயமாயிற்று. இவ்விரண்டுமாக நிற்பது ஓர்ஸ்மரணையே. இதுகிடா வுயிரில்லையாதலா லேற்றற்பாலதே, ஆதலினையமொழிக. இதனால் மாயையென்பதும், ஈசனென்பதும், அந்தரியாமியென்னுங் காரணதேக வபிமானிநாமமென்பதும், முற்கூறிய ஞெப்தியன்றி யில்லையென்பது பெற்றாம். இங்ஙனமுணராதார் ஞானியரல்லர். எனெனிற் கலக்கமகலாமையின்றி. பேதமுறுபுத்தி மாயையெனவே பேதமறுபுத்தியுளதாகக் குறிப்பிக்கின்றது; அப்புத்தி மாயாரகிதமென்றாயிற்று. இவ்விருதன்மையாநிற்பது மந்தஞெப்தியே. இங்ஙனமாயதையறியவேண்டில் ஞெப்தியரல்லாத ஞானியர்ஞானியருளரோ? இல்லையாதலினேற்றற்பாலதே. இன்னுஞ்சிருஷ்டித்தொடர்புளதாதலிற் பின்னர்இதனொருமையைக் கூறுதும். இதுநிற்க. (௩௨)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[முன்கவியில் சாத்துவித குணத்தை மாயையெனவும், ஈசனபிமானத்ரயத்தில் அந்தரியாமியெனவுங்கூறி, இக்கவியிலுமதையே சுழுத்தியவத்தையெனவும், காரணசரீரமெனவும், ஆநந்தமயகோசமெனவுங்கூறி, யினிச் சீவனுக்கு இராசதகுணமவித்தையெனவும், அக்குணப் பிரதிபலனஞ் சீவனெனவும், அபிமானத்ரயத்தி லிவனுக்குப் பிராக்ஞனெனவுங் கூறுகின்றார்.]

ஈசனுக் கிதுசு ழுத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரங்
கோசமா னந்த மாகுங் குணமிரா சதம வித்தை
தேசறு மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி
நாசமா முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராக்ஞ னாமே.

(இ-ள்.) ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவே காரணசரீரங் கோசமானந்தமாகும், எ-து. இந்தச் சாத்விகுணமே யீசனுக்குச் சுழுத்தியவத்தையாகவும், காரணசரீரமாகவும், ஆனந்தமயகோசமாகவு மிருக்கும்:—குணமிராசதம், எ-து. இனி யிராசதகுணமோவெனில்:—அவித்தை தேசறுமவித்தைதோ

றுஞ் சிற்சாயை சீவகோடி, எ-து. அவித்தையெனவும், மலினரூபமானவிந்த வவித்தைகளிலெல்லாம் பிரதிபலித்த சிற்சாயைகளனைத்துஞ் சீவகோடிகளெனவும்:—நாசமிலாவுயிர்க்கப்போது நாமமும் பிராக்ஞனுமே, எ-து. நாசமுறத்தக்க விவ்வுயிர்களுக் கவ்வவசரத்திலியைந்தநாமம் பிராக்ஞனென்னவுமாம். எ-று.

தேசறுமவித்தையென்றதனால் தேசுளதுமாயையெனக்கொளநின்றது. சாத்துவிதகுணம் மாயையென்றார், அம்மாயைதோறு மென்னாது அவித்தைதோறு மென்றது; இதனைப் பலவென்னிற் பிரத்தியட்சத்திற்கியைந்தது, அதனைப் பலவென்னி லப்பிரத்தியட்சமாதலி னெவரு முடன்படார். ஆயினும் இத்துவைதாகமங்கள், முக்குணங்களில் முதற்குணத்தைச் சாத்துவிகத்திற், சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் எனப்பிரித்தாற்போல, ஏனையகுணங்களையும்பிரித் தொன்பதுபாகமாக்கி, முதற்பாகங்களைத் திரிமூர்த்திகளாக்கி, யொவ்வொருமூர்த்திகளு மனவிலதுக்கூறுமிற்கும்; இதனை யறியவேண்டிற் கட்டளைகளிலும், பிரபுலிங்கலீலையிலும், ஏனையநூல்களிலுங் காணலாம். இவையெல்லாம் வாஸ்தவமென் றதப் பிருதிவு தத்துவமுதல் நாத தத்துவமீறாக வொன்றிலொன்றொடுக்கிக் காட்டப்புகுயப்வாதயுத்தியாற்காணலாம். சுருதி யுத்தி யனுபவமுகத்தா லொடுக்கிக்காட்டத் தெரியாமை குற்றத்தை நூல்மேலேற்றத் திரியுஞானிய ரெங்குமெளியர். வித்தை ஞானம்; அவித்தை அஞ்ஞானம். இராசதகுணமவித்தையெனவே சாத்துவிதகுணம் வித்தையாயிற்று; இதை யவித்தையாக்க அகங்காரம் வித்தையாயிற்று; இதை யவித்தையாக்க மகதத்துவம் வித்தையாயிற்று; இதையவித்தையாக்க மூலப்பிரகிருதி வித்தையாயிற்று; இதை யவித்தையாக்கப் பிரமம் வித்தையாயிற்று; இங்ஙனமாக இதற்கப்பாற்சேறல்சொல்லால்அநவத்தாதோடம் நேரிடும்: எனவே இலட்சியார்த்தத்தால் நேரிடாதென்பதருத்தாபத்தி. பகுதிமுதல் விகுதியீறுக் கிடந்த தத்துவ வடுக்குக ளனைத்துமறிவறியாமை யடுக்குகளாயின. என்னை? "அறிவறியாமை யநேகவடுக்கே-மேலுங்கீழுமென் மனோர்புலவர்" என்பதனாற்காண்க. (௩௩)

௩௪ - கவி. அ - கை.

[அந்த வவித்தையே யானந்தமயகோசமெனவும், சுழுத்தியவத்தையெனவும், காரணசரீர மெனவுங்கூறி, இனிச் சூக்குமசரீராரோபம் வருமா றிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா னந்த கோசஞ்
சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னவிம் மட்டு மோக
முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம்
வழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய்.

(இ-ள்.) அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா னந்த கோசம், எ-து. அழுக்காகிய வவித்தியாமயமாயுள்ள சீவர்களுக் கவ்வவித்தையே

யானந்தமயகோசமாம்:—சுழுத்தி காரணசரீரம், எ-து. சுழுத்தியவத்தையுங் காரணசரீரமுமாம்:—சொன்னவிம்மட்டு மோகமுழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம், எ-து. கூறிய விதுகாறும் மோகமயமான முழுக்குண மென்னப்பட்ட சாத்துவித ராசதத்தால் விளைந்த காரண சரீர வத்தியாசத்தைச் சொல்லினம்:—வழுத்துசூக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய், எ-து. யாவருஞ் சொல்லப்பட்ட சூக்குமசரீர வத்தியாச மார்க்கத்தையும் யாங்கூற நீ கேளுதி, எ-று.

மூலப்பிரகிருதி, மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், முக்குணம், மாயை, அவித்தை, ஈசன், சீவன் இவ்விருவர் காரணசரீரம், சுழுத்தியவத்தை, இவ்வவத்தைக்குரிய வபிமான நாமம், கோசம், என்பவைகளைக் கூறும்போதெல்லா மறவாதிருத்தற் கடிக்கடி யாங்காங்குக் கற்பிதத்தா லிவை சனித்தவென்று நினைப்பூட்டியவாறுபோன்று, இங்கும் மறவாதிருத்தற்குச் சூக்குமவாரோபவழியு நீ மொழியக்கேளாய் என்றார். மறக்கிலிற்றாற்பயன் சற்றும் வாய்க்காதென்ப தருத்தாபத்தி. உத்தமம் வெளுப்பு நீலமென்னுங் கவியில் இராசத மழுக்கெனக் கூறியவாறே யிக்கவியினு மழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க்கென்றார். (௩௪)

௩௫ - கவி. அ - கை.

[சாத்துவிதம் இராசத மென்னும் குணங்களின் கற்பிதத்தைக் கூறியவாறுபோன்று, தாமதத்தையுமிரண்டுசத்திகளாக்கி யவற்றிற்குரிய பெயரினையவெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

ஏமமா யாவி நோத வீசனு ரருளி னாலே
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும்
வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந் தோற்ற மென்றும்.

(இ-ள்.) ஏம மாயாவிநோத வீசனாரருளினாலே, எ-து. திரைச்சீலைபோன்ற மாயையை விளையாட்டாகவுடைய பரமசிவத்தின் கிருபையினால்:—பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாக, எ-து. உலகில்மிக்குள்ள வுயிர்கட்கெல்லாமனுபோகத்திற்கியைந்தசாதனக்கருவிகளுண்டாகும்படி:—தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்து தோன்றும், எ-து. முக்குணங்களிற் கடைக்குணமாகிய தாமதகுணமானது இரண்டு சத்திகளாகப் பிரிந்துதோற்றும்:—வீமமா மூடலென்றும் விவிதமாந் தோற்றமென்றும், எ-து. பயகம்பனுதிகட் கிடமாயுள்ள வாவரணசத்தியென்றும், நானாவித்காட்சிகளுக்கிடமாயுள்ள விக்ஷேபசத்தியென்றும், எ-று.

தாமதகுணம், ஆவரணம் விக்ஷேபமென் றிரண்டு சத்திகளாகப் பிரிவுபட்டிருக்குமென்றாயிற்று. இங்ஙனமாதற்குத் தாமதகுணத்திற்கு வலியின்மையின், ஈசனா ரருளினாலே யெனவும்; பூமிமுதலியவை பின்னருண்டாவ

தாயினும், இப்போது காணப்பட்டுள்ள வுயிர்கட்கிடம் பூமியாதலாற் பூமவி யுயிர்கட்கெல்லாமெனவும், அதின்கண்மென்பதுதோன்ற விரண்டுசெத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றுமெனவுங் கூறினர். அறியாமையை மூடலென்றும், அறிவைத் தோற்றமென்றுங் கொள்க. (௯௫)

௯௬ - கவி. அ - கை.

[காரண தேகத்தையுமதற்குரிய வவஸ்தையாதி கற்பிதங்களையுங் கூறினதுபோன்று, இனிச் சூக்குமதேகத்தையுந் தூலதேகத்தையுங் கூறவேண்டுவதால், முந்திச் சூக்குமதேக வுற்பத்தி கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியில் விக்ஷேபசத்தியிலெழுஞ் சூக்குமபூதவுற்பத்தி வரலாறு கூறுகின்றார்.]

தோற்றமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற்
காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங் கனலினீர் நீரின் மண்ணும்
போற்றுமிவ் வைந்து நொய்ய பூதங்க ளென்று பேராஞ்
சாற்றுமற் றிவற்றிற் போக சாதன தனுவுண் டாகும்.

(இ-ள்.) தோற்றமாஞ் சத்திதன்னிற் சொல்லிய விண்ணும், எ-து. விக்ஷேபசத்தியில் ஞானவான்களால் வழங்கப்பட்டுவருகின்ற தன்மாத்திரையென்னு மாகாயமுதித்தது:—விண்ணிற் காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங் கனலினீர் நீரின் மண்ணும், எ-று. அவ்வாகாயத்திற் காற்றும், அக்காற்றி லக்கினியும், அவ்வக்கினியிற் சலமும், அச்சலத்தில்மண்ணு முதித்தன:—போற்றுமிவ்வைந்து நொய்யபூதங்க ளென்றுபேராம், எ-து. மேலாகச் சொல்லப்பட்ட விந்தத் தன்மாத்திரைகளைந்தும் சூக்குமபூதமெனப் பெயர்பெறும்:—சாற்றுமற்றிவற்றிற் போகசாதனதனுவுண்டாகும், எ-று. இங்ஙனம் பெயர்பெறக்கிடந்த வந்தச்சூக்குமபூதத்தில் போகமுமதற்கியைந்த சாதனமாயுள்ள சூக்குமசரீரமு முண்டாகும், எ-று.

பஞ்சீகரிக்கப்படாததா லபஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூத மெனவுமாம். தூலதேகந் தூலபூதத்தா லாயதென் றேற்பார், மனது தூலதேகமாகுமா? ஆகாதவிடத் தஃதோர் தேகமன்றோ? அஃதெந்தப்பூதசையோகத்தா லாயவுடலென் றென்னுதலதென்னை? வாதமாதிமூன்று நோய்க்கு மாதாரந் தூலமென்றாற்போல, காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னு முக்குற்றநோய்க்குமாதாரம் மானதமென்றேலாததென்னை? அம்மூன்றால் வதைவது தூலதேகம், இம்மூன்றால் வதைவது மனது; அஃதிஃதாமா? இஃதஃதாமா? இஃதென்ன விவேகம்? இச்சாஞானப் புடைபெயர்ச்சிக்கு வினைமுதல் மானதம், கிரியையென்னும் புடைபெயர்ச்சிக்கு வினைமுதல் தூலதேகம்; எங்ஙனமென்னில் வந்தான், போனான் என்பவைகளுக்கு வினைமுதல் தூலதேகம்; கேட்டேன், பார்த்தேன் என்பவைகளுக்கு வினைமுதல் ஞானேந்திரியம்; நினைத்தேன், மறந்தேன் என்பவைகளுக்கு வினைமுதல் மனது; அறிந்தேன், அறியேன்

என்பவைகளுக்கு வினைமுதல் சிவன். இங்ஙனமிருக்க மிச்சிரிப்பானேன்? "வினைவினை வினையொடு முதலொடுஞ் செறியுட்" என்னுஞ் சூத்திரத்திலுள்ள வும்மை வினையொடு செறிதல்போல முதலொடு செறிதலவ்வளவு சிறப்பன்றென்பதை யுணர்த்தநிற்றலி னிழிவுசிறப்பு. இங்கே விண்ணுதியென்றது அறிகருவியாகிய ஞானேந்திரியங்கட்கும் அந்தக்கரணங்கட்கும் முதற்காரணமாயிற்று. ஆகவே, தூலதேகத்திற்கு முதற்காரணந் தூலபூதமெனப் பிரத்தியட்சமாயிற்று. இதையு மறுத்தல் குதர்க்கம். "நயம்படவுரை" என்பதை அறியார்போலும். மன முலவுதற்கிடஞ் சூக்கும பூதம்; தூல முலவுதற் கிடந் தூல பூதம். இவ்வனுபவ மில்லாரில்லை யெங்கணும். இது நிற்க. இரண்டும்மை வருவித்தது, ௯௦-ம் கவியில் தூலதனுவும் போகமு முண்டாகவென்றதனால். (௯௬)

௯௭ - கவி. அ - கை.

[முக்குணமென்றவைகளை மும்மூன்றென்பதுபாகமாக்கி முதற்குணமூன்றையுந் திரிமூர்த்திகளாகவும், இரண்டாங்குண மூன்றையுஞ் சீவாத்மா, அந்தராத்மா, பரமாத்மாக்களாகவும் பிரித்து, மூன்றாங்குண மூன்றையுங் கரணேந்திரியம், பிராணாதி கன்மேந்திரியம், தனுவாதி தூலபூதங்களாகக்கூறப்புகுந்தார், இக்கவியில் முதற்குண கற்பிதங்களைக் கூறுகின்றார்.]

ஆதிமுக் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்குங்
கோதில்வெண் குணத்தி லைந்து கூறுணர் கருவி யாகு
மோதிய பின்னை யைந்து முளம்புந்தி யிரண்டா ஞான
சாதன மாமிவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே.

(இ-ள்.) ஆதிமுக் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்கும், எ-து. தாமதமாகநின்ற சாத்துவிதமுதலிய மூன்றுகுணங்களினு மிந்தச்சூக்கும பூதங்களனைத்துங் கூடியிருக்கும்:—கோதில்வெண்குணத்தி லைந்துகூறுணர் கருவியாகும், எ-று. புனிதமான சாத்துவிதகுணத்தில் ஐந்துவிதமான பாகமுனரப்பட்ட ஞானேந்திரியங்களாம்:—ஓதியபின்னை யைந்துமுளம் புந்தியிரண்டாம், எ-று. முன்னர்கூறிய மற்றப்பாகமாகிய வகக்கரணமைந்தும், மனம் புத்தி யெனவிரண்டாகத்தேறும்:—ஞானசாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே, எ-று. சாத்துவிதகுண சமஷ்டிவியஷ்டிப்பிரிவினு லிந்த வேழு மறிகருவியாம், எ-று.

கோதில்வெண் குணத்திலெனவும் இராசதகுணத்தினெனவு மிடப்பொருளாக்கியதால், ஆதிமுக்குணமென்பதை யிடப்பொருளாக்கினும். கோதில் வெண் குணமென்றதனால் சாத்துவிதமென்றும். ஓதியபின்னையைந்தென்றதனால் முன்னை யைந்தென்று வருவித்துப் பின்னையவைந்தைச் சமஷ்டியெனவும், முன்னையவைந்தை வியஷ்டியெனவும் பொருள்கொண்டாம். இங்கே யைந்து ஐந்தென்றது தன்மாத்திரைகளை. இவையனைத்துங் கட்டளை

களில் விரிவாகவிளங்கக் கூறியிருப்பதால் தாங்கொண்டகருத்தை விரித்துத் தெளிவிக்கச் சுருக்கியுரைத்தனர். இதுநிற்க; அந்தக்கரணங்களை யைந்தெனவும், நான்கெனவும், மூன்றெனவும், இரண்டெனவுந் தத்தமக்கியைந்தவாறு கூறுகிற்பார்போல் இவரும் இரண்டெனச் சுருக்கம்பற்றிக் கூறினர். கன்மசாதனமென்றிருப்பதுபற்றி ஞானசாதனமாமென்றார். இவையேழுந் தாமதத்திற் சாத்துவிதப்பிரிவென்பது குறிப்பு. (௩௭)

௩௮ - கவி. அ - கை.

[இரண்டாங் குணகற்பிதங்களைக்கூறி யிங்ஙனமாயதிலேயே சூக்குமதேகப்பிரபஞ்சமென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும்
பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழிற் கன்ம மென்றும்
பராவிய பெயரா மிந்தப் பதினேழு மிலிங்க தேகஞ்
சுராசுரர் நரர்வி லங்காத் தோன்றிய வுயிர்கட் கெல்லாம்.

(இ-ள்.) இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும், எ-து. இராசதகுணத்தில் வெவ்வேறாகப் பிரித்தெடுத்த கூறைந்தைந்தாவது:—பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கன்மமென்றும் பராவிய பெயராம், எ-து. பிராணாதிவாயுக்களெனவும், பாரித்ததொழிற்கியைந்த கன்மேந்திரியங்களெனவும், எவருமேற்கப் பரவியபெயர்களையுடையதாம்:—இந்தப் பதினேழு மிலிங்கதேகம், எ-து. இந்தப்பதினேழுதத்துவமுஞ் சூக்குமதேகமாம்;—(யாவர்க்கெனின்) சுராசுரர் நரர்விலங்காத் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம், எ-து. தேவர், இராக்கதர், மனிதர், மிருகமாதியாகத் தோற்றிய வுயிர்களனைத்திற்கும், எ-று.

ஐந்துமைந்துமென்றது நிரனிறை. பிராணாதிவாயுக்கள் சமஷ்டியெனவும், கன்மேந்திரியங்கள் வியஷ்டியெனவுமாம். சூக்குமதேகத்தைச் சிலரிருபத்தைந்து தத்துவமெனவும், சில ரிருபத்துநான்கெனவுங் கூறுகிற்பர். சத்தபரிசாதிவிடயமைந்து, சித்தமகங்காரமிரண்டு ஆகவேழையுஞ்சுருக்கிப் பதினேழென்றா ரிந்நூலாசிரியர். (௩௮)

௩௯ - கவி. அ - கை.

[இந்தச்சூக்குமதேகத்திறைற் சீவேஸ்வரர்களுக்கமையுங் கற்பனா நாமங்களை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவற் கிலங்குதை சதனென் றாகு
மிவ்வுடல் மருவு மீசற் கிரணிய கருப்ப னாகு
மிவ்வுட லிரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீர
மிவ்வுடல் கோச மூன்று மிதுகளு வவத்தை யாமே.

(இ-ள்.) இவ்வுடல் மருவுஞ் சீவற்கிலங்குதைசதனென்றாகும், எ-து. இந்தச் சூக்குமவுடலை யானென்றபிமானிக்கு மவசரத்திற் சீவனுக்கு விளங்காநின்ற தைசதனென்னும் பெயர்வரும்:—இவ்வுடல் மருவுமீசற் கிரணிய கருப்பனாகும், எ-து. இந்தச்சூக்கும சரீரத்தை யானென் றபிமானிக்கு மவசரத்தி லீசனுக் கிரணிய கருப்பனென்னும் பெயர்வரும்:—இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்குமிலிங்க சூக்குமசரீரம், எ-து. இந்தச் சரீர மிவ்விரண்டுபேர்க்குஞ் சூக்கும சரீரமாம்:—இவ்வுடல் கோசமூன்று மிதுகனுவவத்தையாமே, எ-து. இவ்வுடலுக்குப் பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயமென்னுங் கோசமூன்றாகும்; இந்தவுடலே சொப்பனவவத்தையாம். எ-று.

ஈசனுக்குச் சமட்டியுஞ், சீவனுக்கு வியட்டியும் என்பதுதோன்ற, இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூக்கும சரீரமெனவும், இவ்வுடலுக்கே மூன்று கோசமும், சொப்பனவவத்தையு மென்பதுதோன்ற, இவ்வுடல் கோசமூன்று மிதுகனுவவத்தையாமே யெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) இருவர்க்கு மபிமானிநாமம், இன்னசரீரம், இன்னின்னகோசம், இன்ன வவத்தையெனத் தெரிவித்தாரென்பது. இவை யெல்லாம் வந்தவிடத் தவசரம் விரிக்கிற்பெருகும். (௩௯)

௪௦ - கவி. அ - கை.

[உயிர்களுக்குப் போகத்திற்குச் சூக்குமதனுமாத்திரந் தூலதனுவன்றி யமையாமையின் தூலப்பிரபஞ்சமும் வேண்டுமென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சூக்கும சகமிம் மட்டுஞ் சொல்லினோ மிப்பாற் றூல
மாக்குமா ரோபந் தானு மடைவினின் மொழியக் கேளாய்
தாக்குமிவ் வுயிர்க்குத் தூல தனுவும்போ கமுமுண் டாகக்
காக்குமிவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் றானே.

(இ-ள்.) சூக்கும சகமிம் மட்டுஞ் சொல்லினோம், எ-து. இதுகாறுஞ் சூக்குமப் பிரபஞ்சத்தைப்பற்றிச் சொன்னோம்:—இப்பாற் றூலமாக்குமாரோபந்தானு மடைவினின் மொழியக்கேளாய், எ-து இனித்தூலப்பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கிய வத்தியாசத்தையுங் கிரமமாக யாங்கூறக்கேளுதி:—தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத் தூலதனுவும் போகமுமுண்டாக, எ-து. இன்பத்துன்பங்களிற் றாக்குறுகின்ற விவ்வுயிர்களுக்குத் தூலசரீரமும் போகமுமுண்டாகும்படி:—காக்குமிவ் வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான்றானே, எ-து. எவ்வுயிர்களையுங் காத்தலையே யியல்பாகவுடைய விந்தச்சிவன் அபஞ்சீகிருதத்தைப் பஞ்சீகரித்தனன், எ-று.

சூக்குமசகமென்றதனால் தூலமாக்குமென்பதனைத் தூலப்பிரபஞ்சத்தை யென்றும். உண்டாகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் "பிறவுமேற்கும்பிற".

வென்பதினுற் செய்தானென்னும் வினைமுற்றை யவாவியது. தாக்குதனுயிர்க் குங் காக்குத லீசனுக்கு மியற்கை யாதலிற் பிறவற்றே டொட்டாதொழிக. அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதத்தின் விகாரம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதமென்பது தோன்றப், பஞ்சீகரணங்கள் செய்தானன்றே யென்றார். சூக்கும பூதத்திற் றூலபூத மபேதகாரியமாதலிற் சோதனையி லிப்பூத மித்தை யாகின்றது; யாதினுலென் றுணர்வாரில்லை; இல்லாததினு லததற்கு முதற்காரண மில்லாமற்போயிற்றே; இதெல்லா மனனஞ் சற்றுமில்லாத குற்றம். என்னை, "தம்பிரானருளாற் பிறந்த சவனமாத்திரத்தின்மட்டே, யிப்பரா ருலகந்தன்னில் யாவரு மறிவதன்றி, யம்பொனே மனனத்தாலு மறிபவ ரில்லையாதற், செம்பொனே யவானுபூதி செப்பவேண்டுவது முண்டோ" என்றார் தத்துவராயர். முன்னஞ் சூக்குமவாரோபமென்றாற் போல விங்கே தூலமாக்குமாரோபமென்றது, மித்தையெனவே மறவாதிருக்க. மறத்த லியல்பென்னில் முயல்வாலன்றோ மறத்தலும்; இது சொலீவாதம். நினைத்தலு மறத்தலுந் தன்றாலாதலி னியல்பன்று இரண்டிற்கு நடுத்தானிருத்தலினுனும், இவ்விரு புடைபெயர்ச்சிக்குந் தான் வினைமுதலாதலாலும், தன்னையன்றி யிவ்விரு புடைபெயர்ச்சியு மின்றுதலாலும், தானிவையன்றுதலினுலும், இயற்கை செயற்கையைப்பற்றித் தனியேவாழித்தல் மூடம். தானுகிய எழுவாய்விடாமை விவேகம். (௩௦)

௩௧ - கவி. அ - ௬௪.

[முன்னர் பஞ்சீகரணங்களுஞ் செய்தானென்றுகூறி யிக்கவியிற் செய்தவகையை விளங்கக்கூறுகின்றார்.]

ஐந்துபூ தமும்பத் தாக்கி யவைபாதி நந்நான் காக்கி
நந்நுதம் பாதி விட்டு நாலொடு நாலுங் கூட்ட
வந்தன தூல பூத மகாபூத மிவற்றி னின்றுந்
தந்தன நான்காந் தூல தனுவண்ட புவன போகம்.

(இ-ள்.) ஐந்து பூதமும் பத்தாக்கி யவைபாதி நந்நான்காக்கி, எ-து. அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூத தன்மாத்திரைகளைப் பத்துப்பங்காக்கி முதற்கூறைத் தைவிட்டுப்பிற்கூறைந்தையுநந்நான்காக்கி:—நந்நுதம் பாதிவிட்டு நாலொடு நாலுங்கூட்ட, எ-து. மித்தையான தத்தஞ் சுயாம்ச பாதியைவிட்டு ஏனைநான்கு சுயாம்சத்தோடு பிற்பாதி நான்கையுங்கூட்ட:—வந்தன தூலபூதம், எ-து. தூலபூதங்களுண்டாயின:—மகாபூத மிவற்றினின்றுந் தந்தன நான்காந் தூலதனுவண்ட புவனபோகம், எ-து. இந்தத் தூலமகா பூதங்களினின்றுந் தூலசரீரங்களும், சகலவண்டங்களும், அவற்றுளொன்றாகிய பூமியும், போகங்களுமாகிய நான்கு முண்டாயின, எ-று.

சுயாம்சமே கற்பிதாம்சமாகத் தோற்றலின் ஐந்துபூதமும் பத்தாக்கி யெனவும், அந்தக் கற்பிதாம்சமைந்துந் தத்தஞ் சுயாம்சத்தோடு கூடிப்

போது பிருதிவிற் பிருதிவு, பிருதிவி லப்பு, பிருதிவிற் றேயு, பிருதிவில் வாயு, பிருதிவி லாகாயம், ௭-ம். அப்புவிற் பிருதிவு, அப்புவி லப்பு, அப்புவிற் றேயு, அப்புவில் வாயு, அப்புவி லாகாயம், ௭-ம். இவ்வாறே மற்ற மூன்றையு மாக்க ஐயைந் திருபத்தைந்தாம்; ஒவ்வொரு பூதத்தி லைந்தையு மிப்போதே யாராய்ச்சியிற் பிரத்தியட்சத்திற் காணலாம் பொய்யன்று. தத்தஞ் சுயாம்ச மிருப்பதா லதைத்தள்ள ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காம். ஆதலி னவைபாதி நந்நான்காக்கியெனவும்; ஒவ்வொரு பூதமைந்தனு ளொவ்வொன்றுந் தத்தஞ் சுயாம்சத்தை யியல்பாகவே யகலாது, ஆதலி னதைத்தள்ளவேண்டுவ தின்றென்பதாம், நந்நுதம்பாதிவிட் டெனவும்; ஏனைய நான்கினையும், மற்றச் சுயாம்ச நான்கோடு கலக்கத் தூலபூத முதிக்குமாதலால், நாலொடு நாலுங்கூட்ட வந்தன தூலபூத மெனவுங் கூறினர். இதையுந் தத்துவக்கட்டளை பழுதறவிளக்கும். (௩௧)

௩௨ - கவி. அ - ௯.

[இந்தத் தூலதேகத்தினுற் சீவேசுவரர்களுக்கமையுங் கற்பனா நாமங்களை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவ னாகுந்
தூலமே மருவு மீசன் சூழ்விராட் புருட னாகுந்
தூலஞ்சாக் கிரவ வத்தை சொன்னதோ ரன்ன கோசந்
தூலகற் பனையீ தென்று தொகுத்தது மனத்திற் கொள்வாய்.

(இ-ள்.) தூலமே மருவுஞ்சீவன் சொல்லிய விசுவனாகும், எ-து. வியட்டியில் தூலதேகத்தைத்தானுகமருவிய சீவனுக்கு அபிமானநாமமாகச்சொல்லப்படுவது விசுவனென்னும் பெயராம்:—தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்புருடனாகும், எ-து. சமட்டியில் தூலதேகத்தைத் தானுகமருவியவீசனுக்கு அபிமானநாமம் எங்கு நிறைவான விராட்புருடனென்னும் பெயராம்:—தூலஞ் சாக்கிரவவத்தை, எ-து. தூலதேகந் தானுகத் தோற்று மவசரஞ் சாக்கிராவஸ்தையாம்:—சொன்னதோரன்னகோசம், எ-து. ஐந்துகோசங்களி லித்தூலதேக மோரன்னமயகோசமாம்:—தூலகற்பனை யீதென்று தொகுத்தது மனத்திற்கொள்வாய், எ-து. காரணகற்பிதமும், சொப்பனகற்பிதமும்போல விதுவுந் தூலகற்பிதமென்று தொகுத்துக் கூறியதை மனதில் வைக்குதி, எ-று.

இருவருந் தூலதேகமா நின்ற வவசரத்தி லபிமானி நாமமு மவஸ்தா நாமமும், இன்னவிதகோசநாமமுமாம். மீண்டும் நினைப்பூட்டக் கற்பனையீதென்று தொகுத்தது மனத்திற்கொள்வா யென்றார். சிருஷ்டியைத் தொகை, வகை, விரியென்பவற்றுள் வகை, விரியையேலாது தொகுத்தது ; தானெடுத்துக்கொண்ட தத்துவவிளக்கம், சந்தேகந்தெளிதலென்னு மிவற்றை

வகை விரி யாக்ற்கு. உகபத்சிருஷ்டியையுங், கிரம சிருஷ்டியையுங் கூறினது, மெய்யென்பவர்களை மறுத்தற்கு. சகசீவர்களைப்போலப் பரத்தையு மித்தையெனக்கூறியது; "அல்லையல்லையீதென வருமறைகளு மவ்வைமச்சொல்லினுற் றுதித்திளைக்கு மிச்சுந்தர நாடற்கு" எ-ம்; "ஆணல்லன்பெண்ணல்ல னல்லாவலியுமல்லன், காணுமாகாணுளனல்லனில்லனல்லன், பேறுங்காற்பேணு முருவாகு மல்லனுமாம்" எ-ம்; கூறுவதென்னை? ஆதலிற் றகுமென வறிக. இலனெனினி ருளனென வரும்; உளனெனினி லிலனெனவரும்; இந்தத்திராவழக்கை ... தெவர்க்கு மரிது. இதை யெங்கணுங்காணலாம். வேதாந்திபோல் ... குடன்படாரேனையர். (

சுரு - கவி. அ - ௬௯.

[இருவர்க்கு முபாதியுண்டாயிற் பேதந்தெரிவ தெங்ஙன மென்றற்கு விடை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சீரிய வீச னார்க்குஞ் சீவற்கு முபாதி யொன்றே
லாரிய குருவே பேத மறிவதெப் படியென் றக்கா
காரிய வுபாதி சீவன் காரண வுபாதி யீசன்
வீரிய மிருச மட்டி வியட்டியாற் பேத யாமே.

(இ-ள்.) சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவற்குமுபாதியொன்றே லாரியகுருவே பேத மறிவதெப்படியென்றக்கால், எ-து. மேலானவீசனுக்குஞ் சீவனுக்கு முபாதியொன்றுற் பேதந்தெரிவ தெங்ஙனமாஞ் சிறந்த குருமூர்த்தியே யெனவினவில்:—காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன், எ-து. காரிய வுபாதியாகிற்பவன் சீவனெனவும், காரணவுபாதியாகிற்பவ னீசனெனவு மாம்:—(இஃதன்றியும்) வீரியமிருசமட்டி வியட்டியாற் பேதமாமே, எ-து. இழிவுறுத சமட்டி வியட்டியாலும் பேதமாம். எ-று.

காரணசரீரத்தில் மாயைகாரணம், அவித்தைகாரியம். சூக்குமசரீரத்தில் அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங் காரணம், மனம் காரியம். ஸ்தூலசரீரத்தில் பஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங் காரணம், தூலதேகங் காரியம்; ஒன்றுக்கொன்று பாதான வுபாதேயமாயிருத்தலின் மறுத்தற்கிடமின்று; இஃதெவரு மேற்றற் பாலதே. (௬௩)

சுச - கவி. அ - ௬௧.

[முன்னர் சமட்டிவியட்டியென்றார், அதனை யிக்கவியில் இஷ்டாந்த தாஷ்டாந்த முகத்தால் விளக்குகின்றார்.]

மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டி பேதஞ்
சரங்கடா பரங்கள் பேதந் தனியுடல் வியட்டி யென்பார்
பரம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பது சமட்டி யென்பா
ரிரங்கிய பலசீ வர்க்கு மீசற்கும் பேத மீதே.

(இ-ள்.) மரங்கள்போல் வியட்டிபேதம் வனமெனல் சமட்டிபேதம், எ-து. தனித்தனி மரங்களைப்போல வியஷ்டிபேதமும், தோப்பென்பது போற் சமஷ்டிபேதமுமாம்:—(இதுபோல), சரங்கடாபரங்கள்பேதந் தனியுடல்வியட்டியென்பார், எ-து. சரமசரமென்னு முயிர்களின் பேதத்தை விளக்கிநிற்பது தனித்தனியுடல்களாம், அவ்வுடல்களையறிவுடையோர் வியஷ்டியெனக்கூறுவர்:—பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப்பார்ப்பது சமஷ்டியென்பார், எ-து. இங்ஙனந் தனித்தனியெங்குநும்பரவிய சமஸ்தபௌதிகங்களை யெல்லா மேகமாக்கிப் பார்ப்பது சமஷ்டியென் றறிவுடையோர் கூறுவர்:—இரங்கிய பலசீவர்க்கு மீசற்கும் பேதமீதே, எ-து. இரக்கமுறத்தக்க சமஸ்தசீவர்களுக்கும், ஈஸ்வரனுக்கும் வந்த வுபாதிபேத மிதுவாம், எ-று.

எல்லாத் தூலதேகங்களு மவனுக்கோர்தூலதேகமும், எல்லார்க்கு மதேகங்களு மவனுக்கோர் சூக்குமதேகமும், எல்லாக்காரணதேகமு மவனுக்கோர் காரணதேகமுமாம். இது சமஷ்டிவியஷ்டி பேதத்தின்றன்மை. காரணகாரியத்தாலும், சமஷ்டிவியஷ்டியாலும் விளங்குதல், பேதமேயாத லிருவரு மேகமாகாரெனத் தாபிக்கப்புகுந்தது பின்னேகமாக்கற்கு.

(கரு.) இவ்விருவர்க்கள விருவரு மேகமாகாரென்பது இருவருங் கற்பித சரீரராதலினென்க. (௬௪)

சுரு - கவி. அ - ௬௨.

[இதுகாறுங் கற்பிதம் வந்தவகையைத்தெரிவித்து அபவாதஞ் சொல்லப்புகுதுமென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கற்பனை வந்த வாறு காட்டினோங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொற்பனம் போல வெண்ணித் துணிந்தவன் ஞானி யாவான்
செற்புதை மழைக்கா லம்போய்த் தெளிந்தவா காயம் போல
வற்புத முத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய்.

(இ-ள்.) கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோங்காண்பவெல்லாஞ் சொற்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவன்ஞானியாவான், எ-து. வெறும்பொய்யாகிய சகசீவபரந் தோற்றன்மாத்திரமாக வந்தவகையைக்காட்டத் தருந்தவாறு காட்டினோம், ஆதலி னகம்புறத்திற் காணப்படுவனவாகிய சமஸ்த திருசியங்களையு மிவ்வேதுக்களை மறவாது சொப்பனம்போலப் பொய்யெனச் சிந்தித் துத்தெளிந்தவன் யாவனோவவனே யையமின்றி ஞானியாவான்:—(இங்ஙனமிருக்க), செற்புதை மழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாயம்போல, எ-து. மேகங்கள் நெருங்கத்தக்க மழைகாலநீங்க யாதொரு மாசுமின்றித் தெளிந்த ஆகாயத்தைப்போல:—அற்புதமுத்திசேரு மபவாத வழியுங்கேளாய், எ-து. அற்புதமான கைவல்யமுத்தியை யடையத்தக்க அபவாதமெனு முன்னர் யுத்தியின் வகையையும் யாம் கூறக்கேளுதி, எ-று.

பகுதிவிகுதி யிடைநிலையனைத்தும் தோற்றமாத்திரமென ஆங்காங்கு நினைப்பூட்டி வந்ததேமென்பார், கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோமெனவும், ப்ராதிபாஸிகநிசத்தை யுன்றையும் பகுதிவிகுதியிடைநிலையென்றும். யாங் காட்டியவாறு கேட்டலு, சிந்தித்தலு, தெளிதலால், அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமற்றவன் ஜீவன்முத்தனுவானென்பார், காண்பவெல்லாஞ் சொற்ப னம்போல வெனயுணர்த் துணிந்தவனே ஞானியாவானெனவும்; இங்ஙனமாய விசாரத் தெளிவைக்காட்டச் செர்அதை நழைக்காலம்போய்த் தெளிந்த வாகாயம்போல வெனவும்; தானே [illegible]முத்திபோல்வ தொன்றின்று மையின், அற்புதமுத்தியெனவுங் கூறினார். இனையவை, பதவிமுத்தி, போகவெ ன்பதைப் போயென்றது, காலமயக்கம். மொழியுங்கேளாயென்ற வும்மை, அத்தியாரோபத்தைச் சொன்னதுமன்றி யெனப்பொருடரலா லிறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. இங்கே கற்பனை, ஒன்றையொன்றாப் புத்திவிகற்பத் தாற்கோடலே. (சுரு)

சசா - கவி. அ - கை.

[மேலபவாதமென்று ரஸிதத்தையதெடி விக்கவிழிற் பழுதறக் கூறுகின்றார்.]

அரவன்றாங் கயிறென் றூற்போ லாளன்று தறியென் றூற்போற்
குரவன்ற னுரை[illegible]தாற் கூறுநூல் வெளிச்சங் கொண்டு
புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத்
திரமென்றும் [illegible] தெளிவதே யபவா தங்காண்.

(இ-ள்.) அரவன்று கயிறென்றூற்போ லாளன்றுதறியென்றூற்போல்; எ-று. இது பாம்பல்ல கயிறென்றுகாட்டினு லெத்தகைத்தோ வதுபோல வும், இவன்கள்ளனல்லன் கட்டையென்று காட்டினு லெத்தகைத்தோ வது போலவும்:—குரவன்றனுபதேசத்தாற் கூறுநூல் வெளிச்சங்கொண்டு, எ-று. ஞானாசிரியனுக்கிரகித்த ஞானக்கண்ணினாலும் மகான்களாற் சொல்லப் பட்ட வனுபூதிநூலென்னும் விளக்கத்தினாலும்:—புரமன்றுபுவனமன்று பூத ங்களன்று, எ-று. யானெனப்படுவது அஸ்தியாதியிருபத்தைந்து தத்துவ மாகக் காணப்பட்ட தூலதேகமுமல்ல, இந்தத்தூலதேகத்துக் காதாரமாயுள் ள பூமியுமல்ல, இந்தப்பூமிக்கு மாதாரமாயுள்ள ஸ்தூலபூதமு மதற்காதார மாயுள்ள சூக்குமபூதமு மதற்குமாதாரமா யடுக்கடுக்கா நின்றுள்ள குணத்ர யமும், அகங்காரமும், மகதத்துவமும், மூலப்பிரகிருதியுமல்ல:—ஞானத்திர மென்றும் பிரமமென்றுந் தெளிவதே யபவாதங்காண், எ-று. பரஞானம் அபரஞானம், ஸ்திரஞானமென்பவற்றுள் ஸ்திரஞானமெனவும், அந்த ஞானமே நிரதிசயானந்த மாதலி னதுவே பிரமமெனவும், ஐயந்திரி தெளிவதுவதே யபவாதமென்னு முத்தியெனக் கூறுதி, எ-று.

பழுதையைப் பாம்பென்பதும், கட்டையைக் கள்ளனென்பதும் மூட ம்; இதனையத்தியாச மென்றார், இதையுடையாரத்துவிதிகளல்லாதார். எங் ஙனமெனில், நானெனற்குச் சுயம்புவடிவம், மெய்யுணர்வு. இதைமறந்த வறிவு, மூலப்பிரகிருதி; இதைமறந்த வறிவு, மகதத்துவம்; இதைமறந்தவறி வு, அகங்காரதத்துவம்; இதைமறந்தவறிவு, குணத்ரயம்; இதைமறந்தவறி வு, ஈசன்; இதைமறந்தவறிவு, சீவன்; இதைமறந்தவறிவு, சூக்குமபூதம்; இதை மறந்தவறிவு, சூக்குமபௌதிகமான மனது; இதைமறந்தவறிவு, ஸ்தூலபூதம்; இதைமறந்தவறிவு, ஸ்தூலபூதபௌதிகமான ஸ்தூலதேகம்; இதைமறந்த வறிவு, எழுவகைத் தோற்றத்தி லோர்தோற்றம்; இதைமறந்தவறிவு, வால மதியூகமதியுளொன்று; இதை மறந்தவறிவு, வருணாசிரமங்களி லொன்று; இதைமறந்தவறிவு, ஆண் பெண் பேடியுளொன்று; இதை மறந்தவறிவு, தாய், தந்தை, அண்ணன், தம்பி, தமக்கை, இளையான், பேரன், பாட்டன் முதலிய பாத்தியவகையு ளொன்று; இதை மறந்தவறிவு, விருப்புவெறுப்பை யியல்பாகக்கோடல்; இன்னுமிதனினுங் கீழாக்கிடந்த வுணர்வுபேதங்க ளுள. இப்பேத வுணர்வுகளினின்றுஞ் சற்றுமகலா ராதலினாலும், அல்லா வில்லை [illegible] வுப [illegible] பந்த இரிபதார்த்தங்களையு மாராய்ச்சிக்குச் சற்று முடன்படாது [illegible] ரிதிகளைப்போ லெங்ஙன மெங்ஙனம் யாதுயாதுகாண [illegible] படுகின்றதோ அங்ஙன மங்ஙன மதை யதைத் சத்தியமெனுங்கண் மூழல் வதினாலுமெனவுணர்க. எனவே, கீழாகச்சென்றறிவு [illegible] கடையை யாரோபமெனவும், மேலாகச்சென்றேறு முணர்வின்முடிவை யபவாதமெ னவுங் கூறுவதைக்காண்க. நானல்லாத [illegible] வுணர்வுகளினின்று முணர் தல் தவிர்ந்து, மெய்யுணர்வை நானெனப்பழுதறவுணர்ந் ததாநானுக்கொள்ள ஙல் அபவாதமென்றார். தத்துவக்குழாத்தையே யானெனக் கொண்டிடத் தைத்தவிர்க்கப் புரமன்று புவனமன்று பூதங்களன்று-எ-ம்; தனது சொருப மிதன்றிதன்றென விசாரித்துக் கைவிழுந்துழி சியறிவென விளக்கலினா லும்; அவ்விளக்கமே வீட்டா லபரஞானமும் பரஞானமுங் கழன்றுதான் ஸ்திரஞானமாக நிற்றலினாலும், ஞானஸ்திரம், எ-ம்; அதிவேயானந்தமாத லின் பிரமமெனவும், ஞாதுருஞேயத்தி லானந்தோதயமும், ஆனந்தோதயத் தில் ஞாதுருஞேயமும், இவ்விருபேதமுமிறந்து விளங்கலைத் தெளிவதே யப வாதமெனவுங் கூறினார்.

(க-று.) தன்னை யுபாதித்ரயத்து ளொன்றாகக்காண்டல் ஆரோபம். தன்னை ஞானப்பிரகாசமாக விளங்கக்காண்டல் அபவாதமென்பது. இவ்வி ருமையற்றியுந் தனதாதலிற் றானே ஞாதுருஞானமெனவும், இவைமாறினுந் தான்மாறாததால் தானிவையன்றெனவுங் கண்டாம். இரட்டைமொழித லென்னுமுத்தியால், இல்லாதது பாம்புங் கள்ளனுமெனவே, இருப்பது செத்தையுங் கட்டையு மென்றாயிற்று. அதுபோல இல்லாதது சகசீவபர மெனவே, இருப்பது ஏகத்திப்பிரிய மென்றாயிற்று. இதன்றியும் பழுதையே

பாம்பாகத் தோன்றுமாறுபோன்று, பிரம்மமே சகமாதியாகத் தோற்றலின் அபேதகாரண காரியமாயிற்று. இது சோதனைக் கியைந்ததாதலின், கன்மம்பத்திபோற் [illegible]தயன்று,உண்மைநூல். விருத்திஞானமும், சான்றோ ரனுபவமுமின்றி [illegible]ரான்றுன் மாத்திர மையமகலாதாதலி னிரண்டும் வேண்டும்.. அங்ஙனம் மயங்காமை. (௬௬)

௬௭ - கவி. அ - கை.

[முன்கவியி லபவாதமாவது; அபேதகாரணகாரியமெனக் குறிப்பித்தா ரதனை யேகமென்றுணர்த்த இக்கவியினு மபவாதத்தையே கூறுகின்றார்.]

படமுநூ லும்போற் செய்த பணியும்பொன் னும்போற் பார்க்கிற்
கடமுமண் ணும்போ லொன்றாங் காரிய கார ணங்க
ளுடன்முதற் சுபாவ மீறா யொன்றிலொன் றுதித்த வாறே
யடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய மாமே.

(இ-ள்.) படமுநூலும் போற்செய்த பணியும் [illegible]ம்போற் பார்க்கிற் கடமுமண்ணும்போலொன்றாங் காரியகாரணங்க[illegible] -து. வஸ்திரமும் நூலும்போலவும், செய்தவாபரணமும் பொன்னும்போலவும், மட்பாத்திரமும் மண்ணும்போலவும், இருக்குமிருபயத்தைச் சிந்தித்துப்பார்க்குமிடத்தி லபேதகாரண காரியமாயிருத்தலி னேகமேயாம்:—உடன்முதற் சுபாவமீறா யொன்றிலொன் றுதித்தவாறே—எ-து. விருத்திஞானதேகமுதல் பகுதிசுபாவமீறாக தத்துவங்களைத் தத்தமக்குள் முன்னே யொன்றிலொன் றுதித்தவாறெங்ஙனமோ வங்ஙனமே:—அடைவினிலொடுக்கிக் காண்ப தபவாதவுபாயமாமே—எ-து. கிரமமாக வொன்றிலொன்றொடுக்கி யுண்மையைக் காண்பதபவாதமென்னுந் தந்திரமாம், எ-று.

பார்க்கிலென்றதனால், இருக்குமிருபயம்வருவித்தாம். இம்மூன்றுபமானங்களு மபேதகாரண காரியமெனத் தெரிவிக்கப் புகுந்தது, இருக்குமிருபய நிலைமைநோக்கி; எங்ஙனமெனில்; நூல், பொன், மண் இவையல்லவன்றிப் படம், பணி, கடம், எங்ஙனமின்றே, அங்ஙனம் ஸ்மரணையின்றி யவஸ்தாத்ரயம், காட்சித்ரயம், அபிமானித்ரயம், சமஷ்டி வியஷ்டிகளுங் கிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றே! ஆதலினையமின்றிப் பொருந்தும். எங்கெங்கே ஸ்மரணையுண்டோ வங்கங்கே சமஸ்தமுமுண்டு, இன்றேலின்றும். தோற்றமுமொடுக்கமும் ஸ்மரணைக்கன்றிச் சகத்துக்கெனின் நன்றே, சகத்தைத்தனித்து விசாரிப்புழி யாராய்தலுக்கு முன்னர் நாமரூபமாகவும், பின்னர்பாழாகவுந்தோற்றலென்னை? அஃதியங்ஙனமாகியதின்றேல், ஸ்மரணையின் பிறழ்தலாகவேண்டும்; ஸ்மரணையின்பிறழ்த லெங்ஙனமெங்ஙனமோ வங்ஙனமங்ஙனந் தோற்றல் சகத்தினதியல்பாகவேண்டும்; அன்றேல் மூ

ணின்றிக்கூறுக; வலியின்றேற் சொன்னவாறு கேளுதி; இதனாற் சகமாதி மூன்றும் ஸ்மரணைக் குபாதேயமாயிற்று. சித்துசடபேதமுளதெனின், அறிவையன்றி யறியாமை யிருக்கவேண்டும், உண்டெனின் ஞாய்தலின்கண் ணல்லவில்லையென் றகண் டறிவுமாத்திர மிருப்பிற்பாரோர்க்கிற்றலினறிவே சமஸ்தத்திற்கு முதற்காரணமாயிற்று. ஆகவே, அறிவு இருக்கும், அறியாமையிருபயமுமாயிற்று. அறிவறியாமை யிரண்டாதலானிவை காரண காரியமாமே யெனின், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றறித லெந்த வறிவேயாம்,அந்தவறிவே பொருளைப்பொருளென் றறிவதன்றோ;வேறெனின், அந்தவறிவு பழுதையைப்பாம்பென்றதோ; அந்தவறிவே பழுதையைப் பழுதையென்றதும், வேறன்றாதலால் அறிவேயறியாமையாயிற்று. அறியாமை பற்றி யறிவுகாரணமாயிற்று; அறிவுக் கன்னியமன்றாமையி னறியாமை காரியமாகாது,அதனா லறிவுகாரணமாகாது. இதனாலறிவே காரணகாரியமா மெனப் பெற்றாம். பெறவே காரணகாரியங்க ளொன்றேனாற் கையமென்னை? இன்றாதலி னொன்றாங் காரியகாரணங்களென்றார். இதனை யபவாத வுபாய[illegible] யிழுக்கென்னை? ஒன்றிலொன்றுதித்தது சுபாவமுதலுடனீறாய தெங்ஙனமோ; அங்ஙனமே யுடன்முதற்சுபாவமீறா யடைவினிலொடுக்கிக் காண்ப தபவாதவுபாயமெனக் கூறுக்க. இம்முறைசற்று மறியாதா ரித்நூலையாளல் [illegible] சுமந்ததுபோலும், ஆயுதபாணிபேடி போலுமாம். தாமே யுத்தரவாதியாக விக்கவிக்கு வழக்குரைத்தனை கூறும் வேதாந்திகளெங்களுமரியர்; இருத்தி லவர்மொழி புலப்படலரிது; எங்ஙனமெனில், உள்ளதை யில்லதாகவும்,இல்லதை யுள்ளதாகவும்,ஆமெனலையல்லதாகவும், அல்லதை யாமென்பதாகவும் ஆக்கும் சுவானுப[illegible]வின். இங்ஙனமாயமேலாய நிலையைச் சைவத்திலும், வைணவத்திலுங் காணலாம். இவ்விருமதவபிமானங்கழலாதார்க் கிஃதோர்கதைபோலும்.

(க-து.) அபவாதவுபாயம் துவிதமாக்கா தேகமாக்குமென்பது. இது சுவானுபவமின்றேல் மூரணும் (௬௭)

௬௮ - கவி. அ - கை.

[விக்ஷேபம்,ஆவரணமெனத் தேவரீர் கூறிய சத்தியிரண்டினுள் விக்ஷேபசத்தியை விளக்கியவாறுபோல, ஆவரணசத்தியி னிலையையு மினையதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணாக்கன்வினவினதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஞாடனா தமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யு
மீட்டினை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளொன் றீரோ
மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ் சொல்லு மையா
கேட்டு குருவே யென்னைக் கிருபையோ டருள்செய் வாரோ.

(இ-ள்.) ஆடணதமத்தில்வந்த தோற்றமாஞ் சத்திசெய்யு மீட்டினைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளொன்றீரே, எ-து. முக்குணங்களினுமிழிவா

யுள்ள தமோகுணத்தினின்றுதித்த னவிரண்டுசத்திகளென்றீரே, யவற்றுள் ஒன்றாகிய விக்ஷேபசத்திசெய்யு மிடனுந்திரயத்திற் கிடமாயுள்ள விகாரரூப மான தேகாதிப்பிரபஞ்சம் வந்தவகையைச் சொன்னீர்:—மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா கேடறுகுருவேயென்ன, எ-து. மற்றொன்றாகிய வாவரணசத்திசெய்யும் பிராந்திரூபமான விபரீதத்தையு மிணைய தென் றையனே, களங்கரகிதமான குருமூர்த்தியே யடியேனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென் றிரந்துகேட்க—கிருபையோடருள்செய்வாரே, எ-து. மகாகருணையோடு தெரிவிக்கப்புகுந்தனர், எ-று.

அனர்த்தரூபமாதலின் றூடணநமமெனவும், றூலரூக்குமந் தோற்றன் மாத்திர மாதலின் தோற்றமாஞ்சத்தியெனவும், இத்தோற்றத்தை மெய்யெனக்கோடலால் விளையும்பய னிஃதென்பார் சடனை விகாரமெனவும், இனை போல்வதின் மூடலாஞ்சத்தியெனவும், ஒன்றை யொன்றா யுணர்தற்கேதுவாதல் பாலதின் மோகமெனவுங் கூறியவாறு காண்க.

(க - து.) விக்ஷேபசத்தியைப்போல வாவரணசத்தியையும் விளக்கவேண்டுமென்பது. (௪அ)

௪௯ - கவி. அ - கை.

[ஆவரணமென்பது மறைப்பாதலா லிச்சத்தி செல்லிடஞ் செல்லாவிட மிணையவென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட
ஞானிக டமையு மன்றி நாஸ்தி பாதி யென்னு
மூனிறை யுயிர்க ளுள்ளி னுணர்விழிக் குருடாம் வண்ணம்
வானிலந் திசைகண் மூடு மழைநிசி யிருள்போன் மூடும்.

(இ-ள்.) தானிகர் தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட ஞானிகடமையுமன்றி, எ-து. தனக்குத்தானே நிகராயுள்ள மாயாரகிதவீசனையும், தங்களைத்தா முள்ளவாறு கண்டுள்ள மகான்களையு மறைக்காதன்றி:—நாஸ்திகபாதியென்னு மூனிறையுயிர்களுள்ளி னுணர்விழிக் குருடாம்வண்ணம், எ - து. இல்லவே யில்லையென்பது நாஸ்தியும், இருந்தாற் காணுேமென் பது கபாதியுமாதலி னிவற்றையே யுண்மையென்னும் மாம்சதேகத்தினி னிறைந்த மூடவுயிர்களி னுள்ளத்திற் சதோதயமாக விளங்கு ஞானக்கண் குருடாகும் வண்ண மெவ்வண்ணமோ வவ்வண்ணம்:—வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும், எ-து. இஃதாகாயம், பூமி, திக்குகள், என்று தெரியவொட்டாமல் மூடிக்கொள்ளுகின்ற மழைகாலத்தமாவாசை யிராக் காலத்துக் கருக்கலைப்போல ஆவரணசத்தி மூடியிருக்கும், எ-று.

(க - து.) இந்தவாவரணசத்தி, மாயாரகிதவீசனையும், சீவன்முத்தர்களையு மூடாமல்; ஆஸ்திகர்களாக மெய்போனடித் தகத்தில் தேகமேயான்மா போகமே முத்தியென் றுறுதிகொண்டு, ராகாதிகளைக் கைவிடுவது போற்

5379

காட்டிக் கரவிலாளுகின்றவர்களையே மூடுமென்பது. மாயாரகிதனன்றெனக்காட்டத் தானிகர்தனக்காமீசனெனவும்; அவித்யாரகிதரன்றெனக்காட்டத் தங்களைத்தாங்கண்ட ஞானிகளெனவும்; மூடுமென்னுங் குறிப்பேற்றோர் சகிதரெனவும்; மூடாமலென்பா ரன்றியெனவும்; நாஸ்தி, கபாதியென்பவற்றைத் திரிகரணசாட்சியாகவேற்பவர் நாஸ்திகர், வாக்குக்காயங்களலாக மனச்சாட்சி மாத்திரமாகவேற்பவர் போலியாஸ்திகர் என்பது குறிப்பிற்றோன்ற, நாஸ்திகபாதியென்னு மூனிறையுயிர்களெனவுங் கூறினார். ஊனைத் தேகமென்னல், காரணவாகுபெயர். ஒருணர்வுமுதலையுணர்விறுதியாயுள்ள வுணர்கருவிக ளுயிருக்கென்க. சத்தமுதலிய பஞ்சவிடயங்கட்கு மிவையுணர்கருவியாகு மிவற்றிற் குணர்கருவி மனமாகவேண்டும்; இம்மனதிற் குணர்கருவி யுயிராகவேண்டும்; இவ்வுயிருணர்வாயினு முடலைத்தானென்றிருத்தலா லறியாமையாகவேண்டும்; இவ்வறியாமைக் குணர்கருவி யோர் சுயம் பறி விருக்கவேண்டும்,அதனினுமேலாய கண்ணின்மையினதனையுருவகப்படுத்தி, யதுகுருடாம்வண்ண மிருள்போல் மூடுமென்று ரிஃதெவர்க்கு மனுபவமாதலிற் றடையென்னை? அவ்வுணர்வு ; தன்னையுந் தனக்காதாரத்தலைவனையுந் தோன்றதற் கேதென்னை? இவ்வாவரணத்தாலன்றோ, அன்றேற் கூறுக. இவ்வாவரணமாவது,பஞ்சகோசம்; ஆவரணமெனினுங் கோசமெனினு மொக்கும். இஃதெவ்வுயிர்பாலின்று, உளதாதலிற் பொதுப்பட வுயிர்களென்றார். இதனைத் தன்பாலிருக்கக்காணத்தெரியாதார் மதத்தராதலி னிதனைமறுப்பர். வேதாந்திசாத்திரஞ்சோதனையகலாறுதலின் மறுக்கான். கண்டதேகாட்சி, கொண்டதே கோலமென்னுங் கொள்கையுடையாருள்ளன்றோ ரொருவருமில்லை; இவர்களைவிட மதத்தரென்பவர்கிடையார். இவர்க ளிவ்வாவரணசத்தியை யேற்பதெவன். இவ்வாறே போலிஞானியரும், அடாஞானியருமிதனையேலார். எலாமைக்கேதிம்மறைப்பாலெனவுணர்க. (௪௯)

௫௦ - கவி. அ - கை.

[கூடஸ்தபிரமமாகிய வதிஷ்டானத்திற்கும் சீவேஸ்வரரென்னு மாரோபத்திற்குமுள்ள பேதந்தெரிய வொட்டாது மறைப்பது மிவ்வாவரணசத்தியேயென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பூரணமாம் பிரமத் திற்கும் புறத்துள விகாரங் கட்கு
மான்றகூ டத்த னுக்கு மகத்துள விகாரங் கட்குந்
தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந் தோன்றுமன் மறைத்து மூடி
மூன்றிய பவவி யாதி யுண்டாக்கு முபாதி யீதே.

(இ-ள்.) பூரணமாம் பிரமத்திற்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும், எ-து. பரிபூரணமாயுள்ள பிரமத்திற்கும், அதற்குப் புறம்பாயுள்ள ஈசனும், அவனதுபாதிகுணந் தொழில்களுமாகிய விவைகட்கும்:—ஆன்றகூடத்தனுக்கு

மகத்துளவிகாரங்கட்கும், எ-று. வேற்றினுஞ்சிறந்த பிரத்தியேகாத்மாவுக்கும், அதற்குவெகிருக்கமாக வகத்திலுள்ளசீவனும், அவனதுபாதிகுணந்தொழில்களுமாகிய விவைகட்கும்:—தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றுமன் மறைத்துமூடும், எ-று. உண்டானவதிஷ்டான வாரோபபேதஞ் சிறிதுந்தோன்றவொட்டாம லதனையறியவெழுந்த வுணர்வைமறைத்துச் சத்தென்றுணரும்படி யசத்தாயுள்ளவைகளை மூடிக்காட்டும்:—வன்றியபவவியாதியுண்டாக்குமுபாதியீதே, எ-று. நிலையாயுள்ள பிறவிநோயை விடாது விளைவிக்கத்தக்க வுபாதியாவ திவ்வாவரணசத்தியே வேறன்று, எ-று.

இவனெதற்கு முபாதியாயிருக்கிறு னென்னுமிடத்தில் தடையெனப் பொருடரலா லிங்கேதடையெனப் பொருள்கொண்டாம். தன்னைத்தானுணர்தற்குத்தக்க முயல்வெங்குளதோ வங்கே தடையாயிரா தேனைய விடத்துந் தடையாயுறுமென்றதனால், பத்திகாண்டி, கன்மகாண்டியைக் குறிப்பிக்கின்றது. இவ்விருவருள் பத்திகாண்டியுந் தன்னை யடிமையாகியதேயன்றித் தன்னைத்தான் விசாரித்துத்தெளியவில்லை, இதனால் யாருளல்லவற்றை யாண்டானடிமையென்றான்; தன்னையடிமையாக்கிய விம்முயற்சி சித்தசுத்திக் கியைந்ததன்றி வாவரணசத்தியை யகற்றற்கன்று, எங்ஙனமெனில் பஞ்சகோசவிசாரத் தெளிவின்மையினானும், ஆசானின்றித் தன்னைத்தானாய்வுழி யெட்டாமையினானுஸ்தியெனவும்; இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் புடைபெயர்ச்சியிருத்தலி னிவைவினைமுதலின்றிநிகழா, வினைமுதலிருக்கவேண்டுமெனி னிருந்தாற் காணப்படாதுவென்பது நபாதியென்வுங் கொள்ளுங்கொள்கை யகலாமையினானுமென்க. சொரூபசமாதி, சகசசமாதி யெனக்குறிக்க, அகம்புறமென்றது. சொரூபசமாதி யகத்தினிகழ்வது, சகசசமாதி புறத்தினிகழ்வது. சொரூபசமாதியிலதிஷ்டானம்; கூடஸ்தன்; இதற்காரோபமான விகாரங்கள் சிதாபாசன், வியஷ்டிமனமுதலிய கரணக்குழாங்கள். இதற்குவிடயம் சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னுந் தன்மாத்திரைகள், சுரோத்திரம், தொக்குமுதலிய வையுணர்வுகள், இதற்குவிடயம் சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னும் ஸ்தூலபூதாம்சங்கள், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் என்னுங் கன்மேந்திரியக்குழாங்கள், இவற்றிற்குவிடயம் வசன, தான, கமன, விசர்க்க, ஆனந்தமென்னுங் குழாங்கள், பிராண, அபானமுதலிய தசவாயுக்கள், இவற்றின்சேட்டைப்பிரிவுகள், மெய், வாய் முதலியவவயவங்கள், இவற்றிற்கவயவி, தூலதேகம் முதலியவைகள், இன்னு மித்தூலதேகத்திற்கு விகாரங்கள் குழவிமுதலிய பருவபேதகள், சராசரபேதங்கள், எழுவகைத்தோற்ற பேதங்கள், வருணாசிரமபேதங்கள். அண்ணன், தம்பி, தாய், தந்தை முதலியபாத்தியவகைகள், இவைபோல்வனபிறவுமாம். இதனையிங்ஙனம் விளக்க, ஆன்றகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்குமெனவும்; இங்ஙனமாயசொரூபசமாதி நிறைவேறினன்றிச் சகசசமாதி கைகூடாது. இம்மா

புகோக்கிப் புறமெனவும்; சொரூபசமாதியாவது; அகத்தில் தேகமுதலான்மாவிறுதியாக நின்ற தத்துவங்களை நியதிகளோந்துசேறல், இது வஸ்துவை யணுவுக்கணுவாகத் தரிசித்தல்; இதனைச் சொருபசமாதியெனவும், அகச்சமாதியெனவுங்கூறுவர். இதுநிற்க, சகசசமாதியாவது; தேகத்துக்குப்புறம்பி லுடலாதிப்பிரமமிறுதியாகநின்ற வியாபகவியாப்பியங்களை நியதிகளோந்துசேறல்; இதுவஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தாகத்தரிசித்தல்; இதனைச் சகசசமாதியெனவும்,புறச்சமாதியெனவுங்கூறுவர். சகசசமாதியிலதிஷ்டானம்,பிரமம்; இதற்காரோபமான விகாரங்கள்,ஈசன்,சமஷ்டிகரணங்கள்,அதற்கியைந்தவிடயங்கள், ஞானப்பொறிகள், அதற்கியைந்தவிடயங்கள்,கன்மப்பொறிகள் அதற்கியைந்தவிடயங்கள், வாயுக்கள், தேகங்கள், புவனங்கள், தூலபூதம்,சூக்குமபூதம், குணத்ரயம், அகங்காரதத்துவம், மகதத்துவம், மூலப்பிரகிருதி, இவைபோல்வன பிறவுமாம். இதனை யிங்ஙனம்விளக்கப் பூன்றமாம்பிரமத்திற்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்குமெனவும் கூறினார். கற்பனாசகிதத்தைக் கற்பனாரகிதமெனச்,சிவேஸ்வரனைக்கோடல், ஆவரணத்தாலாதலின் மறைத்துமூடுமென்றார். இம்மறைப்பையேலாரகன்றவராகவேண்டும். அங்ஙனமின்றே, பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணர்வாராதலின் தன்னைத்தா னெங்ஙனமுணர்வர், அங்ஙனமுணராக்காறு மயலை நானென்னும்பிராந்தி யெங்ஙனமகலும், அகலாக்காறும் வினையுடல்கள் வந்துவந்தணுகும், ஆதலின் பவவியாதியுண்டாக்கு முபாதி யீதேயென்றது சத்தியம்சத்தியம். ஞாயமுஞ், சோதனையும், அநுபவமுமிருத்தலி னிதனைமறுத்தல்மூடம்.

(௧-ஆ,) மெய்க்கும்பொய்க்கும் பேதந்தெரியவொட்டாமல் மெய்யே பொய்யாகவும், பொய்யேமெய்யாகவும் காணச்செய்யுமென்பது. (௩0)

௫௩- கவி. அ - கை.

[முன்னர் பொய்யை மெய்யாகக்கோடல்போன்று சிவேஸ்வரர்களைக் கூடஸ்தபிரமமாகக்கோடலிற் பொய்மெய்க்குள்ளபேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கத்தக்கது ஆவரண சத்தியென்றாசிரியர்கூற, மாணாக்கனையனே! பொய்க்கும்மெய்க்கு முடையினின்றுமின்றிவற்றைமறைக்க,இதனால் மெய்மறைபடினும்,மறைப்படாவிடினும்,பொய்யங்ஙனமாகா தொருபடித்தாய்நின்று தோற்றற்கேதென்னையோவென வினவ, அதற்குத்தர மிக்கவியி லாசிரியர் கூறுகின்றார்.]

ஆதார மறைந்த போது லாரோப மெங்கே தோன்று
மாதார மறையா தாயி னாரோப மிலையே யென்று
லாதாரஞ் சமம் விசேட மாமென விரண்டு கூறு
மாதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோபம் விசேட மாமே.

(இ-ள்.) ஆதாரமறைந்தபோது லாரோபமெங்கேதோன்றும், எ-து. ஆதாரமாகிய கூடஸ்தபிரமம், ஆவரணசத்திமறைக்க வதனால்மறைபடுமாயின், அவ்வதிஷ்டானத்திற் காரோபமாயுள்ள சகமாதிதிரிபதார்த்தங்களு மெங்ஙனங்காணப்படும், காணுமற்போகவேண்டியதே, அதுநாயம், காணப்படுகின்றதே:—ஆதாரமறையாதாயி னாரோபமிலையேயென்றால், எ-து. ஒன்று மறைக்க வதனாலாதார மறையமாட்டாதென்பீராகி லப்போதாரோபமறைபடவேண்டுமே, மறைபடாததெங்ஙனே? என்றுகேட்பையாகில்:—ஆதாரஞ் சமம்விசேடமாமென விரண்டுகூறும், எ-து. அதற்காசிரியராதார மென்பது; சமமெனவும், விசேடமெனவு மிரண்டுகூறுகிற்கும்:—ஆதாரஞ்சமமாமென் று மாரோபம்விசேடமாமே, எ-து. ஆதாரமேசமமாதலி னாற்சமமென்பது தேங்களும் பரிபூரணமா நிறைந்துள்ள வதிஷ்டானமாம், விசேடமென்ப தேக தேசமாயுள்ள கற்பிதமாம், எ-று.

ஆதாரங்காணுதபோதாதேயங்காணவேண்டுவ தின்றே, காண்பானேன்? ஆதாரந்தோன்றும்போ தாதேயந்தோன்றவேண்டுவ தின்றே, தோன்றுவதென்னை? என்னுங்கேள்வியினபிப்பிராயம்; மெய்ஞ்ஞானம் விளங்காதார்க்குச் சகந்தோற்றுவதும், விளங்கினோர்க்குந் தோற்றுவது மென்னையென்பது. எனவே, ஆதாரமுண்டாயி னாரோபமுண்மையும், ஆதாரமின்றாயி னாரோபங் காண்கையு மிருத்தலி னாதாரவாதேயமென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருத்த மெங்கேயென்பதைக் குறிப்பிக்க, இங்ஙனம் வினாவினதாகப் பெற்றாம். அதற்குவிடை கூறப்புகுந்தார்;—சூரியனே, கானல், சலமென விரண்டானாற் போலே, ஆதாரஞ், சமம், விசேடமாமென விரண்டுகூறுமெனவும்; கானலென் னுமுண்மைக்குச் சலங் கற்பிதமாயதெங்ஙனமோ, அங்ஙனமாயதெனக்காட்ட, ஆதாரஞ்சமமாமென்று மாரோபம்விசேடமாமேயெனவுங் கூறினார். சமமாதாரமாமென்றும், விசேடமாரோபமாமெனமுடிக்க. ஆதாரத்தைத்தவிரச் சமம்விசேடமின்றெனத்தா[illegible] இங்ஙனங் கூறவந்ததன்றி வேறன்றென்க. மெய்ம்மையெந்நூலைக்கருதிக் கூடாவல் தவிர்தியெனச்சொல்லாது [illegible]ல்ல விவ்விளைத்தனர், இவையாவுங் கற்பிதமெனவிடா அதாங்காங்கு காட்டி[illegible]தலினென்க. தனக்கெனச் சொரூபமொன்றிலாத சகசீவ பரங்களைச் சந்தெனக்கோடலைத் தவிர்தற் கத்தியாரோபமபவாதங் கூறலுந் ததன்றி யிருந்துகூறவந்ததன்று. சுவானுபவமுறையே முற்றியவிடத்தன்றி யிவ்வுளவெங்ஙனந்தெரியும். நாமந்தோற்றியவிடத்துந் தோற்றாவிடத்து மக்ஒளியிருக்குமாறுபோன்று, ஆரோபந்தோற்றியவிடத்துந் தோற்றாவிடத்தும் ஆதாரமிருக்குமெனவறிக. இதனைத் தினவனுபவத்தில் நம்மிடத்தில் தாமேகாணலாம். எங்ஙனமெனில், சகந்தோற்றியபோதுந் தோற்றாதபோதும் ஸ்மரணையிருக்கின்றது, இருப்பதாலேனையவிரவத்தைகளினு நிகழ்வதையுணருகின்றது. (௫௧)

௫௨ - கவி. அ - லை.

[முன்னர் சமம் விசேடமென்றதைத் திட்டாந்த தாட்டாந்தங்களினு லிக்கவியில் விளங்கக்கூறுகின்றார்.]

சகமதி விதுவென் சுட்டாச் சமானக்கண் மறைந்தி டாது
மிகவுளா கயிறும் பாம்பும் விசேடக்கண் மறைந்து போகு
மகமெனுஞ் சமானந் தன்னை யஞ்ஞான மறைத்தி டாது
பகர்வதோர் விசேடஞ் சீவன் பரனெனு மவளா மூடும்.

(இ-ள்.) சகமதி விதுவென் சுட்டாச் சமானக்கண் மறைந்தி டாது, எ-து. உலகமென்றிலும் யாவராலு மிஃதெனச் சுட்டியறியவொண்ணாத சமமாகிறகண், ஒன்றுமறைக்க, அதனால்மறைந்திடாது:—மிகவுளா கயிறும் பாம்பும் விசேடக்கண் மறைந்துபோகும், எ-து. பெரும்பாலு முலகத்தாரால்வழங்கத்தக்க பழுதையும்பாம்புமாகிறவிசேடக்கண், ஒன்றுமறைக்கஅதனால்மறைந்துபோகும்:—(அதுபோல்) அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது, எ-து. சமமெனப்படுவதாகிய நானெனும்பொருளை, யஞ்ஞானமென்னுமாவரணமானது மறைக்கமாட்டாது:—பகர்வதோர் விசேடஞ்சீவன் பரனெனுமவளாமூடும், எ-து. சொல்லத்தக்கமற்றொன்று விசேடமெனப்படுவதாம், அங்ஙனம்விசேடமெனப்படுவதாகிய சீவேஸ்வரர்களை மறைக்கும், எ-று.

திருஷ்டாந்தத்தில் சமமாக நின்றதுஉடம், விசேடமாக நின்றது உங்கண்ணே; எங்ஙனமெனில், பழுதைபாம்பாகவும் மீண்டுமதுபழுதையாகவுமாறவில்லை; இதுபார்வையின் பிரதிபலனமேயன்றிவேறன்று. பார்வைபழுதையையாராய்வதன்முன்னர் பாம்பாகவும், பின்னரன்றாகவுந் தோற்றியதியாது? பழுதையன்றே. அஃதிருந்தவண்ணமிருக்கின்றதே, பாம்புண்மையன்றே, பிராந்தியன்றோ; அந்தப்பிராந்தி [illegible]கலின்கண்ணதோ, சடத்தின்கண்ணதோ, அவ்வெழுச்சி சடத்தின்றர்மமெனில், [illegible]ன்றிய விடத்துண்டாகட்டும், அங்ஙனமின்றே, யறிதலின்றர்மமே. அன்[illegible]னின் ஞாய[illegible]ண்டும், இன்றெனின் வாய்பொத்திக்கிடக்கை யுத்தமர்க்கழ[illegible] பாம்[illegible]ப்பிரதிபலித்ததும், அதனை மெய்யெனக்கண்டதும், கண்பெயகப்பறந்துருவிகளாகிய[illegible]வும், பின்னர் தெளிந்ததும், அக்குறிகளொன்றினின்றதும், இவ்விருவியப்புணர்ந்த நின்றதும், பழுதையா, அது சடமன்றோ, ஆதலின்கண்ணேயாம். கண்ணிங்ஙனமாயிற்றோ, இன்றெனின், கண்ணையன்றி யிக்குறிகளுண்டாகட்டும், இன்றெனின், கண்ணுக்கிரண்டு தர்மமிருக்கின்றன. இத்தனைவிகாரமாகின்றதுந்தானே, அன்றாய்ச்சாட்சியாகின்றதுந்தானே, இஃதன்றியும், பொருளல்லதைப் பொருளென்றுணர்ந்ததும், அங்ஙனமுணர்ந்ததாற் பொருளல்லது பொருளாகத்தோற்றுவதும், பின்னர் பொருளைப்பொருளெனவுணர்வதும், அங்ஙனமுணர்ந்ததாற் பொருள்பொருளாக விளங்குவதும்,

உணர்தல்தர்மமாகிய கண்ணையன்றி வின்றுமையின் தானே ஞானஞ்ஞான மாகற்பதும், சிற்கவே யிங்கேயிருக்குமிருசியம் வேறன்றாயிற்று; ஆகவே, தானே விகாரமும் நிர்விகாரமுமெனப் பொருடருகின்றது; தாவே, கற்பிதமுஞ் சுயம்புந் தானே யெனப்பெறும்; பெறவே, சமமும், விசேடமும் வேறன்றெனத் தானேயருத்தாபத்தியாற் குறிக்கின்றது. தானே பிரமேந்தியாகவும் பிரம்பாகவு மாறியக்கண்ணுந் தானாயினமாகாறு சாட்சியாகின்றது கண்ணுதலால், அதுபோலப் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணர்தலும், பொருளைப் பொருளென்றுணர்தலும், அறிவாதலா லித்தவறிவுக்குக் கற்பிதமென்றும், யதார்த்தமென்றும் பெயர்வரலாமே, ஆதலாற் கற்பிதவறிவுக்குச் சிவேஸ்வரனெனவும், யதார்த்தவறிவுக்குக் கூடஸ்தப்பிரமமெனவும் பெயர்வரத்தகும். திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தங்கட்குப் பழுதின்மைமறாயிவ் வேதுக்களா லுணர்க. கண்ணென்ப துலகத்தைய றிதல்பற்றி யறிதற்கருவியு ளொன்றென வுலகத்தா றிவரேயன்றி, யதுவாதலேயும், அங்ஙனமாதலேதிரிபுடியாதலேயும், இது தானென வறியாதயலெனக்காணலேயும், அங்ஙனங் கண்டு விருப்புவெறுப்புற்றழிதலேயும், இன்னுமிவைபோன்றபுடைபெயர்ச்சிகளேயும், இவையே பந்தத்துக்கியைந்த தென்பதையும், இது யமிர்முகதிருஷ்டியா லாயதென்பதையும், இத்தனையுணர்த்துமாயது கண்ணுலாதலாலிவையாவுமழிவதுகீ கண்ணுலேயேயெனச் சகசசமாதியென் றோருருத்தவமிருக்கின்றதென்பதையும், அஃதகமுக திருஷ்டியாலாவதென்பதையும், இதனுலாயபயன் துக்காபாவம், கிருதகிர்த்தியம், சர்வகாமாப்திகம், பிராப்திப்ராப்யம் என்பவற்றையும் கேட்டுமறிபார் பார்த்துமறியாரிவர்க ளிங்ஙனமாயிலேயதெனக் கண்ணை யெங்ஙனங் களிப்பதென்பதுதோன்றச் சகமதிலிதுவென் சுட்டாக் கண்ணெனவும்; பந்தமுத்திக்கியைந்த புடைபெயர்ச்சி தன்பாலிருப்பினுந் தானங்ஙனமங்ஙனமாவதுபோற் காண்டலேயன்றி மாறுதலின்றியொருபடித்தாயிருத்தலின், சமம், விசேடம் என்பவற்றுள் கண்ணைச்சமமெனவும்; அதிஷ்டானமாதலின் [illegible]யதிட்டாதெனவும், மாறுந்தகையதாதலின் கண்ணைவிசேடமெனவும், ஆரோபமாதலின் மறைந்துபோகுமெனவும் அதிஷ்டானமுமாரோபமுந் தானேயாதலின் சமானக்கண் விசேடக் கண்ணெனவும், அதுபோலத் தானென்னியமாகாது விளங்குதலின், பிரக்ஞையைக் கூடஸ்த பிரமமென்பார், அகமெனுஞ் சமானமெனவும்; அவித்தியாமாயா சகிதமாதலின், அஞ்ஞானமறைத்திடாதெனவும்; தானன்னியமாகவிளங்கலின், பிரக்ஞையைச் சீவேசனென்பார், விசேடஞ் சீவபரனெனவும்; அவித்தியாமாயா சகிதமாதலின், அவனை யஞ்ஞான மூடமெனவுங் கூறினார். இவ்வுளமைய யுத்தமர்மறுக்கார், சோதனைஞாயத்தாற் புகட்டிலெனக. இவ் வேயஞ்ஞானமென்ற ஆவரணத்தை. இக்கவியில் திருஷ்டாந்தஞ் சமம்விசேடமெனவும், தார்ஷ்டாந்தஞ் சமம் விசேடமென விருகூறதாகிற்றும், முன்கவியில், விசேடமாரோபமென்றதனால் சமம்-அதிஷ்டானமென்றாயிற்று.

அறிவே யதிஷ்டான மாரோபமெனக் [illegible]ட்டக் கண்ணே யதிஷ்டானமாரோபமெனக் குறிப்பித்தார். (௫௨)

௫௩ - [illegible] - கை.

[உண்மைவிளங்கவொட்டாமல் மறைப்பது விக்ஷேபசத்தியாயிருக்க, ஆவரணசத்தியின்மே லிப்பழியையேற்றியது யாதுபற்றியோவென, மாணக்கன்வி[illegible]வுவதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கேவல நிலைதோன் றாமற் கெடுத்தது பஞ்ச கோசஞ்
சீவனுஞ் சகத்து மாகச் செனித்தவி க்ஷேப மன்றோ
வாவர ணத்தா னேபா ழாக்கமென் றுரைத்த தேதோ
யோதுங் குருவே யென்று வினவிய மகனே கேளாய்.

(இ-ள்.) கேவல நிலைதோன் றாமற் கெடுத்தது, எ-து. நிரதிசயானந்த வாழ்வு, விளங்கவொட்டாமல் மறைத்துக்கெடுத்தது:—பஞ்சகோசஞ் சீவனுஞ் சகத்துமாகச் செனித்தவிக்ஷேபமன்றோ, எ-து. பஞ்சகோசமாகவும், சீவனாகவும், செகத்தாகவுமுண்டான விக்ஷேப சத்தியல்லவா, இவ்வாவிருக்க:—ஆவரணந்தானேபா ழாக்கமென் றுரைத்ததேதோ, எ-து. ஆவரணசத்தியேபாழென்றும் அனர்த்தரூபமென்றுங் கூறியது யாதுபற்றியோ:—மேவரும் குருவேயென்று வினவிய மகனே கேளாய், எ-து. இடைத்தற்கரியகுருநாதனே யிதனைவிளக்கவேண்டுமென் றிரந்துவினவினவனோக்கி ஞானபுத்திரா யான்கூறக் கேளுதி, எ-று.

தானேதானாக விளங்குவதைக் கேவலநிலையென்றார். கெடுத்ததென்பதை மறைப்பாற்கெடுத்ததாதலின் மறைப்புவருவித்தாம். விக்ஷேபசத்தியின் சேட்டை, கேவலநிலை தோன்றாமற்கெடுப்பது. அதனாலிலை; பஞ்சகோசஞ் சீவனுஞ் சகத்துமாகச் செனிப்பது. அனர்த்தம், தனக்கெனச்சொரூபமொன்றில்லாதது: நமது [illegible]மைவடிவை விளங்கவொட்டாமலு மறைக்க [illegible] கோசமுஞ் சீவனுஞ் செகத்தும் புனைவொட்டாமலு மறைக்க[illegible] க்ஷேபமாதலினாலும், பிரத்தியட்சமாதலினாலும், இவையயமாகின்ற[illegible] [illegible]கோசத்தை விக்ஷேபத்தின்மேல் வைத்துப் பழிகூறினான். ஆன[illegible] பற்றி மூற்ற நான்குகோசமு மிருத்தலினாலும், இனம்பற்றி [illegible] இங்கே கோசமைந்தெனவும், விக்ஷேபசத்தியன்றேனும் பஞ்சகோசமாதலிற் பிறவியைப் பற்றிச் சீவனெனவுங் கூறினார். இது வழுவன்று. (௫௩)

௫௪ - கவி. அ - கை.

[செனனத்துக் கனுகூலமாயினு முத்திக்கு மனுகூலமாயிருப்பதன்றோ விக்ஷேபசத்தி; ஆவரணசத்தி யங்ஙனமன்றோ, செனனத்துக்கே யிடமாயதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தோற்றமாஞ் சத்தி தானே துன்பமாம் பவமா னாலு
மாற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல சகாய மாகு

முற்றமாம் பகற்கா லம்போ லுபகார மிசியி னுண்டோ
மாற்றமென் னுரைப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல் லாதே.

(இ-ள்.) தோற்றமாஞ் சத்தி [illegible] துன்பமாம் பவமானாலும், எ-து. விக்ஷேபசத்தியே துக்கரூபமாகிய சென்னத்துக் கியைந்தகருவியாயினும்:— ஆற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கனுகூலசகாயமாகும், எ-து. நிட்காமியவலியா லைக்கியமுத்தியடைபவர்க் கியைந்தசகாயமாகவு மிருக்கும்:— ஊற்றமாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியினுண்டோ, எ-து. தெளிவுக்கிடமாகிய பகற்காலத்தைப்போல வுபகார மிராக்காலத்திலுண்டா:— மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்லாதே, எ-து. அந்தப்பொல்லாமையைக் குறித் தென்னசொல்லுவன் ஞானபுத்திரா, அறிவை மறைப்பதே யியல்பாக வுடைய வாவரணசத்தியானது யாதினு மிகக்கொடியது, எ-று.

விக்ஷேபசத்தியைவிடப் பவம்வேறன்றெனத்தோன்றத் தேற்றேகாரந் தந்தனர். பவத்துக்கியல்பு துன்பமெனலைத் துன்பமாம்பவமென்றார்: அறிவென்பதே விக்ஷேபம் அறியாமையென்பதே யாவரணமெனக்குறிக்க, பகற்காலமெனவும் நிசியெனவு முவமானித்தார். ஒன்றையொன்றாவுணர்தல் விக்ஷேபம், அதனை லொன்றுமற்றொன்றாகத் தோற்றல் ஆவரணம். உணருந்தகையதாதலி னைப்புழிப் பொருளைப்பொருளென வுணரினுமுணரும், உணர்வதாற் றுக்கநிவிர்த்தியுந் தடையற்ற வானந்தமுந்தரும், அங்ஙனந்தாலே முத்தியாதலால் விக்ஷேபசத்தி முத்தியடைவார்க் கனுகூலசகாயமாகுமென்றார் [illegible]. ஆவரண மங்ஙனமாகாதென்பதற்குமாறென்னை? இவையெல்லாந்தன்னையு முலகையும் விசாரிக்கத்தக்கவாறு விசாரிப்பார்க்கே தெரியுமன்றி யேனையோ ரெத்திறத்தராயினு மவர்க்கெங்ஙனம் விளங்கும், விளங்குமெனச்செருக்குறினு மிழுக்குறுவர். உலகம் மெய்ம்மைபோற் றோற்றலி னாவரணமாம், இவ்வுலகம் மெய்யுமயென மயக்காததெவனை? இன்றாதலி னெங்ஙனமுண்மைமறை [illegible]க்கும்; விளக்கற்பால தன்றாமையின், உயிர்களை [illegible]யும், உய்தற்கிடமின்மையின் மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதேயென்றார். ஒன்றுமற்றொன்றாத்தோற்றல், ஸ்மரணைசெகத்தாகத்தோற்றல். இதனையறியார், மதஸ்தராதலி னதுவிந்தியமென்பர், படைப்பென்பர், சுபாவமென்பர், தமக்குப் போகசாதன வஸ்துவென்பர், இன்னு மிவைபோல்வனவாகக் குழறிவழிந்துவழக்கிடுவர். இங்ஙனமின்றாது ஸ்மரணையாக வுலகைக்கண்டு களித்திருப்பவன் வேதாந்தி யொருவனே, அவனேஞானி. ஏனையர் தத்தமையே ஞானியெனக்கொள்ளினு மஞ்ஞானியரே. (௫௪)

௫௫ - கவி. அ - கை.

[ஆவரணமென்னல் தேகமும் பிரபஞ்சமுமென்றால் பிராரத்த முடிவிலும் சலப்பிரளயாந்தத்திலு மழியுமன்றோ; அழியினது முத்தியன்றோ? முத்தியாயின் விக்ஷேபசத்தியால் யாது

பயனென ஆசங்கித்ததுபோலத் தானே யாசங்கித்ததற்கு விடை யிக்கவியில் தானே கூறுகின்றார்.]

சுழுத்தியிற் பிரள யத்திற் றோற்றமாஞ் சகங்கண் மாண்டு
மழுத்திய பவம்போய் முத்தி யடைந்தபே ரொருவ ருண்டோ
முழுத்தவி க்ஷேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு கிற்குங்
கொழுத்தவா வரண முத்தி கூடாமற் கெடுத்த கேடே.

(இ-ள்.) சுழுத்தியிற் பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும், எ-து. தினசுழுத்தியிலும், சலப்பிரளயத்திலும் தோற்றமாத்திரமாவுள்ள தேகமுதலிய சமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் மாண்டவிடத்தும்:— அழுத்தியபவம் போய்முத்தி யடைந்தபேரொருவருண்டோ, எ-து. அவித்தையிற் பதித்திருக்கின்ற சென்னசஞ்சிதங்கள்நசித்து முத்தியடைந்தவர்கள் யாவராயினு மொருவருளரோ விலரோ:— முழுத்த விக்ஷேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும், எ-து. [illegible]மதமென்னு முழுக்குணத்ததாகிய விக்ஷேபசத்தி பாகமனைத்தும் முத்தியிற்கூடும்படிசெய்யும்:— கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே, எ-து. மூடத்தன்மையில்மதர்த்த வாவரணசத்தியானது முத்தியிற்கூடாமற் கெடுத்தகேடிதுவாம், எ-று.

தேகத்துக்குப் பிராரத்தமுடிவுகாலஞ் செய்மையாதலி னணிமைபற்றிச் சுழுத்தியெனவும், செகத்துக்குப் பிரளயம் பலவற்றுளாதலின் பொதுப்படப்பிரளயமெனவும், [illegible]யம்பாகவொன்றிலாமையிற் றோற்றமாஞ்சகங்களெனவும், கண்டேனுங் காணமற்போதலால் மாண்டெனவும், இழிவுசிறப்புமையென்பதுதோன்ற மாண்டுமெனவும், எதிர்மறையெனக்காட்டவுண்டோவெனவும், கரணமைந்தும், பொறியைந்தும், இன்னுமிவைபோல்வன பிறவுமாதலின் விக்ஷேபமெல்லாமெனவும், இவற்றாற் சற்கருமந்திரிகரணமொத்துப்புரிபவ ரெங்குமுளராதலினானும், இம்முயற்சி விக்ஷேபசத்தியின் புடைபெயர்ச்சியாதலினானும் முத்தியிற் கூட்டுகிற்குமெனவும், முன்னரேயாவரணத்தியினையதென்றும், அதனாலுற்றுணருமிடத்தில் முத்திதருதற்கியைந்ததன்றாமையின், முத்திகூடாமற்கெடுத்தகேடேயெனவுங்கூறினார். பிரளயமுண்டென்பதற் கடையாளம், பூமியைத் தோண்டிக்கொண்டுபுகுந்தோறும் வெங்காயப்புரைக ளுரிக்கவுரிக்க வடுக்கடுக்காயிருக்குமாறுபோனிருத்தலானும், ஆங்காங்குபற்பல விநோதங்களிருத்தலினானும், சர்வமத சாஸ்திரிகளும் மறுத்தற்கிடமின்மையினானும், சலப்பிரளய மாங்காங்குவரக் கண்டுகொண்டிருப்பமாதலினானு மேற்றற்கையமின்றெனவுணர்க. தேகாதிப்பிரபஞ்சநாசமே முத்தியென்பாரை மறுத்தது. (௫௫)

௫௬ - கவி. அ - கை.

[ஆவரணம்போலன்றி முத்திக்குமியைந்தது விக்ஷேபசத்தியென்றீர், இதுவு முன்னர்மித்தையென்றீர், இதுகாரணமா

வருமுத்தியு மித்தையாமன்றோவெனத் தானேயாசங்கித்து
விடை தானேயிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சத்தியும் பொய்யே யென்றாற் சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகநித் திரைவி லங்கா
னித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே.

(இ-ள்.) சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான சத்தியும் பொய்யேயென்றால், எ-து. சிளிஞ்சலில் தோற்றிய வெள்ளிப்பிராந்தி யெங்ஙனம்பொய்யோ அதுபோலச் சைதன்னியத்தில் மித்தையாகத்தோற்றிய விக்ஷேபசத்தியும், பொய்யாகுமேயானால்:—சத்திசாதனமாவந்த முத்தியும்பொய்யாமென்னின், எ-து. அந்த விக்ஷேபசத்திகாரணமாவந்தமோக்ஷமும் பொய்யாகுமல்லவாவெனக் கேட்பையாயின்:—மோகநித்திரைவிலங்கா னித்திரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலை மெய்யாமே, எ-து. மயக்கமானசொப்பனநிங்கங் காணவச்சிங்கத்தினு லக்கனமே நித்திரைநீங்கித் தெளியுமாறுபோன்று, அச்சத்தியாலுண்டான [illegible]யுஞ்சத்தியமாம், எ-று.

அதற்குக் கூறியவிடை சொப்பனம் பொய்யாயினு மதிலெழுந்த சிங்கமும்பொய்யே யதுவிழிக்கச்செய்ததுபோல விக்ஷேபசத்தியுஞ் சிரவணமனனாதிகளா னிறைத்துச் சாட்சாத்காரம் விளங்கச்செய்ய, அவ்விளக்கமே நீர்க்கசொப்பனசகந் தெளியச்செய்தலி னிங்[illegible]கூடாதே தருமெனவுணர்க. மானதம் விக்ஷேபசத்தியாதலானும், அந்தமானதம் விஸ்மரணையாதலானும், அந்தவிஸ்மரணை யன்னிதாக்கர்த் தத்துவமாதலானும், விடயமே பயனாகநுகர்தலானும், இதற்குக்காலவரையறை யின்றாதலானும், பிறப்பிறப்பு, துன்பவின்பம், மாறுக்கவலை, ஒழியாச்சஞ்சலம், தணியாவவா, முதலியவிவற்றையே விநோதமாகக்கொள்ள வியற்கையாக வரையின்றியவூழ் நிகழ்வதானும், இவையாவு மதோமுகத்ததாதலானும், இதனுக்கியைந்தது காமியத்தவமாதலானும், இவற்றிற்சலிப்புறுவ தரிதாதலினானும், தேவகதியா லேனோர்போலிதுகேரிடினு மந்தர்முக திருஷ்டி யினையதென்றறியாததினு னீடேறிநில்லாதுமாறும், இங்ஙனகேரிடுவது மீண்மோறுவதுங் ஏனைக்கின்றிநிகழும், நிகழ்வுறி யிஃதென்னேகொலோ? இங்ஙனம் பலதாயினுமேயெனச் சற்றெண்ணம்வரும், அந்தவெண்ணமும் விடயப்பராக்கான்மாறும், மாறுமவிருத்தற் குபாதிபூணவரும், அதுவும் பிறவிமாறமாறும், மாறினும் பூர்வசென்ம சமஸ்காரமாதலால் சற்றேநினைவுவரும், வரினுந்தவக்குறையினின் றெடுத்தாளவரும், அதுமேலீட்டால், வைராக்கியம்வரும், அதுவும் பிறப்பு மாறுவதால் மாறி மாறி முடிவி னிலையுறும், இதுமேலீட்டால் ஞானத்திற் சற்றே விசாரமுறும், அதுவும் பிறப்பு மாறமாறநழுவிநழுவி யெத்தனையோ சென்மாந்தத்தில் நிலையுறும். அதுவும், சிர

வணம், மனனம், நிதித்தியாசனம், சமாதி, சாட்சாத்காரம், என வைந்து பாகமாம். இவற்று ளொவ்வொன்று மனந்தபிறவிகளி னிலைத்தலரிது, இவ்வைந்தும் வாய்க்கினும், சகசசமாதி கைகூடலரிது, இது கைகூடல்வரையு மெத்தனையோ சென்மங்கள் வந்து வந்து போகும், கைகூடினும் சொருபசமாதியுஞ் சகசசமாதியு மேகமாதலரிது, அதுவு மெத்தனையோ பிறவிகளிற் கைகூடலரிது, அங்ஙனங் கைகூடலன்றே முத்தி; இம்முறையாக வாற்பால தாதலினானும் விசேஷபமாகிய மானதம் முத்தியிற் கூட்டுகிற்குமென முன்கவியிற் கூறினார்; அதனை நிலையுறுத்த விக்கவியினு மிங்ஙனங் கூறினாரன்பதி லையமென்னை? பொய்யே மெய்யை விளக்குவிக்கு மென்றதற் [illegible]க்காட்டிய வுவமானத்திற் பழுதென்னை? ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்தம், இனையவெனக் கேட்டறியாத வட்டஞானிகளாற் பழுதாயினது பழுதன்று. இதனைச் சிந்தித்துத் தெளிக. மயங்கற்கவென்பார் நிருவாண நிலைமெய்யாமேயென்றார். இங்கே சிங்கமென்றது, விருத்திஞானத்தை. நிர்வாண நிலையென்றது, ஞாதுருஞானரகித நிலையை. என்னை? "வாலமதிநூகமதி போன்ஞான [illegible]ஞானக் காலமுகாங்கண்டு கழித்தோமே." என்றார் சொருபஞானதேசிக[illegible]கந் தனுபூதியில், "குறியைக் குறியாதுகுறித் தறியு" மென்னுங் கவியில். "அறிவு[illegible]மையுமற் றதுவே" யென்று அருணகிரிநாதர்.

(க-து.) பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமென்பது. (ருசு)

ருா - கவி. அ - கை.

[பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமென்றதை வலியுறுத்த
இன்னுந் திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களை
யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யு
மம்பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர்
வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர் பின்னைத்
தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே.

(இ-ள்.) இம்பரினஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யும், அம்பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர், எ - து. இவ்வுலகத்தில் விஷத்தை விஷத்தினாலும், இரும்பை யிரும்பினாலும், பிரயோகிக்கின்ற அம்பை யம்பினாலும், படிந்த வழுக்கை யழுக்காலு மாய்த்துவிடுவர். (அதுபோல):—வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர், எ - து. நிலையின்மையையே யியல்பாகவுடைய மாயையென்பதை நிலைமையையே யியல்பாக வுடைய மாயை யென்பதினாற் கெடுப்பர்:—பின்னைத் தம்பமாமதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே, எ - து. அங்ஙன மாய்த்த பின்னர் நிலையான வந்த மாயையும் நிலையுற்ற மாயையோடொக்கப் பிரே

தத்தைத் தகிக்கச்செய்கின்ற தடியு முடிவி லப்பிரோத்தோ டொக்க நீருவ
தெங்ஙனமோ வங்ஙன நாசமாம், எ-று.

விஷத்தை விஷத்தாற் கொல்லல், இரும்பை யிரும்பா லறுத்தல்,
அம்பை யம்பாற் ..டுத்தல், அழுக்கை யழுக்காற் கெடுத்தல், என்னு
மதற்குரிய சிறப்புவினைகளை மாய்த்தலென்னும் பொதுவினையான் முடித்
தது, விதிபற்றி யென்க. என்னை. "வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொ
துச்சொலும், வேறவற் றென்னுமோர் பொதுவினை வேண்டும்." என்றார்
பவணந்தி. வம்பென்பதற் கொழுங்கின்மை யெனப் பொருட்கூறிறு
மமையும். ஒழுங்கின்மையாவது; பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்
கோடல். இதனாலசுத்தமாயையெனவும், ஒழுங்கின்மையென்றதனால் ஒ
ழுங்குண்மையெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. அதாவது; பொருளைப் பொரு
ளாகக்கோடல். இதனாற் சுத்தமாயையெனவும் பொருள்படநின்றது. நிற்க
வே, விக்ஷேபமானதமென்றாயிற்று, ஆகவே, மானதம் மாயாகாரியமாயினு
மிங்கே காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துச் சுத்தமாகுநமென விரண்
டாக்கிக் கூறியதாகப்பெற்றாம். மாயையென்பது; நிர்விகற்பமே மாயை
யாதலி னசுத்தமெனவும், நிர்விகற்பமே யஃதல்லாமையிற் சுத்தமெனவுங்
காணக்கூறினார். ஒன்றை யொன்றாயறிதலன்று, மனதாதலா லந்தமனதே
யுள்ளதை யுள்ளதாகக் கொள்ளுமன்றே; இதனால் மனதுக்குப் பகிர்முக
திருஷ்டி யந்தர்முக திருஷ்டி யெனப்பெற்றாம், பெறவே, பகிர்முகதிருஷ்
டியை யந்தர்முகதிருஷ்டியாற் கெடுத்தது மனமாதலாலும், மனதையன்றி
யிக்கிரியை யில்லாமையாலும், இக்கிரியையை ...ரிக்கி மனத்தை
யடக்க மனந்துணை யாகுமென்றார் சான்றோர்பலரும். அதுபோலவே யிந்
நூலாசிரியரு மதற்கியைந்த உபமானங்களாலே யக்கருத்தையே கூறின
தாகக் கண்டாம். தனது புடைபெயர்ச்சி பேதத்தாற் றானிரண்டெனப்
பட்டதேயன்றி வேறோர்காரணத்தா லன்றாமையின் மனதொன்றேயாம்.
எங்ஙனமெனில்; ஒருவனுக்கே, துஷ்டனென்றும் பின்னர் யோக்கியனென்
றும் வந்தது, அவனது சேட்டையாலன்றி யவ னிரண்டல்லன், அக்கிரியை
யால், துஷ்டன் யோக்கியனென் றிவனுக் கெங்ஙனமாயிற்றோ; அதுபோல,
மனதுக்கும் வந்ததென வுணர்க. இங்ஙன முணைகாணுதா ரெங்ஙனந் தெளி
வர். இது ஒருவன் தன்னைத்தானே யோக்கியனாகத் திருத்திக்கொண்டாற்
போலும். ஆதலின் மாயைதன்னை மாயையால் மாய்ப்பதெனவும், பொரு
ளல்லவற்றைப் பொருளெனவுணர்தல், மயக்கம். பொருளைப் பொருளென
வுணர்தல், தெளிவு. மயக்கத்தைக் கெடுக்கவெழுந்தது தெளிவாதலா லது
மாய்ந்தபின்னர் தானு மொக்க மாயுமன்றே; அதுபற்றித் தம்பமா மதுவுங்
கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே யெனவுங் கூறினார். மருளுந் தெரு
ளுந் தானல்ல. தன்னைத் தவிர வு யில்லை. தெருளையித்தவிடத்துந் தானறி
யாததா லதனைச் சூனியமென் றெண்ணற்க. இங்கிலை தானேதானாக்கற்
கென வுணர்க. அஞ்ஞானமே தானென் றிருந்தாற்போல, ஞானமே தா

னென் றிருந்தால் தானாகுமா, இரண்டுந் தானல்லவெனக் குறிக்க விங்ங
னங் கூறினார். இது மனனத்தாலன்றித் தெளிவுபெறச் செய்யாது. இதைப்
யாதெனச் சிரவண மனனப்பயன்! சொல் வெள்ளை, விடயம் வெள்ளையோ
வவற்றிலுள்ள சகலசந்தேகமு நீங்கி யசிவயனனுய... (௩எ)
கிய வைக்கியநிலை தானாகவிளக்க லபரோக்ஷஞான மெனப...
கர்த்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போதல், எ-று. தானலதைத் தா
னெனற்குக் கர்த்த அவனு மின்றுள்ள சீவ னனந்தபேத சராசரமாக்காண்
டலி னந்தச்சீவபேதங்க ளொக்கசித்தலே துக்கநிவிர்த்தி யெனப்படுவ
தாம்:—முத்தனு மெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா னந்த மாமே, எ-று. சீவன்
முத்தனாய் ஞானஞ்ஞான சாதனக்கிரியைக ளனைத்தையுஞ் செய்துமுடிந்
ததே நிலையற்றவனந்த மெனப்படுவதாம், எ-று.

நிருபாதிகமாக தத், அது; துவம், நீ; யெனப்பிரித்து, அசி, ஆனாய்
எனக்கொண்டு அவ்விருபதங்கட்கு மிடையில் தேற்றேகாரம் வருவித்து,அது,
பரம்; நீ, சீவன் எனவாக்கி, பரமே சீவன்; சீவனே பரம் என்றைக்கியங்
கோடற் கானவியன்றதனை யிவற்றோடுசேர்த்து, அதுவே நீயானாய், நீயே
யதுவானாயென்றத் தெரிந்து தான் றுவிதமற விளங்கலே, அபரோக்ஷஞான
மெனவும், அவ்விளக்க மேலிட்டுப் பழய வாசனாத்துவிதங்களா
வனுவாகக் கழியும், கழியவே,சமஸ்தமுஞ் சின்மாத்திரமாக விளங்கும். விளங்
கவே, அஞ்ஞானியமென்ப திறந்துபோம். இறக்கவே, திணைபாலிடமெனற்கிட
மின்றாம். இன்றாகவே, காமாதிகளின்றாம். இன்றாகவே,மானத மென்பதின்
றாம். இன்றாகவே ... துக்கமு மெங்ஙனமெழும். எழுதற் கிடமின்
மையைத் துக்கம்போதலெனவும், அந்தத்துக்கநிவிர்த்தி மேலிடமேலிட
அஷ்டவிதானந்தத்து ளொவ்வொன் றனுபவத்துக்கியைந்த வவசரவாறு
தோன்றித் தோன்றியடங்கும், அடங்கவே, இத்தனைகளிறந்த வானந்த
மதாம். ஆகவே, தானே சச்சிதானந்தமாம். இங்ஙனமாதலே யானந்தமாமென
வுங் கூறினார். இரண்டறமொழிதலென்னுமுத்திரையால் தத்துவம், உண்மை.
ஞானத்தைத்தவிர வுண்மை யெங்கனு மின்றாதலால், தத்துவ மெனற்கு
ஞானமெனப்பொருள்கொண் டிக்கவிக் குரைசெயின் முரணாதமையும். ஈச
னென்பதற்குச் சீவன் வேறாதலின், சிவன், ஈசனெனப் பேதங் கற்பித்தற்
குச் சீவபேதமென்றா ரெனினுமமையும். எல்லாஞ்செய்து முடிந்ததெனக்கவி
யிருத்தலி னதனை யானந்தமென்பதற்கு விசேடணமாக்கி,முத்தனென்பதற்
குக் கிருதகிருத்தியனெனப் பொருளிருப்பினு மங்ஙனங்கூறுதல், கூறியது
கூறலென்னுங் குற்றமாம். அங்ஙனம் வாராமைக்குச் சீவன் முத்தனெனப்
பொருட்டாம்.

(க - அ.) அங்ஙனமெழுந்த விசாரஸ்புரிப்பே ஸ்வப்பிரகாசமாக விளங்
கல், அபரோக்ஷம். அங்ஙனமெழுந்த விளக்க மேலிட்டால் பசு பதி பாசஞ்
சின்மாத்திரமாக விளங்கும். விளங்கவே, மனோவிாதிக் கிடமின்றாம், இன்

(இ-ள்.) பிரமமாந் தனை மறந்த பேதமையே யஞ்ஞானம், எ-து. பிரம ஸ்வரூபமாகிய தன்னை மறந்த மறதியே யஞ்ஞானமெனப்படுவதாம்:—"... முடம்புள் வாழ் நிலை காணோ மென்று பகர்தலா வரண மூடன் ... ... னிலே யெங்ஙனமா ... ..., என்று மூன்றறி வானவ னன்றோ விருபிறப் ... ...வார்." என்றார் தத்துவராயர். சீவபேதத்தா லீசுரபேதம், சாட்சித் துவிதபேதம், ஏகவாதம் உண்டாக லாயிற்று. சுசாதிமுதலிய மூன்று மின்மையே யபரோக்ஷமென்பது. (௬௦)

௬௧ - கவி. அ - கை.

[இவ்வேழவத்தையையு மையமின்றியேற்கத் திருட்டாந்தமாகத் தசபுமான் கதையை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இதுவினைக் கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட் டாந்தம்
புதுமையாங் கதைகேள் பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி
யுதகநீ ரத்தி லேறி யொருவனென் பதுபே ரெண்ணி
யதனொடு தான்பத் தாவென் றறியாமன் மயங்கி னின்றான்.

(இ - ள்.) இதுவினைக் கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட்டாந்தம் புதுமையாங் கதைகேள், எ-து. இந்த வேழவத்தையினிலே யின்னு மனக்குவிளங்கும்படி யிதேபிரகாரமாகத்தெரிவிக்கத்தக்க புதுமையான தசபுமான்கதை யொன்றுண்டு, அதனைத் திருட்டாந்தமாகக் கூறுகின்றேன் கேளுதி:— (அதாவது) பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி யுதகநீரத்தி லேறி, எ-து. பத்துப்பே ரொருங்கே யோர்கா லாழமுள்ள ஓர் ஆற்றை நீந்தி யக்கரைக் கரையிலேறி:—ஒருவனென் பதுபே ரெண்ணி, எ-து. அப்பதின்மரு ளொருவனென்பது பேரையெண்ணி:—அதனொடு தான்பத் தாவென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான், எ-து. அந்த வெண்ணிக்கையோடே, தான் பத்தாவது புருடனென் றெண்ண வகையறியாமல் திகைத்து நின்றனன், எ-று. தீர்வியென்பதனால், ஆழமுங் காலமும் வருவித்தாம். (௬௧)

௬௨ - கவி. அ - கை.

[இக்கதையைப்போல வவ்வேழவத்தைகளையும் ... ... காட்டப்புகுந்தா ரிக்கவியில் அஞ்ஞானமுதல் பரோக்ஷ மீறாகநான்கினையுங் கூறுகின்றார்.]

அறியாத மயலஞ் ஞான மவனில்லை காணோ மென்னல்
பிறியாவா வரண மாகும் பிடைகொண் டழல்வி க்ஷேபம்
நெறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்றா னென்ற சொல்லைக்
குறியாக வெண்ணி நோக்கிக் கொள்வது பரோக்ஷ ஞானம்.

(இ - ள்.) அறியாத மயலஞ் ஞானம், எ-து. அங்ஙனந் தசமனைக் காணாத மயக்கம்போல்வது அஞ்ஞானமாம்:—அவனில்லை காணோ மென்னல்

(இ - ள்.) தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந்தேகமும்போ யத்துவிதங் காணுதை லபரோக்ஷ ஞான மாகும், எ-து. தத்தெனல் யாது, துவமெனல் யாதுவாயாய்ந் வாய்த்த மகுவைகளாற் றக்கோர்பால் விசாரணைசெய்து அவ் ... ழமாழமரிதவி னெனவுணர்க. ... லத்துவிதமா

௫௮ - கவி. அ - கை.

[இவ்வரு நோயையுஞ் சீவர்களிடத் திருப்பதைக் காட்டச் சப்தாவத்தைகளைத் தொகையாக விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இந்தமா யையினாற் சீவர்க் கேழவத் தைகளுண் டாகு
மந்தவே ழவத்தைத் தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய்
முந்தவஞ் ஞான மூடன் முளைத்தல்கா ணாத ஞானஞ்
சந்ததங் கண்ட ஞானந் தழல்கெடல் குளிர்மை யாதல்.

(இ - ள்.) இந்தமா யையினாற் சீவர்க் கேழவத் தைகளுண் டாகும், எ-து. சுத்தீ மசுத்தமெனக்கூறிய விவ்விருமாயையினால், சீவர்களுக் கேழ வத்தைகளுண்டாகும்:—அந்தவேழ ... மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய், எ-து. அந்த வேழவத்தைகளையுங் கிரமமாக யாங் கூறக் கேளுதி:—(அவை) முந்தவஞ் ஞான மூடன் முளைத்தல் காணாத ஞானஞ் சந்ததங் கண்ட ஞானந் தழல்கெடல் குளிர்மையாதல், எ - து. முதலிலுள்ள அஞ்ஞானமும், ஆவரணமும், விக்ஷேபமும், பரோட்சமும், அபரோட்சமும், துக்கநிவிர்த்தியும், தடையற்ற வானந்தமுமாம், எ-று.

அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேப, மிவைமூன்று மசுத்தமாயை. பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவிர்த்தி, தடையற்றவானந்தம், இவை நான்குஞ் சுத்தமாயை. இவைமூன்று மசுத்தத்துக் கியல்பு. இவை நான்குஞ் சுத்தத்துக் கியல்பு. அசுத்தம், பந்தம். சுத்தம், முத்தி. எனவே, இவ்விரு தகையாயதும் மாயையென லேற்கப்பெற்றும். வரம்புடையது, வேதாந்தம். ஏனைய, பிற. (௫௮)

௫௯ - கவி. அ - கை.

[அவ்வவத்தைகளை, வகையாகக் கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியில் அஞ்ஞானமுதல் பரோட்ச மீறாயுள்ள நான்கினையுங் கூறுகின்றார்.]

பிரமமாந் தனைம றந்த பேதமை யேயஞ் ஞானம்
பரனில்லை காணோ மென்று பகர்தலா வரண மூட
னாரொரு கருத்தாற் சீவ னெனை முளைத்த றேற்றங்
குரவன்வாக் கியத்தாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞானம்.

ருதலே, துக்கநிவிர்த்தி. இந்தத் துக்கநிவிர்த்தியே யளவிலின்பமாதலி னிது வே தடையற்றவானந்தம் என்பது. வியட்டியுபாதி யளவாத் தன்னைக்கா ண்டல், சீவபேத மெனினு மமையும். என்னை? "வியாஞ்ஞ" பிரமசொருபத்தி யிருப்பாரும் பூசுரராஜாஹர்ஷித்தனைக் கண்டிலமே யிருந்தாற் காணுதலெனக் கூறுதல் ஆவரணமெனப்படுவதாம்:—நரனொரு கருத்தாற் சீவனானென முனைத்த லேற்றம், எ-து. புருடனோர்வித நினைவாற் சீவனே நானெனக் கோடல் விக்ஷேபசத்தியெனப்படுவதாம்:—குரவன்வாயி லிருந்தாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞானம், எ-து. ஞானாசிரியனுபதேசமொழியால் தனதுண்மைவடிவ மீனையதெனக் குறியாது குறித்துக்கோடல் பரோட்ச ஞான மெனப்படுவதாம், எ-று.

சைதன்யத்தை யன்றித் தனக்கோர் சொருபமிரா மையின், பிரமமாந் தனையெனவும், நாஸ்தி நபாதி யென்பது தோன்றப் பரமிலே காணேமெ ன்று பகர்தலெனவும், இங்கே நரனென்பது புருடன். புருடனென்பது; உடல்தோறு நின்றுணர்வான். அவன் தேசமன்று தேகி. அவனுக் கெவ்வு டலுஞ் சுதந்தரமன்று, ஆதலிற் பிரத்தியேகாத்மா. இவ்வாத்மா, உணர்தல் தகையதாதலி னறிவு. இவ்வறிவே புருடதத்துக் கியைந்ததன்றி வேறு பொருளன்மையி னிராமறுக்கற்பாற்றன்று. காரணத்தானென்னு மாகுபெயர் போல்வதின் மனிதனெனக் கோடற்கவென்பார், நரனெனவும், இந்த வறி வாகிய புருடன் தன்னை மறந்துழிச் சார்பினையதெனத் தெரியாது தத்தளிக் குங்கா லிது நானெனற்குத் தூலதேகம் நேரிட்டதா லிதனைக் கோடல் சீவ னெனவும், இஃதோ ரவமாதலி னொருகருத்தாலெனவும், நியதிகளைந்த விடத்தி லாசிரியர் நீயறிவென் றுணர்த்த லுபதேசமாயினு மின்னும் விளங் காமையிற் பரோட்சமெனவுங் கூறினர்.

(க-று.) தன்னை மறந்தபேதமை யஞ்ஞானம். அப்பேதமையை மறந் தபேதமை, யாவரணம். அப்பேதமைகளைக் கெடுத்தற் கொருவாறு தனக்கு ளெழுந்த மூடஸ்புரிப்பு, விக்ஷேபம். இதனை விளக்கக் குருவாலெழுந்த விசாரஸ்புரிப்பு, பரோட்சம். எ-து. (௬௧)

௬௦ - கவி. அ - கை.

[எனைய வபரோட்சம் துக்கநிவிர்த்தி தடையற்ற வானந்தமென்னு மூன்றையு மிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக மும்போ
யத்துவி தந்தா னுத லபரோக்ஷ ஞான மாகுங்
கர்த்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போதன்
முத்தனு யெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா னந்த மாமே.

பிரியாவா வரண மாகும், எ-து. அவனில்லவே யில்லை யிருந்தாற் காணுனு அதனு லவனைக் காணேனமென்பது போல்வது அகலாத வாவரணமாம்:—வீடைகொண் டழல்விக்ஷேபம், எ-து. விசனமுற் றழுதல்போல்வது விக்ஷே பமாம்:—நெறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்றானென்ற சொல்லை, எ-து. அவ்வழிச் செல்வோனொருவ னிம்மடமையைக்கண் டிதென்ன வதிசயம் பத்தாவதுபுருட னிருக்கிறான் அவனீயாக நிற்கிறானென்று சொல்ல அச் சொல்லை:—குறியாக வெண்ணி நோக்கிக் கொள்வது பரோக்ஷ ஞானம், எ-து. ஓர் குறியாக நினைத்து அவனிருக்கின்றானென மதிப்புறுவதுபோல் வது பரோக்ஷஞானமாம், எ-று.

உண்டென்ட தேசாலும், நிற்கின்றானென மிகைபடக் கூறியதனால் நீயாக நிற்கின்றானென வுரைகொண்டாம். இக்கவியும் பின்கவியு மெடுத்துக் காட்டுவமை. (௬௨)

௬௩ - கவி. அ - கை.

[இக்கவியி லேனைய மூன்றினையுங் கூறுகின்றார்.]

புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரோன் பதின்மர் தம்மை
யெண்ணிய நீபத் தாவா னென்னவே தன்னைக் காணல்
கண்ணினிற் கண்ட ஞானங் களைந்தபின் வருநோய் போத
லின்னிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்த மாமே.

(இ - ள்.) புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரோன் பதின்மர் தம்மை யெண்ணிய நீபத் தாவா னென்னவே, எ-து. புண்ணியமான விரக்குண முள்ள வந்நெறிச்செல்வோன் மீண்டு மவ்வொன்பதுபேரையு மவனைக்கொ ண்டே யெண்ணச்செய்து, இங்ஙன மெண்ணிய நீ பத்தாவதுபுருடனன்றோ வுன்னையேயெண்ணாது விட்டுவிட்டனை யென்றதட்டி வினவ,வினவவே:— தன்னைக் காணல் கண்ணினிற் கண்ட ஞானம், எ-து. தன்னைத்தா னெண் ணிப் பிரத்தியட்சமாகக் காணல்போல்வது அபரோட்சஞானமாம்:—களை தல்போ வருநோய் போதல், எ-து. காணேமென்ற துக்க நீங்கல்போல் வது துக்கநிவிர்த்தியாம்:—இன்னிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்தமாமே, எ-து. தன்னைத்தான் கண்டதினால் இடமுற்ற மனதின்கண் சந்தேக நீங் கித் தெளிதல்போல்வது தடையற்றவானந்தமாம், எ-று.

விடயகதப்பிரத்தியட்சம் ஞானகதப் பிரத்தியக்ஷமெனக் கோடற் கியைந்த பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் அஷ்டவிதப்பிரமாணத்து ளொன்று. இங் ஙனமிருக்கப் பரோக்ஷஞானத்தை யபரோக்ஷ ஞானமென வெண்ணிச் செருக்குறுவோரை மறுக்கக் கண்ணினிற் கண்டஞான மென்றார். சந்தோஷ வெழுச்சி ஐயந்தெளிதலேயெனக் குறிப்பிக்கச் சுருக்கினர். பழுதை யெனக் கண்ணுற் காணுக்காறும் பாம்பென்னுந் திகி லெங்ஙன மகலும்;அக லாக்காறும் பயகம்பமுதிக ளெங்ஙன மகலும், அதுபோலத் தானறிவெ னக் கண்ணுற் காணுக்காறும் பாசமென்னுஞ் சோகமெங்ஙன நீங்கும், நீங்

யாக்காது மல்ல லெங்ஙன நீங்கும். ஆதலின் ஞானகதப் பிரத்தியட்ச மின்றி யமையாது, நெருப்பென வாயாற்கூறிற் சமைக்கவொண்ணாது. நிப மெனக்கூறி விருவினகாது. இதுபற்றியே வேதமுஞ் சான்றோரு மியம்பி னர். கண்ணினிற் கண்டஞான மபரோக்ஷமெனவே,யேனையவை ஞானம ன்றாயிற்று. ஞானியின் இரிபுடி யகன்றுருண்டோ? உண்டெனின் சுசாதி விசாதி சுகதபேத மகலாததற் கேதென்னை? முராறும். விளங்கிநீருரும் நவாவவிரேதைவழியாக வதிற் பராக்... சென்றனர். செல்லா தவ்வினக் கத்தையே கைப்பற்றி யவ்விரேறுங்களை யெல்லாம் ஞான கற்பிதமென் றுணர்ந் தவ்வழி மருளா ம...றை யெரிப்பவ னர்குவிதியொருவனே யெஞ் பதுநோன்ற, அபரோக்ஷத்தைக் கண்ணினிற் கண்டஞான மென்றார். பெரு ருமாதலிற் சுருக்கியுரைத்தாம். தாஷ்டாந்தத்திற் பதிகன், ஆசான். ஜாமன், ஆன்மா. ஒன்பதுபேர்; விசுவன், தைசதன், பிராக்ஞன், வைசுவாநரன், ருத்திரான்மா, அந்தரியாமி, சிற்சொலிதை, பொற்புவிசாந்தன், பிரசாபதி யென் என்பன. (௩௩)

௩௪ - கவி. அ - கை.

[தசபுமான் றன்னைத்தான் கண்டதுபோல யானுமென்னை யான் காணத் தெரிக்கருள வேண்டுமென்ற மாணாக்கனுக் குச்சாமவேத மகாவாக்கிய காரணமாக விக்கவியி லனுக்கிர கிக்கப் புகுகின்றார்.]

தெசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் றேசிக மூர்த்தி யேயென்
னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல் வேண்டு மென்றான்
சுசிபெறு மிலக்கி யார்த்தத் தொம்பதந் தற்ப தங்க
ளசிபத மயிக்கியஞ் செய்யு மதிசய வுண்மை கேளாய்.

(இ-ள்.) தெசபுமான் றனைக்கண் டாற்போல் தேசிக மூர்த்தி யேயென் னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல் வேண்டு மென்றான், எ-று. பத் தாவான் றன்னைத்தான் கண்டதுபோலச் சற்குருநாதனே யெனதெதார்த்த வடிவத்தை யான்காண நீர் காட்டவேண்டுமென்றான்:—சுசிபெறு மிலக் கியார்த்தத் தொம்பதந் தற்பதங்க ளசிபத மைக்கியஞ் செய்யு மதிசய வுண்மை கேளாய், எ-து. உனதெதார்த்தவடிவை விளக்கத்தக்கது வாச்சி யார்த்தம், லட்சியார்த்த மென்பவற்றுள், லட்சியார்த்தம். இத்தப் பரிசுத்த மான லட்சியார்த்தத்தைப் பற்றித் தத்வமசி யென்னு மூன்றுபத மகா வாக்கியத்தைத் தொம்பதந் தற்பத மசிபதமென மூன்றாக்க, அதனாலாய முப்பதங்களுஞ் சிவைக்கியமென வைக்கியஞ் சாதிக்கும். அங்ஙனஞ் சாதிக்கு மற்புதமான வுண்மையிலேயே யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

என்னிசவடிவென யான்கொண்டவைகளையெல்லா மன்றென வதத் தமையி னிங்ஙனம் விருவியதென்க. இனியன்றே மறக்கப்போவது, மறுத் ததாக விறந்தகாலத்தாற் கூறிய தென்னையெனின், முன்னர், தேசமல்லா

மல் வேறே தேகியார் காணே னென்று யென்னுங் கவியிலும், கனவுகண் டதுநான் கண்ட கனவுள நினைவு நீங்கி யென்னுங் கவியிலும், பொதுப்பட வியதிகின்றது காட்டியதா லிங்ஙனந் தானனைத்துமாமெனக் கருதிக் கேட்ட தென்க. யானறியவெனின் பாவனையாமெனக் கருதி யான்காண வென் றது. காணவென்றுந் தன்வினைக்குக் காட்டல் பிறவினை. ...பிறவினை யை யவர்பால் வைத்தது சொல், குணம், குறிகளா லன்றெனற்கு. இதெல் லாஞ் சைக்கனு. இத்தச் சைதன்யமுருபமே யாசிரியராதலின் காட்ட வென்றுங் கூறினான். சுசிபெறு மிலக்கி யார்த்த மென்றது, வாச்சியார்த்த மசுசியெனற்கு. இலக்கியார்த்த மென்றதனாலும், ஐக்கியமென்றதனாலு மிங்கே தற்பத தொம்பதார்த்தமென்றது; கூடஸ்த பிரம ப்ரதீபிகா னுபற் றானேல், காட்டாமற்காட்டலென்னுமனுபூதியிருத்தலி னிஃது மறுக்கற்பாற் றன்று. இவன் கல்விஞானத்தில் கிட்கோனென்பது இவன் வினாவாலறிக. சுருதி யுத்தி யனுபவமென்னு மூன்றனுள், சுருதிபூர்வமா வுணர்த்தப் புகுத லைக் காட்டத், தத்வமசியென்றார். இஃதுபதேசத்துக் கியைந்த வாக்கியம். தொம்பதத்தை முன்னர்க்கூறியது, முத்தித் தன்னை விளக்கற்கு. (௩௪)

௩௫ - கவி. அ - கை.

[இந்தமகாவாக்கியம் ஸ்ரீபரீத்ததீனுக்கத்துவைதத் திருஷ் டாந்தபூர்வமாகக் கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியில், ஆகாயத்தைப் போலச் சைதன்யம் நான்காயிருப்பதைக் கூறுகின்றார்.]

விண்ணொன் றே மகாவின் னொன்று மேகவின் னொன்றும் பாரின்
மண்ணென்ற கடவின் னொன்று மருவிய சலவின் னொன்று
மெண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம் பிரம மீச
னெண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னென்குசை தன்ய மாமே.

(இ-ள்.) விண்ணொன்றே மகாவின் னொன்று மேகவின் னொன்றும், எ-து. ஆகாயமொன்றே மகாகாயமென்றும், மேகதலப் பிரதிபிம்பாகாய மென்றும்;—பாரின் மண்ணென்ற கடவின் னொன்று மருவிய சலவின் னொன்று மெண்ணுங்கற் பனைபோல், எ-து. உலகத்தில் மண்மயமெனற் குரியகடத்திலிருப்பதைக் கடாகாயமென்றும், அக்கடசலத்திற்றோற்றுவதைக் கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமென்றும், நினைக்கத்தக்க விபரீதமா யிருப்பது போல:—ஒன்றே யெங்குமாம் பிரம மீச னெண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவனென்கு சைதன்யமாமே, எ-து. ஏகசைதன்யமே, பரிபூரணப் பிரமமெனவும், ஈச னெனவும், நிரந்தரமாயுள்ள கூடஸ்தனெனவும், சீவனெனவுங் கற்பிதமாக நான்குசைதன்யமா யிருக்கின்றது, எ-று.

கடசலவின்னென்றதனால், மேகசல வின்னெனக்கொள்க. ஏகாகாயத் துக்கு நான்காகாய மெங்ஙனமோ, அங்ஙன மேகசைதன்யத்துக்கு நான்கு சைதன்ய மிருத்தலி னிவ்வுவமை பொருந்தும். நான்கு சைதன்யமா

மென்றதனால், ஒன்றேயென்பதை யேகசைதன்யமென்றும். அறிவையன்றி யொருநாளெனுஞ்சொரூப்பொருள்வேறில்லை. இல்லையாகவேசமஸ்தமும்நானென லெல்லா மறிவையன்றி வேறுருமோ ; ஆருமெனிற், சோதனையிற புகுதும். புகுதற்கு வலியின்றேல் வாய்பொத்திக் கிடக்கை நன்று. உபாதிகுண பேத மாயினுஞ் ... பேதமுண்டோ; அதுபோல வுபாதி குண பேதமாயினு மறிவு பேத முண்டோ. உண்டெனி னெக்கநாளுக் கெப்பிறவி சுதந்தரம். இன்றே லெந்தத் திணை பா விடஞ் சுதந்...ம். ...சுதந்தரம்போற் காண்டலே யன்றி யாது முடன்பாடன்று. இவைஇனி மெல்லாவறிவுமாறு வொன்றோ பலவோ; ஒன்றெனிற் ... ...ர் இருக்கவேண்டும். பல்வெனிலுபாதிகுணந் ... வேண்டும். இரு...பு மன்றெனில், சாயாதிருக்கவேண்டும். அ...றும் பல வாகத் தோற்றலின், ஒன்றே நான்கு சைதன்யமாமே யென்றார்.

(க-ரு.) இந்த வேகசைதன்யம் சமஷ்டி வியஷ்டி சகிதத்தாற் சீவேச னெனவும், ரகிதத்தாற் கூடஸ்த பிரம மெனவுங் காறு மாதலி னான்கு சைதன்னியமெனல் கூடுமென்பது. சோதனை ஞாயந் தெரியாதா ரிதனை மறுத்தென் ?

சாக - கவி. அ - கை.

[அந்தமுப்பதுங் காரணமாக நான்கு சைதன்யத்திற்கும் வாச்சி யார்த்த லட்சியார்த்த மினையவென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பூச்சிய வீசன் சீவன் புகல்பத மிரண்டி னுக்கும்
வாச்சிய மிலக்கி யந்தான் மலமிலாப் பிரம மான்மா
காய்ச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தொன்றுங் கடைந்தெ டுக்கு
மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) பூச்சிய வீசன் சீவன் புகல்பத மிரண்டினுக்கும் வாச்சியம், எ-து. வெறும் பெயர்மாத்திர வடிவாயுள்ள சீவேசர்கள் முன்னர்க் கூறிய தத்துவமென்னு மிருபதங்கட்கும் வாச்யொர்த்தமாம்:—இலக்கி யந்தான் மலமிலாப் பிரம மான்மா, எ-து. மலாதிதமான கூடஸ்தன் பிரம மிரண்டு மிலக்கியார்த்தமாம்:—காய்ச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தொன்றும், எ-து. காய்ச்சின பாலின்கண் வெண்ணெ யெங்ஙனம் வேற்றுமையின்றி யபேத மாக் கலந் தொன்றாயிருக்குமோ, அதுபோல, வாச்சியார்த்தத்தி லிலக்கி யார்த்தம் வேற்றுமையின்றி யபேதமாகக் கலந்தொன்றாயிருக்கும்:—கடை ந் தெடுக்கு மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிந்து நீ பிரிந்து கொள்ளே, எ-து. அங்ஙன மிசிரிம்பித்த வெண்ணெயை மாத்திரங் கடைந்தெடுக்குமாறு போன்று வாச்யொர்த்தத்தில் மிசிரிம்பித்திருக்கின்ற வுனதெதார்த்த சொ ரூபத்தை மாத்திரஞ் சிரவண மனனாதிகளா லையந்திரிபறச் சிந்தித் துணர் ந் தக்கற்பனைகளினின்று பிரத்தியேகமாக நிற்றி, எ-று.

அவன் காரியம் பூச்சியமாயிற்றென்று மூலகவழக்கத்தில், பூச்சியம்- வெறுமையைத் தாகின்றது. பொன்னையன்றிப் பணிக ளெங்ஙனமோ வங் ஙனஞ் சாட்சியையன்றிச் சீவேசர் தோற்றன்மாத்திரமா யிருத்தலின் பூச் சிய வீசன் சீவனெனவும், இவ்விருவரு முபாதி குணசகித கற்பிதராதலின் வாச்சியார்த்தமெனவும், பொன்போன்று பாரமார்த்திக... யிருத்தலின் மலமிலாப் பிரம மான்மாவெனவும், இவ்விருசாட்சியு முபாதிரகித வதிஷ் டானமாதலி னிலக்கியார்த்தமெனவும், காய்ச்சிய பாலினெய்யென்றதனாற் காய்ச்சாத பாலினெய் பிறந்ததன்றெனக் குறிப்பிக்கின்றது. அதுபோல, ஐயந் திரிபற்ற வுணர்வு நிதிசயானந் தோதயத்திற்கிடமாம். அறுதவுணர் வவ்வுதற்தாக் கிடமன்றும். கடைந்தெடாவிடத்தும் பாலினும் வெ ண்ணெய் மிசிரிம்பித்திருக்குமாறுபோன்று, ஆயாதவிடத்து மறிவாயினும் நிரதிசயானந்த மிசிரிம்பித்திருத்தலின் பாலினெய்போற் கலந்தொன்று மெனவும், கடைந்தவிடத்தன்றி வெண்ணெயெழாததுபோல, ஐயந் திரிபறு விடத் தானந்தமெழாது; ஆதலின், கடைந்தெடுக்கு மாச்சிய மென்ன வுன் னை யறிந்துநீ பிரிந்து கொள்ளே யெனவுங் கூறினார்.

(க-ரு.) வாச்சியார்த்தத்தை விட்டு லட்சியார்த்தத்தைப் பற்றுக வென் பது. இதைப்பற்றலே யசிபதார்த்தங் கெட்டல். தத் - ஈசன், துவம் - சீவன், அசி - யிரமம், இது வாச்சியார்த்தம். தத் - பிரமம். துவம். கூடஸ் தன், அசி - ஐக்கியம், இது லட்சியார்த்தம்.

சாஎ - கவி. அ - கை.

[பிரிந்துகொள்ளும்வகை தெரிகிலனே யென்ற மாணாக்கனுக்காசிரியர் தூலதேகமும் பிராணாதி வாயுக்களு நீயல்லை யென் பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு முடலு னென்னு
மறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றோ
வெறியதோர் துருத்தி மூச்சு விடுவது போல மூக்கா
லெறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம்.

(இ-ள்.) பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு முடலு னென்னு மறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகாரமன்றோ, எ-து. பிரிந்து கொள்ளும்வகை யெங்ஙனமெனக் கேட்பையாயின் சொல்லுதுங் கேளுதி; இனிப் பிணமாதற்கியைந்த தூலதேகத்தை நானென்னு மகங்காரமாகிய வறிவைக் கொல்லல் வேண்டும் ; யாதினாலெனில், ஸ்தூல் பஞ்சபூதாம்ச சையோக விகாரப்பொருளன்றிச் சுயம்பெனற்குப் பொருள் யாதானும் வேறுண்டோ, ஆதலி னது நீயல்லை. ஆயிற் பிராணவாயு யானாகல்வேண்டுமே யெனின்:—வெறியதோர் துருத்தி மூச்சு விடுவது போல, எ-து. உணர் விழந்ததாகிய வோர் துருத்தியானது காற்றை வாங்கி விடுவதெங்ஙனமோ

வருமாறு:—முக்கா லெறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம், எ-து. முக்கினூற் காற்றை வாங்கிவிடுகின்ற தசவாயுக்களிற் சிறந்த பிராண வாயுவும் நீயல்லை; யாதினாலெனின் இராசதகுணத்தின் விகாரத்தா லாய தன்றோ; சுயம்பன்றாதலிற் கூடாது, எ-று.

இருக்குமளவும் நடைப்பிணமென்றும், இறந்தபோது கிடைப்பிண மென்றும் வழங்கலிற் பிணமென்றார். தனித்தனி சொல்லப்படுவது மல்லை யல்லை யெனற்கே யுரியவாமாதலின் முக்கியத்தைப் பிராணனுமென விறந் ததுதழீஇய வெச்சவும்மை கொடுத்துக் கூறியதுணர்க. தன்னையு மறி யாது மற்றொன்றையு மறியாதென்று மிழிவுதோன்றப் பிராணவாயுக் குரிய மை கூறவந்தவர் துருத்தி யென்றது வெறியதோர் துருத்தியென வனை கொடுத்துக் கூறியதைக் காண்க. தாமதகுணத்தில் இராசதகுணவிகாரம் பிராணாதி வாயுக்களும், கன்மேந்திரியங்களு மாதலின், இராசதகுண விகார மென்றார்.

(க-று) தூலதேகமும் பிராணாதி வாயுக்களு நீயல்லை... பின் கவியி லவஸ்தை, தனு, கோசம், அபிமானி, காட்சி, நீ யல்லையெனக் கூறப் புகுதலா லிக்கவியில் ... பிராணனோடன்றிச் சா... பிராவஸ்தையும், அன்ன மயகோசமும், பிராணமயகோசமும், விசுவனும், தூலக்காட்சியும் நீ யல்லையெனக் கூட்டுக. முன்பின்னுக்கலா லிது நிகரேர்க்கு. (௬௭)

௬௮ - கவி. அ - வகை.

ஏனைய தத்துவங்களு நீயல்லையென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.

கரணமா மனது புத்தி கருத்தாவா மிவையான் மாவோ
தாமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குணவி காரம்
வரமுறு கனவா னந்த மயனையு நானென் றோதே
விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகார மாமே

(இ-ள்.) கரணமா மனது புத்தி கருத்தாவா மிவையான்மாவோ, எ-து. அந்தக்கரண மெனப்படுவதாகிய மனமும் புத்தியுமாகிய விவைக ளகர்த்தா வாதலின் கர்த்தாவாகிய வான்மாவாகுமா? ஆகாவே; ஆதலி னீயல்லை:— தாமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குண விகாரம், எ-து. முதலிரண் டாக்தாய் கூறியதால் ஏனைய மூன்றுந்தாம் மனகாந்தமாயுள்ள மனோ மயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமுமோ வெனில், தாமதத்தில் சாத்துவிக குணவிகார மாதலி னிவை நீயல்லை:—வரமுறு கனவானந்த மயனையு நானென் றோதே, எ-து. சிறப்பற்ற கனவையும் ஆனந்த மயகோசத்தையும் ஆனந்தமய கோசமுடைய பிராக்ஞனையும் நானெனக்கொள்ளற்க. யாதினா லெனில்:—விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகாரமாமே, எ-று. சுயம் பல்லாத தாமதமும் அவித்தையுமாகிய விவ்விரண்டு விருத்தியின் விகார மாகும்; ஆதலிற் கூடாது, எ-று.

சித்தத்தை மனதிலும், அகங்காரத்தைப் புத்தியிலு மடக்கிக் கூறியது சுருங்கச்சொல்லலென்னு மழகுபற்றி. கரணமெனப் பொதுப்படக் கூறி யதனாற் புறக்கரணத்தையுங் கொள்க. ஆன்மாவைக் கர்த்தாவென்பதனாற் கரணத்தையகர்த்தாவென்றும். கனவு, சூக்குமதனு. காட்சி, சூக்குமப்பிர பஞ்சம். அபிமானி, தைசதன். ஆனந்தமயகோசத்தை யபிமானியை யுஞ் சொன்னதினால் அவஸ்தை, சுழுத்தியும், காட்சி, பாழுமெனக்கொண் டாம். தனு, அவித்தை எனவே, இஃதொன்றினமுடித்தலென்னு முத்தி யாயிற்று. ஆகவே "சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந் தெற்றென வுணர்தல் தெள்ளியோர் கடனே" யென்னும் விதியால் இவ்வவசரத்திற் கூறாத தத்துவங்களை யெல்லாங் கூட்டி நியதிகளாக வென்பதுபெற்றும்.

(க-று.) இதுகாறுந் தத்துவங்களை நியதிகளாக்கதென்பது. (௬௮)

௬௯ - கவி. அ - வகை.

[நீயாவ தினையதென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சத்தொடு சித்தா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாக்ஷி யேக
நித்தியம் வியாபி யான்மா நீயது வாவ தின்று
பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே தங்க ளான
குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய்.

(இ-ள்.) சத்தொடு சித்தா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாக்ஷி யேகம், நித்தி யம் வியாபி யான்மா நீயது வாவறிந்து, எ-து. சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சமம், திரம், சாக்ஷி, ஏகம், நித்தியம், வியாபி யெனப்படுவன ஆன்மாவாத லின், நீ யந்தவான்மாவென வுன்னை நீ யறிந்து:—பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே தங்களான, எ-து. அசத்து, சடம், துக்கமுதலியவை களைத் தமக்கியல்பாக வுடைய பேதப்பொருள்களா நின்றுள்ள:—குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய், எ-து. பஞ்சகோசமென்னும் வஞ்சகக் குகைகளினின்று வெளிப்படுதி, எ-று.

சத்து - உள்ளது; சித்து - இங்கே தன்னையறிவது; ஆனந்தம்-மாறாச் சுகம், சமம், என்று மெங்கு மொருபடித்தா நிற்றல்; திரம், இங்ஙனநிற் றற்குமாறின்மை. சாட்சி, அதுவது வாகியு மாகாதவற்றை விலக்ஷணமாக நின் றுணர்தல்; ஏகம், பலவாகியுமாகாதுந் தனியாநிற்றல்; நித்தியம், இங்ஙன நிற்ற லொருபோதுந்தன்றெனல். வியாபி, வியாபகத்துக்கெல்லாம் வியாபக மா நிற்றல்; ஆன்மா, இக்குணங்களுக்கெல்லாங் குணியாக நிற்குமறிவு. நீ, இக்குணிதா னீயெனப்படுவது, எனவே, நீவேறாகாது நில்லென்பதாயிற்று. அறிவுக்கயல்; பஞ்சகோசங்களுக் கயலன்மையின் அசத்தாதிகளைப் பஞ்ச கோசங்களுக் கடையாக்கினார். அசத்தாதிகட் கருத்தம் விளங்கச் சத்தா திகளைக் கூறினும். ஆதியென்றதனாற், சமம், திரம், சாக்ஷி, ஏகம், நித் தியம், வியாபி, பூரணம் என்பவைகளுக்கு மாறாய மொழிகளுளவே லவை

யுங் கொள்க. சென்மங்கட் கியைந்தது தேகம், அழிவின்மையின் அறிவே சத்து. தன்னை யறிதற்பாலது வேறன்றாமையி னறிவே சித்து. சத்தே சித்து சித்தே சத்து எனற் கியைதற்பாலது வேறன்றாமையி னறிவேயானந்தம். யாவு மறிவா நிற்றலி னறிவே சயம். அதனை எவ்வித வாதத்தானு மாற்றக்கூடாமையி னறிவே திரம். தானே சமஸ்தமாயினு மன்றாகின்றிவற்றைச் சாக்ஷியாக வறிதலி னறிவே சாக்ஷி. சராசரபேத மறிவுக்கன்மையி னறிவே யேகம். முத லிடை கடை யின்மையி னறிவே நித்தியம். சமஸ்த வியாபகமுந் தன்னிடத் திருத்தலி னறிவே வியாபி. இங்ஙனமாய குணங்களுக் கெல்லாங் குணியாய் வழக்கிறந்து நிற்றற்பாலது வேறன்மையி னறிவே யான்மா. ஆன்மாவையன்றி நானீ யென்பவைக ளில்லை யாதலி னான்மாவே யறிவு; அறிவையன்றி யான்மாவென்ப தில்லையாதலி னறிவே நீ; அறிவை யன்றி நீ யென்பதற்குப் பொருள் வேறின்மையி னீயது வாவாயிற் றெனவும், பஞ்சகோசமு மறியாமை யாதலி னதனைவிட்டு வெளியிலானவ னெனவுங் கூறினார்.

(கீ-று.) இங்ஙன மாராய்ந்து கண்டவதாற் றேறிய வறிவே யான்மாவென்பது. இதனை மறுப்போர் அர்த்தவாதியரல்லர். அர்த்தவாதிய ரரியர். சொல்வாதிய ரெளியர். அதனை யாராய்தி. (௬௯)

எ0 - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனந் தெரிவித்தவாறு நின்ற மாணாக்கன தையந்தெளிய விக்கவியிற் சொல்லப் புகுகின்றார்.]

பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பாற் பார்க்கின்ற போது பாழே
விஞ்சிய ததுவல் லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணே
னஞ்சன விருளை யோநா னகமென வனுப விப்பேன்
வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பாற் பார்க்கின்றபோது பாழேவிஞ்சியது, எ-து. தேவரீர் பயிற்றுவித்தவாறு பஞ்சகோசமுந் தாண்டி யப்பாணிட்டையிற் பார்க்கும்போது மிஞ்சிநின்று காண்பது பாழே:—அதுவல்லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன், எ-து. அந்தப்பாழ் காணப்படுகின்றதேயன்றி, வேறொன்றுங் காணக்கண்டிலன்:—அஞ்சன விருளையோ நானகமென வனுபவிப்பேன், எ-து. கருமையான விருளையா நானென்றனுபவிப்பன்:—வஞ்சமில் குருவேயென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார், எ-து. உண்மையாகத் தெளிவிக்க வெழுந்தருளிய குருநாதனே யென் றிரந்து கேட்ட மாணாக்கனது மதிதெளியும்வண்ணந் தக்கவிடை தருகின்றார், எ-று.

பஞ்சகோசத்தை விடுதலாவது; அவை நானாகின்ற அழுந்தத்தை. அதாவது, பஞ்சகோசமும் விகாரரூபமன்றிச் சுயம்பன்றெனக் காட்டியத

றானும், காட்டியவண்ணந் தானுந் தோடங் காணத் தானே யவ்வழுத்தந் தெரிந்து தெரிந்து தளருமாதலினானும், தளரத்தளர அவ்வவற்றினுள்ள பாசமறுவறுவர வழுவுமாதலானும், நழுவினும், அவ்வவ்வாசனை விடாவிலகலாது, தெரிந்து தெரிந்தகல அவ்வவ் வவற்றினிலக்கும் விடும், இங்ஙனம் விடுதலையென வறிக. இங்கே பாழாவது; பஞ்சகோசமுங் காணாமை. முன்னர் பஞ்சகோசமாகின்ற தறியாதவா விப்போ தன்றாகிற்பது மறிவே. முன்னாறிவு விளங்கி விப்போது மறிவுவிளங்கலாம். முன்னர் நாமரூபமா விளங்கியவாறு போன்றிப்போது பாழா விளங்குகின்றது என்னும் விவேக மிவனுக்கின்றேனும் பாழிற் பயனின்மைபற்றிப் பஞ்சகோசமும்விட் டப்பாற் பார்க்கின்றபோது பாழே விஞ்சியதுவல்லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக்காணேனெனவும், நாமரூபமும், பாழு மறிவினாற் கற்பிதத்தோற்றம், அவையோர் முதலன்று. இவ்விருமைக்கு முதலாயிருப்ப தறிவு. இவ்வறிவே யிவனாயினும் விளங்காமைபற்றி யஞ்சன விருளையோநா னகமெனவனுப விப்பனெனவுங் கூறினான். பஞ்சகோசமும் பாழு மறிவையன்றி யில்லையென்று முணர்வு அவ்வனுபவிக்குத் தெரியுமன்றி யேனையோர்க் கெங்ஙனந்தெரியும். இவ்வனுபவியாதலிற் றெளியச் சொல்வாரெனப்பட்டது. உலகில் ஞானானுபவிக ளொழிய வேனைய குருக்களெல்லாரும் இது பஞ்சகோசத்தி லொன்றாமேயெனத் தெரியாததனை மெய்த்தேவபாவமெனக்கொண் டபேதித்துக் களித்துத் திரிகின்றனர். இங்ஙனமாயபாவமெல்லா மனோசங்கற்பமன்றோ; இது மனோசங்கற்பமெனவறிந் திவற்றைவேண்டாது மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தத் தக்கவனைக் குருவாக விவன் விழைந்து பல்லூழிகால மெய்த்தவம் புரிந்ததனா லன்றோ வித்தகையான குரு விவனுக்கு வாய்த்தனர். யாவரு முணர்ந் துய்யும்படி யிங்ஙனமாய மரபு தெரிவிக்கப்பட்டது. (எ0)

எக - கவி. அ - கை.

[தசமன்பாழாகினியும் பாழாகலாமென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

முன்புகல் தசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
யொன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனுந் தனைக்கா ணாது
பின்பவ னிடையிற் கண்ட பெரியபா ழவனோ பாரா
யன்புள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பா னீயே.

(இ-ள்.) முன்புகல் தசமன் புத்திமோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி, எ-து. முன்னர்க்கூறிய பத்தாவான் தனது புத்திவிகற்பத்தாற் பலகா லெண்ணி யெண்ணி:—ஒன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனுந் தனைக்காணாதுபின்பவ னிடையிற் கண்ட பெரியபா ழவனோ பாராய், எ-து. ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனுமே தன்னை யெண்ணிக்காணாது, பின்ன ரவன் தன்னிடத்திற் கண்டபெரிய பாழ்தானோ; தசமனெனப்படுவோ னிதனை நன்குசிந்தித்துக் காணுதி:—அன்புள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பானீயே, எ-து. என

துபிரியமுள்ள ஞானபுத்திரா ; அகம்புறத்திற் காணப்படுவனவா நின்றுள்ள திருசியமனைத்துங் காண்பவ னீயேயாகும், எ-று.

புத்திமோகம்,கலக்கபுத்தி. அவன்பாழல்லனென மறுக்க வெதிர்மறைப் பொருட்டா நின்றது ஓகாரமென வறிக. இங்கே பாழாவ தொன்றுந் தோன்றாமை. காமரூபமுதல் பாழிறுய வனைத்தையுங் காண்ப தடங்கலுமெனவும், அடங்கலுங் காண்பதறிவு, அவ்வறிவு நீயேயெனக் குறிப்பிக்க, அடங்கலுங் காண்பானீயே யெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) பகுதி விகுதி யிடைநிலைக் கற்பிதங்க ளியல்லை யியற்றிற்குச் சாக்ஷி நீயென்பது. (எ௱)

எஉ - கவி. அ - கை,

[முன்னர்ச் சாக்ஷி நீயேயென்பதை வற்புறுத்தக் கூறிய வாவினையை யிக்கவியில் மீண்டுங் கூறுகின்றார்.]

தூலசூக் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமுன் றவத்தை தாமுங்
காலமோர் மூன்றுஞ் சன்மக் கடலெழுங் கல்லோ லங்கள்
போலவே வந்து வந்து போனதெத் தனையென் பேறு
ஞாலமர் கடவு ளானோ யவைக்கெலாஞ் சாக்ஷி நீயே.

(இ-ள்.) தூலசூக் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமுன் றவத்தை தாமுங்காலமோர் மூன்றும், எ-து. தூலம், சூக்குமம், காரணம் என்னு மிம்மூன்று தனுக்களும், இவை காணப்படுதற் கிடமாயுள்ள சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியென்னு மூன்றவஸ்தைகளும், இவற்றிற்குக் காலவரையறையா நின்றுள்ள இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னு முக்காலங்களுமாகியவிவைகள்:—சன்மக் கடலெழும் கல்லோலங்கள்போலவே வந்துவந்து போனதெத்தனையென்பேறு, எ-து. பிறவிசாகரத்தில் தானே யெழுந்தடங்குதலை யியல்பாகவுடைய பேரலைகளைப்போலவே தோன்றித் தோன்றி யழிந்ததாகிய தொகை யெத்தனையெனக் கணக்கிடுவேன் யான்:—ஞாலமர்கடவு ளானோ யவைக்கெலாஞ்சாக்ஷி நீயே, எ-து. முன்னர்ச் சனகாதிகட் குறுக்கிரங்கக் கல்லாலவிருக்ஷத்தின்கீழ்க் குருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிய பரமேசுவரத்தின்மேலானைப்படி யந்தத் திருசியங்களனைத்திற்குஞ் சாக்ஷியாநின்றுள்ளாய் நீயே வேறில்லை நீ யிதனை யனுபவித்துக் காணுதி, எ-று.

போனதென்பது, தொகையொருமை. கடலுக் கலைக ளியல்பாமாறு போன்று, பிறவிக்குத் தூலமுதலிய விவ்வொன்பது மியல்பாமென்றதாயிற்று. இதற்குத் தடையுளதேல் கூறுதும், நம்பிக்கை யன்று. கேளுதி ஞாயமுகத்தால். எங்ஙனமெனின், இப்போது யாம் நின்றுளது பிறவியோ, அன்றோ ; பிறவியெனின், இந்தப்பிறவியில் தூலமுதலிய விவ்வொன்பதுந் தோன்றித்தோன்றி மறைகின்றனவோ, இன்றோ ; மறைகின்றனவெனின், இப்பிறவி முழுவுமளவு மிங்ஙனமாயிற் றொகையொருமை பொருந்தின. கனைக்

இல்லை யெனின், பிறவிதோறு மிங்ஙனமாவதுளதோ, இலதோ ; இல்லையெனின்,இப்பிறவிக்கிவையிலதாகவேண்டும். உளதாதலிற் பிறவிதோறுமுளதாக வேற்கவேண்டும், இதனை மறுத்தற்கிடமின்று. இனிப் பிறவிக ளுபாதிக்கோ, அறிவுக்கோ; உபாதிக்கெனின், உபாதி சடமாதலி னறிவாருமா? ஆருமெனின்,உபாதி தன்னால்தா னறியப்படுகின்றதோ, அன்னியத்தாலோ; தன்னாலெனின், சொப்பனசுழுத்திகளிலறிந்துகொள்ளவேண்டுமே; அங்ஙனமின்றாமைக்கேதென்னை? அறியாதேனும் யோனிவழித்தாத லுடலாதலினுபாதிக்கேயாம். யோனியென்பது, நால்வகைத்து. இதுநிற்க; இனி உபாதிக் கறிவோ, அறிவுக் குபாதியோ; உபாதிக்கெனின், உபாதிக் கறிவு யாது? சுகசாதனத்துக்கெனின், அறிவு சுகசாதனமாயின் சுகத்தை யனுபவித்தல் யாது? உபாதியெனின், தன்னையேனு மன்னியத்தையேனு முணரத்தகையதாகவேண்டுமே, அப்போது தூலமன்று. சூக்குமமெனின், சுழுத்தியிற் கேவலசுகத்தை யனுபவித்தற் கியைந்த வுணர்வினதாகவேண்டுமே, இல்லாததால் சூக்குமமன்று. காரணமெனின், அவித்தையாகவேண்டும், தன்னைத்தா னறிதற்பால தன்றாமையின் தன்னைத்தான் சுகிக்குமா றெங்ஙனங்கூடும்? கூடாததால் உபாதிக் கறிவன்று. அறிவுக் குபாதியெனின், ஒருவாற்றாற் பொருந்தும். அவஸ்தாத்ரயம், காட்சித்ரயம், உபாதித்ரயம், அபிமானித்ரயமா நிற்ப திவ்வறிவேனும், சாக்கிரத்தில் தூலத்தைத் தனுவாகப்பெற் றுலகபோகத்தை நுகர்வதும், சொப்பனத்தில் சூக்குமத்தைத் தனுவாகப்பெற் றங்குள சுகத்தை நுகர்வதும், சுழுத்தியில் காரணத்தைத் தனுவாகப்பெற் றங்குள கேவலசுகத்தை யனுபவிப்பது மறிவெனினும், அஃதிங்ஙன நிற்றலை யறிவா ரெங்கனு மின்றாதலா னதனைக் கணிப்ப தெளிதன்று. இதுநிற்க. அறிவுக் குபாதியெனல், இது தன்னைத்தா னறியுமட்டுள்ள தந்திரம். எங்ஙனமெனில், இம்மூன்று தனுவு மஞ்ஞான தனுவாகும்போது ஞானதனு விருக்கவேண்டுமே, அதுவு மறிவுக்குச் சுத்த வுபாதியாகவேண்டுமே, சுத்தவுபாதியி லசுத்தவுபாதியும், அசுத்தவுபாதியில் சுத்தவுபாதியு மின்றாயினும், அறிவிருத்தலாற் சாக்ஷியாகவேண்டும். அறிவேயாதலால் நீயே சாக்ஷியென்றார். இதற்குமே லுண்மை யின்றாதலாற் கடவுளானோ யெனப்பட்டது. வந்துவந்து போன தெத்தனையென்பேன்யானெனவே, இனிவரப்போவ தெத்தனையோ வெனக் குறிக்கின்றது. உபாதிக்கே பிறவி, அறிவுக்கன்று; அறிவு நீயாதலி னீயே சாக்ஷியென்பது பொருந்தும்.

(க-து.) இதனினு மையங்கொள்ளா திருப்பதற் கிங்ஙனங் கூறியதென்பது. (எஉ)

எங - கவி. அ - கை.

[ஒவ்வொன்று மற்றொன்று லறியப்படுமொறுபோன்று யாதும் யாதா லறியப்படுவதென்ற மாணாக்கன் வினாவுக் கிக்கவியில் விடை கூறுகின்றார்.]

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று
சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ
பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்த்தவுந் தனைக்கொண் டேதா
னல்லாது பதினொன் றாகு மவனிடத் துண்டோ பாராய்.

(இ-ள்.) எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று சொல்லாதே, எ-து. சமஸ்தத்தையும் பார்த் தறியப்பட்ட வென்னை யெதைக்கொண் டறிவேனென்று பிறர்சொல்வதுபோலச் சொல்லாதே:—சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ, எ-து. சுயம்பாயுள்ள பிரகாசரூபமான சூரியனைக் காண்டற்கு வேறோர் சூரியன் வேண்டுமோ, அல்லது வேறுண்டோ:—பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்த்தவுந் தனைக்கொண் டேதா னல்லாது, எ-து. தானல்லாத மற்றொன்பதுபேர்முன் பத்தாவான் தன்னைக் கண்டுகொண்டதுந் தன்னைக்கொண்டே யல்லாமல்:—பதினொன் றாகு மவனிடத் துண்டோ பாராய், எ-து. தன்னைத்தான் காணுந் தொழிலிற் பதினொன்றாவது புருடனு மவனிடத் துளதோ நீயே காணுதி, எ-று.

சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோவென்ற வுவமையால், ஆன்மா பிரகாசவடிவமெனவும், சுயமாஞ்சோதியென்ற வுவமையால், சொப்பிரகாசமெனவும் பெற்றாம். மற்றொன்றாலன்றி யான்மா தன்னைத்தானறியாதென்னும் போலி ஞானிகள்போல் கூறற்கவென்பார், எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று சொல்லாதே யெனவும், தன்னைத் தான் விகற்பித்துப்பார்க்குந்தொழில் தன்னிடத்தல்லது வேறிடத்தின்மை போலத் தன்னைத்தா னிர்விகாரமாகப் பார்க்குந்தொழில் தன்னிடத்தி லல்லது வேறிடத்தின்மையின் பதினொன்றாகு மவனிடத் துண்டோ பாரா யெனவுங் கூறினார். ஒன்பது பேரெனக் குறிக்கப் பல்லாரென்றது. என்னை? "ஒன்றல் லனபல தமிழ்நடை வடநூ - லிரண்டல் லனபல வென்றிசி னோரே." என்றார் பிறரும். தினைவிளக்குங் கனலினுஞ் சுடர்த்தீயினுந் திரிபுடை யைவிளக்குவிப்பது சோமசூரியாக்கினி யவ்விடத்தில்லே யாது விளக்குவிப் பது, ஆன்மப்பிரகாச மென்றற்கையஞ் சிறிதுமில்லை. இதோருயிர்பா லன்று, எவ்வுயிரினு மாதலின் தடுத்தற்பால தன்று.

(க-து.) தானாகிய வறிவு சொப்பிரகாசமென வுணர்த்தினார்ன்பது. இதனை நம்பற்க வென்றது பாராயென்றார். ஐயந்திரிபகன்றாற்கே யிது விளங்கும். (௭௩)

௭௪ - கவி. அ - கை.
[நீ சகத்துமல்லை பாழு மல்லை யறிவேயென்பதை
யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றென்று
மறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கனவத்தை பலமாத் திரு

மறிபடு பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை
யறிபொரு ளாகு முன்னை யனுபவித் தறிவாய் நீயே.

(இ-ள்.) அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவேறுண்டென் றென்றும், எ-து. ஞானத்துக்கும் ஞான முணர்த்தத்தக்க ஞானம் வேறுளதென் றென்றுகின்ற:—அறிவற்ற குதர்க்கமூடர்க் கனவத்தை பலமாத் திரும், எ-து. மெய்யுணர்விழந்த குதர்க்கவாதிகளாகிய மூடஞானிகளுக் கனவஸ்தா தோஷமே பிரயோசனமாக முடியும். (ஆதலி னந்நெறிச் செல்லற்க):—அறிபடு பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீயல்லை. எ-து. அறிபடு பொருளாகிய பதி பசு பாசமு நீயல்லை, அறியப்படாததாகிய பாழெனும்பொருளு நீயல்லை. (ஆயின் யானுவ தியாதெனின்):—அறிபொருளாகு முன்னை யனுபவித் தறிவாய் நீயே, எ-து. தன்னைத்தானுணரற்பாலதாகியபொருள் மெய்யுணர்வாதலா லதுவே நீ, அங்ஙனமாய வுன்னை நீயே யனுபவித்தறிதி, எ-று.

கைவெண்ணெயை நெய்யென்றறியா தலைவார்போன்று, தானாகிய அறிவினுண்மைநிலை யிஃதென் றாய்ந்தனுபவிக்க வகையறியாது, அறிவுக்கறி வென்பர், (அதாவது) சீவவறிவு, பரவறிவு, என விரண்டு. பரவறி வுணர்த் தாது சீவவறிவு தன்னைத்தா னுணருமெதனால் மெய்யே; சீவவுணர்வுணர்த்தல் பரவுணர்வே; பரவுணர்வுணர்த்தல், வேறுணர்வுண்டாகவேண்டும். அதனை யுணர்த்த வேறுணர் வுண்டாகவேண்டும். அதனை உணர்த்த வேறுணர் வுண்டாகவேண்டும். இங்ஙனஞ் செல்லின் முடிவெங்குளது, இன்றாதலி னிதனை யனவத்தாதோடமென்பர் கலைவல்லோர். இங்ஙன மாகு மென வறியாது, அறிவுக் கறிவெனக் கூறற்குப்பயன் அனவத்தாதோடம். இதனை யறியாததா லறிவற்ற குதர்க்கமூடரென்றார். இதில் தோடமென்னை? இவரை ஞானியென்பா ரிவரினும் விவேகியர்போலும். இது ஞானமாகுமா, இவர் ஞானமென்பதைக்கேட்டுமறியார் போலும், அந்தவூரிலு மிருந்தறியார்போலும். இங்கே குதர்க்கமூடரென்பதில், குதர்க்கமாவது; ஒழுங்கின்றிவாதித்தல். அதாவது, ஸ்மரணையையன்றிச் சீவபரத்துள் சகமெனல் யாதெனில், இந்தா தோற்றுகின்றதே யது சகமென்னல். அதற்குரிய பெயருளதாயிருந்தச் சகமெனும்பெய ரேற்றற்பால தெதுவெனில், முன்போல மீண்டும் விடைதரல். இது தோற்றமன்றோ, உளதேல் காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டெனில், விரலாலிதுதானெனச் சுட்டிக்காட்டல். இவ்விர லுடலன்றி யில்லை, இவ்வுடல் உலகன்றி யில்லை, நீ யுட லன்றாதலால், நீ வேறாயிருந் தலகைக்காட்டுகவெனின், இதற்கு நேராக வுத்தரவின்றிக் கண்டபடி சொல்வாதஞ்செயல். காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டவொண்ணாதேனும், வாக்காலேனுங் காட்டுதியெனின், சொல்லா லிதுவெனக்கூறல். சொல், சத்தத்தை யன்றி யில்லை, சத்தம், ஆகாயத்தையன்றி யில்லை, நீ யாகாயமன்றாதலால், நீ வேறாயிருந் தலகைக் காட்டுதியெனின், இதற்கும் முன்போலச் சொல்

வாதஞ்செயல். காயத்தாலும் வாக்காலுஞ் சுட்டிக்காட்ட வகையின்றே னும், மனத்தாலேனுஞ் சுட்டி யறிதியெனின், எங்ஙனமெனவரும். மனம் உலகாய்நில்லாது வேறாயிருந்தன்னவேண்டுமெனின்,வேறாயிருந்துநா னுள் ளினே னெனவரும். வேறிடம் பாழன்றோ, அங்கே மனமெங்கே, உன்னுத லெங்கே, காணப்படு முலகெங்கேயெனில், முன்போலச் சொல்வாதம்வரும். இங்ஙனஞ் செய்தலே குதர்க்கமென வுணர்க. இங்ஙனமாய வழக்கிலுழன் றெழாதார்க்கு வேதாந்தபட்சமிது, சித்தாந்தபட்சமிதுவென் றெங்ஙனந் தெளிதற்கிடந்தரும். ஆதலி னவர்வழிச்செல்லா திதனைக் கேளுதி. நீயுன்னு லறிபடு பொருளாமெனி னுலகமாம்,உலகஞ், சடமாதலி னீயல்லே. நீயுன்னு லறிபடாப் பொருளாமெனின் சூனியமாம், சூனியஞ் சடமாதலினீயு மல்லே. இவ்விரண்டையு மறிவ தறிவாதலி னது நீயாமென்பார். அறி பொருணீ யல்லே யறிபடாப் பொருணீ யல்லே யறிபொரு ளாகுமென சொல்லளவாகவும், நினைவளவாகவும் போகாதே யென்பார், அது வி தறிவாய் நீயே யெனவுங் கூறினார். நீயே யென்பதில், ஏகாரந்தேற்ற பொருள். இவ்வுரை காணிலன்றிக் குதர்க்க மடங்காது. (எ

எடு - கவி. அ - கை.

[அறிவாகிய நினதம்ஸத்தை ...த் துவிதத்திற்குப் பசை யின்றென வுவமானத்தாலிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

மதுரமாங் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லா
மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான் சுபாவ மன்றோ
வதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே
யதுவிது விரண்டு மாகா வகம்பொரு ளறிவாய் நீயே.

(இ-ள்.) மதுரமாங் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லாம் எ-து இத்திப்பாகிய வெல்லக்கட்டி சேர்த்துச் சுட்ட மாப்பலகாரங்களையெல் லாம்:—மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான் சுபாவ மன்றோ, எ-து. தித்திப் பாக்கிய வவ்வெல்லக்கட்டிக்குத் தித்திப்பு சுபாவமல்லவா. (அதுபோல):— அது விது வெனுஞ் சடங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்து, எ-து அதுவென்னும் பிரமமும், இதுவென்னுங் கூடஸ்தனும், ஏகசைதன்யத்திற்குச் சடங்க ளாதலா லந்தச் சடங்கள் ஏகசைதன்ய மாகும்படி யுன்னுடைய ஞான திருஷ்டியைக் கொடுத்து:—அதுவிது விரண்டு மாகா தகம்பொரு ளறிவாய் நீயே, எ-து. அது விதுவென்னுங் கூடஸ்த பிரமத் துவிதமாகா தகம் பொருளாகிய தானென்னு மேகசைதன்னியத்தை யறிவாகத் தரிசனஞ் செய்தி, எ-று.

வெல்லமானது தன்மதுரத்தால் மாவைத் தன்மயமாக்குவ தெங்ங னமோ? அங்ஙனம் உனது ஞானதிருஷ்டியானது தனது சொப்பிரகாசத் தால் சாட்சித்துவிதத்தைத் தன்மயமாக்குமெனப் பொருள்படுகின்றது.

தன்மயமாக்கல், ஏகமாக்கல். இங்ஙன மாக்கலால் வெல்லப்பலகாரங்கள் மதுரமாத்திரமா நின்றாற்போலச், சாட்சித்துவிதங்கள், அறிவுமாத்திர மாய் நிற்குமென வறிக, இதுதா னத்துவிதமெனப்படுதல். இதனையே யகம் பொருளெனவும், இது மெய் பொய்யென்பதை யறியவேண்டின் நீட்டை கூடுதி யப்போது நீயே யறிவாயென்பார், அறிவாய் நீயே யெனவுங் கூறி னார். சாட்சித்துவிதத்திற்குச் சீவேசர் சடமாதற்போல, ஏகசைதன்யத் திற்குச் சாட்சித்துவிதஞ் சடமாகவேண்டுமே, அதனா லது விது வெனுஞ் சடங்களெனப்பட்டது. ஐக்கியமாக்கற் கியைந்தது சாட்சித்துவிதமன்றிச் சீவேசரெனல் பொருந்தாது. அது சேரியையும், இது வலிந்து இயை யும். வலிந் தியையினுந் தூரத்ததாம்.

(கருத்து.) சாட்சிகள் துவிதமாக்காணில், உனதனுபவ ஸ்புரிப்பைக் ...ாமெக்கி லஸ்தேகமாக விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்கலே வியாபகவிளக் ...ம், அவ்வியாபகவிளக்கமாக நில்லுதி யென்பது. (எ௫)

எசு கவி. அ - கை.

[உபதேசிக்க வெடுத்துக்கொண்ட தத்தொமசி யென்னு மகா வாக்கியத்தில், தத்தொமென்பதை வாச்சியார்த்த இலட்சி யார்த்தமென விரண்டாக்கிய வாச்சியார்த்தத்துக் கைக்கியங் கூடாதென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இந்தநீ தொம்ப தத்தி னிலக்கியப் பொருளா மென்றும்
பந்தமில் பிரம மேதற் பதந்தனி னிலக்கி யார்த்த
மந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்களே வாச்சி யார்த்தஞ்
சந்ததம் பேத மாவார் தமக்கயிக் கியங்கூ டாதே.

(இ-ள்.) இந்த நீ தொம்பதத்தி னிலக்கியப் பொருளாம். எ-து. இந் நிலையாயுள்ள நீ யென்னுங் கூடஸ்தனே தொம்பதத்தினது இலட்சியார் த்தமாம்:—என்றும் பந்தமில் பிரம மேதற் பதந்தனி னிலக்கி யார்த்தம், எ-து. எப்போதும் பந்தரகிதமாயுள்ள அதுவென்னும் பிரமமே தற்பதத் தின் இலட்சியார்த்தமாம்:—அந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்களே வாச்சி யார்த் தம், எ-து. ...ள்ள சீவேச ரெனப்படுமவர்களே, நீ யென்னுந் தொம் பதத்திற்கும், அதுவென்னுந் தற்பதத்திற்கும் வாச்சியார்த்தமாம்:—சந்த தம் பேத மாவார் தமக்கயிக் கியங்கூடாதே, எ-து. ஐக்கியமாக்கினும் எப் போதும் பேதமுறுவாராதலி னிவர்களுக் கைக்கியமென்பதே கூடாது, எ-று.

நீ தொம்பத மென்றதனால் அது தற்பதமெனவும், பிரமந் தற்பத மென்றதனால், கூடஸ்தன் தொம்பதமெனவும், அந்தமாமென்றதனால் ஆதி யெனவும், சீவ னீச னவர்களே வாச்சியார்த்த மென்றதனால் தொம்ப தந் தற்பதம் நீ அது வெனவும், உரைகொண்டாம். பேதமாவாரெனப் பொதுப்படக்கூறினும் சமஷ்டி வியஷ்டிபேதஞ் சாகுதிக்கின்மையின் சீவே

சனைக் குறிக்கப்பெற்றும். பெறவே கற்பித சைதன்னியமொன்றுமிற்று. இது குருபூர்வமாக வுபதேசிக்கப் புகுமர்த்தம்.

(க-து.) ஐக்கிய மிளையதற்கெனவும், கூடாமை யிளையதற்கெனவுங் கூறியதென்பது. அர்த்தத்தா லாகிவருவித்தாம். (எசு)

எஎ - கவி. அ - கை.

[ஐக்கியங் கூடாமைக் கே இக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பேதமா னதுவுங் கேளாய் பேராறு மிடங்க ளாறு
மோதரு முபாதி யாறு முடலாறு முணர்வி னாறும்
பாதலம் விசும்பு போலப் பலதூர மகன்று நிற்பா
ராதலா லிவர்க்கெந் நாளு மைக்கியமென் பதுகூ டாதே.

(இ-ள்.) பேதமா னதுவுங் கேளாய், எ-து. முன்னர்ப் பேதமென் றமே யதுவு மின்னதெனக் கூறக் கேளுதி:—பேராறு மிடங்க ளாறு மோதரு முபாதி யாறு முடலாறு முணர்வி னாறும், எ-து. சீவேசரென்னும் பெயர்களாலும் பூமிமுதலிய விடங்களாலும், கைலாய முதலிய விடங்களாலும், சொல்லுதற்கரிய சமஷ்டி வியஷ்டி யென்னு முபாதிபேதங்களாலும், காரணசரீரம் காரியசரீரமென்னுந் தேகபேதங்களினாலும், பேரறிவு சிற்றறிவென்னு முணர்வுபேதங்களாலும்:—பாதலம் விசும்பு போலப் பலதூர மகன்று நிற்பார், எ-து. பாதாளமுஞ் சுவர்க்கமு மெங்ஙன மதிதூரமோ வதுபோ லவ்வள வதிதூர நீங்கிநிற்பார்கள்:—ஆதலா லிவர்க்கெந் நாளு மைக்கியமென் பதுகூடாதே, எ-து. ஆகையா லிவ்விருவர்க்கு மைக்கியமென்ப தெந்நாளுங் கூடாது, எ-று.

பெயர், இடம், உபாதி, உடல், உணர்வு, என்னுமிவைகளால் தனித் தனி பேதமுடையோர் சீவேசர். எனவே, இங்ஙனம் பேதமுற்ற சித்தம் என்று மெல்லலுறுதென்பதைக் குறிக்கப்பெற்றும். அவர் பேதமுறுவதா லாயபய னெமக்கென்னையென்னுங் கடாவி னிறுவிடையெனக்கொள்க. நானென்றுதாருலகி லொருவரு மில்லை, அதனை யாராயப் புகுவாரு மில்லை. உளரெனில் ஆராய்ந்தாராய்ந்து சென்று சென்றெட்டாமை யினங்கே பொருளல்லதைக் கொண்டனர், கொண்டதனுற் றுவிதபேத மகற்றக்கிட்டியில்லை, இல்லாததாற் சிற்றறிவு சிற்றின்பம், பேரறிவு பேரின்பமென்னும் பேத மெங்ஙன மகலும், அகலாததால், சுகம் தனக்குயிலென்ப தெங்ஙன நீங்கும்; நீங்காதாகவே, தேகமே நானென முன்போல் வரும். வரவே, ஆண் பெண்பேதந் தானேவரும், வரவே, மோகாதிகட் கிடமாம், இடமாகவே, பந்தம்பலப்படும், படவே, ஆலம்விழுதுபோற் கெட்டியாம். இவையெல்லாம், நானென்னை நானாகக்கொண்ட விபரீதத்தாலன்றோ; இங்ஙனமாய வவசரத்தில் உடனழுவில் உடலையன்றி நானெனக்குப் பொருளறியா தொழை நானென வறிவர். உடலோடொழிந்ததெனில், உட லுறுதிகவேண்டுமே.

ஆகுமெனின், அன்னியத்தா லறியப்படாமலும் அபிமானிக்கப்படாமலும் உபசரிக்கப்படாமலும் தானே கர்த்தத்துவமாய் நின்று ஆலிங்கன முதலிய வற்றாலாய சுகப்பேற்றை யனுபவிக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றே. ஆதலி னகர்த்தா. இதனைத் துணைக்கருவியாகக்கொண் டனுபவிப்போன் கர்த்தா. அவனே ஆன்மா. அவ னுடலன்று. அவன் சித்து. உடல் சடம், ஆதலின் எங்ஙனம் ஒன்றும். போகதாகமுடையோன் ஆன்மா. அவனுக்கிவ்வுடல் நீங்குவதாற் போகதாக மொழிந்ததோ? இல்லையே. ஒழியாதளவு மிதுபோன்ற வுடல் யாதேனும் வேண்டும். வேண்டவே, எங்ஙனஞ் சென்மமகல்வூர். அகலாதளவும், அல்லலுறுது ஆதலால், நானென்பதை யறிந்தே தீர வேண்டும். இதனை மறுத்தற்கிடமின்று. நானென்பதை யுள்ளவா றறிந்தா லப்போது பேதமெங்கே? அறியாதளவு முன்னெனக் குறிப்பிக்கப் பேதங் காட்டப் புகுந்ததன்றி வேறன்று. அறிவையன்றிச் சீவேச ரின்றுதலா லத்தாட்டத்தி லேகம். இது இலட்சியார்த்தம். தன்னை யறிவேவடிவெனக் கேட்டுங் காணுதானுங் கயனுமெனக் காணுமாதலா லவனுக் குபாதி யன்றிச் சீவேசரொன்றுக்குப் பொருள் வேறென் றெங்ஙனம்படும். படாது, ஆதலினக்காட்டுத்திற் சீவேசர் பெயர் இடம் உபாதி உடல் உணர்வு முதலிய வற்றாற் பேத மாகக் காணப்படுகின்றே; ஆதலிற்பேதம். இது வாச்சியார்த்தம்.

(க-து.) இலட்சியார்த்தம் ஏகத்தையும், வாச்சியார்த்தம் பேதத்தையும் விளக்குகின்றதென்பது, இனி யேகமாதற்குப் பேதங் காட்டியதென வறிக. (எஎ)

எஅ - கவி. அ - கை.

[வாச்சியார்த்தமென்னும் பேதவாதத்தை மறுத்தற்கு இலட்சியார்த்தமென் றபேதவாதமாய் நின்றுள்ள மூன்றிலக்கணை வாக்கியத்தின் பெயரை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்பே தமா
யிடாகிற் பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வர்
இடமான தாவு மூன்றாச் செப்புவார் விட்ட தென்றும்
விடவிலா தென்றும் விட்டு விடாததென் றும்பே ராமே.

(இ-ள்.) வடநூல் வல்லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்பே தமா யிடாகில், எ-து. சமஸ்கிருதப் பூரணபண்டிதர் வாச்சியார்த்தத்திற் பிரதிபாதிக்கும் வாசகார்த்தம் பொருந்தாமாகாமற் பேதிக்குமாயின்:—பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வர், எ-து. பேதமின்றி யனர்த்த மர்த்தரூபமாக விளங்க இலட்சணவாக்கியத்தால் திருத்திப் பொருள் கொள்வார்கள்:—இடமாக வதுவு மூன்றாச்செப்புவார், எ-து. அந்த இலட்சணவாக்கியமு மூன்றுவிதமா யிருப்பதாகத் இடமாகக் கலைவல்லோரே

சொல்வார்கள்:—விட்ட தென்றும் விடவிலா தென்றும் விட்டு விடாத தென்றும் போாமே, எ-று. அவை, விட்டலக்ஷணையென்றும், விடாதலக்ஷணையென்றும், விட்டுவிடாதலக்ஷணையென்றும் பெயர்பெறுவனவாம், எ-று.

வாசகப் பொருள் சோாம விடாாதல் என்பது; அவர்கள் வாச்சியார்த்த முழுது முணர்ந்தவிடத் தையந்தோன்றுமாறு; நாமுஞ் சிவமாதலி னிப்பேத மென்றகலுதுமோ வெனவரும், வரின், யாமாரெனவரும். அடிமைத் திறத்துக் கனர்த்தமாமெனின், இதன்பலன் யாதெனவரும். நல்வினைதீவினைக் கியைந்த சுகதுக்கமெனின், ஒன்றிலொன் றில்லாமற்போத லப்பயுனுக் கியல்பு, நமக்கியல் பிவற்றோடு மொத்துண்டிருத்தலோ வெனவரும். இருவினையொப்பு, மலபரிபாக முதலிய பயன் வேறுள, இவற்றிற் கியைந்த தவம்புரியி னிவையும் வாய்க்கு மப்போ திவ்விடர் நீங்குமெனின், இப்போதில்லாத வப்பய னெப்போது மிருக்குமாவெனவரும். அது கேள்வியல்லவெனின், யானே யையமயமாயிருக்கின்றேன், விடையு மையமயமாயினென்செய்வேனெனவரும். அதற்குறுதிமொழி யில்லாமற்போதலே விடாாதலெனவறுக்... பொருளாம்வண்ணமென்றது; எதைச் சிவமெனல். எதை யீசனெனல். உபாதிகுணமெனின், ஓர்முதலன்றே யிவை யோர்முதலுக்குந் துணைக்கருவியா... வெனவரும். ...துவாறு லறிகின்றதோ வதுவெனின், புடைபெயர்ச்சியா? அதுவுய வினைமுதலன்றே யெனவரும். விருதிமுதல் பகுதியிறுதியாகக்கிடந்த தத்துவக்கூட்டங்களெனின், தத்துவ சோதனையில் அல்லவல்லவென்று வாலாமா லெனவரும். அறிவெனின். சின்னவறிவு, பெரியவறிவென்று வரலாமாவெனவரும். உபாதியாதியாலெனின், முன்னமே யறிவன்றென முடிந்ததே யெனவரும். இங்கே விடைதாற்கு மொழியின்மையி னிது இலக்ஷணாவாக்கியமின்றியமையாதென்பது பற்றியென்க. கொள்வரென்னும் வினைக்கு வடநூல்வல்லவர்களெனவே, சொல்லுமென்னும் வினைக்குங் கர்த்தா சுருதியெனக்கொள்க.

(க-ரை.) லக்ஷணார்த்தமின்றித் தாவிதபேத மறுதென்பது. லக்ஷணார்த்தமெனினும், லக்ஷியார்த்தமெனினு மொக்கும்.

வி௫.—மீமாம்சத்திலுள்ள கர்மம், பத்தி, ஞானம், என்பவற்றுள் கலைவல்லோரும் ஞானத்தை யேவாழ்தற் கேதென்னை?

விடை.—அஃதெட்டாமைபற்றி.

வி௫.—அதனாற் கல்விஞானத்துக்குச் சிறப்பென்னை?

விடை.—தம்மை யொழுக்கவழி நடாத்துதலே யென்க.

வி௫.—இவரேறு முனராவிடத் திவர்செய்த பாஷியத்தி லென்சிறப்பு?

விடை.—இவர்போன்றனர் முதிக்குமதிப்பே யெனவுணர்க.

வி௫:—தாவிதபாவ முடலிலோ? உணர்விலோ? உடலிலெனின், உணருமா? உணர்விலெனின், அவ்வுணர்வு தன்னை யறிதற்பாலதா? அயலை யறிதற்பாலதா? தன்னை யறிதற்பாலதெனின், அயலொன்றுண்டா? அஃதிரண்டாகுமா? இவையெல்லாஞ் சொல்வாதமெனின்,

விடை:—இதற்குமேற் றோன்றுமையின், குதர்க்கமென வோராது தர்க்கமெனவெண்ணி முன் பின்பொருத்தமின்றி வாதிப்ப தினுவேயன்றி வேறோர் பசையு மின்றென வுணர்க. (எஅ)

எகூ - கவி. அ - கை.

[மூன்று லக்ஷணார்த்தத்தையு முதாரணமுடுத்தா விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப் போடு தென்றுந்
தங்கிய சோயந் தேவ தத்தனென் றுஞ்சொல் வார்க
ளிங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிந்தமூன் றுரைக ளாலே
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாந் தானே.

(இ-ள்.) கங்கையிற்கோஷமென்றுங் கறுப்புச்சேப் போடு தென்றும், ...விட்டலக்ஷணையென்பது; கங்கைக்கண்ணுள்ள இடைச்சேரியென்றும், ...விடாதலக்ஷணையென்பது; கறுப்புஞ் செப்பு மோடுகின்றனவென்றும்:—தங்கிய சோயந் தேவதத்தனென்றுஞ் சொல்வார்க ளிங்குதாரணங்களாக்கி, எ-று. விட்டுவிடாத லக்ஷணையென்பது; அவனெனவு மிவனெனவு நின்றுளான் தேவதத்தனென்று மிவற்றை யிங்கே யுதாரணங்களாக்கிச் சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்:—இந்த மூன்றுரைகளாலே துங்கநூல்விரோதமான சொல்லெலாம் பொருளாந்தானே, எ-று. இந்த மூன்று லக்ஷணார்த்தத்தினாற் பிரபலசுருதிக்கு முரணுமவற்பசுருதி வாக்கியங்களனைத்தும் பொருளாகமுடியும், எ-று.

கங்கைக் கிக்கரையினின்றோன் செவியிலக்கரையில் தயிர்விற்போள் சத்தங்கேட்டவன் அவ்விச்சத்தங் கங்கையின் கண்ணுள்ளதாகக்கருதிநீரிலிருக்குமா விடைச்சேரி, கரையிலிருக்கும். நீரிலிராதென்பழிக் கங்கைவிட்டது. அதுபோல, உணருந்தர்ம முபாதிதோறு மிருத்தலி னஃதுபாதியின் தர்மமா? வேறொன்றின் தர்மமா? சடமாதலி னுபாதியின் தர்ம மன்றென்புழி யுபாதி விட்டது. (இது விட்டலக்ஷணை.) இங்கே யுபாதியென்றது, தூல முதலிய மூன்றுதனுவை. ஒருவன் தனது கறுப்புப்பசுவையும், செவப்புக்குதிரையையும் பற்றச்செல்லும்போது, அவைகள் விரைவாகவோட விவனுந்தொடர்ந்துநின்று அம்மார்க்கமா யெதிரில் வருவோனைக்கண்டு, கறுப்புஞ் சிவப்புங் கண்டையாவெனக் கேட்க, அதற்கவ னிரண்டு மோடுகின்றனவெனக்கூற, இதனால் கருமையுஞ் செம்மையுங் குணமாயிற்றே யஃதோடுமோ? ஓடுதலாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு வினைமுத லுடலாயிற்றே, அந்தவுடலே குணியென்

னப்பட்டது, படவே அவன் குணத்தைக்கேட்க, குணத்தைவிடாது குணி யைக்கண்டு விடைதந்தானென்றாயிற்று, ஆகவே குணம்விடாதது. அது போல, முன்னு ருபாதியன்றென நின்றது யாதெனின், அது மனோவாக் குக்காயங்களா லின்னதென வறிதற்கரிதாதலின், குணங்காரணமாக வறிய வேண்டுமென, நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், சத்து, சித்து, ஆன ந்தம், இவைபோன்ற பரவஸ்துவுக் கியைந்த எண்ணிறந்த குணங்களமை க்கப்பட்டன. இவைகளில் யாதேனு மோர்குணங்காரணமாக வறியநின்ற து, பரம், எனவே, குணம்விடாதது. (இது விடாதலக்ஷணை.) இங்கேகுண மென்றது, சகுணங்களை. தேவதத்தனென்னும் பெயருடையோ னொருவன் காசியிற் சிலகால மரசனாயிருந்தான். அஃதூழ்வழியா வந்ததுபோனீங்க, அதனால் விரத்திவந்து தென்றிசையில் சந்நியாசியானான் என்றுபிடித்து, அவ்வரசவேடமும், அக்காலமும், அவ்விடமும் ; இந்தச் சந்நியாசவேட மும், இக்காலமும், இவ்விடமும், தேவதத்தனை யன்றி யில்லாமையின் அரசனே சந்நியாசி, சந்நியாசியே அரசன், என்றாகவேண்டுமென்றே ; ஆயி னும், [illegible]ற் சந்நியாசமும், சந்நியாசத்திற் குடும்பமும், ஒன்றி லொன்றில்லை, இல்லையேனும், இவ்விரண்டினுந் தேவதத்தனிலனோ, உள னெனின், இவ்விரண்டுந் தேவதத்தனு லனெனின், இவனையன்றி [illegible] யுளவோ? இல்லையெனின், தேவதத்தன் மாத்திர முண்மை, ஏனை[illegible] வடமுந லிய வனைத்துங் கற்பனை. இவனுவையல்லனுதலின்விட்டு[illegible]வனையன்றி யவை யில்லையாதலின் விடாதும் இருப்பதுபற்றி இது[illegible]ட்டுவிடாதது. இதுபோல அறிவல்லாத் நானென்பதெங்குமில்லை, [illegible]ளதே லறியட்டும். இலதே லறிவாகட்டும். எனவே, அறிவையன்றி நானெனவில்லை, நானெ ன்று மகம்பாவ மில்லாத வுயிர்களில்லை யென்றாயிற்று. ஆகவே, இனைபா விடமல்லாத வுயிர்களுளவோ? இலவோ? இலவெனின் எந்தத் தினைபாவிட ங்கட் சென்று முரியன? யாதுக்கு முரியதன்றெனில், இந்தவுயிராகிய வறி வு ; எந்தக் காலமிடங்கட்கும் பெயர்கட்கு முரியது ? [illegible]தாக்கு முரியதன் றெனின், அப்போதறிவு யாவு மல்லவாகவேண்டும். அ[illegible]லவெனின், இத் தினைபாவிடங்க ளன்னியமாகவேண்டும். ஆகாதெனின், யாவு மறிவல்ல வெனவும், அறிவன்றி யில்லையெனவும் பெற்றும். அறிவு உண்மை. அயல் கற்பிதம் அயலல்ல வறிவென்புழிவிட்டது. அறிவன்றியயலில்லையென்புழி விடாதது. (இது விட்டுவிடாத லக்ஷணை.) இங்ஙன முணர்ந் தனுபவித்த ல், இலட்சியார்த்தம். இங்ஙன முணராது பாவித்தல், வாச்சியார்த்தம். இது நிஜானுபூதி வாக்கியமென்பதை யறியவேண்டின், இனந்தோறும், சகலத்தில் யாவுமாயும் கேவலத்தி லல்லாததாயும், நீயாநிற வறிவு நிற்பதைக்காண லாம். ஐயந்திரிபுக்கிடமின்று. இங்ஙனமுணர்ந்தார்க்கே[illegible] யிம்மையில் தானே முத்தியென்பது கூடும். என்னை, "ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்து" என்றார் திருவள்ளுவநாயனார். ஞான

காண்டமாகிற விம்மூன்றிலக்ஷணவாக்கியத்தால், கர்மம், பக்தியென்னு மிவ் விரண்டு காண்டமாகிற வாச்சியார்த்தமனைத்தும் பொருளாதற் கிடமின்மை யின் இந்த மூன்றுவகைகளாலே துங்கநூல் விரோதமான சொல்லெலாம் பொருளாந்தானே யென்றார். துங்கநூல், உயர்வுநூல். அது, பிரபலசுருதி. அது, ஞானகாண்டம். விரோதம், எதிர்மறை. துங்கநூலுக்கெதிர்மறை. பக்தி, கர்மம், இவை அற்பசுருதி. ஆதலின் துங்கநூலென்பது, பண்புத் தொகை. ஞானகாண்டமின்றேல் யாவுமுரணும். மதத்தரோ சான்று.

௮௦ - கவி. ௮ - கை.

[இந்த விலக்கணு வாக்கியத்தைமாத்திரம் [illegible]விடாது சிந்திக்கின் அவிதபாவ மிறக்குமென்பதை [illegible]க்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்த
மன்னிய தேயங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாஞ்
சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டுத் தொகையிலக் கியம்விடாம
லுன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டும்.

(இ-ள்.) பன்னிய சோயமென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்தம், [illegible] முன்னர்க் கூறிய சோ, அயம் என்னப்பட்ட பதங்களின் வாச்சியா ர்த்தமா[illegible],—அன்னிய தேயங் காலமவனிவ னென்பவெல்லாம், எ-து. வெவ்வேறு[illegible] இடமும், காலமும், அவனும், இவனும், எனச்சொல்லப்பட்ட வனைத்துமாம்:[illegible] சொன்னவிவ் விரோதம்விட்டுத் தொகையிலக்கியம் விடா மலுன்னிடின், எ-[illegible] இங்ஙனமாகக்கூறிய விவ்விரோதக் கற்பிதங்களை விட்டு முடிவாயுள்ள[illegible] இலக்கியார்த்தத்தை விடாது சிந்திப்பையாயின்:— தேவதத்தனொருவனை[illegible] வெளியாக் காட்டும், எ-து. தேவதத்தன் கற்பிதங்க ளல்லனாதலி னவனை[illegible]த்திர மவ்விலக்கியார்த்தம் பிரத்தியக்ஷமாகக் காட்டி விடும். எ-று.

சோ, அயம் [illegible]ாச்சியார்த்தமெனவே, தேவதத்த னிலக்கியார்த்தமென் றாயிற்று. ஆகவே, சோ, அயம், என்பவை, சுத்தம், அசுத்தமென நிற் கும். சுத்தம், கூடஸ்தபிரமம், அசுத்தம், ஜீவேசன், கூடஸ்தபிரமத்திற் கைக்கிய முரணின்றித் தானேயமையும். ஜீவேசருக் குபாதி குணங்கள் சம ஷ்டி வியஷ்டியாயும், பேதகாரண காரியமாயுமிருத்தலின், [illegible]யம்முழுது முரணும். முரணுவவசரம், இலட்சியார்த்தம். முரணு[illegible]வசரம், வாச்சி யார்த்தம். ஆதலின் தொகையிலக்கியம் விடாமலெனவும், சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டெனவும், இங்ஙனமாகிய நிலையாலன்றி யேக்கைதன்னியம் விளங்காதாதலின் உன்னிடிற் றேவதத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டு மெனவுங் [illegible]றினார்.

(க-து.) உண்மைவிளங்கற்பாலது விட்டுவிடாத இலட்சணையென்பது. விளங்கல், தன்னைத்தான் காண்டலே. தன்னைத்தான் காணுமாறிங்ஙனமென.

வறியாதார், எங்ஙனமாய நிலைசொல்லினுங் கேளார். ஈரப்புநீர் போல்வ தன்றி யானந்தம் ரோஜைபோல்வதன்று. இனிக்கூறுநிலையானு முணர்க.

ச:—அயம், சோயம். இது குணசந்தி. (அ௰)

அக - கவி. அ - கை.

[தற்பதம் தொம்பதமென்னு மிருபதங்களும் அவற்றினி லக்ஷி யார்த்தங்களு மைக்கியத்தை யுணர்த்தற்பாலவென வசிபதங் காட்டுநிலையை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தத்துவப் பதங்க டாமுஞ் சாட்சியாய்ப் பிரம மான
வத்துவை விடாமற் பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு
நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னு
மர்த்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத மைக்கியங் காட்டும்.

(இ-ள்.) தத்துவப் பதங்கடாமும், எ-து. பேதம் அபேதமென்பவற்றுள் அபேதநிலையை யேற்றற்கியைந்த வவசரத் தற்பதந் தொம்பதமென்னு மிவ்விருபதங்களும்:—சாட்சியாய்ப் பிரமமான வத்துவைவிடாமல், எ-து. சாட்சியாய் நின்றுள்ள கூடஸ்த பிரமமாக விளங்கிய சுயஞ்சைதன்யத்தை இலட்சியிக்கும் இலட்சியம் விடாமல்:—பேதவாச்சியார்த்தத்தை விட்டு, எ-து. ஜீவேஸ்வர பேதமாயுள்ள வாச்சியார்த்தத்தைக் கையகவிட்டு:—நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகுமென்னு மர்த்தமும், எ-து. எப்போதும் பிரமமே கூடஸ்தனும், கூடஸ்தனே பிரமமாம் என்னு மர்த்தமும்;—அகண்டமென்றே யசிபத மயிக்கியங் காட்டும், எ-து. ஏகமென்றே யசிபதமானது அவிநாசத்தை விளக்கும், எ-று.

சாட்சியாய்ப் பிரமமான வத்துவென்றதனால், இலட்சியார்த்தமாயிற்று. பேதவாச்சியார்த்த மெனவே, அபேதலட்சியார்த்தமென்பதுவுமாகொண்டாம். தத்துவப்பதங்கடாமும் அர்த்தமும் ஏகமென்றே அசிபதமானது ஐக்கியங் காட்டுமெனக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அசிபதமானது; வாச்சியார்த்தத்தை விட்டு வத்துவைவிடாமல் ஐக்கியங்காட்டுமென முடிக்க. அது நீயாரும் நீயது வாகுமென்பது ஏகாரந் தொக்குநின்றனவெனக் குறிக்கின்றது. இலட்சியார்த்தங் கூடஸ்தபிரமமென்றதனால், வாச்சியார்த்தஞ் ஜீவேசரென்றாயிற்று. அசியென்னும் பதமானது ஐக்கியத்தையே காட்டாநிற்கும்பதம்.

(க-து.) அசியென்னும் பதம், வாச்சியார்த்தத்திற் பிரமமெனப் பொருடந்து, இலட்சியார்த்தத்தில் ஐக்கியப்பொருளைத்தரும். இவ்வைக்கியத்தை மறுப்பா ரிதனை யேற்றற்கோ ருத்திசொல்லுதும். அதாவது; உடல்தோறு நிற்கு மறிவு வுடலன்று, அப்போது பிரத்தியேகவஸ்து. அதனை யறியவேண்டிநின்றான் குறியி லுடல்தட்டுமோ? தட்டாவிடத் தவனுக் கறிவு பலவோ? ஏகமோ? பலவெனின், உபாதிதட்டவேண்டும். இன்றெனின், ஏகமா

க்கவேண்டும். இங்ஙனமாவதாலும், அனுபவ மிருத்தலாலும், மறுத்தற்கொண்ணாது. (அக)

அஉ - கவி. அ - கை,

[ஐக்கியத்திற் கியைவ தினையதெனவும், இயையாத தினையதெனவும், உபமான பூர்வமாக விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன் றுமெய் போது
மிடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெய் போது மேகந்
திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே.

(இ-ள்.) கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே, எ-து. கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமும், மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாயமு மித்தையே:—குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன் றுமெய் போதும், எ-து. கடாகாயமும் மேகாகாயமு மெய்போதுங் கலந்தேகமாதற்பாலன:— (அதுபோல,) இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெய் போது மேகம், எ-து. ஆதாரமாயிருக்கு மிடமாயுள்ள பிரமமும், கூடஸ்தனுமாகிய விரண்டு மெய்போது மேகமேயாம்:—(ஆதலின்,) திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே, எ-து. ஐயந்திரிபு மின்றித் திடமாகச் சுவானுபூதியாகிய சிவோகமென் றிருந்திடு, எ-று.

வாச்சியார்த்தமாகிய ஜீவேசர் மித்தையாதலா லவர்கட் கெங்ஙனமைக்கியங் கூறத்தகுமெனின் கூறுவார், உபமானத்தாற் கடநீரின் மேகநீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யேயெனவும், மேகநீரில் வானென்றதனால், குடவா னென்றாற்போல மேகவானென்றும். இதனால் கடாகாயமும் மேகாகாயமு முண்மையாதலி னிரண்டுங்கூடி யேகாகாயமாகத் தகுமென்பார், குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன் றுமெய் போது மெனவும், அதுபோலக் கூடஸ்தனும் பிரமமு முண்மையாதலி னிரண்டுங்கூடி யேகசைதன்னியமாகத் தகுமென்பார், இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெய் போதுமேகமெனவும், இதுவே ஸ்திரமான வனுபூதியென்பார், திடமாகச் சுவானுபூதியெனவும், இதுதா னகம்பிரமமென்பார், சிவோகமெனவும், இதனினு மேலாய நிலையெவ்விதத்தினு மில்லையாதலி னிருந்திடாயே யெனவுங் கூறினார். சிவ அகம், என்பது, சிவோகமென்றாயிற்று. எவ்வுயிருமாகிய சிவனுமாம் தேகோகம், பிராணோகம், இந்திரியோகம், மனோகம், புத்தோகம், அகங்கார முத்தோகம், பூரணானந்தோகம், சத்தோகம், சித்தோகம், சாந்தோகம் முதலிய விவைபோல்வன பிறவுமாகத் தானதற்பாலதின் முடிவாகச் சிவோகமென்பது சுருதி யுத்தி அனுபவ சித்தமெனவறிக.

(க-து.) ஐக்கியநிலை சிவோகமென முடித்துச் சும்மாவிருந்தலே ராசியோகமென்பது. இஃதுபதேச முடிபு. (அஉ)

அ௯ - கவி. அ - கை.

[அவ்வுபதேசத்தா லிவன் தரிசித்த நிலையபேதனை விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமற்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுந் தள்ளி யுள்ளிற்
கொஞ்சமா யிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மென்று
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான்.

(இ-ள்.) தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல், எ-து. துக்கநிவிர்த்திக்குத் தஞ்சமாய் நின்றுள்ள குருநாதன் சொல்லுக்கொத்த தத்துவ சோதனைவழித்தாய்ச் சென்று பிறழ்ந்து தவறாமல்:—பஞ்சகோ சமுங்கடந்து பாழையுந் தள்ளி, எ-து. பஞ்சகோசங்களையு மொவ்வொன்றாகக் கடந்து அப்பாற் றோற்றும் பாழையு மொழித்து:—உள்ளிற் கொஞ்சமா யிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மென்று நெஞ்சமு நழுவி, எ-து. உள்ளத்தின்கண் ணொழிந்த பற்றுக்களன்றி மிச்சமாக வொதுங்கி மறைந்துநின்ற அற்பவாசனை விருப்பையும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரமமென்று நினைவும் மெல்ல நழுவி:—ஒன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான், எ-து. ஏகமாகப் பிரகாசித்துநின்ற பரிபூரண சைதன்னியத்தை யகக்கண்ணால் தரிசித்தனன், எ-று.

தத்துவவழி, தத்வமசி யென்னும் வாக்கியவழியைத் தப்பாமல், கடந்து, தள்ளி, விட்டு, நழுவி, கண்டான் எனமுடிக்க. கொஞ்சமா யிருப்பென்பது பே... தொழிய மிந்த வாசனை. நழுவுதல் சுத்தசங்கற்பமும் நீங்கு தல். ஒன்றாய் நின்ற பூரணத்தைக் கண்டானென்பது திரிபுடி யிழப்பைக் காட்டுகின்றது. ...யே, கண்டு..... புழிக் காணுதல் ஞானம், காணப் படுதல்ஞேயம், காண்பான் ஞாதுரு; இங்ஙன மிருக்குந் திரிபுடி யிழப்பென லெங்ஙனங்கூடும்? இது சொப்பிரகாசத்தின் மகிமை. என்னை, "அத்துவித வத்துவைச் சொப்பிரகா சத்தனியை" என்றார் தாயுமானவர். உள்ளத்திலெ ன்பது உள்ளிலென விடைக்குறையாய் நின்றது.

(க-து.) குருநெறிச்சேறலா லாய பயனைக் கண்டனனென்பது. இது தான் ஞானகதப்பிரத்தியட்சமென்பர். ... இதனையறியாதா ரென்சொ லினு மென்னை? இதனைத் தானேதானாகவிளங்கலென்பர் சத்துக்கள். (௮௯)

அ௯ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் விளங்கிய பிரத்தியட்சஞானத்தின் பின்னர் விளைந்த வனுபவங்களை யினிவரு விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுகர ணாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற் குருவுங் காண
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானான்.

(இ-ள்.) அநுபவா னந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்டமாகி, எ-து. சொப்பிரகாச வெழுச்சிக் கநுபவமாயுள்ள தடையற்றவானந்தப் பிரவாகத் தில் மூழ்கி, மூழ்கிய யகண்டபரிபூரணமே தானாகி:—தனுகர ணங்களாதி சகலமு மிறந்து, எ-து. தனு கரண புவன போகங்கள் முதலிய சகல கற் பிதமும் நசித்து:—சித்தாய் மனதுபூ ரணமாய், எ-து. தெரிவேவடிவாகியும் சின்மாத்திரமான மனது பரிபூரணமாகியும்:—தேக மானசற் குருவுங் காண: எ-து. பூரணமே மானிடத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிய சற் குருநாதனுங் காணும்படி:—நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவமா னான், எ-து. ஆங்காமல் நாங்குதலாகிய நனவிற்சுழுத்தி நிலையதாகியும் சற் புத்திர னின்று தனது ... ஆகிய நிர்விகல்ப ... லாந்த வடிவமாயினன், எ-று.

பிரவியந்தக னொருவ னொரு ... தவகதியால் தனக்கு விழிவர அத னால் பூதநிளகாவைக் கண்டாங்கு இவன் ஞானநிலைகளைக் கண்டான், அவ னுக்குப் பயகம்பநுதிக னெய்மான மின்றோ? அங்ஙன மிவனுக்கு மின்றாம். இன்றாகவே யிங்ஙனமாய வநுபவானந்த மவனுக்குச் சற்றே, அதுபோ லிவனுக்குச் சற்றே அன்றாதலின் அநுபவானந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்டமாகி யெனவும், அவனுக்குச் சூரியப்பிரகாச மேலீடும் ஆனந்தமே லீடு முண்டாகுமன்றோ? அம்மேலீட்டால் தனுகரணாதி நான்கு மிருக்க அவ னுக்குக் காணுமோ இவனுக்குக் காண, காணாதாதலின் தனுகர ணங்களாதி சகலமு மிறந்தெனவும், அவனறிவு சூரியப்பிரகாசமாய்நின்று பூரணமாகுமே, அதுபோல இவனறிவும், ஞானசூரியப்பிரகாசமாய்ப் பூரணமாகலாமே; ஆத லின் சித்தாய் மனதுபூரணமா யெனவுங் கூறினார். ... யான விழித்திறப்புக்கே யிவ்வளவு வியப்பாயின் ஞான விழித்திறப்புக்கெவ்வளவுகோடி வியப்பாக லாம். இதனைத் தெரிக்க விவ்வுவமை கூ... ... அநுபவ மில்லா ரெங்ஙன மிதனை யேற்பர். என்னை, "முக்கனியும் பாற்சோறு முன் னிருக்க நாயருந்திக், ... கிய சோற்றைக் கருதுவார் - எக்கலைக்கும், எல்லாப் பொருட்கு மிரும்பொருள்யா மென்றது, வல்லார்க் கடிமைபுகு வார்" என் றார் சொரூபானந்தர். தானுகிற வறிவைக் காணுதார் அறிவுக் கறிவெனக் குழறி ஞானவரம்பைக் காணாது வாளாபோயினர். இவரை ஞானியென் றேற்பா ரிவர்போல்வார். இவ... "கமானமென்பது ஞானவரம்பு" என்னும் பிரபலசுருதி முடிவை யெங்ஙனமேற்பர் ... மெட்டுவர். ஆயி னிவர்க... ஞானமே இதனுக்குக் கீழாய மோனவலயுதிளுன்று. இவரும் ... ஞானத்தமென்பர், இஃதயலேயோ? தன்னையேயோ? ... தன்னையெனின் தானே சச்சிதானந்த மென் னுர்களா? அயலையெனின் தானுமிற வறிவை யளவைகளா லளந்து தனக்க யல்காட்ட வலியுண்டாகவேண்டும், வலியின்றேல் சும்மாவிருக்கவேண்டும். தா னறிவு அய லானந்தமெனின், தனக்கானந்த மன்னியமாகவேண்டும். அன்னியமயின் தா னானந்தமென்று இருக்கவேண்டும். நல்லது, தனக்க யல் சிவம்; அது சச்சிதானந்தமெனின் தானென்னவாகவேண்டும். சத்துரு

சித்தெனின், அந்தச்சித்து தன்னையறிதற்பாலதோ? அந்நியத்தையோ? அன்னியத்தையெனில், அப்போது சடமாகவேண்டும். சடமெனின் சத்தென்ப தசத்தாகவேண்டும். ஏனெனின், தன்னால் தானறியப்படுவது சத்து. அன்னியத்தா லறியப்படுவ தசத்து. அசத்து சடத்தையா சத்தழித்தென்னல். இப்படித் தானிருக்கு மயலைச் சச்சிதானந்தமெனலும் பாலும். இதை நிற்க. பின்வரு மப்போது விளக்குதும். (அ௪)

(க-து.) நனவிற் சுழுத்தியிலையோடு சுபாவநிலையு மெய்திற்றென்பது.

அ௫- கவி. அ - கை.

[இவ்வாறுய நிட்டைதெளிந் தாசிரியனை வணங்கி நின்றென்றுசொல்வாருற் றெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அளிமக னெடும்போ திவ்வா றனபின் மனது மெல்ல
வெளியில்வந் திடவு ணர்ந்து விமலதே சிகனைக் கண்டு
துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்து
குளிர்முகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான்.

(இ-ள்.) அளிமக னெடும்போ திவ்வா றனபின் மனது மெல்ல வெளியில் வந்திட வுணர்ந்து விமலதே சிகனைக் கண்டு, எ-து. அன்புள்ள புத்திரனாகிய மாணாக்கன் வெகுநேர மிங்ஙனமாய நிட்டை புரிந்தபின்னர் மெல்லத் தனது மனம் துரியாதீதத்தினின்று துரியத்திவ்வர அதினின்று சாமானியமாக விஸ்மரணையில்வர அதினின்றும் விசேடமாகச் செகத்தாகஸ்புரிக்க அதினின்றும் பௌதிகமாகஸ்புரிக்க இங்ஙனம் ஸ்புரித்ததனா லுலகை நன்குணர, இங்ஙனமுணர்ந்ததனால் அமலமாகிய குருநாதனைக் கண்டு:—துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்து, எ-து. கண்களினின்று மானந்தபாஷ்பஞ் சொரியத் திருவடிகளை யஞ்சலியோடு வணங்கி மீண்டெழுந்து வலம்புரி யிடம்புரியாகப் பிரதட்சணம்வந்து:—குளிர்முகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான், எ-து. உபசாந்தவதனத்தையுடைய குருநாதன் கேட்கும்படி யஞ்சலிகரத்தனாக நின்றுகொண் டிதனைச்சொல்லுவான், என்றவாறு.

உணர்ந்து கண்டு தொழுது வீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்து கும்பிட்டு நின்று மென்மேல் வரும் வினையெச்சங்கள் சிறப்பேயன்றித் தனித்தனி வினைமுற்றாகக்கருதலிற் சிறப்பில்லையாதலின் ஒரு வினைமுற்றுக் கொண்டு முடிந்தன. (அ௫)

அ௬ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமாய வுதவிக்குக் கைம்மா றறியேனெனத் துதித்தலை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

ஐயனே யெனது ளேநின் றனந்தசென் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி

யுய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன்
செய்யவே றொன்றுங் காணேன் றிருவடி போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) ஐயனே எனது ளேநின் றனந்தசென் மங்க ளாண்ட மெய்யனே, எ-து. ஐயனே அடியே னுளத்தகலாது நின் றனந்த சென்மங்க டோறு மாண்டருளிய மெய்யனே:—உபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி, எ-து. என்னை விளக்குவிக்க வெளிதி லெழுந்தருளிய குருநாதனே நமஸ்காரம்:—உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி, எ-து. பிறவியினின்றுய்யும்படி நிரதிசயானந்த மாக்குவித்த வுதவிக்குப் பதிலுதவி நாயேன் செய்யுமா றொன்றுங் காணேன் றிருவடி போற்றி போற்றி, எ-து. நாய்போல்பவனாகிய யான் செய்யும்படியான மார்க்கம் வேறொன் றுங் கண்டிலன் ஆதலின் தேவரீர் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம் எ-று.

பிறவிகடோறு மெனதுளேநின் றாண்டதென்பது எற்றற்பாலதோ? தள்ளற்பாலதோ? தள்ளற்பாலதெனின், யாவரு மிங்ஙனமாய சுவானுபூதியெளிதிற் பெறலாமே; யா னெளிதி லிம்மையிற் பெற்றது, பிறவிதோறு மெனதறிவைத் திருத்தி வந்தமையால் எற்றற் பாலதேயென வறிக. இதனாலன்றே வுபதேசிக்க வெளிவந்த குருவே யென்றார். இதற்குக் கைம்மா றிவ னறிவாயவிடத்து வே றின்மையின், உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன் செய்யுமா றொன்றுங் காணே னெனப்பட்டது. இதனினு மேலாய வுதவி யின்றென்பதைச் சுருதி யுத்தி யனுபவத்தாற் காணலாம். இவ்வனுபவ மத்துவிதத்தி லொழிய வேனையவிடத் தின்றென்பதை ஞாயஞ் சோதனையாற் காணலாம். (அ௬)

அ௭ - கவி. அ - கை.

[அதற் காசான் சொரூப நிட்டனாக மாறிருப்ப தனினும் வேறு கைம்மா றில்லையெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கித்
திட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார்
துட்டமாந் தடைகள் மூன்றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான
நிட்டனா யிருப்பா யாகி னீசெயு முதவி யாமே.

(இ-ள்.) சிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கி, எ-து மாணாக்க னிங்ஙனங்கூற வதற் காசிரியர் மகிழ்ந் தவனைப்பார்த்து:—திட்டவா வென விருத்திக் கிருபையோ டருளிச்செய்வார், எ-து. திட்டவாவென் றவனை யருகிலிருத்தி மிக்க கிருபையோ டின்னு முறுதிமொழி கூறலாயினார்:—(அதாவது) துட்டமாந் தடைகள் மூன்றுந் தொடராமல், எ-து. மிகக்கொடியனவாகிய தடைகள் மூன்றுள, அவை மூன்றும் நின்னைத்தொடராமல்:—சொரூப ஞான நிட்டனா யிருப்பாயாகி னீசெயு முதவி

யாமே, எ-து. சொரூபஞான நிட்டையில் மாறாதிருப்பையாயி னதுதா னிசெய்வதாகிய வுதவியாகும் எ-று.

சொரூப ஞானநிட்டையாவது;—அறிவே வடிவாய்விளங்கல். உண் மைஞானிகள் வேண்டுங் கைம்மா றிதனையேயன்றி வேறொன்றனைக்குறிக்க கின்றது, இவர்கூறிய கைம்மாறு. எனவே, பொருள் புகழ் அடிமை முத லியவை வேண்டியன்று. இவை வேண்டினோர் அசாரியரெனப்படுவோர். இவரோ யுலகிற் பெரும்பான்மையோர். அவராரியர். ஆதலினிங்கிலே வழுவ ற்கவென்றுயிற்று. வழுவற்கவென்றது, நீ வழுவின் அங்ஙில வழுவும், வழு வின் சகந்தோன்றும், தோன்றின் அகமமதை யுண்டாம், உண் டாயின் த்தவினைவுக் கிடமாம், இடமாயின் தளையாம், தளையாயின்பிறவிக் கிடமாம், இடமாயின் ஒழிவின்றும், ஒழிவின்றுயின் அமைதியின்றும், இன்று யின் நித்தியநிருத்தியின்றும், இன்றுயின் அல்லலே யொழிவின்றியபயனு முடியு மாதலைப் பற்றியென்க.

(க-ஆ.) நீ வழுவாதிருப்பினுந் தடைக ளிருப்பதால் வழுவச்செய்யும், செய்யினும் முன்ன ரவைகளால் நீ பட்ட வருத்தத்தை யுன்னாக உன்னி டில் சொரூபநிட்டனுயிருப்பை, இருத்தலே கைம்மாறென்பிது. (அஎ)

அஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனந் தெளிந்த ஞானமு நழுவுமோவென் றையுற்ற மாணக்கனை
நோக்கித் தடைகள்வரின் அனுபவநழுவுமென
மீண்டுங் கூறுதலை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

நீ நானென் றிரண்டி லாமனிறைந்தபூ ரணமா யெங்கு
நானகத் தெரிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றுன்
றானகும் பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றோன்று
மானலுந் தடைக ளுண்டே லனுபவ முறைத்தி டாதே;

(இ-ள்.) நீ நானென் டிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கும். எ-து. நீயென்றும் நானென்றுங் கூறப்படும் பேதமிரண்டின்றி யெங்க னும் பரிபூரணமாக வியாபித்துநிறைந்து நானகத் தெரிந்த ஞான நழுவு மோ குருவே யென்றுன், எ-து. எனது சொரூபமாகத் தெரிந்துகொண்ட ஞானமின்னும் நழுவிப்போகவுங் கூடுமோ? எனது குருமூர்த்தமே? யென்று மாணக்கன் கேட்டான்:—தானகும் பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றோன் றும், எ-து. தானேதானக விளங்கிய பிரமஸ்வரூபமானது சற்குருவினு லும், பிரபல சுருதியினுலுங் காணப்படும்:—ஆனலுந் தடைக ளுண்டே லனுபவ முறைத்திடாதே, எ-து. அங்ஙனம் காணப்படுவதாயினும் அதனை மறைக்குந் தடைகளுள, உளவாகவாய்க்கி னனுபவ முறுதிப்படுமா? உறுதி ப்படாதே, எ-று.

தத்துவங்க ளனைத்தையு மாராய்ந்து தெளியத்தருவது ஞானமன்றி வேறன்று. அந்த ஞானத்தையன்றி நானென்பது வேறன்று. அந்தநான் பகிர்முகத்தில் நானீயென விரண்டாதற் கியைந்த கண்டங்களாயும், அந் தர்முகத்தில் நானீயென விரண்டாதற் கியையா தகண்டமாயும் நிற்ப தால் இங்கே முத்திநிசைக் கியைந்தவாறு நீ நானென் றிரண்டிலாம னிறைந்தபூரணமா யெங்கு நானகத் தெரிந்த ஞானமெனவும்; அஞ்ஞா னநிசையினும், ஞானநிசையினு முள்ள நானெனல் அவ்வவ்வாறு விளங்குறு், விளங்கினு மவை தானன்று தன்னையன்றி யவையில்லை, ஆதலி னழுவு இந்நிலை பேதங்களனைத்தும் விளக்கத்தக்கது ஞானனு கானுமிவ் விளக்கத்தில்தான் ஞானஞ்ஞான ரகிதமாயிருக்கவேண்டும், இவ் வமாக வேண்டுகிலை ஞானநுஷ்டான மன்றியவர்கண் ணுறுதிபடாது, அது பற்றித் தடைகளுண்டே லனுபவ முறைத்திடாதே யெனவுங் கூறினர்.

(க-து) தடைகள்வயத் தாகாவிடி னனுபவ நிலைக்குமென்பது. நூலால் மாத்திரமெனின் அனுபவம்வராது, சற்குருவால் மாத்திரமெனின் சான் றோரனுபவமு மிதுதானோ என்னு மையந்தீராது. ஆதலினிரண்டு மன்றி யமையாது. இது தெள்ளியோர்கடமை. (அஅ)

அகூ - கவி. அ - கை.

[தடையென்ன வினையதெனவும், அதனைக்கெடுத்த வினையதெனவு
மிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தடைகளே தெனிலஞ் ஞானஞ் சந்தேக விபரீதங்கள்
படர்செயு மந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே
யுடனுடன் வரும்வந் தக்கா லுயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே.

(இ-ள்) தடைகளே தெனிலஞ் ஞானஞ் சந்தேக விபரீ தங்கள், எ-து. தடைகள்யாதெனின்; அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமென்பன:—படர்செயு மந்த மூன்றும் பலசென்மப் பழக்கத் தாலே யுடனுடன் வரும், எ-து. துன்பத்தையே விளைவிக்கு மந்த மூன்றுவிதமும் அனந்தசென்மப் பழக்க த்தினலடிக்கடிவரும்:—வந்தக்கா லுயர்ஞானங் கெடும், எ-து. வந்தால் மேலாய ஞானப்பிரகாசங் கெடும்:—(ஆதலின்) அவற்றைத் திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாலே, எ-து. அம்மூன்றையு முறுதியாக நின்று கெடுத்தல்செய்தி கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் என்னு மிம்மூன்றேதுக்களாலும், எ-று.

அஞ்ஞானம்; பொதுவாகப் பழுதையைப் பாம்பெனவும், கட்டை யைக் கள்ளனெனவுங் கோடல். சந்தேகம்; பழுதையோ பாம்போவெ னவும், கட்டையோ கள்ளனோவெனவுங் கோடல். விபரீதம்; ஸ்திரமா கப் பழுதையன்று பாம்பெனவும், கட்டையன்று கள்ளனெனவுங்கோ

டல், கேட்டல்; சிரவணமாகிய சட்லிங்க தாற்பரியம். சிந்தித்தல்; மனனமாகியயுத்தி, தர்க்கம், அனுமானமென்பன. தெளிதல்; நிதித்தியாசனம், சமாதி, சாட்சாத்கார மென்பன. நிதித்தியாசனம்; மந்திரயோகம் பரிசயோகம் பாவயோகம் அபாவயோகம் மகாயோகமென்பன. சமாதி; சவிகற்பசமாதி நிர்விகற்ப சமாதி யென்பன. சாட்சாத்காரம்; சீவன் முத்தி விதேகமுத்தியென்பன.

(க - து.) தடைமார்க்கமும் அதனைக் கெடுக்குமார்க்கமு மினைய வென்த் தெரிவித்தாரென்பது. கணமும் விடாது பழகுக வென்றார் ச... (அசு)

௯0 - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனஞ் செய்யாவிடிற் பந்த நசியாதென்பதற் குவமை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்:

அக்கினி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தியால் வந்தபந் தழும்வே வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே,
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே.

(இ-ள்) அக்கினி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட்டாது, எ-து. மந்திரத்தினு லக்கினி கட்டுப் படுமாயின் சிறுதரும்பையு மெரிக்க மாட்டாது:—(அதுபோல்) மக்கின ஞானத் தியால் வந்தபந் தழும்வேவாது, எ-து. ஞானக்கினி மந்தப்படுமாயி னக்கணத்தெழுந்த பந்தந் தினைத்துணை யாயினு மதனை யெங்ஙன மெரிக்கும், அதனாலஃதெங்ஙன மெரிபடும்:—(ஆதலின்,) சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளித லாலே, எ-து, உடனே சான்றோர்பா லிடைவிடாது பழகிச் சந்தேகங்களைக் கேட்டலும் விடையைச் சிந்தித்தலும் சிந்தித்தவாறு தெளிதலுமாகிய விவ்வேதுக்களால்:—விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே, எ-து. அநுபூதிக்குத் தடையாயுள்ள அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமென்பவற்றைப் போக்குதல் செய்தி எ-று.

ஞானம் அக்கினியாகாவிடின் பந்தம் நீறுவதெங்ஙனம், நீறுகாவிடின் சின்மாத்திரமாகச் சகலமும் விளங்கலெங்ஙனம், விளங்காவிடின் அல்லலற்று மன மமைதிபெற லெங்ஙனம், இன்றேல் ஞானசாதனத்தா லென்பயன், ஆதலின் சான்றோர் பலரும் ஞானத்தழலென்றார். இதனை மறுப்பா ரநுபவித்தறியார். பிரமமெனினும் ஞானமெனினு மொக்கும். என்னை "பிரமமேயப் பிரம நெருப்பிடை, பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினால், பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின், பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள்" எ-ம். "அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள, அறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார், செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யோசில, றெறிய தாய புலன்களை யீவர்கள்" எ-ம்

கூறினார் கண்ணபிரான். மக்கின ஞானத்தியால் எனப்பாடமோதியுரை கூறினும். வந்தபந்தமும் வேவாது என்றதனால் இனிவரும்பந்தமும் வேவாதென்பது பொருட்டாலால் எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மையாயிற்று. (௯0)

௯௧ - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளி னிலக்கண மினையவெனத் தனித்தனி யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானஞ்
சூரவன்வாக் கியகம் பாமற் குழம்பின மனஞ்சந் தேகந்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர்.

(இ-ள்.) பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானம், எ-து. சைதன்னியத்தைக் கண்டுகண் டிதுநா னிதுநானெனக் கொள்ளுந் இப் பாவனையை மறைத்துத் தினைபாவிட பேதங்களைக் காட்டுவது, அஞ்ஞான மெனப்படுவது:—சூரவன்வாக் கியகம் பாமற் குழம்பின மனஞ்சந்தேகம், எ-து, ஞானாசிரிய ருபதேசமொழியை நம்பாமல் கலங்கின மனமே சந்தேகமெனப்படுவது:—திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்றும், எ-து. நான்குகாலத்து நிலையில்லாத செகத்தை மெய்யெனவும், ஸ்தூல தேகத்தை நானெனவும்:—உள்ளே விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர், எ-து. அகத்திற் கலங்கிய அந்தமயக்கமே விபரீதமெனப் படுவதெனக் கூறுவர்சான்றோர், எ-று.

பேதம், அபேதமென விருவகை. அவற்றுள்; உபாதான முபாதேயமெனத் தோன்றுமை பேதமும், தோன்றுதல் அபேதமுமாம். அதாவது; கும்பங்களை மண்ணெனவும், பணிபேதங்களைப் பொன்னெனவு முணராமை, தோன்றுமை. உணர்தல், தோன்றுதல். சைதன்யவிளக்கமே பரமென்பதோ, ஆனந்தப்பெருக்கே பரமென்பதோ எனக்கலங்கல் சந்தேகம். இவற்றுளொன்றும் நிலையுறுமை விபரீதம், இம்மூன்று முறுதா ரெங்கணு மிலர், இதனைக்காட்ட இங்கே விளக்கியதென்க. (௯௧)

௯௨ - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளைக் கெடுக்கத்தக்க கேட்டல் முதலியவற்றி னிலக்கண மினையவென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்,]

தத்துவ வனுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பா
ரொத்துள பொருளு கத்தா லுசாவல்சிந் தித்த லென்பார்
சித்தமே சந்த மான தரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே.

(இ-ள்.) தத்துவ வநுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பார், எ-து. தத்துவமசியென்னு மகாவாக்கியாநுபவம் விளங்க,விடாது நிட்டை கூடலைக் கேட்டலெனவும்:—ஒத்துள பொருளு கத்தா லுசாவல்சிந் தித்த லென்பார், எ-து. பேதமாகா தொத்துநின்றுள்ள அசிபதார்த்தமாகிற வைக்கியப்பொருளி லையமுறி லதற்கிசைந்த யுத்திகொ டாசான்பால் விசாரித்தலைச் சிந்தித்தலெனவும்:—சித்தமே காந்த மான தரிசனந் தெளித லென்பார், எ-து. அங்ஙனம் விசாரித்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க வையந் தங்கற்கிடமின்றாக வக்கணமே விபரீத மகலுமாதலின் மனமானது சர்வகற்பிதமும் மிறந்துவிட்டுத் சதோதயமாக விளங்கு மேகாந்த தரிசனத்தைத் தெளிதலெனவுங் கூறுவர் சத்துக்கள், நித்தமிப்படிசெய்தக்காணிர்வாணம் பெறுவாய்நீயே,எ-து;இங்ஙனமனு தினமுஞ் செய்துவருவையாயின் நீநிருவாணம்பெறுவாய் - எ-று.

ஆசான்பாற் கேட்டவாறு நிட்டை கூடலைக் கேட்டலெனவும், ஐக்கியங்கூடுமோ றெங்ஙனமெனச் சிந்திக்க வுசாவலைச் சிந்தித்தலெனவும், அங்ஙனஞ் சிந்தித்தலாலாய பயன் சித்தமயக்கந்தீர்ந்து சுயம்பாய்விளங்கலைத் தெளிதலெனவுங் கூறினர். இங்கே அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீதம், என்பன மூன்றும் பந்தம். கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் என்பனமூன்றும் முத்தி. இந்தப் பந்தமுத்தி யெய்துவது செயற்கையாலோ? இயற்கையாலோ? இயற்கையாலெனின், விதி நிடேதம் வேண்டுவதின்றே. செயற்கையாலெனின், இந்தச் செய்கைக்கு வினைமுதல் சீவனோ? ஈசனோ? ஈசனெனின், பிறந்திறந்தானென் றிருக்கவேண்டும், சீவனெனின், பந்தத்துக்கா? முத்திக்கா? பந்தத்துக்கெனின், முத்திக்கோ? ஈசனெனின், இவன் விடுவிப்பானேன்? அவனதை யழிப்பானேன்? சுபாவமெனின், முடிவுதானின்றோ? இன்றெனின், உபசாந்தமின்றாமே; இன்றாயின் அல்லலற்றிருப்பதற்கிடமின்றே; ஆதலின், இங்ஙனம் வாசித்துத் தெளிவதினு மூடனாயிருக்கமிகவுநன்று, இங்ஙனமன்று. நானல்லாதவுடலை நானென்றபிமானித் தழுந்திய தெந்தவுணர்வோ அந்தவுணர்வா லப்பந்தத்தைக் கெடுக்கவேண்டுமன்றி வேறொன்றாலென்பது மூடம். எங்ஙனமெனின், அவனவன்பந்த மவனவனால் விளைந்ததன்றேல் அவனவன்பந்த மவனவனாற் களைதலொண்ணாது. தேகோகபாவத்தோற்றம் உடலாலோ? உணர்வாலோ? உடலாலெனின், சடம். உணர்வாலெனின், தகும். அந்தவுணர்வுதானே யுயிர். அந்தவுயிர் தேகநீக்கத்தில் தேகோகபாவவிழப்பு, தன்னாலோ? வேறொன்றாலோ? வேறொன்றாலெனி னநுபவ மிருக்கவேண்டும். தேகோகபாவந் தன்றாலாயதால் தன்னா லிழப்பாகவேண்டும். அந்தவிழப்பே மரணவாதனைக்குறி. சிலருக் கிவ்வாதனை யில்லாமையுமுண்டு. தமரகவாய்விளுலேனும் மூச்சுஸ்தம்பித்தலாலேனும், ஞானகாட்டத் துறதியாலேனு மெனவுணர்க. பெண்டு பிள்ளை பண்டங்களி லவனவன் வைத்தபாசம் ஆனியந்தழி யவ்

னவனை வதைக்கக் காண்கின்றோம். தன்னால்வந்த பந்தந் தன்னாலழிவதுமன்றி வேறொன்றாலாகாது. தன்னாலநுபவித்தேனும் ஞானாக்கினிகொண்டெரித்தேனுமென வுணர்க. என்னை, "தன்னால் விளையுஞ் சகசீ வபரந், தன்னா லழியுந் தனதாம் விழியால், என்னா லெனையென் னிலெனக் கருளும்; மன்னே யடியே னபய மபயம்" என்றார் தத்துவராயர். தன்னால்விளைந்தது, அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமாதலி னவை தன்னா லழியவேண்டுமென்பதுபற்றிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல்செய்தி. இங்ஙன மனுதினமுஞ் செய்வையாயின் நிர்வாணம் பெறுவாயென்றார். ஏனையோ ரன்றெனவிலக்கற்கு நீயேயெனப் பிரித்தலின் பிரிநிலையேகாரம். இந்த வேகாரத்தா லவனவன்பந்த மவனவ னறுக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. இதனை யறிந்து செய்தி. (கூ௨)

கூ௩ - கவி. அ - கை.

[நித்தமு மிங்ஙன முயலவேண்டுமென்றீர், முடிவின்றோ
வென்ற மாணாக்கனைநோக்கிக் காலவரையறை
யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருக்கு மென்னை
யத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா
நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவர்வி தேக முத்திபெற் றிருப்ப ரென்றும்.

(இ-ள்.) எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருக்கு மென்னை, ஈ-து, எவ்வளவுகாலங் காண்பானுங் காட்சியு மென்னைவிட்டகலவில்லை யென்பையோ:—அத்தனை நாளும்வேண்டுமப்பாலோர் செயலும் வேண்டாம், எ-து. அவ்வளவுகாலமு மிவ்விடைவிடாமுயற்சி வேண்டுமேயன்றித் திரிபுடியறி லப்பாலோர் முயற்சியும் வேண்டுவதின்று:—நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன் முத்தானவர், எ-து. எப்போதுந் தன்னை யொன்று பற்றினுந் தானொன்றையும் பற்றாத பூதாகாயம்போலச், சகலகற்பிதங்களுந்தன்னைப்பற்றினுந் தானொன்றையும்பற்றாத சிதாகாயமாத்திரமாகச் சீவகற்பிதங் கடந்தசீவன்முத்தர்கள்:— விதேகமுத்திபெற்றிருப்பரென்றும், எ-து, விதேகமுத்திபெற்றுக் காலவரையறையின்றித் தானேதானாகவிளங்கிநிற்பர், எ-று.

விடயம்பயனாகப்பெறின் ஞாதுருஞானம்வேண்டும், அறிவுதன்னைத்தானேபயனாகப்பெறின் ஞாதுருஞானம்யாதுக்கு? எனவே, தானேஞாதுருஞானஞேயமெனப்பெறும். விடயந்தனதுகற்பிதமாதலின் திரிபுடிவேண்டும். ஞானந்தனதிட்டானமாதலின் திரிபுடிவேண்டுவதின்று. திரிபுடியைத் தூனது விடுத்துஞானத்தைக் கொடுத்துக்காணின் அனைத்துஞ்சொப்பிரகாசமாகவிளங்கும். அங்ஙனங்காணாவிடில் திரிபுடிமயமாய் நிற்கும். இதனைத்

இனவனுபவத்திற்காணலாம். புராணம்போ னம்பிக்கையன்று. பிரத்திய ட்சம். நீ முன்னர்க் கற்பிதமாயவிடத்துத் திரிபுடியுங் கற்பிதமாயிற்று. நீ யிப்போது சொப்பிரகாசமாகப்பழகில் திரிபுடியுஞ் சொப்பிரகாசமாகி விளங்கும். அங்ஙனமாயதும் நினதுமுயற்சிகாரணமாகவன்றோ? இங்ஙன மாவதும் நினதுமுயற்சிகாரணமாக வெனக்கூறவேண்டுமோ? அப்போது விடயமயமானதுபோல, இப்போது சின்மயமாவையென்பதறுதியாதலால், சின்மாத்திரமயமாகச்சீன்ஞள்பழகில் திரிபுடியுமங்ஙனமாம், ஆதலின் அப் பாலோர்செயலும் வேண்டாமென்றார். பகிர்முகத்தில் ஞேயம்விடயத் தையும், அந்தர்முகத்தில் ஞேயம்ஞானத்தையுங்குறிக்க நின்றது. ஆதலிற் சிதாகாயமென்றும்.

(க - து.) பொன்னைப்பற்பல பணிபேதங்களாக்கற்குப்பன்ஞள்வேண் டும், அவையனைத்தையும்பொன்ஞயுருக்கற்கு நிமிடமாகிறசின்ஞள்வேண் டும். அதுபோலத், தன்னைக்கற்பிதமாகிய சகசீவபரமாக்கற்குப் பன்ஞள் வேண்டும், அவற்றைத்தாஞக்கற்குத் தவமுடிந்தோனுக்குச் சின்ஞள்வே ண்டும், ஆதலினீபழகுகவென்பது. இங்ஙனமாயமுயற்சிவிடாதோரே சீவ ன்முத்தராகிப் பின்னர்விதேகமுத்தராஞர், இதனையுமுனோர்கூறியென்பார், ஞேயமாத்திரமாய்ச் சீவன்முத்தரானவர் விதேகமுத்திபெற்றிருப்பாரென் ருர். இதுகாறுமுரைத்ததுபதேசமார்க்கமெனவுணர்க. (௬௩)

௬௪ - கவி. அ - கை.

[இனிஞானத்தின்மகிமைதோன்ற, அதனைத்தாஞகப்பெற்ற சீவன்முத்தர்நால்வரின் பெயரினையவெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

ஞானமார் சீவன் முத்தர் நால்வகை யாவர் கேளாய்
வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்ட
ஞனவர் நாம மீதா மவர்களிற் பிரம வித்தின்
ஞனமு மற்றை மூவர் தாரதம் மியமுஞ் சொல்வேன்.

(இ - ள்.) ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய், எ - து. அறிவேவடிவாகப் பரிபூரணமாநிறைந்துள்ள சீவன்முத்தரென்போர் நான் குவகையாயிருப்பார், அதனையாங்கூறக்கேளுதி:— வானிகர்பிரமவித்து வர ன்வரியான்வரிட்டன் ஆனவர்நாமமீதாம், எ-து. ஆகாயம்போன்றபிரமவி த்தெனவும், வரனெனவும், வரியானெனவும், வரிட்டனெனவுமாயினோர் நாமமிதுவாகும்:—அவர்களிற் பிரமவித்தின்ஞனமு மற்றைமூவர் தாரதம் மியமுஞ்சொல்வேன், எ - து. அந்நால்வருள்பிரமவித்தினிலையையும், ஏனைய மூவரின்தாரதம்மிய நிலைகளையு மினிச்சொல்லப்புகுவன், எ-று.

இந்நான்குவகையான சீவன்முத்தருஞ் சிதாகாயமேயென்னத் தெ ளிந்தவராதலின் வானிகரென வுவமைகூறினர். பிரமவித்தை யும்மைகொ

த்துப்பிரித்தது, விதிவிலக்குவழுவாதுபலவிவகாரங்கள்செய்ய அதனுல்வரு மின்பதுன்பங்கள் நுகர்தல்பற்றி, நுகரினுஞ்சிதாகாயமாக்குவன். இதனைப் பின்வருங்கவிகளாலுணர்க. (௬௪)

௬௫ - கவி. அ - கை.

[இந்நால்வருள் பிரமவித்துக்கள் தமதொழுக்கநடைகளில் வருணச் சிரமங்களைவழுவின்றி நடத்திக்காட்டலை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.

5379

தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவர் தெளியு முன்னர்
வாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா ஞலும் பலர்க்குப காரமாக
நேரதாச் செய்வார் தீர்ந்த நிலைவிடாச் சீவன் முத்தர்.

(இ-ள்) தீரராய்ப் பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர், எ-து. (பிரமவித்தெ னப்படுவோர்) யாதோரபாயங்கட்குங்கலங்காத தீரமுடையராயும், பிரம வித்தென்னும் பெயருடையோராயு நின்று ஐயந்திரிபின்றித்தன்னைத் தெ ளிந்தவர்:—தெளியுமுன்னர் வாரமா யிருந்த தங்கள் வருண மாச்சிரமம், எ-து. இங்ஙனந் தெளிதற்குமுன்னரே தமக்குரிமையாய்நின்றுள்ளவருணு சிரமதருமம்:—சொன்னபாரகாரியமானும் பலர்க்குபகாரமாக நேரதாச் செய்வார், எ-து. கன்மிகளுக்காகச்சொன்னபாரமானகாரியமாயினுமவற்றை ப்பலருக்கும முன்னடையாகக்காண விதிவிலக்கொழுங் கொக்கச்செய்து காட்டுபவர்:—தீர்ந்தநிலைவிடாச் சீவன்முத்தர், எ-து. வழக்கனைத்துந்தீர்ந்த நிலையாதோ? அந்நிலையினின்றுநீங்காதசீவன்முத்தி நிலையுடையவர், எ-று,

சர்வமுஞ் சின்மாத்திரமாய்விளங்கலின் பயகம்பனுதிகளுக் கிடமின்று, ஆதலின் தீரராயெனவும், தாம்பிரமஞானமாய்நிற்றலின் பிரமவித்தெனவும், தாம்முன்னர் வருணுசிரம வொழுக்கவழித்தாய்ச்சேறலி னிவ்வுண்மைநிலை வாய்த்தது இவ்வாறனைவர்க்கும் வாய்க்கவேண்டு மென்னுங் கருணைபற்றி முன்னடந்து காட்டலேயன்றித் தமக்காக வன்றென்பார், பலர்க்குபகார மாக நேரதாச்செய்வரெனவுங் கூறினர். (௬௫)

௬௬ - கவி. அ - கை.

[இதுமுதல் மூன்றுகவியானு மந்தப்பிரமவித்துக்களினரிய வியப்புநடைகளை விளங்கக்கூறுகின்றார்.]

காமமா திகள்வந் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றார்
தாமரை யிலைத்தண் ணீர்போற் சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர ரெனக்காண் பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார்
ஞமரு மாவா ருள்ளத் துவகையாஞ் சீவன் முத்தர்.

(இ-ள்.) காமமா திகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற்பற்றார், எ-து. காமக்குரோதாதிகள் யாதோரேதுவி ஞல்நேரிடினு மக்கணமேயவற்றை

யறிவாய்க்கறைத்தலி னெங்ஙன னிலையுறும்,நிலையுருவாதலின் கணத்தினுசி க்குமன்றோ நசித்தலின், எங்ஙனம்மனம்,பற்றவிடம்பெறுவர்,பெறார்:—தாம ரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார், எ-து. தாமரையிலை தண்ணீரிலிருந்து மெங்ஙனம்பற்றற்றுநிற்குமோ, அங்ஙனஞ்சகத்தோடுகூடி நின்றும் பற்றின்றி வாழாநிற்பர்:—பாமரரெனக் காண்பிப்பார் பண்டிதத் திறமைகாட்டார், எ-து. மூடரைப்போலத் தம்மைக்காட்டிக் கொண்டிரு வர் பண்டிதராயினு மத்திறமை தம்மிடத்தி லில்லாததாகக் காட்டிக்கொண் டிருப்பர்:—ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சிவன்முத்தர், எ-து-ஊமை கள்போலவுமிருப்பர், உள்ளத்தின்கண் மாறுதஞானக்களிப்புடைய பிரம வித்தாகியசிவன்முத்தி திசையுடையோர், எ-று.

மனஞ்சொப் பிரகாசமாக விளங்கலின், மனத்திற் பற்றுரெனவும்; சொப்பிரகாசப் பிரதிபலனஞ் செகத்தென்க்காண்பரன்றி யஃதோர்முதலெ னவெங்ஙனஞ்சித்தத்தில்வைப்பரென்பார், தாமரையிலைத் தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங் கூடிவாழ்வாரெனவும்; தோற்றினுஞ் செகத்தைச்சின்மாத்திர மாகக் காப்பதேதொழிலாகவுடையவ ரிவரெங்ஙனம்பண்டிதத் திறமை காட்ட நேரமுடையவரென்பதுதோன்றப் பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டி தத்திறமைகாட்டாரெனவும்; யாதோர் கற்பிதமுமின்றிச் சொப்பிரகாச மாத்திரம்விளங்கிக்கொண்டிருக்க வேறென்னசொல்ல விடமுண்டென்பார், ஊமருமாவா ரெனவும்; சொப்பிரகாசமாக வவருள்ளந் தேர்தலினாலும், அன்னியக்களிப்புக் கெங்ஙனமிடமாம், தற்பிரிதிக்கே யிடமாதலினாலும், உள்ளத்துவகையாஞ் சிவன்முத்த ரெனவுங்கூறியவாறுகாண்க. வந்தாலும், சகத்தொடும், ஊமரும், ஆகியமூன்று மிழிவுசிறப்பும்மை. ஊழாலன்றித் தமக்குச் சற்றும் பிரியமில்லையென்பது தோன்றச் சகத்தொடுங் கூடிவாழ்வா ரெனப்பட்டது. (கசு)

கஎ கவி. அ - கை.

[இ - து.]

பேதகன் மத்தால் வந்த பிராரத்வ நாநா வாகு
மாதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க் கான வாகு
மாதவஞ் செயினுஞ் செய்வர் வாணிபஞ் செயினுஞ் செய்வர்
பூதலம் புரப்ப ராயம் புகுந்துண்பர் சிவன் முத்தர்.

(இ-ள்.) பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்வநாநாவாகும், எ-து. பேத கன்மம், அபேதகன்மமெனக்கன்மமிரண்டாம், அவற்றுள், பேதகன்மம், உலகம்வேறாகக் கண்டுபுரியுங்கன்மம். அபேதகன்மம், தானாகக்கண்டுபுரி யுங்கன்மம். இங்ஙனமிருக்கப் பேதகன்மத்தால்வந்தவூழ் நானாவிதமாம்:— ஆதலால்விவகாரங்களவரவர்க்கானவாகும், எ-து. ஆதலின் விருத்திகளெவ ரெவர்க்கெதெதுவோ அவரவர்க் கதுவதுவாம்:—(எங்ஙனமெனின்,) மாத வஞ்செயினுஞ்செய்வர் வாணிபஞ்செயினுஞ்செய்வர், எ-து. மகாதவத்தை

ச்செய்யவிருப்புற்றுச்செய்யினுஞ்செய்வர், வியாபாரஞ்செய்ய விருப்புற்றுச் செய்யினுஞ் செய்வர்:—பூதலம்புரப்பராயம் புகுந்துண்பர் சிவன்முத்தர், எ-து பூமியையாள வேண்டினுமாளுவர், பிச்சைபுகுந்திரந்துண்பினு முண் பர் (இவர்களாரெனின்,) பிரமவித்தென்னுஞ் சிவன்முத்தர்கள், எ-று.

ஊழென்பது, பூர்வஞ்செய்தவினையை. அபேதகன்மமாதலின்நிலையெ ா த்தனர். பேதகன்மமாதலின், கிர்த்தியம்பேதித்தனர். என்னை, "ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்று சூழினுந்தான்முந்துறும்" என்றார் திருவள்ளு வர். ஞானமாத்திரம், அபேதகன்மம். ஏனையவிரண்டும் பேதகன்மம். பேதகன்மம், உடலுக்கியைந்தது. அபேதகன்மம், உணர்வுக் கியைந்தது. அபேதகன்மமிருப்பதுபற்றிப் பேதகன்மமென்றார்.புரப்பினுமென்றதெஞ்சி யது, ஐயம்புகுந்துண்பினுமென்றது மற்றே. இந்தவும்மைகளிட்டத்தைக் காட்டநின்றன. (கஎ)

கஅ - கவி. அ - கை.

[இ - து.]

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன்
னின்றது புசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்வின் விழுது வீழ்ந்தும்
பொன்றின சவம்வாழ்ந் தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார்
நன்றுதீ தென்னார் சாட்சி நடுவான சிவன் முத்தர்.

(இ-ள்.) சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன் னின்ற துபுசிப்பார், எ-து. போனதைப்பற்றிநினையார், இனிவருவதைப்பற்றியுநி னையார், இப்போதியலுது கிடைப்பதோ அதனைமாத்திரம்புசிப்பார்:—வெய் யினிலவாய்வின்விழுது வீழ்ந்தும், எ-து. உட்டணகிரணமானது சீதளகிர ணமாயாகாயத்தினின் றுலம் விழுதுபோற் பலரும் வியக்கவிறங்கினும்:— பொன்றின சவம்வாழ்தாலும் புதுமையா வொன்றும்பாரார், எ-து. செத்த பிணமீண்டுமுயிரோடுகூடிவாழினும், ஒன்றையு மதிசயமாகப் பாரார்கள்:— நன்றுதீதென்னார்சாட்சி நடுவானசிவன்முத்தர், எ-து. இதுநன்று, இது தீதென்றுஞ்சொல்லார்கள்,இவ்விரண்டிற்கும் நடுவாகச் சாட்சியாநின்றுள்ள பிரமவித்தாகியசிவன்முத்தர்கள், எ-று.

வீழ்ந்தாலு மென்பது வீழ்ந்துமென வந்தது காலமயக்கம். இன்ன தனுபவித்தது அனுபவிக்கின்றது, அனுபவிப்பது, என்னு முக்காலபேதம், அவருக்குச்சின்மாத்திரமாய்விளங்கினும், பசிதணிதல்பற்றி வேண்டுவதாதலி ன் கண்முன்னின்றது புசிப்பாரெனவும்,எத்தனையற்புதமான வியப்புஞ் சிதா காயமாய் நிற்றலி னச்சிதாகாய நாட்டமகலார்க் கெங்ஙனந்தோன்றும், எங் ஙனம்வியப்பரென்பார், புதுமையாவொன்றும் பாராரெனவும், யாவுமித் தையாய்த்தானுவிளங்கலின், நன்று தீதென்னாரெனவும், ஞானஞ்ஞானங் கட் காதாரமருவா நிலையினரென்பது தோன்றச், சாட்சிநடுவானசிவன்முத்த ரெனவுங்கூறினார். இவையனுபவவிநோதம். (கஅ)

௯௯ - கவி அ - கை.

[ஏனையமூவரினியல்பினைக் கூறுகின்றார்.]

பின்னைமூ வரிலிரண்டு பேர்களுஞ் சமாதி யோகந்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தந் தானு
முன்னுவோன் வரன்வேற் றோரா லுணர்பவன் வரியா னாகு
மன்னியர் தம்மாற் றன்னு லறியாதோன் வரிட்ட னாமே.

(இ - ள்.) பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகந் தன்னையுற்றிருப்பார், எ - து. மற்றமூவரிலிரண்டுபேர் சமாதிஞானத்தை யகலாதிருப்பர்:—தேகசஞ்சாரநிமித்தந்தானுமுன்னுவோன்வரன், எ - து. தேகசஞ்சாரத்துக்காக வுண்ணநினைப்போன் வரனெனப்படுவோன்:—வேற்றோரா லுணர்பவன் வரியானாகும், எ - து. பிறர்விழித்தூட்டலா லுணவறிவோன் வரியானெனப்படுவோன்:—அன்னியர்தம்மாற் றன்னு லறியாதோன் வரிட்டனாம், எ - து. அன்னியராலும்,தன்னாலுமுணவுநேரிடலையறியாதோன் வரிட்டனெனப்படுவோன், எ-று.

தானேசென்றிரந் தோர்வேளையேனும்புசிப்பவன் வரன், பிறர்விழித்தூட்டவுணவுண்போன், வரியான், உறக்கத்தில்வலித்தூட்டிய தாயைநோக்கியெனக்கேனிராத்திரியுணவிடவில்லையென்ற சிறுபிள்ளையைப்போலத் தானுமுணவுண்டதையறியாதான், வரிட்டன். எனவே, தன்பசியைத்தன்னாலறிவோன் வரனெனவும், பிறராலறிவோன் வரியானெனவும்,தன்னாலும் பிறராலுஞ்சற்றுமறியாதோன், வரிட்டனெனவுங்குறிக்கப்பெற்றும். தானேதன்பசிதெரிந்துண்ணலுடல்வளர்த்தற்கன்றே, வதைதவிர்த்தற்கன்றி வேறுக்கன்று, வதையால்கிட்டைபங்கமும், கிட்டைபங்கத்தால் மனக்கலக்கமும், மனக்கலக்கத்தால் முன்போலச் சுகதுக்கத்தில்மொத்துண்டலைதலுமாம், ஆதலினென்க. இச்சை,பரவிச்சை,அநிச்சையெனப்பிராரத்வமூன்றெனலை யிங்கே காண்க. (௯௯)

௧௦௦ - கவி அ - கை.

[இந்நால்வகையாயசீவன்முத்தர்களுக்கு முத்தியிற்பேதமில்லை
ஆயினும், பேதகன்மங்களாலுண்டாகுந்தாரதம்மியங்களை
யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னாலு முத்தி
சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றாற்
பெரிதான விட்ட துக்கம் பிரமவித் தனுப விப்பன்
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமா வாழ்வார்.

(இ - ள்.) அரிதாகு மிவர்களிவ்வா றநேக ரானாலுமுத்திசரியாகும், எ-து. கிடைத்தற்கரிதாகியவிச்சீவன்முத்தர்களிங்ஙன மநேகபேதமுள்ள

ராயினும், முத்திப்பேற்றில்பேதஞ்சற்றுமிலர்:—பாடுபட்ட சமாதிக்குப் பலனேதென்றால், எ-து. பாடுபட்டபேதகன்மமாகியசமாதிக்குப்பலன்யாதெனின்:—பெரிதானவிட்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்பன், எ-து. மிக்கவின்பத்துன்பங்களைப்பிரமவித்தேயனுபவிப்பன்:—வரியானும்வரனுமற்றைவரிட்டனுஞ் சுகமாவாழ்வார், எ - து. மற்றவரியானும், வரனும், வரிட்டனும் நிரதிசயானந்தமாகவாழ்வார்கள், எ-று.

சிதாகாயத்தையன்றியிவர்களுக்குநிலைவேறின்மையின், முத்திசரியாகுமெனவும், பலவாறுனவிவகாரங்களிற் சம்பந்தப்படுதலி னவ்வவற்றிற்குரிய நயநஷ்டங்கள்தாமேவரும்; வரவே, அதனாலின்பத்துன்பங்கள்விளையும், விளைதலையனுபவிக்கத்தக்கோன்தானாதலால், பெரிதானவிட்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்பனெனவும்,அனுபவித்தாலுமித்தனையுஞ்சிதாகாயமாகிய தன்னைவெட்டிப்பார்க்கத் தினைத்துணையுமில்லாததாகக் கண்டுகொண்டிருப்பனாதலி னிவனுக்கும்முத்திசரியாகுமெனவுங்கூறினார். கூறவே, நனவு, நினைவு, கனவு, சுழுத்தியெனநான்காம். இவை, விஸ்மரணையாகவேனும், தஸ்மரணையாகவேனுமிருக்கும். இந்நால்வருந்தஸ்மரணையர். ஆயினும், பிரமவித்து நனவாகவும், வரன் நினைவாகவும், வரியான் கனவாகவும், வரிட்டன் சுழுத்தியாகவு மிருப்பனென்பதுபெற்றாம். நனவுவிஸ்மரணையாதல், சகத்தாகப்பரிணமித்தலை. நனவுதஸ்மரணையாதல், சிற்பிரகாசமாக விளங்கலை. நனவுவிஸ்மரணையாயினங்ஙனமாகவும், நனவுதஸ்மரணையாயினங்ஙனமாகவும் விரிந்தொடுங்கும். இங்ஙனமாயவிரிவொடுக்கத்தை சங்கோசவிகாசமென்பர். இச்சகலகேவலங் கற்பிதமெனவும், எதார்த்தமெனவுமிரண்டாகிற்கும். கற்பிதங்கெடுதல், எதார்த்தத்தில். எதார்த்தங்கெடுதல், ததாகாரத்திலென்றிருத்தலி னிவர்சாதனந்ததாகாரமாதற்கெனவறிக. இவர் சுழுத்திநனவிற்சுழுத்தியெனவும், ஏனையசுழுத்தி மங்கினசுழுத்தியெனவுமாம். மூவரும்விடாநிட்டையிலிருப்பதுபற்றிச் சுகமாவாழ்வாரெனவும், விவகரித்தலைப்பற்றி யிட்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்பனெனவுங் கூறினதேயமையுமெனின், பிரமவித்தைப்பற்றி யுள்ளத்தவகையாஞ்சீவன்முத்தரெனவும், தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வாரெனவும், இன்னுமிவைபோன்ற வற்புதருணமுடையரெனவுங் கூறியதெற்றுக்கு?பார்ப்பவர்களுக் கிங்ஙனந்தோற்றலேயன்றிவேறன்று. இதுமுடிந்தமுடிந்தவென்னுமுத்தி. (௧௦௦)

௧௦௧ - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானியர்போல்ஞானிகள்விவகரிப்பினு மாகாரெனற்
கிக்கவியிலுவமைகூறுகின்றார்.]

பிரமஞா னிகளுங் கன்மப் பேதையர் போலே வாழ்ந்தாற்
பிரமனு மஞ்ஞா னம்போய்ச் செனியாத வழியே தென்னிற்
பரவுமா காயமொன் றிற் பற்றுறா மற்றை நான்கும்
விரவினு மதோடு கூடும் விதமிரு வோரு மாவார்.

(இ-ள்) பிரமஞானிகளுங்கன்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால், எ-து. பிரமஞானமுடையோருங் கன்மத்தைச் செய்து பயனுகவுடைய மூடர்களைப்போல் விவகரிப்பிலொத்துவாழின்:— பிரமமுடைய ஞானம்போய்ச் செலியாதவழியேதென்னில், எ-து. கிலையின்றியவஞ்ஞானக்கிப்பதெங்ஙனம்? நகியாவிடில் இனிச்செனியாவாறெங்ஙனம்? அமையுமெனக்கேட்பையாயின், (இதனைக்கூறக்கேளுதி):—பரவுமாகாயமொன்றிற்பற்றாது, எ-து, எங்குமொருதகைத்தாவியாபித்துள்ளவாகாயமானது தன்னிற்பற்றிறுந் தானொன்றிலும் பற்றாது:— மற்றைநான்கும்விரவினதோடு கூடும் விதமிருவோருமாவார், எ-து. ஏனையநான்குபூதமுந்தமதகம்புறத்திற் பூரணமாய்நிறைந்து கலந்துள்ளதாகத்தோற்று மாகாயத்திற் பற்றும்விதமெங்ஙனமோ? அங்ஙனமிவ்விருதிறத்தோருமாவார், எ-று.

பற்றல்லாதவாகாயத்தைப் பற்றுகநான்குபூதமும்பற்றுமாறுபோன்று, யாதோர்பற்றுமல்லாதசகத்தைப் பாசபந்தமாகக்கருதிப்பற்றுவதஞ்ஞானமாதலி னஞ்ஞானியெனவும், யாவுந்தன்னைப்பற்றுகப்பற்றிறுந் தானங்ஙனமாகாது விலட்சணமாகின்றுள்ளவாகாயம்போன்று, எல்லாப்பற்றுக்களுந்தகமாகக் காணத் தன்னைப் பற்றுகப் பற்றிறுந் தானப்படியாகாத தல்லவல்லவென்றகன்றுவிலட்சணமாகநின்று விளங்குஞ்சகத்தாறுதல் ஞானமாதலின் ஞானியெனவும், உபமானமுகத்தாற்கூறியது இப்ரிதங்காட்டற்கென்க. ஐயந்திரிபகன்ற தெரிப்பிரியமாகவிளங்குவோர்ஞானியர், ஏனையரல்லாதார்; இதுவேபேதம். மற்றைநான்கும் விரவினதோடுகூடும்விதமிருவோருமாவா ரெனப்பாடமோதி நான்குபூதமுந்தம்மால் யிசரிம்பித்த பவுதிகங்களோடும்பற்றும்; இவ்விதமாக ஞானியஞ்ஞானியிருவரும்பேதமாவாரென்றுரைகூறுவாருமுளர். உபாதிகாரணமாக தெரிப்பிரியமிரண்டாகநிற்போரஞ்ஞானியர்; உபாதிரகிதங்காரணமாக ஏகமாகவிளங்குவோர் ஞானியர்; ஏனெனில், தெரிப்பிரியத்தைத்கற்பிதமாகக்காண்போரிவர். அன்றுயக்காண்போரவர். கற்பிதமெனின், சோதனையிலன்றுகப்பேரவானேன்? ஆதலினிரண்டு மேகம். ஏகமெனின், முன்னிரண்டாகுலன்றோ இப்போதேகமென்னலாம். இரண்டாகக்காணப்படுதலுபாதிசெய்த காட்டத்தாலன்றியின்றெனின், ஒன்றாகக்காணப்படுதலு முபாதிரகிதகாட்டத்தாலன்றியின்றென்பம். காட்டபேதத்தாலங்ஙனந்தோற்றியதன்றி தெரிப்பிரியமிரண்டுமன்று, ஒன்றுமன்று. இங்ஙனங் காண்போர்தீர்த்தஞானியர்; இவ்விதமாற்றமுடையோர் ஞானியரேனுமஞ்ஞானியரே, இவரைத்தானஞ்ஞானியரென்றுரிந்நூலாசிரியர். ஏனையோரைச்சொல்லவிவ்வனவுதிடப்பின்று. வென்னைமொழியெனக்கண்டபடி யுரைகொள்ளற்க. இதுவேபரம்பரையுரையென்னைஞாயத்தாற்காணுதி.

(க-து.) தெரிப்பிரியபேதமெனற்றும், அன்றெனற்று மிரையுமெவென்போர் ஞானியரென்பது. இது நீக்கவாராய்ச்சியின்றிவிளங்காது, உலகுளோரையஞ்ஞானியரெனக்கொள்ளினிழிவென்னை? (௧0௧)

௧0௨ - கவி. அ - கை.

[சீவன்முத்தரைச் சேவித்தலாலாயபயனையும், இவர்களினியாரும் விதேகமுத்திநிலைகூறப்புகுதலையுமிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனய னெடுமா லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவனை மாறு மென்று பலமறை முழங்கு மிப்பால்
மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேகமுத் தியுநீ கேளாய்.

(இ-ள்.) சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர், எ-து. யாவரிடைவிடாமல் சீவன்முத்தரை முறைப்படிதரிசனஞ்செய்துவருபவரோ அவர்கள்:—சிவனயனெடுமாலான மூவருமகிழநோன்புமுழுவதுஞ்செய்து, எ-து. சிவனும் பிரமாவும் விஷ்ணுவுமாகியமும்மூர்த்திகளுமகிழும்படி செய்யவேண்டிய தவங்களனைத்தையுங் குறைவின்றிச்செய்துமுடித்து:— சன்மபாவனைமாறுமென்றுபலமறைமுழங்கும், எ-து. சென்மஞ்சுத்தமாயினவென்று சகலவேதங்களுமுறையிடும்:— இப்பால்மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய், எ-து. இனிக்கிடைத்தற்கரிய சீவன்முத்தர்களைப்பற்றிச் சொன்னதுமன்றியுமவர்களுடையும் விதேகமுத்திநிலையையும்யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

இவரைத்தரிசித்தலா லிவராலேசக்குப்பட்டுக்கொண்டேவரும், வருதலன்றியும் இவர்கள்நல்லவர்களென்றுன்னவுங்கிடைக்கும், இங்ஙனமாயகலன், எந்தத்தவமிருந்திருக்குமவின் சன்மபாவனைமாதற்குத்தடையென்னை? சென்மநாசனமாகுமெனுங் கூறுமையினேற்றற்பாலதே. சென்மசுத்தமென்றது, ஞானசாதனத்துக்கியைந்த சனனம். பலமறைச்சுருக்கம் நான்மறையாதலின் பலமறையென்றார். சீவன்முத்தி யறிவேதாகுதல்; விதேகமுத்தி துரியாதீதமாதல். இதெல்லாஞ்சொல்லாலன்று, உழப்பாலெனவுணர்க. (௧0௨)

௧0௩ - கவி. அ - கை.

[ஞானிகளின் ஆகாமியமுதலிய மூன்றுவினைகளும் படும்பாட்டையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பஞ்சினை யூழித் தீப்போற் பலசென்ம விவித வித்தாஞ்
சஞ்சித மெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு வெண்ணீ றாக்கும்
மிஞ்சிதா காமி யந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும்
விஞ்சிய பிராரத் துவத்தின் வினையறு பவித்துத் தீரும்.

(இ-ள்.) பஞ்சினையூழித்தீப்போல், எ-து. பஞ்சையடைவாக்கினியெங்ஙனநீறாக்குமோவதுபோல:— பலசென்மவிவிதவித்தாஞ் சஞ்சிதமெல்லா ஞானத்தழல்சுட்டுவெண்ணீறாக்கும், எ-து. பலசென்மங்களுண்டாதற்குக் காரணவித்தினைப்போலுயிருக்கின்ற சஞ்சிதவினைகளனைத்தையுஞ்ஞானக்கினி

(இ-ள்) பிரமஞானிகளுக்கப்பேதையர்போலேவாழ்ந்தால், எ-து. பிரமஞானமுடையோருங் கன்மத்தைத்தப்பயனுகவுடைய மூடர்களைப்போல் விவகரிப்பிலொத்துவாழின்: — இரமறுந்ஞானம்போய்ச் செறியாதவழியேதென்னில், ஏ-து. நிலையின்றியவஞ்ஞானகபிப்பதெங்ஙனம்? நசியாவிடில் இனிச்செனியாவாறெங்ஙனம்? அமையுமெனக்கேட்பையாயின், (இதனைக்கூறக்கேளுதி):—பரவுமாகாயமொன்றிற்பற்றுறா, எ-து, எங்குமொருதகைத்தாவியாபித்துள்ளவாகாயமானது தன்னிற்பற்றினுந் தாறொன்றிலும்பற்றுறா: — மற்றைநான்கும்விரவினதோடுகூடும் விதமிருவோருமாவார், எ-து. ஏனையநான்குபூதமுந்தமதகம்புறத்திற் பூரணமாநிறைந்து கலந்துள்ளதாகத்தோற்று மாகாயத்திற் பற்றும்விதமெங்ஙனமோ? அங்ஙனமிவ்விருதிறத்தோருமாவார், எ-று.

பற்றலாதவாகாயத்தைப் பற்றுகநான்குபூதமும்பற்றுமாறுபோன்று, யாதோர்பற்றுமல்லாதசுகத்தைப் பாசபந்தமாகக்கருதிப்பற்றுவதஞ்ஞானமாதலினஞ்ஞானியெனவும், யாவுந்தன்னைப்பற்றுகப்பற்றினுந் தானங்ஙனமாகாது விலட்சணமாநின்றுள்ளவாகாயம்போன்று, எல்லாப்பற்றுக்களுக்குங்கூடமாகக் காணத் தன்னைப் பற்றுகப் பற்றினுந் தானொவ்வொன்றாகாத தல்லவல்லவென்றகன்றுவிலட்சணமாகநின்று விளங்குஞ்சுகந்தானுதல்ஞானமாதலின் ஞானியெனவும், உபமானமுகத்தாற்கூறியது பேதங்காட்டற்கென்க. ஐயந்திரிபகன்ற நெருப்பிப்பிரியமாகவிளங்குவோர்ஞானியர், ஏனையரல்லாதார்; இதுவேபேதம். மற்றைநான்கும் விரவினதோடுகூடும்விதமிருவோருமாவா ரெனப்பாடமோதி நான்குபூதமுந்தம்மால் பிசரிம்பித்த பவுதிகங்களோடும்பற்றும்; இவ்விதமாக ஞானியஞ்ஞானியிருவரும்பேதமாவாரொன்றனைகூறுவாருமுளர். உபாதிகாரணமாக நெருப்பிப்பிரியமிரண்டாகநிற்போரஞ்ஞானியர்; உபாதிரகிதங்காரணமாக ஏகமாகவிளங்குவோர் ஞானியர்; ஏனெனில், நெருப்பிப்பிரியத்தைக்கற்பிதமாகக்காண்போரிவர். அன்றுகக்காண்போரவர். கற்பிதமெனின், சோதனையிலன்றுகப்போவானேன்? ஆதலினிரண்டுமேகம். ஏகமெனின், முன்னிரண்டாறுலன்றோ இப்போதேகமென்னலாம். இரண்டாகக்காணப்படுதறுபாதிசகித நாட்டத்தாலன்றியின்றெனின், ஒன்றுகக்காணப்படுதலு முபாதிரகிதநாட்டத்தாலன்றியின்றென்பம். நாட்டபேதத்தாலங்ஙனந்தோற்றியதன்றி நெருப்பிப்பிரியமிரண்டுமன்று, ஒன்றுமன்று. இங்ஙனங் காண்போர்திரந்தஞானியர்; இவ்விதமோற்றமுடையோர் ஞானியரோவஞ்ஞானியரோ, இவரைத்தானஞ்ஞானியரொன்றுரிந்நூலாசிரியர். ஏனையோரைச்சொல்வதிலிவ்வளவுதிறப்பின்று. வென்னைமொழியெனக்கண்டபடி புணாகொள்ளற்க. இதுவேபரம்பரை புணாவென்னையே ஞாயத்தாற்காணுதி.

(க-ரை.) நெருப்பிப்பிரியமேகமெனற்கும், அன்றெனற்கு மிரண்டுமென்போர் ஞானியரென்பது. இது நிர்க்கவாராய்ச்சியின்றேல் விளங்காது உலகுளோரையஞ்ஞானியரெனக்கொள்ளினிழிவென்னை? (கடுக

௧0௨ - கவி. அ - ரை.

[சீவன்முத்தரைச்சேவித்தலாலாயபயனையும், இவர்களினியாரும் விதேகமுத்திநிலைகூறப்படுதலையுமிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனய னெடுமா லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவன மாறு மென்று பலமறை முழங்கு மிப்பால்
மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேகமுத் தியுநீ கேளாய்.

(இ-ள்.) சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர், எ-து. யாவரிடைவிடாமல் சீவன்முத்தரை முறைப்படிதரிசனஞ்செய்துவருபவரோ அவர்கள்:—சிவனயனெடுமாலான மூவருமகிழநோன்புமுழுவதுஞ்செய்து, எ-து. சிவனும் பிரமாவும் விஷ்ணுவுமாகியமும்மூர்த்திகளுமகிழும்படி செய்யவேண்டிய தவங்களனைத்தையுங் குறைவின்றிச்செய்துமுடித்து: — சன்மபாவனமாறு மென்றுபலமறைமுழங்கும், எ-து. சென்மஞ்சுத்தமாயினவென்று சகலவேதங்களுமுறையிடும்:— இப்பால்மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய், எ-து. இனிக்கிடைத்தற்கரிய சீவன்முத்தர்களைப்பற்றிச் சொன்னதன்றியும்அவர்களுடையும்விதேகமுத்திநிலையையும்யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

இவரைத்தரிசித்தலா லிவரநுகோக்குப்பட்டுக்கொண்டேவரும், வருதலன்றியும் இவர்கள்சொல்லவர்களென்றுன்னவுங்கிடைக்கும், இங்ஙனமாயதலன், எந்தத்தவமிவர்மிக்குறலின் சன்மபாவனமாதற்குத்தடையென்னை? சென்மாசனமாறுமென்றுங் கூறுமையினேற்றற்பாலதே. சென்மசுத்தமென்றது, ஞானசாதனத்துக்கியைந்த தனுவை. பன்மறைச்சுருக்கம் நான்மறையாதலின் பலமறையென்றார். சீவன்முத்தி யநிவேதாறுதல்; விதேகமுத்தி துரியாதீதமாதல். இதெல்லாஞ்சொல்லாலன்று, உழப்பாலெனவுணர்க. (௧0௨)

௧0௩ — கவி. அ — ரை.

[ஞானிகளின் ஆகாமியமுதலிய மூன்றுவினைகளும் படும்பாட்டை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பஞ்சினை யூழித் தீப்போற் பலசென்ம விவித வித்தாஞ்
சஞ்சித மெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு வெண்ணீ றாக்கும்
விஞ்சிநா காமி யந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும்
விஞ்சிய பிராரத் துவத்தின் வினையனு பவித்துத் தீரும்.

(இ-ள்.) பஞ்சினையூழித்தீப்போல், எ-து. பஞ்சைவடவாக்கினியெங்ஙனநீறாக்குமோவதுபோல: — பலசென்மவிவிதவித்தாஞ் சஞ்சிதமெல்லா ஞானத்தழல்சுட்டுவெண்ணீறாக்கும், எ-து. பலசென்மங்களுண்டாதற்கு காரணவித்தைபோலுமிருக்கின்ற சஞ்சிதவினைகளனைத்தையுஞ்ஞானக்கினி

யெரித்துவெண்ணீறுக்கிவிடும்:—இஞ்சுதொகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப் போகும், எ-று. ஆகாமியந்தினைத்துணையேனுங்கிட்டாமல்விட்டோடிப்போகும்:—விஞ்சியபிராரத்துவத்தின் வினையநுபவித்துத்தீரும், எ-று. அனைவிங்கலாகமிஞ்சிநின்ற பிராரத்துவவினையை யநுபவித்தேதீரவேண்டும், எ-று.

ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்துவம் என வினைமூன்றும். அவற்றுள், ஆகாமியம், மதி விதி யெனவிரண்டாம். தானிச்சித்தவண்ணம் வேண்டுமெனல், மதி. அவ்வண்ணங்கைகூடல், விதி. கூடாமை, சஞ்சிதம். சஞ்சிதம், பை. என்றால், கைகூடா அவாக்களனைத்து மடைக்கப்படும்பை. விதி, ஊழ், பிராரத்துவமென்பன வொருபொருட்கிளவி. மதி; பந்தம், விடுதியென விருதிறத்ததாம். பந்தகன்மம்; பொருளல்லவற்றைப்பொருளெனவேண்டியவாவல். விடுதிகன்மம், பொருளல்லவற்றைப் பொருளன்றெனச் சோதனை, ஞாயம், பொருத்தமென்னுமிம்மூன்றுமுகத்தால் ஐயந்திரிபின்றிக்கணைந் துள்ளதையுள்ளதாக்கோடல். விடுதிகன்மவிதி, இவ்வண்ணநேரிடல். பந்தகன்மவிதி, அவ்வண்ணநேரிடல். இப்பாருபாட்டின் முறைப்படிசெல்லில் யாதும்மூரணுறா. விதிமதியளவுதெரியாதார் இவ்வுகொள்ளின் "வரம்பின்றிவட்டாடியற்றே" யென்பதுபோலாம். பிறவிக்கேதுவாதல், பந்தகன்மம், முத்திக்கேதுவாதல் விடுதிகன்மம்.

(க-உ.) இக்காலவரும் விடுதிகன்மத்தாரென்பது. ஞானக்கினியின் மிக்கவக்கினியுண்டென்பார் தற்காணூர். பந்தகன்மமாகின்றது, அஞ்ஞானம். விடுதிகன்மமாகின்றது, ஞானம். இங்கேஞானமென்றது பிரஞானமாதலின் ஞானத்தீயென்றார். இத்தஞானத்தீயெயங்கணுமேவிடின், சஞ்சிதம்பஞ்சுபோல்வதா லெங்ஙனமதன்முன்னிற்கும். இனியவாவுமாகாமிய மெங்ஙனந்தோன்றும். இங்ஙனமிருக்கப்பிராரத்துவமநுபவித்துத்தீராமலெங்ஙனமொழியும்; ஆதலின் விஞ்சியபிராரத்துவத்தின் வினையநுபவித்துத்திருமென்றார். இந்நெறிச்செல்லார், குதர்க்கிகள். (௧௦௩)

௧௦௪ — கவி. அ — கை.

[இவர்கள் முன்னர்செய்த நல்வினைதீவினைகளகலும்வகை யிங்ஙனமெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பொறுமையாற் பிராரத் துவத்தைப் புசிக்குநாட் செய்த கன்ம
மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமன் மாண்டுபோம் வழியே தென்னிற்
சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செய்தபா வத்தைக் கொள்வ
ரறிபவ ரறிந்து பூசித் தறமெலாம் பறித்துண் பாரே.

(இ-ள்) பொறுமையாற் பிராரத்துவத்தைப் புசிக்குநாள்செய்தகன்மம், எ-று. மிக்கவமைதியோடும் பிராரத்துவத்தையநுபவிக்குங்காலத்தில் தன்னையறியாமல்செய்தகன்மமானது:—மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல்மாண்டுபோம்வழியேதென்னில், எ-று. இனிவரும் பிறவியில்தொடர்ந்துவராமலழிந்துபோதற்குவகையாதென்னில்:—சிறியவரிகழ்ந்து ஞானிசெய்தபாவத்தைக்கொள்வர், எ-று. மெய்யர்போலடித்துக்காட்டும் புத்தியீனர் மெய்ஞ்ஞானியைத் தமது புன்னடைவழிச் சென்றிலரெனவைது அவரறியாது செய்தபாவத்தைப் பறித்தநுபவிப்பார்:—அறிபவரறிந்துபூசித் தறமெலாம் பறித்துண்பாரே, எ-று. இவர்சிறிய ரிவர்பெரிய ரெனவறியத்தகுந்திறத்தினர் மெய்ஞ்ஞானியரென்றுணர்ந்து அர்க்கியபாத்திய முதலியவற்றால் இரிகரணமொத்துமெய்யன்புகொடுபூசித் தவர்செய்த நல்லறமனைத்தையுமபகரித்தநுபவிப்பார், எ-று.

பொறுமையாவது; முன்னும்பின்னும் யோசித்துநடத்தல். அதாவது; இன்பமுந்துன்பமுமாறுந் தகையதாதலின் செல்வம்வந் துழிக்களிப்பதும், வறுமைவந்துழித்துக்கிப்பது மின்றிநிற்றல். செய்தகன்மமென்றது; நற்கன்மதுர்க்கன்மத்தை. நற்கன்மம், நடந்துகாட்டல். துர்க்கன்மம், பொய்சொல்லல். பொய்சொல்லலாவது, இவர்நின்றுழிவிளாந்தோடும் பசுவைத்தான் காணினும்,பின்னரனநாழிகைகழித்ததனைப்பற்ற வவ்வழித்தாய்க் கைவாள் கொடியோன் றோடுவோ னிவனைக்கண்டுகேட்க, இவரிவன் கைவாள் கண்டழியேனென்னல், இதுபோல்வனபிறவுமாம். சிறந்ததுயிரோ, உணவோ? உணவெனின்; அன்னம், காய், கனி, கிழங்கு முதலியவை யன்றோ? அதற்கிழிவின்றெனின், உடலுடல் எறும்பு, கறையான், நாய், புலிமுதலிய விற்றிற் கிளைசெறுமெய் யசம்பிப்பையா? அதுபோலன்றது? கொலைப்பாதகன் புலிமுதலியவைகளுயிரன்றோ விவற்றைக் கொல்லலாமென்பதென்னை? இதைக்கணேரிட்டுநோக்குக. தன்னுயிர்போற்காணுதழியென்பயன்? இவையனைத்தையு மறை நூலாற்காண்க. இஃதறிந்துசெய்தல். அறியாதுசெய்தலாவது; நடந்துசெல்லுழி யெறும்புபோலுயிர் காலிலகப்பட்டுமாளவும், இன்னுமிவைபோல்வனபிறவுமாம். செய்தகன்மமெனப் பொதுப்படக் கூறியதனால், அறிந்து செய்தகன்மம், அறியாது செய்தகன்மமென்றும். இஃதன்றியுமிக்கவியில் தானே இவர்செய்தபாவம், இவர்செய்த புண்ணியமென்றிருக்கின்றன, ஐயமென்னை? (௧௦௪)

௧௦௫ — கவி. அ — கை.

[அவித்தைமுதலிய மூன்றுசரீரமும் நசிக்குமாறிங்ஙனமெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அரியமெய்ஞ் ஞானத் தீயா லவித்தையா முடனீ றாமே
பெரியதூ லமுங்கா லத்தாற் பிணமாகி விழுமங் நேர
முரியசூக் குமச ரீர முலையிரும் புண்ட நீர்போற்
றுரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே.

(இ-ள்.) அரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையாமுடனீறாமே, எ-று. கிடைத்தற்கரிய மெய்ஞ்ஞானமென்னு மக்கினியினா லவித்தையென்னுங்

காரணசரீரம்பஸ்மமாம்:—பெரியதூலமுங்காலத்தாற்பிணமாகிவிழும், எ-று. பருத்த தூலதேகமும் பிராரத்தமுடிவுகாலத்திற் பிணமாகவிழுந்துவிடும்:—அந்நேரமுரிய சூக்குமசரீரமுலையிரும்புண்ட நீர்போல், எ-று. அக்கணமே தனக்கென்றுரிய சூக்குமசரீரமோ உலைக்களத்தி லக்கினியிற்காய்ச்சி வெளியிலெடுத்த விரும்பிற்பெய்த நீரெங்ஙனஞ் சுண்டிப்போமோ அதுபோல:—துரியமாய் விபுவாய்நின்றசொரூபத்திலிறந்துபோமே, எ-று. துரியமாயும் வியாபகமாயும் விளங்காநின்ற பிரமசொரூபத்தில்நாசமாம், எ-று.

அவித்யாநாசம் வேறொன்றாலன்மையின் ஞானத்தீயாலெனவும், புல் பூண்டு நாசமாயினு மீண்டுமுளைப்பதுபோலாமென்னுங் குறிப்பை மறுக்க நீறெனவும், தூலநாசம்வேறொன்றாலன்மையின் காலத்தாலெனவும், அவித்தை நீறுயவிடத்து மீண்டும் முளைக்காதென்பதுதோன்றப் பிணமாகிவிழுமெனவும், அவித்யாநாசம்வரினும் சொரூப முதியாவிடத்துநிற்குமென்பது தோன்ற, அந்நேரமுரிய சூக்குமசரீரமுலையிரும்புண்ட நீர்போல் துரியமாய் விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே யெனவுங் கூறினார். அவித்தை, ஒன்றையொன்றாவுணர்தல். அவித்தையாகிய காரணசரீர நீங்காவளவும் மனமாகிய சூக்குமசரீரங் கணக்கின்றிவந்தழியும். அம்மனமாகிய சூக்குமசரீரம் நீங்காவளவும் தூலசரீரங் கணக்கின்றி வந்தழியும். காரணசரீரநசிப்பே சூக்குமசரீரநாசம், சூக்குமசரீரநசிப்பே தூலசரீரநாசம். இங்ஙனமாதலே விரிக்க விக்கவியிற் கூறியமுறையென்க.

க0சு - கவி - அ - கை.

[காரணசரீரநாசவாசனைவிழப்பே விதேகமு[illegible]லா வித்த
விதேகமுத்தி நிலையைச் சீவன்முத்தர்க ள[illegible]வரென்
பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கடமெனு முபாதி போனாற் ககனமொன் றானாற் போல
வுடலெனு முபாதி போன வுத்தரஞ் சீவன் முத்த
ரடிமுடி நடுவு மின்றி யகம்புற மின்றி நின்ற
படிநிகழ் விதேக முத்திப் பதமடைந் திருப்ப ரென்றும்.

(இ-ள்.) கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல, எ-று. குடமெனுமுபாதி யழிந்துபோனால் நான்காகாயமு மேகமாவதெங்ஙனமோ அதுபோல:—உடலெனுமுபாதி போனவுத்தரஞ் சீவன்முத்தர், எ-று. காரணசரீரத்தோடேனையவிரண்டுசரீரமு மொக்க நசிக்கும், நசித்தவக்கணமே சீவன்முத்தர்கள்:—அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றி, எ-று. ஆதிமத்தியாந்தமென்பதின்றியும் அகம்புறமென்பதின்றியும்:—நின்றபடி நிகழ்விதேகமுத்திப் பதமடைந் திருப்பரென்றும், எ-று. இருந்தவண்ணமிருந்தொன்று மொருதகைத்தாக விளங்குகின்ற விதேகமுத்தி நிலையை யென்றுமொருபடித்தா யடைந்திருப்பர், எ-று.

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல என்றதனால், மேகமென்னுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல வென்பதைவருவிக்க வேண்டும், வருவித்தால் மாத்திரம் நான்காகாயமுமேகமாகலாம். அங்ஙனமன்றேல், கடாகாயமும் கடசலப்பிரதிபிம்பாகாயமு மொன்றானாற்போல வென்பொருள்படும். படவே, சீவனுஞ் சீவசாட்சியுமேகமாம்; ஏகமாயின், ஈசனுமீஸ்வரசாட்சியுமேகமாவதென்றோ, இன்றாயின், மாயாநாசமின்றாம்; இன்றாயின் மீண்டுமவித்தைதோன்றும்; தோன்றவே, முன்போலவிபரீதமயமாம். ஒன்றைச்சொல்லும்போ ததனினத்தையுங்கூட்டி முடிக்கவேண்டும். என்னை, "ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல்" என்பதோருத்தி, என்றார்பவணந்தி. உடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரமென்பதற்குப்பொருள், மாயை, அவித்தையென்னுங்காரணசரீரத்தைக்கொள்ளாவிடில், சூக்கும, தூல தனுநாசத்தான் முத்தியெய்துதற்பாலதோ, அடைந்தாருளரோ, அங்ஙனங்கூறுஞ் சுருதியாதாயினுமுளதோ, உளதெனிலஃதற்பசுருதி, இஃதுரம்பிக் கைநூல்போலன்று, எதார்த்தம். எங்ஙனமெனின், உணர்தற்பாலதுடலன்று, உயிராதலின், உணர்வையுயிரெனப்பெறுமாம், இங்ஙனமாயதைவிளக்க விதேகமுத்திப் பதமடைந்திருப்பரென்றார்.

(க-று.) சீவன்முத்தி[illegible]டே விதேகமுத்தியென்பது. (க0சு)

க0எ - கவி. அ - கை.

[இவ்வநுபவம்பண்டையதேயென வுதாரண
[illegible]த்தாவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சொல்லிய மக[illegible]ங்குஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக்
கெல்லிய பின்ன[illegible]தான்றுங் கிணற்றின் காயம் போல
வொல்லையாம் பிரம[illegible]லா வுற்றது போலே தோன்று
மெல்லையி லுமெய்ப் [illegible]பாது மேகமென் றிருந்தி டாயே.

(இ-ள்.) சொல்லியமகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்க, எ-று. எனதிட்டப்படி நிட்டைகூடிச் சொல்லியஞானபுத்திரா! பூமியைச்சூழ்ந்த வெளியான தன்றும்புறம்புமெங்கணும்பூரணமாயிருக்க வதனைவிட்டு:—மண்ணைக் கெல்லியபின்னர் தோன்றுங் கிணற்றினுகாயம்போல, எ-று. மண்ணைக் கின்றி யாழமாகத்தோண்டியபின்னர் புதிதாகத்தோன்றுங் கிணற்றிலுள்ள வாகாயத்தைப்போல:—ஒல்லையாம் பிரமமுலாவுற்றதுபோலேதோன்றும், எ-று. பழமைக்கெல்லாம் பழமையாகியபிரமசொரூபமானது, ஞானசாஸ்திரத்தா லிப்போது நூதனமாக வுதித்ததுபோல விளங்கும். (அங்ஙனமன்று.):—எல்லையிலுமெய்ப்போது மேகமென்றிருந்திடாயே, எ-று. காலாதீதமானாமெய்ப்போதுமேகமாக விளங்கும் பிரமசொரூபமென்றகலாதிருந்திடுக, எ-று.

கிணற்றாகாயம் புதிதாகத்தோன்றுமாறுபோன்று, ஞானசாஸ்திரவிசாரமுகத்தாற் பிரமம் நூதனமாகவுதித்ததுபோற்றோன்றினும் அங்ஙனமன்

ளற்க. நாமே பிரமசொரூபமா யிருக்க முன்னர் விளங்காததென்னை? இப்போது விசாரித்ததுபோல அப்போதும் விசாரிக்கி னிந்தப்பிரகாரமாக விளங்குதும், ஆதலி னப்போதொருபடித்து மிப்போதொருபடித்தாமன்றுநாமே ன்பார், எல்லையிருமெப்போது மேகமென்றிருந்திடாயே யென்றார்.

(க-று.) என்று மொருபடித்தா விளங்குவமாதலின் விடாதுபற்றுகவென்பது. இன்னநிலையினம்யாமென் றளவைநூலாலெல்லைகணித்தற் கரியமெனப்பொருள் கொள்ளினும், எல்லையிருமென்பது பொருந்தும். (கல)

கல௮ - கவி. ௮ - கை.

[இதனினு முறுதிமொழி வேறின்றென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்க ளூர்
வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முயலின் கோடு
பீனமாந் தறிபு மானிற் பிரபஞ்ச மெல்லாம் பொய்யே
ஞானமெய்ம் மகனே யுன்னை நம்மானை மறந்தி டாதே.

(இ-ள்.) கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர் சளூர் வானமை கயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய் முயலின்கோடு பீனமாந் தறிபுமானிற் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே, எ-று. கானலின்கண்ணீர்போலவும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளிபோலவும், கந்தர்வநகரம்போலவும், செப்பனைப் பிரபஞ்சம்போலவும் ஆகாயத்திற் கருமைபோலவும், பழுதையிற் பாம்புபோலவும், மலடிபுத்திரன்போலவும், முயல்கொம்புபோலவும், பருத்தகட்டையிற் [illegible] போலவும், சமஸ்த பிரபஞ்சமும் பொய்யே:—ஞானமெய்ம்மகனே யுன்னை நம்மானை மறந்திடாதே, எ-று. பரஞானமொன்றுமே மெய், சம்புத்திரா நீஞானமாதலி னுன்னையென்மேலாணைப்படி மறவாமலிருவாக விளங்குதி, எ-று.

சமஸ்தமு மித்தையென்பதற்குத் திஷ்டாந்த மொன்பதுவகையுள், மலடிசேயென்பதொன்றுஞ் சொன்மாத்திரம். ஏனையவெட்டும், சொன்மாத்திரமுந் தோற்றன்மாத்திரமுமாம். ஒவ்வொருபூதமுந் தத்தங் காரியவகையால் மகத்தும், காரணவகையா லணுவுமாதல்போல, அண்டபிண்டமுதலிய பொருளுமாம். இதனை வஸ்துபரிசோதனையாற்காணலாம். இஃதன்றியும், ஆகாயத்தையன்றி நானகுபூதமும், நான்குபூதத்தையன்றி யண்டபிண்ட சராசர வடிவங்களுமில்லையே; ஆகாயம், சமஸ்தத்திற்கு மாதாரமு மகம்புறமுமாயிருப்பதுபோலத் தனக்கெங்கே? இன்றெனின், யாதுபொருள்? இருந்தாலன்றோ கணிக்கலாமெனின், எவற்றிற்கு மாதாரமானானேன்? அங்ஙனந் தோற்றன்மாத்திரமன்றி வேறன்றெனின், சூனியமென்னலாமே; இதனை மறுப்பது வழு. சூனியமெனல் பொய்யன்றோவெனின், தனக்கெனச்சுயம் பொன்றின்மையின் பொய்யே. ஆகாயம் பொய்யாயின், அதன்காரியங்களுந் தாம் பொய்யாகவேண்டுமே யெனின், சூனியமா முடியாது. சோதனையிற் காட்டவேண்டுமே, கூடாதெனின், மறுப்பதென்னை? ஆதலின் சமஸ்தமும்

பொய்யெனவும், பொய்யென்றேற்றற்கியைந்த வொன்பதுவகை திருஷ்டாந்தம் [illegible]ளைய வெனவுங்கூறினார். கூறியதாற்குற்றமென்னை, [illegible]ண்டெனின், சோதனையாகியா வுணர்த்தவேண்டும். கூடாதேல் பேசாமைநன்று. கானலாதியே நீராதியாக மாறுந்தோற்றுமாறுபோன்று, ஞெப்தியே சகமாதியாகமாறுந்தோற்றலினிவ் வுவமைபொருந்தும். நீராதியாரோபம், கானலாதியதிட்டானம். அதுபோலச் சகமாதியாரோபம், ஞெப்தி, அதிஷ்டானம். சமஸ்தமுஞ்ஞெப்தியன்றேல், சோதனையில் சமஸ்தமும் ஞெப்தியாக முடிவதென்னை. ஆதலின், பொருந்தும். இதன்றியும், ஆராய்வதன்முன்னுலகம் நாமரூபமாகவும், பின்னரன்றாகவுங் காண்டலியாது. நாமரூபம்பாழிலும், பாழ்நாமரூபத்திலுங் காணாததென்னை. ஒன்றிலொன் றின்றாதலினிஃதன்னியோன்னியாபாவமாயிற்று. இங்ஙனமாகிற்பதும், நின்றுணர்வது மறிவாதலா லிதுபாவம். பாவம், மெய். அபாவம், பொய். எனவே, அறிவையன்றியாதுமின்றெனப்பெற்றாம். பெறவே, அனைத்துந்திரிசியம், தானறிவு. என்றாயிற்று. ஆகவே, தன்னையன்றி யனைத்துமின்றெனக் கண்டாம். காணவே, மறக்கவேண்டியதனைத்தையும், மறவாமலிருப்பது தன்னையுமெனப் பொருடருகின்றது. தருதலின், ஞானமெய்மகனேயுன்னை மறந்திடாதேயெனவும், இதுபோற்[illegible]யம் வேறொன்றின்மையின்நம்மானையெனவுங்கூறினார். மதத்தரிதனைமறுக்கவலியுளரேல் தமது ஞெப்தியைத்தள்ளி [illegible]த்தெரிவிக்கட்டும். பூரணபண்டிதருமோ; யாதானுமோர்பெயர்ச் சொல்லையேனும், [illegible]சொல்லையேனும், வஸ்துசோதனையில், அல்லவல்ல, இல்லையில்லையென்[illegible] திருக்கவு முபாதான வுபாதேயவகையால் விகாரமின்றியோர்முதலிருப்பவுந் தெரிவிக்கட்டும். கூடாதெனின், மறுத்தலும் [illegible], தம்போற்பேதையர் வியக்கவன்றோ. இதுநிற்க. அனைத்துமித்தை, அ[illegible]வேசத்தியமென்று வேதமுடிவும் கீதைகளும், உபநிடதங்களுங் கூறுவது, மூடத்தாலோ, விவேகத்தாலோ? மூடத்தாலெனின், அறிவையன்றித் தினைபாலிடமிருக்கத் தெரிவிக்கலாமே. கூடாதெனின், விவேகத்தாற்கூறியதென்பம். கூடாதெனின், சொல்வாதமாமுடியும், முடியவே, பயனின்றியசொல்லாற் பகைநேரிட்டழிதும். இக்கவி தத்துவவிளக்கப்படலமுடிவாதலா லிங்ஙனங்கூறினாரெனவறிக. நான்குகாலத்தினு மித்தையெனற்குத்தக்கவுதாரணங்கூறியது; என்றுமுலகுண்மையெனக்கொள்ளாநிருத்தற்கும், இப்போதுமித்தையல்லவெனவும், ஓரவஸ்தையில்மற்றோரவஸ்தையில்லாததால்மித்தையெனவும், வேதம் பொய்சொல்லுமாவெனவும், இதெல்லாம்பக்குவமுமனுபவமும் வந்தால்தெரியுமெனவும், இங்ஙனமெல்லாம்விளுவாது சொல்வதைக்கேட்ப தெமதுமரபெனவுங்கூறி யுணர்வையுணர்க்கத்தெரியாதுணர்வுவளர்ப்பார்போற்காட்டி யுடலைவளர்க்குங்கள்ளஞானிகளிவரெனக்காட்டற்குமென்க. இப்போதுமித்தையல்லவெனின், அந்நியோன்னியாபாவம்யாதுக்கு. ஆதலின்வழு. ஓரவஸ்தையில்மற்றோரவ

ஸ்தையில்லாதது எப்போது மித்தையெனின், அவஸ்தையொன்றில்லொன்றில்லாதேனுமுலகமின்றோ? உண்டெனின், உலகைமித்தையென்னலாமோ? இவனுக்கில்லையெனின், இவனுக்குலகம். அன்றெனின், வேறாயிருக்க இல்லையென்னலாமா? அதுவுமது. வேதம்பொய்சொல்லுமாவெனின், உயிர்கள்செனிக்காததற்கிவ்வுலக காலவரையறையாதோ, இன்றெனின், வரையின்றிய வுலகைக் வேதமித்தையென்னலாமோ? இதனைச்சான்றோர்களேற்பதென்னையோலோ? அபிமானத்தாலன்றோ அன்றெனின்; எப்போதின்றோவுலகம் எப்போதுமிருக்கின்றதெனின், வேதமுஞ்சான்றோருமுலகை மித்தையெனக்கூறுவதுவது. இதெல்லாம்பக்குவமுமனுபவமும்வந்தால்தெரியுமெனின், இவ்விரண்டுமில்லையும்வந்தீர்மித்தையென்றுலகைக்கூறலாகாதோ? கூறுவதையுணர்தற்குவழியின்றேலென்செய்வேனெனின், சுருதி, யுக்தி, அனுபவமென்னுமூன்றனுள், அனுபவம்பின்னதாகட்டும், இப்போது முதனின்றிச்சுருதி யுலகைமித்தையெனத்துணைகூறலாகாதோ? வாசித்தால்தெரியுமெனின், வாசிக்கத்தெரிந்துமெவருமுறைகேட்பானேன். இன்னொருபோதகட்டுமெனின், எங்கேனுங்கேட்டுணர்ந்து சொல்லுதற்கோ? அன்றெனின். இப்போதுசொல்லலாமே. யோசிக்கவேண்டுமெனின், யோசியாமற்றெளிந்ததெங்ஙனம். இதெல்லாமேழப்புறட்டு, ஆதலின் வழு. இங்ஙனமெல்லாம்விளுவாது சொல்வதைக்கேட்டதெமதுமாவெனின், அஞ்ஞானஞ் சந்தேகம், விபரீதந் தெளிவதெங்ஙனே? கேட்டுக்கொண்டிரில்தானே தெளியுமெனின், அங்ஙனந்தெளிந்தீர்சொல்லலாமே. சொன்னாலு கேட்கவல்லையுண்டோவெனின், உண்டோவில்லையோ? அதைக்குறித்து முன்னமேபேசியாயிற்று. முன்போல்வளர்த்துச்சொல்லல் விவர்த்தமாம். ஆதலினிதுவும், வழு. முறையேயிவையெல்லாந்தெரியாதார், உலகு [illegible], ஞானமெய்யென்பதைவாசித்துமென்பயன். கேட்டுத்தெளிந்தாலன்றிப்பயன்படா. கேட்டுத்தெளிந்தவனீயாதலின், ஞானமாகியவுன்னை மறந்திடாதேயெனவாளை மிட்டுக்கூறினார், சத்தியஞ் சத்தியம். (கoஅ)

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தேகந்தெளிதல்படலம்.

———)(*)(———

சந்தேகந்தெளிதலாவது; சந்தேகத்தினின்றுதெளிதல். முன்னர் தத்துவவிளக்கப்படலத்தில் தானுமிறைவான்மாவைவிளக்க விளங்கினதுபோல, சேகமாதிதிரிபதார்த்தங் காரணமாகவெழுமையத்தைத் தெளிவிக்கத்தெளிதல். இதுவைந்தாம்வேற்றுமைத்தொகை நீங்கற்பொருள். ஆதலின் தத்துவ விளக்கப்படலத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க — கலி. அ — கை.

[முன்னர்சொருபசமாதிக்கண் தானே தானாகத்தனித்துசித்த விருத்தியானதுமீண்டுந்திரும்பாதங்ஙனந்திரபடவேண்டியதற்கு மாறுவதிக்குமையந்திரிபுகளையகற்றித் தெளிவுபெறுநெறியை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நார்குழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்ப
முரமுறக் குத்திக் குத்தி யுரப்பிக்கு முபாயம் போலப்
பரமமாஞ் சொரூபந் தன்னிற் பற்றிய மனோவி ருத்தி
திரநிலை பெறச்சந் தேகந் தெளிதலை மொழிகின் றேனே.

(இ-ள்.) நார்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம், எ-து. மனிதர்களாழமாகக்குழிதோண்டி மெதுவாகநாட்டின பெரியகம்பமானது:— உரமுறக்குத்திக்குத்தி யுரப்பிக்குமுபாயம்போல, எ-து. இனியாதொன்றும் அசையாதுறுதிபடவேண்டிக் கல்முதலியவைகளைப்பெய் தக்குழியைக்குத்திக் குத்திப் பலப்படுத்துமாறெங்ஙனமோவதுபோல;— பரமமாஞ்சொரூபந் தன்னிற்பற்றியமனோவிருத்தி, எ-து. பிரமசொரூபத்திலழுந்திய மனோவிருத்தியானது:— திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே, எ-து. அங்ஙனமேயுறுதிபெறும்வண்ணஞ் சந்தேகந்தோன்றுமாயின் அதனைக்களைந்து தெளிவுபெறுமாறெங்ஙனமோ அங்ஙனமாயநெறியைத் தெரிவிக்கின்றேன், எ-று.

"சித்தின்முயல்வாற்சித்தாகுஞ் சடத்தின்முயல்வாற்சடமாகும்" என்று மனோவிருத்தியிருப்பதனால், மீண்டுஞ்சடமாகாவண்ணங்காக்கவேண்டும், காத்தற்கிடையூறென்னை? சகசசமாதியின்றாதலின் உலகந்தோன்றும். தன்னைநிக்கண்ணினிற்கினஃதிருக்கினுந்தோன்றாது. அயர்ந்தால்தோன்றும், ஆதலினுலகைச் சின்மாத்திரமாகக்கண்டில் தோன்றினுந்தோன்றுவிடினுமிடையூறின்று. அங்ஙனங்காணப்புகுந்தடைகள்வரும். அத்தடைகளாவன; மலவிசர்ச்சனம், சலவிசர்ச்சனம், இவைபற்றியேனும், உணவுபற்றியேனுஞ் சொருபசமாதிவிட்டகலவேண்டும், அகல்வுழித்தேகந்தோன்றும், தோன்றவே சராசரந்தோன்றும், தோன்றவே, தேசம் - காலம் - வீடு - பட்டணமுதலியவைதோன்றும், தோன்றவே திரிபுடிதோன்றும், தோன்றவே இச்சாஞானக்கிரியை[illegible]ண்டாம், [illegible]கவே, விர்த்திகள்மேலிட்டுழி யங்ஙனந்தோன்றுவ[illegible]ருப்தியாதலா லதனையங்ஙனே சிற்பிரகாசமாகவிளக்கிலனைத்து[illegible]மாம். திரிபுடியுஞ்சிற்பிரகாசமா யேகமாகவிளங்கும். இங்ஙனம்பழகல்சகசசமாதி. இதற்குத்தடைசந்தேகம். இதனைக்கெடுத்தல்

தெளிதல்; ஆதலின்நிரதிலைபெறச் சந்தேகந்தெளிதலைமொழிகின்றேனே யென்றார். நிரதிலை, நிரஞானமெனினுமமையும்.

(க-து) டிரஞானமாகவிளங்கியமனம், நிரஞானமாதற்குத் தடைகளைக்களைதலென்பது. (க)

உ - கவி - அ - கை.

[தத்துவவிசாரமுதல்விதேகமுத்திபரியந்தம் ஆசிரியரைப்பிரியாதிருந்தனனென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நற்கருத் துடையோ னாகி ஞானவா னாகி நின்றோன்
மர்க்கட நியாயம் போல மகாபூத விகாரந் தொட்டு
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன
சற்குரு வினைவி டாமற் சந்தத மனுச ரித்தான்.

(இ - ள்.) நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றோன், எ - னு. சிற்சோதிராட்டமகலாக்கருத்துடையோனாகியும், அயல்வடிவந்தானாகாத ஞானவடிவமேதானாகியும் விளங்கிநின்றமாணாக்கன்:— மர்க்கடஞாயம்போல மகாபூதவிகாரந்தொட்டு நிர்க்குணவிதேகமுத்திநிலைபரியந்தம், எ - து. மர்க்கடஞாயமெங்ஙனமோ [illegible]வதைப்போலத் தூலபஞ்சமகாபூதவிகாரமாயதூலதேகமுதல் [illegible]விதேகமுத்திநிலை பரியந்தமுள்ள அனுபவரசங்களை:— சொன்னச[illegible]வினைவிடாமல் சந்ததமனுசரித்தான், எ-து. விடாம[illegible]சொன்னசற்குருவைவிட்டுநீங்காமல் சதாகாலமுந்தொ[illegible] இருந்தனன், எ-று.

மர்க்கடஞாயம், குரங்குபோற்பற்றுஞாயம். [illegible]தாவது, தோ[illegible] க்கீழ்க்குதிக்கினுந் தனதுதாயைவிடாதுபற்றும்முறை[illegible] மர்க்கடம் — நி[illegible]குணமாரியமொழியாதலின் ரகரமாயிற்று. என்னை, "[illegible] யிர்மெய்யுமுயிரள பல்லர்ச்சார்புந்தமிழ்பிறபொதுவே" என்றார்பவண[illegible] மர்க்கடஞாயம்போலச் சற்குருவினைவிடாமல் சந்ததமனுசரித்தானென[illegible]டித்துப்பொருள்கொள்க. (உ

ங - கவி. அ - கை.

[மாணாக்கனைச்சோதிப்பான்வேண்டி மூன்றுகேள்விகேட்டலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாத வன்பா
மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி [illegible]ருயோ
சிந்தையி லைய மெல்லாந் தீர்ந்தவோ தெளிவி [illegible]ள்ளே
யந்தரங் கலந்த துண்டோ வனுபவ முறைசெய் [illegible]யே.

(இ-ள்.) சந்ததம்புருடன்றன்னைச். சாயைபோல்விடா[illegible]பாமைந்தனை நோக்கி, எ-து. ஓர்புருடனது தேகசாயையானது எப்போதுமவனைவிட்

டுநீங்காவா றெங்ஙனமோ அதுபோல ஆசிரியனைவிட்டு நீங்காத வன்பேவடிவாயமைந்த சற்புத்திரனைநோக்கி:—சாட்சிமாத்திரமா நின்றாயோ, எ-து. கூடஸ்தபிரமமாக விளங்குகின்றனையோ:—சிந்தையிலைய மெல்லாந்தீர்ந்தவோ, எ-து. உன்மனதிற்கிடந்த சந்தேகங்களனைத்து நீங்கினவோ:—தெளிவினுள்ளே யந்தரங்கலந்துண்டோ வனுபவமுறைசெய்வாயே, எ-து. பேரகிதமான சுவானுபவத்தெளிவின்கண் யாதானும்பேதம்வந்து கலந்ததோ? [illegible]தெனக்குத்தெரியும்படியாக வுனதனுபவத்தைச்சொல்லுதி, எ-று.

விடாமலெனின், வினைகொண்டுமுடியவேண்டும். அங்ஙனமின்றே, [illegible]மைந்தனென்னும் பெயர்கொண்டுமுடிவதால் விடாதவெனப்பெயரெச்சமாக்கினும். வலித்துமாற்றிப்பொருள்கொள்வதினு மிதுநேரானதாலென்க. சா[illegible]ட்சிமாத்திரமா நின்றாயோவென்னுங்கால், சிவேசராகிய கற்பிதத்தை விட்டென்றற்றொடக்கத் தொழிந்தசொற்களைத் தருதலினெழியிசை. சகசசமாதியாலன்றி யகலாச்சந்தேகங்களினின்னவாதலி னதனையுணர்த்தச் சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்தவோவெனவும், பேதரகிதமேதெளிவாதலின் தெளிவினுள்ளேயெனவும், விகற்பபுத்திசற்றேயருதலியல்பாதலின், அந்தரங்கலந்துண்டோவெனவும், நினதனுபவமுறைத்[illegible]காலன்றியிவற்றைத் தெரிந்த[illegible]ற்கொண்ணாமையின், அனுபவமுறைசெய்வாயே யெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) களங்கமற்ற வனுபூதியாகிற்கன்றுடியி லழுக்குப்படிதலியல்[illegible]லெனத் தெரிந்தவராதலினிங்ஙனம்வினவினரொன்பது[illegible]துசோதனை.

ச - கவி. அ - கை.

[தனதனுபவவினோதவுல்லாசத்தைத் தானே தனக்குள்கண்டு வியப்புற்றுகுரியுரைப்புகழ்ந்து துதிக்கின்றானென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

[illegible]வுரைத் தருளு மாசா னிருபதம் வணங்கி யெந்தாய்
[illegible]னவன் காட்டின் மோகத் தமத்தெழு பேதப் பேய்க
[illegible]னதரு ளுதய வெற்பி லுபதேச வருக்கன் றோன்றி
[illegible]ாவிழி தெரிய ஞான வான்கதிர் பரந்தா லுண்டோ.

(இ-ள்.) எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம்வணங்கி, எ-து. என்றுவினவிய ஞானாசிரியரதுபயபாதங்களையும்வணங்கி:—எந்தாய் சனனவன்காட்டின்மோகத்தமத்தெழுபேதப்பேய்கள், எ - து. எமதுகர்த்தனே பிறவியாட கொடியவனத்தின்கண் [illegible]மோக[illegible]லெழுதற்குரிய பேதமாகிறபேய்க்கணங்கள்:— உனதருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி, எ-து. உனதருளாகிற[illegible]யகிரியில் ஞானோபதேசமென்னுஞ்சூரியனுதயமாய்: மனவிழிதெரிய[illegible] வான்கதிர்பரந்தாலுண்டோ, எ-து. மனமாகிறகண்ணுக்குத்தெரி[illegible]படியாக மேலானஞானகிரணங்க ளெங்கணும்வியாபித்துக் கொண்டாற் கணமேனுந்தங்குமா, எ-று.

சஞ்சிதங்கள் காடுபோலடர்ந்திருத்தலின், சனனவன்காடெனவும், கா
டென்றது வன்னென்றது, வெருந்திகைத்து மீளாத்தகையதெனற்கு ; இத
னைத்தத்துவஞானானுபவிகளறிவரன்றி யேனையோர் சற்றுமறியார்; இதுநிற்
க. மோகம், மயக்கம். அதாவது ; தேகமுதலிய பிரபஞ்சங்களை மெய்யெ
னக்காண்டல். அடர்ந்த காட்டுக்கிருளகலாமைபோன்று, அடர்ந்தசென்ன
ங்கட்கு மோகமகலாமையின், மோகத்தமமெனவும், உடலுமுயிரும்பேதப்
போற்றோற்றினுஞ் சடமுஞ்சித்துமாதலி னெய்ஙனமேகமாம், இய்ஙனமூ...
பேதமயமேயன்றி யனைத்துமெங்ஙனமேகமாகலாம், இப்பேதபுத்தியகன்...
சமயவான்க ளெங்ஙனுமில்லவேயில்லை. பேதபுத்தியைப்பேதமென்றது, கரு
வையாகுபெயர். பேதபுத்திதனியேநிற்பதுகூடாமையி னிங்கேயதனையுடை
யோரையென்க. அதனையுடையோரத்துவிதி ரிங்கலாகச் சமஸ்தமதஸ்தரும்
அபேதவாதத்திற்கத்துவிதியொருவனேயுத்தரவாதி. அவ்விருளை யகலாது
வாழ்தல் பேய்களாமாறுபோன்று, அம்மோகஞ்சற்றுமகலாதுவாழ்தல் பேத
வாதமாதலின் பேதப்பேய்களெனவும், எழுவென்றது வினைத்தொகை. பே
ய்களெழுந்து சஞ்சரித்தற்குரிய திராக்காலம், அதுபோலப் பேதவாதிகளெ
ழுந்து வாதித்துத் திரிதற்குரியது மோககாலம், ஆதலினெழுவெனவுங் கூறி
னார். இதுபந்தத்துக் கியைவி தூற்றியென்க. அருளின்றியக்கண் ணுபதே
சமெழாது, உதயகிரியின்றியக்கன் சூரியோதயமெங்ஙனமாம், ஆதலின்
உனதருளுதயவெற்பெனவும், பூதசூரியனுதித்தாழியன்றி யூனக்கண்காண
வறியாது, அதுபோல ஞானசூரியனுதித்தாழியன்றி யக்கண் காணவறியாத்
ஆதலி னுபதேசவருக்கன் றேன்றியெனவும், கண்ணில்லாவிடத்துப் பூத
சூரியோதயத்தாலென்னபயன், அதுபோலப் பரிபாகமனமில்லாவிடத்துஞா
னசூரியோதயத்தாலென்னபயன், ஆதலின் மனவிழிதெரியவெனவும், இவ்
விருசூரியரொழினுஞ் சோரர்முதலிய சத்துருக்கள் பதுங்கற்கிடஞ் சற்றுண்
டாயினுமுண்டாகலாம், தமது கிரணங்க ளெங்கணும்பரவி னப்போதிட
மெங்கே, இடமின்றாகவே, யவர்களுளரோவென்பார், கதிர்பரந்தாலுண்
டோ வெனவுங்கூறினார். இது விடுதிக்கியைவதுபற்றியென்க. உண்டோ
வென்பதெதிர்மறை, உண்டோவென்னுங்குறிப்பு வினைமுற்றுக்கெழுவாய்,
பேதப்பேய்கள். சனனவன்காடு, மோகத்தமம், பேதப்பேய்கள், இவைமூ
ன்றும், இவற்றிற்கெதிர்மறையாய, அருளுதயவெற்பு, உபதேசவருக்கன்,
மனவிழி, ஞானவான்கதிர், இவைநான்கு முருவகம். இக்கவியிற்கூறியது
நிச்சயஞானமன்று பிரத்தியட்சஞானத்தை. எவ்வுயிருமறிவையன்றியில்லை,
அறிவன்றோ ... அந்த...வுதானே, தேகோகமுதல்
சிவோகமிறுதியாகநின்றது. வேறெனின் காட்...வேண்டும், கூடாதெனி
னொத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றெனி னறியா...வேண்டும். ஆத
லின், தேகமுதல் சிவம்வரையு மிவற்றையகமெனிலிவையக...குமா, இவை
யயலன்றே, இது ஞானமாகுமா, அறிவு தன்னையேதானெனச் சுருதியுத்தி

...லோர்தல், நிச்சயஞானம். அது சசாதிமுதலிய கற்பனையற்றதெனத்
தேர்தல், அபரஞானம். அதனையுள்ளவாறுகாண்டல், பரஞானம். திரிபுடி
யனைத்துஞ் சின்மாத்திரமாவிளங்கல், திரஞானம். இங்ஙனமிருத்தலி னித
னைமறுப்பார், அறிஞரெனப்படிறு மேற்படுதெங்ஙனம். (௪)

ரு - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனந் துதித்தமாணாக்க னாசிரியனைநோக்கி யின்னுமடியே
னைத் திருத்தவேண்டியதுளதே லதனைத்தெரித்தருளவேண்டுமெ
ன் றிரந்துகேட்டதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மந்திர மூர்த்தி தன்னான் மாற்றிய பேய்போ னாலு
மெந்திர வெழுதிக் கட்டி யினிவாரா வகைசெய் வார்போன்
முந்தியுன் னுபதே சத்தான் மோகம்போ னாலு மையா
புந்திநின் றுறைக்க வின்னம் புகலும்விண் ணப்பமுண்டே.

(இ-ள்.) மந்திரமூர்த்தி தன்னால் மாற்றியபேய்போனாலும், எ-து. ம
ந்திரக்காரனாலே புத்தியைவிகாரப்படுத்திய பேய்நீங்கினும்:—எந்திரமெழு
திக்கட்டி யினிவாராவகைசெய்வார்போல், எ-து. எந்திரஸ்தாபிதஞ்செய்து
அந்தப்பேய் மீண்டுமனுகாவண்ணந் தக்கதந்திரஞ்செய்பவர்களைப்போல:—
முந்தி யுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலும், எ-து. முன்னரேதேவரீருப
தேசித்ததாலுதித்த ஞானசூரியனால் மோகவிருணீங்கினும்:—ஐயா புந்திநின்
றுறைக்கவின்னும் புகலும்விண்ணப்பமுண்டே, எ-து. ஐயனே யெனதுபுத்
தியான தப்பிரமத்திலுறைந்திருக்கவேண்டி யடியேன்கேட்டுக்கொள்ளவே
ண்டிய விண்ணப்பஞ்சிலவுள, எ-று.

இற்சிலதுமொற்றத் தனக்குளேதோன்றலைப்பற்றிப் புந்திநின்றுறைக்கவி
ன்னும் புகலும்விண்ணப்பமுண்டேயென்றார். (௫)

௬ - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமாகக் குருவைக்காண்டலி னிவனைச் சிவமெனக்
கருதித் தேவரீர்யாதுபற்றிப் பிரமம் மனோவாக்குக்கெட்டு மெட்
டாதென வேதத்திற்கூறினீ ரதனைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று
மாணாக்கன்வினவியதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆகமப் பிரமா ணத்தா லறியென்றும் வாக்குக் கெட்டா
தேகமாம் பிரம மென்று மிதயத்தா லுணர்வா யென்றுஞ்
சோகமா மனதிற் கெட்டாச் சுயஞ்சோதி யென்றுஞ் சொன்னீர்
மோகமா மிரண்டு சங்கை முனைத்தன பரிந்தி டீரோ.

(இ-ள்.) ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும் வாக்குக்கெட்டா தேகமா
ம்பிரமமென்றும், எ-து. அஷ்டவிதப்பிரமாணத்து ளொன்றாகிய சத்தப்பி
ரமாணத்தா லறிவாயென்றும், மீண்டுமந்தச் சத்தப்பிரமாணத்தா லந்த ஏக

மாகிய பிரமமுனக்கெட்டாதென்றும்:—இதயத்தாலுணர்வாயென்றுஞ் சேர்க்கமாமனதிற்கெட்டாச் சுயஞ்சோதி யென்றுஞ்சொன்னீர், எ-று. மனத்தாலறிவாயென்றும், மீண்டுமந்தச்சோகமாகிய மனத்தினாலந்தச்சுயஞ்சோதியாகிய பிரமமுனக்கெட்டப்படாதென்றும் பூர்வத்திலீசனுரைநின்று வேதத்தைச்சொன்னீர்:—மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடீர்," எ-து இப்போதடியேனுக் கந்தமயக்கமான விரண்டுசங்கைகளௌணாகத்திலுதித்தனவவற்றை மெல்லத் தேவரீர் களைந்தருளவேண்டும், எ-று.

பிரமசொரூபம்; வாக்குக்கெட்டு மெட்டாதென்றும், மனதுக்கெட்டுமெட்டாதென்றுமாகிய லசரீரியாகநின்று வேதங்கூறினது நீரன்றோ? அன்றெனில், இப்போதடியேனுக் கவ்வேதத்தி னரியரகசியங்களையெல்லாம்வெளியாகவிளக்கிவித்தது நீரன்றோ? ஆதலின், நீரேயென்பதைத்தோன்றுவெழுவாயாக்கினும். சொன்னீரென்பதற்கு வேறுவினைமுதலின்றுதல்பற்றியென்க. அன்றுசொன்னவர் நீராதலினின்றுவிளக்கற்கு நீரானீர், ஆதலின்பரமசிவமே குருமூர்த்தமென்பதற் கையமின்று. இந்நூலிற்றானேமாணாக்கன்சொன்னது; ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவேயென்றான். என்னை, "மறைமுடியதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதனைப்போல்வந்தெனுமென் சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாசதேசிகன்." என்றார் சாந்தலிங்கசுவாமிகள். இன்னும் பலருஞ்சொல்லினர். இங்ஙனமிருப்பதுபற்றி வேதத்திற்கூறியதன்றி யில்லாததைச்சொல்வதன்று. விபரமாகப்பின்னர்கூறுதும். (௬)

எ — கவி. அ — கை.

[முன்னர் பிரமம் வாக்குக்கெட்டாதென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.

மற்றைமுப் பிரமா ணத்தால் வஸ்துநிர் ணயங்கூ டாதே
யுற்றதோர் விடயம் பூத முபயமன் றாத லாலே
குற்றமாங் குணவி சேடங் கூடாம லிருக்கை யாலே
யிற்றது வாக்குக் கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே.

(இ-ள்.) மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே, எ-து. சத்தப்பிரமாணத்தா லன்றியும், ஏனைய பிரத்தியட்சம். அனுமானம், உபமானமென்னு மூன்றானும் பிரமவஸ்து இன்னநிலையதென யாவரானு நிச்சயிக்கவொண்ணாது:—(ஏனெனில்,) உற்றதோர்விடயம்பூத முபயமன்றாதலாலே குற்றமாம், எ-து. எதிரிற்காணவுற்றது பிரத்தியக்ஷமாகத்தகுவதெனின், அஃதோர்விடயமாம். அனுமானிக்கத்தகுவதெனின், தனதுகாரியத்திற்குத்தானோர்காரணமாம். உபமானிக்கத் தகுவதெனின், தனக்கோருபமானம்வேண்டலி னிரண்டாம். இங்ஙனமெல்லாந் தானன்றேயவிளங்கலின், இவற்றை யதன்மேலேற்றிக்கூறுவது குற்றமன்றோ ஐயமின்றிக்குற்றமே

மாம்:—குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே யிற்றதுவாக்குக்கெட்டாதென்பதுமறிவாய்நீயே, எ-து. இங்ஙனமாயவப்பரவஸ்து, தன்பாற் பிரத்தியட்சமுதலிய குணவிசேடங்களைப் பிறரேற்றிக்கூறினுந் தானவற்றிற் குடன்படாதிருத்தலின் வேதமாகிய சத்தப்பிரமாணத்துக் கெட்டப்படாதென்று கூறுவதையுநீயறிதி, எ-று.

மற்றமுப்பிரமாணத்தா லென்றதனால், சத்தப்பிரமாணத்தா லன்றியுமெனக்கொண்டாம். மற்றையவென்பது கடைக்குறை. நாதாதீதமாதலிற் சத்தத்தானும், திரிபுடிரகிதமாதலின் பிரத்தியட்சத்தானும், காரணகாரியரகிதமாதலின் அனுமானத்தானும், சுசாதி, விசாதி, சுகதபேதமிறந்ததாதலின் உபமானத்தானும் எங்ஙனமெட்டப்படும். படுமெனிற்குற்றமாம், ஆதலிற் குற்றமாமெனவும், பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், உபமானம், சத்தம், என்னுமிந்நான்கையும் பிறர் தன்மேலேற்றிக்கூறினுந் தானன்றாதலின் உற்றதோர்விடயம்பூத முபயமன்றாதலாலேயெனவும், இம்மூன்றும் வேதத்தையன்றியில்லாததால், வாக்குக்கெட்டாதெனவுங்கூறினார். குணவிசேடமென்பது மீமிசைப்பதம். குணவிசேடமென்ப இந்நான்கையுமெனக்கொள்க.

(உ-ம்.) புனிற்றிளங்கன்று, மீமிசைஞாயிறு, நாகிளங்கமுகு, உயர்ந்தோங்குபெருவரை, என்பன, மீமிசை.

வினா:—ஏனைய அருத்தாபத்தி, அபாவம், ஐதிகம், சம்பவமென்னு மிந்நான்கானு மெட்டாதெட்டலா மென்றதென்னை?

விடை:—அருத்தாபத்தி; குறியாலுணர்தல், குறிகடந்ததாதலின்கூடாது. அபாவம்; பொய். நான்குகாலத்துஞ் சதோதயமாகவிளங்கலின்கூடாது. ஐதிகம்; தொன்றுதொட்டுவழங்கல். சகசிவபரம்போலத் தொன்றுதொட்டுவழங்கலன்று. தொன்று, நூதனம். என்னுங்காலங்கட் கதீதமாதலின் கூடாது. சம்பவம்; ஒன்றன்கூட்டம், பலவினீட்டம், திரிபிண்டமெனப்படல். அதுபிண்டப்பொருளுமன்று பிண்டித்தபொருளுமன்று," ஆதலிற் கூடாது, இதுபற்றியென்க. இங்கேபிரத்தியட்சமெனல், ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தை. பிரத்தியட்சம்-தரிசனம். அனுமித்தல்-அனுமானம். அருத்தத்துக்காபத்துவரல்-அருத்தாபத்தி. என்றுமுண்டெனல்-சம்பவம். இன்றெனல்-அபாவம். இகம்-இயதி, ஐதிகம்.

(க-து.) இன்னின்னவேதுக்களால் வாக்குக்கெட்டாதென்பது. இதனைமறுத்தற்கேதென்னை. வலியுளர்போற்காட்டுவார், அர்த்தவாதியரல்லர். உற்றதோர்விடயம்பூத முபயம் வஸ்துவன்றாதலாலே மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங் கூடாதேயெனவும், கூடாவிடத் திவைகுற்றமாம், இந்தக்குற்றமாங் குணவிசேடங்களைக் கூட்டினுங் கூடாமலிருக்கையாலேயெனவும், ஆதலி னிற்றதுவாக்குக்கெட்டாதெனவுங் கூட்டிமுடிக்க. இவற்றால் வஸ்துநிர்ணயம் பண்ணவுங்கூடாது, பண்ணினுமெட்டாது, என்

பது முக்கியத்துணிவு. என்னை, "வேதமுதல்கலைகாட்சி முதலளவைவிரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர்செய்யுஞ், சோதனையுளகப்படாச் சோதியுனைச்சோதிக்கத் துணிந்தேனந்தோ" என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவர். நான்மாடக்கூடலானபடலத்தில். (எ)

அ - கவி. அ - கை.

[எட்டாதெனக்கூறியவேத மெட்டுமெனமீண்டுங்கூறும், ஆயினு மிவ்விரண்டுவிதமு மின்னவின்னவேதுவினுற்கூடுமென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வாக்கியந் தனக்கெட் டாத வஸ்துவென் றுரைத்த வேதம்
வாக்கிய விருத்தி யாலவ் வஸ்துவைக் காட்டிற் றன்றோ
வாக்கியங் களிலே மான மாவதே தென்று யாகில்
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய் யாதீ கேளாய்.

(இ-ள்.) வாக்கியந்தனக்கெட்டாத வஸ்துவென்றுரைத்தவேதம், எ-து. வாக்குக்கெட்டாதது பரவஸ்துவெனக்கூறியவந்தவேதமே:—வாக்கியவிருத்தியாலவ் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ, எ-து. ஒருவன் கேட்கவாதுகில்லாதவ்வாக்கியத்தைச் சிரவணமனனநிதிகாசனைந்திபேறவிர்த்திசெய்வதினாலஃ தவ்வஸ்துவைக்காட்டிவிதல்லவா:—வாக்கியங்களிலே மானமாவதேதென்றுயாகில், எ-து. இங்ஙனமிருவகையாகக்கூறிய வாக்கியங்களில் யாதுபிரமாணமெனக் கேட்குதியேல்:—வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாதீ கேளாய், எ-து. இவ்விரண்டுவாக்கியமுமுண்மையே வேதங்கள்பொய்சொல்லுமா, சொல்லாவே, யிதனையாங்கூறநீகேளுதி, எ-று.

வாக்கியவிருத்தி, வாக்கியார்த்தம் விளங்கமுயறல். அதாவது; சொல்லெலாம் பொருள்ளம்வண்ணஞ் சிரவணமனனநிதிகாசனைந்திபறமுயறல். இங்ஙனம்விடாது முயன்றாலவ்வஸ்துவைக் காட்டுமோ, காட்டாதோ? காட்டாதெனின், நியமதாமெற்றிற்கு. காட்டுவது திண்ணமாதலால், காட்டிற்றன்றேவென விறந்தகாலத்தாற்கூறினார். எறும்புமுட்டைகொண்டுதிட்டையேறின் என்றாற்போலும். என்னை, "சொற்றிரியினும்பொருடிரியாவினைக்குறை" என்றார்பவணந்தி. வாக்கியவிருத்திசெய்ததினுல் மகான்களுக்குவஸ்துவைக் காட்டிற்றெனப்பொருள்கொள்ளின், அப்போதுகாலவழுவமைதியன்று. வாக்கியவிருத்திசெய்யினும் வஸ்துவைக்காட்டாதது அபக்குவங்காரணமாதல்பற்றி. ஆயினும், எங்ஙனமேனுங்காட்டிவிடும். இத்தின்மைக்காக, "தெய்வத்தாலாகாதெனினுமுயற்சி தன்மெய்வருந்தக்கூலிதரும்" எனவும், இன்னும், "ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்தாழாதுஞற்றுபவர்" எனவுங்கூறினார் திருவள்ளுவர். காட்டும் காட்டாதென்றது அவரவர்முயற்சியளவும் பக்குவவளவும்பற்றி. ஆதலினிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாவென்றார். வேறுகப்பாடமோதலியையினேற்க. உபாதேய

காண்டலா லுபாதானந்தக்கமுயல்வாற் காணுதற்கேதென்னை, உபாதேயம், விடயம். உபாதானம், ஞானம். இவ்விரண்டுமேபேதம். (அ)

௯ - கவி. அ - கை.

[சுருதிகாட்டாமல்காட்டுமென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தன்பதி யல்லாப் பேர்க ளனையல்ல னல்ல னென்று
தன்பனைக் கேட்ட நேர மவள்வெட்கி மௌன மாகு
மென்பது போல நீக்கி யிதன்றிதன் றெனச்சே டித்த
பின்பரப் பிரமந் தன்னைப் பேசாமற் பேசும் வேதம்.

(இ-ள்.) தன்பதியல்லாப்பேர்க ளனையல்லனல்லனென்றாள், எ-து. தனதுநாயகனல்லாதபேர்களை யிவனிவனென்னநாயகனெனப் பிறர்வினவுந்தோறுமிவனல்லனிவனல்லனென்று சொல்லிக்கொண்டுவந்தாள்:—அன்பனைக்கேட்டநேர மவள்வெட்கி மௌனமாகு மென்பதுபோல, எ-து. முடிவினாயகனைக்கேட்டவக்கணத்தே யவள்நாணமுற்றுப்பேசாதிருந்தனளென் றுலகத்தார்கூறுவதுபோல:—நீக்கியிதன்றி தன்றெனச்சேடித்த பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்பேசும்வேதம், எ-து. ஒவ்வொருதத்துவத்தையுந் தனித்தனி விசாரியாவ்ப்புழி வேதமான திதல்லவிதல்லவென்றுசென்று முடிவிலிளிக்கூறவிடமின்றி யிருக்கின்ற பரப்பிரமவஸ்துவை யுணர்த்தாமலுணர்த்தும், எ-று.

மணம்புரிந்தானை மருவிடவேண்டித் தன்மனைக்கண் மாமனைழைப்பித்தழி யவன்தோழரோடுங்கூடியிருக்க, அக்கலியாணப்பெண்ணை யவளதுதோழிக ளிவனிவனு னினதுநாயகனென்னுந்தோறு மல்லவல்லவெனக்கூறி முடிவிலிவனென்கேட்க விடையின்றிமௌனமானாள். இஃதைதிகம். இதனைத்திருட்டாந்தமாக்கினார், வஸ்து இதுபோன்றிருத்தலின். என்னை, "ஆணல்லன்பெண்ணல்ல னல்லாவலியுமல்லன், காணவுமாகானுளனல்லனில்லனல்லன்" என்றார்சடகோபர். இன்னும், "உருவன்றருவன் றுளதன்றிலதன், றிருளன்றொளியன் றெனநின்றதுவே" என்றாருணைகிரிநாதர். "அல்லையல்லையீ தெனவருமறைகளு மன்மைச்சொல்லினாற் றுதித்திளைக்கு மிச்சுந்தரநாடற்கு எல்லையாருமோவென்மொழி" என்றார்பரஞ்சோதி முனிவர். தானறிவு அவனின்பமாதலின், அவள்வெட்கிமௌனமாகுமெங்ஙனமோ; அங்ஙனந் தத்துவக்குழாங்களை நியதிகளைந்துசென்றதறிவு, பிரமயானந்தமாதலிற் பேசாமற்பேசும் வேதமென்றார். சிற்றறிவும் சிற்றின்பமு மௌனமாக்குறிப், பேரறிவும் பேரின்பமு மௌனமாக்கற்கிடையூறென்னை, கேட்பானேன். எனவே, அறிவேசுகமெனக்காட்டுகின்றது. ஆதலினறிவானந்தமென்றார்கண்டோர். அறிவுதன்னையயலாகக்காணுங்காறு மாற்றுந்தனக்கயலாகக்காணும். அறிவைக்கண்டார்க்கானந்தமயல

ன்று தானேயானந்தம். எங்கெங்கின்பஞ் செனிக்கின்றதோ, அங்கங்கறி வைக்காணின் மோனமாம், ஆதலின்மோனமென்பது ஞானவரம்பென்றுள் ஔவையார். அங்கங்குபாதியைக்காணின் மானாமோகமாம். மௌனமாவெ ன்பார் பேசாமற்பேசும்வேதமென்றார். மௌனமாவது; அல்லவல்லமெ னற்கெல்லை. இன்னும், பேசிக்கொண்டேவந்துபேசாமனிற்றல் காட்டிக் கொண்டேவந்து காட்டாமனிற்றலெனினுமமையும். இதனைக்குருசீடவனு பவவகையுட்காண்க.

(க-து.) சுருதிகாட்டாமல்காட்டல், அல்லவல்லவெனக்கூறிக்கொண் டேவந்தயர்ந்து நிற்றலென்பது. அங்ஙனநிற்றலனுபூதிமுடிபு- இதனையறி யார் பலபிதற்றியுமென்னை. (௯)

கய - கவி. அ - கை.

[இதுகாறு முதற்சங்கைக்குத்தரங்கூறி; இனியிரண்டாஞ்சங்கைக்குத் தரங்கூறுவான்வேண்டி மனமினையதெனத் தெரிவிக்க வந் நூற்பத்தியையிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

முந்திய சங்கைதீர மொழிந்ததை யறிந்து கொள்வாய்
பிந்திய சங்கை தீரப் பேசுமுத் தரநீ கேளா
யிந்திரியங் களுக்கி ராச னிதயமா மதினெண் ணங்கள்
புந்தியு மனமு மென்றே புறத்தகத் துலாவி யாடும்.

(இ-ள்.) முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய், எ-து. முந்தியசங்கையந்தீரவிடைதந்ததையறிந்துகொள்ளுதி:—பிந்தியசங்கை தீரப்பேசுமுத்தரநீகேளாய், எ-து. பின்சங்கைக்கையந்தீரக் கூறுமுத்தரத்தை நீகேளுதி:—இந்திரியங்களுக்கிராசனிதயமாம், எ-து. மனமுதலியவிந்திரிய ங்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பது ஞானமாம்:—அதினெண்ணங்கள்புந்தியுமன முமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும், எ-து. அதினது சங்கற்பங்கள் புத்தி யெனவும் மனமெனவுங் கூறப்பட்டுப் புறம்பினுமகத்தினு முலாவிநட மாடும், எ-று.

இந்திரியங்களுக்கிராசன்மனமெனின், புந்தியுமனமுமெனச் சொல்லாதி ருக்கவேண்டும். சத்தப்பிரகரணமுதலிய கட்டளைகளில் ஞானம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், எனக்கூறியிருக்கின்றது. ஆகாயத்திலாகாயம், ஞானம். ஆகாயத்தில்வாய்வு, மனம். ஆகாயத்தி லக்கினி, புத்தி. ஆகாயத் தி லப்பு, சித்தம். ஆகாயத்திற்பிருதிவு, அகங்காரம். அங்ஙனங்கூறியதுமின் னகாரணம்பற்றியென்க. எனவே, மனமுதலியநான்குமறிவின்ஸ்புரிப்பென் றாயிற்று. அன்றேல், அறிதல்தர்மமில்லாதிருக்கவேண்டும். இருப்பதால்மறு க்கற்பாற்றன்று. ஞானமின்றியாதுநிகழும். யாதுமின்று. இன்றாதலினேற்ற ற்பாலதே. ஆதலினிதயத்தைஞானமென்றும். அதினெண்ணங்கள்புந்தியும னமுமெனவே, அதனது புடைபெயர்ச்சியினவசரநிலைகளேயன்றி மனமும் புத்தியுமோர்முதலன்றெனக்குறிக்கக் கூறியதாகக்கண்டாம். ஐவ்வுயிருக்

தேகோகமாநிற்றலின் தேகத்துக்குப்புறம்பகமெனவும், அகத்தில்மனமிச்சா ஞானமாக நின்றுழறலும், புறத்தில்புத்திபலகிரியைகளாகநின்று நடித்தியற் றலும்பற்றி யுலாவியாடுமென்வுங்கூறினார். உலகத்தாரவனவன் புரிதொழி லைக்கண்டு வியப்பதும் இகழ்வதும் புத்தியையன்றிமனதையன்று. விநோத வேலையைக்கண்டு இவனது புத்தியென்ன சிறந்ததெனவும், இழிதொழிலைக் கண்டு இவனது புத்தியென்னமடமையெனவுந் தொன்றுதொட்டுவழங்கலி னிதுவேசான்று. புந்தியுமனமுமெனக்கூறி யவற்றின்புடைபெயர்ச்சிகளா கிய வுலாவியாடுமென்பவைகளை முன்பின்னாகக்கூறினும், புறத்தகத்தென் றதனால் மாற்றிப்பொருள்கொள்ளின் வழுவன்று. மனமாவது; சமிசயநிச் சய சாஞ்சலிய அபிமானங்களில், சமிசயமாதலினானும், அறிவின்புடை பெயர்ச்சியாதலானு மிஃதோர்முதலன்று. அன்றேனும், முதலாகநடித்தலி னிதனைவினைமுதலாக்கி யெட்டுமெட்டாதெனற்குக்கூறவந்தது விதனது நிலையினையதெனக்காண்க.

(க-து.) மனமெனவினையதெனவறிவித்ததென்பது. புத்தியைப் புந்தி யெனல்மெலித்தல்விகாரம். உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியால், புறத்தகத் தென்பதைப் பகிர்முகமந்தர்முகமென்றாக்கிப் புத்தியுமனமு மிவ்விருமுகத் தில் யாதானுமொன்றிலேனு முலாவியாடுதியல்பாதலெனக்கொண் டிங்ஙா னங்கூறினு மொனினுமமையும். பகிர்முகம்; பொன்னைப்பணியெனவும், பழு தையைப்பாம்பெனவுங்கோடல். அந்தர்முகம்; பொன்னைப்பொன்னென வும், பழுதையைப்பழுதையெனவுங்கோடல். கொள்ளவே, சுத்தபுத்தி சுத் தமனம், எ-ம். அசுத்தபுத்தி அசுத்தமனம், எ-ம். பாகுபடுதற்கிடம்பெறலா யிற்று. இதனைப் பின்வருவதாற்காண்க. (கய)

கக - கவி. அ - கை.

[முன்னறிதயமென்றஞானம்;விருத்தியெனவும் சிதாபாசனெனவு மிருபாலதாயமுறையை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

உன்முகம் போற்கண் ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண் டாற்போற்
சின்மய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் புத்தி தோன்றும்
சின்மல விருத்தி யந்த நிழல்வழி யாயு லாவுந்
தன்மநன் மகனே யித்தைத் தானன்றோ ஞான மென்பார்.

(இ-ள்.) தன்மநன்மகனே உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண்டாற்போல், எ-து. அறம்வழுவின்றியசற்புத்திரா உனதுமுகம் போலொருமுகங்கண்ணாடியிற்காணப்படுமாறுபோன்று:—சின்மயவடிவின் சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும், எ-து. சின்மாத்திரமாக விளங்குஞ் சைதன்யமானது புத்தியிற்றோனகாணப்படுமாறுபோன்று சாயாரூபமாகப் பிரதிபலித்துக்காணப்படும்:— சின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியா யுலாவும், எ-து. மேற்கூறியசைதன்யமென்னு சின்மலவிருத்தியானது, அந்தச்சாயா

ரூபவழித்தாகவேயுலாவிக்கொண்டிருக்கும்:—இத்தைத்தானன்றோ ஞானமென்பார், எ-து. இதையல்லவாசத்துக்கள்ஞானமெனக்கூறுகிற்பர், எ-று.

இங்கேசாயையென்றது, சிதாபாசனை. ஆடியால் முகம்; பிம்பம் பிரதிபிம்பமெனப்பட்டாற்போலப், புத்தியால் சைதன்னியம் ; விருத்தி சிதாபாசனெனப்பட்டது. ஆடியாலன்றி முகத்திற்குமாறுப் பிரதிபிம்பமுகமென வருமா, அதுபோலப் புத்தியாலன்றிச் சைதன்யத்திற்குமாறுச் சிதாபாசனெனவருமா? வந்ததால், சைதன்யம்விருத்தியெனப்பெயர்பெற்றது. இங்கேபுத்தியென்றது பளிங்குமுகநோக்கத்தை. அதில், தோற்றியசித்தைச் சாயையென்பதிலையுமுளதேற் சோதனையிற்காணலாம். எங்கெங்கேகாணென்னவுண்டோ வவையெல்லாஞ்சிதாபாசனன்றோ ? சிதாபாசனெனினுஞ் சீவனெனினுமொக்கும். அறிவு நானலனைநானென்றதனு விகற்பிதப்பெயர்கள்தனக்குவந்தன. இந்தவறிவு சுயஞ்சைதன்யத்தின் பிரதிபலனமாகச் சோதனையில் முடிவதா லிதனைச்சாயையெனவும், இஃததிஷ்டானமாகக் காண்டலி னிதனைச்சித்துப்போலெனவும், சாத்தனென்னுஞ்சொல் தன்பால் புடைபெயர்ச்சியின்றியக் கண்பெயரெனவும், ஆகியக்கண்ணெனழுவாயெனவுமெங்ஙனமாயிற்றோ வதுபோலச், சிதாகாயமானது ; புத்தியிற்சித்துப்போற்சாயையாகப் பிரதிபலித்தலாகிய புடைபெயர்ச்சியைத் தன்பாலில்லாவிடத்துச் சின்மயவடிவெனவும், உடையவிடத்து நின்மலவிருத்தியெனவும், அல்லதுவிருத்தியெனவும்பெயர்பெறும். இங்ஙனமாதல்பற்றி யிப்பெயர்த்தனரெனவும், நீளாவிட்டகலாதகான லெங்ஙனமோ அங்ஙனம் அக்கற்பிதவறிவினின்று நின்மலவிருத்தியகலாதுலாவலின், நின்மலவிருத்தியந்தநிழல்வழியாயுலாவுமெனவும், இங்கேநிழலென்பது சிதாபாசனை. இச்சிதாபாசன் கற்பிதவறிவன்றியும், இக்கற்பிதவறிவு நின்மலவிருத்தியன்றியும், இந்தநின்மலவிருத்தி சின்மயவடிவன்றியு மின்றெனச்சான்றோர்கண்டமையால் இத்தைத்தானன்றோ ஞானமென்பாரெனவுங்கூறினார். கூறவே, சித்துசம்பந்தஞானமாதலி னிதனைவிருத்தியெனப்பெயரிடக்கண்டாம்.

(க-து.) இனிவிருத்தியெனவும், பலமெனவு மெடுத்தோதவேண்டுதல்பற்றி யிக்கவியில் விருத்தியினையெதனைக்கூறியதென்பது. (கக)

கஉ - கவி. அ - கை.

[சிதாபாசனையேபலமெனக்கூறி விருத்தியைக்கண்ணாகவும், பலத்தைவிளக்காகவு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

உருக்கிய தராநீர் நானா வுருவங்க ளானாற் போல
விருத்தியே கடப டாதி விடயமாப் பரிண மிக்கு
மருப்பல விடய மெல்லா மாபாசன் றோற்று விக்கு
மிருட்டினில் விளக்குங் கண்ணு மில்லாமற் பொருள்கா ணாதே.

(இ-ள்.) உருக்கியதராநீர்நானா வுருவங்களானாற்போல, எ-து. குகையிலிட்டுருக்கியதராநீரானது ; கட்டியவச்சின்விகாரவண்ண மெங்ஙனநானாவடிவங்களாகுமோ அங்ஙனம்:—விருத்தியேகடபடாதிவிடயமாப்பரிணமிக்கும், எ-து. சித்துசம்பந்தஞானமே சடசம்பந்தமாகின்று கடபடமுதலியவிடயங்களாகவிகாரப்படும்:—அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்றோற்றுவிக்கும், எ-து. அருமையானபலரூபமாகநின் றவ்விடயங்களனைத்தையுஞ்சிதாபாசனுநிறசிவன்தெரிவிப்பன்:—இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணு மில்லாமற்பொருள்காணாதே, எ-து. இருட்டிலுள்ளபொருள்கள் விளக்குங்கண்ணுமின்றியவிடத் தெங்ஙனங்காணப்படுங் காணப்படாவே, எ-று.

பொருள்காணாதேயென்பது தொகையொருமை.முன்கவியிலொருமையாகக்கூறியவிருத்தியென்பது விளாவி லிக்கவியிற்பன்மையாதற்கேதென்னைகொலோ வின்றுதலி னொருமையாக்கிறும். பரிணமித்த லதையன்றியில்லையெனத் திண்ணமாக்கற்குத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தாமெனவறிக. என்னை, "சிற்சொருபந்தானே செகசொருபமென்றார்" சொருபானந்ததேசிகர். எற்றற்பாலதன்றெனின், பொருளிடங்காலமயமன்றிச் செகத்துக்குத் தனியேசொருபமென்னை? இன்றெனின்,தெரிவையன்றியிம்மூன்றையுங்காட்டவேண்டுமே. கூடாதெனின், தெரிவேயாதாரமாகவேண்டும். ஆதாரமாயினும், முதற்காரணமென்னலாமாவெனின், தெரிவாகமுடியாதவற்றைச் சோதனையில் சுயம்பாகமுடித்துக்காட்டலாமே ? காட்டப்படாது சூனியமாகமுடிகின்றதெனின், அன்னியோன்னியாபாவத்தா லொன்றி[illegible]ன்றுயழியும், அழியினும், அறிதலழியாமையாதலால், அந்தவறிவேயிங்ஙனந்தோற்றுமென்றார். மறுப்பதென்னை. அறிவுக்குச்சகத்து சத்தாகக்காண்டலோ, அசத்தாகக்காண்டலோ ? சத்தாகவெனின், அறிவினது சத்தைத்தவிரச் சகத்துவேறுசத்தாகக்காணலாமே ? கூடாதெனின், மறுக்கற்க. எல்லாவிடயங்களையுஞ் சிதாபாசன்பலரூபமாகநின்று தெரிவித்தலினானும், அனுபவித்தலினானும் சிதாபாசனைப் பலமெனல்கூடும். கூடவே, விருத்தி கண்ணும். பலம், விளக்குமென்றாயிற்று. ஆகவே, இவ்விரண்டி லொன்றில்லாவிடத் தோர்பொருளுங்காணாதலா லிரண்டும்வேண்டுமெனப் பெறும். இதுபகலிலன்றுதலினிருட்டினிலென்றார். அறிவுவிகாரியாதுநின்றறியின் திரிபுடிகாணுமா ? காணுமாயின், தனதுவிகாரம். பிம்பமெங்ஙனமோ அங்ஙனம்பிரதிபிம்பமாதலின் மயக்கமென்னை. இன்னும், கட்டியவச்சுக வெவ்வெவ்விகாரமோ அவ்வவ்விகாரமாந் தராநீரென வுவமைகூறியதும் பொருந்தும். இவையெல்லாந்தன்னைத்தான்விடாதுசோதிப்பார்க்கேயன்றி யேனையோர்க் கெங்ஙனமுண்மையாம். உருக்கியதராநீர் கற்பிதவழிச்செல்லாதழித் திரியுமா அதுபோல, அறிவுதனதுகற்பிதவழிச்செல்லாதழித் திரியுமா? என்பதற்கேயிவ்வுபமானமெனவறிக. பரிணமித்தல், பால்தயிராதல் போலும். இதனை நான்குதிருஷ்டாந்தத்தினுள் பரிணாமதிருஷ்டாந்தமென்பர். இதுசத்தியம். சோதனையிற்காணலாம்.

(க-து·) விருத்தி பலனெனவுருவகப்படுத்தக் கண்விளக்கென்றுரொன்பது. இதுமுன்மொழிந்தகோடலென்னுமுத்தி. (கஉ)

கரு - கவி. அ - கை.

[கண்ணும்விளக்குமாகியவிவ்விரண்டும்வேண்டுமெவசரமினையதெனவும், இவற்றுளொன்று வேண்டுமேவசரமினையதெனவுமுபமேயத்தோடிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

எரிகின்ற விளக்காற் கண்ணு லிருட்பொருள் காணல் வேண்டுந்
தெரிகின்ற பரிதிகாணச் சென்றிடிற் கண்ணே போதும்
விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும்
புரிகின்றவிருத்தி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண் போர்க்கே.

(இ-ள்.) எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு லிருட்பொருள்காணல்வேண்டும், எ-து. எரிகின்றவிளக்கினாலும் கண்களாலு மிருட்டிலுள்ளபொருளைக் காணவேண்டும்:—தெரிகின்றபரிதிகாணச்சென்றிடிற்கண்ணேபோதும், எ-து.பிரத்தியட்சமாகக்காணப்படுகின்ற சூரியனைப்பார்க்கச்செல்லவேண்டில், கண்ணொன்றேபோதும்:—விரிகின்றசெகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும், எ-து. எங்குமூவிரிந்திருக்கின்றசெகத்தைக் காணவேண்டில், விருத்தியும்பலமுமாகிய விவ்விரண்டும்வேண்டும்:—புரிகின்றவிருத்தியொன்றேபோதுமெய்ப்பொருள்காண்போர்க்கே, எ-து. அகமாகப்புரிகின்ற விருத்தியொன்றுமே மெய்ப்பொருளைக்காண்போருக்குப்போதும், எ-று.

எனவே, கற்பிதாகிதவறிவைவிருத்தியெனவும், கற்பிதசகிதவறிவைப் பலமெனவுங் கூறியதாகப்பெற்றும். பெறவே, ஓரறிவே யில்லதையுள்ளதாகநோக்கலிற்கற்பிதமெனவும், உள்ளதையுள்ளதாநோக்கலின், எதார்த்தமெனவும்படுதலாலும், ஓரறிவேயீரறிவாக்காணப்படுதலாலும், சகத்தைக் காணவேண்டிலீரறிவும்வேணடும். தன்னைத்தான்காணவேண்டி லெதார்த்தவறிவொன்றுமேபோதும். யாதினுலெனில், செகத்துகற்பிதவஸ்து அதனையறிவது கற்பிதவறிவாகவேண்டும். அவ்வறிவு எதார்த்தவறிவையன்றிவேறன்றுதலினிரண்டும்வேண்டும். தான் கற்பிதரகிதவஸ்து, தன்னைத்தான்காணவேண்டில் எதார்த்தவறிவாலன்றிக்கூடாது. தான்கற்பிதரகிதமாகும்போது அறிவுங்கற்பிதரகிதமாகவேண்டும். தன்னைத்தன்று லறிவதன்றி வேறொன்றுலன்றுதலின், புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப்பொருள்காண்போர்க்கேயென்றார். விளக்குங்கண்ணும்போலப் பலமும்விருத்தியுமெனக்கொள்க.

(க-து.) விளக்குங்கண்ணுமின்றியக்கண் ணிருட்பொருள்விளங்காமைபோலப், பலமும்விருத்தியுமின்றியக்கண் செகத்துவிளங்காது. சூரியனைக் காண்டற்குவிளக்குவேண்டாவாறுபோன்று, தன்னைக்காண்டற்குப் பலம்

வேண்டுவதின்றென்பது. மெய்ப்பொருளைக்காணும்விருத்தியாவது; ஐயந்திரிபகலத்தெளிந்தஞானம். இதனையறியா ரபரஞானமென்பர். (கசா)

கஎ - கவி. அ - கை.

[மனமாவதித்தகையதெனத்தெரிவித்து, அது வஸ்துவையெட்டுமெட்டாதென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள்
கருத்தெழும் விருத்தி வேண்டுங் கணக்கினுன் மனதிற் கெட்டும்
வருத்திய பலமா மிந்த மனதிற்கெட் டாது கண்டா
யருத்தமிப் படியென் றைய மகன்றுநீ தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள், எ-து, சித்துசம்பந்தமானவிருத்தியும், சடசம்பந்தமானபலமு மிசிரிம்பித்தவிகாரரூபமே மனமெனச் சத்துக்கள்சொல்லுவார்கள்:—கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங் கணக்கினுன்மனதிற்கெட்டும், எ-து, அகமுகநாட்டக்கருத்திலெழும் விசாரஞானத்தெளிவுகாரணத்தா லந்தமனதிற்கப்பரவஸ்துவான தெட்டுமெனவும்:—வருத்திய பலமாமிந்த மனதிற்கெட் டாதுகண்டாய், எ-து.யாவையும்வருத்துகின்ற பலமேவடிவாநின்றுள்ள விந்தமனதிற்கெட்டாதெனவுங்காணுதி:—அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே, எ-து, மனதிற்கெட்டுமெட்டாதெனுங்கருத்த மிங்ஙனமாமென்று சிந்தித்தையந்தவிர்ந்துநீதெளிந்திடுக, எ-று.

சிற்சடவடிவமனமெனற்கு, விருத்தியும்பலமுங்கூடும்விகாரமேமனமென்பார்களெனவும், கருத்தாகவெழும் விருத்தியெனப்பதம்பிரித்து, இனிப்பகிர்முகமாகாதிருக்குதமென்றக்கணமேயொடெழும் விருத்தியெனப்பொருள்கொள்க. இஃதுரையிற்கோடலென்னுமுத்தி. இங்கேகணக்கென்றது விபரம் அல்லது காரணம். விருத்திரூபமாயது சுத்தமனமெனவும், பலரூபமாயது அசுத்தமனமெனவும் பொருள்கொண்டெட்டுமெனவும், எட்டாதெனவும், இவ்வண்ணம்பற்றிக்காணுதியென்பதைக் கண்டாயெனவுங்கூறினார். இங்கேயருத்தமென்பது சாம்பாதாயப்பொருள். சிந்தியாதழியையமகறலுந்தெளிதலுங்கூடாமையால் சிந்தித்தெனவருவித்தாம். எங்கணும்பரிபூரணமாநிறைந்துள்ளதுசைதன்யமாதலின் "உள்ளத்திருந்துமொளித்தான்பரனெனவும்," "பொன்னுலகத்தினிற் புவியிலந்தரத், தென்னுடையுட்புறத் திலங்குகின்றது, மன்னுசிற்சோதியே வடிவம்யாவுமாய்த், துன்னுவதெனவும்," "உலகெதுயாமாரென்ன வுற்றுநின்றுணருமட்டுங் கலகமார்பிறவிமோகங் கங்குல்போல்மூடிநிற்கும் அலகிலாவுலகும்யாமு மழிவில்சிற்சோதியன்றே" வெனவுங்கூறினர் சான்றோர்பலரும். கழுத்தளவாநின்றுள்ளோ னிதுபாற்கடலென்றெண்ணுதுமறந்தழித் தண்ணீரெங்கேயெங்கேயெனத் தாகமேவிட்டலைவான்போன்றுசித்தாயிருந்தும் மனந்தவித்தலினெட்டாதெனவும்,அங்ஙனம்

பல்லூழிகாலமலைவான் தெய்வகதியாகக் கழுக்குளவாகின்றதைக்கண் டெளி திற்பருகித்தணிப்பான்போன்று, இங்ஙனம்பல்லூழிகாலம் பற்பலகோடிசெ ன்மமெடுத்தும் பற்பலவரியதவஞ்செய்து லெட்டவரியானதயித்து நின்றி மனம்தெய்வகதியால்தனக்குள் பூரணமாகிநிறைந்துள்ள நிராகாயத்திலேதக்கண் டெளிதிலுபசாந்தமெய்தலி னெட்டுமெனவுங்கூறுவது, கூடுமோகூடாதோ? கூடாதெனின், இப்போதேவர்மனமு மல்லலகலாததாலெப்போதகலும். சுபாவமெனின்,இனசுழுத்தியிற்சுபாவமெங்கே..ஆதலினனவிற்சுழுத்தியென் றென்றனது, அதுவாய்க்கி னல்லலென்றமகலும். கூடாதெனமறுத்தல் விசாரத்தவறு.

(க-து.) மனதுக்கெட்டுமெட்டாதென விங்ஙனமாயினிலையாலென்பது. தேஜ்ஞானாயந்தெரியாதா ரிதனைமறுத்தல், தன்போல்வார்களிப்புக் கங்கா ந்துதிரிதற்கென்க. அசுத்தம் பகிர்முகம். சுத்தம் அந்தர்முகம். என்றுணா கொள்க. (கசு)

கஎ - கவி. அ - கை.

[இதுகாறு மனோவாக்குக்குப் பிரமமெட்டுமெட்டாதென்பதைப் பற்றிவிளங்கக்கூறினீர், இனிமனம்நிவாதநீபம்போ லென்று மிருத்தற்குபாயங் கூறவேண்டுமென்று மாணாக்கன்வினவ வதற்குத்தாயிக்கவியிற் கூறுகின்றார். வேறு.]

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன வழிகளறிந் தேனினி யோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித்தந் ததா கார மாவதன்றோ சமாதி யோக, முஞ்சலையொத் தலைவதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா வுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம்வஸ் துவி லசையா நிவாத தீப நிலையடைவ தெப்படியோ நீர்சொல் வீரே.

(இ - ள்.) வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினி யோர்வசனங்கேளீர், எ-து. களங்கரகிதமான பரமார்த்தகுருவே தேவரீரனு க்கிரகித்தமார்க்கங்களையெல்லாந் தெரிந்துகொண்டேன், இனியடியேனிரந் துகேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பமொன்றுளது அதனைக்கேட்டருளும்:— சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தந் ததாகாரமாவதன்றோ சமாதியோகம், எ-து. மனமானது யாதோர்சலனமுமின்றி யகண்டபரிபூரணமாகவுந் தன் மயமாகவும் விளங்கலன்றோ சமாதியோக மெனப்படுவது. (அங்ஙனமின்றி): —உஞ்சலையொத்தலைவது தன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற் பலவுலகாவுதிக் கும், எ-து. ஊஞ்சலைப்போலலைவது தனதுசுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவு லகமாகப்பரிணமிக்கும்:— இந்தநெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலை யடைவதெப்படியோநீர்சொல்வீரே, எ-து. இங்ஙனமாயமனமந்தப்பரவஸ்து விலசையாமல் நிவாததீபம்போன்றநிலையினை யடைவதெங்ஙனமோ வதனை யடியேனுக்குந்தெரித்தருளும், எ-று.

காவாமல்விளக்கியதால் வஞ்சகமிலெனவும், ஆசிரியனன்றெனற்குப் பரமார்த்தகுருவேயெனவுங்கூறினார். அசையாவென்பது, அடைவதென் னும்வினைகொண்டுமுடிவதுசிறப்பு. அசையாதவெனக்கடைக்குறையாக்கிப் பெயரெச்சமாக்கினுமமையும்.

(க-து.) மனஞ் சற்றுஞ்சலியாநிலையை யடையவேண்டினனென்பது. இவ்வேண்டுகோள் சகசநிட்டையில், இன்னுமிவன்பயிலாததாலென்க. உஞ் சலையொத்தலைவது மனதின்சுபாவமாகில் மாற்றினுந்தன்னியல்பாமேயெ னின், பற்றுக்களையெல்லாஞ் சின்மாத்திரமாக்குமளவுமியல்பென்பம், அப் பாலெங்ஙனமாம். சிற்சடபேதந்தவிரின் மனமெனலேது. சிற்சடபேதங்கற் பிதமன்றிச்சைதன்யத்திலெங்கே. அறிவு வுள்ளும்புறம்புமொருதகைத்தா விளங்காவனாயு மிப்பேதமகலாது. இதனை யிருவகைச்சமாதியமைந்தாலன்றி யுணரவொண்ணாது. (கஎ)

கஅ - கவி. அ - கை.

[அவ்வினாவுக்குவிடைகூறுவான்வேண்டி மனதிற்குரியமுக் குணத்தினிலையினையும், அவற்றாலாயபயனையு மிக் கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கருதுமனோ குணமூன்று மூன்றி லொன்று கதித்தெழுந்தான் மற்றிரண்டுங் கரந்து நிற்குந், தருமமிகு சத்துவமே லானபோது சன் மார்க்க மானதெய்வ சம்பத் துண்டா, மருவுமிரா சதமாகி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாத்திரவா தனையு மாகு, மருமகனே தாமதமே லான போதி லசுரசம்பத் துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) கருதுமனோகுணமூன்றுமூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தால்மற் றிரண்டுங்கரந்துநிற்கும், எ-து. நினைத்தலையே யியல்பாகவுடையமனமான துமூன்றுகுணமாயிருக்கும், அம்மூன்றில் யாதானுமோர்குணமேலிட்டெழி ன்மற்றிரண்டுகுணமுமறைந்திருக்கும்:— தருமமிகுசத்துவமேலானபோது சன்மார்க்கமான தெய்வசம்பத்துண்டாம், எ-து. சற்கருமத்தால் மிகுந்தசாத் துவிகுணமேலிட்டவவசரத்தில் சன்மார்க்கமேவடிவாயுள்ள தேவசம்பத்து கிடைக்கும்:—மருவுமிராசதமாகிலுலகதேக வாதனையாஞ்சாத்திரவாதனையு மாகும், எ-து. அடுத்தராசதகுணமேலிட்டவவசரத்தி லுலகவாசனையுந்தேக வாசனையுஞ் சாஸ்திரவாசனையுமுண்டாம்:—அருமகனேதாமதமேலானபோ திலசுரசம்பத்துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே, எ-து. என்தருமையானஞான புத்திரா தாமதகுணமேலிட்டவவசரத்தி லசுரசம்பத்துகிடைக்கு மதனையறி ந்துகொள்ளுதி, எ-று.

அந்தந்தகுணமேலிட்டுக்கியைந்தபயனினையதெனவே, மனதுமங்ஙன மாமென்பதுபெற்றாம். குணமியைந்தவாறுமனமுநிற்பதால், மனோகுண

மெனப்பட்டது. ஒன்றுமேலுமிரண்டொரு நதிற்றலியல்பு. அதுபோலப் பலனுமவ்வாறியையதலியல்பு. எங்ஙனமெனில், ஐம்பூதங்கட்குந் தனித்தனி சுபாவம்வெவ்வேறு, ஒன்றோடொன்றுமிசிரிம்பித்தவிடத்திலுண்டாஞ் சுபாவம்வேறு, அவ்வவற்றிற்குரிய காரணங்களையுன்றும்போது சுபாவமென்பது மாறும்; இவையெல்லாம்வஸ்துசோதனையாற்காணலாம். (௧௬)

௧எ - கவி. அ - கை.

[மனதுசத்துவாம்சமாதலா லந்நிலையில்மாறுதுமிற்நிர்வி கற்பசமாதியெளிதிலெய்துமென்பதை யிக்கவி யிற் கூறுகின்றார்.]

மின்னுஞ் சுத்தசத்துவகுண மீறிப் பேருடம் வந்துகலந் தனவவற்றை மாற்றினோம், தனதுசன் மார்க்கம்விடா திருந்தபோது தாமதமு மிராசதமுஞ் சமிக்கும் பின்னைக், கனபரிணா மஞ்சலனம் போம்போ னக்கால் களங்கமற்று நின்றவா காயம் போல், நினைதுளமப் படியா மப்பிரமந் தோன்றும் நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிற்குந் தானே.

(இ-ள்.) மனதுசத்துவசொரூபமற்றிரண்டுமேவந்துகலந்தன வவற்றைமாற்றினோம், எ-து. மனமென்பது சத்துவாம்சவடிவமாம், ஏனையராசத தாமதகுணமோ விடையில்வந்து கலந்தன, அவற்றையொழித்தொழிந்தோம். (எங்ஙனமெனில், :—தனதுசன்மார்க்கம்விடாதிருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும், எ-து. சைதன்யத்தையகலாநாட்டமுறலாகியதன் துசன்மார்க்கநடையைவிடாதிருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுந்தானேசமிக்கும்:—பின்னைக்கனபரிணாமஞ்சலனம்போம்போனக்கால்களங்கமற்றுநின்ற வாகாயம்போல நினைதுளமப்படியாம், எ-து. நசித்தபின்னர் கனமாகப்பரிண மித்துங்காணப்படுங்கிரியையும் போக்குவரத்துமுதலிய சகலவிதகிர்த்தியங் களு மக்கணமேநீங்கும் நீங்கினவக்கணமே களங்கரகிதமானவாகாயமெங் ஙனமோ அதுபோல வுனதுமனமுமங்ஙனமாம்:—அப்பிரமந்தோன்றும்நிரு விகற்பசமாதியிலேநிற்குந்தானே, எ-து. ஆதலா லந்தப்பிரமத்தினிடத்தி னிர்விகற்பசமாதியி னினதுமன மசைவின்றி நிற்கும், எ-று.

சிற்பிரகாசப்பிரதிபலனமே சாத்துவிதமாதலாலும், அந்தச்சாத்துவி தமே மனமாதலாலும், மனதுசத்துவசொருபமெனவும், அக்குணநெறித்தா னின்று ஏனையகுணமிரண்டையுந் தவிர்க்கத்தவிர்ந்தவிடும், அங்ஙனந்தவிர்ந் ததெனவில்லாது விடாதொளிருந் தனதுசத்துவகுணத்தை யகலாதுநிற்கில் முன்னர்தவிர்ந்தகுணமிரண்டுந் தாமேநாசமாமென்பதைவிளக்க, மற்றிரண் டும்வந்துகலந்தன வவற்றைமாற்றினோம் தனதுசன்மார்க்கம் விடா திருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்குமெனவும், ஏனையவிரண்டு குணமுந் தனதுசுயவடிவன்றெனக்காட்ட வந்துகலந்தனவெனவும், பரி

ணாமம், பரிணமித்தல். அது பால்தயிராதல்போலும். இது கிரியைத்தைக் காட்டுகின்றது. இந்தக்கிரியம், மகத்துக்குமகத்தாகக்காண்டலிற் கன மெனவும், இக்குணத்தையகலாத குணி கிரியமாதலால், பரிணாமமென வும், பரிணயித்தல் பரிணாமமாதலின், தொழிலாகுபெயர். சகந்தோற்றுந் தோறுஞ் சகலவிகாரங்கட்குமிடமாதலின், சலனமெனவும், சகஞ்சின் மாத்திரமாக்கனைதழிச் சலனத்துக்கிடமின்மையின், பரிணாமஞ்சலனம் போமெனவும், வேறுநிகழாமையின் போனக்காலெனவும், மறைகாலங் தவிர்ந்ததெனக்காட்டக் களங்கமற்றுநின்ற வாகாயம்போல வெனவும், மூன்று சிதாகாயமாத்திரமாவிளங்கலின், நினதுளமப்படியாமெனவும், அச் சிதாகாயத்துக்கு வேறுபடாமையின், அப்பிரமந்தோன்றுமெனவும், இவ் வனநிற்குநிலைக்குப்பெயராதலின், நிருவிகற்பசமாதியெனவும், நித்தியநிருத் தச் சிறைபட்டநிலைவேறின்றாதலின், நிற்குமெனவுங்கூறினார்.

(௧௭) மறுவமைக்கு, நிர்விகற்பசமாதியெனக்காட்ட வதினிலை யினையதென்றுகூறியதென்று. உபதிஷ்டநெறித்தாச்சென்றோர்க்கன்றி யிந் நிலைசற்றுமிலையென்றி, இவைந்ததுபோற்காணினு மிடையினழுவும். இதனை யுய்த்துணர்ந்துகொள்க. இது உபதிஷ்டநெறித்ததாதலின் விடாதுமுயலுக. முயலாவிடில், உபதிஷ்டமேர்வழி யுன்றுல்வரும், இதுசத்தியம். (௧எ)

௧அ - கவி. அ - கை.

[பிரமம்போனினதுள்ளமுங் களங்கரகிதமாகாவிடத்துப் பேத மின்றென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேறோர் களங்கமற்ற கண்ணா டி காட்டும் போது, விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி விகற்பமின் றி நிருவிகற்ப மானாற் போல, வளந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சத்தா ய்ச் சித்தா யானந்த மாம்பிரமத் தயிக்கியமான, வுளந்தெளிந்த படி யிருந்தா யுலக மெங்கே யுலைவெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்தி டாயே.

(இ - ள்.) களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேறோர் களங்கமற்றகண்ணா டி காட்டும்போது, எ-து. களங்கரகிதமான கண்ணாடியானது தனக்குமுன் வேறோர்களங்கரகிதமான கண்ணாடியைக்காட்டியவிடத்து:—விளங்கியதன் மயமாகி யபேதமாகி விகற்பமின்றி நிருவிகற்பமானாற்போல, எ-து. கனி மயமாகி யபேதமாகி விகற்பமின் றின்றிவிளங்கிய தாமெங்ஙனமோ வங்ஙனமாகி யாதோர்விகற்பமுமின் றிப் பேதப்படாது நிர்விகற்பமாகிநின்றாற்போல :—அளந்தறியப்படாவிபு வாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தா யானந்தமாம்பிரமத் தைக்கியமான, எ-து. இவ்வள வாயினதென் றளவைகளாலளந்தறியப்படாததாயும், விபுவாயும், சத்தாயும், சித்தாயும், ஆனந்தமாயும்விளங்கும் பிரமத்தினிடத்தி லைக்கியமான :—

உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலைவெங்கேயென்று சங்கையொழித்திடாயே, எ-து. மனந்தெளிந்திதெங்ஙனமோ வங்ஙனமிருந்தால் உலகமென்பதெங்கே, அதுபற்றியுண்டாஞ் சகலபிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளுமெங்கே, யில்லையே யாதலா லுலகையுமுலைவையு மொழித்தலெங்ஙனமெனக் கேட்குஞ்சங்கைகள் யாதுக் கதனையொழித்திடுதி, எ - று.

மனதைக் களங்கமற்றகண்ணாடியாக்கியது, ஐயந்திரிபகலவேண்டுவதைப்பற்றி. இன்றேல், ஐக்கியம்போல்வதன்றி யைக்கியமன்று. பிரமங்களங்கமற்றகண்ணாடிபோல்வதால் மனமு மங்ஙனமிருக்கவேண்டுமென்பது பற்றியிவ்வுவமைகூறியதென்க. மனந்தெளியின் தானப்போதனந்தமியப்படாவியுவாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தா யானந்தமாகிற்குமெனக் குறிக்கவிவற்றைப் பிரமவிலக்கணமாகக்கூறியது. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. மனஞ்சித்தின்முயல்வால்சித்தாகுஞ் சடத்தின்முயல்வால் சடமாகு மென்பதொக்கும். ஆதலிற் சிற்சடமெனப்பட்டது. எங்கேயென்பது, உளதோவெனப்பொருடாகின்றது. இல்லையேயாதலா லுலகையுமுலைவையுமொழித்தலெங்ஙனமெனவருவித்தது, இசையெச்சம். அதாவது [illegible] களுள் வேண்டுவனவெல்லாந் தந்தகலங்கூறவேண்டியிற்பது உதாரணம்: "இணரெரிதோய்வன்ன வின்னாசெயினும் புணரின்வெகுளாமை நன்று." என்றார் திருவள்ளுவர். கேட்குமென்பது, ஒழியிசை.

(க-து.) உள்ளந்தெளிந்தவண்ணமிற்கில் எல்லாச்சங்கையுந் தாமேயகலுமென்பது, வினாவெலற்றிற்கு. (௧௮)

௧௯ - கவி. அ - கை.

[மனமிறக்கி லின்றியமையாச்செயல்க ளெங்ஙனமாமென மாணாக்கன் வினாவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஏகமாய் மனமிறந்தாற் சீவன் முத்த ரிருக்குமட்டும் பிராரத்வமெதினூ லுண்பார், போகமா னதுபுசித்துத் தொலைப்ப தன்றோ புசித்தாலு மனந்தானும் போனதன்றே, சோகமா மனமிறந்தாற் போக மில்லை தோன்றுமெனின் முத்தரென்று சொலக்கூடாதே, மோகமா மிதுதெளியக் குருவே நன்றாய் மொழிந்தருள வேண்டுமென்றான் முழுது மாணன்.

(இ - ள்.) ஏகமாய்மனமிறந்தாற் சீவன்முத்த ரிருக்குமட்டும் பிராரத்வமெதினாலுண்பார், எ-து. பிரமத்தோடொன்றாக மனோலயமாயின் சீவன்முத்தர்கள் தாமுயிர்த்திருக்குமட்டுந் தமதுபிராரத்வத்தை யெங்ஙனம் மாதினாலனுபவிப்பர்:—போகமானதுபுசித்துத் தொலைப்பதன்றோ, எ - து. பிராரத்வபோகத்தை யனுபவித்துத்தொலைத்தாலன்றிப் போகுமோபோகாது:—புசித்தாலு மனந்தானும்போனதன்றே, எ - து. புசித்துத் தன்தொலைக்கவேண்டும், அங்ஙனம்புசித்தாலு மனமுமிறந்ததோ விறக்கவில்லையே:—சோக

மாமனமிறந்தாற் போகமெங்கே, எ-து. போகத்தையே சோகமாகவுடைய மனமிறக்குமாயின், எங்ஙனம் போகநுகர்தல்:—தோன்றுமெனின் முத்தரெனச்சொலக்கூடாதே, எ - து. போகநுகரவேண்டி மனமெழுமாயின், அவரைச் சீவன்முத்தரெனச் சொல்வதெங்ஙனம்:—மோகமாமிதுதெளியக் குருவேநன்றாய் மொழிந்தருளவேண்டுமென்றான் முழுதுமாணன், எ - து. குருநாதனே மயக்கமாயுள்ள விச்சந்தேகந்தெளிவுபெறச் செவ்விதாத்தெரித்தருள வேண்டுமென்றிரந்துகேட்டனன் சமஸ்தமுந் தானாவிளங்கியமாணாக்கன், எ - று.

(க - து.) இவ்வைந்துவிதமாகத் தோற்றமையந் தொலைப்பதெங்ஙனமெனக் குருவைமாணாக்கன் வினாவினனென்பது. (௧௯)

௨௰ - கவி. அ - கை.

[இவற்றிற் குத்தரங்கூறுவான்வேண்டி மனோநாசமிருவகையாமென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மனநாசஞ் சொரூப மென்று மரூபமென்றும் வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமி வற்றில், வினவாத சீவன்முத்த ரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவு மைந்தா, தனதான சத்துவமாய் மனஞ்சேடிக்கத் தாமதம்ரா சதநசித்தல் சொரூப நாச, மனகாசத் துவந்தானு மிலிங்க தேக மடங்கும்போ தடங்குவதே யரூப நாசம்.

(இ-ள்.) மனநாசஞ் சொரூபமென்று மரூபமென்றும் வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமிவற்றில், எ-து. மனோநாசத்தைச் சொரூபநாசமெனவும், அரூபநாசமெனவு மிருவகையாக வகுத்துச்சொல்லுவர்பெரியர், இங்ஙன மிருவகை [illegible] வழங்கிவருமிவற்றினுள்:—வினவாத சீவன்முத்த ரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவுமைந்தா, எ - து. ஞானபுத்திரா வினவுதல்வேண்டாத சீவன்முத்தரிடத்திலொன்றும், விதேகமுத்தரிடத்திலொன்றுமிருக்கும்:—தனதானசத்துவமாய் மனஞ்சேடிக்கத் தாமதம்ராசதநசித்தல் சொரூபநாசம், எ - து. தனதுசயரூபமான சாத்துவிதகுணமாக மனமேவிடில் தாமதகுணமும் ராசதகுணமுந் தாமேநாசமாம், அங்ஙனநாசமாதலே சொரூபநாசமும்:—மனகாசத்துவந்தானு மிலிங்கதேக மடங்கும்போதடங்குவதேயரூபநாசம், எ - து. மலரகிதமானவனே யந்தச்சாத்துவிதகுணமோ வதுவுஞ் சூக்குமசரீரநசிக்கும்போ தொக்கநசிக்கும்; அங்ஙனமொக்க நசித்தலே யரூபநாசமுமாம், எ - று.

சங்கைதவிர்ந்தவராதலின், வினவாதசீவன்முத்தரெனவும், சேடித்தெனப்பாடமோதில் காலவழு.- என்னை, "முதலினான்குமென்னுஞ்" சூத்திரவிதியாலென்றார் பவணந்தி. சொப்பிரகாசமேலீட்டில் சமஸ்தவிகாரகுண

ங்களுமில்லாவாதலின், தனதானசத்து . . . மனஞ்சேடிக்கத் தாமதம்ராசத
நசித்தலெனவும், சூக்குமதேகநாசத்தைப்பற்றிச் சொப்பிரகாசமேலீடாத
லா லதனேடொக்க நசித்தல்கூடுமென்பார், சத்துவந்தானு மிலிங்கதேகமடீ
ங்கும்போ தடங்குமெனவுங்கூறினர். இதனால், மனமெனல்; ரூபாரூபமெ
னப்பெற்றும். ரூபமெனல், செகசீவபரம்; அரூபமெனல், அதன்வாசனை. ம
னோநாசம்வேண்டின், ரூபாரூபநாசம்வேண்டும். இன்றேல், ஆகா. (சின்
மாத்திரமாக்கனைத்தல்) ரூபநாசம். அதுவுமெல்லமெல்லவூர்த்தமுகமாக நழு
வல், அரூபநாசம். எனவே சைதன்யத்தின்ஸ்புரிப்பே மனமெனப்பெற்று
ம். பெறவே சித்துசடமும், ரூபாரூபமும், ஸ்புரிப்பையன்றியின்மைதலின்,
மனோநிலையெனக்கண்டாம். காணவே, அரூபத்தைப்பாழெனல், குற்றம்.
அன்றேல், [illegible] . . . ளலின்றே? உளதெனில், அது, பா
ழுமன்று, நாமரூபமுமன்று, ஞானமுமன்று, அஞ்ஞானமுமன்றென்பதாயிற்
று. இதனை யிவ்வாறென்றறியாதார் கண்டபடிபுனையிடுவாரோ? ஆமெனின்,
யுத்திக்குமுரணும், முரணின், அனுபவமுமுரணும், முரணின். முன்போற்
பெத்தநிலையாம். இப்பேதமைக்கு ஞானநூல் முறையுணர்ந்து மோதியும்
பயனென், என்னை, "புராணமிதிகாசமெவையுங்கலையனைத்தும் பிராண
னறியாதுள விடத்திவை பிதற்றேயென்றார்" சத்துவராயர். மேல்காரண
தேகநாசங்கூறாது சூக்குமதேகநாசங்கூறியது, ஐயந்திரிபுக்குவினைமுதன சிக்
கில்தானேயவித்தையழியுமெனக் கூறவேண்டுமோ, என்பதுபற்றியென்க.
இதனை லட்சியார்த்தத்தாலன்றி வாச்சியார்த்தத்தா லெங்ஙனங்கணிப்பது.
கூடாதிருக்கப் பதவுரையாற் கணிக்கப்புகுவார் மிக்கவிவேகியர் போலும்.
அவர்சாம்பிரதாயமுமங்ஙனம்போலும், தற்கண்டார்க்கென்று முடியும். ஆத
லின், புகழுக்கும், அபினி, கஞ்சா, முதலியபோதைக்கும், கள்ளமங்கையர்
போகத்துக்கும் விழைந்தலைகின்றனர். கள்ளங்கடந்தஞானிய ரெங்ஙனுமரி
யர், இஃதிற்க. இங்ஙனமாய விவ்விரண்டுமுத்திமேற் பழுதுரைப்பாருள
ரேல், அவர் எத்தேகமாயினும், எப்போகமாயினும், ஆன்மாவெனவும், முத்
தியெனவுங்கொள்வார்போலும். தேகமும்போகமுந்தனக் கன்னியமெனத்
தெளிந்தனரோ, தெளியாதாரோ? தெளிந்தனரெனின், லட்சியார்த்தமுகர்
ந்தனரன்றே. இவர்கட்கேய யெங்ஙனுங் கடைப்பிடியற்க.

(க-து.) மனோநாசம்வேண்டின் ரூபா ரூபநாசம்வேண்டுமென்பது. ()

உக - கவி. அ - கை.

[சீவன்முத்தருருவநாசமனதினராதலினாலும், அதனாலெவற்றை
யும்பற்றின்றி யனுபவிக்கக்கூடுமோதலானு மிங்கேகூடு
மென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாருந் தகளிருள்போ லான்
மனமென் சொல்லும் போம்போம், வர்த்தமா னத்திவந்த வுண
வை யுண்பார் வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார், கர்த்

தாவா மகந்தையைவிட் டகர்த்த ராகிக் கரணவிருத் திகளவத்தை
காண்பா ராகி, முத்தரா யிருக்கலுமாம் புசிப்புங் கூடு முட்டிலையென்
றறிந்துசங்கை மோசிப் பாயே.

(இ-ள்.) சுத்தமாஞ்சத்துவமேயுண்மையாகுந் தகளிருள்போறல் மன
மென்சொல்லும்போம்போம், எ-து. சுத்தமாயுள்ளசாத்துவிதகுணமே மெய்
யுணர்வாம், இம்மெய்யுணர்வே பழுதின்றி யெங்கணு மொருதகைத்தாவி
ளங்குஞ் சொப்பிரகாசமாம், இச்சொப்பிரகாசமேலீட்டில், ராசத, தாமத
மென்னுங் குணங்களிருளாம், இவ்விருளெங்ஙனமகலாதுநிற்கும், அகலுமா
யின், மனமென்பதும் எங்ஙனமிற்கும், நில்லாதாயின், மனமென்னுஞ்
சொல்லு மெங்ஙனமகலாதுநிற்கும், அகன்றேவிடும் :— (ஆதலின்) வர்த்த
மானத்தில் வந்த வுணவையுண்பார் வருவதும்போவதுநினைந்து மகிழார்
வாடார், எ-து. நிகழ்காலமாகியவிப்போது கிடைத்தவுணவுயாதோ அதனை
யுண்பார்கள், இனிவருவதைப்பற்றியும் வந்துபோவதைப்பற்றியும் நினைக்
கமாட்டார்கள் நினைத்துச்சுகத்தால்சந்தோஷித்தலும் இடுக்கத்தால் துக்கித்
தலுங்கொள்ளார்கள்:— கர்த்தாவாமகந்தையை விட்டகர்த்தராகிக் கரண
விருத்திகளவத்தை காண்பாராகி, எ - து. கர்த்தத்துவமாகின்றுள்ளயா
னெனதென்னுமகம்பாவத்தை யொருங்கேவிட்டு அவ்வகந்தைசிறிதுமில
ராகியும் அகக்கரணபுறக்கரணவிருத்திகளையும் மூன்றவஸ்தாச்சுழலினையுங்
காண்பவராகியும்:— முத்தராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்கூடு முட்டிலையென்ற
றிந்துசங்கைமோசிப்பாயே, எ-து. சீவன்முத்தராகியுமிருக்கவுங்கூடும் சகல
போகமுநுகரவுங்கூடும் இவற்றிற்கெல்லாம் யாதோர்தடையுமின்றென்று
ணர்ந்து இதுபற்றியினிவிளைவப்புகுதலையொழிதி, எ-று.

சாத்துவிதத்தைச் சுத்தமெனவு முண்மையெனவுங்கூறியதா லேனைய
குணமிரண்டையு மசுத்தமெனவும் மித்தையெனவுங் கொண்டாம். இருள்
போல்பவைகளையிருளென்றது உவமையாகுபெயர். இவ்விரண்டையுமிரு
ளென்றதனால் ஏனையஒன்றும்பிரகாசமெனப்பெற்றும். கர்த்தராமகந்தை
யெனின் இனைவழுவாதலின் கர்த்தாவாமகந்தையென்றும். எதுகைபற்றி
யெனின் முதலடியிரண்டாமடிக்கென்செய்தும். அகர்த்தராகியென்றதனால்
சைதன்யத்தையபானெனவும், பொதுப்படக்கரணமென்றதனால் அகக்கர
ணம்புறக்கரணமெனவும், அவத்தையென்றதனால் மூன்றவத்தையெனவுங்
கொண்டாம். ரகரவொற்றெதுகையாசெதுகை.

(க-து.) மனது விஸ்மரணையாகின்று சகலவிவகாரங்களையும் வழுவா
தநடத்தும்போது தஸ்மரணையாகின்று நடத்துவதற்குத்தடையென்னை.
மூடஞானக்கிரியையினும் கல்விஞானக்கிரியை சிறந்தது; அதனினுந்தத்து
வஞானக்கிரியைசிறந்ததன்றே? ஆதலால் மனத்தாலனுபவித்தல்கூடுமென்
பது. எனவே, எல்லாமாயல்லவுமாயிருப்பதுதனது நிலையாயினும் நபேதிலு
யாகின்றெவற்றையுமனையயற்றுமென்க: இதனினுமிக்கதெளிவோடுநின்றிய

ற்றல் யாதுமின்றெனவுணர்க. பிரவிர்த்திநிவிர்த்திகளை விருத்தியென்று சொனக்கொண்டு காண்பாரொன்றுமாக்கினுமமையும். அநுபவிமுன்னிலையி லிதுதெரியும். (உக)

உஉ - கவி. அ - கை.

[விவகாரங்கள்மனவலைவுக்கிடமாதலின் கூடாதென்ற மாணாக்கற்குத்திருஷ்டாந்தபூர்வமாக ஆசிரியரிக்கவியில் விடைகூறுகின்றார்.]

விவகார வேளையெல்லாஞ் சமாதி யென்றால் விகற்பமன்றோ
மனமலைந்து விடாதோ விட்டா, லவதான மழுவுமன்றோ வென்று
யாகி லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு, நவமாகப் பர
புருடன் றன்னைக்கூடி நயந்துசுக மனுபவித்த நாரி நெஞ்சந், தவ
மான மனைத்தொழில்கள் செய்யும் போதுந் தழுவியனு பவித்தசுகந்
தனைவி டாதே.

(இ-ள்.) விவகாரவேளையெல்லாஞ்சமாதியென்றால், விகற்பமன்றோ மனமலைந்துவிடாதோவிட்டா, லவதானமழுவுமன்றோவென்றுயாகில் எ-து, விவகரிக்குங்காலமெல்லாஞ் சமாதிசெய்தலெனத்தேவரீர்கூறின் பலவாகச்சிதையுமல்லவோ பலவாகச்சிதையின் மனமலைந்துவிடாதோ அங்ஙனமலைந்துவிடுமாயின் உண்மைஞானசுகமுமல்லவா இதனுக்கென்செய்வதெனச் சங்கிப்பையாயின்:— அதற்கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு நவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடி, எ-து. நீவினவியதற்காக வோர்திருட்டாந்த முரைத்தலையான்கூறக்கேளுதி மிக்கவாசைகொண்டு புதிதாகவோர்சோரநாயகனைக்கூடி:—நயந்துசுகமனுபவித்தநாரிநெஞ்சம், எ-து. மிகவும்விருப்பமுற்றுச்சுகத்தையனுபவித்த வோர்ஸ்திரியின்மனமானது—தவமானமனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதுந் தழுவியனுபவித்தசுகந் தனைவிடாதே, எ-து. நோன்புமுதலாதியற்றற்குரிய வில்லறமார்க்கத்தொழில்களைச் செய்கிறபோதும் கள்ளநாயகனைத்தழுவியனுபவித்த மிக்கசுகப்பெருக்கைவிடுமோ விடாதே. அதுபோன்றிருக்கும், எ - று.

விகற்பம் - விடயம்பலவாகச்சிதைதல். அவதானம் - பேரின்பமெனினுமமையும். பரபுருடனென்றதனாற் சோரஸ்திரியென்பதுதானேயமைதலின், நாரியென்பதற்குவிசேடமெற்றிற்கு. விதிவழுவாதியற்றுமனைத்தொழிலெனினுமமையும். எனவே, அவள் பலதொழில்புரியினு மப்போதெல்லாஞ்சோரவின்பகழுவாததுபோலப் பேரின்பகழுவாதென்க. இவளெய்தியபயன்சுகமாதல்போல நிட்டையாலெய்தியபயனுஞ்சுகமாம். இவள்பலதொழிலாற்பிரியினுமிவளைச்சுகம்விடாததுபோலச் சான்றோர்பலதொழிலாற்பிரியினு மவரைச்சுகம்விடாததுபற்றி யிவ்வுவமைகூறினார். இதுகூடாதெனின், அதுவுங்கூடாதென்பம். சோரவின்பமிவளைவிடாததுபிரத்தியட்சமெனின்; அவரையதுவிடாதது மப்பிரத்தியட்சமென்பமே. பருவமில்லாதமழலுங்

கைக்கதுதெரியாததுபோல, பரிபாகமில்லாதழலுவோர்க்கிஃதெங்ஙனந்தெரியும், தெரியாததாலதுபொய்யோ; அன்றேல், இதுவும்பொய்யன்று. விவகாரத்தாலிவளுக்குமனம்பேதிக்கினுஞ் சுகம்பேதித்ததோ? இன்றெனின், அவருக்குமங்ஙனமாமெனவறிக. இந்தச்சுக மிவள்போன்றவளுக்குத்தெரியுமாறுபோன்று, அந்தச்சுகமு மவர்போன்றவர்க்குத்தெரியும். என்னை, "பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளைப் பெறுப்பேதையறிவாளோபேரானந்த, முற்றவர்க்கேதெரியும்" என்றார் தாயுமானார். இதனைமறுப்பார் போலிஞானியரு மடாஞானியருமெனவறிக. இது குறிஞானமன்று, எதார்த்தஞானம். எதார்த்தஞானம், குறியாலன்றிச்சுயமாவிளங்கல்.

(க - து.) பலவிவகாரத்தினுஞ்சுகபோதகழுவாதென்பது. ஆதலின்விவகாரவேளையெல்லாஞ்சமாதியென்பதுபொருந்தும். (உஉ)

உங - கவி. அ - கை.

[சீவன்முத்தர்களகர்த்தாவெனின் போகநுகர்தலெங்ஙனமென்றசங்கைக் குத்தரங்கூறுவான்வேண்டிச் சத்துக்கள்மூன்றுவிதமாவதையும், அவர்நிலைமகிமையையு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தேகத்த னலனாகி யகர்த்த னாகிச் சீவனன்றிப் பிரமமாய்த்தெளிந்த முத்தன், போகத்தை யுண்பனென்றாற் கர்த்தா வாமேபூரணமா
மகர்த்தனுக்குப் போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத்தருளுங்குருவே யித்தந் துகளறுக்க வேண்டுமெனச் சொல்வையாயின், மாகர்த்த
ன்மாபோகி மாதியாகி வகைமூன்று யவரிருக்கு மகிமை கேளாய்.

(இ - ள்.) தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச் சீவனன்றிப்பிரமமாய்த்தெளிந்தமுத்தன், எ-து. பிரக்ஞானமன்றித்தேகந்தானல்லாதவனாகியும், மறந்துந்தேகந்தானெனக்கோடலின்மையினகர்த்தனாகியும், சீவத்துவமன்றிப்பிரமமேதானாகியும் தெளிந்தசீவன்முத்தனென்போன்:— போகத்தையுண்பனென்றாற்கர்த்தாவாமே பூரணமாமகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, எ-து, விடயபோகமனுபவிப்பனெனில், தேகந்தானென்கிறகர்த்தத்துவம்வாய்ப்பதாமே. பூரணனெனில், பூரணமாமகர்த்தாவுக்கனுபவித்தலில்லாவிடத்துப் போகமெங்ஙனமுண்டு. இல்லையே:—சோகத்தையறுத்தருளுங்குருவேயித்தந் துகளறுக்கவேண்டுமெனச்சொல்வையாயின், எ-து. அடியேன்துயரமனைத்துந்தொலைத்தருளியகுருநாதனே, இங்ஙனமாகவெழுந்த விதர்க்கச்சந்தேகமாகிறகளங்கத்தை நீக்கியருளவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின்:— மாகர்த்தன்மாபோகிமாதியாகி வகைமூன்றுயவரிருக்குமகிமைகேளாய், எ - து. மாகர்த்தனெனவும், மாபோகியெனவும், மாதியாகியெனவு மூன்றுவகையாயவரிருக்குமகிமையைக்கூறுதும்நீகேளுதி, எ-று.

தேகமிருந்துமிதுபூதவிகாரந் தானல்லவெனத்தெளிதலின், தேகத்தனலருதியெனவும், இவ்வுடலிருப்பும், அபிமானித்தலும் காத்தலும், உபசரித்தலும், இதுநானெனக்கோடலும், இதனதுபூர்ப்புவாடலுக் கின்பதுன்பமெய்தலும், இன்னுமிவைபோன்றபிறவுமாதலும், அறிவாதலா லறிவேதானெனக்கண்டா ரிவ்வுடல்தானெனப்பரோ என்றார். ஆதலின் அகர்த்தருதியெனவும், அறிவுதானென்றுயபோது கூடஸ்தனென்பதாயிற்று; ஆகவே சீவனுயிருந்தாஞ்சீவனல்லன், உடலாகாரந்தவிர்ந்துவருதலின், சீவனென்றியென்வும், உடலுமுயிருமின்னும்வேறுபடுதலின்மையின், சீவனின்றியெனப்பாடமோதியுரைகோடல்கூடாது. கூடுமெனின், மகாவெனனப்படாது, படுதலின், அறுவழு. சீவத்துவாதுவியக்கண் ணீசத்துவமெங்கே. ஒருவனுக்கின்பியக்கண் பலருக்குமின்றே, பலருக்குமிவ்வனுபவமொருங்குவாய்க்கின் பலருக்குமெங்கே? ஆயின் சீவத்துவ காரணமாக வீசத்துவமென்றருத்தாபத்தியாற்கோடலாகின்றதே யீதென்னைகொலோ விபரீதமென்னற்க. எங்கெங்கேசீவத்துவபாவமுண்டோ, ஆங்கங்கேயீசத்துவபாவமுண்டு. இன்றேலதுவுமின்றாம். இதுவென்னையுமா. இன்றுதலாலதுபொருந்தும். சீவத்துவதுவியக்கண் கூடஸ்தனுமெனல்வழுவன்றே. வழுவெனில் கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றமாம். வழுவன்றெனின், சேத்துவதுவியக்கண் பிரமஸ்வரூபமாவனென்பசெய்யுளை படுக்கப்படும். படாதாதலின், பிரமமாமெனவும், கருதியுத்தியனுபவத்தாலன்றியையத்திரிபறுமா. அறமெனின் வறியசொல். மூன்றுமொக்கத்தேர்ந்தவிடத்தேவிபரீதமறும், அறுதலேதெளிவாம். அன்றேல், மருளாம். சீவன்முத்தனெனற்பாலதுதெளியாதலால், தெளிந்தமுத்தனெனவுங்கூறினார்.

(க - து.) சீவன்முத்தர்போகமனுபவிக்கக்கூடுமெனற்கு விடைகூறுவான்வேண்டி விரதத்திரயந்தொகுத்துக்கூறினானென்பது. இது தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி. இனிவருத்துக்காட்டலென்பதனு லவற்றைத்தனித்தனிக்கூறுதும். மாகர்த்தன்முதலிய மூன்றுமாரியமாதலின் யிகாவாம். (உக)

உசு - கவி. அ - ரை.

[முன்னர்கூறியமுறையே மாகர்த்தனிலக்கணமின்னையதென
விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங் காந்தச் சிலைமலைமுன்
னிரும்புதஞ்சேட் டிக்கு மாபோற், செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற்
றிருக்கு மென்முன் சடமான வுலகமெலாஞ் சேட்டை செய்யு,
மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத்திக்கும் விருத்தி
தானு, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சி யோனான் வெயில்போலென்
றுரைத்தவனே விபுமா கர்த்தன்

(இ-ள்.) செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், எ-று. தன்வினையாகிய செய்கையும், பிறவினையாகிய செய்விக்கையுமின்றிச் சும்மாவிருக்குங்காந்தக்கற்களாலமைந்த பர்வதத்துக்கெதிரில், இரும்புகளெங்ஙனமசையுமோவதுபோல:—செய்கையுஞ் செய்விக்கையுமற்றிருக்குமென்முன் சடமானவுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், எ-று. செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமின்றிச் சும்மாவிருக்கின்றவெனக்கெதிரில் சடரூபமாயுள்ளசெகங்களனைத்தும் பற்பலகிர்த்தியங்களைச்செய்யாநிற்கும்:— மெய்கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிவகாரவிருத்திக்கும் விருத்திதானு மெய்கலந்தசமாதிக்கும், எ-று. தேகசம்பந்தமானஞானேந்திரியகன்மேந்திரிய காரணமாகநிகழும் பற்பலவிகற்பரூபமாயுள்ள விவகாரச்சேட்டைகட்கும், சகலவிருத்திகளுந்தானாகவிளங்கிய வாத்மசம்பந்தமாக நிகழுஞ் சொரூபசமாதிக்கும்:—சாட்சியே நான் வெயில்போலென்றுரைத்தவனே விபுமாகர்த்தன், எ-று தன்முன்சகலவுயிர்களும் பற்பலகிரியைகளியற்றற்குச் சாட்சியாநின்றுள்ளசூரியனைப்போல நானேசாட்சியெனத்திரமாகக்கலங்காது நின்றானெவனோ வவனேவிபுவனைத்திற்கும் விபுவாயுள்ள மாகர்த்தனெனப்படுவோன், எ-று.

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமாவது; அசைதலையு மசைப்பித்தலையுமெனக்கொள்க. காந்தமலையானது அசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங்ஙனமிருக்க, இதன்முன்னிலிரும்புகளசையுமாறுபோல; உபாதிரகிதமாகவிளங்கு நானசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங்ஙனமிருக்க, எனக்கெதிரில் சமஸ்தவுலகமுமசையுமாதலால், என்முன்னுலகமெலாஞ்சேட்டைசெய்யுமெனவும், சகலவுயிர்களுந் தத்தங்கிரியைகளியற்றற்குச் சாட்சியாகின்றனோன் சூரியனுதல்போல, அநாத்மவிவகாரம் ஆத்மவிவகாரமெனவிரண்டாம். அநாத்மவிவகாரம்; தேகாகாரமாகவகக்கரணபுறக்கரணங்களோடுகூடி யியற்றுங்கிரியை. ஆத்மவிவகாரம்; மெய்யுணர்வுசம்பந்தமாக விவகாகாரமாகக் கரணசம்பந்தமின்றிநின்றியற்றுங்கிரியை. அந்தக்கிரியை[illegible]டமெனவும், இந்தக்கிரியைசமாதியெனவுமாம். இவ்விருவகைக் கிரியையுமென்னாலியற்றப்படினுநானன்று. அஞ்ஞானமாநின்றக்கிரியைபுரிந்ததும்நானே. ஞானமாநின்றிக்கிரியைபுரிந்ததும்நானே. ஆயினும், இவ்விரண்டுகாலத்தும்நானெனவிருத்தலானும், இவ்விரண்டுமொன்றிலொன்றில்லாததானும் நானெனலேயுண்மை, நானேசாட்சி, என்பதுபற்றி மெய்கலந்தவிருத்திக்கும், மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ் சாட்சியோனானெனவுங் கூறினார். நானென்பு தேசர்ந்தியாகவும், சாட்சியாகவுநின்றமைகாண்க. விருத்திதானுமென்றதனல், அறிவையன்றிச்சகலவிருத்திகளுமின்றெனப்பெற்றாம்.

(க - து.) சகலமுமெனக்குமுன்னிகழுமெனவும், சகலகிரியைகட்குஞ் சாட்சியானெனவும் இடமாகத்தெளிவுற்று நின்றானேமாகர்த்தனென்பது. இது துணிபு. (உசு).

உரு - கவி. அ - கை.

[பிறந்தமுறையானே பேனையமாபோகி மாதியாகிகளினிலக்
கணங்களை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த மபத்தியம்பத்
தியமெனவு ளாய்ந்தி டாமற், பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் கா
ட்டுந் தீப்போற் போகங்கள் புசிப்பவன்மா போகி யாகுஞ், சிறிதா
வலி தகடனதன் னியங்க ணன்மை தீமைகள்சே ரினும்படிகச்
செயல்போற் சித்தம், வெறிதிருக்கு மவனேமா தியாகி யாவன்
விரதமிம்மூன் றுள்ளவரே வீடுள் ளோரே.

(இ - ள்.) அறுசுவையின் குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம்பத்திய மெனவுளாய்ந்திடாமல், எ-து. அறுவகைசுருசியினிதெனவும் அன்றெனவும் அசுத்தமெனவும் சுத்தமெனவும் அபத்தியமெனவும் பத்தியமெனவும் தானுண்ணுமுனைவுகாரணமாக வதனைப்பகுத்தறாராது:—பொறுமையுடன் கிட்டினதைக்காட்டுந்தீப்போற் போகங்கள்புசிப்பவன்மா போகியாகும், எ-து. பொறுமையோடெதுகிடைத்ததோ வதனைப்பகுப்பின்றிப்பற்றியெரியுங் காட்டுத்தீயைப்போலப் பிராரத்தமாகிற வின்பதுன்பபோகங்களைனப் பகுப்பின்றியநுபவிப்பவனெவனோ வவன்மாபோகியெனப்படுவன்:—சிறிதுவலி தகடனதன் னியங்கணன்மைதீமைகள் சேரினும்படிகச் செயல்போற்சித்தம், எ-து. பிராரத்தவசமாகமற்பமகத்தாகவேனும் தனதாகவேனு மன்னியமாகவேனும் நன்மையாகவேனுந் தீமையாகவேனுமேரிடினுமதன்பால், தனதிடத்திலியல்பாய்த்தோற்றும் பிரதிபிம்பந்தானாகாதுநிற்கும் படிகக்கண்ணாடியின்செயலைப்போலத் தனதுசித்தம்:—வெறிதிருக்குமவனேமாதியாகி யாவன் விரதமிம்மூன்றுள்ளவரேவீடுள்ளோரே, எ-து. பற்றின்றியிருப்பவனெவனோ வவனேமாதியாகியெனப்படுவோன். ஆதலினிவ்விரதமூன்றுமுள்ளவர்களே யைக்கியமுத்தியுடையவர்களாம், எ-று.

அறுசுவையாகின்றபதார்த்தங்களை யறுசுவையென்றது, குணவாகுபெயர். உண்ணற்பாலதியாதோ வதனையுமென்றது, தொழிலாகுபெயர். ஆய்ந்திடாமல்புசிப்பவனெனவும், சேரினும்வெறிதிருக்குமவனெனவுங் கூட்டிமுடித்திடுக. ஆதன்பாலென்பதைவருவித்தாம். இங்ஙனம்போகநுகர்தலும் சித்தம்வறிதிருத்தலும் சன்னி பித்தம் முதலியவியாதிமேலிட்டோர்பாலுமுளவே. யிவர்களும் மாகர்த்தன் மாபோகியெனப்படுவோர்களேபேதமென்னை, இவர்கள் மூடத்தாலும் வியாதிமேலீட்டாலும், ஆபத்துமேலீட்டாலும் கவலைமேலீட்டாலும், அவர்கள் ஐயந்திரிபகன்ற தெளிவுமேலீட்டாலும் மரணமறவாமைமேலீட்டாலும் சுகமுஞ்சுகியுமெங்கேயென்னு மாராய்ச்சிமேலீட்டாலும் இவைபோன்றபிறவற்றாலுமாதலின் பேதமேயெனவுணர்க. இதனைச்சொல்லாலுணர்வார், மறுப்பர்.

(க-து.) இவ்விரண்டுகவியாலும்விரதத்திரயங்கூறியதென்பது. (உரு)

உசு - கவி. அ - கை.

[விதிவிலக்குவழுவின்றியசெயல்களகலாதிருக்க விவனைக்கிருதகிர்த்தியனென்பதெங்ஙனங்கூடுமென விளுதலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வேறு.

மெய்யுங் கொண்டு பிராரத் வந்தரு விதிவழி நின்றிடவு
முய்யுங் கன்மிக ளுக்கனு குணமா வுறுதொழில் செய்திட வுஞ்
செய்யுஞ் செய்கை முடிந்தவ னென்றுரை செப்புவ தெப்படியோ
னையுந் துன்ப மகற்றிய குருவே நலமா யருள்வீரே.

(இ-ள்.) மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்வந்தரு விதிவழிநின்றிடவும், உய்யுங்கன்மிகளுக்கனுகுணமா வுறுதொழில்செய்திடவும், எ-து. அகக்கரணபுறக்கரணங்களையன்றியுந் தேகத்தையுந்துணைக்கருவியாகக்கொண்டு, பிராரத்வந்தருகின்ற நெறிவழித்தாய் வழுவின்றிநின் றறியதொழிலியற்றுநிற்கவும், கிரியையேபொருளெனநம்பி யுய்யுங்கன்மகாண்டிகளுக் கனுகூலமாகவதற்கியைந்த விதிமார்க்கக்கிரியைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கவும்:—செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படியோ, எ-து. இங்ஙனமிருக்கச்செய்யவேண்டியசெய்கையெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தவனென்று சொல்மாத்திரமா வெவருங்கூறுவதென்னையோ:—நையுந்துன்பமகற்றியகுருவேநலமாவருள்வீரே, எ-து. வருத்தத்தையேசெய்யுந்துன்பமாவுள்ளவனைத்தையு நீக்கியருளியவெனதுகுருநாதனே யிதனுக்குவிடைசெவ்விதாவுணர்த்தருளுவீராக வென்றிரந்துகேட்டனன், எ-று.

மெய்யுமென்னுமும்மை; இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. உய்யுங்கன்மிகளென்றது; கன்மமேபயனாகவுய்தலே. கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொழில்செய்திடல்; சரியைகிரியைகளைவிதிவழித்தாச்செய்துகாட்டலே. செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென்றதனால், கிருதகிருத்தியனென்றாயிற்று. துன்பஞ்செய்பவைகளைத்துன்பமென்றது, குணவாகுபெயர்.

(க-து.) விதிவிலக்குவழுவாச்செயல்முயலாநிற்க இவனைக்கிருதகிருத்தியனெனலெங்ஙனங்கூடுமென்பது. (உசு)

உஎ - கவி. அ - கை.

[பலவியாப்தி விர்த்திவியாப்தி யென்பவற்றுள் இவன்விர்த்திவியாப்தியனுதலி னிவன்செய்துஞ்செய்திலனென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகு மவித்தை வசத்தறுநா
ளீட்டின மமதை யகந்தை யுளார்க்கே யிகபர விவகாரம்
வீட்டினு முமுட்சை யுளார்க்கே வித்தை படிப்ப வெலாம்
பிரடன் மிகுந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமானால்.

(இ-ள்.) ஆடவர்செய்தொழில்மூவகையாகும், எ-று. புருடர்செய்யுந்தொழில்கள் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்: — அவித்தையைசத்துறுநாளீடணைமமதையகந்தையுளார்க்கேயிகபரவிவகாரம், எ-று. அவித்தாமயமாய காலத்திலீடணாத்திரியமும், அகமமதையுடையார்யாரோ வவர்களுக்கே யுரியது, இகலோகசுகத்தையும், பரலோகசுகத்தையும்பற்றி முயலும்விவகாரம்: — வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கே வித்தைபடிப்பவெலாம், எ-று. முத்தியடைகுதுமென்றவாசையுடையார்யாரோ வவர்களுக்கே யறிவைப்படிக்குமுயற்சியனைத்தும்: — பாடன்றிருந்தொழிலாற்பயனுண்டோ பரிபூரணமானால், எ-று. அறிவேவடிவாகப்பரிபூரணமாயின வர்கட்குஞான நூல்முதலியவைகளிலுள்ளபாடல்களை மிகவும்ப்பியாசிக்குமுயற்சியால் யாதானுஞ்சித்தபயனுளதோ இல்லையே, எ-று.

வித்தைபடித்தல்; கல்விபடித்தலெனின், அஃதஞ்ஞானநிசை, எல்லாக்கல்வியையும்பழுதறக்கற்ற வறிவைக்கற்றல். அன்றெனின், வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கேயென்பானேன் ? புகழணுகுதுமெனுமிச்சையுளார்க்கேயெனப்பாடமிருக்கின், கல்விபடித்தலெனக்கூறலாம். ஆதலின், அதுவுமிகபரவிவகாரம், அஞ்ஞானநிசை. வித்தைபடிப்பது, ஞானநிசை. பரிபூரணமாதல், இவ்விரண்டுநிலையுமகன்றநிசை. வித்தைபடித்தலாவது; பொன்னையன்றிப் பணிபேதங்களில்லாவாறுபோன்று, அறிவையன்றிச்சகசேவபரபேதங்கள் சற்றுமின்றெனவாச்சியார்த்தத்தால்தீரவுணர்ந்து, அதனைச்சற்குருவினருளா லிலக்கியார்த்தத்தால் தெளிவுபெறவிளக்கிக்கொண்டதனைக்கண்டுகெண்டிருநாளிருநாளெனப் பலகாலமும்விடாதுபயிறல். இதனையப்பியாசமெனினுமமையும். அமையவே, பரிபூரணமாதல், ஆருடமென்றாயிற்று. இதனைப்புறக்கணிப்போரகங்காரிகள். சுயமாகப்பாட மிக்கவலியுளதாதலின்பயனெனினுமமையும். பரிபூரணமாதல், தானேயனைத்துமாவிளங்கல். இந்நிசையில் செய்தருஞ் செய்திலனென்றாயிற்று.

(க-து.) பரிபூரணனாதலால் பாசமுயற்சியெய்தாதென்பது. (உஎ)

உஅ - கவி. அ - கை.

[தேவரீர்கூறியதொக்கும், இனியோர்சங்கை. அதாவது; ஞானமேதானெனப்பழகுவோர்க்குச் சிரவணாதிகள்வேண்டுவதின்றேவென
விறுவல். அதனை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

குரவர் சிகாமணி யேநீர் கேளீர் கூறிய வழியொக் கும், பர
முட னிகமு மிகந்தவ ரன்றோ பழகுவர் மெய்ஞ்ஞானம், விரவு
முயற்சியின் மீண்டவ ரதையினி வேண்டுவ ரோவேண்டார், சிர
வண மனனா திகள்வேண் டாவோ சித்த முறைத்திடவே.

(இ - ள்.) குரவர்சிகாமணியேநீர்கேளீர் கூறியவழியொக்கும், எ-று. எல்லாவாசிரியர்க்குஞ் சிகாமணிபோன்றுவிளங்குபவரே, அடியேனிரந்து கேட்கும்விண்ணப்பமொன்றுள ததனைநீர்கேட்டருளும். அதாவது; தேவரீரிதுகாறுங்கூறிவந்த மார்க்கமனைத்துமங்கிகாரமே: — பரமுடனிகமுமிகந்தவரன்றே பழகுவர்மெய்ஞ்ஞானம், எ-று. பரலோகவிச்சையும், இகலோகவிச்சையுங் கடந்தவரன்றே மெய்யுணர்வேயானெனப்பழகாநிற்பர்:—விரவுமுயற்சியின்மீண்டவரதையினி வேண்டுவரோவேண்டார், எ - து. இச்சையில்மேல்மேலெழுமிசிரிம்பித்துநின்றுள்ள முயற்சியினின்றவெறுத்துத்திரும்பினவர்க ளினியதைமறந்தும்விரும்பியுழல்வரோவுழலார்: — சிரவணமனனாதிகள்வேண்டாவோ சித்தமுறைத்திடவே, எ-று. இங்ஙனமாயினுமிவர்கட்குஞ்சித்தங் கலங்கா துறுதிபெறநிற்றற்குக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல்வேண்டுவனவின்றே, எ-று.

பரமுடனெனவுடன் கொடுத்துப்பிரித்தது ; சொற்கம், சத்தியமாதியெனமதத்தர்கூறு மேலிட்டபதவிகளைநோக்கியென்க. ஒன்றினுநிலையுறாதமுயற்சியாதலின் விரவுமுயற்சியெனவும், ஓர்கால்சித்தங்கலக்கமுறற்பாலதின் சித்தமுறைத்திடவெனவுங்கூறினார். முடிந்தவனுக்குச்சிரவணாதிகள் மீண்டும்வேண்டுவது, மாயாமயமாதலைப்பற்றியென்க. களங்கமற்றகண்ணாடிபலவாடைகளால்மூடப்பட்டிருக்கினும் தூசடையுமாறுபோன்று, தெளிவுற்றதேனும் அறிவாகிறகண்ணாடிக் கையந்திரி பெய்தனமேனுஞ் சற்றடையும்.

(க-து.) மகான்கள்கிருதகிர்த்தியரன்றெனக்குறிப்பிக்கச் சிரவணாதிகள் வேண்டாவோவென்பது. இச்சை - தொக்கது. (உஅ)

உகூ - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறுவான்வேண்டிக் கேட்டல், சிந்தித்தல்,
தெளிதல்செய்வா ரின்னின்னதகையினராவரென
விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கிள்ர்மக னேகேள் தத்துவ மறியார் கேட்டல் செயக்கடவே
தளர்வறு சிந்திக் தலின்முயல் வார்சிலர் சந்தே கங்களு ளார்
தெளிதலி னிற்பார் விபரீ தப்பேய் தீரா வாதனை யோர்
வெளியுரு வாயறி வாய்நிறை வாயினர் வேண்டுவ தொன்றுண்டோ.

(இ - ள்.) கிளர்மகனேகேள்தத்துவமறியார் கேட்டல்செயக்கடவே, எ - து. சின்மாத்திரமாவிளங்குஞானபுத்திரா யான்கூறுவதைக்கேளுதி, மெய்யுணர்வினையதெனக்கேட்டுமறியாதார் சிரவணம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பர்:—தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயல்வார் சிலர்சந்தேகங்களுளார், எ - து. சந்தேகங்களகலாதசிலர் ஓயாதமனனவயத்தராய்முயலாநிற்பர்: — தெளிதலினிற்பார்விபரீதப்பேய்தீராவாதனையோர், எ - து, விபரீதமென்னும்பேயினால் தீராதவாதனையுடையோர்கள் சித்தந்தெளிவுபெற முயற்சியில்விடாதிருப்பர்: — வெளியுருவாயறிவாய் நிறைவாயினர் வேண்டுவதொன்றுண்

டோ, எ - று. சுத்தமானவெளிமயமாகியும், ஞானப்பிரகாசமாகியும், அக ண்டபரிபூரணமாகியும்விளங்கினர்; யாதானுமிம்மூன்றனுள் வேண்டுவதொ ன்றுளதோ இல்லையே, எ-று.

தத்துவம், அறிவு. அது ; கற்பிதம், எதார்த்தமெனவிருபாற்று. கற் பிதம், அனர்த்தம். எதார்த்தம், அர்த்தம். கற்பிதமெனினும், விபரீதமெ னினுமொக்கும். விபரீதவுணர்வு, பண்டிதர்பாமரரிடத்தும், எதார்த்தவு ணர்வு, தத்தெரிசனமுடையோரிடத்துமெனவுணர்க. உத்தமம், மத்திமம், அதமமெனமூன்றும். தெளிதலினிற்றல், உத்தமம். சிந்தித்தலினிற்றல், மத்திமம். கேட்டலினிற்றல், அதமம். இம்முத்திசையுங்கடந்தவொன்பது தோன்ற, வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினரென்றார்.

(க - து.) கிருதகிர்த்தியரெனக்குறிப்பிக்க விம்முத்திசையுங்கடந்தவ ரென்றுமொன்பது. செயக்கடவனென்பதைமுதனிலைத்தொழிற்பெயராக்கி, வினையிரண் டிடத்துமொட்டுக. விபரீதப்பேயெனல், உருவகம். ஒன்றையொன்றாக் கோடல்சர்வமதத்தாரதலினிதனையே பேயெனலறிக. அறியார், உளார், வாதனையோர், எழுவாய். வினையாலணையும்பெயராதலினெனக. (௨௧)

௯௦ - கவி. ஆ - கை.

[அஞ்ஞானிகள்போலப் பலவேறு விகற்பக்கிர்த்தியம்புரிதலுளேன், கிருதகிர்த்தியங்கலக்கடையாளம். இதனைத்தெரித்தருளுமெ னவினாவியதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஐயா கேளீர் தத்துவ ஞானியு மஞ்ஞா னிகள்போ லச்
செய்யா நின்றேன் கண்டே னுண்டேன் சென்றே னெனலா மோ
பொய்யாம் விபரீ தங்க ளவர்க்குப் போயின வென்றீ ரே
மெய்யாம் பிரம விசாரமி தன்றே வெளியா யுளாயீ ரே.

(இ - ள்.) ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானியர்போலச் செய்யா நின்றேன்கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ, எ-று. ஐயனேயின் னுமடியேன்கேட்கும்விண்ணப்ப மொன்றுளததனைக்கேட்டருளும். உண் மைஞானியருமஞ்ஞானிகள்போலச் செய்யாநின்றேன், கண்டேன், உண் டேன், சென்றேனெனச்சொல்லத்தகுமா: — பொய்யாம்விபரீதங்களவர்க் குப்போயினவென்றீரோ, எ - று. பொய்மயமாகியவிபரீதங்களவர்க்குநீங்கிப் போயினவென்றுகூறினீரோ: — மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன்றேவெளியாயு ளாயீரோ, எ-று. மெய்ம்மை பிரமவிசாரணையிதல்லவே யிதனைவினவ கத்தெளிவாயுரைத்தருளும், எ-று.

செய்யாநின்றேன், உண்டேன், சென்றேனென்பனமித்தையாத் தியாசம். கண்டேனென்பது, இதராத்தியாசம். இங்ஙனமிருக்க, இவை போயினவெனக்கூறுவதெங்ஙனமியையும். இதுமெய்ம்மையானபிரமவிசா

ரமல்லவே, யிதனைத்தெரித்தருளுமென்பார், மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன் றே வெளியாயுளாயீரோவென்றார்.

(க-து.) கிருதகிர்த்தியரென்பதற்கிதுதக்கவுத்தரமன்றெனக் குறிப்பித் ததென்பது. (௯௦)

௯௧ - கவி. அ - கை.

[இவ்விவகாரம்விதேகமுத்திபரியந்தந் தொடர்ந்தேநிற்கும். தொடரினுந்தெளிவினிற்றவி னேனையர்போலன் றெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஓய்ந்த கனவிற் கண்ட பழங்கதை யோதுவன் வாதனை யா
லாய்ந்தறி வுற்றவ னப்படி செப்புவ னுபா சனுமா கான்
மாய்ந்தத னுடல்வே மளவும் விண்ணவன் மனித னெனப்படு வான்
வீய்ந்தசி தாபா சன்போ மளவும் விவகா ரந்தொட ரும்

(இ - ள்.) ஓய்ந்தகனவிற்கண்டபழங்கதை யோதுவன்வாதனையால், எ-று. கனக்கண்டவன் ஓய்ந்துபோன தனதுகனவிற்கண்டபழங்கதையினை மறவாதுவாதனையாற்சொல்லுவன்: — ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படிசெப்புவனு பாசனுமாகான், எ-து. தானினையனெனச்சுருதி, யுத்தி, அனுபவத்தாலையந்தி ரிபறவாராய்ந்து தெளிவுற்றவறிவுடையோனு மவன்கூறுமாறுபோன்று கூறுவன். கூறினும், இவனவன்போலதனைமெய்யெனநம்பிக்கூறுவனல்லன். அதனால், இவனவன்போலாபாசனுமல்லன். ஆவனெனில், தெளிந்தநிச் சையனுதலி னங்ஙனமொருக்காலுமாகான்: — மாய்ந்ததனுடல்வேமளவும் விண்ணவன்மனிதனெனப்படுவான், எ-து. முன்னரோ பிரக்ஞோதயத்தால் மரித்ததனதுகாரணசரீரம் ஞானக்கினிமேலிட்டால் நீறுமளவும், மனித னாயினும், தேவனே. இவனுக்கிவன்தேவனாயினும், பார்ப்பவர்க்குமனிதனு க்காரணப்படலின் பிறரால்மனிதனெனவழங்கப்படுவன்: — வீய்ந்தசிதாபா சன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும், எ-து. ஆதலின், அறிவேதானெனக் கண்டவிக்கணமே மரித்தசிதாபாசத்துவ மவித்தைபோற்போமளவு மிவ னுக்குலகவிவகாரந்தொடர்ந்தேநிற்கும். எ-று.

அவனுலகைமறந்தது நித்திரைவந்துழி. இவன்மறந்தது விசாரத்தெளிவு வந்துழி கனக்காட்சியவனுக்குச் சொற்பனம், நனக்காட்சி யிவனுக்குச்சொ ற்பனம். அதுகனச்சொற்பனம். இதுநீக்கசொற்பனம். அவன்விழிப்பு, அஞ் ஞானம். இவன்விழிப்பு, ஞானம். அஃதவன்மறந்துழிநடந்தது. இஃதிவன் மறவாது மறந்துழிநடந்தது. அதனையவனுலகாக விழித்துழிச்சொல்லுமா றுபோன்று, இதனையிவனறிவாக விழித்துழிச்சொல்லுவன், அதனையவன் முடிவிறந்தமாகச்சொல்லுமாறுபோன்று, இதனையிவன் ஞானவினோதமா கச்சொல்லுவன். பண்டிதனதனையாதோவென வுண்மையாகக்கொள்ள

வாறுபோன்று, ஞானி யிதனைத் தற்பிரதிபலனமென வுண்மையாகக்கொள் ளான். அவனுக்கது சொல்லுநயமுமாத்திரமாயதுபோல இவனுக்கிது, சொல்லுந்தோற்றமுமாத்திரமாயது. ஆதலினிவ்வுவமை பொருந்தும், பொருந்தாதென்பாரை யவாந்தரவாதிகளெனவறிக. அவாந்தரவாதம் ; கோழிகோழி, என்னவிலையென்னவிலையென்றாற்போல்வது. ஆய்ந்தறிவுற் றவனுமென்றவும்மைதொக்கது. ஆபாசனுமென்றவும்மையிழிவுசிறப்பு. மா ய்ந்தெனவினையெச்சமாக்கினு மொருசாரமையினுமமையும். இருமுகபோ க்கு முணர்ந்தவனுதலி னாபாசனுமாகானெனக்கொள்க. உலகிருப்புந் தன் னிருப்புமுணராவிடத்ததவன்விவகாரம். உணர்ந்தவிடத்ததிவன்விவகாரம். இங்கேயுடலென்பது, தூலமெனின், அதுமாய்ந்தவிடத்து மதுவொந்தவிடத் தும் தேவனுத லெவருந் தூலதேகத்தராதலின் பொருந்தாதே. இவனுக்கு மாத்திரமெனின், அப்போது தூலதேகமன்று. சூக்குமவுடலெனின், சொப் பனஞ்சுழுத்தியிலும் சர்வசங்காரகாலத்திலு மெவரும்விண்ணவராகவேண் டும். இன்றே. இங்கேவிண்ணவன், ஐக்கியமுத்திக்குரியோன். அன்றெனின், "ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்வானநணியதுடைத்து." என்னு ங்கவியில் வானம் பதவிமுத்தியோ; பதவிமுத்தியெனின், ஐயந்திரிபறத்தேர் தலும் யாகாதிகிருத்தியயியற்றலுமொன்றோ ? ஒன்றெனின், தன்னைத்தா னாய்தில்,அயலெலவில்லை. இல்லையாகவே, சுகமுமயலெனவின்றித்தானே சுகவடிவாகத் தன்னைத்தானனுபவித்தல் கன்மகாண்டத்திலுண்டோ. இத னைப் பாடுறையில், ௧௧௧ - அதிகாரத்திற்காணலாம். இன்றெனின், ஒன் றெனல்கூடாது. இதுகூடாதாகவே, அதுவுங்கூடாதெனமுடியும். ஆதலின், காரணவுடலாகியவவித்தையை யுடலென்றார். வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடருமென்றது;மாய்ந்ததன்னுடல்வேமளவும் விண்ணவன் மனிதனெனப்படுவானென்பதுபற்றி, மாயினுங் காரணவுடனீறுமளவு மனி தனெனப்படுவான்போன்று, வீயினுஞ்சிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந் தொடரும். உடனீறுயின், சிதாபாசன் மாப்பிள்ளைத்தேமழன்போற் சொல் வாதுகழுவுவன். உடனீறுமளவு மனிதனெனலுண்டு. இவன்போமளவும் விவகாரமுண்டு, மனிதனெனப்படலுந்தனக்கில்லை. அதுபோல, விவகாரந் தன்பாணிகழினுந் தனக்கில்லை. சிற்பிரகாசநாட்டத்தில் தானெவ்வகைத் தோற்றத்தானு மல்லனுதல்போலத், தற்பிரியமகலாநாட்டத்திற் கிரியை செய்துஞ்செய்திலனென்றாயிற்று. இங்ஙனநின்றார்க்கே யிதுதெரியுமன்றிச் சொல்லாலும், நினைவாலுமென்னைபயனுள. இவற்றாலிதனைமறுக்கிற், பய னின்மையின்தள்ளுதும்.

(க - று.) ததாகாரத்தில் செய்துஞ்செய்திலனென்பது, இச்சை, அநி ச்சை, பரவிச்சையுமொன்றுகாரணமாக வினைநிகழினும், தன்னையகண்ட மாகக்காண்டலின், கிருதகிருத்தியனெனக்குறிப்பித்தது. இதனைத்தற்சோ தனையிற்காண்க. (௯௧)

௯௨ - கவி. அ - கை.

[நிட்டையகலானெனினு மதுவுஞ்செயலன்றோ ; கிருதகிருத்தியனென லெங்ஙனங்கூடுமென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆனாலையா குருவே காண்ப தசத்திய மென்றா லு
நானா விவகா ரந்துய ரலவோ ஞானசு கந்தரு மோ
போனா லன்றோ நன்றா நிட்டை புரிந்திடல் வேண்டா வோ
தானா நிட்டை புரிந்தாற் செய்கை தவிர்ந்தவ னெப்படி யோ.

(இ - ள்.) ஆனாலையாகுருவேகாண்ப தசத்தியமென்றாலும் நானாவிவ காரந்துயரலவோ ஞானசுகந்தருமோ, எ-து. ஐயனே, குருநாதனே, மகா னென்போன்கிருதகிருத்தியனாலகாணப்படுவனவனைத்துந்கிரிசியமன்றோ; அதுகிரிசியமாயினுமநிர்தமன்றோ ; அநிர்தமெனினும், அதனைமெய்யெனக் கொள்வதென்னையோ, கொண்டொனுவிவகாரம்புரிதலென்னையோ, புரிந்து கொள்வதென்னையோ, மதனாலெய்தும்பயன்சுகமாயினும், அதுமெய்ப்பொருள்காரணமாக வந்ததன் றாமையின் துயராகமுடியுமன்றோ ; அதனாலதுதுயரல்லவோ ; அதுமேவிடு மன்றோ ; மேவிடுந்தோறும் நினைத்துநிற்கைவாய்க்குமோ ; வாய்க்காவிடத்து அது சிதானந்தவாழ்வைத்தருமோ ; போனாலன்றோநன்று நிட்டைபுரிந்தி டல்வேண்டாவோ, எ - து. இவ்விவகாரமொருங்கேநீங்கினாலன்றோ தனித் திருக்கைக்குநன்கு. இந்நன்குநிலைத்தல் நிட்டைபுரியாதுழிவாய்க்குமோ ; வாய்க்காவிடத்து நிட்டைபுரிந்திடல்வேண்டாவோ ;—தானாநிட்டைபுரிந்தாற் செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ, எ - து. வேண்டுமெனின், தானேதானா தற்கியைந்த விந்த நிட்டைபுரிதலுஞ் செய்கையன்றோ, எந்தச்செய்கையுமக ன்றவனாயினும், இந்தச்செய்கையகலானாதலின், கிருதகிருத்தியனென்பதிவ னுக் கெங்ஙனமியையுமோ வறிகிலன், எ - று.

(க - று.) கிருதகிருத்தியனெனல் சொல்லளவன்றி யர்த்தங்கண்டிலனெ ன்பது. இதினான்கோகாரமுமெதிர்மறைப்பொருள். உடாவழக்கென லிங் ஙனமாமதெனவுணர்க. அசத்துகாரணமாகவரும் விவகாரமாதலின், துயர லவோவெனப்பட்டது. அறிகிலனிசையெச்சம். (௯௨)

௯௩ - கவி. அ - கை.

[இக்கிரியைகளகத்திலன்றிப் புறத்தினிகழின், கிருதகிருத்திய னெனக் கோடற்கவென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தெரிதரு மகனே யாரம் பத்தொடு தீரும் விவகார
முரிய சமாதியும் விவகா ரங்களு முள்ளத் தொழிலன் றோ
அரிய பரம்பொரு ளானவர் வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்டோ
வரிய சமாதிகள் பழகுவ னேலவ னுரு டனுமன்றே.

(இ - ள்.) தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடுநீரும்விவகாரம், எ-து. சகலவர்த்தங்களையு மெளிதில்தெரிந்துகொள்ளத்தக்க ஞானபுத்திரா; ஆரம்பத்தில்சிரவணமன்னுதிகள் செய்யும்போதே சகலவிவகாரங்களும்:—உரியசமாதியும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றோ, எ-து. தன்னைவிளக்கற்குரியநிட்டையும், கேட்டவாறுசிந்தித்துத் தெளிதலாகியசகலவிவகாரங்களு முள்ளத்தின்கணிகழுந்தொழில்களன்றோ:—துரியபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில்செய்வதுமுண்டோ, எ - து. துரியமாகவிளங்கும் பிரமசொரூபமானவர்கள் பிறிதோர்தொழில்செய்வதுமுளதோ:—அரியசமாதிகள் பழகுவனேலவ ளாரூடனுமன்றே, எ-து. செய்தற்கரியசமாதிகள் கைகூடும்படிபழகுவனுயி னவனாரூடனுமல்லனே. எ - று.

சகலவிவகாரங்களோடு சிரவணுதிகள் செய்யின்பயன்படா. படுமெனின், பெருமைபற்றியெனவேண்டும். அதுபற்றியெனின். தாக்கநிவிர்த்திக்கென்செய்தும். இன்றாதலின், சிரவணுதிகள்செய்யுமாரம்பத்தில்தானே சகலவிவகாரங்களுநீங்கியேவிடும். (எங்ஙனமெனின்,) சிரவணமாறுவகைப்படும். அவை; உபக்கிரமோபசங்காரம், அப்பியாசம், அபூர்வதை, பலம், உற்பத்தி, அர்த்தவாதமென்பன. உபக்கிரமமாமது; சிருட்டிக்குமுன் சகத்துசத்தெனல், உபசங்காரம்; அந்தச்சத்து, சுசாதிக விசாதிக சுகதபேதமிறந்ததெனல். இதனையொன்றாக்கி உபக்கிரமோபசங்காரமென்பர். இந்தவொல்லுமவிசாரித்துத்தெளிதற்கே விவகாரசிந்தைசற்றுமிலதாகவேண்டும். ஆதலின், ஆரம்பத்தொடுநீரும்விவகாரயெனவும், சவிகற்பசமாதி, நிர்விகற்பசமாதியைச்சமாதியெனவும். இவற்றிற்குரியவரியவுழைப்புகள்பலவாதலின் விவகாரங்களெனவும், இவையனைத்துமகத்திலாதலின், உள்ளத்தொழிலெனவும், துரியமேபரமாதலின், துரியபரம்பொருளெனவுங்கூறினார். ஆரூடனுயின்சமாதிபழகுவனே; பழகுவனேலாரூடனுமன்றென்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. ஆரூடனுமன்றோனவே, அப்பியாசியென்றாயிற்று.

(க - து.) சமாதிகூடப்பழகின், கிருதகிர்த்தியனன்றென்பது. ஏழாம் வேற்றுமை மூன்றாம்வேற்றுமையாயதுருபுமயக்கம். (கூங)

கூச - கவி. அ - கை.

[ஆரூடர்களிற்சிலர் தியானுதிகள்செய்வதெற்றிற்கென வினவியதற்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

உத்தம குருவே யாரூ டருமா யொருதொழி லற்றவ ருள்
சித்த மடங்கு தியானு திகள்சிலர் செய்குவ தென்னென் று
வித்தல மருவும் பிரார்த் வப்பிறி வெப்படி யப்படி யே
முத்தரும் வெகுவித மாகுவ ரென்பது முன்னே சொன்னே னே.

(இ-ள்.) உத்தமகுருவேயாரூடருமா யொருதொழிலற்றவருள் சித்தமடங்குதியானுதிகள்சிலர் செய்குவதென்னென்றால், எ-து. உத்தமமானகுருநா

தனே, விவகாரங்களுளோர்தொழிலுமின்றி யெத்தொழிலுமிறந்து நிற்பவர்களுக்குள் சிலராரூடராயிருந்துஞ்சித்தமொருப்படற்கியைந்ததியானுதிகளைச் செய்வதியாதிற்கெனக்கேட்பையாயின்:—இத்தலமருவும் பிராரத்வப்பிறிவெப்படியப்படியே, எ-து. பிறவிகாரணமாகவிப்பூமியினேறிடும்பிராரத்வபேதங்களெங்ஙனமெங்ஙனமோ வங்ஙனமங்ஙனமே:—முத்தரும் வெகுவிதமாகுவரென்பது முன்னேசொன்னேனே, எ-து. சீவன்முத்தரு மனேகவிதமாவாரென்பதைப்பற்றி முன்னமேசொல்லியிருக்கின்றேனே யடிக்கடிகேட்பதென்னை, எ - று.

(க - து.) ஆரூடராயிருந்துஞ் சிலர்கிருதகிர்த்தியராகில்லாது தியானுதிகள்செய்வதென்னையென்ற வினவிற்குத்தரம் பிராரத்வகன்மபேதத்தாலெனவறிகவென்பது. ஆரூடருமாயென்பதிலும்மை, இழிவுசிறப்பு. பிராரத்வகன்மபேதச்சேட்டைகளை யவர்மேலேற்றிக்காணி னப்பியாசியெனவும், அவரதுநீர்ந்தநிலையினை யவர்மேலேற்றிக்காணி னாரூடரெனவுந்தோன்றுவர். (பிழை) காண்பார்மிசைத்தாதலி னவராரூடரோயெனவறிகவென்பார், பிராரத்வப்பிறிவெப்படியப்படியே முத்தரும்வெகுவிதமாகுவரென்பது முன்னே சொன்னேனேயென்றார். சித்தமடங்குதியானுதிகள்செய்தல், அப்பியாசம். இத்தலமருவும்பிராரத்வப்பிறிவு, அவரவர்வினைக்கனவாக விம்மையிலவரவர்பாலெய்தும் பிராரத்வபேதங்கள். இது பசுக்குழாத்துள்தனதன்கன்று தாய்படித்தாமைமருவுமாறுபோல்வது. என்னை, "தாந்தாமுன்செய்தவினைதாமேயநுபவிப்பர்"என்றாளவையார். கிரியகாட்டத்தில் வினையுண்டெனவும், திருக்குகாட்டத்தில் வினையின்றெனவுங்காணும். அதோமுகமாதலி னான்மாபலவாகவும், ஊர்த்தமுகமாதலினேர்மாவொன்றாகவுங்காண்டலினதுபொருந்தும். இருவகைமுகமும், இருவகைநாட்டமுமின்றேல், ஆன்மாபலவெனலும், ஒன்றெனலும், வினையுண்டெனலும், இன்றெனலுமெங்கே? இவ்வுளவறியாதா ரொத்தனைபல்லூழிகாலம் வாதிக்கினுமென்பயன்? உடலுஞ்சேட்டையுங்காரணமாக மாணாக்கன்கேட்டலின் விடையுந்தக்கது. (கூச)

கூரு - கவி. அ - கை.

[ஞானிகள்விவகார மூலகோபகாரமாகவன்றித் தமக்கன்றெனவுபமானபூர்வமாகவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நல்லவ னேகே ளுலகுப கார ஞானிகள் விவகார
மல்லது வேறொரு பெறுபே றும்மிலை யதனாற் பிணியுமிலை
வல்ல சிருட்டி முதற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபாவ
மெல்லவ ருக்கு மனுக்கிர கஞ்செயு மீச னடைந்தில னே.

(இ-ள்.) நல்லவனே கேளுலகுபகார ஞானிகள்விவகாரம் அல்லதுவேறொருபெறுபேறும்மிலை யதனாற்பிணியுமிலை, எ-து. சற்புத்திராவினுச்சங்கி

யாது யான்கூறுவதைக்கேளுதி. ஞானிகள்செய்யுவிவகாரங்களனைத்து முலகோபகாரமாகவன்றித்தமக்கன்று. அதனால்தாமடையும்வேறோர்சுகப்பேறுமசுகப்பேறுமுளவோ யாங்கண்டிலம். இதுயாதுபோல்வதெனின்:—வல்லசிருட்டிமுதற் பலதொழிலால்வரு புண்ணியபாவம், எ-து. செய்தற்கு வலியுள்ள சிருட்டியாதி பலதொழிலியற்றுவதால் வரக்கிடந்த புண்ணியபாவங்களை:—எல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே, எ-து. எற்றப்பாலரெவரோவவரவர்களுக்கெல்லாந் தரமறிந்துகொடுத்தருளுவனன்றி யீசன்தானடைந்தனனோ, இல்லை, இதுபோல்வதென்றறிதி, எ-று.

அவரவர்சன்மார்க்கத்தாலுய்யுபொருட் டவரவர்கருத்தின்வண்ணஞ் சிருட்டியாதியீசன்செய்வனன்றிக்கெடுக்கற்கன்று. அதுபோல, ஞானவான்களுமுயிர்களுய்யும்பொருட் டவரவர்க்கியைவதும் கடிவதுமன்றித் தம்பயனுக்காகவன்று. இவர்சிவகாருண்ணியரன்றே விவையெற்றிற்கு. ஈசன்முத்தியிலுயிர்களைக்கூட்டுவான்வேண்டித் தனுகரணாதிகளைக்கொடுப்பித்துப் புசிப்பித்துத்தொலைப்பிப்பானென்பது பொய்யோ, மெய்யோ? பொய்யெனின், புடைபெயர்ச்சியில்லாதிருக்கவேண்டும். இருத்தலின், காணப்படானேனும் வினைமுதலிருக்கவேண்டும். இல்லாதுயாதும்நிகழாது. ஆதலின், அவனன்றியோரணுவு மசையாதென்றனர்சான்றோர்பலரும். இதனை மறுப்பார் தாம்யா...ல்மூன்றவத்தைதயினுமாருதசைக்கப்படுவதுமெனக்கிஞ்சித்துமறியாதார், பிறர்கூறினுங்காதுகொடார். இவராவிவேகியென்பாரிவர்போல்பவர். இந்தத்தனுகரணபுவனபோகம்வாய்ந்தது, அவரவர்வினையாலன்றியவனாலன்று. அவனாலெனின், விதிவிலக்கெற்றிற்கு. எதுகாறுமெனின், அயலைத்தானெனவென்னுதளவும். அப்பாலோவெனின்; தானே தானாகில் விதிமதியெழற்கிடமின்றே; இன்றாகவே, அனைத்துஞ் சின்மாத்திரமாவிளங்கும். விளங்கவே, மேல்கீழொப்பின்றியும் சுசாதியாதிமூன்றுமின்றியும் தான்மாத்திரமாகமிஞ்சிநிற்குதும். அப்பாலோர்செயலுமில்லை. இதுதனதுசுயகஷ்டத்தாலுணர்வதன்றிப் பேச்சாற்பயனின்றியமையும்.

(க-து.) ஈசனைப்போல ஞானிகள்விவகாரமும், அதன்பயனுமுலகோபகாரமாகமுடிவதன்றித் தமக்கன்றென்பது. இதனுலிவர்சிருதகிர்த்தியரொன்றாயிற்று.

ரூசா - கவி. அ - கை.

[அனந்தவேதுக்களிலெந்தவேதுவினால் ஞானியீசனுக்கொப்பாவனோவென்ற வினாவிற்குத்தரமிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி யெழுந்தரு ளுங்குரு வே
யீசனு ஞானியு மொப்பென் றீரோ யெப்படி யொப்பென் று
லீசனு ஞானியு மம்தை யகந்தை யிகந்தி னுலொப் பா
ரீசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெல்லா மிவனு மே.

தமி—
தருணா

(இ - ள்.) ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே, எ - து. ஈசனாகியும், அருவமாகியும், உருவமாகியு மெரிதிலெம்பா லெழுந்தருளுங் குருமூர்த்தமே:— ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரோ யெப்படியொப்பென்றால், எ-து. ஈசனும்ஞானியுஞ்சமானமாவரென்று முன்னர்கூறினீரோ வெங்ஙனமொப்பாவரெனக்கேட்பையாயின்:— ஈசனுஞானியுமமதையகந்தையிகந்தினலொப்பார், எ-து. ஈசனும்ஞானியு மகமமதையற்றிருப்பதாலொப்பாவர். (இஃதன்றியும்):—ஈசனுமாம்பலசீவருமாமுலகெல்லாமிவனுமே, எ-து. இந்தஞானி ஈசனாகியும், சமஸ்தசீவர்களாகியும், சகலலோகங்களாகியுமிருப்பன், எ-று.

சலட்சணவிலட்சணமாயும், நிட்களமாயும், சகளமாயுங் குருவிருத்தலின், ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே. எ - ம், தன்னையன்றிச்செகசீவபரமின்றாதலின் ஈசனுமாம்பலசீவருமா முலகெல்லாமிவனுமேயெனவுங்கூறினார். சீவன்முத்தர்பிரக்ஞாசொரூபமாகவிளங்கலினிவையெல்லாம்பொருந்தும். எங்ஙனமெனில், பிரக்ஞையையன்றியிவைமூன்றுமுளவோ, இலவோ? உளவெனில், சோதனை ஞாயங்களாற்காட்டலாம். கூடாதெனில், இல்லையென்பமே. தோற்றுமாவெனின், ஓரணுவேனுஞ்சுயம்பாச்சோதனையிற்காட்டலாமே. கூடாதெனின், இல்லையென்றொத்துக்கொள்ளலாமே, இதன்றியும், அறிவுதன்னையறிந்திச்சாஞானக்கிரியைபுரியுமெனின், புரியும். எங்ஙனம். பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணர்தல், மருளோ, தெருளோ? தெருளெனின், அறிவுசலனமுறுமா? சுபாவமெனின், சுபாவத்துக்குவிதிவிலக்கெற்றிற்கு. மருளெனின், பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணர்வதினாலன்றோ அறிவுமருளென்றாயிற்று. ஆகலாமா, ஆகக்கூடாதே அதனையுன்னுதலென்னை. தோற்றத்தைமெய்யென்பதூஉம், அறியாமையையறிவென்பதூஉம் நமதுபிழை. அதனைமறுக்குதும். தோற்றமாமின்றதும் மருளாகின்றதும் ஒன்றேயே வேறன்றெனவுணர்க. மருளில் பலவிவகாரமிவையும்போது தெருளிலியையாதோ? கூறவேண்டுமோ.

(க - து.) இவனொப்திமாத்திரமாவிளங்கலி னிவனுக்கீசனையுவமித்தி லென்னிழிவெனக்குறிப்பித்தாரொன்பது. தன்னை மறந்தியற்றுவதிலுமாதியற்றல், மிகச்சிரேட்டமாதலி னீசனுக்குவமிக்கப்பட்டதென்க. ()

ருஎ - கவி. அ - கை.

[எல்லாச்சீவருமிவனுமெனவே, யதுகாரணமா வினாதலையிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

நல்ல
மல்ல
வல்ல ...ச் சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றன் முத்திய டைந்
மெல்...லாச் சீவரு முத்தி பெறும விருப்பா னேனை யா
(இ- ...லாச் சீவரும் வெவ்வே றானு லிவனெல் லாமல னே
ஒருமெ...ப் பொருளு முனைத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழியீரோ.

(இ - ள்.) எல்லாச்சீவருமிவரென்றீ ரிவன்ருன்முத்தியடைந்தெல்லாச்சீவருமுத்திபெருமலிருப்பானேனையா, எ-து. ஐயனே சமஸ்தசீவர்களுமிவனேயென்றுரைத்தீர், இவன்முத்தியடைந்ததுபோலெல்லாச்சீவரு முத்தியடையவேண்டுமே, அடையாததற்கேதென்னைகொலோ:—எல்லாச்சீவரும்வெவ்வேருளுவிவனெல்லாமலனோ, எ-து. முத்தியடையாததால் எல்லாச்சீவரும்வெவ்வேருமன்ருே. வெவ்வேருமாருல், இவனெல்லாச்சீவருமல்லனுமே:—எல்லாப்பொருளு முரைத்தருள்குருவே யிதைநீர்மொழியீரோ, எ-து. அரியபொருளனைத்தையுமுரைத்தருளியகுருநாதனே யிதையும் நீர்விளக்கியருளும், எ-று.

இவனேயெல்லாச்சீவருமெனின், இவன்போலவை முத்தியடையாததென்னை. அடையாததா லுயிர்வெவ்வேருகவேண்டும். வெவ்வேருகுமெனின், இவனெல்லாச்சீவருமெனல்பொருந்தாதெங்க. முத்தியடையவெனற்பாலது, முத்தியடைந்தென்ருயது; "சொற்றிரியினும்பொருடிரியாவினைக்குறை" யென்பதனுற்காண்க. எல்லாச்சீவருமுத்திபெருமலிருப்பானேனென்றவிடத்து ஞானிமுத்திபெற்றவனெனக் குறிப்பாற்கொள்ளவொட்டாது இவன்ருன்முத்தியடைந்தெனவெள்ளிடையாகக்கூறினூர். இனிமுத்தியடைவானையடைந்தவனென்றதுதாணிவுபற்றி. இமையளவிற்பூர்வவாசனையாலேனு மாடிக்கற் பிரதிபிம்பம்போல வுயிலிற்ரடியியெலமுந்தடங்குந் தேகாதிபிரபஞ்சப்பாவைகளவின்றே யெங்ஙனந்தாணிவுபெறலாம். "களங்கமற்றகண்ணுடி தன்முன் வேறேர்களங்கமற்றகண்ணுடி காட்டும்போதென்ற" கவியிற்கூறியவாறிருப்பாதலி னங்ஙனங்கூறவேண்டுவதாயிற்று. ஆதலிற்பழுதின்றெனின், அங்ஙனமிருப்பினுமிப்போதே முத்தியென்னலாமா, இனிமெய்தற்பாலதாகியவிரதிசயானந்தவாழ் விங்ஙனேயெய்தியதாலேயமென்னையெனின், இங்ஙனமேற்கோளுளவோ? "எட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறிவின்றியிவ்வுடம்பினுடனே வீட்டினுறைவானையினிவீடுபெறுமென்பதுவிளம்புகிலமே" என்ருர்தத்துவராயர். "ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்வானணியதுடைத்து" என்ருர்திருவள்ளுவர். இதுநிற்க.

(க - து.) இவன்போலெவ்வுயிரு முத்தியடையாததற்கேதென்னை யென்பது. (கூஎ)

கூஅ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்படச்சீவனெனினு மதுமலரகிதத்தாலான்மாவெனவும்,
சகிதத்தாற்சீவனெனவுங்கொளக்கிடத்தலின், ஆன்மா, ஏக
மெனவும், சீவன்பலவெனவுமிக்கவியிற் கூறுகின்ருர்.]

அகமெனு மான்மா பூரண மேக மநேக விதஞ்சீ வ
னகமெனு மந்தக் கரண வுபாதிக ளளவில யாதலினுற்
சகமுழுதுங் குளிர் சந்திர னேகஞ் சலசந் திரர்பல வாஞ்
சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால் சட்டி குடம்பல வால்,

(இ - ள்.) அகமெனுமான்மாபூரணமேகம், எ-து. நானென்னுமான்மாவானது பரிபூரணமாகவிளங்கலின், ஏகமெனவும்:—அனேகவிதஞ்சீவன்அகமெனுமந்தக்கரணவுபாதிக ளளவிலையாதலினுல், எ-து. நானென்னுமந்தக்கரணேபாதிக ளளவின்ருதலின் சீவன்பலவித மெனவுமாம்:—சகமுழுதுங் குளிர்சந்திரனேகஞ் சலசந்திரர்பலவாம், எ-து. உலகமுழுதுங் குளிர்ச்சிசெய்கின்ற வானசந்திரனேகமும், சலப்பிரதிபிம்பசந்திரர்கள் பலவுமாம்:—சகமிதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால்சட்டிகுடம்பலவால், எ-து. இவ்வுலகத்தின்கண் ஏரியும், குளமும், சிறுகுழிகளும், சாலும், சட்டியும், குடமும், இவைபோல்வனபிறவும் பலவாயிருத்தலால், எ-று.

அகமென்பது, நான். தேகோகமுதல்சிவோகமீருவுள்ள வகமென்னும் பேதங்களளவிறப்புகாதன. இதிலந்தக்கரணவுபாதிகளுமடங்கின. அந்தக்கரணபிரதிபலனன் சிதாபாசனென்றிருத்தலானும், இவ்வந்தக்கரணமேவுபாதியாநிற்றலானும், இவ்வுபாதிபேதங்க ளளவைகடந்தனவாதலானும், இங்ஙன மளவுகடந்ததுபற்றி யனேகவிதஞ்சீவனெனப்பட்டது. அறிவு, உபாதியென விரண்டாம். மெய்யறிவுநானுகவிளங்கல், ஆன்மா. யாதானுமோருபாதியை யானெனவழங்கல், சீவன். இதுவுமறிவேனுங் கற்பிதத்தையானெனலால், அறியாமையே. ஆதலினிதனைச்சிதாபாசனென்பர். அகமெனுமான்மாவென்ருற்போல, அகமெனுமுபாதியெனக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அகமெனுமான்மாவென்ருற்போல, அகமெனுஞ்சீவனென்னுமையாதது, ஆன்மாபொருண்மாத்திரமாயும்; சீவன் சொன்மாத்திரமாயுமிருத்தல்பற்றியென்க. என்னை, "சீவனென்கின்றசொல்லும் பொருளுமாச்செறிந்தவான்மா." என்ருர்வசிட்டபகவான். அறிவையன்றி யானெனற்குப் பொருளின்மையின், ஆன்மாவெனப்பட்டது. மூன்றவஸ்தாவயமாகாதவற்றைச் சாட்சியாநின்றுணர்வதெவ்வறிவோ, அஃதான்மாவெனவும், அவஸ்தைதோறு மவ்வவ்வுபாதிவயத்தாநின்றுணர்வதெவ்வறிவோ, அதுசீவனெனவுங்கொள்க. தன்னைச்சொப்பிரகாசமாக்காண்டல், ஆன்மா. தன்னையுபாதியாக்காண்டல், சீவன். எனவே, சொன்மாத்திரமாயும பொருண்மாத்திரமாயுமெனக் கூறியதிலையென்னை. வானசந்திரன்போல்வதான்மா. சலசந்திரன்போல்வதுசீவன். வானசந்திரன்; எதார்த்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்பமாயும் நிற்கும். சலசந்திரன்; கற்பிதமாயும், பலவாயும், பிரதிபிம்பமாயும்நிற்கும். அதுபோல, ஆன்மா; எதார்த்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்பமாயும்நிற்கும். சீவன்; கற்பிதமாகவும், பலவாகவும், பிரதிபிம்பமாகவுநிற்கும். ஆதலினுவமைபொருந்தும். எழுவகைத்தோற்றமாகின் றுயிரெனப் பெயர்கொண்டு சுகத்தைநுகர்வதுடலோ, உணர்வோ? உடலெனின், தன்னைத்தானுணரவேண்டும். உணராதெனின், உடலன்று. உணர்வெனின், கன்மேந்திரியம், ஞானேந்திரியம், மறுதியந்தக்கரணங்கள், உயிர் இவைதன்னைத்தானறியாததா லிவையனைத்துமுணர்வன்று. தன்னைத்தானுணரற்

பாலதெதுவோ வதுமெய்யுணர்வென்னப்படும். இந்தமெய்யுணர்வையான்மாவெனவும், அவையனைத்துங்கற்பித வுணர்வாதலின், சீவனெனவுங்கொள்க. தானாகிறவுணர்வையெட்டவறியார் கற்பிதவுணர்வைச்சீவனெனவும், ஆன்மாவெனவும் பாகுபாடு சற்றுமுணராது மிசிரிம்பித்துக்கூறுவர். இவர்மொழி வாய்மையன்று. எந்தவுயிரைச் சோதிக்கினும், அறிவாகவேமுடியுமாதலா லது கிளைபாலிடங்கழன்றது, அதனை யான்மாவென்பதற்கையமென்னை. அவ்வறிவையுபாதியுளொன்றாமுடிக்கி னதனைச்சீவனென்பதற்கையமென்னை. அறிவொன்றேபல்லுயிராக்காண்டலி னிவ்வுவமைதன்னற்பாற்றன்று. இதனைமறுப்பார், தன்னைவிட்டுச்சோதிப்போர்.

(க - து.) இவன்போலவெவருமுத்தியெய்தாததென்னையென்ற வினாவிற்குத்தரங்கூறுவான்வேண்டி யிக்கவியிலுவமைகாரணமாக வுயிரொன்றெனற்கும் பலவெனற்குமிலக்கணங்கூறியதென்பது. (௯௮)

௯௯ - கவி. ௮ - கை.

[ஞானியேபலசீவரொனற்கும் இவன்போலவர்கள்முத்தி
யடையாததற்கு முதாரணமுகத்தா லிக்கவியி
லுத்தரங்கூறுகின்றார்.]

சட்டி குடங்களி லொன்று நசித்திட வதனுட் சலசந் த்ர
னொட்டு முதற்சந் திரனொடு கூடு மொழிந்தவை கூடா வே
கட்டு முபாதி நசித்திடு சீவன் காரண வான்மா விற்
கிட்டு மயிக்கிய முபாதி கெடாதவர் கேவல மாகா ரே.

(இ-ள்.) சட்டிகுடங்களிலொன்றுநசித்திட வதனுட்சலசந்த்ரனொட்டு முதற்சந்திரனொடுகூடு மொழிந்தவைகூடாவே, எ - து. முன்னர்சட்டிகுடமுதலாகக்கூறிய வுபாதிகளுளோருபாதிநசிக்க வக்கணமே யதனுட்காணப்பட்டுநின்றசலசந்திரன் தனக்குமுதலாகவானத்தினின்றுள்ள பிம்பசந்திரனொடொட்டியேகமாகும். ஏனையபிரதிபிம்பசந்திரர்க ளங்ஙனமேகமாகக்கூடமாகூடாவே. (அதுபோல): — கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன் காரணவான்மாவிற்கிட்டுமயிக்கியம், எ-து. பந்தித்திருக்குங்காரணோபாதியை நசிக்கச்செய்தசீவன் எல்லாவுயிர்க்குமுதற்காரணமாகின்றுள்ள வதிஷ்டானவான்மாவிற்கலந்தேகமாவன்:—உபாதிகெடாதவர்கேவலமாகாரே, எ-து. காரணோபாதியைநசிக்கச்செய்யாத வேனையசீவர்களயிக்கியமாகார், எ-று.

உபாதிநசித்திடுசீவன், உபாதிகெடாதவரென்னுமிடத் திவ்விருவுபாதிகளுந் தூலதேகமென்றருத்தங்கோடற்கன்று; சட்டிகுடங்களி லொன்றுநசித்திடவென்றுவமானித்தார். இங்ஙனமிருக்க. அவித்தையாகியகாரணவுபாதியென்றருத்தங்கொண்டதெற்றிற்கோ, சட்டிகுடசந்திரனென்னாது சலசந்திரனென்றமையானும், சலாதாரத்துக்காகவன்றிச் சட்டிகுடங்களாதிகூறற்கவசரமின்றாதலானும், பிரதிபிம்பித்தற்காய தர்மஞ் சலத்திலிருப்பதானும், அந்தத்தர்மஞ்சலமுமன்று சலத்தையன்றிவேறுமன்று. சலமெனி

ன், சலம்பிரதிபிம்பமாகுமா; வேறெனின், சலத்தையன்றிவேறாகுமா; இங்ஙன முரணுமாதலானும், அந்தத்தர்மம்பேதாபேதமாகிற்குமாறுபோன்று, தூலான்மாவென்று தந்தக்கரணபிரதிபலன வான்மாவென்றமையானும், கரணாதாரத்துக்கன்றி யெவ்வகைதூலமுங்கூறற்கவசரமின்றாதலானும், பிரதிபிம்பத்திற்காயதர்மங்கரணத்திருப்பதானும், அந்தத்தர்மங்கரணமெனின், கரணம்பிரதிபிம்பமாகுமா? கரணத்தையன்றிவேறாகுமா ; இங்ஙனமுரணுமாதலானும், அந்தத்தர்மம்பேதாபேதமாகிற்குமாதலானும், இதனையேயவித்தையெனக்கொண்டுவமானித்ததென்க. மகானிடத்துமேனையோரிடத்துங் கரணமிருந்துமையந்திரிபுநிற்றற்கும் அகறற்குமிடமின்மையின் நசித்திடவென்றதவித்தாவுபாதிக்கே தகுமெனவறிக, இதுநிற்க. தூலநாசம்முத்தியெனின், பிரளயமுத்தியாகக்கண்டிலமே. சூக்குமநாசம்முத்தியெனின், சர்வசங்காரம்முத்தியாகக்கண்டிலமே. ஆதலினுபாதியைக் காரணவுடலென்றனரெமதாசிரியர். காரணவுடல், அறியாமை. அதவாது; செகசீவபரஞ்சயம்பன்றியிருக்க விவற்றைச்சுயம்பென்றும், அநாதிநித்தியத்துவமென்றுமுணர்தல். எனவே, அறியாமையெனலெங்கெங்குளதோ, அங்கங்குளதுசீவன். இல்லதேவில்லதென்றாயிற்று. ஆகவே, சீவன், அறியாமைவடிவனெனப்பெற்றாம். பாலையன்றித்தயிரோர்முதலன்றாமைபோல, அறிவையன்றி யறியாமையோர்முதலன்று. அறியாமைநசித்தவிடத்தஃதெங்ஙனமாம், தனதுமுதலாம். நசியாவறியாமை தனதுமுதலாகாது. ஓர்சந்திரனேபலசந்திரனாகக்காண்டல்போல, ஓரறிவேபலவறிவாகக்காண்கின்றது. அவைபலவுஞ்சந்திரர்களாயின், இவைபலவுமறிவுகளாகலாம். ஆகாவேலாகாவென்க. அவற்றுளோர்சந்திரனசிக்கில் முதல்சந்திரனொடொட்டும். அதுபோல, அவற்றுளோரறியாமைநசிக்கின் முதலறிவோடொட்டும். ஏனையவையங்கேயொட்டாவாறுபோன்று, இங்குமொட்டாவாம், ஆதலினிவ்வுவமைபொருந்தும்.

(க-து.) சீவன்முத்தனேபலசீவரொனலும், பலசீவருமுத்தியெய்தாரொனவு மேற்கவமைந்ததென்பது. (௯௯)

௱ - கவி. ௮ - கை.

[முன்னர் ஞானியீசனுமாமென்றதற் கொருவாற்றானுத்தரங்கூறினவீ;
ரதனைப்பூரணமாகவேற்றற்குத்தடைகளுள, அவற்றிற்குவிடை
தரவேண்டுமெனலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இவனயன் மால்சிவ னாகிய வீசரோ டொப்படி யொப்பா வன்
சிவன்முதன் மூவரு மகில சிருட்டித் திதிநா சங்கள்செய் வா
ரவர்பிறர் மதிகளு முக்கா லங்களு மறிவார் விபுவா வார்
தவமிகு குருவே யிவனுக் கவைபோற் சற்றுங் காணே னே.

(இ-ள்,) இவனயன்மால்சிவனாகிய வீசரோடொப்படியொப்பாவன், எ-து. இந்தஞானவான், பிரமா, விட்டுணு, ருத்திரன், என்றீஸ்வரத்து

வம் வாய்த்தவரோ டெப்படியொப்பாவன்:(—எனெனில்) சிவன்முதன்மூவருமிலசிருட்டி திதிசாசங்கள்செய்வார், எ-து. உருத்திரன்முதலியமூவருஞ் சமஸ்தத்தையுஞ் சிருட்டி, திதி, சங்காரங்கள்செய்யாநிற்பர்:—அவர்பிறர் மதிகளு முக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார், எ-து. இன்னுமவர்கள் பிறர் நினைப்பவைகளையுந்திரிகாலங்களையுமறிவார்கள், அறிவதுமன்றி,விபுவுமெல்லாம்விபுவாவார்கள்: — தவமிகுகுருவேயிவனுக் கவைபோற்சற்றுங்காணேனே, எ-து. தவத்திலதிகத்தகுருநாதனே இந்தஞானவானுக்கந்தச் சாமர்த்தியங்களிலொன்று மிருக்கக்கண்டிலனே யிதென்னசிறுமை, எ-து,

மூவருக்குமீசத்துவஞ் சிருட்டியாதிதொழில்களால்வாய்த்தலி னீசரெனவும், குரு எல்லாத்தவங்களினுமிக்கவராதலின் தவமிகுகுருவேயெனவுங் கூறினார்.

(க-து,) மும்மூர்த்திகோலமீசனாதலி னிவனுக்குஞானியொப்பாவனெனில், சிருட்டியாதிதொழில்களும், சர்வஞ்ஞத்துவமும், திரிகாலஞானமும் விபுத்துவமுமெங்கே, இல்லையேயென்பது. ஞானமானவிந்நான்குமிருக்கவேண்டும். இன்றேல், ஞானமல்லவென்பார்பலரும்; இவ்வேதுகொண்டுகேட்டனனென்க. இந்நான்கும், ஞானத்தின் சேட்டைகள் இது, புரிவானதுசேட்டைகளைப் புரிவானென்பதுபோலும். ஆகுமா? ஆகுமெனின், வினைமுதலேவினையென்னல்வேண்டும், அங்ஙனமெப்பாடையிலக்கணமுமின்றே, இதுஞானவிலக்கணமாகவேண்டும், இங்ஙனமெங்குமின்றே, ஆதலிற்பொருந்தாது. பொருந்துமெனில், குதர்க்கம். குதர்க்கம், முறைதவறுஞானமெனல், எல்லாச்சேட்டைகளுமற்றுத் தான்மாத்திரமாவிளங்கலென் போர் நன்னூணர்வோர். இவரோஞானியெனென்போர். இப்பேதந்தெரிவரிது, (சo)

சக - கவி. அ - கை.

"[ஞானியுமீசனுமாயையாற்பேதமாவரன்றி, யறிவாற்பேதமாகா
ரென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தடத்துநீரிலாத் திரியெரி யுபயமுந் தருவுமோர் தனைக்காக்கும், குடத்துநீர்விளக் கினிலொளி யிரண்டுமோர் குடும்பமாத்திரங்காக்கு, மடுத்த மைந்தனே ஞானியு மீசனு மறிவினுற் பிறிவில்லை கெடுத்த மாயையின் குணங்களான் மேலென்றுங் கீழென்றும் பிறிவா மால்.

(இ-ள்.) தடத்துநீரிலாத்திரியெரியுபயமுந் தருவுமோர்தனைக்காக்கும், எ-து. தடாகசலமும், மத்தாப்புமாகியவிவ்விரண்டும், ஏகமாகின்றதன்வேரூரைக்காக்கும்: — குடத்துநீர்விளக்கினிலொளி யிரண்டுமோர்குடும்பமாத்திரங்காக்கும், எ-து. குடசலமும் தீபவொளியுமாகியவிவ்விரண்டுமோர்குடும்பமாத்திரங்காக்கும்:—அடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனு மறிவினுற்

பிறிவில்லை, எ-து. என்னைவிடாதடுத்தஞானபுத்திரா ஞானியும் ஈசனுமாகியவிவ்விருவரும், ஞானத்தினாற்சற்றும்பேதமிலராவர்;—கெடுத்தமாயையின்குணங்களால் மேலென்றுங்கீழென்றும்பிறிவாமால், எ-து. ஒன்றுபடாமற்கெடுத்தமாயையின் குணபேதத்தால் மேலென்றுங் கீழென்றும்வேறுபாட்டையடையும், எ-று,

தருவுமொன்றது; வெவ்வேறாகாதேகமாகின்றதூர். குடும்பத்தைக் காப்பது, ஊரைக்காக்காது. ஊரைக்காப்பது, குடும்பத்தையுங்காக்குமெனப்பொருள்படலின், ஞானிகாத்தல், தன்மட்டும். ஈசன்காத்தல், ஞானியுடனனைத்தையுமெனக்கொள்க. இங்கேகாத்தல், தனுகரண புவனபோகங்களை. இதுமாயாசம்பந்தமாதலின், கெடுத்தமாயையின்குணங்களால் மேலென்றுங்கீழென்றும்பிறிவாமால், ஏ-ம், சமஷ்டி வியஷ்டியென்னும்பேதங்களை யிருவருஞ்சின்மாத்திரமாக்கனாதலின், ஞானியுமீசனுமறிவினாற் பிறிவில்லையெனவுங்கூறினார். அறிவினாற்பிறிவில்லையென்பதைப் பிரமன் கூறியபிரமகீதையினும், கிருஷ்ணபகவான்கூறியபகவத்கீதையினும்; சிவன் கூறியசிவஞானபோதத்திலுங்காணலாம். இம்மூவரும்ஞானத்தையேபிரதிபாதித்தனர். ஆதலினிவர்மூவருஞ்ஞானியரோ. இவர் உபாதி குணந்தொழிலாற்பேதித்தாற்போல, ஞானியும்பேதித்தலின், இதுமாயாசம்பந்தமென்றுமிற்று, தனுகரணபுவனபோகங்களைத் தனித்தனிசுவர்காக்கினும், பிரித்தலுங்கூட்டலுமீசனாதலா லிவ்விரண்டுகாத்தலுமிவனுக்கே பொருந்தும்,

(க-து.) ஞானியுமீசனுமாயையாற்பேதமுறுவரன்றி யறிவாற்பேதமுறாரென்பது. மாயையென்பதறியாமை. அதுசகசீவபரங்களைமெய்யென்றுணருமறிவு. இம்மூன்றுமறிவுக்கனர்த்தம், அறியாமைக்கருத்தம். இதுமூடர்பாலது, அதுவிவேகியர்பாலது; அறிவுவொத்தலின் ஞானியையீசனென்பதேற்கும். (சக)

சஉ - கவி. அ - கை.

[மானிடரிற்சிறந்தோர்சித்தப்புருடர், பிறவியிற்சிறந்தோர்தேவர்.
அதுபோலப் பிரமபாவனையிற்சிறந்தோரெவர் என்ப
தையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நரரின் மன்னனைச் சித்தரைப் போலவே நாரணன் முதலான
சுரர்கள் மாயைவல் லவரணி மாதிக டொக்கமா தவமிக் கோர்
தரணி மானிடர்க் கவைகளில் லாமையாற்றுழ்வுள ராகுநும்
பிரமபாவனை யாலிவ ரவரொனும் பேதமொன்றிலபா ராய்.

(இ-ள்.) நரரின்மன்னனைச்சித்தரைப்போலவே, எ-து. மானிடர்களில் அரசனும், அரசனில் சித்தப்புருடனு மெங்ஙனமதிகாரத்தானும், பூர்மையானுமேலிட்டார்களோ அவர்போலப் பிறவியில்;—நாரணன்முதலானசுரர்கள் மாயைவல்லவரணிமாதிக டொக்கமாதவமிக்கோர் எ-து.

விட்டுணுமுதலியதேவர்கள் மாயாவல்லபமுடையோர், அணிமாதிசித்திகணி றைந்துள்ளமகத்தானதவத்திற்சிறப்புற்றோர்:— தாணிமானிடர்க்கவைகளி ல்லாமையால்தாழ்வுளராகினும், எ-று. பூமியில்மனிதர்களுக்கவ்வல்லபங் களில்லாமையா லந்நிலைக்குத்தாழ்ந்தநிலையினராயினும்:—பிரமபாவனையா லிவரவரெனும்பேதமொன்றிலைபாராய், எ-று. பிரமமேதானெனச்செய் யும்பாவனையினால் மானிடரிவரென்றும், தேவர்களவர்களென்றுங் கொள் ளும்பேதம் யாதானுமொன்றுளதோ? இல்லையே நீயேயிதனைச்சோதித்துக் காணுதி, எ-று.

பிரமபாவனைசெய்வோர் மானிடர்மாத்திரமன்று தேவருமாதலி னிவ் விருபேதமுமதினுண்டோ? உண்டெனில், அதுபிரமபாவமன்று. நரரிலென் பதுபோலத் தேவரிலெனக்கூறலாமெனின் நாரணன்முதலானசுரர்களென் றிருக்கின்றதே, ஆதலிற்பிறவியிலெனவருவித்தாம். பிறவியிற்சிறந்தனவொன் றுணர்த்த எழுவகைத்தோற்றத்தில் தேவராமுதலில்வைத்துவழங்குகின்ற தன்றோ? இதனாலுமுணர்க. மனிதரில் மன்னனும், சித்துப்புருடனு மென் சிறப்புறினும், மனிதரே. அதுபோலப் பிறவியிற்சிறந்ததேவரில், இந்திர னும், பிரமனும், ருத்திரனும், நாரணனும், அணியணியாகவென்சிறப்புறினு ந்தேவரே. இவர் பிரமபாவனையிலெவர் பேதமின்றாதலால், ஞானி தேவனு மல்லன், மானிடனுமல்லனென்றாயிற்று. சித்திபெற்றதானுயர்வும், பெறாத தாலிழிவும், பிரமபாவனையிலெங்கே, யின்றாதலால், பிரமபாவனையாலிவரவ ரெனும் பேதமொன்றிலைபாராயென்றார்.

(க-து.) பிரமபாவனையில்பேதமின்மையின் ஈசனுஞானியுமொப்பவெ ன்ற தையமின்றியேற்கப்படுமென்பது. இதனைச்சோதனையாற்காண்க. (சுஉ)

சங - கவி. அ - கை.

[அஷ்டமாசித்திகளு மிவ்வுலகில்முனிவர்பாலதாங்கழ யாங் கண்டிருக்க, இவையீசனதசுதந்தரமென்ற தென்னையென்றவினா விற்கு, இவர்கள்தத்தந்தவமுயற்சியாற் சிற்சிலவடைந்தனரன்றிச் சுதந்தரமல்லவென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

முத்தி நல்கிய சற்குரு வேபல முனிகளுக் கணிமா தி, சித்
தி பூமியிற் கண்டிருக் கவுமந்தச் செல்வமீ சனதென் றீர், புத்தி
யொத்திட வுரைத்தரு ளென்றிடிற் புகழுமீ சனைவேண் டிப், பத்
தி செய்திடுந் தவத்தினால் யோகத்தாற் பலித்ததென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) முத்திநல்கியசற்குருவேபல முனிகளுக்கணிமாதி சித்தி,பூமி யிற்கண்டிருக்கவும், எ-து. முத்திசாம்ராச்சியத்தை யடியேனுக்கனுக்கிர கித்தசற்குருநாதனே, பலமுனிகளுக்கணிமாமுதலிய சித்திகளுளவாகப் பூமியில்கண்டிருக்கன்றனமே யங்ஙனங்கண்டிருக்கவும்:—அந்தச்செல்வமீ சனதென்றீரே புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிடில், எ-து. அந்தமகா

செல்வமான ஈஸ்வரசுதந்தரமாமென்றுரைத்தருளினீர்; அஃதெங்ஙனம் அடியேன்புத்திக்கொத்திருக்கும்வண்ணந் தெரிவிக்கவேண்டுமெனக் கேட் பையாயின்:—புகழுமீசனைவேண்டிப் பத்திசெய்திடுந்தவத்தினால் யோகத் தாற்பலித்ததென்றறிவாயே, எ-து. யாவரானும்புகழ்ந்தருச்சிக்கத்தக்க பரமசிவத்தைவேண்டி மிகுந்தபத்தியோடுசெய்யுந்தவத்தினானும், கிரியா யோகத்தினானும் வாய்த்ததென்றறிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

முன்கவியில் நாரணன்முதலியதேவர்கள் ; அணிமாதிகடொக்கமாதவ மிக்கோரெனவும், இக்கவியில் பலமுனிகளுக் கணிமாதிசித்திகள் தவத்தி னால் யோகத்தாற்பலித்ததெனவுங் கூறினதால் இருவருக்குந்தவங்காரண மாக அணிமாதிகள்வாய்த்தவென்றாயிற்று. இவர்களுக்குவாய்த்தநீசனால், அவர்களுக்குவாய்த்ததாராலெனின், அவ்வீசனாலெனவறிக. ஈசனெனல் மாயாரகிதனை. ஏனையோர்மாயைவல்லவென்றதனால் மாயாசகிதரெனத் தானேயமைகின்றது. அவர்கள்மிக்கதவத்தா லணிமாதிகள் முழுதும்பெற் றனர், இவர்கள்தவத்தளவாகச்சிற்சிலபெற்றனர். அணிமாதிகளவர்கட்கே யுரிமை. இவர்கீட்கிரவல். எனவே, ஈசனதமிசந்திரிமூர்த்திகளென்றாயிற்று. ஆயினீசனல்லர். இவர்களீசனுடையகோலமன்றோ; கோலமாவீசன்? அல் லவே, இதுநிற்க.

(க-து.) ஞானிகள் சித்திகளைத்தவத்தினா லடைந்தனரென்பது. சுதந் தாரன்று. (சுங)

சச - கவி. அ - கை.

[இப்போதுஞானிகளுக் கவர்கள்போற்சித்திவாய்க்காததற் கேதென்னையென்றுவினாவிய யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சிவசொ ரூபமாந் தேசிக மூர்த்தியே சித்திமுத் திக[illegible]ரண்டுந்
தவமு ளோரடைகுவரெனி லவர்க[illegible]போற் சகல[illegible] மடையாரோ
வவர்கள் பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு [illegible]டைந்ததுங் [illegible]ண்டோ மே
யிவர்கள் ஞானிகளென்றிடிற் சித்தி[illegible] ளிவர்க்கிலா[illegible] வகையே தோ.

(இ - ள்.) சிவசொரூபமாந்தேசிக[illegible]ர்த்தியே [illegible]த்திமுத்திகளிரண்டுந் தவமுளோரடைகுவரெனிலவர்கள்போ[illegible]கல[illegible]மடையாரோ, எ - து. சிவசொரூபமேகுருமூர்த்தமாகி வெ[illegible]ரு[illegible]யகர்த்தனே சித்திமுத்திக ளென்னுமிரண்டினையுந் தவமுடை[illegible]ய[illegible]மா[illegible]வார்களென்றுரைத்தால்அவ [illegible]ரைப்போலச் சகலமுனிவரு[illegible]யடையாததற்கேதென்னைகொலோ:— அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்டோமே. எ - து. அந்த ஞானிகள் பூர்வத்திற்சித்தியையும், ஞானத்தையுமடைந்ததையுஞ் சுருதி யாற்கண்டிருக்கின்றனமே:—இவர்கள்ஞானிகளென்றிடிற் சித்திகளிவர்க் கிலாவகையேதோ, எ - து. இப்போதிருக்கிறவர்களையும் ஞானிகளென்று

சொன்னவிவர்களுக்குச்சித்திகளில்லாததற் கேதென்னைகொலோ, அறிகிலம், எ-று.

அவர்கள்போற் சகலருமடையாரோ, அடைவார்களெனின், இவர்க்கிலாவகையேதோ என்றுவினவவேண்டியது. இதைவிட்டு அடைவாரோவெனப்பாடமோதி அடைவார்களாவென்றுரைகூறின், அடையமாட்டார்களென்றுகின்றதே, இதுவினவா? அல்லவே. அடையாரோ இவர்க்கிலாவகையேதோ என்பதிரண்டுஞ்சேர்ந்தன்வினா. அடைவாரோவென்றதுவிடை. இவ்விடைகுருவினாதாகவேண்டும். இக்கவியில்வினாவையன்றி விடையொன்றுமின்றே யிதுதோன்றுமை. வழுவன்று. பின்கவி ஆசான்விடை. இக்கவி மாணாக்கன்வினா. இதையறிந்துரைகூறவேண்டும். இதுநிற்க.

(க-து.) பூர்வஞானிகள்சித்தியெய்தினரெனில், இப்போதுள்ளஞானியரடையாரோ, அடையாததென்னையென்பது. இவை வினா. (சச)

சரு - கவி. அ - கை.

[முன்னர்தவமென்றூர் அஃதிருவகையெனவும், அவற்றாலெய்தும் பயனிவையெனவு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

காமி யத்தவங் காமிய மொன்றையுங் கருதிடாத் தவமென் றும்
பூமி யிற்றவ மிருவகை சித்தியும் போதமுந் தருமைந் தா
வாமி வற்றிலொன் றியற்றினு மொன்றையே யடைகுவ ரிதுநீர் வை
யாமு ரைத்தவவ் விரண்டையு மியற்றினு ரன்றுள பெரியோரே.

(இ-ள்.) காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமென்றும் பூமியிற்றவமிருவகைசித்தியும் போதமுந்தருமைந்தா, எ-து. காமியத்தவமெனவும், நிட்காமியத்தவமெனவும் பூமியிலிருவகைத்தவமுண்டு. ஞானபுத்திரா! இவைசித்தியையேனும் முத்தியையேனுந்தவறாதுதந்துவிடும்:— ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினு மொன்றையேயடைகுவரிதுநீர்வை, எ-து. இங்ஙனமாகநின்றுள்ள விரண்டினுள் தவமொன்றையேபுரிந்தோ ரதற்குரிய பலனொன்றையே யடைவார்களிதுநீர்ப்பாம்:— யாமுரைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினுரன்றுளபெரியோரே, எ-து. யாமுன்னர்கூறியவவ்விருதவங்களையுஞ், செய்தவராகும் பூர்வமுள்ளஞானிகள், எ-று.

ஒன்றிலிச்சைகருதிச்செய்வதாகும், காமியத்தவம். கருதாதுசெய்யுந்தவம், நிட்காமியத்தவம். காமியத்தவம் சித்தியையும, நிட்காமியத்தவம் முத்தியையுந்தருமெனக்கொள்க. ஒன்றியற்றில் மற்றோர்பயனுறுதென்பார், ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினு மொன்றையேயடைகுவரெனவும், முன்னர்சித்திமுத்தியடைந்தோ ரிருதவமுமுயன்றவராகுமென்பார், யாமுரைத்தவவ் விரண்டையுமியற்றினு ரன்றுளபெரியோரேயெனவுங்கூறினர்.

(க-து.) இருவகைத்தவமுயற்சியாலன்றி யிவ்விருபயனுஞ்சித்தியாதெய்தாதென்பது. இவ்விருபயனுங்கடவுளிட்டதாலெனின், யாவரிடத்துமோர்படித்தாங்கழவேண்டும். இன்றேல் பாரபட்சமுடையராம். இது கூடாது. சுபாவமெனின், முயற்சியும் விதிவிலக்குவழுவாதியற்றவேண்டுமென்பதுமெற்றிற்கு. கண்டபடிநடக்கலாமெனின், மிருகங்களினுமென்சிறப்பு. மனுநீதிக்கொத்துநடக்குதுமெனின், மறுமைக்கேதந் சொத்துநடக்கவேண்டும். வேண்டுவதின்றேல், இதுவும்வேண்டுவதின்று. அரசனுக்கினைநேரிடுமேயெனின், அதுவுமீசுராக்கினையா லிடுக்கணேரிடுமன்றோ, அதுபிரத்தியட்சமன்றேயெனின், இந்தப்பிரத்தியட்சத்தாற் கணிக்கவேண்டுமன்றோ? அன்றேல், மானிடத்தன்மைக்கென்சிறப்பு. ஆதலினவரவர்வினைகாரணமாகவேயவரவரின்பதுன்பநுகர்வர். ஒருவரின்பதுன்பம் பிறருக்கியையாததென்னை? இதுபற்றிக் கன்மகாண்டத்தில் விபரமாகக்காணலாம். இதுஞானகாண்டமாதலின் வினைவழியேவந் தனைவசிவரையென்றூர்சான்றோர். அவரினுந்தெளிந்ததென்னை, இதனையுமறுப்பார், மக்கட்பதர். (சரு)

சசு - கவி. அ - கை.

[அந்தச்சித்திமுத்தியாற்பயனெய்தினோ ரினையரெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அனக மைந்தனே முத்திஞா னத்தையே யடைந்தன ரல்லாமல்
சனகன் மாபலி பகீரதன் முதலினோர் சித்திகள் படித்தாரா
வினிய சித்தியை விரும்பினோர் சிலர்சில ரிரண்டையு முயன்றூர்கள்
முனிவர் சித்திகள் விநோதமாத் தரந்தரு முத்தியைத் தாரா வே.

(இ-ள்.) அனகமைந்தனே முத்திஞானத்தையே யடைந்தனரல்லாமல் சனகன்மாபலிபகீரதன் முதலினோர்சித்திகள்படித்தாரா, எ-து. அகமமதையிறந்தஞானபுத்திரா? சனகமகாராசனும், மகாபலிசக்கிரவர்த்தியும், பகீரதராசனும் முதலியசான்றோர் முத்திவேண்டி ஞானத்தையேசாதனமாகவடைந்தனரன்றிச் சித்திகள்வேண்டிமுயன்றனரா, இலரோ:— இனியசித்தியைவிரும்பினோர்சிலர் சிலரிரண்டையுமுயன்றூர்கள், எ-து. கண்டமகிழ்தற்கினியதாயுள்ள வணிமாதிசித்திகளைமாத்திரஞ் சிலர்விரும்பிமுயன்றூர்கள். சிலர்சித்திமுத்திகளிரண்டையும் வேண்டிமுயன்றூர்கள்:— முனிவர்சித்திகள்விநோதமாத்திரந்தரு முத்தியைத்தராவே, எ-து. இவ்விருதிறத்தினருமுனிவரோயன்றிவேறல்லர், அஷ்டமாசித்திகளும்வாய்க்கில் விநோதமாக விளையாடல்புரிதல்மாத்திரந்தருமன்றி யைக்கியமுத்தியைச் சிறிதுந்தாரா, எ-து.

எனவே, சித்தி அதிசயானந்தத்தையும், முத்தி நிரதிசயானந்தத்தையுந்தருமென்பதாயிற்று. சித்தி, காலம்போக்கல், முத்தி, காலாதீதமாதல்.

(க-து.) சிலர்முத்திக்கும், சிலர்சித்திக்கும், சிலரிருமைக்குமுயன்றன ரென்பது. இங்ஙனமனுபவமிருத்தல்பற்றிக்கூறியதென்க. (௯௬)

௯௭ - கவி. அ - தை.

[ஞானிகளிற்சிலர்பயனின்றெனத்தெரிந்தும் சித்திபற்றி வருந்திமுயன்றதெற்றிற்கென்ற விறைவிற்குத்தர மிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

யோக ஞானமே முத்தியைத் தருமெனி னொழிந்தசித் திகள்வேண்டி
மோக மாயுடல் வருந்தினார் சிலசில முத்தர்க ளேனென்றாற்
போக மாய்வரும் பிராரத்வ கன்மங்கள் புசித்தன்றோ நசித்தேகு
மாகை யாலந்தச் சித்திகள் பிராரத்வ மாகுமென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி னொழிந்தசித்திகள்வேண்டி மோகமாயுடல்வருந்தினார்சிலசில முத்தர்களேனென்றால், எ-து. ஞானயோகமேமுத்தியைத்தருமாயி னதுநீங்கலானசித்திக ளடையவேண்டிச் சிலசீவன்முத்தர்கள்மிகவுமதிமோகமுற் றுடலம்வருந்தினார்களே யஃதி யாதுக்கெனின்:— போகமாய்வரும்பிராரத்வகன்மங்கள் புசித்தன்றோ நசித்தேகும், எ - து. போகமிசித்தநேரிடும்பிராரத்வகன்மங்களை யனுபவித்தாலன்றோ வவையொழிந்துபோகும்:—ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்வமாகுமென்றறிவாயே, எ-து. ஆதலினந்தச்சித்திகள் பிராரத்வ கன்மபலனென் றுணர்தி, எ-று.

கிரியாயோகம் ஞானயோகமென்றிருத்தலின் யோகஞானத்தை ஞானயோகமென்றார். மோகமாயுடல்வருந்தல்; அதிகமோகங்கொண்டு கனலிடையிலும் ஒற்றைக்காலாற்கழுத்தளவுநீரிலும் ஊசிமுனையிலும் காற்றுப்பட்சணையிலும் இன்னுமிவைபோன்ற வரியவிடுக்கண்களிலும் புற்றாய்க் கல்லாய்மரமாய் நின்றுள்நின்றறியகடுந்தவமுயறலே. சித்திகள்வேண்டியுடல்வருந்தல் இச்சைபற்றியாதலின், இச்சாபிராரத்துவமென்க. பிராரத்வகன்மங்கள்புசித்தல் தனுகரணபுவனபோகங்களிலொன்றாதலின், போகமென்றார். யாவருமனுபவித்துத்தொலைப்பதெல்லாம் பிராரத்துவமென்றுணர்த்தப் பிராரத்வகன்மங்கள்புசித்தன்றோ நசித்தேருமெனப்பட்டது.

(க-து.) ஞானிகள்மிகமுயன்றெய்தியசித்திக ளிச்சாபிராரத்துவமென்பது. இது; இச்சை அநிச்சை பரவிச்சையென்னும் பிராரத்துவத்துளொன்று. (௯௭)

௯அ - கவி. அ - தை.

[இங்ஙனமுரைத்தருளிய வாசிரியனைப்புகழ்ந்து துதித்தலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லூகத்தா லென்மன மசையா மல்,
பிலக்க வேண்டுமென் றருள்குரு வேயகப் பிராந்திபோய்த் தெளிவா

னேன், துலக்க மானகண் ணாடியை யடிக்கடி துலக்கினாற் பழுத
ன் றே, யலக்கண் மாற்றிய தேவரீ ரெனக்குளா யமுதங்க டெ
விட்டா வே.

(இ-ள்.) இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலூகத்தா லென்மனமசையாமல் பிலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்த்தெளிவானேன், எ-து. எண்ணிறந்தசுருதிகளாலும், யுத்திகளினாலும், என்மனமானது கலங்காதுறுதிபெறவேண்டி யனுக்கிரகஞ்செய்தருளியகுருநாதனே! எனதுமனோமயக்கநீங்கித்தெளிவுற்றனன்:—துலக்கமானகண்ணாடியை யடிக்கடி துலக்கினாற்பழுதன்றே, எ-து. களங்கரகிதமானகண்ணாடியை யடிக்கடி துலக்கிக் கொண்டுவந்தாற் குற்றமுண்டோ? இல்லையே:—அலக்கண்மாற்றியதேவரீ ரெனக்குளாயமிர்தங்கடெவிட்டாவே, எ-து. துயரங்களனைத்தையு மொருங்கேயொழித்தருளியதேவரீ ரடியேனுக்குச்சொல்லிக்கொண்டுவரு மமிர்தானுபவங்கள் தெவிட்டவில்லையே, எ-று.

அகிலாண்டகோடியெல்லாமென்கிறவிடத்தில், அகிலாண்டகோடியென்பது; கணக்கின்மையெனப்பொருள்படுதல்போல, இலக்கமாயிரஞ்சுருதியென்பது; கணக்கிறந்தசுருதியெனப்பட்டது. பலக்கவென்பது, பிலக்கவெனமரீஇயது. அகப்பிராந்தி, சித்தப்பிராந்தியை. தெளிவாதல், சங்கற்பத்தைத்தவிரச் சகமின்றெனத்தெளிதலே. அமிர்தங்கள், சுருதியாதிமூன்றையுமெனப்பன்மைகொடுத்தார். இது, உவமையாகுபெயர். அறிவேயானந்தமாகமுடிதலின், தெவிட்டாவேயென்றார்.

(க-து.) தேவரருளியசுகப்பேறுகள், தெவிட்டாவமிர்தம்போல்பவென்பது. இதனால், மூன்றுமொத்துத்தெளிந்தனனெனக் குறிப்பிக்கப்பெற்றும். (௯அ)

௯௯ - கவி. அ - தை.

[அவரவருந் தத்தம்வினைகளை யனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்றும், அவைஞானாக்கினியானீறுமென்றும் வேதங்கூறில், யான்றுணிவதெங்ஙனமென மாணாக்கன்வினவலை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கைத வங்களைச் சாத்திரஞ் சொல்லுமோ கருணையா லெனை
யாளு, மைய னேகுரு வேயெவ ராகிலு மனுபவித் தாலன் றிச்
செய்த கன்மங்கள் விடாதென்ற வசனமுஞ் சென்மசஞ் சிதம்
வே வத், தூய்ய ஞானத்தீச் சுடுமென்ற வசனமுந் துணிவதெப்
படிநா னே.

(இ-ள்.) கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெனையாளுமையனேகுருவே, எ-து. கிருபையோடென்னையாள வெழுந்தவையனே

குருநாதனே! பிறழ்ந்தகூறுமொழிகளைவேதஞ்சொல்லுமோ? அஃதியாதெனில்:—எவராகிலு மநுபவித்தாலன்றிச் செய்தகன்மங்கள்விடாதென்றவசனமும், எ-து. யாவராயினுந்தான்தான்முன்செய்தவினைகளைத் தாமே யநுபவிக்கவேண்டும், அநுபவித்தாலன்றிவிடாதென்றவசனமும்:—சென்மசஞ்சிதம்வேவத் தூயஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவதெப்படிநாதனே, எ-து. பிறவிக்குகாரணமாகின்றுள்ள சஞ்சிதவினைவேகும்படி யதனைப்பரிசுத்தஞானக்கினிநீறுக்குமென்றவசனமுமாம். இவ்விருவசனங்களின் மெய்ம்மையென யான்றுணிவதெங்ஙனம் அதனைத் தெரித்தருளும், எ-று.

கைதவம்; உறுதியின்றியமொழியெனினுமமையும். எவராகிலுமென்றது, எவ்வளவுபரந்தநிலையினராயினுமென்பதை. இவர்திரிமூர்த்திகளெனினுமமையும்; நாரணன்முதலானசுரர்க ளணிமாதிகடொக்கமாதவமிக்கோரென்பதனாலென்க. நாரணன்முதலினரும் செய்தமாதவமிகுதியாலன்றோ, தொக்கவணிமாதிகளென்றார். அணிமாதிசித்திமுழுது மிவர்களுக்குவாய்த்தல், பிராரத்துவம். யாதுமுயற்சியால், தத்தந்தவமிகுதியாலென்றாயிற்று. ஆகவே, இவர்களும்வினையநுபவித்துத் தீரவேண்டுமென்பதுபெற்றாம்.

(க-து.) எவரேனும்வினையநுபவித்துத் தீரவேண்டுமென்றும், அவ்வினை ஞானக்கினியாலீறுமென்றும், வேதங்கூறுவதில்யாதுண்மையென்பது. செய்யுங்கன்மமென்றது செய்தகன்மமென விறந்தகாலத்தாற்கூறியதால் சஞ்சிதவினையென்றேகொள்ளவேண்டும். (௪௯)

௫௰ - கவி. அ - கை.

[அவ்வினாவிற்குவிடைகூறுவான்வேண்டி. வேதங்கள்கூறும் பூர்வ பட்சம் சித்தாந்தம் இனையவென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சீவ பேதங்க ளில்லை மைந்தனே செய்கையு மளவில் லை
யாவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந்துபக் குவநோக் கிப்
பூவ லர்ந்தபின் பலங்கள்காட் டுவனபோற் பூருவஞ் சித்தாந் தங்
காவல்வேதங்களிரண் டையும்வசனிக்குங்காண் டமூவகையாலே.

(இ-ள்.) சீவபேதங்களளவில்லைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை, எ-து. ஞானபுத்திரா! சீவபேதங்களளவுபடாதன அவர்கள்முயற்சிபேதங் களுமளவுபடாவாம்:—ஆவவாமவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கி, எ-து. அவசியமாகவேண்டுவனவாகிய அவரவரதிகாரதாரதம் மியங்களையுமறிந்து தக்கபக்குவங்களையுநோக்கி:—பூவலர்ந்தபின் பலங்கள்காட்டுவன போல், எ-து. விருட்சங்கள்முன்னர்புஷ்பித்து பின்னர்பலன்தருமா றுபோன்று:—பூருவஞ்சித்தாந்தங் காவல்வேதங்களிரண்டையும் வசனிக்குங்காண்டமூவகையாலே, எ-து. நமக்குவிதிவிலக்காற்காவலாகின்றுள்ள வேதங்கள்; பூர்வபட்சம், சித்தாந்தமென்னுமிரண்டுவிஷயங்களையும், கன்மம் பத்தி ஞானமென்னுமூன்றுகாண்டங்கள் காரணமாகத்தெரிவிக்கும், எ-று.

சைதன்யம்; உபாதிசம்பந்தத்தாற்சீவனெனவும், உபாதிகளெண்ணிறந்தனவாதலின் சீவனுமெண்ணிறந்தனவாயிற்று. இங்ஙனமாதல்பற்றிச் சீவ பேதங்களளவில்லையெனவும், அச்சீவர்கள் சுகம்வேண்டிப் பற்பலவிருத்தியங் களியற்றுநிற்றலின், செய்கையுமளவில்லையெனவும், அதிகாரம், ஆளுகை. அறிந்து, திறமறிந்து. எனவே, அவனவனாளுகைத்திறமறிந்து பூர்வபட்சத் தைச்சித்தாந்தமாகவும், சித்தாந்தத்தைப்பூர்வபட்சமாகவும், மூன்றுகாண் டங்களாலே வேதங்கள்பிரதிவாதிக்குமென்பார், ஆவவாமவரவரதிகாரங்க ளறிந்து பூருவஞ்சித்தாந்தங் காவல்வேதங்களிரண்டையும் வசனிக்குங்காண் டமூவகையாலேயெனவுங்கூறினார். பலங்கள்காட்டுவனவிருட்சங்களாதலி னிவ்விருட்சங்களைத்தோன்றாவெழுவாயாக்கிவருவித்தாம். அறிந்துவசனிக்கு மெனவும், நோக்கி அலர்ந்து காட்டுமெனவுமுடிக்க. மூன்றுகாண்டங்களை யு மாங்காங்குமுத்தியெனவேதங்கூறலினிதுபற்றிப் பூர்வபட்சஞ்சித்தாந்த மென்றேற்கலாயிற்று. பட்டிமாடுபோற்றிரிவானைக் கன்மகாண்டவிதிவிலக் கு வயப்படுத்தவேண்டி யீதுமுத்தியெனல், சித்தாந்தம். முன்பட்டிமாடு போற்றிரிந்தது பூர்வபட்சம், சமஸ்தத்தையுமீஸ்வரார்ப்பணம்பண்ணுதலே கமேயான்மா போகமேமுத்தியென்றிருத்தலி னிதன்மேற்பழுதுரைத்தல், பூர்வபட்சம். அதனைச்சுத்தமாக்கல், சித்தாந்தம். அங்ஙனமீஸ்வரார்ப்பணம் பண்ணினுந் திரிபுடியறுதற்பாலதன்றாமையி னதனைச்சோரவிடல், பூர்வப ட்சம். அறுத்தற்பாலதுண்மைஞானமாதலி னதனைவிடாதுபற்றல், சித்தா ந்தம் இதுபற்றியிவ்விரண்டும். வேண்டுவதாயிற்று.

(க-து.) முன்கவியிற்கூறியவிரண்டுவசனம்பற்றித் துணிவுகூறுவீரென் வேண்டியிக்கவியில்பூர்வபட்சசித்தாந்தங்களைக் கூறியதென்பது. பூர்வபட் சம், அன்றெனல். சித்தாந்தம், ஆமெனல். (௫௰)

௫௧ - கவி. அ - கை.

[அவசரம்பற்றியவ்விரண்டுவசனமு மேற்றற்பாலதென இக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிய மானா லுந்
தான மந்திர விரதயோ மங்களாற் றவிருமென் பதுபொய் யோ
வீன மாம்பல சன்மசஞ் சிதவினை யெத்தனை யானா லு
ஞான மாங்கனல் சுடுமென்ற மறைமொழி நம்பினல் விடுமன் றே.

(இ-ள்.) ஆனபாவிகளடைவனநரகங்க ளவசியமானாலும், எ-து. கொடியபாதகங்களையேவிரதமாகச் செய்தற்குரியபாவிக ளவசியமடைய வேண்டியதுநரகங்களையே, அங்ஙனமாயினும், (அவைகள்,):—தானமந்திர விரதயோமங்களாற் றவிருமென்பதுபொய்யோ, எ-து. தீர்த்தங்களினமிழ்ந்தும்ஸ்நானங்களினாலும், மந்திரங்களினாலும், விரதங்களினாலும், யாக ங்களினாலும் நீங்கிவிடுமென்றுவேதங்கூறுவதுபொய்யாகுமோ;—ஈனமாம்

பலசென்மசஞ்சிதவினையெத்தனையானாலும், எ - று. இழிவுக்கிடமாவுள்ளப லசென்மசஞ்சிதவினைக ளெத்தனைபற்பலவிகற்பமாயினும்:—ஞானமாங்க னல்சுடுமென்றமறைமொழிநம்பிறால்வீடுண்டே, எ - று. அவற்றைஞான மாகிறவக்கினிநீறுக்கிவிடுமென்று கூறும்வேதவசனத்தைத் திரிகரணமொத்து நம்பி யநுட்டிக்கின்முத்தியுண்டாகுமே, எ - று.

நரகங்கள்; மந்திரமுதலியவற்றாற்றவிருமென்பதும், சஞ்சிதவினைகள்; ஞானக்கினியானீறுமென்பதும் வேதமாதலாலிதனைநம்பிப்புரியாவிடத்துப் பொய்யாம். நம்பிப்புரிந்தவிடத்துப்பொய்யாமா வீடாமேயென்பார், மறை மொழிநம்பினால்வீடுண்டேயென்றார். இரண்டுவீடெனினும், அதுபதவிமுத் தியும், இல்தவிக்கமுத்தியுமாம். ஞானமாங்கனலென்பது, விர்த்திஞானத் தை. அதனால்நரகங்கள்தவிரும், இதனால்ிப்பிறப்பதுதவிரும். இதனைய னுபவத்தாற்காண்பதன்றி வறுமொழியாலன்று. ஞானமாங்கனலுருவகம்.

(க - து.) அவ்விரண்டுவசனமுமவசரம்பற்றி மெய்யென்றேற்கப்படு மென்பது. தானம், ஈகையெனினுமமையும். (ருக)

ருஉ - கவி. அ - கை.

[சென்மசஞ்சிதத்தை நீறுக்குவது ஞானமாயிருக்கக் கன்மத்தை விரும்பிமுயல்வ தெற்றிற்கெனவினாவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

என்மனத்திருக் கோயிலாத் தினங்குடி யிருந்தருள் குருமூர்த்தி
சென்ம சஞ்சித வினையைவே ரறுத்திடுந் தேவரீர் மெய்ஞ்ஞானந்
தன்ம யந்தரு மகிமையை விபுதரர் சகத்துளோ ரறியா மல
கன்ம மாங்குழி யினில்விழுந் தழிகின்ற காரண முரையீரே.

(இ - ள்.) என்மனத்திருக்கோயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்குருமூர்த்தி, எ - று. என்மனமேசிறந்தவாலயமாகத் தினமுங்குடிகொண்டெழுந்தரு ளியகுருமூர்த்தியே:—சென்மசஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடுந் தேவரீர்மெய் ஞ்ஞானம், எ - று. தேவரீரருளியமெய்ஞ்ஞானமானதுசென்மசஞ்சிதவினை யை வேரோடுகெல்லிவிடும்:—தன்மயந்தருமகிமையை விபுதரர்சகத்துளோ ரறியாமல், எ - று. சமஸ்தமுந்தன்மயமாகும்படியாகவுஞ்செய்யும், இங்ஙன மாயநிலையைத்தரத்தக்கமகிமையைத் தேவருஞ்சகத்திலுள்ளமானிடருமறி யாமல்:—கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்றகாரணமுரையீரே, எ - று. இ ரியாமார்க்கமென்னும்படுகுழியில் வீழ்ந்தழிகின்றகாரணம்யாதுக்கோ, அத னைத்தெரித்தருளும். எ - று.

துரியாதீதநிலையேசிந்தையனுதலின் என்மனத்திருக்கோயிலாத்தினங் குடியிருந்தருள்குருமூர்த்தியெனவும், சங்கற்பமெழுந்தோறு மதனைச்சின் மாத்திரமாக்குமகிமையதாதலின் மெய்ஞ்ஞானத்தன்மயந் தருமகிமையென

வும், சமஷ்டிவியஷ்டிகளை யாண்டானடிமையெனக்கொண்டு பூசிக்கின் உபாதியன்றோ சிவனீசனுமா ஆகாதே ஆகாதனவும் பூசிப்பதிலென்பயன், பாக்கிலிழிவரன்றோ? அழிவதுபற்றிக்கன்மமாங்குழியினில் விழுந்தெனவுங் கூறினார். இதுபடுகுழியென்றறியா ததனைச்சிறப்பென்றுன்னுவோர் தேவரு மனிதருமாதலின், இவர்களைவிபுதரர் சகத்துளோரெனப்பட்டது. இங்கே கன்மமென்றது, சரியைகிரியைகளை. இவற்றாற்பயன், சித்தசுத்தியன்றிநிரதி சயானந்தமன்று. இவற்றையே மேலெனத்திடமுற்றோரெங்ஙனஞானமொ ன்றுளதாகக் கருதியனுட்டித்துத்தெளிவர். இன்றுசலிவையழிவரெனப்பட்ட து. சரியைகிரியைகளைப்புரிவது தோடமன்று, சித்தசுத்திக்கிடம். இடமாயி னும், அவ்வளவோடுநில்லாது, மேற்கிரியாயோகத்துக் கிடம்பெறவேண்டும். இடம்பெறின்; ஞானயோகத்துக்கிடம்பெறும். இடம்பெறின்தானேதானு தற்கையும். இம்முறையறியார், யோகத்தையும், ஞானத்தையும் பழுதுகூ றுகிற்பர். இதுகற்க.

(க - து.) ஞானனுட்டானஞ்செய்வது சித்தாந்தமாயிருக்கக் கன்மா னுட்டானம் புரிவதெற்றிற்கென வினாவியதென்பது. கன்மமேபுரிவார்பலரு மாதலின் இவ்வையந் தவிர்தற் காசிரியனைவினாவினனென்க, கன்மத்தைக் குழியென்றது, மனோவலைவுக்கொழிவின்மைபற்றி. (ருஉ)

ருந - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடை கூறுவான்வேண்டி யந்தர்முகம்பிகிர்முகமெனப் பிரித்துஅவற்றின்பயனினையவெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனே யகமுகத் தவர்சேர் வார்
வழிந டப்பவர் பராமுக மாகினுன் மலர்ந்தகண் ணிருந்தாலுங்
குழியில் வீழ்வர்கா ணப்படி வெளிமுகங்கொண்டகா மிகளானோர்
பழித ரும்பிற விக்கட லுழலுவார் பரகதி யடையாரே.

(இ - ள்.) அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்வார், எ - று. ஞானபுத்திரா அழிவின்றிச்சதோதயமாகவிளங்குந் தானேயபதத்தை யந்தர்முகமாகநின்றவரெவரோ அவரேயடைவார்:—வழிநடப்பவர் பராமு கமாகினால் மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலுங் குழியில்வீழ்வர்காண், எ - று. வழி நடப்பவர்கள் பராமுகமாகச்செல்லி லவர்கள் கண்களிமூடாது திறந்திருக் கினுந் தப்பாதெதிரினின்றபள்ளத்திலவசியம் விழுவார்கள், அதுபொய்யோ நீயேகாணுதி:—அப்படிவெளிமுகங்கொண்டகாமிகளானோர், எ - று. அவ்வா றுபகிர்முகமே தமக்குப்பயனாகக்கொண்டு விடயவிச்சைமேலிட்டுழலுங்கா மிகள்:—பழிதரும்பிறவிக்கடலுழலுவார் பரகதியடையாரே, எ - று. பழி யையேதரற்பாலதாகிய பிறவிசாகரத்திலமுழ்குவரன்றிப் பரகதியாகிய முத் தியையடையமாட்டார்கள், எ - று.

அழிவிலாதபதந்தனையென்றது தற்பதமென்றதனால், தானேயபத மென்றும். தொம்பதந்தற்பதமென்பவற்றுள்; தற்பதம், பிரமமெனினு

மையும். ஆயினும், சுத்தவக்குழாமனைத்துந் தானல்லதானல்லவெனவிலக்கியதிகளையமின்றிநின்றது தானே, அயலோ? அயலெனின், உடலாதிதத்துவக்குழாங்களை யயலெனக்களைவதெற்றிற்கு. பிரம மயலோ? தானாயின், சீவேஸ்வராதியவாரோபங்கட்குக் கூடஸ்தபிரமமதிஷ்டானமெனக் கூறவரலாமா? கூறவந்தது தானெனும்பதமதிட்டானமெனற்கு. எங்ஙனம், தானதிட்டானம், தனக்குக்கூடஸ்தபிரமமாரோபம். இவற்றிற்குச் சீவேஸ்வரர் ஆரோபம். எனவே, கூடஸ்தபிரமம் சீவேஸ்வரர்களுக் கதிட்டானமெனவும், தானெனுங்கலைக்காரோபமெனவும் பெற்றாம். சீவேஸ்வராராகநின்றதுங் கூடஸ்தபிரமமாகநின்றதுந் தானே. தானென்பதைத்தள்ளி யிருப்பன் குசைதன்யமுமெங்கே. தானின்றுன்குமன்று. தன்னைத்தவிரவுமில்லை. ஆதலின்தானயலன்று. இதுபற்றித்தானாகிய பதமெனவுமாகொண்டாம். அறிவேதானெனக் காண்பாரகமுகத்தவர். அயலேதானெனக்காண்பார் வெளிமுகத்தவர். அதற்குப்பயன் சிதாகாசமாதல். இதற்குப்பயன் பிறவியாதல். இதுபற்றி யவர் தற்பதத்தைச்சேர்வரெனவும், இவர் பிறவிக்கடலுழல்வரெனவுங்கூறினார். உயர்வுபற்றியழிவிலாததற்பதமெனவும், இழிவுபற்றிப் பழிதரும் பிறவியெனவு மடைகொடுத்ததென்க. வெளிமுகமாதலுக்குவமை பராமுகம். அகமுகமாதலுக்குவமை யெங்கே. இன்றேனுமிசையெச்சந் தாற் பராமுகமாகாமையெனக்கொள்க. என்னை, "பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா ரிறைவனடிசேராதார்." என்னுங்கவியில், நீந்துவரென்னும் வினைமுற்றிற் கேற்புவாயின்றேனு மிசையெச்சந்தாற் சேர்ந்தாரெனவருவித்தாற் போலும்.

(க-து.) அகமுகத்தவர் தானவர், பகிர்முகத்தவரயலாவரென்பது. இவ்விருமுகமுஞ் சொல்லாலறிவார்க் கென்பயன். (ருக)

ருச - கவி. அ - கை.

[தற்பதமடைவதும் பிறவியடைவது மீசச்செயலாலன்றிச் சீவச்செயலாலன்றேயென்பாரைநோக்கி யிதுமூடர்வசனமாகுமென் றிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சிறந்த நன்மையுந் தீமையு மீசனார் செய்விக்குஞ் செயலன் றோ,
பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா ரவர்கள்மேற் பிழைசொலும் வகையே
தோ, துறந்த தேசிக மூர்த்தியே யென்றிடிற் சுருதிநூற் பொருண்
மார்க் கம், மறந்த மூடர்கள் வசனிக்கும் பிராந்திகாண் மைந்தனே
யநகே ளாய்.

(இ-ள்.) சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்றோ எ-து. சீவர்கள் சிறந்த சற்கிருத்தியஞ்செய்வது மிழிந்ததுற்கிருத்தியஞ் செய்வதும் ஈஸ்வரன்செய்விக்குஞ் செயலினாலல்லவா:—பிறந்தசீவர்களென் செய்வா ரவர்கள்மேற்பிழைசொலும் வகையேதோ, எ-து. அவன்பிறப்

பிக்க வதனாற்பிறந்த சீவர்கள் சுதந்தரவீனராயிற்றே யவர்களென்னசெய்வார்கள் அவர்கள் மேற்பிழைசொல்லும்வகையாதே:—துறந்ததேசிக மூர்த்தியேயென்றிடில், எ-து. சகலபற்றினின்றுநீங்கிய வாசிரியமூர்த்தமே யெனக் கேட்பையாயின்:—சுருதிநூற்பொருண்மார்க்கமறந்த மூடர்கள் வசனிக்கும் பிராந்திகாண் மைந்தனே யநகேளாய், எ-து. வேதசாஸ்திரங்களிற்கூறிய வர்த்தமார்க்கங்களைமறந்த மூடர்களெவர்களோ வவர்கள் பிதற்றுமபக்கவசனமேயன்றி யறிஞர்கூறும்வசனமன்று ஞானபுத்திரா! இதனைப்பற்றி யாந்தெளிவாகக் கூறுவது மதனைக்கேட்டி, எ-று. காண், அசைநிலை.

பிராந்தி, ஒன்றையொன்றாகக்கொண்டு பிதற்றும்வசனம். ஆட்டுவிப்பானையன்றி யாடுவோர்க்கென்னசுதந்தரமுண்டென்பதுபோலச் சீவர்களென்செய்வாரவர்கள்மேற் பிழைசொலும்வகையேதோவெனவும், உயிருமுடலுங்கூட்டலும்பிரித்தலுஞ் சீவத்தொழிலன்றே இரண்டுங்கூட்டியவிடத்தியங்குமியக்கமுஞ் சீவத்தொழிலாமா ஆகாதேயெனமறுத்ததென்னில், ஒருவன் தன்மனைபெண்பொன்னைப் பிறனபகரிக்கி லிவன்சம்மதியான் பிறர்பொருளையிவன்கவர்தற்குச் சம்மதிப்பதென்னை இதுநியாயமாவெனவிவனைக் கேட்கில் நானென்செய்வன் சிவனிப்படிக்குப்புத்திகொடுத்தானென்பன் அவனுமங்ஙனஞ்சொல்வானன்றோ? அதற்குமறுமொழியென்னையுள, ஆதலினிவையெல்லாஞ்சீவன்செயலேயன்று சிவன்செயலேயென்பதை மறந்தவர் பேசுமொழியென்பார், சுருதிநூற்பொருண்மார்க்க மறந்தமூடர்கள்வசனிக்கும் பிராந்திகாணெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) அனைத்துஞ்சிவன்செயலென்றென்பது. (ருச)

ருரு - கவி. அ - கை.

[முன்கவியிலனைத்துமீசச்செயலன்றெனவே சீவச்செயலென்பதாயிற்று அப்பேதங்களையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

திகழ்ந்த வீசனார் சிருட்டியுஞ் சீவனார் சிருட்டியும் வெவ்வே றே
சகந்த னிற்பொது வீசனார் சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளெல் லா
மகந்தை யாமபி மானங்கள் கோபங்க ளாசைக ளிவையெல் லா
நிகழ்ந்த சீவனார் சிருட்டிக ளாகுங்கா ணிமலனார்செயலன் றே.

(இ-ள்.) திகழ்ந்தவீசனார்சிருஷ்டியுஞ் சீவனார்சிருஷ்டியும்வெவ்வேறே, எ-து. எங்குந்தானாவிளங்குமீசசிருட்டியும் சீவசிருட்டியுமனுபவமாயிருக்க லீசனதென்பதகூடாது, வெவ்வேறாம்:—சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம், எ-து. (எங்ஙனமெனில்) உலகத்திற்பொதுவாநிற்பன ஈஸ்வரசிருஷ்டிகள். அவைசராசரமாநின்றுள்ளபொருள்களனைத்தும். இது சீவச்செயலன்று:—அகந்தையாமபிமானங்கள்கோபங்க

மாசைகளிவையெல்லா நிகழ்த்தீவரூர்சிருட்டிகளாகுங்கா னிமலனூர்செயலன்றே, எ-று. உலகத்தில் மிகவுந் தம்மைமறந்து தமதிஷ்டப்படி நிகழ்வன, ஜீவசிருஷ்டிகள் அவை; அகந்தையாதிய வபிமானங்களும் கோபங்களும் ஆசைகளும் இவைபோல்வனபிறவுமாம். இஃதீசனின்மலனான வீசச்செயலன்று. ஆதலின் சிருஷ்டி யிருவகையாகும், எ - று.

சகத்தையீருவழியுமொட்டுக. பொதுவென்றசகுறிப்பெனவும், நிமலனூர்செயலன்றே யென்றதனால், சீவனூர்செயலன்றேயெனவும் வருவித்தாம். சீவனூர்சகநிலை யொருமொழி. பொது; தனுகரணபுவனங்கள். சிறப்பு, போகம். போகமென்பது, இன்பதுன்பங்களை. போகதுகர்ச்சிக்குத் தனுகரணபுவனமின்றேற்கூடாது. ஆதலினிம்மூன்றையும்பொதுவெனவும், தத்தமுயல்வானன்றிப்போகமெய்தாது, ஆதலிற்போகமொன்றையுஞ்சிறப்பெனவுங்கண்டாம். சராசரமென்பன, இங்கேயுடல்களை. ஏனெனின், சிருஷ்டிபேதம்பிரிப்பானேன்? சராசரந்தனுவாகுழி, பொருளெல்லாமெனலேனைய கரணபுவனமென்றாயிற்று. புவனமென்றது, பூமிமாத்திரமன்று. சகலவண்டாண்டகோடிகளையும், கயிலாயமுதலியபதவிகளையு மெனக்கொள்க. இதுபற்றிச் சராசரமும் ஏனையபொருளிடங்காலமுமென வும்மைத்தொகையாக்காது, சராசரமாகியபொருளெல்லாமெனப் பண்புத்தொகையாக்கின் முரணும்.

(க - று.) செய்கைபேதத்தாற் சிருஷ்டிபேதந்தெரிவித்தனரென்பது. அச்செயலாலாயவை, சராசரப்பொருளெல்லாம். இச்செயலாலாயவை, அகந்தையபிமானமுதலியன. (ருரு)

ருசு - கவி. அ - கை.

[சராசரமுதலியன முத்திசாதனமெனவும், அபிமானமுதலியன பந்தசாதனமெனவும், சராசரமாதிநசிக்கிற பிறவிநசியாவெனவும், அபிமானமாதிநசிக்கிற் பிறவிநசிக்குமெனவு மிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

மூவ ரம்பரன் சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலா முத்திசா தனமாகுஞ்
சீவனாது சிருட்டிக டங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணியாகுந்
தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சனனங்கணசியாவாங்
கோப மாதிக ணசித்திடிற் பந்தமாங் கொடும்பிற விகள்போமே.

(இ - ள்.) மூவராம்பரன்சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமாகும், எ - று. மும்மூர்த்திகோலமாகின்றவுள்ள வீஸ்வரசிருஷ்டியாலாயவை யெல்லாவுயிர்களுக்கு முத்திசாதனமாயிருக்கும்:—சீவனாது சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும், எ-று. சீவசிருஷ்டியாலாயவை தங்களைச் செனிப்பிக்கத்தக்க வியாதியாகிற்றலி னிவைபந்தசாதனமாயிருக்கும்:—

தாவராதிகணசித்திடி லொருவர்க்குஞ்சனனங்கணசியாவாம், எ-று. விருட்சமுதலியசராசரப்பொருள்கணசித்திடில் யாதோருயிர்க்குஞ்செனனங்கணசிக்கமாட்டாவாம்:—கோபமாதிகணசித்திடிற் பந்தமாங்கொடும்பிறவிகள்போமே, எ - று. கோபமுதலியவை நாசமாகுமாயின் பந்தமாகின்றவுள்ள கொடியபிறவிகணாசமாம், எ - று.

சிருட்டியாலாயவைகளைச் சிருட்டிகளென்றது, தொழிலாகுபெயர். ஈசகாரியம், தாவராதிகள். சீவகாரியம், கோபாதிகள். முத்திசாதனம், இருக்கினுமழியினும், கோபமாதிகணசியாவிடத்துத்தன்பயன். எனவே, ஈசன்மேற்பழியின்றென்பதாயிற்று. தாவராதிகள்பெரும்பாலும் பந்தசாதனமாயிருக்க, முத்திசாதனமென்றது; தவம்புரிவோர்க்குணவுக்கேற்கிகாய்கனி கிழங்குகளும் தங்கற்குவனம் குகையாதி யிடையத்தவிடமும் தாகந்தணிதற்குச்சுனையாதிநீருமாயிருத்தல்பற்றி. கோபம் கௌதமரிடத்தும், காமம் விஷ்ணுபகவானிடத்தும், இருந்தும் கொடும்பிறவிபோய தென்றதென்னை? துஷ்டநிக்கிரகத்திற்கும் முன்னர்கூறியவந்த வேற்பாட்டிற்கும் எழுந்ததேயன்றித் தம்பொருட்டாகவன்று. குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார் வெகுளிகணமேயுங்காத்தலரிதெனவும், நித்தியபிரமசாரியெனவும் வழங்குவதெற்றிற்கு.

(க - று.) பிறவிக்கிடம், பந்தம். பந்தத்திற்கிடம், காமவெகுளிமயக்கம். இவற்றிற்கிடம் சீவச்செயலென்பது. இவ்வடிக்குமழியின், பிறவிநசிக்கும். காமாதிமூன்றுமீசச்செயலாயின், தாவராதிகள்சீவச்செயலென்பம். அன்றேல், சொன்னவாறுகேளுதி. (ருசு)

ருஎ - கவி. அ - கை.

[காமாதிகள்சீவச்செயலன்றி யீஸ்வரச்செயலன்றென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவர்பவ மொழிந்தார்க
டேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சீவகா ரியமோக
நாச மாகியவ் விவேகத்தி னுயிரொடு ஞானமுத் தர்களானார்
பாச மோகங்கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செயலன்றே.

(இ - ள்.) ஈசகாரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள், எ - று. ஈஸ்வரசிருஷ்டியாலாய பூதபௌதிககாரியங்கள் பிரளயகாலத்தொழிந்தும் பவமொழிந்தவரெவர் கண்டிலமே:—தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகநாசமாகி யவ்விவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார், எ - று. தேசமும் காலமும் தேகாதிவஸ்துக்களும் சிறிதுமழியாமலிருக்கவும் சீவசிருஷ்டியாலாய மோகாதிகாரியங்கள் மயமாகாது விவேகத்தானாசமுற்றுயிரிருக்கவும் அவ்விவேகங்காரணமாக வைக்கியமுத்தியடைந்தனர்:—பாசமோகங்கள்பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயல

னறே, எ - று. பாசத்தைக்கிளைபந்தமோகாதிகாரியங்கள் சிவசிருஷ்டியாலா யதன்றி யீஸ்வரசிருஷ்டியாலாயதன்று, எ - று.

சிவன்காரியம் சிவகாரியமென்றாற்போல. ஈசன்காரியம் ஈசகாரிய மென்பதில்லாமுவென்னில். ஈசகாரியமிருக்கவு மெவர்பவமொழிந்தீர்களெ னைப் பொருடர ஒழியவுமென்றார். ஒழியவுமென்பதிலுள்ளவும்மை, இறந் ததுதழீஇயது. இதசாதாரணம்வந்தாலெனன்பதுபோலும். இருக்கவுஞான முத்தர்களாகுமென்பதனும் இருக்கவுமென்ப திருமுகத்ததாரும். ஆதலின் இஃதரிமாநோக்கெனப்படும். இதுபற்றியிம்மொழியையிரட்டித்துக்கூறு தொழிந்தனர். பாசமோகங்கள் இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பயனுந் தொக்கதொகையுமையும். பாசத்துக்கிடமாதலின் பாசமோகங்களெனவும், பசு வுக்குப்பதியாதலின், பசுபதியெனவுங்கூறினார். பசு உயிர். ஞானமுதிர்ச்சி க்கு, ஞானமுதிர்ச்சியெனினுமமையும்.

(க - து.) காமாதிகள்வினை யீசச்செயலாலன் றென்பது. பந்தமுமுத்தி யும்; காமாதிகள்வினைவினாலும், ஒழிவினாலுமெய்துமென்றுயிற்று. இடவிரு முயற்சியு மீசனைதன்றென்க. காமாதிகள்வினைவே, பந்தம். பந்தவினையே, பிறவி. காமாதிகளொழிவே, பந்தநாசம். பந்தநாசமே, பிறவிநாசம். இஃ தெவர்முயற்சி. (௫௪)

௫அ - கவி. அ - சை.

[சிவேசரிலைமையித்தகையதென் றுணர்த்த உவமைநாலிக் கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அச்சு வத்தமென் றொருமர மதிலிரண் டரும்பறவைகள்வா ழு
நச்சு மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி கன்றுகன் றெனத்தின் னு
மெச்சு மங்கொரு பறவைதின் றிடுதென வியங்கியப் பொருளாக
வைச்சு மாமறை சிவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவா யே.

(இ - ள்.) அச்சுவத்தமென்றொரு மரமதிலிரண் டரும்பறவைகள்வா ழும்; எ-து, அரசெனப்பெயருள்ளவிருட்சமொன்றுளது, அவ்விருட்சத்தில், அரியபட்சிகளிரண்டுவாழாநிற்கும்:— நச்சுமங்கொரு பறவையம்மரக்கனி கன்றுகன்றெனத்தின்னும், எ-து. யாவராலும்விரும்பத்தக்க வங்குள்ளபற வைகளிலொன்று, அம்மரக்கனிகளைக்கண்டுகொத்திக்கொத்தி நன்றாயிருக் கின்றதுநன்றாயிருக்கின்ற தெனத்தின்றிடாநிற்கும்:—மெச்சுமங்கொருபறவை தின்றிடுதென வியங்கியப்பொருளாகவைச்சு, எ - து. யாவராலுந்துதிக்கப் பெற்றவங்குள்ளமற்றொருபட்சி யக்கனிகளைத்தின்றிடுதென்றுபெருமைதந்து அந்தப்பட்சிகளைக்குறிப்பொருளாகவைத்து:—மாமறைசிவனையீசனைவகுத்த வாறறிவாயே, எ - து. மகத்தானவேதங்கள் சிவனையுமீசனையும்வகுத்தக்கூ றிபமுறைமையையறிந்துகொள்ளுதி, எ - று.

131

அச்சுவத்தம், தலைகீழாவுள்ளமாயாவிருட்சம். எனவே, எமதறியாமை யென்றாயிற்று. ஆகவே, சிவேஸ்வரர்கள் கற்பிதமெனக்கொண்டாம். கொ ள்ளவே, கனிகள்விடயமெனவு மவற்றைநுகர்வதுசிவனெனவும், தின்றுத நீசனெனவும்பெற்றாம். இங்ஙனம்வகுத்ததுயாமன்றென்பார், மாமறைவ குத்தவாறறிவாயே யென்றார். இங்கே யறியாமையி லறிவறியாமை. இவ்வி ருவருந் தன்னைத்தானறியாராதலினிவரறிவு, அறியாமை யென்னப்படும். ஆதலினிதனை மாயாவிருட்சமெனவும், தன்னைத்தானறியாத கடுந்துறவி போறலி னீசனையறிவெனவும், கடுந்துறவியல்லார்போறலிற் சிவனையறியா மையெனவும், இவ்வேதுபற்றி யம்மரக்கனியைத் தின்னுமெனவுந் தின்று தெனவும், இவ்வறிவறியாமை மூடத்திலாதலி னிம்மூடஞ் சத்தன்றாமையா னும், இவ்வசத்தில் பரஞானமபரஞானமாகவும், அபரஞானம்பரஞானமாக வும்,மாறிக்காண்டலானும், அச்சுவத்தமென்றது; தலைகீழானவிருட்சமென வும், இதுமாயையெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. அனித்தசடதுக்கத்தைச் சச் சிதானந்தமெனக்காண்டல் மாறாயவுணர்வாதலினிதனைத் தலைகீழதெனவும், சுயம்பல்லாததைச் சுயம்பெனக்கோடல் தேகாதிகளையாதலி னிதுவுந்தலை கீழதெனவும், நிரவயவமானதன்னைச் சாவயவமாகக்காண்டலும், அவஸ் தாரகிதமானதன்னை யவஸ்தாமயமாகக்காண்டலும், காரணகாரியரகிதமா னதன்னைக் காரணகாரியமாகக்காண்டலும், தந்தையாதியகற்பனையிறந்த தன்னைத் தந்தையாதியாகக்காண்டலுமாகிய விவைமுனைத்துந் தலைகீழதெ னவும், பிறப்பிறப்பற்றதன்னைப் பிறப்பிறப்புடையனாகக்கேடல் தலைகீழ தெனவுங் கொள்ளினுமமையும். இன்னுமிவைபோல்வன பிறவுங்கொள்க. இன்னுமுரைக்கிற்பெருகும். என்னை, "சொற்றவற்றியலான்மற்றையபிறவு ந்தெற்றெனவுணர்தல் தெள்ளியோர்கடனே" யென்றார் சான்றோர். ஆத லின் தலைகீழதான மாயாவிருட்சமென்பது தடையின்றியமையும்.

(க-து.) சமஸ்தமுமித்தையெனக்காட்டியதில் சிவேஸ்வர தாரதம்மிய மினையவெனவுணர்த்தியதென்பது. அறிவையன்றிச் சிவேசரின்மையானும், அவ்வறிவுபொருளல்லவற்றைப் பொருளாயறிவதானும், இவ்வறிவைநிதான மெனல்கூடாமையானும் தலைகீழதான மரமாகவுவமித்ததிலென்பிழை. மறு ப்பார்தன்னறிவைச்சத்தாஞ் சோதித்தறியார்போலும். தத்தெரிசனத்தால ன்றிக் கல்விஞானம் திரிகாலஞானமுதலியவற்றானிம்மிஞானமாதலி னித னை யச்சுவத்தமென்றதை மூடத்தால் மறுக்கிலென்பயன். (௫அ)

௫௯ - கவி. அ - சை.

[காமாதிசேட்டைகள் தம்மால்விளைந்ததெனக்கண்டாரு அவற் றையங்ஙனேகளையத்துணிவர். ஈசனால்விளைந்ததெனக் கொண் டார், களைதற்குச்சற்றுமெண்ணமுறா ரென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இந்தச் சிவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லா ம
லந்தத் தேவனால் வருமென்ற மூடர்க ளதோகதி யடைவார்க

னிந்தச் சீவனால் வருமறு பகையொலா மிவன்செய லல்லா ம
லந்தத் தேவனா லன்றெனும் விவேகியே யமலவீ டடைவாரே.

(இ - ள்.) இந்தச்சீவனால் வருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், எ-து. இந்தச்சீவனால்விளையுங் காமக்குரோதாதிகளென்னும் பகையனைத்து மிவன்செயலா லுண்டாயினவென் றுணரவேண்டுவதன்றி:—அந்தத்தேவனால்வருமென்ற மூடர்களதோகதியடைவார்கள், எ-து. அந்தத்தேவனால் விளையுமென்ற மூடர்கள் நரகமேயடைவார்கள்:—இந்தச்சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், எ-து. இந்தச்சீவனால்விளையுங்காமக் குரோதாதிபகைகளனைத்து மிவன்செயலா லுண்டாயினவென் றுணரவேண்டுவதன்றி:—அந்தத்தேவனாலன்றெனும்விவேகியே யமலவீடடைவாரே, எ-து. அந்தத்தேவனால்விளைந்ததன்றென் றுநிக்கத்தரும்விவேகியாவரோ வவரேநின்மலமுத்தியையடைவார், எ-று.

அணிமைபற்றி யிந்தச்சீவனெனவும், சேய்மைபற்றி யந்தத்தேவனெனவுங்கூறியதென்க: அணிமைசேய்மை; காமாதிகள் தனதுவிகற்பபுத்தியேயெனக் கண்டதல்காறு நீங்காமையல். அறுபகை; காமக், குரோத, லோப, மோக, மத, மாச்சரியமென்பன. இவற்றைப்பகையென்றது வன்மையாகுபெயர். அதோகதி; எவற்றினுங்கீழாயகதி. அதாவது; தேவகதி, மனுடகதி, விலங்கின்கதி, நரககதியென்பவற்றுள் நரககதி. விவேகியேயென்பதிலேகாரம் பிரிநிலை. "இரிவுவுலகத்தரிதொருஞானி" யென்றவினருமைபற்றி விவேகியேயென் றொருமையாக்கியதென்க. அறுபகையுந்தமதுவினையென்பார், அவற்றைநசிக்கத்துணிவர். அவன்வினையென்பார், அவற்றைவிருப்பமாகக்கொள்வர். இவனைமூடனென்பதும், அவனைவிவேகியென்பதும் குற்றமோ? குற்றமெனின், அவர்கட்குமேற்சலனமும் இவர்கட்கின்மையும்வரற்கிடமென்னை, ஆதலிற்பொருந்தாது.

(க-து.) காமக்குரோதாதிவினைவு தமதுசெயலாலெனக்கண்டார் விடுவரென்பது. இவன்செயலென்றமையெனப்பாடமுமிருக்கின்றது. இவன்செயலாலாயதென்றமையெனப்பொருள்படும், இதுவுங்கூடும். காமக்குரோதாதிவினைவையும், அவற்றாலாயவின்பதுன்பத்தாக்கையுமீசச்செயலென்றுதாமெங்கணுமரியர். இதுபற்றிவரையறுத்ததென்க. இம்முடிபாத்திரர் மதத்தர். அல்லாதாரத்துவிதிகள். அவர்களையலோகாயனென்போர். இவர்களறிவைநானென்போர். ஆதலினவனைமூடனெனவும், இவனைவிவேகியெனவுங் கூறப்பட்டது. அயற்கோடற்பாலதன்றுமையின், நானென்னைவிடுவென்றும். அல்லவென்பார் மூடனெற்குரியர்." இவர்வாதமே மாயாவாதமெனப்படுவது. இதுதன்பாலதெனச்சற்றுந் தெரியாதயலாரமேலேற்றினரோ. இவனைமிருகமென்றது பிறப்பால் மனிதனென்பதுமென்பிறப்பு. முன்கவியிற் சீவனென்போரிவனெனத் தெரிவித்தற்கிவ்வயிலிவ்வனங்கூறியதென்க. இவர்களே நாஸ்திகராஸ்திகரென்பவரும். யுத்திக்கொவ்வாதுகூறும் வேதாந்திவருமென்பதிற் சிறுமையங்கோடற்க. (௮௯)

௯௦ - கவி. அ - கை.

[ஈஸ்வரசிருஷ்டி பொதுவெனல் முரணாவதென்னையென்றதற்கு விடையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நலமெய் யையனே யெல்லவர்க் குந்தெய்வ நாயகன் பொதுவா
னாற், சிலரை வாழ்வித்தல் சிலரொடு கோபித்தல் செய்வதே னெ
ன்று யேற், குலவு மைந்தரைத் தந்தைபோற் சிட்டரைக் குளிர்ந்து
துட் டரைக்காய் வன், கலைக ளல்வழி வரச்செய்யுந் தண்டமுங் கரு
ணையென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) நலமெய்யையனே யெல்லவர்க்குந் தெய்வநாயகன்பொதுவானால், எ-து. நன்மையேமெய்வடிவாயமைந்தகர்த்தனே! யாவருக்குமீஸ்வரன்பொதுவாயிருப்பனாயின்:—சிலரைவாழ்வித்தல் சிலரொடுகோபித்தல் செய்வதேனென்றுயேல், எ-து. சிலரைவாழ்வித்தலும் சிலரைக்கோபித்தலுஞ் செய்வதெதற்கெனக்கேட்பையாயின்:—குலவுமைந்தரைத்தந்தைபோற் சிட்டரைக்குளிர்ந்து துட்டரைக்காய்வன், எ-து. குலவிக்கொண்டிருக்கும் புத்திரரைத் தகப்பனெப்படிநேசிப்பதுங் கோபிப்பதுமோ அதுபோலச் சிவன் சிட்டபரிபாலனமுந் துட்டநிக்கிரகமுஞ்செய்வன்:—கலைகளல்வழிவரச்செய்யுந் தண்டமுங்கருணையென்றறிவாயே, எ-து. துன்பமுறத்தண்டித்தலும்; வேதாகமசன்மார்க்கநெறியில் வரும்படிசெய்யுங்கிருபையென்றறிதி, எ-று.

சிட்டரைக்குளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வனென்பது; சிட்டரைநேசித்துத் துட்டரைவெறுப்பனென வுரைகொளற்கிழையும். தண்டித்தலுங்கருணையென்றதனால் பகையாகவன்றென்பதாயிற்று.

(க-து.) ஈசன், எவர்பாலுமிரக்கமுடையனென்பது. இதனால்பட்சபாதனல்லனெனப்பெற்றாம். நீதிவான்தண்டித்தல் ஒழுக்கநெறிசேறற்கு. இது போலுமெனின், யாதோர்காரணமாகவேனு நடுநிலைமைசற்றுந்தவிறுதலுமெனத் தந்தையையுபமானித்தார். (௯௦)

௯௧ - கவி. அ - கை.

[இன்னுமவர்பட்சபாதரல்லரெனலை வற்புறுத்தவிக்கவியினு முபமானபூர்வமாகக்கூறுகின்றார்.]

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரநிகனல் புனன்மூன்
றுங், தனைய டைந்தவர் வறுமையுஞ் சீதமுந் தாகமுந் தவிர்த்தாறு,
மனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வா னகன்றவர்க் கருள்
செய் யா, வினைய குற்றங்க ளவற்குற்ற மாகுமென் றெண்ணிக்
யறிவா யே.

(இ - ள்.) மலைவிலங்கறவமைந்தனே கற்பகமரங்கனல்புனல்மூன்றும், எ-று. குடும்பவிலங்கைத் தரித்தெழிந்தஞானபுத்திரா ! கற்பகவிருட்சமும் அக்கினியும் சலமுமாகியவிவைமூன்றும்:—தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீத முந் தாகமுந்தவிர்த்தாற்போல், எ-று. தன்னையடைந்தவரெவரோவவரது, தாரித்திரியத்தையும் குளிரையும் தாகத்தையுநீக்கி யிரட்சிக்கும்:அனையவீசனு மடைந்தவர்க்கருள்செய்வா னகன்றவர்க்கருள்செய்யான், எ - று. அத்த கையதாகவீசனுந் தன்னையடைந்தவர்களுக்கனுக்கிரகிப்பன் அடையாதவர் களுக்கனுக்கிரகிக்கான்:—இனையகுற்றங் களவர்குற்றமாகுமென்றெண்ணி நீயறிவாயே, எ - று. இப்படிப்பட்டகுற்றங்க ளவர்குற்றங்களாகுமென்று நீ சிந்தித்துத்தெரிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

கற்பகமாதிமூன்றும் வறுமையாதிமூன்றும் நேர்நிரனிறை. இவ்வுவமை யேற்பதற் கையுஞ்செறிதுமின்றெனக்கொள்க. மூன்றுமென்பது; தொகை யொருமையாதலின் தனையடைந்தவொன்றொருமையிற்கூறினார். பாரபட்ச மில்லனெனக்குறிக்க அனையவீசனென்றார். இவ்வளவுதெரியாதாரவரிஷ்ட மென்பர். இவர்கள்குருத்தன மையமகலாமைக்கிடமாம். எங்ஙனமெனில், சீவர்களென்செய்வ ரவர்கள்மேற்பிழையேதோவென்பதையும், ஈசன்பார பட்சமுடையனென்பதையும், அல்லனென முரணின்றிக்கூறவகையின்மை யையும், அவனைவெறுத்துக்கொள்ளுதற் கிடமாமென்பதையும் வற்புறுத்து கின்றது. இனியங்ஙனமாகாமல் விதிவிலக்கியற்றினனெனில், இப்போதவரி ஷ்டமெனவந்ததற் கேதுவன்னையோ இனியுமவரிஷ்டப்படி நடத்துவனென் த் தானேபொருள்படுகின்றதே, ஆதலின்விதிவிலக்காலென்பயன். இனி விதிவிலக்காற்பயனுளதெனின், அப்போதெந்தசென்மத்திற்செய்த விதி விலக்காற்சிலரின்பமும் சிலர்துன்பமு மனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர், இதுவகையறுதபோ தலெங்ஙனம்வகையறும். இவையெல்லாஞ் சந்தேக விபரீதமறுதவேற்பாடாம், இதுநிற்க.

(க-று.) சற்கருமங்காரணமாகவின்பத்தையும் துற்கருமங்காரணமாகத் துன்பத்தையுந்தருபவனீசனென்பது. இஃதறுதிதொட்டெடைவழிக. அறு இயிற்சீவர்கள் கன்மம்புரிவானேனெனின், இப்போதுபுரிவானேன். இனிவ ரும்பயனுக்கெனின், இப்போதுவந்தபயனுக்கெப்போதுசெய்தது. அவரிஷ் டமெனின், கூறியதுகூறலாற் கூடாது. முன்பின்முரணுமுறுதுகூறவகையறி யாதா ரத்துவிதிமுன் னெனச்செய்வர், இவைநன்னற்க. (கக)

கூஉ - கவி. அ - கை.

[ஐயனே விடாதுயிர்களியற்றுமிருவினைக்கீடாக வின்பதுன்பங் களையீசன்தருவனெனி னிதற்குமுடிவுதானின்றேயெனின், உண்டெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஒன்று கேண்மக னேபுமான் முயற்சியா லுமைத்துமா னிடர்க் கீச, னன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல் லவர்பின்னே,

சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச் செனித்தமாயையைத் தள்ளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கள்போ நிச்சய மிது தானே.

(இ-ள்.) ஒன்றுகேண்மகனேபுமான்முயற்சியா லுமைத்துமானிடர்க்கீ சன், எ - று. அங்ஙனமாயின் ஞானபுத்திரா ! யான்கூறவேண்டுவதாறுதி மொழியொன்றுள ததனைக்கேளுதி. அதாவது ; புருடப்பிரயத்தனத்தினால ன்றி வேறொன்றாலாகாதெனமுன்னர்கூறிப் பின்னரீசன்மனிதர்களுக்கு:— நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழி நடந்துநல்லவர்பின்னேசென்று, எ - று. மிக்கவுபகாரஞ்செய்யு நிமித்தமாகவே யேற்படுத்திக்காட்டியவேதாகமநூல் கள்கூறும் விதிவழியேதவறாதுநடந்து சற்சனரைவிடாதவர்பின்சென்று:— துட்டவாதனைவிட்டுவிவேகராய்ச் செனித்தமாயையைத்தள்ளிநின்று,எ-று. துட்டசேட்டைகளையும் அதுகாரணமாகப்பற்றுந் துட்டவாதனைகளையு மொ ருங்கேயொழித்துவிட்டு விவேகபாத்திரராய் முன்னர்புத்திவிகற்பத்தாற் றமதிடத்திற்செனித்த பிராந்திரூபமானமாயையென்பதைத் தள்ளவேண்டி யவாறுதள்ளி மாறாஞ்செல்லுழிச்செல்லாதுநின்று:—ஞானத்தை யடைந்த வர்பவங்கள்போ நிச்சயமிதுதானே, எ-று. ஞானமிதனையதென வுணரவேண் டியவாறுணர்ந் ததனைத்தானாகவனுட்டித்தடைந்தவர்களெவர்களோ வவர் கள்பவத்துக்கேதுவானசஞ்சிதவினைகளனைத்து மொருங்கேயொழிந்துபோம் இதிலையமென்னை இன்றுதலானிதுவேநிச்சயமாம், எ-று.

விவேகியாயெனினுமமையும், ஆயினும்பலர்நிலைத்தராமைபற்றி விவே கராயென்றும். நடக்குதலும் செல்லுதலும் விடுதலும் விவேகராதலும் தள் ளுதலும் அடைதலும் புருடப்பிரயத்தனமின்றிக் கூடாமையின், புமான்முய ற்சியாலெனவும், ஏனையவுயிர்கட்கன்றெனற்கு மானிடர்க்கெனவும், ஏனைய வுயிரையொழித்தது; பெரும்பாலுந் தேவர்புண்ணியகன்மத்தராதலின் சுக த்துக்கீடாயபோகத்துக்கேயுரியர். மிருகாதியைவகைத்தோற்றவுயிர் பாபக ன்மத்தராதலின் துக்கத்துக்கீடாயபோகத்துக்கேயுரியராதலினென்க. மனி தர் மிசிரகன்மத்தராதலினிவ்விரண்டிற்கீடாய போகத்துக்கேயுரியராதலைப் பற்றியும், சுகதுக்கநிலையைக்கலந்தனுபவித்தலி னிவர்களந்நிலையைக்கணித் தொழிப்பரென்பதுபற்றியும், இவரொழித்தற்கியைந்தவராதலின் ஞானமெ ய்துவரென்பதுபற்றியுந் தெரிந்தவனீசனாதலி னீசனுரைத்ததெனவுங்கூறினார். முத்தியெய்தற்பாலரிவராதலி னிவர்கட்கே நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூலெ னத்தகும். பொதுப்படமானிடரெனினும், சாத்துவிககுணமிக்காரையென க்கொள்க. ஏனையகுணமானிடரை மத்திமவதமத்திற்கூட்டுக. நூல்வழிநடப் பதினால் விதிவிலக்குக்குக்கட்டுபடுதலும், நல்லவர்பின்னேசெல்லுதலா லவ ரதுநல்லொழுக்கம்படிதலும், ஞானத்தையடைதலால் நானன்னியமாகாது ஞானமாய்விளங்கலுமாம். இது கிருதகிருத்தியமாதலா லினிப்புண்ணியபாவ வினைக் கிடமின்றெனவுணர்க.

(க-து.) ஞாதுருகாரமேசங்கற்பநாசமெனவும், சங்கற்பநாசமேயிருவினை நாசமெனவும், இருவினைநாசமேபுண்ணியபாவநாசமெனவும், புண்ணியபாவ நாசமே சுகதுக்கநாசமெனவுங் குறிப்பிற் றெரிவித்தாரென்பது. இதுவென் வினைபுரிதற்கும், ஈசனிதற்கேவைத்துபலன்தருதற்கும், ஞாதுருகாரமுடிவாதலறி விறாமுடிவிடங்கூறலென்றுமுத்தி. பொதுவாகஞானத்தை யிங்கேசொல்லி வினியிதனையேசொல்லப்புகுதலால் நுதலிப்புகுதலென்னுமுத்தி. பவமகற் றத்தக்கஞானமெனவே, பொருளோப்பொருளாகக்கொள்ளுமெய்யுணர்வெ ன்பதாயிற்று. இதுபரிச்சின்னதோடமற்றது. (௬௨.)

௬௩ - கவி. அ - ளை.

[இந்தஞானமுதிக்குமாறெங்ஙனமென்றவினாவிற்கு விடை விசாரத்தாலெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இந்த ஞானந்தான் வருவதெப் படியெனி லிடைவிடா விசாரத் தால்
வந்த டைந்திடும் விசாரந்தா னேதெனின் மறுபிறஞ் சரீரத்தி
லிந்த நானெவன் சித்தெது சடமெது விரண்டுமொன் றுக்கூடும்
பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல் பகர்விசா ரமதா மே.

(இ-ள்.) இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படியெனி லிடைவிடாவிசாரத் தால்வந்தடைந்திடும், எ-து. இந்தஞானமுதிக்குமாறுயாது எனக்கனமெனவி னவில், கணகோறுமிடைவிடாது ஆவிசாரிக்கும்விசாரத்தினால்வந்துகிடைக் கும்:—விசாரந்தானேதெனின் மறுபிறஞ்சரீரத்தில், எ-து. ஆயின்விசார மென்பதுதான்யாதோவெனின், மனமுதலாக நின்றுள்ளதேகங்களிலிருக் கின்ற:—இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெதுவிரண்டுமொன்றுக்கூடும் பந்த மேதுவீடேதெனவுசாவுதல்பகர்விசாரமதாகும், எ-து. இந்தநானென்பவ னெவன் சித்தெதுசடமெதுவியாது இவ்விரண்டுமொன்றுகச்சம்பந் தித்த சம்பந்தம்யாது இனிச்சம்பந்தமுறுதற்குவிதியாது என்றேயாரா விசாரணைபண்ணிக்கொண்டிருத்தலே முன்னர்கூறியவிசாரமாவதென்றறி ந்துகொள்ளுதி, எ-று.

மறுபிறசரீரமென்றது; சூட்சுமகாரணமென்றாயிற்று. உசாவு தல்; சான்றோரிடத்தில் ஐயந்தவிர விசாரித்தலே.

(க-து.) ஞானம் விசாரத்தாலன்றியெய்தாதென்பது. இங்ஙனமாய விசாரமின்றியெய்த லரிதுபராஞானம். இங்ஙனம்விசாரித்தல் விடுதிவிசாரம். வினையவிசாரம் பரத்தவிசாரம். விசாரமென்றதிவாறேயென்றது பகர்விசார மதாமேயெனப் பாடமோதியதெற்றிற்கெனின், மோனைபகரம்போலவிஜய புபகரம்வராமையாலென்க. என்னை, "எழுவாயெழுத்தொன்றினதுமோனை விழுத்தொடை" யென்பதனாற்காண்க. விசாரமினையதெனவுணர்த்தியது. விசார

மதாகுமென்றது பகரொன்றாமையால், ஐயந்திரிபகற்றத் தக்கோனிடத் தென்றாயிற்று. (௬௩.)

௬௪ - கவி. அ - ளை.

[ஞானத்தைப்புண்ணியபரிபாகந்தராதாவென்ற வினாவிற்கு விடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

போன சன்மங்க டமிலனுட் டித்தநற் புண்ணிய பரிபா க
ஞான மாக்குமே விசாரமே னென்றிடி னுமுறைத் திடக்கே ளா
யான புண்ணிய மீசுரார்ப் பணஞ்செயி னசுசிபோஞ் சுசியா கு
மான தம்மினை விசாரித்து ஞானத்தை மருவுமென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) போனசென்மங்கடமிலனுட்டித்தநற் புண்ணியபரிபாகம், எ-து. முன்னனேகசென்மங்களில் யாமனுட்டித்தநல்லபுண்ணியபரிபாகமா னது:—ஞானமாக்குமேவிசாரமேனென்றிடினுமுறைத்திடக்கேளாய், எ-து. ஞானத்தையும்விளைவிக்குமேஇங்ஙனமிருக்க;விசாரணைபண்ணவதெற்கிற்கு விவர்த்தந்தானேயெனக்கேட்பையாயின், மெய்யே யதுபற்றியாமுரைக்க வேண்டுவதொன்றுளது அதனைக்கேளுதி:—ஆனபுண்ணியமீசுரார்ப்பணஞ்செ யினசுசிபோஞ்சுசியாகும், எ-து. அங்ஙனமாயபுண்ணியங்களை யீஸ்வரார்ப்பித் திசெய்தா லசுத்தநீங்கும் அசுத்தநீங்கவே சித்தசுத்தியுண்டாகும்:—மான தம்மினைவிசாரித்து ஞானத்தைமருவுமென்றறிவாயே, எ-து. சித்தசுத்தியு ண்டாயபின்னர் அங்ஙனமாயமனமானது தன்னையுள்ளவாறுவிசாரணைசெய் துண்மைஞானத்தைத்தானேகலந்தடையுமென்றுணர்தி, எ-று.

இச்செனனமுளதாதலின் பிராரத்தசங்கேதங்களுமுண்டு. இச்செனனத்தி லனுட்டிக்கும் புண்ணியர்களாங்காயுள தனைக்காண்கின்றோம். இதுபோ ல, முன்னருமுளதென்பதற்கையமென்னை. புண்ணியபரிபாகம்; புண்ணிய மேலீட்டாலாயபக்குவத்தை. புண்ணியபரிபாகம்; மேலாயபோகபாக்கியத் தைத்தருவதன்றிபு ஞானமுமாக்குமே யெனக்கொள்ளவேண்டுவதாதலாலிது வுமையுறுதாக்கது. விசாரத்தால்ஞானம்வருமென்ற முன்கவியிற்கூறி யிக்கவி யில்புண்ணியபரிபாக ஞானமாக்குமேயெனக்கூறில், அதுகூறிப்பொருளு மிதக்கர்த்தாவுமாகின்றதேயெனில், மெய்யே ஒருபிறப்பில் ஞானமாக்குமேயெ னவும் மற்றோர்பிறப்பில் ஞானமாகுமேயெனவுங் கூறுதற்கென்செய்வதும். பு ண்ணியபரிபாகஞானமாகுமேயெனப்பாடமே இது புண்ணியபரிபாகத்தால் ஞானமெய்தலாகுமேயென வைமதாசிரியருரைகூடனரதுவேபொருந்து மெனினுமங்ஙனமாக்குக. புண்ணியமீஸ்வரார்ப்பணஞ்செயினவே பாவ மன்றென்பதாயிற்று. பாவத்தையெனின், அசுசியாய்ச்சுசியாகாது. ஆயின் பாவமன்னிப்பென்றதெற்றிற்கு? இடைவிடாது பாவஞ்செய்தற்கு. அன்றே ம் மன்னிப்பெற்றிற்கு. தானேவிட்டுவிடாமே, தன்னைப்புனிதனெனப்பி றர்மெச்சற்கோ, பயனென்னை.

(க-ரு.) புண்ணியபரிபாகத்தால்மனஞ்சுத்தமாம், அந்தச்சுத்தத்தால் விசாரணைக்கிடமாம், அந்தவிசாரணையால்ஞானம்வரும், அந்தஞானத்தால் முத்திகைகூடும், இங்ஙனமிருக்கப் புண்ணியபரிபாகம்ஞானமாகுமென்னலாங் கூறலாமோ? இதுமுறையன்றென்பது. புண்ணியம்-சற்கருமம். அது, நிஷ்காமமொத்துப்புரிதல். இங்ஙனம்புரிதலைவிட்டுச்செய்தல், புண்ணியப்போலி. இதனையாவர்மாட்டுங்காணலாம். (௬௪)

௬௫ - கவி. அ - கை.

[கருமம் விசாரம் என்பவற்றுள், விசாரம் கருமத்தைப்போல வெல்லாந்தரவலியதா அல்லவே கருமம் ஞானத்தையுந் தாராதாவென்றவினாவை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பத்தி யும்வயி ராக்கிய மும்பர லோகமு மணிமா தி
சித்தி யுந்தவ நிட்டையும் யோகமுந் தியானமுஞ் சாரூ ப
முத்தி யுந்தரும் விசித்திர கருமங்கள் மோகமாத் திரந்தள் ளும்
புத்தி யுந்தர லருமையோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர்த் தி.

(இ-ள்.) பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணிமாதி சித்தியுந்தவநிட்டையும், எ - து. ஈசுரபத்தியையும் விராகத்தையும் சுவர்க்காதிலோகங்களையும் அணிமாமுதலியவஷ்டமாசித்திகளையும் காமியத்தவத்தையும் நிஷ்காமியத்தவமாகியநிட்டையையும்:—யோகமுந்தியானமுஞ் சாரூபமுத்தியுந்தரும்விசித்திரகருமங்கள், எ-து. இருவகையோகங்களையும் மூர்த்தியாதியதியானங்களையும் சாரூபமுத்தியையுந் தரத்தக்கவிநோதகருமங்கள்:—மோகமாத்திரந்தள்ளும் புத்தியுந்தரலருமையோ விசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி, எ-து. கருமசொரூபியாகிய குருமூர்த்தியே! அஞ்ஞானத்தைமாத்திரந்தள்ளத்தக்க ஞானத்தையுந் தருதலவற்றிற்கருமையா? அல்லவே, விசாரமெதற்கு. இதென்னவியப்பு, எ-று.

(க-ரு.) பத்தியாதிமுத்தியீறவாக்கிடந்த வொன்பதுபேற்றையுந் தரவலியுள்ளகருமத்துக்கு ஞானத்தைத்தருதற்கு வலிமையில்லை, யிதென்னவியப்பென்பது. விசித்திரகருமங்களெனப்பன்மையாக்கியது; விநோதவித்தைகளவின்மையினைத் தோற்றியெனக. மோகந்தள்ளும்புத்தியென்றது மாத்திரமெனமிகைபடக்கூறியது, வலியற்றதெனக்காட்டற்கு. இவ்வொன்பதையுந்தரவலியுள்ளகருமம் புத்தியுந்தருமேயெனப்பொருள்படலின், புத்தியுமென்பதிலும்மை யிறந்ததுதழுவியது. ஏனையவொன்பதுவகையும்மை யெண்ணும்மை. விசாரம்வேறுயாதெனத்தெரிவித்துங் கன்மவழுத்தம்விடலில்லையே வேனையவொங்ஙனம்விடுவார். சென்மம்பலவேண்டும். விசாரமில்லைவிடத்து முற்றத்துறந்து மென்பயனென்பதை யிவனறியான்போலும். அறியினு மாசான்மொழியாலறிந்தபின் வினவியதாகலாம். ஆதலினிந்தவினா. இது பரிட்சிப்பதன்றேவெனின், இச்சீடனறியினுமின்னும்விடையாதனதோவென்று

மையத்தாற்கேட்டதாகக் கொள்ளலாகாதா? ஆதலின் பரிட்சிப்பதற்கன்றெனக. இங்ஙனமாகவரும்வினாவனைத்தும் அறிந்துமறியாவினா. (௬௫)

௬௬ - கவி. அ - கை.

[இதுவிசாரத்தாலன்றிக் கருமத்தாலாகுமாவென யுத்தியா லுபமானபூர்வமாக விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வேட மாறிய பேர்களை யறியவே வேண்டினன் மகனே கேள்
கூட மாமவர் சுபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாய்ந் தறியா ம
லோடி யுங்குதித் துந்தலை கீழ்நின்று முயர்ந்தகம் பத்தே றி
யாடி யும்பல கன்மங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரியா தே.

(இ-ள்.)வேடமாறியபேர்களையறியவேவேண்டினன்மகனேகேள், எ-து. சற்றுமொழியின்றி வேடத்தால்மாறியபேர்களை யினையரென்றறியவேண்டுதற்கே யெண்ணங்கொண்டு கண்டுபிடிக்கவிருப்பங்கொள்ளில் யாமோர்தந்திரங்கூறுதும்ஞானபுத்திரா! அதனைக்கேளுதி:— கூடமாமவர்சுபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாய்ந்தறியாமல், எ - து. இரகசியமாயுள்ளவவர்கள் சுபாவங்களையும் ஒழுக்கங்களையும் குறிகளையும் ஆராய்ந்துணர்வதைவிட்டு:— ஓடியுங் குதித்தும், எ-து. நாளொன்றுக்கேழுநூறோடியும் மருள்கொண்டார் போலாவேசம்வந்துகுதித்தும்:—தலைகீழ்நின்று முயர்ந்தகம்பத்தேறி யாடியும் பலகன்மங்கள்செய்யினு மவருண்மைதெரியாதே, எ - து. தலைகீழதாக நின்றுதவஞ்செய்தும் மிகவுமுயர்ந்தகம்பத்தின்மேலேறிக்கூத்தாடியும் இன்னுமிவைபோன்றபலவிநோதகன்மங்கள்செய்தாலும் அவ்வேடதாரிகளினை தார்த்தவடிவ மெங்ஙனந்தெரியும் தெரியமாட்டாதே, எ - று.

கூடம் மறைவு. தேசவுளவுகாண அரசனாலேவப்பட்டோனதுமாறுவேடந்தரித்தவனையினையனெனக்காணப்புகுந்தமற்றொருவனவனோடொத்தடியுறவாடிநின்றுபழகி லவனுண்மை வடிவங்கண்டுபிடிக்கலாம். இங்ஙனஞ் செய்தலைவிட்டு, அவனுண்மைவடிவங் காணவேண்டிப் பலகாதமோடுதலும் குதித்தலும் தலைகீழதாநிற்றலுமாகிய விவைபோன்ற பலகோரணைகடிப்புகள்செய்யினுங்காணுமா காணுதேயிதுபோலக் கைலாசமுதலியதேசவுளவுகாண வஞ்ஞானென்னுமரசனாலேவப்பட்டோனவனை மூலகைத்தோற்றவேடத்தால் மூடப்பட்டெங்கோமுங்கரந்துள்ளான் அவனைஇமாறுவேடந்தள்ளி யவனையினையனெனக்காணப்புகுந்தவிவேகப்போலியென்போனொருவன் பகிர்முகமாகாதாங்காங்குசெந்தைமறந்து தனுதனித்தவனோடு பலகாணிர்விகற்பத்தாற்பழகி லவனுண்மைவடிவங்கண்டுபிடிக்கலாம். இங்ஙனமாயவதிருக்குமவாராய்தலைவிட்டு இவனுண்மைவடிவங்காணவேண்டிச் சந்நியாசம்பூண்டுமீண்டுஞ்செல்லாது நாளொன்றுக்கேழுநூ சுற்றவிரைவாகவோடியும் பரவசமாகிக்குதித்தும் தலைகீழதாநின்றரியதவம்புரிந்தும் ஊசிமுனைபோன்ற உயர்ந்தகம்பத்தேறியாடியும், இன்னுமிவைபோன்ற அரியபற்பல சற்கருமஞ்செய்தும்பயனென்னை, இன்றுதலாலாராய்தலேதகுதி.

ஆராய்தலானெளிப்படுத்தும், சற்கருமங்கள் மனதைப் புனிதமாக்கும்; இஃதனைச்செய்யாது, அஃதிதைச்செய்யாது. கருமம்புரிவோர்க்காராய்தல் தோடம். ஆராய்தல்செய்வோர்க்குக்கருமந்தோடம். இருமுறையாதலால் வழுவன்று. ஆராய்தல்செய்வோர்பிறர்க்குபகாரமாகக் கன்மம்புரியினும் புரிவர். கன்மம்புரிவோர்புகழ்வேண்டி யாராய்தல்செய்யினுஞ்செய்வர். உபகாரமும் புகழுந் தன்னைவிளக்கநன்று. ஒடியும் குதித்தும் தலைகீழ்நின்றும் கம்பந்தேறியும் ஆடியும் பலகருமங்கள்செய்து மலருண்மைதெரியாதெனமுடிக்க. செய்துமென்றதைச்செய்திலுமென்றது காலமயக்கம். ஐந்துவினையுமிறந்தகாலமாயிருக்க வொருவினையெதிர்காலமாதலைப்பற்றியெனக.

(க - ரு.) ஞானோதயத்துக்குவிசாரமேநல்லதென்பது. இதனினுந்திரம் வேறில்லையென்பதகருத்தாபத்தி. (௬௬)

௬௭ - கவி. அ - கை.

[விசாரமின்றியக்ஞானமெய்தலுந் தன்னைத்தானறிதலுங்கூடாதென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இன்ன வாறந்தப் பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத் தால்வே தஞ், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமன்றிக் கருதிறால் படித்தா லு, மன்னு தானங்க டவங்கண்மந் திரங்களா சாரங்கள் யாகங் க, ளென்ன செய்யினுந் தன்னைத்தா னறிகின்ற நிலைகளா ல் வாரா தே.

(இ - ள்.) இன்னவாறந்தப்பிரமத்தை யறிவிக்குமிலக்கணத்தால்வேதஞ்சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றி, எ - று. இவ்வண்ணமேயந்தப்பிரமசொருபத்தை யறிவிக்கத்தக்கவிலக்கணத்தினால் வேதஞ்சொல்லிய ஞானமும் விசாரத்தால்வந்தெய்துவதன்றி:—கருதிநூல்படித்தாலும் அன்னதானங்கடவங்கள் மந்திரங்களாசாரங்கள் யாகங்களென்னசெய்யினும், எ - று. அன்னதானங்களையும் தவங்களையும் மந்திரங்களையும் ஆசாரங்களையும் யாகங்களையும் இன்னமாகவென்னக்கிரியைகள் செய்யினும்:— தன்னைத்தானறிகின்றநிலைகளால்வாராதே, எ - று. இக்கிரியைகளால் தன்னைத்தானறியவருமோ வாராதே, எ-று.

விசாரத்தினாலன்றிக் கருமத்தினால் ஞானத்தையடையக்கூடாது. கருமத்தினால்ஞானமெய்துமேனி னிங்ஙனமெய்தினோரெங்ஙனுங்கண்டிலமே, அநுபவமுண்டானோலேதுப்பயம்.

(க - து.) கருமம்சித்தசுத்திமாத்திரத்தக்காரவலியுள்ளது, ஞானத்தையுந்தரவலியுள்ளதாயின் சிலவாறுகெனைற்றிற்கெம்பது. இதனுலொன்றுமற்றொன்றுலாயபயனைத் தராதென்பதுபெற்றும். பெறவே விசாரமேஞானத்துக்குத்தக்கதென்பதாயிற்று. ஆகவே முயற்சிதரகம்பீயமிலையதெனக்கண்டாம். (௬௭)

௬௮ - கவி. அ - கை.

[கருமமேதக்கதெனவதற்கிசைந்த வுபமானபூர்வமாக வுபமேயம் தன்னைக்கன்கூறுவதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

துளங்கு தர்ப்பண மழுக்கறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற் போ மன் றி, விளங்கு புத்திபா லுலகிலார் துலக்கினூர் விமலதே சிகமூர் த் தி, களங்க மாருமஞ் ஞானமு மப்படி கருமத்தாற் கழுவாம, லுள ங்கு றித்தஞா னத்தினு லெப்படி யொழியுமீ தருள்வீ ரே.

(இ-ள்.) துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற்போமன்றி, எ - று. பிரகாசிக்கின்றசெப்புக்கண்ணாடியைக் களிம்பறக்கையினால் துலக்கினாற் போகுமேயல்லாமல்:—விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினார் விமலதேசிகமூர்த்தி, எ - று. நின்மலமானகுருமூர்த்தியே! துலக்கமாயுள்ள புத்தியினால் துலக்கினவர்களெவர்கள், (அதுபோல):—களங்கமாருமஞ்ஞானமு மப்படிகருமத்தாற்கழுவாமல், எ - று. அசுத்தமாயுள்ளவஞ்ஞானத்தையு மவ்வண்ணம் புண்ணியகருமத்தினாற்சுத்தஞ்செய்யாமல்:—உளங்குறித்தஞானத்தினு லெப்படி யொழியுமீதருள்வீரே, எ-று. உள்ளத்தின்கண்ணினையதெனக்குறித்துக்கொண்ட ஞானத்தினாலெங்ஙனமொழியு மீதென்னைகொலோ விதனையறிந்திலனிதுவிளங்கத்தெரிந்தருளும், எ-று.

கையாலதுலக்கினாலன்றிக் களிம்புநீங்கிச்செம்புக்கண்ணாடிவிளக்கமாகாது, (அதுபோல). திரிகரணமுமொத்துச்செய்யும் புண்ணியகருமமேலீட்டாலன்றி யஞ்ஞானநீங்கிஞானம்விளங்காது. இங்ஙனமிருக்க, மனதினிச்சயித்துக்கொண்ட நிச்சயஞானத்தினா லஞ்ஞானமெங்ஙனநீங்கும். ஞானமெங்ஙனங்கைகூடுமென்றானென்க.

(க-து.) அஞ்ஞானவொழிவுக்குப் புண்ணியகருமமேநல்லதாகத் தோன்றுகின்றதேயென்றானென்பது. செம்புக்கண்ணாடி, பளிங்குக்கண்ணாடியென்றிருபாலது. முன்னர்பெரும்பாலும் பளிங்குக்கண்ணாடிவழங்குதலின்மையு மிப்போது செம்புக்கண்ணாடிவழங்குதலின்மையுமாம். ஆயினுமிந்நூலாசிரியர்காலத் திவ்விருவகையாடியும் வழங்கியதாகக்காண்கின்றது. இவன்செம்புக்கண்ணாடிபூர்வமாகச் சித்தாந்தப்படுத்தலும், அவர் பளிங்குக்கண்ணாடி பூர்வமாகச் சித்தாந்தப்படுத்தலுமாயிருத்தலினென்க. ஆயினுமிவன்கருமமேமுக்கியமென்பன், அவர்விசாரமே முக்கியமென்பர். இதுபற்றியினிவருங்கவிகளாற்காணலாம். (௬௮)

௬௯ - கவி. அ - கை.

[விசாரமேதக்கதெனக்குறிப்பிக்க வதற்கெனயந்தருஷ்டாந்தபூர்வமாக வாசிரியரதனைமறுப்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தர்ப்ப ணத்தினிற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலின் மைந் தா, கற்ப ளிங்கினிற் கருநிறஞ் சகசமாக் கறுத்ததன் றுரோ பந், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினற் சாதனத் தொ ழில்வேண் டும், கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கறுப்பெனக் கண்டிட மனம்போ தும்.

(இ-ள்.) தர்ப்பணத்தினிற் களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலின்மைந்தா, எ - து. ஞானபுத்திரா! செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ளகளிம்பான தற்குரியவுண்மையழுக்காம், அன்றியுஞ்சுபாவமாம், ஆதலால்:— (இதுபோல) கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகசமாக் கறுத்ததன்றுரோபம், எ - து. படிகக்கல்லிற்றோற்றுகின்றகருநிறமானது சுபாவமாக்கறுத்ததுமன்று, உண்மையுமன்று தோற்றன்மாத்திரப்பொருளாம்:— தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினற் சாதனத்தொழில்வேண்டும், எ - து. செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ளகளிம்பகலவேண்டில் காமுதலியகருவிகளாற்றுடைக்குஞ் சாதனத்தொழிலவசியம்வேண்டும்:—கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பெனக் கண்டிடமனம்போதும், எ-து. படிகக்கல்லிற்றோற்றுகின்றகருநிறமானது தோற்றன்மாத்திரப்பொருளெனவறிதற்குச்சாதனத்தொழில்வேண்டுவதின்று மனமேபோதும், எ-து.

செம்புக்கண்ணாடியழுக்குவாஸ்தவம் சுபாவம். படிகக்கல்கருநிறவழுக் குண்மையுமன்று சுபாவமுமன்று. அதனைப்போக்கச்சாதனத்தொழில் வேண்டும், இதனைப்போக்கவறிதலேபோதும். அசுத்தமுமஞ்ஞானமுமொன்றென்கை யவன்கொள்கை. வேறென்கையிவர்கொள்கை. அவனிவ்விரண்டுநசித்தற்குக் கருமமேபோதுமென்கை. இவரசுத்தநசித்தற்குக் கருமமும், அஞ்ஞானநசித்தற்கு விசாரமும்போதுமென்கை. புண்ணியகன்மங்களிலும் பாவகன்மங்களிலுமெய்ப்பெழலசுத்தநீக்கம். பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுகோடலிலெய்ப்பெழ லஞ்ஞானநீக்கம். களிம்பைப்போக்கப்போக்க, மீண்டுமீண்டெய்தல் செம்புக்கண்ணாடிக்கியல்பு. நீலநிறத்தையிதுதோற்றன் மாத்திரமெனக் காணக்காண விடாதுமெய்போலத்தோற்றுதல் படிகக்கல்லுக்கியல்பு. அதனைப்போக்கற்குக்கருமம்பலதரமும், இதனைப்போக்கற்குவிசாரமொருதரமும் வேண்டுமென்க. இதுபோல, மனத்தைச் சுத்தமாக்கச்சுத்தமாக்க மீண்டுமீண்டசுத்தமாதல்மனதுக்கியல்பு. அறிவை விளக்கி யதிற்சகசிவபரத்தை யிதுதோற்றன்மாத்திரமெனக் காணக்காண விடாதுமெய்போலத்தோற்றுதலறிவுக்கியல்பு. அசுத்தம்போக்கற்குப் புண்ணியகருமம்பலகாலமும், பிராந்திபோக்கற்குத்தத்துவவிசார மொருதரமும்வேண்டுமென்க. அநுபவத்தாலன்றியிவைவிளங்காவாம். (௬௯)

௭௦ - கவி. அ - கை.

[உபமேயபூர்வமாகவதனை யிக்கவியிலாசிரியர்கூறுகின்றார்.]

இங்கு மப்படிச் சச்சிதா னந்தத்தி லிடர்சடம் பொய்மூன் றுந், தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன் றே, பங்க மாகுமஞ் ஞானத்தைக் கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக் குந் துங்க ஞானமே கருமவஞ் ஞானத்தைச் சுடுகின்ற நெருப் பாமே.

(இ-ள்.) இங்குமப்படி சச்சிதானந்தத்தி லிடர்சடம்பொய்மூன்றும், எ-து. உபமேயத்திலு முபமானத்திற்சொலியபடி சத்து, சித்து, ஆனந்தமென்னுமூன்றிலுள்ள பொய்யாகியவசத்தும், சடமாகியமூடமும், இன்பம்போற்காணுந் துன்பமுமாகியவிம்மூன்றும்:— தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவமன்றே, எ-து. காற்றிற்சலனம்போற் பிரமத்திற்றங்கிய மாயையினாலாய கற்பனாவடிவமேயல்லாமல் சுபாவமுமன்று, எதார்த்தமுமன்று:— பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக் கருமங்கள்பகைசெயாதுறவாக்கும், எ-து. அசுத்தமாகின்றுள்ளவஞ்ஞானத்தைப் புண்ணியகருமங்கள்கெடுக்காமலதனைவிர்த்தியாக்கும்:—துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச் சுடுகின்ற நெருப்பாமே, எ-து. எல்லாநிலையினுமேலாயபரஞானமே, கருமமேதனக்கு வடிவாநின்றுள்ள வறியாமையைத்தகிக்கத்தக்கவக்கினியாம், எ - று.

சச்சிதானந்தத்தி லுற்றசடதுக்கமெனவே, சத்தேயசத்தும், சித்தேசடமும், ஆனந்தமேதுக்கமுமென்றாயிற்று. சச்சிதானந்தம் பிரமத்தின்சுயமெனவும், சகசமெனவும், வாஸ்தவமெனவுந்தோன்ற, இடர்சடம்பொய்மூன்றுந் தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவமன்றென்றார். சச்சிதானந்தத்திலிடர் சடம்பொய்யெனல், எதிர்நிரனிறைப்பொருள் கோள். உதாரணம்; களிறுங்கந்தும்போல, நளிகடற்கூம்புங்கலனுந்தோன்றும், தோன்றன் மறந்தோர்துறைகெழுநாட்டே. இதுபெயர்ச்சொற்களும்பெயர்ப்பயனிலைகளுமாகின்றவெதிர்நிரனிறை. அறிவு முதற்காரணங்கருதாதுசத்தெனவறியச் சகஞ் சத்தாக்காணும். சுயம்புயாதெனவறியப்புகச் சகமசத்தாக்காணும். காரணங்கருதாமைமூடம், கருதுதல்தெளிவு. இம்மூடத்தாலன்றே சகஞ்சுகமெனக்காண்டல். மூடங்காரணமாகவெழல்சுகமாகுமா, ஆகாதேல் துக்கமே சுகமாகக்காண்டலெனவுணர்க, சுகமெனின், மூடமன்றிக்காட்டவேண்டும். இன்றேல், துக்கமாம். சகத்தைச்சத்தாவறிதலுஞ் சுகமாச்சுகித்தலு மறிவையன்றியின்மையாலும்; பிராதிபாசிகசத்தையன்றிச்சகத்தும், அறிவையன்றிப்பிராதிபாசிகசத்தும், இன்றாதலாலறிவேசத்து, செகமசத்து. மூடமன்றிச் செகத்தன்மையும், அறிவையன்றிமூடமுமின்றாதலால், அறிவேசித்து, செகம்மூடம். செகந்தனதுபிரதிபலனமெனக் கிராணமையா லெழுஞ்சுகமாதலி னிச்சுகமறியாமையின்பாலது. அறிவேயு

றியாமையாதலின், அறிவே சுகம், செகம் துக்க[ம்] எனப்படுவதினாலும்
அறியாமையன்றிச் சகமாதிமூன்றுமின்மையாலும், இம்மூன்றும்மாயாகா
ரியமெனப்படலா லறியாமையே மாயையெனப்படுதலினாலும்; அறிவே
பிரமமெனவும், அறியாமையேமாயையெனவும், அறிவுக்குச்சச்சிதானந்த
மெனவும், அறியாமைக்கநிர்தசடதுக்கமெனவும், அறிவையன்றி யறியா
மையின்மையின் சச்சிதானந்தமே யநிர்தசடதுக்கமெனவுங்கொள்ளக்கிடந்
ததென்னவறிக. அறிவானே யறியாதது புண்ணியகன்மம், ஆதலின் பங்கமாகுமெ
ஞ்ஞானத்தைக் கருமங்கள் பகைசெயா தூறவாக்குமெனவும், சச்சிதானந்த
விலக்கணமிணையவெனக்கல் லொருமையாக்கியதெளிவே மறியாமையை
கெடுக்குமாதலின், தூங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச் சுடுகின்றநெருப்
பாமேயெனவுங் கூறியதை மறப்பதற் கெக்காலத்துமென்னவலியுளது. இன்
றுதலா விவ்வுவமேயம்பொருந்துமெனவறிக. விசாரஞானத்தாலெய்துவது
விருத்திஞானமாதலி னிதனைநெருப்பென்றதெனக்கொள்க.

(க-ரு.) ஞானத்துக்கஞ்ஞானமபேதமாதலின் விசாரஞானத்தாலன்றிக்
கருமத்தாலஞ்ஞானங்கெடாதென்பது. இதுபெறுமெனமாட்டலால் மாட்டெ
றிந்தொழுகலென்னுமுத்தி. அஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்தற்பாலது கருமமன்று
விசாரஞானமென்றலின், இன்னதல்லதிதுவென மொழிதலென்னுமுத்தி.
சச்சிதானந்தமறியார், சகசிவபரமனுமேநித்தியமென்பர். அறிந்தார்க்கயலேது.
ஒன்றுமற்றொன்றுந்தோன்றலேயேழாம்வேற்றுமையாக்கல், வேற்றுமைமயக்
கம். இங்ஙனமருவிவழங்கலாற் மரூஉ. (௭௰)

௭௧ - கவி. அ - ளை.

[அறிவறியாமை நினைப்புமறப்பெனக்காட்டித் தன்மறதியைக்
கெடுப்பதுதன்னினைவின்றலன்றி யயலாலன்றென
விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மனைக்குள் வைத்தபண் டங்களை மறந்தவன் வருடநூ றழுதா லு
நினைந்து ணர்ந்தபின் கிட்டுமப் படியிந்த நிருமல வான்மா வு
மகர்த்த மானதன் மறதியைக் கெடுக்குந்தன் னறிவினாற் காணு மற்
கனத்த கன்மங்க ளாறுகஞ் செய்யினுங் காணுமோ காணா தே.

(இ-ள்.) மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடநூறழுதாலு
நினைந்துணர்ந்தபின்கிட்டும், (ப-ரை.) ஒருவனோர்வீட்டினுள்வைத்த பொருள்
களைமறந்துவிட்டான்; அங்ஙனமறந்தவன் காணேனேயென்று வருடநூறழு
தாலுங்காணுமா. இவனுக்கேநினைப்புவந் தின்னவிடத்திலிவைத்தோமல்லவா
வென்றுணர்ந்தபின்னரவ்வேறுவைகிட்டும், அல்லாமற்கிட்டுமோ கிட்டாவே
:—அப்படி யிந்த நிருமலவான்மாவு மகர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுக்குந்
தன்னறிவினாற்காணுமல், எ-று. அங்ஙனமிந்தநின்மலரூபமானவான்மபுருட

னும் அகர்த்தரூபமான தன்மறதியைக்கெடுப்பது தன்னினைவேயாதலால்,
அதனையுமறியாது அகற்றில் தன்னையுங்காணுமல்:—கனத்தகன்மங்களாறுகஞ்
செய்யினுங்காணுமோ காணாதே, எ-று. மேலானயாகாதிகிருத்தியங்களாறு
கஞ்செய்தாலுந் தன்னுண்மைவடிவம்விளங்குமா விளங்காதே, எ-று.

செகசீவபரஞ்சுயம்பெனல், விகாரத்தை, அல்லவெனில், சோதனையி
லொவ்வொன்றும் விகாரமெனமுடியாது காரணகாரியரூபமாக் காட்ட
லாம். கூடாதெனின், இவை மூன்றுமகர்த்தரூபமென்னலாமா, அகர்த்தரூபமெ
ன்னலாமா? அர்த்தரூபமெனின், ஒவ்வொன்றிற்குஞ் சுயம்பிஃதெனக்காட்ட
வேண்டும். கூடாதேல், அகர்த்தரூபமொன்பதற்குச் சற்றுமையமின்று. ஆத
லின், சகமாதிமூன்று மகர்த்தரூபமெனத்தகும். இவை தன்னைமறந்தவிடத்
தில் தோற்றுபவாதலினாலும், மறதிநீக்கத்தின்றுதலினாலும், மறதியேயிவை
மூன்றுமென்றால்-வழுவென்னை, இன்றுதலா லகர்த்தமானமறதியெனவும்,
நினைப்புமறப்புரகிதமானவான்மா தன்னைமறந்ததுபோலவுந் தன்னைநினைத்
துக்கொண்டதுபோலவுந்தோற்றலின், தன்மறதியெனவும், தன்னறிவென
வும், அவஸ்தாவயப்படாம லவற்றைச் சாட்சியாகின்றுணர்த்தல், ஆன்மா.
அவஸ்தைகடோறு மந்தந்தவுபாதியைப்பட் டின்பதுன்பநுகர்தலாகக்காண்
டல், சீவன். ஆதலினின்மலவான்மாவெனவும், தன்னைத்தானெட்டெக்காலத்து
ந்தான்செய்மைத்தாயினு மயலையுணர்ந்து தானனித்தாநிற்றலி னகத்துச்சு
ட்டாலிந்தவான்மாவெனவும், தன்னைமறந்தது தன்றாலன்றியயலாலன்று,
இங்ஙனமிருக்கத் தன்னையறிவதுந் தன்றாலன்றியயலாலாகுமா? ஆகுமெ
னின், தன்னைமறந்ததுமயலாலென்பும். திரோபவசத்தியால்மறப்பும், அநுக்
கிரகசத்தியால்விடுதியுமெனின், இவ்விருவகைசத்தியுமார்பாலது? மயேஸ்
வரன், சதாசிவன்பாலதெனின், ஆன்மாவுக்கென்னசுதந்தரம். ஈனனெ
னின், இங்ஙனமாட்டுவிப்பானேன்? வினைக்கீடாயெனின், திரிபதார்த்தமு
மநாதியாயிருக்க வுயிர்க்குவினைவருவானேன்? சுபாவமெனின், இவையிவி
வர்கள்முயற்சியானீங்குமா, கூடுமா? இதுவுஞ்சுபாவமெனின், நாஸ்திகனிலு
மிஃதென்சிறப்பு, இன்றுதலாவிது மறுக்கற்பாற்று. தன்னைத்தான் விசாரித்
தறியன்றித் தன்னைத்தான்காணக்கூடாதென்பார், ஆன்மாவுந் தன்மறதி
யைக்கெடுத்துத் தன்னறிவினாற்காணுமல் கனத்தகன்மங்களாறுகஞ்செய்
யினுங் காணுமோ காணாதேயெனவுங்கூறினார். ஆன்மாகன்மம்புரிதற்பா
லது அல்லனும்புரிதற்பாலதோவெனின், இம்மையிலொருவன்றீங்கேபுரியில்
துன்பத்தையும், அவனேயதைவிடின்பத்தையு மனுபவிப்பதுபிரத்தியட்
சமன்றோ, இவ்வினைகட்குப்பயன்றர மற்றொருவன்வேண்டுமோ, அவ்வவ்
வினையே யவ்வவற்றின் பலனுகின்றதியல்பாயிருக்க, இங்ஙனங்கேட்பது
வினவன்று, வினவழு. இம்மையிலேனுமறுமையிலேனு மவனவன்வினையே
யதற்குரியபயனைத்தந்தேவிடும். இதுபற்றித் "தான்றுமுன்செய்தவினை
தாமேயனுபவிப்பரென்றார்சான்றோர்" தீவினைவிடிலதன்பயனும், நல்வினை

விடலதன்பயனும், இவ்விரண்டுமொருங்கேவிட ல[ாகாதெனின் தா]னபயனுந்தானேயகலும், இதற்கொருவனெற்றிற்கு. இங்கேயொருவன்[வே]ண்டியதாகக்கூறியது, அவனைவேண்டிப் பூசித்தற்கென்க. ஏனெனில், ப[ர]பத்திவரவேண்டுவது பற்றியாதலினாலும், இன்பமுந்துன்பமுமவன்தருவ[தா]க ஐதீகமிருத்தலினாலும், அவனன்றியோரணுவுமசையாதெனும்பழைய [வா]ப்தமொழியிருப்பதினாலும், அவன்தரிலார்தடுப்பவரொன்றிருத்தலினாலுமென்க. அங்ஙனமெவர் வேண்டினு மவரவர்வினைக்களவாகவன்றித் தன்னிட்டப்படிதரான், தரின், பாரபட்சன். இதுநிற்க. தன்னைத்தவிரவெங்கேயன்னியமின்றே வதுபரஞானம், ஈசனேனுமுளனேலஃதபரஞானம். பரஞானத்திலேற்போனிடுவோனெங்கே. தன்னைமறந்ததுந்தன்னாலே, தன்னையறிவதுந்தன்னாலே, யாதலின் தன்மறதியைத்தவிர்கவென்பதாயிற்று.

(க - து.) ப்ரக்ஞைக்யலாகத்தேர்ந்துஞ் சகமாதிமூன்றுமனர்த்தரூபமாகலா லவைதன்மறதியெனத்துணிகவென்பது. தன்மறதியேதனக்கயலெனல்லின்னம். தனக்கயல்தோன்றுமளவுந்தான்விளங்காது. தன்னையுன்னிடில் தான்விளங்குமென்க. (எக)

எஉ - கவி. அ - கை.

[சுகந்தருவதுஞானமெனவும், கன்மமெனவும் வேதங்கூறுகின்ற
தேயிதில்யாதுதுணிவு, கூறவெதற்றிற்கென மாணாக்
கன்வினாவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நன்மை யாங்குரு வேசுகந் தருவது ஞானமே யெனும்வேதந்
தன்ம பாவமிச் சிரங்களாற் றேவர்க ளுருவிலங் குகன்மாந்தர்
சென்ம மாருவ சாதியா சாரமே செய்தவஞ் சுகமென்று
கன்ம காண்டத்தில் விதிப்பதென் விதித்துள காரண முரையீரே.

(இ - ள்.) நன்மையாங்குருவே சுகந்தருவது ஞானமேயெனும்வேதம், எ-து. நன்மையேவடிவாயுள்ளசற்குருவே! ஞானகாண்டத்தில், சுகத்தைத் தருவதுஞானமேயென்று விதித்தவேதமானது:— தன்மபாவமிச்சிரங்களாற் றேவர்கடருவிலங்குகன் மாந்தர்சென்மமாருவ, எ-து. புண்ணியகன்மம், பாவகன்மம், மிசிரகன்மமெனுமூன்றும். இம்மூன்றுகன்மங்களில்; புண்ணியகன்மத்தால்மேலாயதேவசென்மமும், பாவகன்மத்தால் கீழாயவிருட்சம் விலங்குபறவைமுதலியசென்மமும், மிசிரகன்மத்தால்நடுவாயமனிதசென்மமுமாம்:— (இவற்றிற்கேதுவாய) சாதியாசாரமேசெய்தவஞ்சுகமென்று கன்மகாண்டத்தில்விதிப்பதென் விதித்துளகாரணமுரையீரோ, எ-து. வருணாசிரமத்துக்குரிய விதிவிலக்கிலாதொழுகுமொழுக்கமே செய்கின்றதவமாம். இங்ஙனமாயதவமே சுகத்தைத்தருமென்று கன்மகாண்டத்தில் விதித்ததெற்றிற்கு, அங்ஙனம்விதித்ததற்குக் காரணம்யாது தெரிகின்றிலனிதனைத்தேவரீர்தெரித்தருளவேண்டும், எ-து,

(க-து.) வேதம்ஞானகாண்டத்தில் ஞானமேசுகந்தரற்பாலதெனக்கூறிக், கன்மகாண்டத்தில் வருணாசிரமவொழுக்கமேசுகந்தருமெனக்கூறுவானேனென மாணாக்கன்வினாவினனென்பது. ஞானமேயென்றதினால் செய்தவமேயென்றும். ஆசாரத்தையன்[றித்] தவம்வேறன்றெனற்கு, ஆசாரமே செய்தவமென்றார். சாதிகூறியதுபற்றி யாசிரமம்வருவித்தாம். புண்ணியகன்மமுதலியமூன்றினாலாய பிறவிபேதங்களைப்பற்றி விரிவாகமுன்னரே கூறியிருக்கின்றன மதனாற்காணலாம். (எஉ)

எங - கவி. அ - கை.

[கருமஞ்சுகந்தருமென்றதோரவசரம்பற்றியன்றி ஞானம்
போல்வதன்றெனக்குறிப்பிக்க விக்கவியி
லறம்புரியுமாறுகூறுகின்றது.]

தினமு மண்ணுநர் பிள்ளைநோய்க் கிரங்கியே தீம்பண்ட மெதிர்
காட் டிக், கனம ருந்துக ளொளித்துவைத் தழைக்கின்ற கருணையாந்
தாய்போ ல, மனைய றங்கள்செய் மகங்கள்செய் நன்றென்று மலர்ந்த
வா சகஞ்சொல் லு, நினைவு வேறுகாண் சுவர்க்கா மிகளந்த நிர்ணை
யந் தெரியா ரே.

(இ - ள்.) தினமுமண்ணுநர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்டமெதிர் காட்டி, எ-து. தினந்தோறுமண்ணைக்கரந்துண்கின்ற குழந்தைக்குநோய் மிகவதனைக்கண்டிரக்கமுற்று மதுரமானவஸ்துவையாகாரத்தேந்தியந் தக்குழந்தைக்கெதிரேகாட்டி:— கனமருந்துகளொளித்துவைத்தழைக்கின்ற கருணையாந்தாய்போல, எ-து. மேலானவவிஷதங்களை மற்றோர்கரத்தேந்தித் தன்பின்னேயொளித்துவைத்துக்கொண் டக்குழந்தையையழைக்கின்ற விரக்கமுள்ளதாயைப்போல:— மனையறங்கள்செய்மகங்கள்செய் நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், எ-து. இல்லறங்களைச்செய், யாகாதிகிருத்தியங்களைச்செய், ஏனெனில், இனியடையும்பிறவிக்கிதுநன்றென்று வேதமானதினியமொழிகளாற்றெரிவிக்கும்:— நினைவுவேறுகாண் சுவர்க்காமிகளந்தநிர்ணயந்தெரியாரோ, எ-து. தெரிவிக்கினும், கருத்திஃதன்றுவேறுதான், அக்கருத்தைச் சுவர்க்காதிபோகத்துக்கேயங்காந்திரியுங்காமிகள் சற்றுமுணரார், எ-று.

மண்தின்னுதல்குழந்தைப்பருவம், ஏனையபருவமன்று, விடயநுகர்தலஞ்ஞானப்பருவம், ஏனையபருவமன்று, மண்தின்னலாலாயநோய் காமாலைமுதலியன, விடயநுகர்தலாலாயநோய் பிறவிமுதலியன. தீம்பண்டமெதிர் காட்டல்போல் பதவிப்பேறுகளையெதிர்காட்டல். காமாலைதீர்க்கத்தகுமருந்துபோல்வது பிறவிதீர்க்கத்தகுமருந்து. தாயானவள்தீம்பண்டங்காட்டல் சொல் மருந்தொளித்துவைத்தல், கருத்து. அதுபோல, வேதமாதாவும், சுவர்க்காதிபயன்காட்டல் சொல், அனைத்தையுமொருங்கேவிடவேண்டுமெனல்கருத்து.

(க - து.) எல்லாவெண்ணங்களையு மொருங்கேமறந்துவிடலே, பிறவி நோய்க்குத்தக்கமருந்து. அவளொளித்துவைத்ததந்தமருந்து, இவளொளித்து வைத்திருந்தமருந்து, அந்தமருந்தைக்காட்டினால்குழந்தைவாராது, இந்தமருந்தைக்காட்டினால் மக்களுயிர்வாராது.

ஆதலாலொளித்துவைத்தெனவும், இவளழைத்தல்போல் வேதமாதா வழைத்தலே யினிவருங்கவிகளாலுங்காணலாம். அவளுக்குக்கருணை தன்குழந்தைமேல், இவளுக்குக்கருணைமக்களுயிர்மேல். குழந்தைக்குத்தாயவள். மக்களுயிர்க்குத்தாயிவள். அவள்சொல்லையுங்கருத்தையுங் குழந்தையறியாவாறுபோல, இவள்சொல்லையுங் கருத்தையு மக்களுயிரறியாது. ஆதலால், நினைவு வேறுகாண்சுவர்க்ககாமிக ளந்தநிர்ணயந்தெரியாரேயெனவுங்கூறினார்.

(க - து.) வேதம்; கருமமேசுகந்தருவதெனக் கூறினதாகக்கொள்ளின், சொல்லுங்கருத்துமொத்தன்றோ கூறவேண்டும், அங்ஙனங்காணோமேயென்பது: இதுபூர்வபட்சமாகத்தருவதாதலின் சித்தாந்தமன்று. அந்தநிர்ணயந்தெரியாரேயென்பதினால், கருமமேசுகமெனப்புரிவரென்பதாயிற்று. தேகபோகித்துக்கிலையந்தகருமமேமுக்தியமன்றி விசாரஞானமங்ஙனமன்றென மறுத்தல்தானேகெடவுபமானங்கூறியதென்க. (எ௩)

எச - கவி, அ - கை.

[போகநுகர்தற்கன்றோ மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய் யென்றது, இஃதுயிர்கட்கியல்பாயிற்றே யிதனைவிதிப்பானேனெ ன்ற சங்கைக்குத்தரமிக்கவியில் வேதம் மூடமன்றெனக்கூறுகி ன்றார்.]

போக மாருயிர் கண்டதை யுண்பதும் புணர்வது மியல்பேகா
ணாக மங்களுஞ் சுபாவத்தை விதிக்குமோ வத்தனை தெரியாதோ
காக மேகறுத் திடுநெருப் பேசுடு கசந்திடு வேம்பேநீ
வேகி வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்திடல் வேண்டாவே.

(இ - ள்.) போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும், புணர்வதுமியல்பேகாண் ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ, எ - து. உயிர்கள்தமக்குப்போகமாகக் கண்டதையெல்லாமுண்பதும், போகிப்பதுமியல்பாயிருக்க, இந்தச்சுபாவத்தை வேதாகமங்களும்விலக்கா திதனைவிதிக்குமா, இஃதென்னை கொலோவெனின்:—அத்தனைதெரியாதோ காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு கசந்திடு வேம்பேநீவேகவாயுவேயசையென வொருவரும்விதித்திடல்வேண்டாவே, எ - து. வேதாகமங்களுக் கவ்வளவுயூகித்துணர்த்தல்தெரியாதா, அத்தனைமூடமா, காகமேகறுத்திடுகவெனவும், நெருப்பே நீ சுடுகவெனவும், வேம்பேநீகசந்திடுகவெனவும், வேகமாயுள்ளகாற்றேநீயசைகவெனவுமொ[illegible] ர்கட்டளையிடல்வேண்டுமோவொருவரும்வேண்டுவதின்றே யதுசபா[illegible]மாயிற்

உயிர்களிட்டத்தின்படி கண்டுசெல்லுந்தோறு மப்போதப்போதவ்வவற்றுனேரிடு மிடுக்கண்களைக்காட்டல்வேண்டும், அங்ஙனங்காட்டாவிடில் தோடந்தோன்றாது, தோன்றாவிடில், இடுக்கணியல்பென வப்போகங்களிலேயே யுழன்றழியும். அங்ஙனமுழன்றழியக்காணல்நன்றோ, ஆதலின் பையவவ்வுயிரினிட்டப்படிசென்று, ஆங்காங்குள்ளகுற்றங்களைக்காட்டி மீட்கவேண்டும். இங்ஙனமாயதந்திரத்தைவிட்டு, நீதிரும்பென்றால்திரும்புமா, அதுபலவத்காரமன்றோ, அதுமுற்றுந்திருமா, யில்லாதே, இதுவிவேகமா, அல்லவே. இதுபற்றியன்றோவேதமும்; மனையறங்கள்செய்மகங்கள்செய்கன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும். இதனையறியா திங்ஙனஞ்சினுவல்முறையன்று. மூறைவழுவென்பார், அத்தனைதெரியாதோவென்றார். காகமாதிகள்சுபாவத்தை யொருவரும்விதித்திடல்வேண்டாவேயென்றது; சுபாவத்தைவேதம்விதிக்குமாவெனக்காட்ட. அத்தனைதெரியாதோவென்றது, இதனைமறுக்க. விதித்தது; உயிர்கள்வழிச்சென்றவைகளைத் தம்வழிமீட்க. இவ்வுளவறியாதார் விடயமோகிகள். இவர்கள்தான்வேதத்தின்கருத்தறியாது வேதத்தின் சொல்வழிச்சென்றறம்புரிவோர். வேதமானது சுபாவத்தைவிலக்குவான் வேண்டியே விதித்ததென்க.

(க - து.) வேதத்தின்கருத்தறியாதுமறுத்தல் பிழையென்பது. (எச)

எரு - கவி, அ - கை.

[பட்டிமாடுபோற்கட்டுக்கடங்காரைக் கட்டுக்கடங்கக் கன்மம் புரியவிதித்ததேயன்றி வேறுக்கன்றெனவிக் கவியிற்கூறுகின்றார்.]

கள்ளு மூனுநீ விரும்பினான் மகங்கள்செய் காமத்தின் மனதாறூற், கொள்ளும் பெண்டொடு கலவிசெய் யெனிலிவன்குறை
யெலாந் தொடானென் றே, தள்ளும் வேதத்தின் சம்மதஞ் சக
லமுந் தவிர்வதே கருத்தா கும், விள்ளு மிவ்விதி யென்னெனிற்
பூருவ நியமமாம் விதியன் றே.

(இ - ள்.) கள்ளுமூனுநீவிரும்பினால்மகங்கள்செய் காமத்தின்மனதாறூற்கொள்ளும்பெண்டொடுகலவிசெய்யெனில், எ-து. கள்ளருந்தவும், மாமிசத்தின்னவும் நீயாசைகொள்ளில், யாகாதிகிருத்தியங்களைச்செய்திடுக, புணர்ந்தனுபவித்தலாகியகாமத்தில் மனமெழுமானால் நீமணம்புரிந்துகொண்டமனைவியோடுகூடிப்புணர்ந்திடுகவென்றுசொன்னால்:—இவன்குறையெலாந்தொடானென்றே தள்ளும்வேதத்தின்சம்மதஞ் சகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், எ-து. இவன்மற்றவைகளையெல்லாந்தொடவேமாட்டானென் றெண்ணங்கொண்டதன்றோ, இதுபற்றித்தொடானென்றேயவற்றைத்தள்ளிவிடும். ஆயினிதுதானோவேதத்தின்சம்மதமெனில், உயிர்கள்சமஸ்தபற்றுக்[illegible]ருங்குவிட்டுவிடற்கேதனதெண்ணமாம்:—விள்ளுமிவ்விதியென்

னெனில் பூருவநியமமாம்விதியன்றே, எ-று. இங்ஙனஞ்செய்யெனக்கூறிய விவ்விதியானுக்கெனக்கேட்பையாயின், பூர்வபட்சமாகத்தருக்கதேயன்றி நிச்சயமானவிதியன்று, எ - று.

நிச்சயமானவிதி, சித்தாந்தம். எனவே, பூர்வபட்சம், சித்தாந்தபட்சமெனவிரண்டாம். பூர்வபட்சம், கனிஷ்டதற்பாலது. சித்தாந்தபட்சம், நிலைத்தற்பாலது. இவ்விதிநிலைத்தற்பாலதன்றென்பார், பூருவமென்றார். விரும்பிறுல்மக்கள்செய், காமத்தின்மனதாறுல்கலவிசெய்யெனவே. விரும்பாமற்போளுல்செய்யவேண்டாம், மனதில்லாமற்போனுல்செய்யவேண்டாமென்ருயிற்று. ஆகவே, இதுகன்மிகளுக்குவிதித்ததென்பதுபெற்றும். பெறவே, பூர்வபட்சமெனக்கண்டாம்.

(க - து.) விதிக்கடங்காதார்க்கு விதித்ததர்ந்திரமிலதென்பது. இங்ஙனமாயதந்திரங்களைக் கன்மகாண்டத்திலறிக. குறையெலாந்தொடுதலாவது; கடைநூடோறுஞ்சென்று போனதமிருதியாலவமானப்படலும், நல்லோராலிகழப்படலும், பிரம்மனையத்தலும், அவமானமெய்தலும், நடுக்கமகலாமையுமாம். சகலமூர்த்திர்வதேகருத்தாவதெற்றிற்கு, ஆன்மாக்களெப்பற்றுமகன்றிருக்கிற் பிறவியகன்றிருக்குமென்பதுபற்றியென்க. ஆன்மாவறிவாதலிலறிவாமாத்திரிற்க ஞானகாண்டத்திற்பிரதிவாதிக்கின்றதே. இதனற், கன்மகாண்டத்தில் பற்றுக்களகறற்குத்தந்திரமும், ஞானகாண்டத்திலறிவாவிளங்கற்குத் தந்திரமுங்கூறுமெனக்கண்டாம். இதுகாருணியத்தைவிளக்குகின்றது. (எ௫)

எசா - கவி. அ - கை.

[மெல்லமெல்லப்பற்றுக்களகற்றுத் தந்திரங்களைவேதங்
கூறுதலையறிந்து கருமம்புரிதலையொழிந்திடுக
வென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மதுவி றைச்சிக ளுண்ணென்ற கருதியின் மணந்துபா லெ
னல்பா ராய், மிதுன விச்சையும் புத்திரோற் பத்தியால் விரும்
பென்ற விதிபா ரர், யிதையும் விட்டொழி யதிவிட் டிகவன்னி
க் கெழுச்சியற் றதும்பா ரா, யதைய றிந்துகன் மங்களா சைக
ளொழிந் தானந்த மடைவா யே.

(இ - ள்.) மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதியின் மணந்துபாரெனல்பாராய், எ-று. மதுமாமிசங்களைப்புசியென்றவேதமானது பின்னர்யோக்ஞபார்புசியாதேயென்பதைப்பார் :—மிதுனவிச்சையும் புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றவிதிபாராய், எ - று, புணர்ச்சியாசையும் புத்திரோற்பத்திவேண்டுமாதலா லதுபற்றிவிருப்பங்கொள்ளென்று கூறும்விதியினைப்பாராய்:— இதையும்விட்டொழியதிவிட்டிகவன்னிக் கெழுச்சியற்றதும்பாராய்,

மதுவிறைச்சியோடு புணர்ச்சியையும் ஒருங்கேவிட்டொழிந்தசந்நியாசிக்கும், நயிஷ்டிகபிரமசாரிக்கும் யாதோர்பழிப்புமற்றதென்பதும்பாராய் :— அதையறிந்துகன்மங்களாசைக ளொழிந்தானந்தமடைவாயே, எ - து. இங்ஙனங்கூறுமவ்வேதத்தின் கருத்தையறிந்து புண்ணியகன்மங்களில்வைத்த, வாசைகளினின்றுநீங்கிப் பிரமானந்தத்தைஞானத்திலடைதி, எ-று.

முதலி லுண்க புணர்க வென்றவேதம் கடையில் முகர்க, புத்திரோற்பத்தியால் விரும்புகவென்றது; பற்றறுத்தற்கென்க. முதலில்கூறியதுயிர்வயப்படற்கும்,கடையில்கூறிய துயிர்கேவலமாதற்கு மெனவறிக. புத்திரோற்பீத்தியால்மிதுனவிச்சையும் விரும்புகவென்றது; புத்திரன்குடும்பங்காக்கும்யோக்கியம்வரில் புணர்ச்சிவிருப்பம்விட்டுத் தவத்துக்குவனத்துக் கேகவேண்டுமென்றபொருள்படநின்றது. இகழ்ச்சியற்றதென்பதுமென்றை இகழ்ச்சியற்றதுமெனக்கூறலின், என்பதெனல்சொல்லெச்சம். கன்மங்களாசைகளொழிந் தானந்தமடைவாயேயென்பதினுல், கன்மஞ்சுகந்தருமெனல் பூர்வபட்சமெனவும், ஞானஞ் சுகந்தருமெனல் சித்தாந்தமெனவுங்கொள்க.

(க-து.) இவ்விரண்டில் ஞானமேசுகமெனத்துணிந்தாமென்பது. இதுவொருதலைநுணிதலென்னுமதம். இதுகாறுங்கருமமேசுகமெனக்கொண்டிங் கேயுறுத்தலி னிதுபிறர்தம்மதமேற்கொண்டு களைதலென்னுமதம். கருமமேசுகமென்பாரிக்கருத்தறியாதார். அறியி னக்கணமேவிடுவர். (எசு)

என் - கவி. அ - கை.

[சுக மிருவகையுள் கருமசுக மோரவசரம்ப ற்றிக் கூறியதாகூ
வேற்றனன், இதுகிற்க. முன்னர், எ0. கவியில்பங்கமாகுமஞ்ஞா
னத்தைப்பகைசெயா துறவாக்குமென்புதைப்பற்றி யையஞ்சிறி
துள ததனையகற்றல்வேண்டுமெனவினுவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்
றார்.]

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூ டும்
பலவு மானவஞ் ஞானமு ஞானமும் பகையென்ப துளதா று
னிலவி லேமறுப் போலவஞ் ஞானமு நிமலஞா னத்தோ டே
குலவி நின்றிந்தச் சிருட்டிகள் செய்யவுங் கூடுமோ குருமூர்த்தி.

(இ - ள்.) உலகமானவஞ்ஞானமுங் கருமமுமுறவென்றவழி கூடும், எ-து. சகத்துருவமாநின்றுள்ள வறியாமையும், யாகாதிநிருத்தியமு முறவாகுமென்று தேவரீர்கூறியவழியேற்றும்பாலதே:—பலவுமானவஞ்ஞானமு ஞானமும் பகையென்பதுளதாதலால், எ-து. சகத்துருவமாகவன்றியு மின்னும்பற்பல விசித்ரரூபமாகவுமிருந்துள்ள வறியாமையும், அறிவும் பகையென்பதன்மையாகுல்:—நிலவிலேமறுப்போல வஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடே குலவிநின்றிந்தச் சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுருமூர்த்தி,

எ-து. குருமூர்த்தியே! நிலவிற்களங்கமுறவாயிருப்பதுபோல, அறியாமையும் நின்மலமானவறிவோடுகூடியுறவாகின்று, இந்தச்சிருஷ்டியாதிகளைச் செய்யத்தான்கூடுமோ கூடாதே, எ-று.

உலகமானவஞ்ஞானம் பலவுமானவஞ்ஞானமென்பன; அஞ்ஞானத்தைமுதற்காரணமாக வுலகமுமின்றும்பிறவும்பெறுகிற்றலின் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பெறுகின்றன. நிற்கவே, அபேதகாரணகாரியமெனப்பெற்றும். பெறவே, அறியாமையே சகமாகிமூன்றுமென்றாயிற்று. இத்தணிபுப்பற்றியே காரியத்தைமுன்னருங் காரணத்தைப்பின்னருங்கூறிய தென்க. அறியாமையேசெகமாகிமூன்றெனலை ஞாயமாதியானுணர்த்தும். இங்ஙனமுணர்த்தவலியில்லார், யாதுகூறினுக்ராயிரமாகமுடியும். முடியின், பிறவிநாசமின்றும். பயனென்னை; இதுநிற்க. களங்கத்துக்கு நிலவிடமாதல்போல, அறியாமைக்கறிவிடமாயிற்று. ஆகவே, அறிவு பூரணமும், அறியாமையேகதேசமுமெனக்குறிக்கின்றது. நிமலமின்றதலினஞ்ஞானமென்றார். நிமலஞானமென்றது; பொருளைப்பொருளாகவுணருமவசரத்தை. சக்கரவர்த்திக்குறவாகின் றவனிலத்தையாளக்கூடும்; பகையாகின்றாளக்கூடுமோ? அதுபோல, ஞானத்துக்குறவாகின் றதின்கண்ணஞ்ஞானஞ் சிருட்டியாதிகள்செய்யக்கூடும், பகையாகின்றுசெய்யக்கூடுமோவென்பான், அஞ்ஞானமுஞானமும்பகையென்பதுளதாகுதல்நிலவிலேமறுப்போல வஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடேகுலவிநின் றிந்தச்சிருஷ்டிகள்செய்யவுங்கூடுமோவென்றான்.

(க-து.) ஞானத்துக்குப்பகையாக வநினின்றஞ்ஞானஞ்சிருஷ்டியாதிகள் செய்வதெங்ஙனமென்பது. பலவுமென்றதனால், செகமோடேனைய விரண்டும்வருவித்தாம். உள்ளதென்பது உளதெனவிடைக்குறை. செய்யவுமென்பதிலும்மை யிழிவுசிறப்பு. கூடுமோவென்பதிலோகாரம், எதிர்மறை. பலவெனல், உயிரையும்பரத்தையும். என்னை, "ஒன்றல்லனபல தமிழ்நடைவடநூலிரண்டல்லனபலவென்றிசினோரே" என்பதினாற்காண்க. பலவுமென்ப திறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. (எஎ)

எஅ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்பட ஞானமென்றோதுமதுசொரூபஞானம் விருத்தி ஞானமெனவிரண்டாம். அஞ்ஞானத்துக்குச் சொரூபஞானமுறவும், விருத்திஞானம்பகையுமென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சொரூப ஞானமும் விருத்திஞா னமுமென்று சோதிஞானமிரண் டாஞ், சொரூப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமாத் தோன்றும்வே றிலைமைந்தா, சொரூப ஞானமஞ் ஞானசத் துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டா யே, சொரூப ஞானத்தின் மருவுமஞ் ஞானத்தைச் சுடும்விருத் தியின்ஞா னம்.

(இ-ள்.) சொரூபஞானமும் விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமிரண்டாம், எ-து. சோதிஞானமானது, சொரூபஞானமெனவும் விருத்திஞா

னமெனவுமிரண்டாகிற்கும்:— சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாத் தோன்றும்வேறிலைமைந்தா, எ-து. ஞானபுத்திர! சொரூபஞானமேவிருத்திஞானமாகத் தோன்றுவதேயன்றி யஃதோர்பொருளாகத் தனித்தெங்கணுமில்லை:— சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டாயே, எ-து. சொரூபஞானமானதஞ்ஞானசத்துருவேயன்று, இதனைத்தினசுழுத்தியிற்காண்கின்றனையே:—சொரூபஞானத்தின்மருவுமஞ்ஞானத்தைச் சுடும் விருத்தியின்ஞானம், எ-து. சொரூபஞானத்திலுறவாமருவிநின்றுள்ள வஞ்ஞானத்தை விருத்திஞானமானதெரித்துவிடும், எ-று.

என்றெனலையீரிடத்துமொட்டுக. சுழுத்தியிற்செகத்தோற்றவில்லையென் றங்கேயறிய விடாதெவ்வுயிர் கேவலத்தின்கண்ணுமறிவிருத்தலினது சொரூபஞானமெனவும், தனித்துந் தன்னைத்தான்காணவொட்டாத தறியாமையாதலி னதனையஞ்ஞானமெனவும், அறிவுமறியாமையுமபேதமாயவங்குறவாகிற்றலின் சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயேயெனவும், சமாதியிலுதிக்குஞானம் விருத்திஞானமெனவும், ஞானவான்கள் சிந்தையாவிளங்குவது சோதிஞானமெனவும் கொள்க. சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவென்றெனப்பாடமோதில் மறுபடியும், மறுபாட்டுமாறுதலுக்கென்செய்தும். வலிந்துரைகோடலிற் பிறர்பழிப்புக்கிடமாம், இதனைவிடுதனன்கு. சுழுத்தியில் மூடவயமாகாது தானறிவாகவிருந் தம்மூடத்தை யெதிரிட்டறிதலைப்பற்றிச் சத்துருவென்றதெனின், சுழுத்தியிலஞ்ஞானக்கே டெய்தியதுண்டா? முத்திபெற்றாருண்டா; விசாரமெற்றிற்கெனவரும் இங்ஙனமாய விறுவுக்கெல்லாமென்செய்தும். உரைக்குப்பாட்டன்றி, பாட்டுக்குரையாதலிற் பாட்டுசெல்வழிச்செல்லல்வேண்டும்.

(க-து.) விருத்திஞானமும், அஞ்ஞானமுமுறவன்றென்பது: எனவே, சொரூபஞானமுமஞ்ஞானமுஞ் சத்துருவன்றென்பதாயிற்று. விருத்திஞானத்தோடன்றிச் சொரூபஞானத்தோடுறவாமளவுஞ் சிருட்டியாதி நடக்குமெனக்குறிப்பித்ததாம். சோதிஞானத்தையன்றிச்சொரூபஞானமும் சொரூபஞானத்தையன்றிவிருத்திஞான[illegible]மின்றெனக்கூறவந்தது, அஞ்ஞானஞ் சிருட்டியாதிகள்செய்தற் குத்தரங்கூறவேண்டியென்க. விருத்திஞானமுழி லஞ்ஞானமிருந்தாலன்றே [illegible]ட்டையுண்டாம், இன்றாதலா லிதுவேயஞ்ஞானநாசத்துக் கெல்லையென்க. அவனேயிவனென்றாற்போலச் சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமெ[illegible]ன்றிருத்தலின், ஏகாரந்தேற்றம். (எஅ)

எக - க[illegible]. அ - கை.

[அஞ்ஞானஞ்சொரூபஞான[illegible]த்தாலெரிபடாது விருத்திஞான த்தாலெரிபடுமென[illegible]பமானபூர்வமாக விக்கவியிற் [illegible]கூறுகின்றார்.]

துருத்தி மாயையைச் சுழுத்தியிற் சுடாதது சொரூபஞானந்தானே
விருத்தி ஞானமாச் சுட்டதெப் படியெனில் வெய்யிலா லுலகெங்கும்
பரித்த சூரியன் சூரிய காந்தத்திற் பற்றியக்கினியாகி
யெரித்த வாறுபோற் சமாதியில் விருத்தியா லெரிக்குமென் றறிவாயே.

(இ-ள்.) துருத்திமாயையைச்சுழுத்தியிற்சுடாதது சொரூபஞானந்தானே விருத்திஞானமாச் சுட்டதெப்படியெனில், எ-து. துருத்திபோல்வதா வுள்ளமாயையாகிய வஞ்ஞானத்தைச் சுழுத்தியவஸ்தையி லெரிக்காதது சொரூபஞானந்தானே, அதுவிருத்திஞானமாகின் றெரித்ததெங்ஙனமோ வதனைத்தெரிவிக்கவேண்டுமெனில்:— வெய்யிலாலுலகெங்கும்பரித்த சூரியன் சூரியகாந்தத்திற்பற்றி யக்கினியாகியெரித்தவாறுபோல், எ-து. தனது கிரணத்தினா லுலகமுழுவதுஞ்சுமந்தசூரியனானவன் சூரியகாந்தக்கல் லிற்பற்றி யக்கினிவடிவமாகின் றினைத்தையுமெரித்துவிட்ட தன்மையைப் போல,— சமாதியில்விருத்தியா லெரிக்குமென்றறிவாயே, எ-து, நிட்டை யின்கண் விருத்திஞானாக்கினியாயெழுந் ததனாலஞ்ஞானத்தையெரித்துவிடு மென்றறிதி, எ-று.

துருத்திபோல்வது, உசுவாசநிசுவாசம். அதனையுடையதுடல், அவ்வுடலை னலறியாமை, அவ்வறியாமையேமாயை, இந்தமாயையேயஞ்ஞானம், ஆதலின் துருத்திமாயையென்றார். துருத்தியென்பதாகுந்துருத்தி. இது போன்றதுமாயையெனப்பொருள்படும், படுதலாலுவமைத்தொகை, பண்புத்தொகையன்று. இது; காருத்தானென்றாற்போலும். தனதாக்கினையி னுலகைச்சுமக்கின்றவ னரசனென்றாற்போல, வெய்யிலாலுலகெங்கும் பரித்தசூரியனென்றிருத்தல்முறை. வெய்யிலாலென்பது பரித்தலென்னும் வினைகொண்டுமுடிய, எரித்தலென்னும்வினைகொண்டு முடித்தற்கிடமின்று. எரித்தலுக்காக்கின், பரித்தலுக்கேதுவெங்கே, இதுநிற்க. சூரியன் தானே பஞ்சையெரிக்காமல் சூரியகாந்தத்திற்பட்டெழுந்த தனதம்சாக்கினியாலெ ரிப்பன். அதுபோல, சொரூபஞானமானது தானேயஞ்ஞானத்தையெரிக் காமல் சமாதியில்தனிப்பட்டுவிடத்துதித்த தனதம்ச விருத்திஞானத்தா லெரிக்குமெனமுடிக்க: இதனாலஞ்ஞானத்திற்குறவுசொரூபஞானமும், பகை விருத்திஞானமுமேயென வற்புறுத்தியதாகப்பெறும்.

(க-து.) விருத்திஞானமே யஞ்ஞானநாசமென்பது. சொரூபஞானம் சூரியன். பரிபாகவறிவு, சூரியகாந்தம். விருத்திஞானம், அக்கினி. மாயா காரியத்தைமாயையென்றது, காரணவாகுபெயர். வெய்யிலாலுலகெங்கும் பரித்தசூரியனென் றடைகொடுத்தது, வெய்யிலா லெரிக்காமலென்னுமயந் தோன்றற்கென்க.

அ௦ - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமு மனத்தொழிலாலாயது, இதுவுங் கருமமன்றோ, இஃதஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க. கருமம், அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்காதென்ற தென்னையெனவினவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அருளு மையனே திரிவித கரணத்தா லாகிய தொழிலெல்லாங்
கரும மல்லவோ விருத்திஞா னமுமந்தக் கரணகா ரியமன்றோ
வுரிய கன்மமஞ் ஞானத்தைக் கெடுக்குமென் றேதிறு லாகாதோ
பெரிய ஞானமென் றதற்கொரு பெயரிட்ட பெருமையை யுரையீரே.

(இ-ள்.) அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்லாங் கருமமல்லவோ, எ-து. சகலார்த்தத்தையு முணர்த்தியருளியகர்த்தனே! மனோவாக்குக்காயத்தாலாகிய கிரியையனைத்துங்கருமமல்லவா:— விருத்தி ஞானமுமந்தக்கரணகாரியமன்றோ வுரியகன்மமஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கு மென்றேதிறலாகாதோ, எ-து. விருத்திஞானமென்பதும் மனதின்காரியம ல்லவா, இங்ஙனங்காரியமாகத்தகுரிய விருத்திஞானமென்னுங்கன்ம மஞ்ஞா னத்தைக்கெடுத்துவிடுமென்று சொன்னாலாகாதோ:— பெரியஞானமென்ற தற்கொருபெயரிட்ட பெருமையையுரையீரோ, எ-து. மேலானஞானமென்ற தற்கொருபெரிய பெயரிட்டமகிமையைத் தேவரீர் தெரிவித்தருள வேண் டும், எ-று.

சமாதியாயினுந் திரிவிதகரணமொத்துச்செய்தலன்றோ, செய்தல்தொழி லன்றோ, இந்தத்தொழிலாலாயது விருத்திஞானமன்றோ, இந்தவிருத்தி ஞானமும், அந்தக்கரணத்தாலாகியபயனன்றோ, இந்தப்பயன், அந்தக்கரண காரியமன்றோ; இதனால் விருத்திஞானம் கருமமாயிற்று. இதைக்கருமமாக் கி, இந்தக்கருமத்தாற்கெடு மஞ்ஞானமென்றாலென்னவழு, இங்ஙனமிருக்க, இதற்குப்பெரியஞானமெனப் பெயரிடுவதென்னை.

(க - து) விருத்திஞானமாகியகன்ம மஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென் பது. இன்னுங்கன்மமே முக்கியமென்றுமெனக்க. (அ௦)

அக - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமுங் கன்மமு மந்தக்கரணகாரியமெனல்மெய்யே இதுவேசித்தாந்தமாயி லிருவகைதந்திரமெற்றிற்கென விடைதரலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

விருத்தி ஞானமந் தக்கர ணத்தோடு விருத்தியா கிலுமைந் தா
வொருத்திமக்களே தங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குங் கண்டோமே
கருத்த தாகிய புருடதந் திரங்களாங் கருமங்க ளவைபோல
விருத்த ஞானமோ புருடதந் திரமன்று வஸ்துதந் திரமாமே.

(இ - ள்.) விருத்திஞானமந்தக்கரணமென்றும் விருத்தியாகிய வுமைக்கா, எ-று. ஞானபுத்திராம் விருத்திஞானமான புத்தக்காணவத்தோகொடிச் சம்பந்தித்த புடைபெயர்ச்சியாயினும்:— ஒருத்திமக்களிதங்களிற்பகைகக்கின்ற துலகெங்குங்கண்டோமே, எ-று. ஒருவ்திரியின்பிள்ளைகளே தங்களுக்குள்ளேயொருவரோடொருவர் பகைத்தடித்துக்கொண்டிறப்பதை யுலகமுழுதுங்கண்டிருக்கின்றோமே,—கருத்தருகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்களவைபோல, எ-று. கருமங்கள், அகம்பாவமுடையோனாகியபுருடனாதந்திரங்களெனப்படும். அவைபோல:—வருந்தருஞானமோபுருடதந்திரமன்று வஸ்துதந்திரமாமே, எ-று. அகமுகமாட்டத்தகவருத்தத்தாலெய்திய விருத்திஞானமோவெனில், புருடதந்திரமன்றுவஸ்துதந்திரமெனப்படும், எ-று.

ஒருத்தி, காரணம். அவள்பிள்ளைகள், காரியம். அவர்களொருவரோடொருவ ரடித்துக்கொள்ளுதல், புடைபெயர்ச்சி. இறத்தல், அப்புடைபெயர்ச்சியின்பயன். இதுபோல, அந்தக்கரணம், காரணம். விருத்திஞானமும், கருமமும், காரியம். இவ்விரண்டுமொன்றோடொன்றுமாறுபடல், புடைபெயர்ச்சி. மாளல், இப்புடைபெயர்ச்சியாலாயபயன். விருத்தியாகிய வென்பதின்றும்மை, இழிவுசிறப்பு. புருடனாலாயதந்திரம், புருடதந்திரம். வஸ்துவாலாயதந்திரம், வஸ்துதந்திரம். கர்த்தனாம்புருடதந்திரமெனவே, அகர்த்தாவாம்வஸ்துதந்திரமென்றுயிற்று. உபாதியானெனல், கர்த்தத்துவம், அறிவுயானெனல், அகர்த்தத்துவம். மனமுபாதிவடிவாகின்றியற்றல், கருமம். அறிவேவடிவாகின்றியற்றல், ஞானம். இவ்விரண்டுமனத்தின்காரியமாயினும், அஞ்ஞானத்தைதீரப்படுத்தும்வலி யேற்றற்பாலதியாது. இதனைக்கணினும், அஞ்ஞானத்தைதீறுபடுத்தும்வலி யேற்றற்பாலதியாது. இதனைக்கணியப்பார் தத்துவஞானியரேயன்றி யேனையரல்லர். ஏனையருமெனின், சொல்லாலன்றியர்த்தத்தாலல்லர். ஒருத்திமக்களென்பதனால், தானேதாயென்றமையும். தாயென்றனைகூறவேண்டுமோ, கூறல், மிகைபடக்கூறலென்னுங்குற்றமாயமையும், ஆதலின்வேண்டுவதின்று. புருடனாதந்திரமென்றுவருதால், வேற்றுமைத்தொகை. புருடன்தந்திரம், புருடதந்திரமென்றுயது, சிலவிகாரமாமுயர்திணையென்பதினுலென்க. புருடனென்னல்போதும், கருத்தனாகியபுருடனென்றது; ஞாயிறு, திங்களென்னல்போதும்,செஞ்ஞாயிறு, வெண்டிங்களென்றாற்போலும். அடைவேண்டாதவற்றிற்கடைகொடுத்தல் மிகையாயினுஞ், சான்றோரேற்றலின்வழுவமைதியென்க.

(க-து.) தந்திரமிரண்டாக்கியதா லஞ்ஞானத்துக்குச்சத்துரு விருத்திஞானமெனத் தானேயமையுமென்பது. தமதுபுண்ணியகன்மங்களையெல்லாமீஸ்வரார்ப்பணஞ்செயல், புருடதந்திரமெனல்மெய்யே. இதுபோல வஸ்துதந்திரகிலையெங்ஙனமாயதோவெனில், அல்லவிவ்லையாமுன்டெனப்படுவதுயாது, மின்றுள்ளதுயாதோவதுவஸ்து. சித்தமுமக்காணின்வயமாகாதவஸ்துவினோரே நிற்றலைச் சமாதியென்பர். பலகாலமுமேரேயிற்குநிற்கு எல் குமாநிறைந்துள்ளசிற்சோதியானது, அங்ஙனமசையாதின்றுள்ள சித்தந்

திருக்கண் ணிருளில்மின்மினிப்போலவும், சுடர்போலவும், வளர்பிறைவரிசைபோலவும், சூரியோதயம்போலவும், மின்னொளிபோலவும், எனக்கின்றியசூரியர்போலவும், உபாதிரகிதப்பிரகாசம்போலவும், தனதம்சம்பிரதியவித்தல்தந்திரமெனவறிக. இம்முறையுநியாரிபால் கேட்டென்பயன் (அக)

5319

அஉ - கவி. அ - கை.

[கருமத்தைத்தியானயோகமெனவும், ஞானத்தைஞானயோகமெனவுமிரண்டாக்கி யிக்கவியில்விடைகூறுகின்றார்.]

வருத்த கன்மங்கள் செய்யவுந் தவிரவு மற்றொன்றாக் கவுங்கூடு
மிருத்த ஞானமப் படியன்று தியானமும் விவேகஞானமும்வேறே
செகத்தி லொன்றையொன் றாவிவன் பாவிக்குந் தியானங்கற் பித
முகஸ்த மாக்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவ மோகமா மயங்காதே. [யோக

(இ-ள்.) வருத்தகன்மங்கள்செய்யவுந் தவிரவுமற்றொன்றாக்கவுங்கூடும், எ - து. சான்றோரால்வகுக்கப்பட்டுள்ள கருமங்களானவை, செய்யவுங்கூடும், விட்டுவிடவுங்கூடும், வேறொன்றாக்கவுங்கூடும்:—மிருத்தஞானமப்படியன்றுதியானமும் விவேகஞானமும்வேறே, எ-து, மிகச்சிறப்பித்துள்ளஞானமானது, அவைபோலப் புருடரால்வகுக்கப்பட்டதன்று (எங்ஙனமெனில்) தியானமென்பதூஉம், விவேகஞானமென்பதூஉம், வெவ்வேறாவகுக்கப்பட்டுள்ளனவாம்:—செகத்திலொன்றையொன்றாவிவன் பாவிக்குந்தியானங்கற்பிதயோகம், எ - து. உலகத்திலவொன்றைமற்றொன்றாகப் பாவிக்குந்தியானமே கற்பிதயோகமெனவும்:—முகஸ்தமாக்கண்டஞானமேவாஸ்தவயோகமாமயங்காதே, எ - து, பிரத்தியட்சமாகக்கண்டஞானமேயுண்மையான ஞானயோகமெனவும்பெயராம். இஃதுபோலத்தெளிவின்மையாலொன்றுமற்றொன்றாகக்கலங்காதே, எ-று.

இரண்டுமொன்றெனவிபரீதபுத்தியா னீமயங்காதேயெனினுமமையும், வருத்தகன்மங்கள், மிருத்தஞானமென்றிருத்தலின், புருடதந்திரத்தால்வகுக்கப்பட்டுள்ள கன்மங்களெனவும், வஸ்துதந்திரத்தால் சிறப்புமிக்குற்றஞானமெனவும்பொருள்கொள்ளினுமமையும். வருத்த, மிருத்தவென்றதிருவ்விறவினையாக்கினும். கன்மானுஷ்டானமிட்டங்காரணமாகவாதலின்வருத்தம்பற்றிச் செய்யவுந்தவிரவுமற்றொன்றாக்கவுங்கூடுமெனவும், ஞானானுஷ்டானஞ் சகப்பெருக்கேமேவிடச்செய்தலின், இட்டம்லவைப்பெற்றிற்கு. வருத்தந்திட்டலெங்ஙனமென்பதுகொண் டப்படியன்றெனவும், சகளம்வேடமெனக்கொள்ளாது வேடதாரியாகக்கோடலின், செகத்திலொன்றையொன்றுவிவன் பாவிக்குந்தியானமெனவும், வாஸ்தவஞானமெனினும், விவேகஞானமெனினுமொக்கும். தேவதத்தனை யவன்வேடங்காரணமாகக் குடும்பியென்றும், சந்நியாசியென்றுங்காணுந் துள்ளவாறுஉன்சுயவடிவைக்காண்டலேமுகஸ்.

தமக்கண்டஞானமே வாஸ்தவமெனவுங்கூறினர். தியானமும், விவேக ஞானமும்வேறேயெனப்பகுத்துத் தியானங்கற்பிதயோகமெனவே, விவேக ஞான மெதார்த்தயோகமெனப்பெறும். கன்மம் ; தியானமெனவும், கற்பிதயோகமெனவும் பெயர்பெற்றாற்போல, ஞானமும்; விவேகஞானமெனவும், எதார்த்தயோகமெனவும் பெயர்பெற்றுநின்றது.

(க - து.) இங்ஙனமாயவேதுக்களாற் கன்மமும், ஞானமும், வேறேயென்பது. இன்பதுன்பங்களிடைவிடாதொழிவின்றி வினைவசத்தாலெய்தினும், உள்ளக்களிப்புறுவேனுந் தாழா துயரா தொருபடித்தாகிற்கும். இங்ஙனநிற்றல் விழிப்பினுமுறக்கத்தினுமாயின் தன்றாலதெங்ஙனம்? கொள்ளுவதெங்ஙனம்? இதுயாதுகாரணமாக வெய்தியது? ஞானங்காரணமாக. அந்தஞானம்; வாஸ்தவமாகவும், முகஸ்தமாகவுமிருக்கு மபரோட்சஞானமன்றிப் பரோட்சஞானமன்று. இஃதென்னவலியது, மேல்கிழொப்பின்றெனச்செய்யும்வலியது. யாதாகச்செய்யும்வலியது? சமஸ்தமுஞ்சின்மாத்திரமாகச்செய்யும்வலியது. இதுகாரணமாவெய்தியசுக மெங்ஙனமாயதோ? விதனையுடையாரோயறியவேண்டும். அபலாயினுமெங்ஙனமடியீவர். முகஸ்தமாக்காணுஞான மத்துவிதியிடத்தும், கற்பிதயோக மேனையோரிடத்துமெனக்கொள்க. அஃதநிஷ்டானம், இஃதாரோபம். அது மாறாதது, இது மாறுவது. (அஉ)

அரு - கவி. அ - கை.

[மேற்கூறியவிருவகையோகத்தினிலக்கணங்களை யிக்கவியில் விளக்கி யஞ்ஞானநாசத்தையுங் கூறுகின்றார்.]

கண்ட றிந்தது ஞானங்கேட் டதுதனைக் கருதுபா வனையோகங்
கண்ட பேர்சொலக் கேட்டது மறந்துபோங் கண்டது மறவாதே
கண்ட வஸ்துமெய் தியானவஸ் துக்கள்பொய் கருவியஞ் ஞானத்
கண்ட வக்கணங் கொல்வது ஞானமே கருமமன் றறிவாயே. [தைக்

(இ-ள்.) கண்டறிந்ததுஞானங் கேட்டதுதனைக்கருதுபாவனையோகம், எ-து. பிரத்தியட்சமாகக்கண்டறிந்தது ஞானயோகமெனவும், ஒருவர்சொன்னவன்னணங்கேட்டதனைப் பாவிப்பது பாவயோகமெனவும்பெயராம்:—கண்டபேர்சொலக்கேட்டது மறந்துபோங்கண்டதுமறவாதே, எ-து. கண்டவர்கள்சொல்லக்கேட்டதுமறந்துபோகும், அங்ஙனமாகாதுதான்கண்டது மறந்துபோகுமா, மறந்துபோகாதே:—கண்டவஸ்துமெய் தியானவஸ்துக்கள்பொய், எ - து. நேரேகண்டவஸ்துயாதோவதுமெய், பாவிக்கப்பட்டவைகளெவைகளோவவைகள்பொய்:—கருவியஞ்ஞானத்தைக்கண்டவக்கணங்கொல்வது ஞானமேகருமமன்றறிவாயே, எ-து. அஞ்ஞானத்தைக்கண்டவக்கணமேபேதித்துச்சேதிக்கோதற்பாலது மெய்ஞ்ஞானமேயன்றிக் கருமமன்றெனவறிநீ, எ - று.

வஸ்து மனோவாக்குக்கெட்டமெட்டாதென்பதைப்பற்றி முன்னரேகூறியிருப்பதால், இங்கேகூறவருவது முறையன்று. ஆயினும், இங்கேசற்று விசாரிக்குதும். காலதேசவஸ்துவையன்றிச் செகமெனல் தோற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமுமாமுடிகின்றதே, இப்போதுலகமெனற்குப்பொருளெங்கே? இதோதோற்றுகின்றதேயெனில், அம்மூன்றிற்படாதுகாட்டலாமே? பொருளிடங்காலமென்னுங்காரணங் கருதாவிடத்துத்தோற்றலும், அப்போதுலவிருப்புக்குமின்மைக் கருதியவிடத்துத்தோற்றாமையுமானால், இவ்விருபுடைபெயர்தலுக்குங்காரணங் கருதாமையுங்கருதலுமாகின்றதே, இந்தமனதையன்றிப்புடைபெயர்ச்சியுங்கும் வினைமுதல்மனமாகின்றது. இந்தமனதையன்றிப்புடைபெயர்ச்சியும், இத்தப்புடைபெயர்ச்சியையன்றிச் செகத்துன்மையுமின்மையுமெங்கே? ஆதலின், மனோகற்பிதமேயுலகமென்றாயிற்று. இதற்குதாரணம். வாசிட்டம், விரதகுயைகதையில், ௬-கவியிற்காணலாம். மனமானதுதானேசகத்தாகப் பரிணமித்துத் தானேதன்னைப்பார்க்கின்றதென்றால், தன்னைவிகற்பித்துத் தன்னைத்தான்காண்கின்றவிது; தன்னைத்தான்விகற்பிக்காமல் சுயம்பாகக் காண்கின்றதன்றோ? அங்ஙனந்திரும்பாதகுறையேயன்றிவேறன்று. இதற்குதாரணம்; வாசிட்டத்தில். "ஆன்றவம்மனம்பூர்ணத்தையடைந்து பூரணவெண்டிங்கள்போன்றுறவிளங்கு" மென்னுங்கவியாற்காணலாம்.

(க-து.) இவ்விருவகையோகவிலக்கணங்களைவிளக்கியதா லஞ்ஞானத்துக்குஞானமே சத்துருவெனத்துணிந்தாமென்பது. உலகத்தில், பெரும்பாலுமனேகர்வேதாந்திகளென மடாதிபதிகளாயிருந்து கண்டறிந்ததுஞானமென்பதற்குநா; வேதாந்தநூல்களாலறிவே யுண்மையெனக்கூறியிருப்பதை மனதில்திடபாவமாயுறுதிகொள்வதெனவும், மனனம், நிதித்தியாசனம், இதுவேயெனவும், நிதற்குப்பய னீசனைவந்தித்தலேயெனவும், இதல்லவெனப்பரமஞானிகள்சொல்லினுங் கேளாதுதங்கள்மரபின்வழித்தா நடக்குதமெனவுங்கூறுவர். இதென்னபுதுமை. கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனையோகமெனற்கென்செய்வர். கண்டவஸ்துமெய் தியானவஸ்துக்கள்பொய்யெனக்கூறுவானேன். நிச்சயஞானம்பரோட்சமாயிற்றே, இஃதபரோட்சஞானமாகுமா? ஆகுமெனில், ரவியாதியின்றியிருள்நாசமாகுமா, யுத்தியாவது, அனுபவமாவதுண்டா? இதோசூரியனென்னநினைத்தாலும், சொன்னாலுமிருள்போகுமா? போகுமானால், கருமமும், விருத்திஞானமுமென விரண்டாகக்கூறுவானேன். அறிவேயுண்மையெனநினைவால் திடபாவங்கொள்ளில், அறிவு, கிரியைகளிலொன்றாய்முடியும், அல்லது பாரமாகவேனும், நினைவாகவேனுமுடியும். பாவமெனில், மாயை. கிரியையெனிலுலகம். நினைவெனில் தனதுசூக்குமதேகம். அறிவிங்ஙனமாயதன்றோ? என்னை, "அறியாப்பொருள்காரணமாயைகுறித் தறியும்பொருள்காரியமாமுலகின், நெறியாற்றிகழ் தன்மறையந்தமெலா நீயன்றெனவோதுகிரந்தமே." எ - ம்; "அறியும் பொருளன்றறியாப்பொருளன் றறிவாகியயேயெனுமப்பொருடான், பொறி

யின்வழிநின்றறியும்பொருளோ "போதக்கண்விழித்தறியும்பொருளோ" எ-ம். கூறியவற்றுற்காண்க. தேகாதிதத்துவக்கூமாங்கள், அறிவாளுல்சிவமறியா கலாம். சிவதரிசனத்தில்தத்துவங்களும், தத்துவதரிசனத்திற் சிவமு மபா வமாயிற்றே, இரண்டையுமதனுவாயிருந் தறிக்கதறிவாயிற்றே, அஃதிருந்த படியிருக்கின்றதே, அது சிவமாருமா, தத்துவங்களாருமா, ஆகாதே; இவ்வி ரண்டவசாநிலையாயும், அன்றாயுமிருக்கின்றதே. இவ்வறிவே, சகலநாளுயிரு ந்து மாங்காங்கெட்டப்புகில் தாரதாரமாகவகன்றேகின்றதே, இதனைத்தரிசி ப்பதற்கன்றோ, சிரவணமனனாதிகள்செய்வது. இவ்வறிவைத்தவிரமேலாய தென்னையுளது. இருக்கின்றதெனின், அதுதானு யிருந்தறியதுமிவ்வறிவுதா னே. அன்றெனின், கருமானுஷ்டானமும், ஞானனுஷ்டானமும் புரியுமறிவு பயன்வேண்டியன்றோ? அப்பயனறிவுக்கன்றோ, இம்மைப்பயனுமறிவுக்கன் றோ, அப்பயனிப்போதும், இப்பயனப்போதுமுண்டா? பயனென்றிலொன் றில்லாதாயினு மதனையநுபவிக்குமறிவெப்போதின்று, எப்போதுமிருக்கின் றதெனின், இதனை இலட்சியார்த்தத்தாற்காணுது பாரக்கிற்செல்வதென்னை. இவ்வறிவையன்றி நாமெனவொன்றுப்பொருள்கண்டிலமே. உயர்திணையுமா? ஆகாதவுபாதியைநாமெனப்பார்ப்பதுபோல, நாமெனவிசாரித்து துணிவை யாகப்பார்க்கவேண்டுமன்றோ? எங்கேபார்க்கின்றனம், தன்னிலிருந்தனக் கயலைநாடப்புறப்பட்டனமே, இதுதானுவேதாந்தியென்பதும் ரூபமிடதசம் மதம். நன்றுநன்று. இப்போதேயிப்பெயரையொழிக்காவிடில், நம்பியபெப் பார்செவெர். இதுதின்னம். இதுநிற்க. இனிப்போதேயுலகைமித்தையாக் கற்கவியா ரெங்ஙனம்பிரமமாக்குவர். மித்தையாக்குவரெனின், இவ்வுலகஞ் சுழுத்தியிலில்லையெனக் கூறுவதாமித்தையாக்கல், நன்குநன்கு. இப்போது மில்லாதகாணவீரை யுவமைகூறவந்த துலகமிப்போதுமில்லையெனற்கன்றோ. இக்காலத்திலிலேட்டு லக்காலத்திற்கூறவருவது; கல்வித்தேர்ச்சியையு மனுபவத்தெளிவையுங்காட்டுகின்றதே, இதுநல்லவேதாந்தம். இங்ஙனங் கூறியுடலைவளர்த்தலேயன்றி யுணர்வைவளர்த்தலாகுமா? இனியாவதிம்மட மைமரபைவிட்டுத் தன்னையுள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோற் காட்டவல்லாரைத் தேடியடுக்கிற் பிழைக்குதும், அன்றேற்கெடுதும். இஃதகங்காரத்தாற்கூறிய தன்று. துக்கநிவிர்த்திக்கென்க. நாமேகமெனலைச் சொல்லாற்காணுது, கண்ணாற்காணத்துணியினதுபயன்படும். கண்டவஸ்துமெய் தியானவஸ்துக் கள்பொய் யென்பதிலையமென்னை? தன்னைத்தான்காணுதலவும், செகமே பரஞ்சத்தியம். காணின்மித்தை. எனவே, காணுமையேசத்தியமெனவும், காட்சியேமித்தையெனவுமாயிற்று. ஆகவே, காணுமையுங்காட்சியுந்தனது புடைபெயர்ச்சி. அப்புடைபெயர்ச்சிக்குவினைமுதல் தான். இங்ஙனந்தன்னை யன்றிவினைநிகழ்தலும், நிகழ்தலையன்றிச்சத்தியமுமித்தையு மில்லையெனக் கண்டாம். இதனினுமிக்கவித்தையெங்குமில்லை. இதுபிறவிதவிர்க்கும். ஈஸ் வரார்ப்பணஞ்செய்தலாகிய புண்ணியமோ, அதன்பலனையனுபவிக்கப்பிறவி தரும். ஆதலின் "பிறப்பென்னும்பேதைமை" யென்றார். கேட்டவன்னம்பா

விதற்போகம். பாவித்தவண்ணங்காண்டல்ஞானம். இங்ஙனங்காண்டலைத் தான்ஞானகத்ப்பிரத்தியட்சமென்பர். பாவனையயன்று. (௮௫)

௮௬ - கவி. ௮ - கை.

[தியானமசத்தியமென்று லதுகாரணமாவெழுமுத்தியு மசத் தியமன்றோவென்றவினுவிற்குவிடை யிக்கவி யிற்கூறுகின்றார்.]

சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமுஞ் சத்திய மன்றென் றால்,
சருவ முத்தியுஞ் சத்திய மன்றென்று சங்கியா தேநீகே, (மன்றே,
ளுருவங் கேட்டவன் தியானிக்கும் பொழுதிலவ் வுருவம்வாஸ் தவ
யுருவ மாருமப் பொழுதுகண் ணாற்கண்ட வுருவம் வாஸ் தவமாமே.

(இ-ள்.) சருவமுத்தியைத்தருகின்ற தியானமுஞ் சத்தியமன்றென்றால், எ - து. சர்வமுந்தானுகவிளங்குமுத்தியை நேரேதருகின்றதியானயோகமு மித்தையாமெனத்தேவரீர்கூறினுல் :—சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங் கியாதேநீகேள், எ - து. சர்வமுந்தானுவிளங்குமுத்தியுந் தியானங்காரணமாக வந்தபடியா லதுவுமித்தையாகின்றதேயெனச் சங்கியாமலேயான்சொல் வதைநீகேளுதி:— ஊருவங்கேட்டவன்தியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுருவம்வா ஸ்தவமன்றே, எ - து. பிரமஸ்வரூபமிங்ஙனமிருக்கின்றதெனக் கேள்வியுற்ற வனதனைச்சிந்திக்கும்பொழுதி லதுவிளங்காமையா லப்போதந்தப்பிரமஸ்வ ரூபமவனுக்கு வாஸ்தவமல்லவே, ஆயின்:—உருவமாருமப்பொழுதுகண்ணாற் கண்ட வுருவம்வாஸ்தவமாமே, எ - து. தானேயந்தப்பிரமஸ்வரூபமாகும் பொழுது பிரத்தியட்சமாக ஞானக்கண்ணாற்கண்ட அவ்வடிவமப்போதுண் மையாகாதா, உண்மையாகுமே, எ - று.

அதற்கு உத்தரமிருப்பதாற்சங்கியாதேநீகேளெனவும், கேள்விப்பட்டுத் தியானிக்கில், அதுசாதனமன்றோ, சாத்தியப்பட்டவிடத்தன்றோ வதுதானு கவிளங்கும். அப்போதுவிளங்காததனாற்பொய்யானதும், விளங்கினதால் மெய்யானதுமவனுக்கன்றி வஸ்துவுக்கன்றே. ஆதலின், தியானிக்கும்பொ ழுதி லவ்வுருவம்வாஸ்தவமன்றேயென்வும், கண்ணாற்கண்டவுருவம் வாஸ்த வமாமேயெனவுங்கூறினுர். காரணம், தியானம். காரியம், முத்தி. காரணம் பொய்யாகும்போது காரியமெய்யாகுமாவென்பதுசங்கை. இதனைத் தானே யாசங்கித்தார். தியானமேமுத்தியென்பதை மறுத்தற்குத் தியானமித்தை யென்றதென்க. தியானமேமுத்தியாயின் மேலேஞானமெற்றிற்கு? தியா னத்தாற்பரோட்சமும், ஞானத்தாலபரோட்சமுமெனப்பெற்றும். பெறவே, தான்சுயம்பிரகாசமாகவிளங்கல் வாஸ்தவம், அன்றாகவிளங்கல் வாஸ்தவமி ன்மை யெனலைக்கண்டாம்.

(க - ரை.) விர்த்தியட்சஞானமேயஞ்ஞானாந்தகாரமென்பது. பிரத்தியட்சஞானமாயின் திரிபுடியாமேயெனின், சமஸ்தமுஞ்சொப்பிரகாசமாகவிளங்கலையில்லையேலெது? இல்லையே. ஆதலின். திரிபுடிநாசமெனக்கொள்க. எங்ஙனமெனின், ஞாதுரு, ஞானம் ஞேயமென்பவற்றுள், இடையிலுள்ள ஞானத்தைவிளக்காவிடில், திரிபுடியுண்டு. விளக்கில், எங்கே? ஆதலின், அஞ்ஞானவிமோசனத்தாக்குக் கன்னூற்கண்டவுருவம் வாஸ்தவமெனப்பட்டது. விரிக்கிற் பெருகும். (அ௭)

அறு - கலி. அ - கை.

[தியானிப்பானுக்குத்தியானமித்தையாயினும் அவன் தியானித்த வண்ணம் பெத்தமேனுமுத்தியேனுமெய்துமெனவே யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்]

சடம தாகிய தியானமெய் யாகிய சர்வமுத் தியைதல் குத்,
திடம தானதெப் படியெனி லவரவர் தியானமே பிறப்பா கு, (தா,
முடலு மாசையாற் றியானிக்கிற் றியானித்த வுடல்களா குவர் மைந்
தொடர்ப வங்கெடச் சொருபமே தியானிக்கிற் சொருபமா குவர்
மெய் யே.

(இ - ள்.) சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைதல்குத்திடம தானதெப்படியெனில்" எ - து. சடமாகின்றுள்ளதியானமானது, சர்வமுந்தானாகவிளங்குமெய்யாகிய முத்தியைத்தருமென்றதிடத்தை யுறுதியாகக் கொள்வதெங்ஙனமெனக்கேட்பையாயின்:—அவரவர்தியானமேபிறப்பாருமுடலுமாசையாற்றியானிக்கிற்றியானித்தவுடல்களாகுவர்மைந்தா, எ - து. குமாரபுத்திரா! எவரெவரெங்ஙனமெங்ஙனந்தியானிக்கின்றார்களோ அவரவர் தியானத்தின்வண்ணமங்ஙனமங்ஙனமாயபிறப்பெய்தும். எங்ஙனமெனில், தேகவாசைகொண்டெச்சிக்கில் சிந்தித்தவண்ண மதற்குரியவுடல்களையெடுப்பார்கள்:—தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேதியானிக்கிற் சொருபமாகுவர் மெய்யே, எ - து. விடாதுதொடர்ந்துவருகின்ற பிறவிகெடவேண்டிப் பிரமசொருபத்தைத்தியானஞ்செய்யிற் பிரமசொருபமாகவிளங்குவ ரிதுசத்தியமே யிதனைச்சிந்தித்தறிதி, எ - று.

சடமதாகியதியானமென்றது; தியானந் தன்னையு மற்றொன்றையுமறியாதெனவும், மெய்யாகியசர்வமுத்தியென்றது; தானன்னியமாகாது தானேதானாகவிளங்கலெனவும், பொருள்படுமாறுகாண்க. உயிரெனல், உணர்வு. என்னை,—"உணர்வியலாமுயிரொன்றுமொழிந்த, வுடன்முதலனைத்துமுயிரல்பொருளே" என்றார்பவணந்தி. இதில், உணர்வியலாமுயிரென்பது அறிவுமயமாகியவுயிரெனக்கொள்க. இதுபற்றி யோரறிவுயிர், "புன்மரமுதலவுற்றறியுமோரறிவுயிரெனவும்", ஈரறிவுயிர், "முரணந்தாதிகளறிவெடீரறிவுயிரெனவும்", மூவறிவுயிர், "செலெலும்பாதிமூக்கறிவின்மூவறிவு

யிரெனவும்", நாலறிவுயிர், "தும்பிவண்டாதிகண்ணறிவிநாலறிவுயிரெனவும்", ஐயறிவுயிர், "வானவர்மக்கணரகர்விலங்குபுள், ளாதிசெவியறிவோடையறிவுயிரோ"; எனவுங் கூறியவாறுகாண்க. இங்ஙனமாயது; "மெய்வாமுக்குநாட்டஞ்செவிகளி, னொன்றுமுதலாக்கீழ்க் கொண்டுமேலுணர்தலின், ஓரறிவாதியாவுயிரைந்தாகு" மென்பதனுமெலன்க. சத்தபரிசாதிகளையுணர்தலைப்பற்றியுயிரைவகையெனவும், தோற்றபேதத்தாலுயிரெழுவகையெனவும், உபாதிபேதத்தாலும், குணபேதத்தாலும், சத்தபேதத்தாலும், உணர்வுபேதத்தாலுமோவ்வொருதோற்றவுயிர் பற்பல பேதமெனவுங் கொண்டதேயன்றி, வேறுகாரணம் பற்றியன்றே. எந்தவுயிருக்கெந்தபிறவிகதர்தாம்? இன்றே. உபாதிதோற்றத்தாலும். வினைக்கீடாகப்பிறவிமாறுவதாலும். மேல் கீழதாகவும், கீழ் மேலதாகவும், உயிராகின்றனவன்றோ? உயிரிங்ஙனமாதற்குக்காரணம்; கடவுளிஷ்டமெனில், பாரபட்சதோடமெய்தும். சுபாவமெனின், அந்தந்தவுயிரந்தந்தத்தோற்றமாகவே மாறுதொருபடித்தாயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றாதலால்தோடமெய்தும். நிலையாதுமாறுதலே சுபாவமெனின் முடிவின்றாம். முடிவின்றாகவே, ஒவ்வோருயிரும்பிறவியால் மாறிமாறிநிலையாதலையுமன்றோ? எற்றனம். ஒவ்வோருயிர்க்கும்பிறவியளவின்றெனை நீன்மொழிகின்றனவன்றோ? மாறிமாறிப்பிறவியெய்தற்குயிரெப்போதுமிருக்கவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க, உயிர்முன்பின்னில்லாததெனக்கூறலாமா, கூறுகின்றனரோ, இதுபோலவே யவையநாதமாயிருக்குமெனவறிக். மீண்டுஞ்சுபாவமெனில், முற்று நிலையாவாததோடமெய்தும். வினையெனின், எதுகாரணம்.விருப்புவெறுப்புள்ளளவும்·இதுவெதுகாரணம்,பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக் கருதுமறியாமையுள்ளளவும், இதுவெதுகாரணம், தானேதானாகவிளங்குமளவும். அப்பாலென்செய்தும். விருவொழிக. மீறிவிருவவெல்லாஞ்சொல்வாதமாயமையும். உயிர்க ளிக்கிலைகள்பேதமறியாததால், இவற்றுளொன்றையவாவி வினைபுரியுமன்றோ? வினைபுரிதல், சங்கற்பித்தலை. அதாவது; சிந்தித்தல். சங்கற்பம், சிந்தித்தல், தியானம், இவையனைத்துமொருபொருட்கிளவி. வினைபுரிந்தாலன்றோ வதன்பயன் தமக்கெய்தும். எய்திலன்றோ, அனுபவித்துத்தீர்த்தல். அனுபவித்தற்குத்துணைக்கருவிபிறவியேயன்றோ. இதுதியானங்காரணமாகவெய்தற்பாலதாதலின், பந்தத்துக்கே முத்திக்கேனு மவரவர்தியானமேபிறப்பாருமென்றார். தானேசமஸ்தபோகமுமாகப்பரிணமித்திருத்தலைத் தானென்றறியாது தனக்கயலெனக்கருதலளவு மதனைச்சுகிக்க வுயிர்கள்தாவுமன்றோ? அங்ஙனந்தாவுதலேதியானம். அந்தத்தியானபேதமளவின்மையின், உடலமாசையால்தியானிக்கில் தியானித்தவுடல்களாகுவரென்பதூஉம்; சமஸ்தபோகமுந் தனதுபரிணமிப்பேயெனத் தெளிந்தார் மீண்டுமயலெனநாடுவரோ. தன்னைத்தானடையத்தியானிப்பரன்றோ, ஆதலின், தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேதியானிக்கிற் சொருபமாகுவரென்பதூஉம்பொருந்தும்.

(க. - து.) இருவகையுளௌதத் தக்கவாறுதியானிக்கின்றனரோ, வந்தெந் தேதிருமென்பது. இதனைமறுக்காததற்கேதுகூறியதைக்காண்க. பொருளைப்பொருளாகக்காணுமளவும், அவாநாசத்துக் கிடமின்று. இடமின்றாயவளவும் போகதாகநசியாது. நசியாவளவும், அதனையநுபவிக்க யாதானும் வினைபுரியவரும். வருமளவும்பிறவியகலாது. அகலாதுபற்றி யிங்ஙனங்கூறினாரென்க. இப்போதேபற்பலபிறவிபேதமுந் தேகபேதமுங், கோறிக்கைபேதமும், அடங்காவவாபேதமும், சங்கற்பபேதமும், ஞாபகசிபேதமுமாயுயிர்களிருக்க, இன்னும்பிரத்தியட்சம் யாதுக்கு. (அரு)

அசு - கவி. அ - கை.

[தான்பிரமமாதற்குத்தியானமேபோதுமெனின் விசாரமும் ஞானமுமெற்றிற்கென்ற விறுவுக்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பிரம ரூபத்தைத் தியானித்த பேர்களும் பிரமமா குவரென்று
னரசரீரமாங் குரவனே விசாரமேன் ஞானமே னென்றுதே
பரம பாவனே பரோக்ஷமாம் பின்பந்தப் பரோக்ஷமே யபரோட்சந்
திரவிய சாரமா ஞானமே முத்தியாந் தீர்வையீ தறிவா யே.

(இ-ள்.) பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவரென்றுல் நரசரீரமாங்குரவனே விசாரமேன்ஞானமேனென்றுதே, எ-து. மானிடவடிவாயெழுந்தருளிய குருநாதனே! பிரமஸ்வரூபத்தைத்தியானித்தவர்களும் பிரமமாகவேவிளங்குவரெனத் தேவரீர்கூறினால், மேலேவிசாரமும், ஞானமுமெற்றிற்கோவெனச் சங்கியாதுநிற்றி, யான்கூறுவனதனைக்கேளுதி:—பரமபாவனேபரோட்சமாம்பின்பந்தப்பரோட்சமேயபரோட்சம், எ-து. பிரமத்தியானமேபரோட்சஞானமாம், பின்னரந்தப் பரோட்சஞானமேயபரோட்சஞானமாம்:—திரவிசாரஞானமே முத்தியாந் தீர்வையீதறிவாயே, எ-து. திடமாக விசாரிக்கும்விசாரத்தாலான வந்தவபரோட்சஞானமே நிரதிசயானந்தமாம், இதுவேதீர்ப்பென வறிதி, எ-று.

அறிவினதுபிரதிபலனமாதலி னனைத்துமின்மெறிவாம். இதுகருதியுநியனுபவத்துணியாதலானும், சோதனைநாயம் பொருத்தமுகத்தாலாய்ந்ததெளிவாதலானும், அறிவேபிரமமெனப்பெற்றும். பெறவே, இணைபாவிடமாயுமன்றாயுமிருத்தலி னெல்லாமாயல்லவுமாயிருந்த இஃதெனச்சுட்டாதுகூறினார்சான்றோர். ஆயினும், அஃதறிவேயெனக்கண்டாம். கண்டதாலிது மறுத்தற்பாலதன்று, மறுப்பார், கெடுவர். என்னை, "பூதாதியைந்துபொறிபுலன்களெல்லாஞ்சித் தேதா தியந்தமிவையெல்லாஞ்சித் தோதரியபனையுஞ்சித்தனைத்தாங் காண்பானுங்காட்சியுஞ்சித் தற்பமும்வேறில்லாமையால்", என்றார்சொரூபானந்தர். "ஞானமேபிரமமென்ற முதன்மொழி

யின்பயன்கேள்," இதனைமகாவாக்கியத்திலும், அறிவேபிரமமென்பதைப்பற்றி முக்கியமாய், வாசிட்டத்தில், தேவபூசைகதையிலுங் காணலாம். சகலமதத்தரும் பிரமனைத் தெய்வமெனினுஞ் சொல்லாலன்றிப்பொருளாலன்று, சொல்லானெனின், அறிபடுபொருளும் நினைவும் பாழுமாம். பொருளாவது, மெய்யுணர்வு. அதாவது; படிப்பாலேப்படிப்பதெந்தவுணர்வோ வந்தவுணர்வு. இங்ஙனமாயவுணர்வேதெய்வமன்றி வேறென்பவெல்லாஞ் சோதனையினிலையுமின்றித் தெளிக்கறியும். ஆதலினறிவேதெய்வமென்றும். எல்லாவுயிருமறிவாதலின், அவ்வோருயிரும், தன்னைத்தானறிவானெச்சிந்தித்தல், தியானம். அஃதறிவென விசாரத்தானேர்ந்தும் விளங்காமை, பரோட்சம். அதனைத்தக்கவாசானுபவனாக்கிக்கொள்ளுதல், அபரோட்சம். அதோடுகில்லாதுநானெனலாதியாக வனைத்தையுமேல்கீழொப்பின்றி யவ்விளக்கமாகப்பன்னுளதிகவருத்தங்கொண் டகமுகமாகப்பழகியாக்கல், ஸ்திரவிசாரமானாம். அப்போதன்னியத்திறுதுபின்றித் தானத்தானன்றாய்விளங்கலின், அதுவேதுக்கநிவிர்த்தியுந் தடையற்றவானந்தமுமாம், இங்ஙனமாயவானந்தமேதானுதல். இங்ஙனந்தானுதலேமுத்தி. இதறியாது பலருஞ்சொல்லப்பட்டமுத்திகளிந்நிலைக்குமாறாயவாதலானும், இதுபோற்பழைமையன்றுமையானும், அந்நியமாதலானும், அஃதாகாவென்க. இதுதீர்வையென்பார், பரமபாவனே பரோட்சமாம் பின்பந்தப் பரோட்சமேயபரோட்சந் திரவிசாரமாஞானமே முத்தியாந்தீர்வையென்றார். இந்நூலாசிரியர்; பரோட்சமேயபரோட்சமெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தமையின், பரமபாவனையேபரோட்சம், பரோட்சமேயபரோட்சம், அபரோட்சமேதிரவிசாரமாஞானம், திரவிசாரஞானமேமுத்தியெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தனம். இங்ஙனங்கொண்டு தொன்றுக்கொன்றுதொடர்பாதல்பற்றியென்க. இத்தொடர்புசெலுமேழிச் செல்லவறியாதார், ஆங்காங்குபயனிதுவேயெனகிற்பர். நிற்றால், அவ்வவ்வவசரத்தைமுத்தியென்பர். இவைமுத்தியாகுமா? ஆதலைப்பற்றி யிவற்றைப்பதவிமுத்தியென்றனைரறிஞர். இவ்வுளவறிந்தவராதலினிவற்றைத்தீர்வையென்றொழிந்தனர்.

(க - து.) பிரமஸ்வரூபத்தைத்தியானிக்குந்தியான முன்னவாறெய்தினதோடுகில்லா ததன்வழித்தாஞ்செல்லி னிவ்வவசரநிலைகளை முறையேதந்துவிடுமென்பது. இன்னுந்தொடர்பிருக்கப் பிரமத்தியானம்பிரமமாக்குமெனல், துணிவுபற்றி. (அசு)

அஎ - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்தபின்னர் விருத்திஞானமிருக்க எங்ஙனமநுபவங்கைகூடுமென்ற விறுவிற்குத்தர மிக்கவியில் கூறுகின்றார்.]

கடந்தாம்பரி பூரண சொரூபத்தில் விருத்திஞா னமுங்கூடிச்
சடமாகிறு லகண்டமா நுபவ சித்தியெப் படியென் றாற்.

சாடி நீர்மண்ணைப் பிரித்ததேற் ரும்பொடி தானுமண் ணுெமொயு
மூடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத் தொக்கவே கெடுந்தானே.

(இ-ள்.) வீடதாம்பரிபூரணசொரூபத்தில்விருத்திஞானமுங்கூடிச்சேட மாகிஞலகண்டமாமனுபவ சித்தியெப்படியென்றால், எ-து. முத்திக்கு முதற்காரணமாகிய பரிபூரணசொரூபத்தி லஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்துத் தான் மாத்திரமிஞ்சிநின்றுள்ளவிருத்திஞானமானது, தானுமப்பூரணத்தோடுகூடி விசேடமாயிருக்குமானால் துவிதமாகின்றதே, துவிதமானால், எங்ஙனமகண் டாகாரவனுபவசித்திவாய்க்கும். வாய்க்காதே, இதற்கென்செய்வதெனக் கேட்பையாயின்:—சாடிநீர்மண்ணைப்பிரித்ததேற்றும்பொடி தானுமண்ணுெ மொயும், எ-து. சாடியிலுள்ளகலங்கனீரை, நீர்வேறமூக்குவேருகப்பிரித்த தேற்றுங்கொட்டைப்பொடியானது அவ்வழுக்கோடொனுமொக்கமடியும்:— மூடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத் தொக்கவேகெடுந்தானே, எ-து. (அது போல)விருத்திஞானமு மஞ்ஞானத்தோடெதிர்த் ததனைநாசஞ்செய்து, அத னோடொனுமொக்கவேமடியும், எ-று.

பரிபூரணசொரூபமாதலேமுத்தியாதலால் இதனைமுன்பின்னுக்கியது, காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்ததென்க. வீடு, முத்தி. பரிபூரணசொ ரூபம், பிரமம். முத்திக்குப்பிரமம்பேதமெனக்கொண்டு நிமித்தகாரணகா ரியமென்ப ரஞ்ஞையறியார்போலும். எந்தவறிவினால்தத்துவங்களையெல் லாம் விசாரித்துத்தானல்லதானல்லவெனச்செல்லுகின்றதோ, அந்தவறிவை விடயிதிகளையப்பெற்ற தத்துவக்கூழாங்கள்வேருகுமானால் பிரமமும் வேரு யிருக்கலாம். அங்ஙனமின்றே யிங்ஙனமிருக்க. சுசாதிகவிசாதிகசுகதபேத மயமாதல் தத்துவக்கூழாங்கள். அன்றுதல், பிரமம். அந்தமயமாகின்றதும் இந்தமயமாநின்றதும், அறிவாதலால், அறிவேபிரமமுதலியவனைத்துமென வும், ஒன்றிலொன்றில்லாமையறிவிலாதலால், அறிவேயுண்மையெனவுங் கண்டாம். இங்ஙனமாயகிலே யிலனின்னுமாகாமையா லிங்ஙனம்விருவின னெனப்பெற்றும். பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணர்ந்ததும், பொரு ளைப்பொருளென்றுணர்ந்ததுந்தானுதலா லறிவேயஞ்ஞானமும் ஞானமு மென்றாயிற்று. ஆகவே, தன்றால்விளைந்தவஞ்ஞானந் தன்றால்விளைந்தஞா னத்தாலழியும்போது, தன்னைவிட ஞானம்வேறன்றாதலா லஞ்ஞானத்தை யழித்துத் தானுமதனோடொக்கமாயுமென வுபமானபூர்வமாக விடைதந்த தெனத்தெரிந்தாம்.

(க-து.) ஞானமுஞ்சேடமாகாதழியுமென்பது. சேடம், மிச்சம். இச் மிச்சம், பரிபூரணமெனற்குத்தடை. (அ)

அஅ - கவி அ - கை.

[இங்ஙனமிருக்கச் சீவன்முத்தரனுபவமெங்ஙனமோவென
வினவலுக்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இந்த நிச்சய முத்தரு ளனுபவ மிருப்பதெப் படியென்றாற்
சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர்
பந்த முத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொலி னகையா வ
ரந்த ரத்தையுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெனு மவர்களை நகையாரோ.

(இ-ள்.) இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவமிருப்பதெப்படியென்றால், எ-து. இங்ஙனமாயதீர்ந்தநிலை சீவன்முத்தருக்குள்ளனுபவமாக விருப்பதெங்ஙனமோ வெனக்கேட்பையாயின்: — சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போ ற்சுகமாவர், எ-து. பயசிந்தையற்ற திரிலோகமண்டலாதிபதியாகிய சக்ர வர்த்தியும், இதுநன்றுதீதென்றறியாத சிசுவும்போலச்சுகரூபமாவர்:—பந்த முத்திகள்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவர், எ-து. பந்தமு முத்தியுமறந்துபோகும், பலருமுண்டென்றுசொல்லுவராயின்சிரிப்பர்:— அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர்கொசுகெனு மவர்களைநகையாரோ, எ-து. ஒருகொசுகானதாகாயத்தை யெடுத்துவாயில்போட்டுத் துப்பிவிட்டதென்று சொன்னவர்களைப்பார்த்தார்தான்சிரிக்கமாட்டார்கள், எ-று.

சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போலெனவுவமைகூறியது; அரசனுக்கெதிரின்மைபோல், மகான்களுக்குச்சசாதிவிசாதிசுகதபேதங்களின் மையினுனும், சிசுவுக்குப்பகுப்பின்மைபோல், மகான்களுக்குத்தம்மைத்தவி ரச்சிற்றறிவுபேரறிவென்பதூஉம், சிற்றின்பம் பேரின்பமென்பதூஉம், ஆகிய பகுப்புச்சிறிதுமின்மையினுனும், பந்தமுத்திகள்மறந்துபோமென்றது; அஞ் ஞானத்தாற்பந்தமும், ஞானத்தால்முத்தியுமெய்தல்மரபு. இங்ஙனமிருக்க, இவர்களுக்குஞானபேதமேது, தம்மைத்தவிரவிவ்விரண்டுபேதமுமின்மைபற் றி மறதிக்கேவருதலானும், உண்டென்றுபலர்சொலினகையாவரென்றது; சொல்லுவார்மடமைபற்றியாதலானுமென்க. இங்கே அந்தரமென்பது, ஞானு காயத்தை. கொசுகென்றது, தானலதைத்தானென்போனை. ஆகாயமாகிய விபுத்துவத்தில் கொசுகெனலோர்பரமாணுவினும் பரமாணுவெனத்தகுமா? இத்தாகாயத்தைவிழுங்கி யுமிழ்ந்ததென்றாலென்னவியப்போ, அதுபோல, சொல்லாலன்றிப்பொருளாற் பார்த்தாயினுங்கேட்டாயினுமறியார், இவர்க ளந்தப்பரமாகாயத்தையன்றி யிவர்களுளரோ, இலரே. இவர்களைவிழுங்கி யுமிழ்ந்தானெனல் வியப்பன்றே, என்றுகொள்க. ஞானகாயத்தையெடுத்து விழுங்கல், முத்தி. உமிழ்தல் பந்தம். இதனை யார்தானேற்பர், பாமரருமே லானெனலைக்குறிக்கின்றது. இவர்களவமதிப்புக்கிடம்பெருரோ வெறுவார்க

சொன்னவையியல்பாயபொருள் ... மித்திராகாரியமைக் கொள்க. கைவர்ப்பெயனப்பாடபோதின், ஏகாரம், ஈற்றசை.

(க - ரு.) மகான்கள்பக்குமுத்திமுத்தரென்பது. சிதாகாயத்தையன்றித் திணைப்பாவிடமில்லாமையின் நிறைப்பாலிதயென்றறிக. இருந்தாலன்றேமறவாதிருத்தற்கு. இதுதன்னைத்தான்சோதித் தறிந்தெரியும். (அஅ)

அகூ - கவி. அ - கை.

[செகம்பொய்யென்றற்குப் பொய்க்கதையொன்றை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மலடி மைந்தனுந் தாருவிற் புருடனும் வான்மலர் முடிசூடி
யிலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே சுத்திகை யிரசிதத்தை விலைபேசிக்
கலக மாகிறு திடையினிற் கயிற்றராக் கடித்திரு வருமாண்டா
ரலகை யாயினு ரெனும்விவ காரத்தை யறிந்தவன் மயங்கானே.

(இ - ள்.) மலடிமைந்தனுந்தாருவிற்புருடனும் வான்மலர்முடிசூடி, எ - து. மலடிபுத்திரனும், நிழலுமானும், இருவருங்கூடிக்ககனாரவிந்தத்தைக் குடுமியிற்சூடிக்கொண்டு:—இலகுகந்தர்ப்பநகரிலேசுத்திகாயிரசிதத்தைநிலே பேசிக்கலகமாகியே, எ - து. விளங்காநின்றகந்தருவமென்றநகரிலகன் விலைசொல்லி வெள்ளியை விலைமதித்து, இவற்றைச்சுதந்தரமாக்கிக்கொள்ளுங் காரணத்தினெனதெனதென்று வழக்கிட்டுத்தர்க்குள்ளே கலகமாய்:—இடையினிற்கயிற்றராக்கடித் திருவருமாண்டார், எ - து. இங்ஙனங்கலகமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், பழுதைபாம்புகடிக்க, அதனாலிருவருமிறந்தார்கள்:— அலகையாயினுரெனும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்கானே, எ - து. அவ்வாறிறந்தவர்கள்பேய்களானூர்கள், என்னுங்கதையினுண்மையை யறிந்தவனை வனே அவனிவ்வுலகாதியைமெய்யெனமயங்குவனு மயங்கானே, எ - று.

மலடியும், தாருவுமெய். மைந்தனும், புருடனும்பொய். இதுபோல, பிரக்ஞைமெய். ஏனையவைபொய். சூடி, பேசி, கலகமாகி, மாண்டு, அலகையாயினுரென்பனவெல்லாஞ்சேட்டைகள். இதுபோல; வந்தான், போயினுன். பார்த்தான், கேட்டான். நினைத்தான், மறந்தான். அறிந்தான், அறியான். என்பனவுஞ்சேட்டைகள். அந்தவினைமுதல்மெய்யாயி னந்தச்சேட்டைகள்மெய்யாகலாம். இந்தவினைமுதல்மெய்யாயி னிந்தச்சேட்டைகள் மெய்யாகலாம். ஒருபேர்துபாகாரமாறுபற்றி இங்ஙனமாயவுவமையால் பிரதையெனத்தெரிவித்தனர். உபமேயத்தைநித்தையெனக்காட்ட முழுதுமித்தையானகதையை யிக்கவியுபமானித்ததால், பிறிதுமொழிதலணி. உதாரணம். "நெடும்புனலுள்வெல்லுமுதலை யடும்புனலி னீங்கினதனைப்பிற" என்பதனுேனும்; "கொக்கொக்ககூம்பும்பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்கசீர்த்த விடத்து" என்பனவுங்காண்க. முன்பின்பற்றி யிங்கேயுவமேயமுலவாதியென்றும். ஏனையவையென்பது, சேஷ்டைகளிய ... தத்துவக்குழாத்தை.

இவைபிரக்ஞையினதுசாயையினவாறிக. உபாதானவுபாதேயமயமாகாதத் தத்துவக்குழாங்களெங்கனுமில்லை, இங்ஙனமாயசோதனையகலாதாரிக்கதை யைமறவார். அகன்றார்மறப்பர். அதைக்குறைதலைப்பற்றி பிரசித்தத்தை யென்றும். சிலபிரதி, கலகமாய்முயற்கொம்பினாற்குத்தியே கனித்திருவருமாண்டாரென்றிருக்கின்றது, இதனையேற்கினுமேற்கலாம்.

(க - து.) சித்தப்பிராந்தி, செகத்பிராந்திதெளிந்தவன்மயங்கானென்பது. கடிக்கவென்பாலது கடித்தென்றாயது காலவழுவமைதி. காலதேச வஸ்துபரிச்சேதபுடைபெயர்ச்சி சற்றுமின்றிஏப்திமாத்திரமாக வொருதன்மைத்தாவிளங்குந்தன்பா லவாந்தரமாகத் தினைத்துணைபுடைபெயர்ச்சி போற்றோன்றிய ஸ்ப்திஸ்புரிப்பே, மலடிமைந்தன். பரிபூரணகாட்டவிழப்பே, தாருவிற்புருடன். இழப்பென்றறியாமையே, வான்மலர். அது திணைபாவிடமாயிருத்தலே, முடிசூடல். இதிலெய்ப்புற்றவிடத்தனைத்துமித் தையாகக்காண்டலே, கந்தர்ப்பநகர். தன்னைத்தானூனெனவிசாரித்தலே, சுத்திகாரசிதத்தைவிலைபேசல். உபாதிசம்பந்தபாவநாசமெய்தலே, கலகமாதல். ஆங்கெழுந்தவிர்த்திஞானமே, கயிற்றரா. அஃதெரித்தலே, கடித்தல். ஸ்புரிப்பும், காட்டவிழப்பும் நசித்தலே, இருவருமாளல். பந்தமுத்தி கற்பிதமாகமுடிதலே, அலகையாதலெனக்கொள்க. பந்தமுத்திபகுப்பின் மையைக்காட்ட, அலகையென்றார். (அகூ)

கூ0 - கவி. அ - கை.

[பொய்யேகதையானவாறுபோலப் பொய்யேசெகமெனக்கு றிப்பித்தமையின், இந்தப்பொய்யெனலேயே மாயையென்றனரறி ஞர், இந்தப்பொய்யேசெகமாதியாக விகாரித்துத்தோற்றவி னைத்துமாயாகாரியமெனப்படும், இதனிற்சித்தம்மையாதுபூரண மானசத்தாகிற்றியென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மாயையென்பது பொய்யெனி லதுபெற்றவகையெல்லாம் பொய்யாமே,
தாயை யன்றிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும் வேறுண்டோ,
சேய சொர்க்கமு நரகமு நன்மையுந் தீமையும் பாரா மற்,
[illegible]ய சத்துசித் தானந்த பூரண சொருபமா யிருப்பாயே.

(இ - ள்.) மாயையென்பதுபொய்யெனி லதுபெற்றவகையெலாம்பொய்யாமே, எ - து. மாயையெனப்படுவதுபொய்யானுல், அதுகாரணமாக வந்தவனைத்தும் பொய்யாகவேண்டுமே, எங்ஙனமெனில்:—தாயையன்றி மக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ, எ - து. மாதாவினதுபிறவியையுஞ்சாதியையுமன்றி யவள்பிள்ளைகளுக்கு வேறேபிறவியும்வேறேசாதியுமுளவோ:— சேயசொர்க்கமுநரகமுநன்மையுந்தீமையும்பாராமல், எ - து. நெடுந்தூரத்தனவாகிய சொர்க்காதிபதவிகளும், ரௌரவாதிநரகங்களும்,

நன்கெனப்பட்டவையும், தீங்கெனப்பட்டவையு மிவையெனப்பகுத் துணர்தல் செய்யாது:— ஞாயசத்துவித்தானந்தபூரண சொருபமாயிருப்பாயே, எ - று. பரிசுத்தமாகின்றவுள்ள சத்துசித்து ஆனந்த நித்திய பரிபூரணவிலக்கணமுடையபொருளே, அந்தச்சொருபமே நீயாகற்குமுயலுதி, எ - று.

யாமாசாமாயா, என்னுஞ்சுலோகப்பொருளை யுணர்த்தினிற்றலின், மாயையென்பதுபொய்யெனிலெனவும், சகமெயாவுஞ்சத்தியம்போற்றோற்றுவவேனுந் தமக்கெனக்கயப்பொன்றின்றிச் சோதனையில்யாவுமறிவாமுடிவதென்னை? முடிதலினனைத்துமறிவின் கற்பிதவெனற்கையவென்னை? கற்பிதமாதலின் மாயாகாரியமெனப்படும். இத்தன்மைநோக்கி, அறிவெற்றவீகையெலாம் பொய்யாமேயெனவும், அனைத்துமாயாகாரியமெனற்குதாரணமாகத், தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ் சாதியும்வேறுண்டோவெனவும், அறிவைத்தவிரவயலொன்றுளதாகச் சோதனையிற்காணுமையின், சேயசொர்க்கமுகரகமு நன்மையுந்தீமையும்பாரமாமெலனவும், அவிர்தசடலுக்கவனித்தியகண்டவிலக்கணங்கட் கறிவெதிர்மறையாதலின், ஞாயசத்துவித்தானந்தபூரண சொருபமெனவும், நாமெதுவாதலோவென்று மையந்தவிர்தியென்பார், சொருபமாயிருப்பாயேயெனவுங்கூறினார். அது பெற்றவைகையெலாமென்பது; அம்மாயை காரணமாகவுதிக்கப்பெற்ற சகமாதி மூன்றுவகையாயுள்ளனவனைத்துமெனப் பொருள்கொள்ளினுமேற்கப்பெறும். தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ் சாதியும்வேறுண்டோவென்ற வுதாரணம்; மாயையும், மாயாகாரியமுமபேதமெனற்கன்றே, இங்கேகூறக்கிடந்தது. திரிபதார்த்தமுமறிவுக்கயலென்றுமெனவும், மாயாகாரியமெனப்படும். அறிவாயின், மாயையெனலெங்கே, அதன்காரியமெனலெங்கே, இன்றாதலின், மறுக்கற்பாற்றே.

(க - து.) யாவும்பொய்யாகமுடிதல்பற்றி யனைத்துமாயாகாரியமென்பது. இவற்றைமெய்யெனின் அஃதாரோப்பர். (கூ0)

சக௩ - கவி. அ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரியமாவதால் மித்தையாமேயெனின், எவரேற்பர், இதுகுற்றமாகமுடியாதா, என்ற வினவை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பங்க யாசனன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோ ருங்
கங்கை யாதியாந் தீர்த்தமுந் தேசமுங் காலமு மறைநா லு
மங்க மாறுமந் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மென்ச்சொன் று
லெங்க ளுபக னேயத றுற்குற்ற மில்லையோ மொழியீ ரே.

(இ-ள்.) பங்கையாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும், எ - து. தாமரைமலரையிடமாகவுடைய பிரமன்முதலியபற்பலதேவரும் பூமியிலுள்ளசான்றோர்களும்:— கங்கையாதியாந்தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமறைநாலும், எ - து. கங்கைமுதலியபுண்ணியதீர்த்தங்களும் காசிமுதலிய புண்ணியஸ்தலங்களும், சிவராத்திரி, ஏகாதசி, நவராத்திரி, நோன்பு, கார்த்திகை, முதலியபுண்ணியகாலங்களும், நான்குவேதங்களும்:— அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்றால், எ - து. சந்தச, கற்ப, வியாகரண, முதலியவாறுங்கங்களும், ஏழுகோடியாகவிரிந்துள்ள மூலமந்திரங்களும், காமியம், நிஷ்காமியமென்னுந் தவங்களி லொவ்வொன்றனேக பேதங்களா விரிவுற்றவங்களும், ஆகியவிவையனைத்தும் பொய்யென்றுசொன்றால்:— எங்களுபகனேயதறுற்குற்றங்க ளில்லையோ மொழியீரே, எ - து. எமக்குக்குருவாகவெழுந்தருளியநாயகனே! பொய்யென்றுசொல்வதனுற்குற்றங்கள் சம்பவித்தற்கிடமில்லையோ? இதனைவிளங்கத்தெரிவித்தருளும், எ - று.

பங்கயாசனன்முதலென்றதனுற் பிரமாவிஷ்ணுமுதலிய பஞ்சகர்த்தாக்களுமெனப்பெற்றும். இக்கவியில் வந்திக்கத்தக்கவைகளையே மித்தையாருமென்றெடுத்துக்காட்டலின், எடுத்துக்காட்டணி. பங்கயாசனன்முதற் பலதேவருமெனவும், குற்றமில்லையோவெனவும்பாடமுமுண்டு. ஏனைய காலங்களையும், தேசங்களையுமருத்தங்கூறின், வழுத்தற்குரியதன்றாம், வழுத்தற்குரியதாக்கின், இந்த அருத்தங்களெல்லாந்தாமேயமையும். ஏனையவுமிங்ஙனமே.

(க - து.) அனைத்துஞ்சத்தியமென்பவர் பலர். மித்தையென்பவரரியர். இதுயாவருக்குங் குற்றமாமுடியுமே யிதற்கென்செய்து மெனவினவினனென்பது. அனைத்துமித்தையெனல் • தனக்குடன்பாடன்றெனக்காட்டினனென்க. (கக)

சஉ - கவி. அ - கை.

[அனைத்தும்பொய்யெனல் குற்றமன்றென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சொர்ப்ப னத்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது
பிழையா று, லற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகங்களை யசத்தெனல்
பிழையா மே, சொர்ப்ப னத்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று
சொல்லலா மெனின்மைக் தா, வற்ப மாயையிற் றோன்றிய சக
மெலா மசத்திய மெனலா மே.

(இ - ள்.) சொற்பனத்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்வதுபிழையாறுல், எ - து. ஒருவன் தன்கனவிற்கண்டதைப்பிறனுக்குச்சொல்ல அவன் அதுபொய்யெனச்சொல்ல, கனவுகண்டவனதற்குடன்படாமல், நீ சொன்னது தப்பெனச்சொல்லலாகுமெனின்:— அற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களை யசத்தெனல்பிழையாமே, எ - து. இயல்பாகவேயணுவாயுள்ளமாயை காரணமாகவுதித்த வுலகங்களை வேதங்களும் ஞானிகளும் பொய்யெனச்

கூறுவாதுபோலாமே: — சொற்பனத்தனித்திலன்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலாமெனின், எ - று. தப்பென்றுசொல்வதுபோலாது, கனவிற்கண்டதைப்பொய்யென்றே சொல்லலாமென்பையாயின்: — மைந்தாவுற்பமாயையிற்றோன்றிய சகமெலாமசத்தியமெனலாமே, எ - று. ஞானபுத்திரா! இன்னதெனக்கனித்தற்கரியமாயுள்ள மாயையாரியமாகவுதித்த வெல்லாவுலகங்களையு மையமின்றிப்பொய்யெனக்கூறலாமே, எ - று.

நிலையின்றி யப்போதப்போது தோன்றுந்தோற்றுஞ் சொற்பனக் காட்சிபோல்வதா, என்றுமொருபடித்தாநிலையாயுள்ளவுலகம்? எனச்சங்கையாயின், மெய்யே, அந்தக்காட்சிக்கு மிந்தக்காட்சிக்குத்தயப்பயாது? அதுவு மிதுவுமொருதற்பிதமன்றிவேறுயாது. கனவினனவும், நனவிற்கனவுமெங்கே? காட்சியுமிங்ஙனமன்றோ. இவ்வுலகம், சாக்கிராவஸ்தையுள்ளளவும். அவ்வுலகம், சொற்பனாவஸ்தையுள்ளளவும். இவ்விரண்டவஸ்தையுமறிவானையன்றியில்லை. இவ்விருவிதவுலகமும், இவ்விரண்டவஸ்தையன்றியில்லை. இவ்விருவகையவஸ்தையும், இவ்விருவகையுலகமுஞ்சுழுத்தியிற்கண்டிலம். இம்மூன்றவஸ்தையுமறிவானையன்றி யொன்றிலொன்றின்றிச் சகடக்கால்போல் மாறுவதைத் தினந்தோறுங்காண்கின்றனம். இங்ஙனமாய்நிலைகளையுன்னவுந்தெரியாது, பிறர்சொல்லினுஞ்செவிசாய்க்கவுந்தெரியாது, இவ்வளவு திறமையற்றவர்கள் கேட்குஞ்சங்கைக்குத்தரம்பஞ்சமோ, கூறுதும். "எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருள்மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" இந்நெறிச்செல்பவரோ? எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருளைப் படிகாண்பதறிவு. இந்நெறிச்செல்பவரோ, சங்கைசெய்புகுந்தோர். அந்நெறிச்செல்பவராயினிங்ஙனங்கேளார். இந்நெறிச்செல்பவராயின்கேட்பர். எங்ஙனமெனில், அவர்கள்பொருளைப்பொருளாகவறிபவர்கள். இவர்கள்பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகவறிபவர்கள். இவர்களுக்குவிடையென்சொல்லினு மவிசாரிக்குப்புத்திசொல்வதுபோலும். பேதவாதம், அபேதவாதமித்தகையதெனவறியார். கண்டதேகாட்சிகொண்டதேகோலமென்போர். புறமுகாட்டமன்றி யகமுகாட்டங்கேட்டறியாஞானிகள். இவ்விதஞ்சங்கை யிவர்போல்பவர்க்கேயன்றி யறிஞரெங்ஙனமறிப்பர்? இது நிற்க.

(க - று.) உலகம்; சொப்பனம்போறலிற்றுற்றமன்றென்பது. இவ்வுலகமைதக்கதென்க. சொப்பனத்திற்சுகித்தாற்போது மிவ்வுலகிற்சுகித்தல், துக்கமெனக்காணளவும். (கூஉ)

கூட - கவி. அ - கை.

[இன்னுமதனையேவைப்புறுத்தப் பொய்யிதெனவும் மெய்யிதெனவு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணியரென்று புராணங்
கூப் பிடுமா றுன், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள்

விதித்தசாத் திரமுண்டோ, பொய்ய தேதெனி னுமரு பங்களாம்
பூதமா கியமா யை, மெய்யதேதெனிற் சச்சிதா னந்தமா வியாபிக்கு
மான்மாவே.

(இ-ள்.) பொய்யைமெய்யென்றமூடர் புண்ணியரென்றுபுராணங்கூப்பிடுமானல், எ-று. செகசிவபரமென்னும்பொய்யைப் பொய்யென்றறியாது மெய்யென்றறிந்தார் மூடரன்றோ, இவர்கள்செய்த அன்னதானமுதலிய முப்பத்திரண்டறங்களாலும், சிவகயிங்கிரியமுதலியதவசிரேஷ்டத்தாலும், பதினெண்புராணங்களு மிவர்களைப்புண்ணியவான்களென்று விடாதுகோஷ்டிக்குமானல்: —மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக்குற்றங்கள் விதித்தசாத்திரமுண்டோ, எ - று. காரணகாரியரகிதமாயதியாதோ, அஃதன்றோ மெய்யெனத்தகுவது, அதனைச்சொல்லாலேலாது விசாரத்தெளிவாலேற்பதன்றோஞானம், அங்ஙனமாயஞானத்தையுடையாரன்றோ ஞானிகளெனப்படுவோர், இவர்களன்றோமெய்யைமெய்யென்றஞானிகள், இவர்கள்மெய்யைமெய்யென்றதனுலிவர்கள்மேற் குற்றம்விதித்தற்கிடமுண்டோ, இவர்கள்மேற்குற்றங்கள் விதித்தசாஸ்திரமேனுமுண்டோ, இல்லையே. இது நிற்க. பொய்யாவதியாதெனவும், மெய்யாவதியாதெனவும், இனிக்கூறுதும் அதனைக்கேளுதி: —பொய்யதேதெனி னுமரூபங்களாம் பூதமாகியமாயை, எ-று. பொய்யெனப்படுவதியாதெனில், நாமரூபங்களாகவெங்கணும்விரிந்துள்ள பஞ்சபூதமெனப்படுவதாகியமாயையாம்: —மெய்யதேதெனிற்சச்சிதானந்தமா வியாபிக்குமான்மாவே, எ-று. மெய்யெனப்படுவதியாதெனில்சத்து, சித்து, ஆனந்தமென்னுமிலக்கணமே வடிவாயெங்கணுநிறைந்துள்ளவான்மாவாம், எ-று. ஏ - ஈற்றசை.

பிரத்தியட்சமாயுள்ளசகங்காரணமாகவன்றோ, அப்பிரத்தியட்சமானதேவசுராளுண்டெனக்கோடல். விகாரத்தைச் சுயம்பெனக்காட்டாதுலகைக்காட்டில், ஏனையவிரண்டையுங்காட்டலாம். அங்ஙனமொருவருமின்றே. சொல்மாத்திரத்தானுந், தோற்றன்மாத்திரத்தானும், இம்மூன்றுஞ்சத்தென்றேற்பதைவிட மித்தையென்றேற்பது மனமலையாமைக்கும், சஞ்சலமுறாமைக்கும், உள்ளக்களிப்பகலாமைக்கும், தானே தானாதற்கும், இடம்பெறுமன்றோ? இங்ஙனமாயபலனுக்கன்றோ, சற்கிருத்தியமாதிதொழில்புரிவது. இவற்றைப் புரிவதைவிட வுலகைமித்தையென்று மறப்பதுமாத்திரஞ்செய்யினிப்பயனனைத்தையு மிம்மையிற்றானேயனுபவிக்குதுமே, இதுவுள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலாமே, இந்நன்கையறியாமைபற்றிப் பொய்யைமெய்யென்றமூடரெனவும், சகமாகத்தோற்றுவதும், அன்றாகத்தோற்றுவதும், அறிவன்றோ, இதுவன்றோமெய், இதனையன்றோமெய்யெனக்கோடல், கொண்டபடிகண்டவரன்றோமெய்ஞ்ஞானிகள், காணுதாரன்றோபோலிஞானியர். இவரைப்போலிஞானியரெனக்குறிக்கவன்றோ முன்னர்கண்டறிந்ததுஞானமென்றது. இவற்றையெல்லாங்கருதி மெய்யை மெய்யென்றஞானியென

வும், இவர்களைமூடர்களென்றிகழ்ந்துவிடுகின்றனர். இன்றாதலின், ஞானிக்குக் குற்றங்கள்விதித்த சாஸ்திரமுண்டோவெனவுங் கூறினர். பொய்யாகியசகசி வபாரங்களைப்பொய்யென்றது, ஞானவானுபெயர். மெய்யாகிய ஞானத்தை மெய்யென்றதூஉமிங்ஙனமே. ஞானமன்றியில்லையாதலின், மெய்யுதான்மா வென்றுமெனக்கொள்க. சச்சிதானந்தமான்மாவெனவே, அநர்தசடதுக்கம் பிறவெனக்கண்டாம். சச்சிதானந்தமேயநர்தசடதுக்கம், தத்தோற்றல ன்றி யயலன்றெனச்சோதனையாற்காணுதி. எங்ஙனமெனில்; ஒன்றுசொல் லுதும். ஓர்பாறையாகியகருங்கல்; உளதோ, இலதோ? உளதெனில், சயம் பாகவேண்டும். சயம்பெனில், உளிமுதலியகருவிகளாற்செதிப்பட்டதற் கிசைய யாயிருக்கவேண்டும். இசையுமெனில், சயம்பென்றிருக்கவேண்டும். இ யைந்தபோதன்றோதூணாகக்காணும். இப்போதுசயம்பெனலாகாதாவெ னின், அந்தத்தூண்களின்சையோகமே பாறையாகத்தோற்றலன்றி யிப்போ தும்வேறாகக்கூறற்கிடமுளதோ, இன்றே, தூணையன்றிப்பாறையெங்கே, நம துநாட்டந் தூணாயக்கண், பாறையின்மையும், ஆகாவிடத்துண்மையுமாகக் காண்பதென்னை? நாம்சத்தாகக்காணில் சத்தாகவும், அசத்தாகக் காணில சத்தாகவுந்தோற்றலின், நமதுசத்தைக்கொடுத்துப்பார்ப்பதனாற் சத்தாகத் தோற்றுவதேயன்றி வேறென்னையுள. இதுவேநீர்பெறற்கு மெய்யாதேதே னில் சச்சிதானந்தமாவியாபிக்கு மான்மாவேயென்றார்.

(க-து) பொய்மெய்யிலக்கண மித்தகையதென வுணர்த்தியதென்பது. பொய்ம்மெய்யெனுமளவுஞ் சென்பமே. அதாவது; உருவமாகவேனுமரு வமாகவேனும் பாவித்தல். வஸ்து, இங்ஙனமன்றாதலானும், தன்னையகலா ததைவிட்டுத் தனக்கயலாகக்கருதிவெட்டுத்தவம்புரியினும், அனித்தாதற் கியைவதன்றாமையாலும், தன்னைத்தான் தேடிக்காணுதனவும், தான்தனக் கயலாகமுடியும், பரமுமபலாகமுடியுமெனக் கூறவேண்டுமோ? இதனால ன்றோ, அருள், பரை, ஆனந்தம், ஆனந்தாதீதம், இவ்வதனதனுபூதிவிலாச மெனக்காணுது, வொனுபூதிவிலாசமெனப்பராக்காயினர். அங்ஙனந்தானின் றோ? இன்றெனில், அங்ஙனமநுபவித்தல்தானன்றோ. அங்ஙனந்தன்னையாயா மல்விட்டுவிட்டார்களே, இவர்களுக்கெங்கேதான்முடிவுண்டு, இல்லையே. பந்தத்திலயல்நாட்டம்போல முத்தியிலுமயனாட்டமென்னி னிதுஞானமா குமா? தன்னைவிட்டுவிட்டார்களோ, மானிடசென்மத்தில்தானேகண்டுபிடி க்கவேண்டுமே. "இப்பிறவிதப்பினெப்பிறவிவாய்க்குமோ," இதற்கென் செய்தும் யாமறிகிலம். ஆன்மாவேயுண்மையென்றனரே யிந்நூலாசிரியர், இதைப்பலவதுவிசாரித்துத்தெளியாதது; செல்வக்கல்விமதர்ப்பு. பொய்யெ ன்பதுமாயை. இதனைச்சத்தியென்றைவகையாக்கி மெய்யென்றனர் மூட ரெனினுமமையும். (கரு)

கூசு - கவி. அ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரியமெனக்கூறி மித்தையென்றீர், அம்மாயா
விலக்கணத்தையும், அதனதுபேதாபேதங்களையுந்
தெரிவிக்கவேண்டுமென, அறுவகையாக
வினாவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மாயை யென்பதே துடையரார் ரெப்படி வந்தது வருவானேன்,
மாயை யென்பது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவு மிரண்டாமே,
மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் வஸ்துவும் பொய்யா
மே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொருசண்ட மாருத குருமூர்த் தி.

(இ-ள்.) மாயையென்பதேதுடையரா ரெப்படிவந்தது வருவானேன், எ-து. மாயையென்பதியாது, அதனைச்சுதந்தரமாகவுடையார்யாவர், அது வந்தவகையெங்ஙனம், வருதற்கேதென்னை:—மாயையென்பது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவுமிரண்டாமே, எ-து. மாயையென்பது பிரமவஸ்துவி னின்றும்வேறாயதெனின், அப்போதுவஸ்து, இரண்டெனக்கொள்ளப்படுவ தாமே:—மாயையென்பதும் பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்துவும்பொய்யா மே, எ-து. ஆயின்மாயையென்பதும், பிரமவஸ்துவுமொன்றெனக் கூற லாமேயெனின், மாயையைப்போலப்பிரமவஸ்துவும் பொய்யெனக்கொள் ளப்படுவதாமே:—மாயையென்றமேகங்களுக் கொருசண்டமாருதகுருமூர் த்தி, எ-து. மாயையென்றமேகங்களுக்கெல்லா மோர்பிரசண்டமாருதம் போன்று விளங்குபவராகியகுருமூர்த்தியே, எ-று.

(க-து.) இங்ஙனமாயையைப்பற்றி யறுவகையாகவினாவினனென்பது. அறிவேபிரமம், அறியாமையேமாயை. அறிவையன்றியறியாமைவேறாயின், பிரமத்தையன்றிமாயைவேறாகலாம். யாதுகாரணகாரியங்கட்கு முடன்ப டாமை யினையதென்றுணர்தல், அறிவு. உணராமை, அறியாமை. யாதின் மையையுணர்கின்றதோ, அதுவேயுணராததால், அறிவேயறியாமையாயிற் று. அறிவையன்றித்தெளிவும், மூடமும்வேறின்மையின், இவ்விருவினைக்கும் வினைமுதல், அறிவாயிற்று. அறிவாகவே, இரண்டெனப்படாது. ஒன்றெ னின், அறிவையன்றியறியாமையிருக்கவேண்டும். இன்றாதலின் பிரமத்துக் கென்றது, பிரமத்திலென்றார். மாயையென்பதும் பிரமமுமொன்றெனில் வஸ்துவும்பொய்யாமேயென்றது; இன்மைப்பொருளுக்கேயியைதற்பாலது மாயையாதலி னதனோடுபிரமத்தையுஞ்சேர்த்தேகமெனின், அதற்குரியவி ன்மைத்தன்மை யிதற்குமெய்துமெனற்கென்க. சண்டமாருதம், பெருங் காற்று. மாயையென்றமேகங்களென்பது, உருவகம். சண்டமாருதகுருமூர் த்தியென்பது, உவமைத்தொகை.

(க - து.) மாயையைப்பற்றி யறுவகையாகவினாவினனென்பது. இது தொருத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி. (கசு)

கூ௪ - கவி. அ - ஸ்க.

[மேலறுவகைவிருவிடையள், இக்கவியிருன்குவகைவிருவுக்குத்தரங்கூறுகின்ருர்.]

அதனை யின்னதென் றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சியவடி
வா கு, மிதுத னக்குள தடலியா துலகுமெய் யெனுமவ ருடை
யோர் கள், கதையி லாதபொய் வந்தவிப் படியென்று கண்டபே ரிலே
மைந் தா, விதன மாயையேன் வந்ததென் றூற்புத்தி விசாரமற் றத
னு லே.

(இ-ள்.) அதனையின்னதென் றுரைத்திடப்படாமையா லவாச்சியவடிவாகும், எ - து. அம்மாயையித்தகையதென் றியாவராலு மளவைகளாலெட்டிச் சொல்லப்படாததனு லவாச்சியவடிவமெனப்படுவதாம்:—இது தனக்குளதுடலியானுலகுமெய் யெனுமவருடையோர்கள், எ - து. இது தனக்குச்சொந்தம், இவ்வுடலேயான், இவ்வுலகஞ்சத்தியம், என்றூர்திடக்ஞானமுடையாரெவரோ, அவர்களேயம்மாயையுடையோர்கள் :—கதையிலாத பொய்வந்தவிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைந்தா, எ - து. ஞானபுத்திரா! கதைகட்டிச்சொல்வதற்கு வழியொன்றுமில்லாத பொய்யாகியமாயை யின்னவிதமாக வந்ததென்று கண்டவர்களொருவருமில்லையே:—விதனமாயையேன்வந்ததென்றூற் புத்திவிசாரமற்றதனுலே, எ - து. விதனத்துக்கேயிடமாயுள்ள மாயையானது, என்வந்ததென்றூல், ஞானவிசாரணைசெய்யும் விடாமுயற்சி சிறிதுமில்லாததினுல், எ-று.

அவாச்சியவடிவம், தனக்கெனச்சொரூபமொன் றில்லாமை. இதுதனக்குளது, மமகாரம். உடலியான், அகங்காரம். பொய்யை பாயையென்றது, காரணவாகுபெயர். தாய்தந்தைவந்தவரிசைவகை யாதிதொடங்கிச் சொல்லுதற்கெட்டாமையால், கதையிலாதபொய்யெனவும், உலகைமெய்யெனம்பினே ருயிர்விடுங்கால், உலகைவிடுதற்கிட்டஞ்சற்றுமின் றிவருந்துவராதலால், விதனமாயையெனவுங்கூறினூர். புத்திவிசாரமறுதல், தன்னைத்தானுள்ளவாறுராய்தலின்மை. மாயையைக்கதைகட்டிச்சொல்பவரும், அதனைமெய்யெனக்கேட்பவரும், அவிவேகியர். எங்ஙனமெனில், தன்னைத்தானுள்ளவாறெட்டவகையறியாராதலினென்க.

(க-து.) நால்வகைவிருவுக்கும் நால்வகைவிடைகேரேகூறினூரென்பது. இதுதனக்குளவுடலிறு அலகுமெய்யெனப்பாடமுமுண்டு. அறுவகைவிருவிருக்க, ஐவகைவிருவெனவும், அறுவகைவிடையிருக்க, நூவகைவிடையெனவுங்கொண் டுரைகூறுவதென்கிறப்போயாமறிகிலம். இதுநிற்க. இவ்விருவினைள், நிரனிறைப்பொருள்கோள். எது, ஆர், எப்படிவந்தது, வருவானேன், இரண்டாமே, பொய்யாமே? இவைவிருவோ, அல்ரே? விருவெனின், ஆறுதற்குத்தடையென்னை. அவாச்சியவடிவாகும், உடையோர்

கள், கண்டபேரிலை, புத்திவிசாரமற்றதனுல் வந்தது. இவை விடையோ, விருவோ? விடையெனின், நான்காதற்குத்தடையென்னை. விருவிடையெனலறியார்போலும். (கரு)

கூரு - கவி. அ - கை.

[வஸ்துவுமிரண்டாமேயென்று மைந்தாம்விருவிற்குவிடையிரண்டுகவியினுங்கூறப்புகுந்தார், இக்கவியில், பிரமத்திற்கும், கிரியைகட்கும், இடையிலோர்சத்தியுண்டெனக்கூறுகின்ருர்.]

அருவ மாகுமா யாவித் தைகள்விளை யாடுமுன் றெரியா வே
யுருவ மாம்பல கந்தர்ப்ப சேனையா யுதித்தபின் வெளியா கும்
பிரம சத்திக ளனந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடா தே
பரவு பூதங்கள் கண்டனு மானத்தாற் பலருக்கும் வெளியா மே.

(இ - ள்.) அருவமாகுமாயாவி வித்தைகள் விளையாடுமுன் றெரியாவே, எ - து. இந்திரசாலஞ்செய்வோன், தனதுவித்தைதங்காட்ட விளையாடுதற்கு முன்னமோ, ஒருவர்கண்ணுக்கும்புலப்படா தருவமாகின்றுள்ள தனதுவித்தைகள், எங்ஙனங்காணப்படும், காணப்படாவே:—உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையா யுதித்தபின்வெளியாகும், எ-து. அவை பிரத்தியட்சத்திற் குருவமாக் காண்டற்குரிய பற்பலவிசித்திரகந்தர்ப்ப சேனைகளாய்த்தோன்றியபின் யாவருக்குங்காணப்படும் (அதுபோல):—பிரமசத்திகளனந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடல்கூடாதே, எ-து. பிரமத்திற்குரியசத்திபேதங்களனந்தவிதமாம், அதனைக்கண்டுபிடித்தல் [illegible]னுங்கூடாது. (மற்றெங்ஙனமெனின்):—பரவுபூதங்கள்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளியாமே, எ-து. எங்குமாவியாபித்துள்ளபஞ்சபூதங்களைக்கண்டு, அதுகாரணமாகவனுமானிக்கு மனுமானத்தினுல்சகலருக்கு மிருப்பதாகவிளங்கும், எ-று.

கண்டனுமிதித்தலாலெனப்பாடமுமுண்டு. அருவமாகும்வித்தைகளெனமுடிக்க. மாயாவி, பிரமம். வித்தைகள், சத்திகள். கந்தர்ப்பசேனை, பூதங்கள். இவையுபமான வுபமேயங்கள். அனுமானம், பலருக்குமென்னு மிவ்விருமொழிகளையு மீரிடத்துமொட்டுக. மாயாவிவித்தைகள் கந்தர்ப்பசேனைகளா லனுமானித்தல்போன்று, பிரமசத்திகள் பரவுபூதங்களா லனுமானிக்கப்படுமெனவுணர்க. பிரமசத்திகளனந்தமென்றது ; இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, ஆதிசத்தி, பராசத்தியெனவைந்தாம். இவற்றுளொவ்வொன்று மெண்ணிறந்தபேதங்களாதல்பற்றியென்க. இவைசோதனையாற்றெரியலாம். அநந்தமென்பது தொகையொருமைபற்றி, அதையென்ருர்.

(க-து.) இவ்வுபமானவுபமேயத்தால் சத்திகளிருப்பை யவற்றின்காரியங்களாலறிய லாமென்பது. அதிருக்குமயான வித்தைகளெல்லாம், அறிவு

றட்பமேவிடமேவிடக் கண்டுகொண்டேவருவதை யிப்போதுபிரத்தியட்சத்திற்காணலாம். (௬௬)

௬௭ - கவி. அ - கை.

[வித்தைகள்போலச் சத்திகள்காரியகாரணமாயிருந்தும், ஆதாரவாதேயங்காணப்படுமாறுபோலத் தாங்காணப்படாவென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

காரி யங்களுஞ் சத்தியா தாரமுங் காணுமற் றதுமா யம்
பாரி லின்றமா யாவியுஞ் சேனையும் பார்ப்பவர் கண்கா ணும்
வீரி யந்திகழ் வித்தையா யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோ லப்
பேரி யற்பிர மத்துக்கு முலகுக்கும் பிரிவுசத் திகளுண் டே.

(இ-ள்.) காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம், எ-து. சத்திக்குக்காரியங்களும், காரணமும், எவர்க்குங்காணப்படும். ஏனையசத்தியோ, சற்றுங்காணப்படாது:—(எங்ஙனமெனில்,) பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும், எ-து. பூமியிலிவ்வித்தைகளை விளையாடிக்கொண்டிருந்த, இந்திரசாலஞ்செய்வோனும், அவ்விளையாட்டாற் காணப்படுஞ்சேனைகளும் வேடிக்கைப்பார்க்கப்புறப்பட்டவர்க்கு நேரேகாணப்படும்:—வீரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோல, எ-து. இளையாதவீரத்துவத்தால் விளங்குகின்றவித்தையாகிய சத்தியானது காணப்படாது, எங்ஙனமோவதுபோல:—பேரியற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும்பிரிவுசத்திகளுண்டே, எ-து. மிக்கவிலக்கணங்களையே யியல்பாகவுடைய பிரமத்துக்கும், உலகத்துக்குமிடையே சிலசத்திகள்பிரிதாகவிருக்கின்றனவே; அவைகாணப்படுமோ, காணப்படாவே, எ-று.

சத்திக்காதாரம், பிரமம். ஆதேயம், உலகம். மாயாசத்தியைத்தவிர வுலகிருக்குமாயின், பிரமத்தைத்தவிர மாயாசத்தியிருக்கலாம். எங்ஙனம்; அறியாமையன்றியுலகிருக்குமாயின், அறிவையன்றி யறியாமையிருக்கலாம். இல்லையெனின், வஸ்துவுமிரண்டாமேயெனல்கூடாது. மாயாவியும், சாலக்காட்சியும் பிரத்தியட்சம். வித்தை யப்பிரத்தியட்சம். அதுபோல, பிரமமும், உலகமும்பிரத்தியட்சம். மாயாசத்தியப்பிரத்தியட்சம். சத்தியாதாரமுமெனப்பாடமுமுண்டு. இங்கேயாதாரமுமென்பதுபொருந்தாது.

(க-து.) மாயாசத்தி பிரமத்தைத்தவிர வேறின்மையா லிரண்டுவஸ்துவாகாவென்பது. பிரமப்பிரதிபலனமே சத்தியென்றறிக. (௬௭)

௬௮ - கவி. அ - கை.

[ஆறும்வினுவிற்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனு மாயா வி
வித்தை காட்டிய விந்திர சாலம்போய் வித்துவா னும்போ லப்
புத்தி மைந்தனே சத்திமா னுகிய பூரண வான்மா வாம்
வத்து நிர்ணயஞ் சொன்னதிட் டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே.

(இ-ள்.) சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண், எ-து. சத்தியானது சத்தனைத்தவிர வேறோர்முதலன்றெனக்காணுதி:—சத்தனுமாயாவிவித்தைகாட்டிய விந்திரசாலம்போய்வித்துவானும்போல, எ-து. சத்தனுகிய மாயாவித்தை செய்வோன் தனதுவித்தையினுல்காட்டியஇந்திரசாலவினேதக் காட்சிகளொழியவிடத்தும் நீங்காதுநின்றோன் வித்துவான்மாத்திரமாகுமாறுபோல:—புத்திமைந்தனே சத்திமானுகிய பூரணவான்மாவாம் வத்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிட்டாந்தத்தின்வழிகண்டுதெளிவாயே, எ-து. அறிவுள்ளபுத்திரா! சத்திமானெனப்படும் பரிபூரணமாநிறைந்துள்ள ஆத்மவஸ்துநிச்சயத்தை முன்சொன்னதிஷ்டாந்தமுறையைக்கண்டு தெளிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

இந்திரசாலம்; வித்தையைத்தவிர வில்லாவாறுபோல, வித்தையும்; வித்துவானைத்தவிரவேறின்றும், எங்ஙனமோவதுபோல, உலகமும்; மாயாசத்தியைத்தவிரவில்லாவாறுபோல,மாயாசத்தியும்; சத்தனுகியவான்மாவைத்தவிர வேறின்றும். வேறின்றுகவே, இருப்பது, ஆன்மாமாத்திரமென்றாயிற்று. ஆகவே,வித்தையிருந்தபோதுமில்லாதபோதும் வித்துவானிருக்குமாறுபோன்று, மாயாசத்தியிருந்தபோதுமில்லாதபோது மாத்மாவிருக்குமெனப் பெற்றும். பிறவே, வித்தை; யாபாசதர்மம்பெற்றுற்போல, வித்துவானுபாசதர்மம்பெற்றுனல்லன். அதுபோல, மாயாசத்தி யாபாசதர்மம்பெற்றுற்போலச், சத்தனுகியவான்மா; வாபாசதர்மம் பெறுவாறுகண்டாம். காணவே, மாயையைப்போல, ஆன்மாபொய்யன்றெனத்தெளிந்தாம்.

(க-து.) வஸ்து; மாயையைப்போலப்பொய்யன்றென்பது. போகவின்றது, போயொன்றுய ... லமீகம். ஆன்மாவின் வஸ்துவெனின், இழமைப்பொருளாதற்கிடமின்று. ஆதலின், ஆன்மாவாம்வஸ்துவென்றும். சிலபிரதிகள், இந்திரசாலம்பெ ... வித்துவான்மெய்போல, என்றிருக்கின்றன, அங்ஙனம்பொருள்கொள்ளினுமமையும். (௬௮)

௬௯ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் மாயையென்பது பொய்யெனக்கூறிப் பின்னர்பிறிது சத்திகளுண்டேயெனக் கூறுவதென்னைகொலோவென்றவினுவிற்குத்தர மிரண்டுகவியானுங்கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியினுண்டென்றேற்காமிடில் சராசரங்கட்குச்சுபாவங்கள் வேறுமேயெனக் கூறுகின்றார்.]

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேட் கிற்
புல்லை யாதியா மசேதனப் பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப் பழமாய்
நில்லை யாமக னேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடா திருந்தக் கால்
தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெலாஞ் சுபாவங்கள் வேறு மே.

(இ-ள்.) இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கேட்கில், எ-து. மித்தையாகியமாயாசத்தியை மீண்டுமுண்டென்ப தெங்ஙனங்கூடுமெனக் கேட்பையாயின்:—புல்லையாதியாயசேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பனவாராய், எ-து. புல்லையாதியாகவுடைய சடப்பொருள்களனைத்தும் பூட்பித்துக்காய்க்கின்றவைகளைக்காணுதி:—கல்லையாமகனேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடாதிருந்தக்கால், எ-து. சற்புத்திரா! ஒவ்வொன்றிலுஞ் சிற்சத்தியானது வியாபியாதிருக்குமாயின்:—தொல்லையாயவருஞ் சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்சுபாவங்கள்வேறுமே, எ-து. தொன்றுதொட்டுவிடாதுவருகின்ற சராசரமாகின்றவுயிர்களுக்கெல்லாஞ் சுபாவங்கள் வெவ்வேறுமுடியுமே, எ-று.

சேதனம், அறிவு. அசேதனம், அறியாமை. இங்கேநடக்குதல், வியாபித்தல். சரம், அசைவு. அசரம், அசையாமை. சராசரவுயிர்களி லெவ்வெதற்கேதேதியல்போ, அங்ஙனமங்ஙனமாவது சிற்சத்தியின்றன்மையெனக்காண்க. சிர்மிகுமாதலினதிலதிவெனவலிக்காதுகின்றனர்.

(க-து.) சமஸ்தமுஞ் சிற்சத்தியை யாதாரமாகக்கொண்டின்றதற்றஞ்சுபாவத்தினின்று மாறுமென்பது. அனைத்துஞ்சிற்சத்தியிலாசமாதலின் சிற்சத்தியுண்டெனப்பெற்றும். சத்தியுண்டெனல் பயிர்முகத்தாலென்க. (கக)

கoo - கவி. அ - கை.

[அனைத்துஞ்சிற்சத்தியமத்திறல் தத்தம்பல்வபவிட்டு மாறுதலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலவிறங்கலந்தசித் திரம்பா
யருப்ப மாஞ்சத்தி நியமமில் லாவிடி லரசிலா நகர்போலாம்
நெருப்பு நீர்களாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோதும்
பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மணிகளாம் புவனமிப் படிபோமே.

(இ-ள்.) கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாராய், எ-து. கருப்பையிலிருக்குமுட்டைக்குள் பட்சிகள்பலநிறங்கலந்திருக்கின்ற விநோதசித்திரங்களாயிருப்பதைக்காணுதி:—அருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம், எ-து. உணர்தற்கரிதாகியசிற்சத்தியினியமமில்லாவிட்டால், அரசனில்லாதபட்டணம்போல வொழுங்கற்றநிலையினதாகமுடியும்:—நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமா நீசனுமறையோதும், எ-து. (எங்ஙனமெனில்), நெருப்புசலமாகவும், கசப்புத்தித்திப்பாகவும், சண்டாளன் வேதாத்தியயனஞ் செய்வதாகவுமுடியும்:—பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமணிகளாம் புவனமிப்படிபோமே, எ-து. மலைகள் மேகங்களாகவும், சமுத்திரமுழுதும்மணிகளாகவும், இதுபோலப் பூமிமுழுதுமிங்ஙனமாகவுமுடியுமே, எ-று.

அருப்பம், நுக்கமெனினுமமையும். நியமம், ஒழுங்கு. பறவைக்கிடம், முட்டை. முட்டைக்கிடம், கருப்பை. எனவே, கருப்பையிலிருந்துமுட்டையும், முட்டையிலிருந்துபறவையுமுண்டாதலால், கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகளென்றார்.

(க-து.) அனைத்துமரசிலாநகர்போலநிலைமாறுமென்பது. சத்தி; அகமுகத்திற்சிற்சத்தியாகவும், புறமுகத்தில்மாயாசத்தியாகவுமிருக்கும். (கoo)

கoக - கவி. அ - கை.

[எல்லாவிபரீதங்கட்குமாதாரமாதலி னிந்தச்சத்தியைநீக்குமாறெங்ஙனம். சத்தனுக்கபேதமெனின், ஏகமாகக்காண்பதெங்ஙனம். அரிதெனின், நிரதிசயானந்தமாவதெங்ஙனம். எனமூன்றுவினாவைபு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆர்க்குங் காணவு மறியவும் படாதென்று மவாச்சிய வடிவென்
றுஞ், சேர்க்கு நாமரூ பப்பயிர் வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிற்சத்தி,
பேர்க்கு மாறெங்ஙன் பிறித்திடப் படாதெனிற் பிரமபா வனையொ
ன்றுப், பார்க்கு மாறெங்ஙன் முத்தியா குவதெங்ஙன் பரமசற் குரு
மூர்த் தி.

(இ-ள்) ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்று மவாச்சியவடிவென்றும், எ-து. அரியாதிகட்குமேனையோரெவர்க்குங் கண்ணாற்காணவும், மனதாலறியவும்படாததென்றும், நிர்விசேஷரூபமென்றும்:—சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பியசிற்சத்தி, எ-து. விபரீதத்துக்காளாகச்சேர்க்கின்ற நாமரூபமென்னும்பயிர்களுக்குவிதையென்றுஞ் சொன்னசிற்சத்தியை:—பேர்க்குமாறெங்ஙன் பிறித்திடப்படாதெனிற் பிரமபாவனையொன்றுப்பார்க்குமாறெங்ஙன், எ-து. நீக்குமாறெங்ஙனம், வேறுபடுத்தக்கூடாதாயின், பிரமபாவனையேகமாகப் பார்க்குமாறெங்ஙனம்:—முத்தியாகுவதெங்ஙன் பரமசற்குருமூர்த்தி, எ-து. முத்தியடைவதெங்ஙனம், மேலான சற்குருமூர்த்தியே, எ-று.

அறிவையன்றியறியாமையோர்முதலன்று. அறியாமையே சிற்சத்தியென்னுமிடத்து, காணவும்படாதென்றும், அறியவும்படாதென்றும், அவாச்சியவடிவென்றும், நாமரூபப்பயிர்வித்தென்றும், கூறச் சிற்சத்தியேற்கவாமே, தடையென்னையுள, இதுபற்றியிங்ஙனங்கூறினார்.

(க-து.) மாணாக்கனுக்குநித்தவினாவினையவென்பது. சித்தில்லாவிடிற் சித்தினதுகற்பிதமெங்கே. உண்டெனில், தெரிவிக்கலாம். கல், மரம், முதலியவைகளெனில், சத்தினதுபிரதிபாலிப்பன்றி வேறாகக்கண்டிலமே. எங்ஙனமெனின், சோதனையினியதிகளாயப்பட்டவையனைத்து மஞ்ஞானியோகீதறிவாகமுடிவதென்னை? முடிவதனாற்சத்தாகுமாவெனின், சத்தையன்றியசத்தெனவெங்கே. இன்றாதலாலனைத்துஞ் சிற்சத்தியமேயென்றறியா

ளுதலின் இருவினாவெனென்க. அறிவிரு, அறியாவிரு, என்பவற்றுளிரண்டுமறி யாவிரு. (௪0௧)

௪0௨ - கவி. அ - கை.

[முதலிரண்டுவினாவுக்கு இக்கவியிறுத்தரங்கூறுகின்றார்.]

வாயுஸ் தம்பனஞ் சலஸ் தம்பன மணிமந்திர மருந்தா லே
தேயுஸ் தம்பனஞ் செய்திடி லதிலதிற் சிறந்தசத் திகளெங் கே
நீயச் சச்சிதா னந்தமாய் வேறொன்று நினைந்திடா திருப்பா யேல்
மாயைச் சத்திபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற்காணோ மே.

(இ-ள்.) வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பன மணிமந்திரமருந்தாலே தேயுஸ் தம்பனஞ்செய்திடி லதிலதிற்சிறந்தசத்திகளெங்கே, எ-து. மணி, மந்திரம், மருந்து, என்னுமிம்மூன்றாலும்; வாயுஸ்தம்பனம், சலஸ்தம்பனம், தேயுஸ் தம்பனஞ்செய்வமாயின், அவ்வவற்றிற்குரியமுயற்சியமாயுள்ள, சலனம், நெ கிழ்ச்சி, உட்டணமென்னுமிம்மூன்றுசத்திகளும், எங்கேனு, இப்போதுகண் டிலமே. (அதுபோல) :—நீயச்சச்சிதானந்தமாய்வேறொன்று நினைந்திடா திருப்பாயேல், எ-து. நீயந்தச்சச்சிதானந்தசொரூபமாகி யிவற்றிற்குமா றாக வேறொன்றும் நினையாதிருப்பையாயின்:—மாயைச்சத்திபோமீதன்றி மந்திரமறைகளிற்காணோமே, எ-து. மாயாசத்தியானதுன்னையன்றியில் லாமற்போம், இல்லாமற்போவதற்குபாய மிங்ஙனம்புரிவதன்றி வேறேமந் திரமுளதாக வேதங்களிற்கண்டிலமே, எ-று.

ஸ்தம்பனம், ஸ்தம்பித்தல். அதாவது; சற்றடங்கிநிற்றல். சிறந்தசத் திகளென்றதினால், சலனம், நெகிழ்ச்சி, உட்டணமெனக்கொண்டாம். எங் கேயென்பதனால், இப்போதெனவருவித்தாம். எங்கேயென்பது, எவ்விடம், இல்லையென்னும்பொருள்தரற்பாலதாகலின், பலபொருளொருசொல். இங் கேயில்லையென்னும்பொருடாநின்றது. நீயிரு மாயைச்சத்திபோம், என விரண்டெழுவா யிரண்டியனிலைகளாதலால், இரண்டுவிடையெனக்கொ ள்க. மாயச்சத்திபோமென்பாருமுளர். நீயச்சச்சிதானந்தமாயிருத்தலே, பிரமபாவனையொன்றுப் பார்த்தலுக்கு விடையும்; வேறொன்றும் நினைந் திடாதிருத்தலே, சிற்சத்திபேர்த்தலுக்கு விடையுமெனக்கொள்க. சத்து, சித்து, ஆனந்தம். இவற்றுள்; சத்து, தான். சித்து, சுயஞ்சோதி. தானே சுயஞ்சோதியாகவிளங்கல், சத்தேசித்தாகும். சுயஞ்சோதியேதானாகவிள ங்கல், சித்தேசத்தாகும். இங்ஙனமாயவொருமையே துக்கநிவர்த்தியாத லால், ஆனந்தமாகும். இதுதான்சச்சிதானந்தமாயிருத்தல். இங்ஙனமிரண் டிடாதுநிற்கில், அநர்த்த, சட, துக்கந், தானேயகலும். இங்ஙனமகலல், வே றொன்றும்நினைந்திடாதிருத்தலின்பயன். அவ்விரண்டுவினாக்களுக்கும், இவ் விரண்டேவிடை.

(க-து) மேற்கூறியவினாக்களிரண்டிற்கும் விடையிரண்டுந்தந்தனரென் பது. அனுபவமில்லா ரிவ்விடைகாண்டலரிது. (௪0௨)

௪0௩ - கவி. அ - கை.

[மூன்றாம்வினாவுக்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மேவு மண்ணிலவ் வியத்தமே வியத்தமாம் விவகரித் திடவே
ண்டி, நாவினான்மண்ணைக் கடமென்ப ரக்கட நசிப்பதும் நாவா லே,
பாவு நாமரூ பங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதே பரமார்த்தஞ், சீவ பே
தகற் பிதங்களை மறந்துநீ சின்மய மாவாயே.

(இ - ள்.) மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமே வியத்தமாம்விவகரித்திடவே ண்டி நாவினான்மண்ணைக்கடமென்பர், எ-து. கடசத்திதங்கியமண்ணினிட த்தில் அக்கடத்தோற்றமெழுதற்குரிய வினைநிகழ்தற்குமுன்ன ரத்தோற்ற மெழாதுமறைபட்டுநிற்கும், அங்ஙனமறைபட்டுநிற்றலே வினைநிகழாநிற் புழி வெளிப்பட்டுக்காணும், அங்ஙனம்வெளிப்பட்டுக்காண்டலையே யன்ன பானுநிபாகவிவகாரநிமித்தம், சொல்லாலேமண்மயவடிவைக் கடமெனவு லகர்வழங்காநிற்பர்:—அக்கடநசிப்பதும்நாவாலே பாவுநாமரூபங்களைமறந்து மண்பார்ப்பதேபரமார்த்தம், எ - து. அந்தக்கடமுடைந்ததென்பதுஞ்சொ ல்லாலேயே, முன்னுமண்ணேபின்னுமண்ணே, இப்போதும்பானைசட்டிகு ண்டைசால் முதலியவாவெங்கனும் வழங்கப்பட்டுள்ள நாமரூபங்களைச் சற்று நினையாதுமறந்து மண்ணாகப்பார்ப்பதேபரமார்த்தமாம், (அதுபோல):—சீவ பேதகற்பிதங்களைமறந்து நீசின்மயமாவாயே, எ-து. சீவபேதமாகின்றுள்ள கற்பிதவடிவங்களனைத்தையு மறந்து, நீசின்மயமாக விளங்குதி, எ-று.

அவ்வியத்தம், வெளிப்படாமை. வியத்தம், வெளிப்படல். பிந்தகை முதலியவற்றாலாய [illegible]ண்டங்களைக்கூறுதது; செல்வம்வந்துழியன்றி யிரந் தரமன்றாமையினென்க. விவகரிப்பான்வேண்டிக் கடமெனல், விவகாரிக சத்து. நான்குகாலத்தும் மண்ணையன்றிக் கடமெனற்குப் பொருள் தோற் றன்மாத்திரமாதலால், அதனை மண்ணாகக்காண்டல், பாரமார்த்திகசத்து. மண்ணையன்றிக்கடமென வோர்முதலன்றென வுணராமல் சுயம்பெனக்கரு திக்கடமெனக்கூறல், மூடம். கடமெனக்காணாது மண்ணெனக்காண்கை, விவேகம். சொல்லாலென்னாது நாவினாலென்றது; நாவினாலாயதுசொல் லாதலா லிதுதுணைக்கருவியெனப்பெற்றாம், ஆதலின்கருவியாகுபெயர். இவ் வுவமைபோல; அறிவைச், சீவனீசன்செகத்தெனக் கற்பனையாகக்கொள் ளும் விபரீதங்களை மெய்யெனக்கோடல், விவகாரிகசத்து. இப்பேதங்களை யெல்லாம்விசாரத்தால்மறந்து, அறிவாகக் காண்டல், பாரமார்த்திகசத் து. சீவபேதமென்பது; சீவனாதியாகப்பேதிக்கும்பேதம். அதாவது; சீவே ஸ்வரசகம். இம்மூன்றுமறிவின்கற்பிதமன்றிச் சுயம்பல்லாமையின், சீவ பேதகற்பிதங்களென்றார். தெளிந்தவிடத்தனைத்து மறிவாக முடிதலின், நீசின்மயமாவாயேயெனப்பட்டதென்க. கடமெனினுங் குடமெனினுமொக் கும். பரமார்த்தம், உண்மை. எனவே, விவகாரிகம், கற்பிதம். என்று

யிற்று. அவ்வியத்தம், வியத்தம், எனக்கூறப்பட்டது; சலனமின்றிச் சலிப்பின்றெனற்கு. அதுபோல, ஆனந்த மறிவையன்றி யின்றெனற்கென்க. கடாதிகளைமண்ணுப்பார்ப்பதுபோல, சகமாதிதிரிபதார்த்தங்களையுஞ் சின்மாத்திரமாப்பார்க்கி லன்னியமின்றித் தானாய்விளங்கும், இங்ஙனம்விளங்குதலேமுத்தியாதலால், இதுமூன்றும்விருவிற்கு விடையெனக்கொள்க.

(க-து.) அன்னியமயமாகாமற் சின்மயமாகுதியென்பது. கடமாதற் குரியதேமண், ஏனையவையன்னனென்றெனற்கு, மேவுமவ்வெனவடைகொடுத்ததென்க. இதுமுடிவிடங்கூறலென்னுமுத்தி. (௧௦௩)

௧௦௪ - கவி. அ - கை.

[திரிசியமெனக்கில்லையாயினுந்தோற்றுவானேனென், என்றவிருவிற்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பூரிக் குங்கன சச்சிதா னந்தத்திற் பொய்சடந் துயர்மூன் றுந்,
தாரத் தாயினுந் தோன்றுபாழ் விபரீதந் நடைப்பதெப்படியென் று,
னீரிற் றோன்றுந்தன் னிழறலை கீழதாய் நின்றலையினுநே ராய், பாரிற்
றோன்றிய தன்னைநோக் கிடலந்தப் பாழ்நிழல் பொய்யா மே.

(இ - ள்.) பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்திற் பொய்சடந்துயர்மூன்றுந் தாரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரீதந் நடைப்பதெப்படியென்றால், எ - து. பரிபூரணமாகிநிறைந்துள்ள மேலாய சச்சிதானந்தசொரூபத்தில் அநிர்த சடதுக்கமென்னுமூன்று மெனதுதிருஷ்டிக்குதூரத்தாயினும், மெய்போலத்தோன்றுகின்றபாழும், நாமரூபவிபரீதங்களுமாகியவழுக்கைத் துடைக்குமாறெங்ஙனமோவங்ஙனமாயநெறி யினையதெனத்தெரிந்தருளவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின்:— நீரிற்றோன்றுந் தன்னிழறலைகீழதாகின்றலையினும், எ - து. நீரிற்காணப்படுந்தன்னிழல் தலைகீழதாகநின்றலைந்தாலும்:— நேராப்பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடலந்தப்பாழ்நிழல்பொய்யாமே, எ - து. தலைகீழதாகவின்றி நேராகத்தரையிற்றோன்றியதன்னைக்காண அந்தப்பாழானசாயையானதன்மையன்றாய்முடியும், எ - று.

தூரத்தாயினுமென்றதிடைக்குறை. சத்தையன்றியசத்தும், சித்தையன்றிச்சடமும், ஆனந்தத்தையன்றித்துக்கமும், இல்லையெனத்திடவிசாரத்தாற்றெளிதலின், தூரத்தாயினுமெனவும், தெளியினும்பாழானசெகமியபரந் தோன்றுகின்றனவேயிதற்கென்செய்தும், இந்தத்தோற்றத்தையுமகற்றுமா றெங்ஙனமெனவினவினனென்பார், தோன்றுபாழ்விபரீதந் நடைப்பதெப்படியென்றுலெனவும், கிணறு, தடாகம், முதலியவற்றின்கரையினின்றொருவன், எட்டிப்பார்க்குமிடத்துந் தன்னிழல்தலைகீழதாகத்தோன்றுமன்றோ? அதனைக்கண்டுவியப்புற்றுத் தன்னைக்கரையிற்காண வம்மயக்கமக்கணமேநீரும். அதுபோல, வியட்டியாகவேனுஞ் சமட்டியாகவேனு

நின்றொருவன், தன்னையங்ஙனமாகக்கருதிநின் றவ்விடங்களையெட்டிப்பார்க்குமிடத்துத், தான்சோபாதிகமாகவுந் தலைகீழதாகவு மிடைவிடாதலைவதாகத்தோற்றக்காண்பனன்றோ? பரிபாககாலம்வந்துழி, அதனைக்கண்டருவருப்புற்றுத் தன்னைநிருபாதிகமாகச்சிதாகாயத்திற்காண வம்மயக்கமக்கணமேதொலையுமென்பார், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலை கீழதாகின்றலையினுநேராப் பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடலந்தப்பாழ்நிழல்பொய்யாமேயெனவுங்கூறினார். உபமானத்தா லுபமேயம் வருவித்தாம். நீர், அவித்தை. நிழல், தத்துவக்குழாம். தலைகீழதாகின்றலைதல்; எழுவகைத்தோற்றத் தெதிலுநிலையுறாது புண்ணியகன்மத்தால்மேலும் பாபகன்மத்தாற்கீழுமுபாதியளவாகநின்றலைதலை. பார், சிதாகாயம். தோன்றுதல், நிருபாதிகமாகவிளங்கல். தன்னைநோக்கிடல், தான்சொப்பிரகாசமாகவிளங்கக்காண்டல். அந்தப்பாழ்நிழல், அந்தவிவர்த்ததத்துவக்குழாமாகியதனதுசாயை. பொய், தோன்றியுந்தனக்கின்மை. எனத் திஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்தங்களைக்காண்க. நீரிற்றோன்றுந் தன்னிழ றலைகீழதாகின்றலையினுமென்பது, பகிர்முகம். நேராப்பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடலந்தப்பாழ்நிழல்பொய்யாமேயென்பது, அந்தர்முகம். இவ்விருமுகமும் ஞானஞ்ஞானங்களிலெனவறிக.

தனதெதார்த்தவடிவைநோக்காணத் தனதுகற்பிதவடிவந்தனக்கின்றாமென்பது. பொய்சடந்துயர்மூன்று மறிவாகியகண்ணுடிக் கழுக்கெனக்கருதித்தொடைத்தலை வினையாக்கினார். தனது ஸ்மரணையிருவகைப்படும். அதாவது; விஸ்மரணை, தஸ்மரணையென. விஸ்மரணை, அநிர்தசடதுக்கம். தஸ்மரணை, சச்சிதானந்தம். தனதுவிஸ்மரணையைத், தனதுதஸ்மரணையாற்றொடைக்கவேண்டுமெனப்பெற்றும். பெறவே, தன்னைவிடவிவ்விரண்டுஸ்மரணையு மின்றெனக்கண்டாம். காணவே, இருப்பதுதானேயெனத்தெளிந்தாம். சச்சிதானந்தத்தைச் சச்சிதானந்த மென்றதூஉம், அநிர்தசடதுக்கமாயையை யநிர்தசடதுக்கமென்றதூஉம், குணவாகுபெயர். திரிசியந்தனக்குக்காணுவகைக்குத்திகூறியது. (௧௦௪)

௧௦௫ - கவி. அ - கை.

[அறிவையன்றிக்காரணகாரியமின்றெண விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஞானங் காரண மறிவுகாண் காரிய நாமரூ பப்பேர் க
ளான தெப்படி யறிந்தெப் படியென வாய்குதல் பலனன் றே
மான மைந்தனே நிர்க்கசொற் பனசகம் வந்ததும் பாரா மற்
போன தங்கினை யாமதுன் போதமாய்ப் பூர்ணமா யிருப்பா யே.

(இ-ள்.) ஞானங்காரணமறிவுகாண்காரிய நாமரூபப்பேர்கள், எ - து. அறிவேகாரணமாகவும், அவ்வறிவேகாரியமாகவுமிருக்கின்றது. அந்தக்காரியமோ நாமரூபப்பேர்களாயுள்ளவைகளாம்:— ஆனதெப்படியறிந்தெப்ப

டியென வாய்ருதல்பலனன்றே, எ-று. இத்தவறிலேதிரிபியானரெப்படி, யா காதழிந்தவாறெப்படியென் முராய்ந்தறிதெளிந்தவாறுகில்லாது மீண்டுமீண்டு ம்திருவிதொழிலாக வாராய்தல்புரியாநிற்றல், ஆத்மலாபமன்றே, ஈதுயின்யா துசெய்வதெனின்:— மானமைந்தனேநீர்க்கசொர்ப்பனசகம் வந்தாலும்பாரா மல்போனதுந்நினையாமலுன்போதமாய்ப் பூர்ணமாயிருப்பாயே, எ-று. தனக் கழிவுவராதுகாக்கு மானமுள்ளஞானபுத்திரா! என்றவ்விடாது தோற்றும் நீர்க்கசொற்பனசகம் போல்வதாகிய விச்சகமானது முடத்தாலுமிந்தலைப் பாராமலும், தெளிவாலழிந்தலைதநினையாமலு முனதுஞானப்பிரகாசசின்றவா றெங்ஙனமோ வங்ஙனமாகவேநிற்றி, எ-று.

அறிவேகாரணகாரியமென்கை; அறிவையன்றிக்கடபடமென்றுங்காரி யமும், மண்நூலென்றுங்காரணமுமின்றாம். இவ்விரண்டுமெதிபடுபொருளன் றோவெனின், காரணகாட்டத்திற்காரியமும், காரியகாட்டத்திற்காரணமுங் காணுதன்னியோன்னியாபாவ மெய்துவதென்னை. இவ்விரண்டவசரத்து மதறுவாத்தோற்றலறிவன்றே, ஆனதுகொண்டென்க. இவ்வபிப்பிராயத்தை க்கல்பிடித்தல் மிகவுமரிது. எங்ஙனமெனில், அறிபொருளொன்றுமயக்க மகலாமைபற்றி யென்க. காரணத்தைத்தவிரக் காரியமோர்முதலெனவுஞ் சு யம்பெனவுமுணர்த லறிவேனுமறியாமையெனப்படும். கடபடத்தைக்காரிய மெனக்கோடல்பற்றியன்றே? மண்நூலையன்றிக்காரியமுளதாயின் மண் ணூல்காரணமாகலாம். மண்ணூல்காரியமல்லாதபோதுகாரணமுமல்ல. மண் ணூலுக்குக்காரணகாரியமெனவந்தது; கற்பிதமென்றுணர் லகிசமாதலா லறி வெனப்படும். அறிவறியாமையென்றுநாம மிவ்விரண்டவசரம்பற்றிவந்ததன் றி யெதார்த்தமாத்தனக்கின்மையின், ஆய்ருதல்பலனன்றே யுன்போதமாய்ப் பூர்ணமாயிருப்பாயேயென்றார். அறிவேயறியாமையாதலா லறிவுகாண்கா ரியமெனப்பட்டது. தொன்றுதொட்டுப்பிறவிதோறும் விடாதுவழங்கிவருத லினாலும், சுயம்பெனற்குப் பொருளின்றித் சொப்பனக்காட்சிபோல்வதினா லும், சொப்பனம்விழித்தழியில்லாவாறுபோல, இச்சமூர்த்தனைத்தான்கா ணவிழித்தழி யில்லாமற்போதலானும், சொப்பனபோகத்தினித்தியநித்தி யில்லாவாறுபோல, இவ்வுலகபோகத்திலுநித்தியநித்திசற்று மில்லாமையா லுந் நீர்க்கசொற்பனசகமெனப்பட்டதென்க. வந்தாலும் பாராமல்போனது நினையாமலென்றது; இவ்வுலகம்பயனற்றதெனக்குறிக்க. அறிதல்காண்காரிய மெனப் பாடமுமுண்டு. அறியாமையையறிவென்றது, காரணவாகுபெயர். அறியாமையன்றிநாமரூபப்பெயர்களுண்டாயின் காரியமுமுளதாம். இன்றே லிலதாம். அறியாமையாமுடிவதென்னை யாராய்தலின்கண் நாமரூபமாயுள்ள வனைத்தும். இஃதறியார்மறுத்தலாற்பயனென்னை? பிறர்மதிக்கற்கென்க.

(க-து.) இருப்பதறிவொன்றுமேயன்றிவேறின்றென்பது. இதுபற்றியுன் போதமாயிருப்பாயென்றதென்க. ஞானம், அறிவு, ஒருபொருட்கிளவி. ()

௧0௪ - கவி. அ - கை.

[பகிர்முகத்திலெவ்வளவுகாலம்பழகியதோ, அவ்வளவுகால மந்தர்முகத்திலும்பழகவேண்டுமென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அசத்தி லெம்மட்டுன் டம்மட்டும் பாமுக மாகின யம்மட் டு
நிசத்தி லுள்விழிப் பார்வையா யிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத் தால்
வசத்தி லுன்மன நின்றுசின் மாத்திர வடிவமா கிடின்மைந் தா
கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக் கடல்வடி வாவா யே.

(இ-ள்.) அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும் பகிர்முகமாகினாய், எ-று. மெய் போலத்தோற்றுஞ் செகசீவபரமென்னும்பொய்யி லெவ்வளவுகாலஞ் சம்பந் தமுண்டாயிருந்ததோவவ்வளவுகாலமளவும் பராக்கிய பகிர்முகப்பட்டனை:- அம்மட்டுநிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாயிப்படி நிரந்தரப்பழக்கத்தால், எ-று. பகிர்முகமானவவ்வளவுகாலவளவுமறிவென்னு முண்மையிலந்தர் முகநாட்ட மாகின் றிங்ஙனமிடைவிடாதுபழகுவையாயின், அந்தப்பழக்கத்தால்:—வசத்தி லுன்மனநின்றுசின்மாத்திர வடிவமாகிடின்மைந்தா, எ-று. மனதின்வசத்திற் செல்லா துன்வசத்திலுன்மனநின்று சைதன்யவடிவமாத்திரமாக விளங்குமா யின் ஞானபுத்திரா:—கசத்ததேகத்திலிருக்கினு மானந்தக்கடல்வடிவாவா யே, எ-று. மலமூத்திரபாண்டமாதலினருவருக்கத்தக்கதேகத்தினிலிருக்கி னும் பிரமானந்தசமுத்திரஸ்வரூபமாவை, எ-று.

சத்தெனற்குப்பொருளறிவையன்றிச் சகசீவபரமின்மையி னிவற்றை யசத்தெனவும், பராமுகம், பகிர்முகம். நிசம், சைதன்யம். உள்விழிப்பார்வை, தனதெதார்த்தவடிவைவிடாதுகாண்டல். சின்மாத்திரவடிவமாதல், மனஞ் சொப்பிரகாசமாய்விளங்கல். மட்டு, அளவு. தஸ்மரணை, விஸ்மரணையென ஸ்மரணையிருவகைப்படும். தஸ்மரணை தன்னைத்தானுள்ளவாறுகாண்டல். விஸ்மரணை, தன்னைத்தானயலாகக்காண்டல். பொருளல்லவற்றைப் பொரு ளாகக்கொண்ட தெவ்வளவுகாலமோ, அவ்வளவுகாலமும் பொருளைப்பொரு ளாகப்பழகவேண்டும். அன்றேல், பழகியகாலவளவுபயன்தரும். சைதன்யத் தையன்றியாதுமில்லை, அதுயின்யாதுமல்ல. எங்ஙனமெனில், மண்ணூலையன் றிக் கடபடமில்லை, அவின்மண்ணூல்கடபடமல்ல; என்றற்போலும். இங்ங னமாயவிசாரமுகத்தாற்பழகல், நிசத்திற்பழகல், இங்ஙனமாய விசாரமின்றிப் பழகல், அசத்திற்பழகல், என்பதுநிட்டசம்மதவசனம். கசத்ததேகம், உரிச் சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சத்தொடர். கசத்தல், தேகத்தியல்பு. உணர் ந்தார்க்குமாத்திரமெனக்கோடல் வழு. ஏனையோர்க்குப்பிரியவடிவாயினும், மலமூத்திரபாண்டமன்றாயிற்றே? ஆதலினேற்போர்பிழை. அறிவு, சத்து. அறியாமை, அசத்து. அறியாமையன்றிச் சகமாதிதிரிபதார்த்தமுமின்றாத லானிவற்றையோர்முதலாகவுஞ் சுயம்பாகவுங்கொண்டு சத்தாகவேனும் அச

த்தாகவேனும் பிரதிபா ஸிப்பமல்லம். தன்னைச்சீராப்பிரகாசமாகக்காண்டல், அறிவு. அன்றுகக்காண்டலறியாமை.

(க-று.) அசத்திற்பழுதுபோல், சத்திலும்பழுதவேண்டுமென்பது. நிச த்திலுள்விழிப்பார்வையா யிப்படியெனப்பாடமுமுண்டு. அவ்வளவுகாலம் பழகாவிடின் ததாகாரமாவதின்றி விவர்த்தமாகமுன்போலழிநும். (௧0௬)

௧0௭ - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாசச்சிதானந்தமென்றீர், சத்து, சித்தைப்போல ஆனந்தம் வருட்மாயின், அயலேயாவதென்னே? என்றவினாவை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தானன்றி வேறொன்றுமில்லாத பூரணச் சச்சிதா னந்த குண மா, யூனின்ற வுயிர்தோறுமொன்றாகு மென்றுல தொக்கின்ற படிக ண்டிலே, நானென்ற சீவன்கள் சத்தான வகையொக்கு ஞானங்கள் வெளிகண்ட தா, லானந்தமிவைபோல வெளியாக வுறியாத வடை வேது குருநாதனே.

(இ-ள்.) தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சிதானந்தகுணமாய், எ-து. ஆன்மா, தான்மாத்திரமிருப்பதன்றித் தன்னைத்தவிரவயலாக வேறே யாதொன்றுமிருக்க விடந்தருதலின்றி யங்கிங்கெனாதெங்கும்பரிபூரணமாயும், சத்து, சித்து, ஆனந்தகுணமாயும்:—ஊனின்றவுயிர்தோறுமொன்றாகுமென்று லதொக்கின்றபடிகண்டிலேன், எ-து. மாமிசமுடிவாயமைந்ததேகங்களிலுள்ள வுயிர்களிலெல்லாம், அக்குணம் வெவ்வேறாகாம லேகமாயிருக்கவேண்டுமாயின் அக்குணம் தமக்குள் பேதியாதேகமாயிருக்கும்வண்ண மடிபோல சற்றுமையமி ன்றிக் கண்டிலனே:—நானென்றசீவன்கள் சத்தானவகையொக்கு ஞானங் கள்வெளிகண்டதால், எ-து. நானென்றுகூறுகிற்குஞ்சீவர்க ளறிவதுபற்றிக் கரணேந்திரியமென்னு ஞானங்களுளவாதலாலேகாணப்படுவதால் சத்தாதலி ன்றிச்சித்திராது, சித்தாயிருப்பதுபற்றி யுயிர்கள்சத்தாயிருக்கிறவிதம் யுத்திக் கொத்திருக்கின்றது:— ஆனந்தமிவைபோலவெளியாக வுறியாதவடைவேது குருநாதனே, எ-து. சத்துஞ்சித்துமொத்துத்தோன்றுமாறுபோல, ஆனந்தமு மொத்திருக்கவேகாணப்படாதவகையாதுவென்பாலாயானறிகிலன்குருமூர்த் தியே! யிவ்வையந்தவிர்த்தருள வேண்டுமெனவேண்டினன், எ-று.

தானெனப்பொதுப்படக் கூறியதால், ஆன்மா வருவித்தாம். என்னை, "முதற்பெயர்நான்குஞ்சினைப்பெயர்நான்கும், சினைமுதற்பெயரொருநான்கு முறைமுஇரண்டுக், தன்மைநான்குமுன்னிலையைந்தும், எல்லாந்தாந்தானின் னன்பொதுப்பெயர்", என்றார்பவணந்தி. தானன்றிவேறொன்றுமில்லாததன் ன்மாவாதலின், இல்லாதெனவினையெச்சமாக்கினும். பெயரெச்சமாக்கின்,

குணத்துக் காகின்றது. அங்ஙனமாக்கின், தானன்றியென்றுஇருக்கவேண் டும், ஆதலிற் பொருந்தாது. பூரணச்சச்சிதானந்த குணமாயென்றதனால், ஆன்மாவெனப்பெற்றாம். ஆன்மாதானாதலின் தானன்றியெனவும், ஆன்மா தன்னைத்தான் விசாரியாதுழி யயலுளவாம், விசாரித்தழிச்சற்றுமின்றாம். ஆதலின்வேறொன்றுமில்லாதெனவும், சொல்லால்வேறாயினும்பொருளாலொ ன்றாதலின், பூரணச்சச்சிதானந்தகுணமாயெனவும், தேகத்தை யூனென்ற து, காரணவாகுபெயர். ஆன்மா சச்சிதானந்தமாயின் சத்துசித்தைப்போல ஆனந்தமாயிருக்கவேண்டும். இருக்கின்றதென்றனில், அயலேயவாவியலேயதெ ன்றோ? ஆதலிற் பொருந்ாதென்பார், ஆனந்தமிவைபோல்வெளியாகவுறி யாத வடைவேதெனவுங்கூறினார். உபாதிபற்றிப்பலவாய்க்கண்டலின், சீவ ன்களெனப்பட்டது. நானென்ற சீவனென்றது; நானென்றுதசீவனைக்கா ட்ட. அந்தச்சீவன், மகான். ஆனந்தமாயிருத்தலுமறிவியென்க.

(க-று.) ஆன்மாசச்சிதானந்தமாயின், ஆனந்தமெங்கேயென்பது. உட ன்படாமைக்கேதுவெனவுணர்க. சீவன்கள் சத்தானவகையொக்குமென்ப தற்கேதுகாட்ட, ஞானங்கள்வெளிகண்டதாலெனப்பாடங்கொண்டாம். வெ ளிகண்டதாமெனப் பாடங்கொள்ளின், சத்தானவகையொக்குமெனற்குப் பொருத்தமின்றிவேறாம். இவ்வினையபுணராவிடத்துவாயென்பயனுறும். அ தொக்கின்றபடியெனினுமமையும். (௧0௭)

௧0௮ - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறப்புகுந்தா ரிக்கவியினுபமானபூர்வமாக விருந்திபேதத்தினாற்குணங்கள்பேதித்ததாகக் காண்பதைக்கூறுகின்றார்.]

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு மென்று ளமே, கரணங்க ளோரொன்றி லோரொன்று தெரியுங் கணக்கன்றி வாராது கா, ளருமந்த சச்சிதானந்தச் சுபாவங்க ளான்மாவின் வடி வாயினும், பிரபஞ்சமயமாய் விருத்திபே தத்தினாற் பேதங்க ளாமை ந்தனே.

(இ-ள்.) உருவங்களிரதங்கள்பரிசங்களொருபூவி லொன்றாகுமென்று ளமே, எ-து. உருவங்களும், சுவைகளும், பரிசங்களும், ஓர்மலரின்கண்பே தமாகாதபேதமா யேகமாயிருக்கின்றனவெனினும்:—கரணங்களோரொன் றிலோரொன்றுதெரியுங் கணக்கன்றிவாராதுகாண், எ-து. புறக்கரணமாகி யபஞ்சேந்திரியங்களி லொவ்வொருபொறிகளால், அதற்குரியவொவ்வொ ருவிடயமுமுணரப்படும், இங்ஙனமுணரப்படும்வகையாலன்றி வேறொன்று முணரப்படும்வகையெங்ஙனம்வரும், மைந்தா!—அருமந்தசச்சிதானந்தச்சு பாவங்க ளான்மாவின் வடிவாயினும், எ-து. அடைதற்கரியவும்நிறைவுள்ள சச்சிதானந்தமாவினதுஞ்சுபாவங்கள், ஆன்மாவின்சுயவடிவாய், சுயவடி

வாயினும்: — பிரபஞ்சமயமாம்விருத்திபேத வேறும் பேதங்களாமைந்தனே, எ-று. சத்துபரிசாதிவிடயமயமாகின்றுள்ள த்துவிதமாதிய முக்குணத்தால் வரும் விருத்திபேதத்தினுல்பேதங்களெய்தற்குரித்தாம், ஞானபுத்திரா, எ-று.

உருவங்கள், அழகுகள். இதுகண்ணுலுணர்பவையகள். இரதம், இனிமை. நாவினுக்கன்றிமூக்கினுக்கெனிதுவாமையும், அமைதலாஸ்சுகந்தமெனப்படும். பரிசங்கள், தொக்காலுணர்பவைகள். என்பனவைதிகமே. கண், நா, தொக்கு. இவற்றிற்குவிடயம், உருவம், இரதம், பரிசம், எனவிக்கவியிற்கூறுமுறைமை. உருவமுதலிய மூன்றும் மலரின்பேதமாயினு மவற்றைத் தனித்தனியுணரும் பொறிகளால்வேதமுறுமாறுபோன்று, சத்துமுதலியமூன்றும் ஆன்மாவில பேதமாயினு மவற்றைத் தனித்தனியுணருஞ் சாத்துவிதமுதலியவற்றால் வரும் விருத்திபேதத்தினுற் பேதமுறுமெனவுணர்க. அகக்கரணம், மனம். புறக்கரணம், பொறிகள். இவ்விரண்டுங்கரணமெனினு மிங்கேபொறிகளை யெனக்கொள்க. கணக்கு, விதம். அருமருந்தன்னசச்சிதானந்தமெனற் பாலது, அருமந்தசச்சிதானந்தமென்றாயது, மரூஉ. ஆன்மாவுக்குச்சச்சிதானந்தங்கள் சுபாவமெனவும் வடிவமெனவுங்கூறியதால், மூன்றுமொன்றுக் கொன்றபேதமெனவும், இங்ஙனமிருத்தல்சுபாவமெனவும்பெற்றாம், விருத்திபேதத்தினுலென்றது பிரபஞ்சமயமாமெனவடைகொடுத்தது, விடயாகாரமன்றிவேறுகாரணஞ் சற்றுமாகாமையினென்க.

(க-து.) சச்சிதானந்தங்கள்; தத்தமிலக்கணங்களாற்றனித்தனியறிவதாற் பேதமுறுவதுபோற்காண்டலன்றித் தமக்குள்ளமையினபேதமேயென்பது. விருத்திபேதம் மறுபாட்டிலிருப்பதாலாங்கே விளக்குதும். உருவமுதலியமூன்றும் மலருக்குவேருயின், சத்துமுதலியமூன்று மான்மாவுக்குவேருகலாம். உருவமுதலியமூன்றுமறிவதாலன்றித் தனித்தனிவெவ்வேருயின், சத்துமுதலியமூன்றுந் தத்தமிலக்கணங்களையுணர்வதாலன்றித் தனித்தனி வெவ்வேருகலாம். ஆகாதெனின், ஆன்மாவானந்தவடிவமெனலேத் தடையின்றி யேற்கவேண்டுமென்முயிற்று. காண்க அசைநிலை (௧0௮)

௧0௯ - கவி. அ - கை.

[விருத்திபேதமினையவெனவும், அவைவந்தவகையும் இக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தாமதமி ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத் தால்வரும் விருத்தி மூன்று, மாமவைகள் மூடமுங் கோரமுஞ் சாந்தமு மபிதான மாகு மகனே, யேமுற விருக்கின்ற சச்சிதா னந்தங்க ளென்றென்று மொன்றாகி னு, நாமுரைக் கும்விருத் திப்பிரிவி னுற்சொருப ஞானுதி பிரிவாகு மே.

(இ-ள்.) தாமதமிராசதஞ்சாத்துவித முக்குணத்தால்வரும்விருத்திமூன்றும், எ-து. தாமதம், இராசதம், சாத்துவிதமெனக்குணமூன்றும், இம்மூன்றுனும்வரும்விருத்திபேதமூன்றும்:—ஆமவைகள்மூடமுங் கோரமுஞ்சாந்தமு மபிதானமாகுமகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா! அங்ஙனமூன்றானவைகள் மூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமுமெனப் பெயர்பெறுவனவாம்: — ஏமுறவிருக்கின்ற சச்சிதானந்தங்க ளென்றென்றுமொன்றாகினும், எ-து. கெம்பீரமாயிருக்கமாயிருப்பனவாயினும்: — நாமுரைக்கும்விருத்திப்பிரிவினுற் சொருபஞானுதி பிரிவாகுமே, எ-து. யாமுற்கூறிய விருத்திபேதத்தினு லான்மசொருபமாகிய சித்துமுதலியமூன்றும்பேதிக்கும், எ-று.

தாமதம், மூடம். இராசதம், கோரம். சாத்துவிதம், சாந்தம். என்பனகோர்நிரனிறை. தாமதமுதலியமூன்றுகுணத்தின்தர்மம், மூடமுதலியமூன்றும். சத்தாதியென்ற ஞானுதியென்றது, அடியினைபுத்தொடைபற்றியென்க. ஒவ்வோருயிர்க்கண்ணுமேனும், மக்களிடத்துமொவ்வொருவர்பாலிற்கும், நிற்பதாலததற்கியைந்தவிருத்தியொன்றுமேவிட்டேனிற்கும். விருத்தம், உபசாந்தமென்பன. உயிர்க்கிடுக்கணுறுதுபொறுத்தல், காருணியசாந்தம். அன்னியமின்றிச்சமஸ்தமுஞ் சின்மாத்திரமாவிளங்குஞ்சாந்தம், உபசாந்தம். இக்கவியில்சாந்தமென்றது, உபசாந்தத்தை. இந்நெறித்தாயவுபசாந்தமெங்கே யுண்டோ, அங்கேதான்யானந்தமின்றி யாத்மானந்தம் விளங்கும். விளங்குதலனுபவமாயென்றுநிகழ்தலா லின்றெனமறுத்தல், தாறுகாப்பிழை, எனக்குறிப்பித்தற்கிக்கவிகூறியதென்க.

(க-து.) ஆத்மவானந்தவடிவமன்றெனல்; விருத்திபேதமறியாக்குறைன்றமெனப்பாடமுமுண்டு. "இந்நெறிந்தியசொல்வினெய்தக்கூறலென்று முக்கி" "பிறிதொடுபடாதன்றன்மதங்கொளலென்னுமதம்". ஆன்மாவைக் காணுதா ரானந்தம்வேறெனுஞானியர். (௧0௯)

௧௧0 - கவி. அ - கை.

[மூடத்திற்சத்தும், கோரத்திற்சத்துஞ்சித்தும் சாந்தத்திற்சத்து சித்துஆனந்தமுமிருக்கக் காணலாமெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சடமான மூடத் தருக்கல்லு மண்களிற் சத்தொன்று மேதோன்று மால், விடமான காமாதி கோரத்தி லானந்தம் விளையாது மற்றவைக ளாந், திடமான வொழிவாதி சாந்தத்தி லேசச்சி தானந்தம்

மூன்றும்வெளி யா, மடமான மூடங்கள் கோரங்கள் விசாந்த மன
மாகி லானந்த மே.

(இ-ள்.) சடமானமூடத்தருக்கல்லுமண்களிற் சத்தொன்றுமேதோன்று
மால், எ-து. மரம், கல், மண், இவைபோல்பவைசடமாகின்றுள்ள மூடவிரு
த்திகளாம். இம்மூடவிருத்திகளில் சத்தொன்றுமாத்திரமிருக்கக்காணும்:—
விடமானகாமாதிகோரத்தி லானந்தப்விளையாதுமற்றவைகளாம், எ-து.
விஷம்போல்வனவாகியகாமம், குரோதம், லோபம், இவைபோல்வனகோர
விருத்திகளாம், இத்தக்கோரவிருத்திகளி லானந்தமாத்திரமிருக்கக்காணாது,
ஏனையசத்துஞ் சித்துமிருக்கக்காணும்:— இடமானவொழிவாதிசாந்தத்திலே
சச்சி தானந்தமூன்றும்வெளியாம், எ-து. முத்தியெனற்குத்திடமாகின்று
ள்ள, ஒழிவு, சுத்தம், சூனியமுதலாயுள்ளவை சாந்தவிருத்திகளாம், இந்தச்
சாந்தவிருத்திகளில், சத்து, சித்து, ஆனந்தமென்னுமூன்றும் யாவருங்காண
விளங்கும்:— மடமானமூடங்கள்கோரங்கள் விசாந்தமனமாகிலானந்தமே,
எ-து. மடமையேவடிவாயுள்ளமூடவிருத்திகளும், கோரவிருத்திகளுமல்லா
தகன்ற சாந்தவிருத்திமு[illegible]கமனமாயிடி னப்போதான்மாவியல்பாகவே
யானந்தவடிவமெனக்காணும், எ-று.

சச்சிதானந்தமல்லாத சகசிவபரமில்லை. இல்லையாயினும், உணர்தலா
லிப்பேதங்காணும், எங்ஙனமெனின், உணர்தல்; தாமதமுதலியகுணத்திரியி
த்தி லொன்றின்வயப்பட்டுநிற்கும். இக்குணத்திரியத்திலொன்று தத்தமக்
கியைந்த விருத்திபேதமூன்றனுள் தன்சுயநர்ம்மவிருத்தியதாகு மிதனுலெ
னவுணர்க. மூடவிருத்தியிற்சத்தும், கோரவிருத்தியிற்சத்துஞ்சித்தும், சாந்
தவிருத்தியிற்சத்துஞ்சித்துமானந்தமு மிருப்பதெங்ஙனமெனின், மூடவிருத்
தியாகிய மரம், கல், மண்முதலியவைகளணுக்கள்சையோகமேயு மவ்வணு
க்கள்பரமாணுவையன்றியில்லை, அந்தப்பரமாணுதன்மாத்திரையைத்தவிரவி
ல்லை, தன்மாத்திரை யகங்காரத்தைத்தவிரவில்லை, அகங்காரம் மகதத்துவத்
தைத்தவிரவில்லை, மகதத்துவம் மூலப்பிரகிருதியைத்தவிரவில்லை, மூலப்பிர
கிருதி யான்மாவாகிய தன்னைத்தவிரவில்லை, தானுமிறசத்தேயிங்ஙனம்பிரதி
பலித்தலாற் சத்தொன்றுமேதோன்றுமெனவும், கோரவிருத்தியாகியகாமக்
குரோதாதிகள் தனதுவிஸ்மரணை காரணமாகவெழு மனர்த்தரூபமாதலா
லவைகளை மெய்யெனக்கோடலால் யானெனதெனவகமமதைதோன்றும்.
தோன்றவே, யுத்தாயுத்தந்தெரியாது மனஞ்சென்றவழியே பிறர்மனைநயத்
தல், பிறர்பொருளைவஞ்சித்தலாதி தீவினைகள்புரியவேண்டிவரும். வரவே,
யப்போதுசுகம்போலக்காணினும் துன்பமாகமுடியும், முடிதலால்கோரத்தி
லானந்தம்விளையாது மற்றவைகளாமெனவும், சாந்தவிருத்தியாகியவொழிவு
சுத்தஞ் சூனியஞ் சுபாவ மதீதமாதிகள் தனதுதஸ்மரணைகாரணமாகவெ
[illegible]மர்த்தரூபமாதலால், அவற்றைத்தனதுசொரூபமாகவிடா தனுசந்தா
னஞ்செய்யவேண்டும். செய்யவே, யானெனதென்னுமகமமதைதாமேகழ

லும், கழலவே, யுத்தாயுத்தமென்பதிறந்து மனஞ்சின்மாத்திரமாகவிளங்கும்
விளங்கவே, யன்னியமின்றித்தான்மாத்திரமாகநிற்கும். நிற்கவே, சத்தேசித்
தாகவும், சித்தேசத்தாகவுமைக்கியமெய்தும். எய்தவே, யானந்தந்தானுகமுடி
யும். முடியவே, சச்சிதானந்தவொருமையதாம், ஆதலபற்றியொழிவாதிசாந்த
த்திலே சச்சிதானந்தமூன்றும்வெளியாமெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) விருத்தித்திரியமிணையவெனவும், அவற்றுஞ்சச்சிதானந்தபேத
மிணையவெனவும், ஒருமையிணையவெனவும்விளக்கியதென்பது. மூடங்கள் கோ
ரங்கள்விசாந்த மனமாகிலானந்தமேயென்றது; மனதுமூடவிருத்தியாகில்
சத்தும், கோரவிருத்தியாகில்சத்துஞ்சித்தும், சாந்தவிருத்தியாகில்சத்துஞ்சித்
துமானந்தமுமெனப்பொருடாற்கென்க. எனவே, மனங்காரணமாகவிப்பே
தாபேதந்தோன்றிற்றேயன்றி யான்மாவுக்கின்றெனப்பெறறும். பெறவே, யா
ன்மா சச்சிதானந்தமென்றாயிற்று. விஃதறியார் சச்சிதானந்தசொரூபந்தன்னை
விடவேறென்பர். இவர் தன்னிலக்கணங்கல்லா தன்னியவிலக்கணங்கற்றார்
போலும். ஆல், அசைநிலை. தருக்கல்மண்ணென்றது கல்லுவெனவுகரச்சாரி
யைபெற்றது; "ஞணநமலவளனவொற்றிறுதொழிற்பெயரேவல்வினைகனிய
வ்வன்மெய்வரி னுவ்வுறுமேவலுருசிலசில்வழி" யென்னும் விதியாலென்க.
ஆன்மா சச்சிதானந்தவிலக்கண மகன்றதுங்கூடியதும்போல்வதன்றி வேறன்
றென்க. (ககo)

ககக - கவி. அ - கை.

[சச்சிதானந்தவிலக்கணமிணையிதெனத்தெரியாது எங்ஙனமான்
மாவுக்கென் றேற்பனென்றவினுவுக்கு விடை யிக்
கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இகமான குருநாத னேசச்சி தானந்த மெனுமிலக் கணமறிகி லே
னகலாத சத்தாவ தேதுசித் தாவதே தானந்த மேதென்றி டின்
மிகுகால மூன்றுங் கெடாதிருப் பதுசத்து வேறுபா டறிதல் சித்தா
மிகிழ்காம நுகர்போது சுகமாகு மனுபூதி வாழ்வென்ப தானந்த மே;

(இ-ள்.) இகமானகுருநாதனேசச்சிதானந்தமெனு மிலக்கணமறிகிலேன்,
எ-து. இம்மையிலடியேனுக்கியைவதானகுருசாமியே! சத்து, சித்து, ஆனந்த
மென்னுமிலக்கண மிணையவெனக்கேட்டறிகிலேன். ஆயினும்:—அகலாதசத்
தாவதேது சித்தாவதேதானந்தமேதென்றிடின், எ-து. விடாதுநின்றுள்ள சத்
தென்பதியாது, சித்தென்பதியாது, ஆனந்தமென்பதியாதெனக் கேட்பையா
யின்:— மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பது சத்து வேறுபாடறிதல்சித்தாம்,
எ-து. அளவுக்கடங்காதுமிருகின்ற இறப்பெதிர்நிகழ்வெனக்கூறுங்காலமூன்
றினு மிடையினிங்காதிருப்பதுயாதோவதுசத்தெனவும், இங்ஙனமாகநின்றங்
கலிங்கவேறுபாடகல வவற்றைவிசாரித்திடுதெல்யாதோ வதுசித்தெனவும்வற

ங்கப்படுவதாம்:—மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகுமநுபூதி வாழ்வென்பதானந்தமே, எ-து. எவருமகிழத்தக்க காமவின்பத்தை யநுபவிக்கும்போதெங்ஙனஞ் சுகவெழுமோ வங்ஙனம்போல்வதாகியசுவானுபூதி சுகவாழ்வெனப்படுவதியாதோ வஃதானந்தமெனப்படுவதாம், எ-று.

சச்சிதானந்தவிலக்கணம்பிரமத்துக்கல்லது வேறொன்றுக்கல்லாமையின் பிரமவிலக்கியமெனப்பெற்றும். இலக்கியத்தினைமைறி யிலக்கணமாதலானும், இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணமியம்பவினென்றிருப்பதானும், மாணாக்கனிலக்கியமாகியபிரமத்தையுணர்ந்ததுபற்றி யதனிலக்கணத்தையுணரவேண்டி வினாவினனென்க. மிருவென்னுமிகையா விங்ஙனங் காலத்திரிவிதமாதல் கண்க்கின்மையெனக்குறிக்கக்கண்டாம். மிருகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்தென்றதனால்,காலாதீதமெனவும்; வேறுபாடறிதல்சித்தாமென்றதனால்,அங்ஙனங்காலாதீதமாகின் றறிவறியாமைபாருபாட்டையேயமாக் கற்குவிசாரியாநிற்றலெனவும்; மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாருமநுபூதி வாழ்வென்பதானந்தமேயென்றதனால், ஆலிங்கனகாலத்திருவருமனமொத்துப் புணருங்கா லிருவர்மனதையுமடக்கி மேலெழுஞ்சுகமெங்ஙனமோவதுபோல, அறிவு மானந்தமுந் தமக்குள் பேதமின்றி விசாரித்துத் தெளியுங்காலத் தறிவேயானந்தமாகவும், ஆனந்தமே யறிவாகவுமாகும். அருங்கால் மனமென்பதிறந்து சின்மாத்திரமாக விளங்கும். விளங்கவே, சங்கற்பமிறக்கும். இறக்கவே, துக்கநிவர்த்தியாம். ஆகவே, தடையற்றவானந்தமாத்திரமேயிட்டுநிற்கும். நிற்கவே, சமஸ்தமுமானந்தமயமாகவே நிகழுமெனவுமருத்தந்தரக்கண்டாம்.

(க-து.) இங்ஙனமாயநிலையேசச்சிதானந்த விலக்கணமென்பது. இந்நிலை வழுவுவார்க்குப்பயனென். (௧௧௧)

௧௧௨ - கவி அ - கை.

[ஆன்மா தான்சச்சிதானந்தமேயென விசாரித்துத்தெளிந்த

விடத்து நிகழுமனுபவம்யாதெனவினாவலை

யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நாசச் சரீரத் திருக்குஞ் சரீரிதனை நால்வேத மாவாக்கிய
நீசச்சி தானந்த மென்றிடினு மாசிரியர் நீபிரம மாகுமெனி னு
மாசற்ற சச்சிதா னந்தநா னென்னவிவன் மன்னுமனு பவமெங்ஙனே
கோசப் புரங்களை யிடித்துத் தகர்த்தமத குஞ்சரக் குருநாத னே.

(இ-ள்.) நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கியம், எ-து. நாசமுறுதலையேயியல்பாகவுடைய சரீரத்திலிருக்குஞ்சரீரியாகிய வான்மாவை நோக்கி நான்குவேதங்கட்கும் முடிவாயுள்ளமகாவாக்கியங்கள்:—நீசச்சிதானந்தமென்றிடினு மாசிரியர்நீபிரமமாகுமெனினும், எ-து. நீசச்சிதானந்தசொரூபமே வேறன்றெனச்சொல்லினும், அல்லதுசற்குருநாதனெழுந்தருளிவந்து நீபிரமசொரூபமேவேறன்றென வுறுதியாகச்சொல்லினும்:— மாசற்றசச்சிதானந்தநானென்னவிவன்மன்னுமனுபவமெங்ஙனே, எ-து. இயல்பாகவேமலரகிதமாயுள்ள சச்சிதானந்தசொரூபமேதனதுசுயவடிவமெனவொருவன் விசாரித்துத்தெளிந்துழியதனாலிவனடைந்த சுவானுபவமெங்ஙனமாயதோ:—கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்த்தமத குஞ்சரக்குருநாதனே, எ-து. தடையாயுள்ளவன்னமயமுதலியபஞ்சகோசமென்னும்பட்டணங்களையிடித்துத்தூளாக்கிய மதயானைபோன்ற குருசாமியே, எ-று.

நீசச்சிதானந்தமென்றதும், நீபிரமமென்றதுமுபதேசமொழி. அங்ஙனமநுஷ்டித்துத்தெளிந்தவனெய்தியபலனை விசாரித்தது, தாளுதற்கென்க. அவனநுபவமெங்ஙனமாயதோ வதனையானறிய வுணர்த்தியருளுமெனப் பொருட்குதலால்,ஓகாரமொழியிசை. நானேசச்சிதானந்தசொரூபமென வொருவன் விசாரித்துத்தெளிந்து சொல்லாநிற்கவெனப் பொருள்கொண்டு சச்சிதானந்த நானென்னவென்பதைச் செயவென்னும்வாய்பாட்டு வினையெச்சமாக்குக.எங்ஙனேயெனப்பாடமுமுண்டு. கோசப்புரங்கள், உருவகம். புரங்களையிடித்தலுந் தகர்த்தலும் மதங்கொண்டபோது யானைக்கியல்பாமாறுபோன்று, கோசங்களையுருவழித்தலும், அவையிருந்தவிடமுந்தெரியாதழித்தலும் ஞானச்செருக்குமேலிட்டபோது ஞானவானுக்கியல்பாதல்பற்றி யிங்ஙனங் கூறியதென்க.

சச்சிதானந்தமாயவிடத் தெய்துமநுபூதியாதெனவினாவினனென்பது. ஆன்மாவேசச்சிதானந்தமாயவிடத்துப் பிரமமாதற்கையமென்னை? இவ்விரண்டுமுபதேசமுமொன்றே. (௧௧௨)

௧௧௩ - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாசத்தெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சென்மாந் தரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெனிற் செல்கால மிவ
னுண்ட லோ, கன்மானு பவநரக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்
து மிவனுண்டலோ, வுன்மாத யாதனு வுடல்கடவு ளுடன்மனுட வு
டன்மாறி மாறியழி யுந், தன்மாயவுடல்கெடினு மிவனிருப் பதுகொ
ண்டு சத்தென்ப தொக்குமக னே.

(இ-ள்.) சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற் செல்காலமிவனுண்டலோ, எ-து. ஆன்மாதான்பூர்வசென்மங்களிற்செய்துவந்த நல்வினைதீவினைகள்தேகத்தைத்தருமெனச் சத்தப்பிரமாணமிருக்குமெனில், ஆன்மாவாகியவிவன் முன்சென்றகாலங்களிலெல்லா மிருந்திருப்பானல்லவா:—கன்மானுபவநரகசொர்க்கமெனில்வருகின்றகாலத்து மிவனுண்டலோ, எ-து. இப்போதுசெய்துவருஞ்சன்மக் தூர்க்கன்மத்துக்கீடாக வினிவருமநுபவமாவது; நரக.

மாவதுசொர்க்கமாவதெனக்கூறின், இனியருங்கீலத் துமான்மாவிருக்கவேண்
டுமல்லவா:—உன்மாதயாதனுவுடல்கடனுடன் மனுடவுடன்மாறிமாறியழி
யும், எ-து. உன்மத்தமாகியயாதனுசரீரமும், தேவசரீரமும், மனிததேகமும்
நிலையாதுமாறிமாறியழிந்துபோகும்:—தன்மாயவுடல்கெடினு மிவனிருப்பது
கொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே, எ-து. தனதுபிராரத்திகாரணமாகவந்த
தேகமழியினுந் தானல்லாததா லான்மாவிருக்கின்றானென்றே, இவனிருப்பது
பற்றிச் சத்தென்பதிவனுக்குப்பொருந்தும்சற்புத்திரா, எ-று.

ஜென்மக்காரணமாகவான்மாவுண்டென லெவர்க்குமரபாதலினானும், அந்
நெறியேயேனு மான்மாமுக்காலத்துமுண்டெனலே நிலையுறுத்தப்புகுந்தவிந்
நூலாசிரியராதலினானும், இதனைமறுக்கப்பாற்றன்று. மறுப்பாரான் மாகார
ணமாகப்புகவேண்டும், புகினும், ஆன்மா நிரிகரணங்கட்குமெட்டுவதன்று, ஆத
லினனுமானத்தா லுண்டெனலேபொருந்துமென்க. அனுமானம், புகைகாரண
மா நெருப்புண்டெனல். இங்ஙனமாகவேனு மான்மாசத்தெனற்குத்தலடயெ
ன்னையுள. கன்மத்துக்கீடாகத்தேகங்கள்வந்தகல்வனவெனவே, ஆன்மாவிருந்
தன்றோ கன்மம்புரியவேண்டுமென்பதனுனித்தியமாயிற்று. தேகங்க ளான்
மாவாயினவைபோலவான்மாவும் வந்துவந்தகலலாம். போகமான்மாவுக்கோ,
தேகத்துக்கோ? தேகஞ் சடம், அகர்த்தா, விகாரவடிவம், நூனக்கருவியா
தலின் தேகத்துக்கன்று, ஆன்மாவுக்கெனப்படும். ஆன்மாவிருந்துதானேதே
கபோகங்களையனுபவிக்கவேண்டும், இன்றேல்யாதுக்கனுபவம், ஆதலினான்
மாவே சத்தெனப்படும். ஆதியந்தமேற்றலின் தேகந்தேகியன்று. ஆராவியற்
கையவுங்கொடனும், அகற்றனும், பற்றுமுத்தியாதலினிதனையுடையதுதே
கமன்று தேகியெனற்கையமென்னை? இதனுனுமான்மாசத்தெனப்படும். ஆன்
மா தானெனத்தேகமுமன்று, தன்னைத்தவிரவுமில்லை.எனவே, யெல்லாமாயு
மல்லவுமாயுயிருப்ப தான்மாவெனப்பெற்றாம். பெறவே,பிராதிபாலிகசத்து,
விவகாரிகசத்து, பாரமார்த்திகசத்தென்னும்போலிசத்தன்று, எதார்த்தசத்
தான்மாவென்றாயிற்று. ஆகவே, யிதனையகற்றற்கிடமின்றெனக்கண்டாம்.
இஃதெமது துணிபு.

(க-து.) ஆன்மாவே சத்தெனப்படுவதன்றி வேறின்றெனவுணர்கவென்
பது. தெளிந்தார்க்கிஃதுடன்பாடு, ஏனையோர்க்கன்று வேறென்பர். வேறென்
னல் சொல்வாதம், அர்த்தவாதமன்று. அல்லவோவெனற்பாலது, அவோ
வென்றாயிடைக்குறை. (கக௩)

௧௧௪ - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவேசத்தென்றாற்போலச் சித்தெனலையுமானந்தமெனலையு
மேற்குமென் றிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தியி லிராத்திரியி லிரவிசுட ரற்ற
பொழு தும், மருளாம லிருளையும் பொருளையுந் தெரிகின்ற வி

கைகொண்டு சித்தாகுமே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன் னிடத்தி
னிற் போராத பிரியமத னால், லருகாத பிரியஞ் சுகத்தில்வருமாதலா
லானந்தமாமைந்த னே.

(இ-ள்.) இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்றபொழு
தும், எ-து. இருள்மயமாக வெங்கணு மூடிக்கொள்ளத்தக்கசுழுத்தியவத்
தையிலும், கருக்கலிரவிலும், சூரியனும்விளக்குமில்லாதபொழுதும்:—மரு
ளாமலிருளையும்பொருளையுந்தெரிகின்ற வகைகொண்டுசித்தாகுமே, எ-து.
ஐயத்தால்மயங்காம லங்ஙனமூடியவிருளையும் வைத்தபொருள்களையுந் தெரி
ந்துகொள்ளும்விதத்தினு லான்மாசித்தெனப்படுவதாம்:— பெருவாழ்வுமிக்
கதானேதன்னிடத்தினிற் போராத பிரியமதனால், எ-து. தடையற்றவானந்
தந்தானாதலால் பெரிதானவாழ்வில்மிகுந்ததுதானே; யிங்ஙனமாய தானே
தன்னிடத்தினீக்கமற்ற பிரியவடிவாயிருப்பதினால்:—அருகாதபிரியஞ்சுகத்
தில்வருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே, எ-து. என்றுங்குருங்காததற்பிரிய
மானது தானானந்தவடிவமாதலால் தனதானந்தத்திலெழுகின்றது. இதுபற்
றி யான்மாவானந்தசொரூபியெனப்படுவதாம் ஞானபுத்திரா, எ-று.

இரவிசுடரென்றதனால், இரவிமுதல்சுடரிறுவாயுள்ள வொளிபேதமேற்
கினுமமையும். ஏனையபொருளுணர்தற்பாலதன்றாமையானும், மருளாமலென்
றமையானும் வைத்தபொருளென்றாம். எங்ஙனமாயுவாழ்வு மான்மாவுக்க
யலாதல்பற்றிப் பெருவாழ்வுமிக்கதானேயெனவும், தன்னிடத்தில்தானே
போராதபிரியவடிவாயிருப்ப தான்மாவேயன்றி யின்றாதலின், தானேதன்னி
டத்தினிற்போராதபிரியமெனவும், அருகாதபிரியம், நித்தியதிருத்தி. இதுதன்
னிடத்தன்றிப் பிறிதிடத்தெங்கணுமின்மையின், அருகாதபிரியஞ்சுகத்தில்வ
ருமெனவும், தானின்பவடிவமாதலா லான்மாவானந்தமாமெனவுங்கூறினார்.
இங்ஙனமானார்க்கிது தெரியுமன்றி யயலாரைவெறுப்பதென்னை? யாவருமநன்
குறங்குந்தினசுழுத்தி யானந்தம் வருவானேன், சாக்கிரசொப்பனவல்ல
லைச் சாந்தப்படுத்துவ தியாது, நானின்றுதா னன்கயர்ந்துறங்கினேனென்
றெவருஞ்சொல்வதற்குநயமென்னை, சுகவடிவமான்மாவன்றேல், அங்கேயா
தோர்விகற்பமுமின்றித் தனித்துநின்றதுயாமன்றோ, அங்கேதன்தேகமுதலி
யசகமனைத்துங் கண்டிலமென்றுணர்ந்து விழித்துக்கூறவந்ததும்யாமன்றோ,
யாமெனற்கான்மாவையன்றிப்பொருளுண்டோ? இன்றே, இங்ஙனமிருக்க,
ஆன்மாவை யானந்தவடிவமெனற் கையுறுவதென்னை. சகலத்திலான்மாவி
ருந்து மங்ஙனங்காணப்படாதது நமதுகுற்றம், அதன்குற்றமன்று. எங்ஙன
மெனில், தேகமாதிநாதமிறுவாக்கிடந்த தத்துவக்குழாமயமாகக்காண்கின்ற
து, அங்ஙனமாகக்காண்கின்றோம். விசாரணையி லல்லவல்லவெனப்போவா
னேன், போவதா லான்மா தத்துவக்குழாத்துளொன்றுமன்றே, அப்போ
தான்மாமாத்திரந் தனித்துவிளங்குவதென்னை, விளங்குவதாலுலகமெங்கே,
புலவெங்கேகாணுதிருப்பதென்னை, காணுதநாற்றுக்கரிவித்தியுந் தடையற்.

றவானந்தமுமெய்துவதென்னை, எய்துவதாலதன்குற்றமன்று, விசாரித்துத் தெளியாதசமதுகுற்றமே. சமதுகுற்றத்தால்நில்லாது, கேவலத்திலானந்தவடிவாகக்காண்கின்ற ததன்சுயவடிவாதல்பற்றியென்க. ஆன்மாவின்சுயவடிவமானந்தமெனாற்கிழுக்கென்னை? சுழுத்தியிலியல்பாகவே யான்மா தனிக்குமாறுபோன்று சகலத்திலுமியல்பாகவே தனித்திருத்தலே யாங்கண்டிலம்; இதுதத்துவக்குழாத்தைவிசாரத்தா லகத்திற்காணும். உதாரணம், "என்றுமிருந்தபடியிருப்பதியல்பேயென்னுமொருவேத"மென்பதனாற்காண்க. என்றுந்தனித்திருத்தலான்மாவாதலா லானந்தமென்றார். தடுப்பா ரயலேச்சுகிப்போர்.

(க-து.) ஆன்மாதன்னைத்தானுணரற்பாலதாதலின் தானேயானந்தவடிவாமெனற் கையமின்றென்பது. (கசச)

கசரு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாசுகசாதனம்போல்வதன்றென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அன்னபா னாதிசுக சாதனம தாகையா லார்க்கும்வெகு பிரியமாகு, மின்னவா றான்மாவு மானந்த சாதன மெனக்கருதல் பொருளல்லவே, சொன்னவான் மாவையொரு சுகசா தனங்களொடு சொல்லுவா யாகின்மகனே, யுன்னதா னந்தம்வே றேவனுப விப்பதா முபயவான் மாவுமுளதோ.

(இ-ள்.) அன்னபானாதிசுகசாதனமாதாகையா லார்க்கும்வெகுபிரியமாகும், எ - து. அன்னமாகியவுணவும், பானமாகியநீரு மிவைபோல்வனபிறவும், சுகத்துக்குச்சாதனக்கருவியாயிருப்பதா லெவர்க்கும் வெகுபிரியவடிவாயிருக்கும்:— இன்னவாறான்மாவுமானந்தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்லவே, எ - று. இதேபிரகாரமாக வான்மசொரூபமுஞ் சுகத்துக்குச்சாதனக்கருவியென நினைத்தல்பொருளாகுமா? ஆகாதே:—சொன்னவான்மாவையொரு சுகசாதனத்தினோடு சொல்லுவாயாகின்மகனே, எ - து. ஞானபுத்திரா! மேற்கூறிய வான்மசொரூபத்தைச் சுகசாதனங்களி லொன்றோடுவமையாகக்கூறுவையாயின்:—உன்னதானந்தம்வேறேவனுபவிப்பதா முபயவான்மாவுமுளதோ, எ - து. உன்னைவிடவுனதானந்தமென்பதுவேறுதானே, வேறாயினதனையனுபவிப்பதற் கிரண்டாவதாகநின்றுள்ள வான்மாவென்பதுமுண்டோ, எ-று.

பசிதணித்தற்குரியவைகளையன்னமெனவும், தாகந்தணித்தற்குரியவைகளைப்பானமெனவுங் கூறுவதுபொது. ஆதியென்றமையாற் சத்தபரிசாதிவிடயமெனப்பெறும். அன்னபானாதிகளைச் சுகமென்றோது சுகசாதனமென்றது; பசியுந்தாகமுந்தணிந்தவுடன், எதிரிலிவையிருந்தும் வெறுப்பாகக்காண்டலினென்க. ஒப்பின்மையின் வெகுபிரியமாகுமெனவும், பொருளல்ல

வற்றைப்பொருளெனக்கோடலால் சுகமல்லவற்றைச் சுகமெனக்கோடல்வரும், இங்ஙனமாகாரரியர். ஆவாரெவரும். இதுபற்றியார்க்குமெனவும், நிரதிசயானந்தமொன்று, அதையனுபவிக்குமான்மாவொன்று, ஆகவிரண்டாகவேண்டும். இரண்டாயின், விடையானந்தம்போல்வதாகும். அன்றேல், ஆன்மானந்தமெனச்சிறப்பெய்தற்கடையாளமென்னை? விடயானந்தம்போலான்மானந்தமுஞ் சுகசாதனமெனின், விடயானந்தத்தைவேறுநின்றனுபவிப்ப தான்மாவைப்போ லாத்மானந்தத்தை வேறுநின்றனுபவிப்பதாத்மாவாகவேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளில், இரண்டான்மா விருக்கவேண்டும். ஆதலினுபயவான்மாவு முளதோ வெனவுங்கூறினார். உபயவான்மாவுமென்பதிலும்மை, எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை. உளதோவென்பதி லோகாரம், வினா. விடயானந்தத்தையனுபவிப்பதாத்மா, ஆத்மானந்தத்தையனுபவிப்ப தாத்மாவென்புழி, அஃதயலே, இஃதுதன்னைத்தானேயெனத் துணிபுதரலால், இன்னவாறான்மாவுமானந்தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்லவே யெனத்துணிந்து கூறினாரென்க. இத்துணிபறியா ரான்மாவை யான்மாவனுபவிக்குமாவென் றிகழ்ந்துகூறுவ தென்னவிவேகமோ யாமறிகிலம்.

(க-து.) விடயத்தைப்போலவான்மாவையுஞ் சுகசாதனமெனல்கூடாதென்பது. ஆர்க்கும், முற்றும்மை. ஆன்மாவுமென்பதி லும்மை, உயர்வுசிறப்பு. நீயாகிறசுகத்தையனுபவிப்பதற்குநீயெனல்வேறுளதோவென்பார், உன்னதானந்தமெனத்தற்கிழமையாக்கினார். (கசரு)

கசசு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மானந்தத்தையான்மாவே யனுபவிக்குமென்ற றறிபேறுமாறு நால்வகையேதுக்களை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

விடயசுக மில்வருதல் பிரியமாத் திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவி லாம், விடயசுகம் வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில் வெகு பிரிய மாறாது காண், விடயசுகம் விடலுமாங் கொளலுமா மான்மாவை விடுவதெவர் கொள்வதெவர் பார், விடயசுக போகங்கள் விடுமவனை யன்றிவிடப் படா தொருநாளுமே.

(இ-ள்.) விடயசுகமில்வருதல் பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவிலாம், எ - து. விடயத்தைச்சுகமெனக்கருதி யனுபவிக்குங்காலச்சுகத்தில்வரும்பயனாகியபிரியம், அப்போதுபிரியம்போற்காணுமளவினதாம், ஆன்மாவைச்சுகமெனக்கருதிச் சுருதியுத்தியனுபவங்காரணமாக வனுபவிக்குங்கால், அவ்வான்மாவிலப்போதெழும்பிரியங் கணப்போதளவினதன்று, என்றும்விடாதிருத்தலின் வெகுபிரியமாயிருக்கும்:— விடயசுகம்வருபிரியமாறிவருமான்மாவில் வெகுபிரியமாறாதுகாண், எ - து. விடயசுகங்காரணமாக மேலிட்டுவரும் பிரியமானது நிலையாது மாறிமாறி வரும், ஆன்மாநந்தத்தைவிடாதிருக்குங்கா லப்போதவ்வான்மாவில் மேலிட்டெழும்பிரிய

மான இன்னவளவினதென வுவமைகொண்டு கணித்தற்கரியதாகும். அன்
றியு மென்று மாறுதொருதகையதாகவுநிற்கு நிலையினதாம்:—விடயசுகம்வி
டலுமாங் கொளலுமாமான்மாவை விடுவதெவர்கொள்வதெவர்பார், எ - து.
விடயசுகமானது வெறுத்துவிடுதற்கும் விரும்பியேற்றுக்கொள்ளுதற்குந் தகு
தியதாம். இதுபோல, வான்மாவைவெறுத்து விடுவோர்யாவர், வெறுத்துவிடா
துவிரும்பியேற்பவர்யாவ ரிதனைநீயேயாராய்ந்துகாணுதி:—விடயசுகபோகங்
கள்விடுமவனை யவனால்விடப்படாதொருநாளுமே, எ-து. இஃதன்றியும், விட
யசுகமயமாயுள்ளபோகங்களையொருவன்வெறுத்தாவிடக் கூடும், அங்ஙனம
தைவெறுத்துவிட்டவன் தன்னால்தன்னைவெறுத்துத் தன்னைத்தான் புறம்
பிலகற்றக்கூடுமோ? ஒருநாளுங்கூடாதே, எ-று.

விடயசுகமென்றதுபிரியமென மிகைபடக்கூறியது, விடயஞ்சுகமாயி
ருப்பதியல்பேனும் பிரியமியல்பாயிருப்பதுமுறையோ? நம்மிடத்தினின்று
ம் பிரியத்தைவிடலுங் கொளலுங்கூடும், சுகத்தைவிடயத்தினின்றும் பிரிக்
கவுங் கூட்டவுங்கூடுமோ? சுகம், விடயத்துக்கியற்கைபோல்வது. பிரியம்,
நமக்குச்செயற்கைபோல்வதுபற்றியென்க. விடயசுகமென்றாற்போ லான்
மசுகமென்ன வேண்டும். ஆதலினிங்கே சுகமெஞ்சிநின்றது. விடயசுகப்பிரி
யமென்றது விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமென்றமையின், சுகம்வேறு பிரி
யம்வேறெனப்பெற்றும். ஆன்மாவில்வெருபிரியமென்றதனால், விடயப்பி
யமற்பமெனத் தே[illegible]ற, விடயசுகமதில்வருதல் பிரியமாத்திர மாகுமெ
வும், மாத்திரம், அளவு[illegible] இங்கேயற்பத்தைக்குறிக்கின்றது. விடயமா
மாவுக்கன்னியமாகும்போது, அதன்சுகமும், அதுபற்றிவரும்பிரியமும்,
ன்னியமாகவேண்டுமென்[illegible]? அப்போது பிரியமற்பத்தன்மையையும், மாறு
ம்புடைப்பெயர்ச்சியையு [illegible]ற்பதற் கிடையூறென்னையுள. அதுபோல, ஆன்
மாவுக்கான்மாவன்னியமா[illegible]ம்போது, அதன்சுகமும், அதுபற்றிவரும்பிரிய
மு மன்னியமன்றாகவேண்[illegible]ம். அப்போது பிரியம் அதிகத்தன்மையையும்,
மாறுப்புடைபெயர்ச்சியை[illegible]மறபதற் கிடையூறென்னையுளவென்பார், இங்
ஙனங்கூறினாரென்க. "இஃ[illegible]சஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறலென்னுமுத்தி".

(க-து.) விடயப்பிரிய[illegible]றுபான்மை, ஆத்மப்பிரியம்பெரும்பான்மை.
விடயப்பிரியம் மாறிவரும், [illegible]த்மப்பிரியம்மாறுதுநிற்கும். விடயப்பிரியம்
விடவுங்கொளவுமியையும், ஆ[illegible]மப்பிரியம்விடவுங்கொளவுமியையாது. விட
யப்பிரியத்தைநீக்கினவன் தன்[illegible]த்தானீக்கிவிடக்கூடுமோ கூடாது. இங்ஙன
மாயவேதுக்களா லான்மாவுஞ்[illegible]தனமெனலை மறுத்தாரென்பது. எப்
போதுமென்றுணர்த்த, ஒருநாளென்றதொருநாளு மெனப்பட்டதென்க,
இஃதாத்மானுபவிக்குடன்பாடன்றி விடயானுபவிக்கெங்ஙனமுடன்பாடா
ம். உடன்படாமை விசாரியாக்குற்றமன்றி யான்மகுற்றமன்று. தன்னைத்
தான்விசாரித்துத் தெளியாதார், ஆன்மா சச்சிதானந்தமெனவேலாது வே
றென்பார். இதுநிற்க. இதுகன்மம்பத்திபோனம்பிக்கையன்று, பிரத்திய

ட்சமாதலின்பாரென்றார். நிரதிசயானந்த மான்மப்பிரியம், ஏனையவிடயானந்
தம்பிரமானந்த மன்னியோன்னியபாவமெய்தலால்,அதிசயானந்தமெனப்பெ
ற் றயல்பிரியமென்றாயிற்று. (ககசு)

ககள - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவிடயம்போல விருப்புவெறுப்புருவன்றெனின் சிலர்
தன்னைத்தான்வெறுத்துக் கொலைசெய்துகொள்
வானேனென்றவினாவிற்கு விடையிக்கவி
யிற் கூறுகின்றார்.]

வேகின்ற கோபங்களாலென்னை நான்கொன்று விடுகிறே னென்
றுசில பேர், சாகின்ற படியினாற் றன்னையே தான்கொன்று சாவனெ
னல் சங்கை யலவே, தேகந் தனைக்கொல்லு மவனால் விடப்பட்டதே
கமவ னல்லன்மக னே, யாகந் தனிற்கோப மலதுதனை யொருநாளு
மான்மா வெறுப்பதிலே யே.

(இ-ள்.) வேகின்றகோபங்களாலென்னை நான்கொன்றுவிடுகிறேனென்
றுசிலபேர், எ - து. சிலபேர்யாதேனுமோர்காரணம்பற்றி மிக்ககோபங்கொ
ண்டென்னைநான் கொலைசெய்துகொள்ளுகிறேனென்று:—சாகின்றபடியினாற்
றன்னையேதான்கொன்று சாவனெனல்சங்கையலவே, எ-து. அதற்கியைந்த
[illegible]யற்சிசெய்து சாகின்றபடியினா லிதற்கென்செய்து[illegible]க்கேட்பையாயின்,
[illegible]மய்யே, இங்ஙனந்தன்னையேதான்கொலைபுரிந்து[illegible]ண்டொருவன்சாகின்ற
னனே யிஃதென்னைகொலோவெனச்சங்கித்தல் சரியானசங்கையல்லவே:—
(எங்ஙனமெனின்.) தேகந்தனைக்கொல்லுமவனால்[illegible]டப்பட்ட தேகமவனல்ல
ன்மகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா! தன்தேகத்தை[illegible]தானேகொலைசெய்துகொ
ள்பவனெவனோ வவனால்விடப்பட்ட அவன்தேக[illegible]வனாகுமா, அவன்தேகமல்
லனே ஆயின்சம்மதிவசனம்யாதெனின்:—ஆக[illegible]னிற்கோபமலதுதனையொ
ருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலேயே, எ-து. அவனு[illegible]கெழுந்தகோப மவன்தேக
த்தின்மேலன்றி யவனாகியவான்மாவின்மேல[illegible]ற, ஆன்மாதன்னைத்தான்
வெறுத்துக்கொள்வதுமுண்டோ, ஒருநாளுமி[illegible]லையே,இதனையோசியாதுகூறு
வதென்னைகொலோயாமறிகிலம், எ-று.

வேகின்றகோபமென்றமையின் மிக்ககோ[illegible]பமென்றும். பலருக்குமுண்டா
ங்கோபமனைத்து மொருங்குதிரண்டுருக்கொ[illegible]ண்டாற்போல்வதின், கோபங்க
ளெனப்பன்மையிற் கூறியதென்க. அ[illegible]சங்கித்ததாக விவராசிங்கித்துக்
கொண்டது, விடயம்போலான்மாவும் விருப்புவெறுப்புருவாமெனலைக் குறிப்
பித்தற்கு. தேகஞ் சடமகர்த்தாவாதலின் தன்னைத்தான்கொலைசெய்து
கொள்ளுமோ கொள்ளாதே, ஆதலின், தேகியாகியவான்மா தன்னைத்
தான் காணவகையறியாதே தன்னைத்தானெங்ஙனங் கொலைசெய்துகொள்
ளும், அங்ஙனமன்று. ஆன்மாதன்னைத்தேகமெனக்கருதிய பாவமேலீட்டா

லதனைத்தானெனத் தொன்றுதொட்டு வழங்காநிற்றலின், அதுபற்றிமீக்கொண்டகோபத்தா லென்னைநான்கொலைசெய்து கொள்ளுகிறேனென்றுசொல்லித் தன்னைத்தான்கொன்று செத்தானென வுலகவழக்க மதனைச்சங்கையெனக்கொள்வதுதவிர்கவென்பார், தன்னையேதான்கொன்றுசாவனெனல் சங்கையலவேயெனவும், ஆன்மா தேகமாதல் தேகத்தைமாய்த்துக் கொள்வது கூடும், அங்ஙனமன்றே. இதுபற்றித் தேகமவனல்லனெனவும், மூடத்தனத்தாற் றன்கோபத்தைத் தன்தேகத்தின்மேற் காட்டினதன்றித் தன்மேலன்றென்பார், ஆகந்தனிற்கோப மலதுதனையொருநாளுமான்மாவெறுப்பதிலையேயெனவுங்கூறினார். விடயமல்லாதது பிரமம், அதற்குரியவானந்தவிலக்கணத்தை யான்மாவுக்குமுரியதெனமாட்டிநடத்தலின், இதுமாட்டேறின்தொழுகலென்னுமுத்தி.

(க-து.) ஒன்றையொன்றாகக்கொண்டு சங்கிப்பதுதவிர்கவென்பது. சங்கையென்றாலென்றோர்பிறிதியிருக்கின்றது. தன்னையே தான்கொன்று சாவனெனல் மயக்கவணி. (௧௧௭)

௧௧௮ - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவேபிரியவடிவமெனக்காட்டப் பிரியபேதங்களை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தாகப் படும்பெருனி லும்மகன் பிரியமாந் தனயனிலு முடல்
ரிய மா, மாகத்தி லும்பிரிய மிந்திரிய மாங்கரண முதனிலும் பிரிய மு
யி ரா, மேகப் பிராணனிலும் வெகுபிரிய மான்மாவி லிந்தவான் மா
மூக்கி ய, மூகத்தி னற்கௌண மித்தைகர்த் தாமூன்று மொன்றினொ
ன் றதிகமகனே.

(இ-ள்.) தாகப்படும்பெருனிலும்மகன்பிரியமாந் தனயனிலுமுடல்பிரியமாம், எ-து. எவரும்பிரியப்பட்டிச்சையைந்தது தனம், அந்தத்தனத்திலுமிக்கது சுயபுத்திரப்பிரியம், அந்தச்சுயபுத்திரப்பிரியத்திலுமிக்கது தன்தேகப்பிரியம்:—ஆகத்திலும் பிரிய மிந்திரியமாங்கரண முதனிலும் பிரியமுயிராம், எ-து. அந்தத்தேகப்பிரியத்திலுமிக்கது பஞ்சேந்திரியப்பிரியம் அந்தப்பஞ்சேந்திரியப் பிரியத்திலும் கரணமாகியமனம்பிரியமாகக்காண்கை, அந்தமனம்பிரியமாகக் காண்பதிலுமிக்கது, உயிர்பிரியமாகக்காண்கை:—ஏகப்பிராணனிலும் வெகுபிரியமான்மாவி லிந்த வான்மாமுக்கியம், எ-து. அந்தத் தனதொன்றானவுயிர்ப்பிரியமாகக் காண்கையிலுந் தனதான்மப்பிரியம் மிகப்பெருக்காகக்காண்கை, ஆதலினிந்தவான்மாவேயெவற்றிலுமுக்கியமாகும்:—ஊகத்தினற்கௌணமித்தைகர்த்தாமூன்று மொன்றினொன்றதிகமகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா! இவற்றையெல்லாமனத்தினாலூகிக்குங்கால், கௌணம், மித்தை, கர்த்தா, எனவாத்மா

மூன்றுவகையினதாகப்பெயர்பெறக்காணும், இம்மூன்றுவகையு மொன்றுக்கொன் றதிகமாகக்காணும், எ-று.

தனம், மகன், உடல், புறக்கரணம், அகக்கரணம், உயிர், ஆன்மா, எனப்படுவனவாகியவிவ்வேழும், பிரியத்திலொன்றுக்கொன்றதிகமேனும், ஆன்மாமகாமுக்கியமென்றதனாலேனையவாறும், அமுக்கியமெனப்பெற்றாம். இனிஇவற்றையெல்லாஞ்சுருக்கி நான்காத்மாவாக்கப்புகுந்தாரிக்கவியில் தொகையாகமூன்றைக்கூறி யொன்றுக்கொன்றதிகமென்றாரென்க. ஒருவன் தன்வீடுபற்றிவேவதையசதியிற்காணமுன்னர் தனபணப்பெட்டியை யெடுக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில், தொட்டிலிலுறங்குந்தன்மகனையெடுக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில், தன்னுடலைப்பாதுகாக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில், கண்முதலியதன்பொறிகட்கிடையூறுவராதுகாக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில், மனமுதலியவகக்கரணங்கட் கிடையூறுவராதுகாக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில், தன்னுயிரையேனுங்காக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில், முடிவில்தானாகியவான்மாவிடையூறெய்தாதுகாக்கத்துணியாநிற்பன். ஆதலினிம்முறைவந்தவாறிவ்வேதுபற்றியென்க.

(க-து.) உயிர்க்கியற்கையெனப் பிரியபேதங்களை நிரையேயெடுத்துக்காட்டினாரென்பது, இங்ஙனங்காட்டியது; தனமாதிபிரியங்களிலொவ்வொன்றிற்குகட்டமெய்தத் தனக்குவந்ததாக மரணமெய்தவுமுளவென்றுணர்த்தற்கென்க. இங்ஙனமாயபிரியபேதமனைத்தும் மாத்மப்பிரியமேலீடாதலின், தற்பிரியத்துக்கிடையூறின்றென்க. தனமாதிகளிலுள்ளவும்மைகளிழிவுசிறப்பு. காரணத்திலுமென்பதும், இவற்றிலென்பதிற்பெயருஞ்சாரியையுந்தொக்கின. ஆக்கவினைக்குறிப்புமுற்று மூன்றுவிரியும்மூன்று தொகையுமாயிருத்தலினனைத்தையுந்தொகையாக்கி முடிவின்மூற்றாக்கியுளாயிட்டாம். இதுசிறப்புப்பற்றியென்க.

௧௧௯ - கவி. அ - கை.

[நான்காத்மாவெனற்கும், ஒன்றுக்கொன்றுமுக்கியமெனற்கும், அவசரமிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனான கௌணவான்மா
முக்கி யம், விடலாத வுடலம் பரிக்குநாளுடலான மித்தையான் மா
முக்கி யந், திடமான கன்மைகதி வேண்டினற் கர்த்தனுஞ் சீவவான்
மாமுக்கி யஞ், சடமாயு முத்தியினில் ஞானவான் மாவான தானே
மகாமுக்கி யம்.

(இ-ள்.) கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனான கௌணவான்மாமுக்கியம், எ-து. தன்னுயிர்க்குக்கெடுதிவந்தபோது தனதாஸ்திக்குரியோன் மகனாதலாலவன்கௌணவான்மாவெனப்படுவன், அந்தவவசரத்திற்கௌணவான்மாவே முக்கியமாகும்:—விடலாதவுடலம்பரிக்குநாளுடலானமித்தையான்

மாமுக்கியம், எ-து. தன்னைவிட்டுநீங்காத தனதுடலைத் தானெனச் சுமக்கும்போது தானெனற்குரிய இவனுக்குடலாதலா லவ்வுடல் மித்தையான்மாவெனப்படும், அந்தவவசரத்தில் மித்தையான்மாவே மகாமுக்கியமாகும்:—திடமானநன்மைகதிவேண்டினாற் கர்த்தனுஞ்சீவான்மாமுக்கியம், எ-து. இடையிலழியாததுறுதியாயுள்ள நற்கதியடையவிரும்பினால், அப்பொழுது தானொருமுதலாகின்றதற்குரிய வரியமுயற்சிசெய் தப்பலனை யனுபவித்தற்குக் கர்த்தத்துவமாயிருப்பவன் சீவனாதலால், அந்தவவசரத்திலச்சீவன் சீவ்வான்மாவெனப்படுவன், அதனாலந்தசீவவான்மாவே மகாமுக்கியமாகும்:—சடமாயுமுத்தியினில் ஞானவான்மாவானதானே மகாமுக்கியம், எ-து. சடத்துவமாயுள்ளவனைத்துமொருங்கேநசித்தற்கிடமாயதுமுத்தியாதலா லச்முத்தியில் ஞானாகாரமாயிருந்ததன்னை யதுவாயனுபவிப்பவன் ஞானாத்மாவாதலால், அந்தவவசரத்தில் ஞானான்மாவெனப்படுவன், அதனாலந்த ஞானான்மாவானதானே மகாமுக்கியமாகும், எ-று.

காணி, உரிமை. உரிமையாவது, ஆஸ்தி. இதுபற்றியாஸ்தியென்றும், தனதுரிமைக்குமகன்பாத்தியனாதல், தனதந்தத்திலாதலால், கெடலானபொழுதென்பதற்கு, தன்னுயிர்க்குக்கெடுதிவந்தபொழுதென்றுரைகொண்டாம். விடலல்லாதவென்றது, விடலாதவென்றுயதிடைக்குறை. மகன்முக்கியமாயவிடத்துக் கௌணவான்மாவெனவும், உடலமுக்கியமாயவிடத்து மித்தையான்மாவெனவும், சீவான்மாமுக்கியமாயவிடத்துக் கர்த்தான்மாவெனவும், ஐக்கியமுத்திக்கான்மா முக்கியமாயவிடத்து ஞானான்மாவெனவும்பெயர்வந்ததென்க. இத்தவவசரமெல்லாமான்மாவாயிருத்தலி னிந்நான்கையுமான்மாவென்றதென்க. சடமாயுமுத்தியினிலென்றதனால் திரிபுடியற்றதென்றாயிற்று, இங்ஙனமாயது பூர்த்தியயிக்கியமுத்தியென்றும். அம்மூன்றையுமான்மாவென்ற தவசரம்பற்றியும், தானாகியவான்மாவை ஞானவான்மாவென்றதெதார்த்தம்பற்றியுமென்க. ஆதலினம்மூன்றும், பூர்வபட்சம். இது சித்தாந்தம்.

(க-து.) ஞானவான்மாவே முக்கியமாமெனற் கிங்ஙனங்கூறினாரென்பது. பிரியபேதங்காட்ட நான்கான்மாவென்றது; ஞானவான்மாவைக்காட்டி அயன்மாவென்றது; நிரதிசயானந்தத்தைக் வேறெனல் பிதற்றல். இதில் முக்கியநான்கில், ஆக்கவினையெஞ்சிநின்றன. (ககக)

கஉ0 - கவி. அ - கை.

[விருப்புமுதலியமூன்றுமயமாகாதவானந்தமே ஆன்மசொரூபமென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

புலியுமனு கூலமெனி லிட்டமாம் பகைசெயிற் புதல்வனெனி னும்வெறுப் பா, முலகிலிரு வகையுமல் லாதபுல் லாதியி லுதாசீன மாமாத லான், மலினமறு சின்மயன் பல்வகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிக ழா, னலகிலா னந்த வடி வாகுமுன் சொருபத்தை யாராய்ந்து பார்மைந்தனே.

(இ-ள்.) புலியுமனு கூலமெனி லிட்டமாம் பகைசெயிற் புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம், எ-து. புலியேனுநமக்கு பயமுண்டாதற் கனுகூலமாயிருக்குமாயின் விருப்புருவாகும், தந்தைக்குவிரோதமாநடக்கில் புத்திரனேனும் வெறுப்புருவாகும்:—உலகிலிருவகையுமல்லாத புல்லாதியி லுதாசீனமாமாதலால், எ-து. உலகின்கண்ணிவ்விரண்டு வகையுமல்லாத புல்முதலியவைகளி லிருப்பது தாசீனமாகும், ஆதலின்:—மலினமறுசின்மயன்பல்வகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், எ-து. களங்கரகிதமானஞானமே வடிவாவிளங்குமான்மாவென்போன், இங்ஙனமவைபோலப் பலவிதத்தானு மானந்தமென்பது சற்றுமில்லாத விருப்புமுதலியமூன்றனுமவமதிப்பெய்தான்:—அலகிலானந்தவடி வாகுமுன் சொருபத்தை யாராய்ந்து பார்மைந்தனே, எ-து. அந்தவான்மா நீயாதலா னீயேதடையற்ற வானந்தவடிவமென்பதாகும், ஞானபுத்திரா! இதிலையமுளதே லுனதெதார்த்த வடிவத்தைச் சுருதியுத்தி யனுபவங்காரணமாக நீயேயாராய்ந்துதெளிந்து காணுதி, எ-று.

அனுகூலத்தாற்புலியும்விருப்புருவாகவும், பகைத்தலாற்புத்திரனும் வெறுப்புறுவாகவும், புல்முதலியவை யிவ்விருவகையுமல்லாததா லுதாசீனவடிவாகவுங் காணும். உதாசீனம்; விருப்பு வெறுப்பாயிருக்கை. புலியுமென்பதி னும்மை, இழிவுசிறப்பு. புதல்வனெனினு மென்பதினும்மை, உயர்வுசிறப்பு. ஆன்மா தன்னுணர்ந் திரிசியத்தில் விருப்பாதி மூன்றுமன்றித் தன்னிடத்தின்று. எனவே, தானிம்மூவுருவாகக்காணப்படானென்பதாயிற்று. தற்சொரிசனத்திலிவைமூன்றுந் தன்பாலின்மையின் மலினமறு சின்மயன்பல்வகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிகழானெனவும், இம்மூன்றுருவுமாகத்தானியைதற்பாலதன்றுமையி னான்மாவலகிலானந்தவடிவாகுமெனவும், நீயுமான்மாவாதலா லலகிலா னந்தவடிவநீயே யிதனைக்கண்டு தெளிதியென்பார், உன்சொருபத்தை யாராய்ந்துபாரெனவுங்கூறினார். இது கன்மகாண்டம்பத்திகாண்டம் போல்வதன்று, ஞானகாண்டமாதலி னிப்போதேயுள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விவ்வருத்தங்களை யனுட்டித்துக் காணலாம். தானாகியவான்மா சத்துஞ்சித்துமன்றி யானந்தம்வேறென்பார், தன்னைத்தான்காணுதார். இவர் தன்னிழப்பு, அருட்டெரிசனம், பலாதெரிசனம், ஆனந்தோதயம், ஆனந்தாதீதமெனத் தனக்கயலாகக்கண்டு வாளாபோயினர். இவர்களெல்லாங் கிரியாயோகக்குறியினரன்றி ஞானியரன்று. இதுநிற்க.

(க-து.) ஆன்மா, விருப்பு, வெறுப்பு, உதாசீனத்துளொன்றன்றுதலி னானந்தவடிவமேயென்பது. இனிக்கூறப்புகுமஷ்டவிதானந்தத்து ளிங்ஙாத்மானந்தமாதலி னதற்கிதுவே விதியெனக்கொள்ள வேறுகூறுதொழிந்தனர். இஃதுரைத்தா மென்றலென்னுமுத்தி. தன்னிலக்கணமின்னதெனவிதனானும்

ணர்க. தன்னைத்தரிசியா வளவுந் தற்பிரிய மிம்மூவகையாகக் காணுமென்பத ருத்தாபத்தி. அனந்த மாதமப்பிரதிபலனமாதலி னெல்லாச்சுகமு மான்மா வேயெனப் பொருள்கொள்ளினு மமையும். (கஉ0)

கஉக - கவி. அ - கை.

[தனவானந்தமுதலியவானந்தபேதங்கள்பலவாகக்கூறி ரத்தொகை யின்விபரத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனவினவிய அதற்கு விடையிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

மானஞ் சிறந்தகுரு நாதனே யானந்த வகைகளைத் தனையெண் ணிலே, ஞானந் திகழ்ந்தபிர மானந்தம் வாசனா னந்தம்விட யான ந்தமென், றானந்த மூன்றுவித மெட்டுவகை யென்பர்சில ரவ்வைந்து மிதிலடக் கம், யானந்தவகைசொலக் கேண்மைந்தனே யெட்டு மஃ தின்ன தின்னதென வே.

(இ-ள்.) மானஞ்சிறந்தகுரு நாதனேயானந்த வகைகளைத்தனையெண் ணிலேன, எ-து. பெருமையிற்சிறந்த சற்குருநாதனே, ஆனந்த வகைகள்பல வெனக்கூறினீரே யவையாவையெனில்:—ஞானந்திகழ்ந்த பிரமானந்தம் வா சனானந்தம் விடயானந்தமென்றானந்தமூன்றுவிதம், எ-து. ஞானமேவடிவா விளங்குகின்ற பிரமானந்தம், வாசனானந்தம், விடயானந்தம், எனவானந்த மூன்றுவகையாம்:—எட்டுவகையென்பர்சிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், எ-து. சிலரெட்டுவகையென்றுசொல்லுவர், அந்தவைந்து வகையு மிம்மூன்றிலடக் கமாம்:—ஆனந்தவகைசொலக்கேள் மைந்தனேயெட்டு மஃதின்ன தின்ன தெனவே, எ-து. ஞானபுத்திரா! அந்தவெட்டு விதானந்தங்களு மின்ன தின்னதென்று தனித்தனியே சொல்லப்புகுது மதனைக்கேளுதி, எ-று.

சமஷ்டி யுபாதி குணந் தொழில்காரணமாகப் பகவத்கீதைகூறுகிற்பர், மதத்தர். மகாவாக்கியமும், சத்துக்களும், இந்நூலாசிரியரும், ஞானமே பிரமமெனக் கூறுகிற்பர். அஞ்ஞானமேவஸ்துவெனிலெவர்க்கு முடன்பாடின்று, ஞானமேவஸ்துவெனலே மறுப்பிதென்னே. இதுநிற்க. அவ்வைந்துமே ன்றது; ஆத்மானந்தம், முக்கியானந்தம், நிசானந்தம், அத்துவிதானந்தம், ஞானானந்தமென்பவற்றை. இதிலடக்கமென்றது, பிரமானந்தத்திலாதலா லொருமையிற் கூறலாயினார். ஏனையவைந்துமெனற்குப்பதிலாக அவ்வைந்து மென்றார். இதுவெனப் பொதுப்படக்கூறியிருக்கப் பிரமானந்தத்தி லெனக் கொண்டது; ஏனைய விரண்டினையுங் [illegible] எட்டுமிக் கவியிற்கூறாது மறுகவியிற் கூறப்புகுவதால், அஃதெனப்புறச்சுட்டாக்கினும். எட்டுமென்பது தொகையொருமைபற்றி யஃதென வொருமையிற்கூறினார். எட்டுவகையென்பர்சிலரென்றதனால், மூன்றுவிதமென்றது பலரெனப்பெற் றாம். எட்டுமென்பதிலும்மை, முற்றும்மை. இனி வருத்துக்காட்டப்புகுத லா விதுதொகுத்துச் சுட்டலென்னுமுத்தி.

(க-து.) ஆனந்தபேதங்களையெல்லாஞ் சுருக்கித்தொகையாகவெட்டெ ன்பது. (கஉக)

கஉஉ - கவி. அ - கை.

[மேலட்டவிதானந்தமென்றா ரதன்வகையை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.

போகத்தில் வருசுகம் விடயசுக நித்திரைப் போதுளது பிரமசு க மா, மோகத் தனந்தலிற் சுகம்வா சனைச்சுக முழுப்பிரிய மான்மசு க மாம், யோகத்தி லுளதுமுக் கியசுகமு தாசின முற்றசுக நிசசுகம தா, மேகத்தை நோக்கலத் துவிதசுகம் வாக்கிய மெழுந்தசுக ஞான சுக மே.

(இ-ள்.) போகத்தில்வருசுகம் விடய சுகநித்திரைப் போதுளதுபிரமசுக மாம், எ-து. போகங்காரணமாவெய்துஞ்சுகம் விடயசுகமெனவும், நித்தி ரையெனற்குரியதியாதோ லதனிலெழுஞ்சுகம் பிரமசுகமெனவும்:—மோக த்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுக முழுப்பிரியமான்மசுகமாம், எ-து. மயக்க மாயுள்ள வுறக்கத்தெழுஞ்சுகம் வாசனாசுகமெனவும், எங்குந்தனதுபிரியவடி வாகக்காணுஞ்சுக மான்மசுகமெனவும்:—யோகத்திலுளது முக்கியசுக முதா சீனமுற்றசுகநிசசுகமதாம், எ-து. சமாதிகாரணமா வெழுஞ்சுகமுக்கியசுக மெனவும், உதாசீனங்காரணமாவெழுஞ்சுகம்நிசசுகமெனவும்:—ஏகத்தை நோக்கலத்துவிதசுகம் வாக்கியமெழுந்த சுகஞானசுகமே, எ-து. தான்மாத் திரமாமிஞ்சிநிற்றலை நோக்குவதாலெழுஞ்சுகமத்துவிதசுகமெனவும், மகா வாக்கியங் காரணமாக வெழுந்தசுகம்ஞானசுகமெனவும் பெயர்பெறும், எ-று.

இனிஇவற்றைத் தனித்தனிகூறப் புகுதலா லெவ்வொன்றினிலக்கண ங்களையாங்காங்கு கூறுதும். போகம், இரண்டொன்றாக வினைதல், அவ்வவற் றையுமவ்வவ் விலக்கணங்களாற் காணலாம். (கஉஉ)

கஉங - கவி. அ - கை.

[அஷ்டவிதானந்தங்களையுந் தனித்தனிசொல்லப்புகுவார், இக்கவியில்விடயானந்தவிலக்கண மினையதெனக் கூறுகின்றார்.]

வேறு.

இவ்வா றுரைசெய்த சுகபே தங்களி னியல்பா மவைசொல மக னே கே, ளெவ்வா னனவினி லுழல்வா னிடர்கெட வுறங்குஞ் சயன த்தி லுறுநே ரஞ், செவ்வா மனமுக முகமா மதிலொளிர் சித்தின் சுக நிழல் சேருங் கா, ணவ்வா யிவனுள மகிழ்வா மனுபவ மதுதான் விட யசு கானந் தம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுரைசெய்த சுகபேதங்களி னியல்பாமவைசொலமக னேகேள், எ-து. இங்ஙனந்தொகைவகையாகக் கூறிய வானந்தபேதங்களுத்

இயல்பாயுள்ள விலக்கணங்களைத் தனித்தனியே விவாகயாங்கூற ஞானபுத்திரர்கேளுங்கள் :—ஒவ்வாதனவினி யழல்வா னிடர்கெட வுறங்குஞ் சயனத்தி னுறுநேரம், எ-து. இயைதற்கொண்ணாதபந்தசாக்கிரத்தில் விவகாரநிமித்த முழல்வோன் றனதல்லல்கெடவுறங்கற்கமைத்த பஞ்சணைமெத்தையில்விழி துயிலுங்கால் :— செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிர் சித்தின்சுகநிழல்சேருங்கால், எ-து. தடையின்றி மனமானது சகாகாரமாதலைவிட் டகமுகமாகவும், அப்போதம்மனதி லறிவானந்தத்தின்சாயையீடும் :— அவ்வாறவனுளமகிழ்வி மனுபவ மதுதான் விடய சுகானந்தம், எ-து. அங்ஙனம்படுநெறியா லவனுள்ளமானது சுகாகாரமாகக்காணும், அங்ஙனங்காண்பதே நிறு வுபவமாம், அந்நெறித்தாயசுகமே விடயானந்தமெனப்படும், எ-று.

சுகமெனக் கருதற்கொவ்வாததுபற்றி யொவ்வாதனவென்றார். இந்நனவல்லலைத் தரற்குரித்தாதலிற் பந்தசாக்கிரமென்றும். உறங்குஞ் சயனமதுறுநேரமெனப்பாடமுமுண்டு. உறக்கம்வரும்போது மனமானதியற்பாக்கவினைந்தோறுஞ் சகாகாரத்தினின்று நழுவலும், சுகாகாரமாதலு மெவ்வுயிர்க்குமனுபவமாயிருக்க, இதனைவேறுவழியில் வருத்தியுரைகோடல்பொருந்தாது. பொருந்துமெனின், விடயானந்தமெனவும், உறங்குஞ்சயனத்தினுறுநேரமெனவுங் கூறுநெறியின்று, ஆதலிற்கூடாதென்க. முன்கவியில்போகத்தில் வருசுகமென்றார். போகமாவது, இணைதல். இங்கேமனமுஞ் சிதானந்தசாயையுமிணைதல். விசாரத்தெளிவால் மனஞ்சகாகாரத்தினின்று நழுவிச்சுகாகாரமாதலொன்று, மூடத்தாலாதலொன்று, இங்கே விசாரத்தாலெனின், ஒவ்வாதனவினி யழல்வானிடர்கெட விசாரத்தாலுறங்குறுநேரமென்றிருக்கவேண்டும். நீக்கியிருக்கின்றதெனின், உறங்குஞ்சயனத்தினுறுநேரமென்பானேன். இங்கேசயனமென்றதாசனங்கட்டலையெனின், அப்போதடயோக மென்னல்வேண்டும். அதுதானெனில், உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியா லங்ஙனங்கொள்ளினு மொறுவாறு பொருந்தும். பொருந்துமேனும், இதுவிடயங் காரணமாகவந்த சுகமன்றே. குண்டலிசத்தியில் மனமலயித்தலா லிந்தக்குண்டலிசத்தியுமோர்விடயமன்றோ? மனலயமாதற்கிடமாமேயெனின், நினைசுழுத்திபோல்வதாமதனால்விடயசுகமென்றார். மனந்தகாரமாக வதனாலெய்துஞ்சுகமெனக்கூறாமையின் விடயசுகமே யென்க.

(க-து.) விடயானந்தவிலக்கண மினையதெனக்கூறினாரென்பது. ()

௯௩ - கவி. அ - கை.

[பிரமானந்தவிலக்கணமினையதெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சனந் தருசுகவிடயந் திரிபுடி யிடரா மெனமன மசையாமற்
சேனந் தனது குலாயந் தனில்விழு செயல்போ னித்திரை செறிசீவன்
றானந் தமில்பர னுடனொன் றுவனொரு தனையல் லதுபிற நினையாம
லானந் தம்மய மாவன் சுகமிகு மதுதா னுயர்பிர மானந் தம்.

(இ - ள்.) சனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், எ-து. பிறப்புவீடென்னுமிரண்டினு ளிழிவாயுள்ளபிறவியையேதரற்பாலதாகியசுகமயம்போற்றோற்றும்விடயந் திரிபுடியாயிருப்பதாலவை துன்பமேயென விசாரத்தாற்றுணிந்து மனஞ்சற்றுசலியாதுநிற்க:—சேனந்தனது குலாயந்தனில்விழு செயல்போ னித்திரை செறிசீவன், எ-து. ஆகாயத்திற் பறக்கும் பருந்து தனதுகூட்டிலணுத்துவிழுஞ்செயல்போல வுறக்கத்தபேதமாக வமைந்தசீவனென்போன்:—தானந்தமில்பரனுடனொன்றுவனொருதனை யல்லது பிறநினையாமல், எ-து. தானிங்ஙனமாயநிலையதெனை வளவைகளாற் கணித்தற்கரிய பிரமத்தோடிரண்டறக்கலக்காநிற்பன், தெளிந்தவிடத்தித் தனித்துநின்றது தான்மாத்திரமாதலா லங்ஙனந்தனித்துநின்றதன்னைமாத்திரமன்றி யயலென்பதுளதாகவதனை யோர்பொருளெனக்கருதாது:—ஆனந்தம்மயமாவன்சுகமிகுமதுதானுயர்பிரமானந்தம், எ-து. ஆனந்தமயமாகவிளங்குவன், அங்ஙனமாகமிக்குள்ளவவ்வானந்தமே மேலாயபிரமானந்தமெனப் படுவதாம், எ-று.

சனம், குணவாகுபெயர். விடயந் திரிபுடியிடராமெனமன மசையாமனித்திரைசெறிசீவனென்பதினால், இங்கே நித்திரையென்பது நனவிற்சுழுத்தி. சுத்தகேவல நிலையென்பாருமுளர். தனக்கயலென்ப தொன்றுமின்றியனைத்துஞ் சின்மாத்திரமாவிளங்கப்புரிந்த தந்நெறித்தாச் சலியாதுநிற்கவேண்டிவரும். யாதினாலெனில், விடயந்திரிபுடி யிடராமெனக் கண்டதுபற்றி. அங்ஙனஞ்சலியாதுநிற்றலே சுத்தசகலம். இந்நெறித்தாயசுத்தசகலமயமாகவே, மனமென்பதேது, அதுசலித்தலென்பதேது? இன்றாமையின், மனமசையாதசுத்தசகலமயமாநிற்புழி யுறக்கம்வருமன்றோ, அவ்வுறக்கந்தான்சுத்தகேவலமெனப்படுவது. இந்நெறித்தாயவன்சீவனாதலால், நித்திரைசெறிசீவனெனவும், அந்நித்திரை, சுகமேவீடு. அச்சுகமேவீடு, மலரகிதமாதலாற்பரனெனவும், அப்போது சீவனந்தச்சுகாகாரமாய்விடுவனாதலால், பரனுடனொன்றுவனெனவும், அங்ஙனஞ்சுகாகாரமாநின்றவன்சீவனாதலானும், தன்னையன்றிவேறுகண்டிலனாதலானும், ஒருதனையல்லது பிறநினையாமலெனவும், ஆனந்தமயமன்றித் தான்வேறாகாரமாதற் கிடமின்மையின், ஆனந்தமயமாவனெனவும், இந்நிலைத்தாய அவசரத்தையே ஞானநூலனைத்தும் பிரமானந்தமெனலானும், இப்பெயரையேற்றற்பாலதாதலானும், சுகமிகுமதுதானுயர்பிரமானந்தமெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) பிரமானந்தவிலக்கண மினையதெனக்கூறியதென்பது. ஆனந்தமயனுமாவனெனப் பாடமுமுண்டு. திரிபுடி; ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயமென்பன, ஒருதனையென்றதனால், தான்மாத்திரமெனப் பொருள்கொண்டாம். திரிபுடியிடராமென்றதனால், உபமானத்தி லணுத்துவிழு செயல்போலென்றும். அளவைகள், அஷ்டவிதப்பிரமாணங்கள். முன்கவியில், ஆலிங்கனசுகத்

றை விடயானந்த மென்றதது, நினைவழிந்த சுகப்போ லாறுதல் செய்யாமை பற்றி யென்க. இக்கவியினும்; நித்திரையெனல், கனவிற்சுழுத்தியை. (கஉச)

கஉரு - கவி. அ - கை.

[ஐயமுறுதற்கின்னும்பிரமானந்த மினையதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தூங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல் சுருதிப் பொருள்விழி துயில்வோர் க, டாங்கும் மலரணை நன்று கச்சிலர் சம்பா திப்பது தானசு கந், தீங்குந் நன்மையு மாண்பெண் முறைமையுந் தெரியா தமளிசெய் பொழுதே போ, லாங்குள் வெளிகளு மறியாவனுபவ மதனு லதுபிர மானந் தம்.

(இ - ள்.) தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழிதுயில்வோர்கள்:—னவிற்சுழுத்திசுகத்தைப்பிரமானந்தமென்பது மகாவாக்கியார்த்தமேயன்றி வேறன்றுமெனக்கொள்வோர் தூங்காமல்தூங்குபவர்:—தாங்கும்மலரணைநன்றுகச்சிலர் சம்பாதிப்பதுதானசுகம், தீங்குநன்மையுமாண்பெண்முறைமையுந் தெரியாதமளிசெய்பொழுதேபோல், எ-து. சிங்கம்போன்றமைத்தகருவிகளாற்றாங்கப்பெற்ற புஷ்பசயனத்தைச் சிலர்நன்றாகச்சம்பாதிப்பதுஸ்தானசுகம்வேண்டியாதலால், அம்மலரணையி லிதுதீமையெனவும், நன்மையெனவும்ஆண்பெண்முறைமையெனவு முணரும்பாகுபாடுசெறுந்தெரியாதுறங்குமாறுபோல:—ஆங்குள்வெளிகளு மறியாவனுபவ மதனு லதுபிரமானந்தம், எ-து. அந்நனவிற்சுழுத்தியின்கண் ஞாகம்புறமினையவென்பதுந் தெரியாதுறங்குமனுபவமாம், "அவ்வனுபவத்தாற்கணிக்குஞ்சுகமெதுவோ, அதுவேபிரமானந்தமெனப்படுவதாம், எ-று.

விழிதுயில்வோர்கள்தூங்குஞ்சுகமது பிரமச்சுகமெனல்சுருதிப்பொருள், எனக்கொண்டுகூட்டித் தூங்காமற்றூங்குவோர் தாமங்ஙனந்தூங்குங் காலமூஞ்சுகம் பிரமசுகமாமெனக்கூறுவது, சுருதிப்பொருளாம், வேறன்றெனப் பொருள்கொள்ளினுமமையும். எனவே, வேதார்த்தமும், மகான்கள்பிரமமேனனு மொக்குமென்பதாயிற்று. பிரமச்சுகமெனல், எழுவாய். சுருதிப்பொருள் பயனிலை. இதுகாறு மிவ்வெல்லைகடவாமைக் கெழுவாய்பயனிலை கூறியதென்க. தாங்குமென்னும் வினைக்கெழுவாய் தொக்கியிருப்பதால் சிங்கம் போன்றமைத்த கருவியெனறும். தாங்கும்மலரணைநன்றுகச்சிலர் சம்பாதிப்பது தானசுகம்பற்றியதாலால், அதிலுறங்கில், நன்மைதீமையாண்பெண்முறைமையாதிகளெங்ஙனந்தெரியும், தெரியாததல்பற்றி யிவ்வுவமைவேண்டிக் கூறினார். மலரணை மிகத்துயில்விளைத்தற்குத்தானமாதலி னச்சுகப்வேண்டி நன்றாகச்சம்பாதிப்பதென்றொன்க. பலவொன்னுது சிலவொன்றது, நிரந்தரமிங்ஙனஞ்செய்வோர் மிக்கசெல்வத்தார் சிலராதல் பற்றியென்க. தானசுக,

மென்றது; இவ்விடத்திற்கியைந்த காரணப்பெயராம். பூகசுகமெனின், பூகமெனற்குப்பொருள்கள், ஓர்புல், கருங்குரங்கு, காந்தி, தருக்கம், படை, படைவகுப்பு, பெண்குரங்கு, மூசு, என்பன. இதுபலபொருளொருசொல். இவற்றுள் யாதிங்கே பொருந்தும். பொருந்தாமையின், ஐயிருகுற்றத்துள் மாறுகொளக்கூறலெனலே யேற்கும். இதற்கென்செய்தும். சான்றோ ராட்சியெனின், பொருத்தமின்றி யிராது. சம்பாதிப்பதுதா னூகமெனப் பாடங்களிருக்கின்றன வெனிலோ; ஊகமென்பது, உத்தி, குரங்கு, நினைவு, புலியென்பன. இதுபலபொருளொருசொல். இவற்றுளெவ்வருத்தம்பற்றியமொழிவந்தது. யுத்தியற்றியெனின், உபமானவுபமேயசாதாரணதர்ம மினையதென்றறியார்போலும். உபமானத்தையுபமேயமாக்கலாமா? அதைச் சுருதியுத்தியனுபவத்துள், யுத்தியனுபவமாக்கலாமா? தாங்கும்மலரணைநன்றுகச்சிலர்சம்பாதிப்பதுதானூகம், தீங்குநன்மையுமாண்பெண்முறைமையுந் தெரியாதமளிசெய்பொழுதே போலெனல் காறுமுவமையன்றோ? இதற்குவமேயம், ஆங்குள்வெளிகளுமென்பது முதலறியாவனுபவமென்பதுகாறும். தானசுகமெனப்பிறிதிகளிருப்பதென்னை? அங்ஙனமாகவு மிங்ஙனமாகவும் பிறிதிகளிருக்கி னெருநிலையாகத் துணிதலை நோக்குதும். தானசுகமெனினு மூகமெனினு முபமேயத்தொடர்பன்று, உபமானத்தொடர்பு. இவ்வரம்புகடந்துரைகூறுவது, கல்விவரம் பறியார்போலுமே யிதற்கென்செய்தும். கவிக்குற்றமன்று, கவியிலக்கணங்கல்லாதுரைகூறு நமதுகுற்றமாம். ஆதலின் தானசுகமெனலேயையமின்றிப் பொருந்தும். இலக்கணமில்லாக்கல்வி யுப்பில்லாவுணவுபோலும். அதையாதரவாகக்கொண் டுரைகூறலென்னுரை. பசையற்றதாம். வெறுவாய்மெல்லுவதுபோலும். சுருதியுத்தியநுபவங்காண்ட வுபமேயத்திலன்றி யுபமானத்திலன்று. உபமேயம்விளங்கக்கூறுவ துபமானமாதலின் கூடாதென்க. தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழி துயில்வோர்களென்பது சுருதிப்பிரமாணமாம். தாங்கும்மலரணை நன்றுகச்சிலர் சம்பாதிப்பது தானூகமெனக்கூறி யிதுயுத்திப்பிரமாணமென்பது பொருந்தாது. ஆங்குள்வெளிகளுமறியாவனுபவமென்றதனுபவப்பிரமாணமாம். கல்வித்திறனின்மையா லிக்கவியிலில்லாத யுத்திப்பிரமாணத்தை யுண்டெனி லெங்ஙனமேற்கப்படும். அவர்போல்வாரோர்ப்பர்.

(க-து.) பிரமானந்தமென்பது சுருதிக்குமனுபவத்துக்குமியைந்திருக்கக் காட்டினாரென்பது. உரையை யாவர்கூறினு மிலக்கணவழுவின்றிக் கூறவேண்டும். கவிக்கிலக்கணமுரண வுரைகூறின், எவ்வாசிரியராயினு மெந்தசாம்பரதாயமாயினு மென்சிறப்பு. கவிக்குரையன்று, உரைக்குக்கவிபோலும், இதனையெவரோர்ப்பர். இந்நூலாசிரிய ரென்விதானந்தமென்றார், இவற்றுள் தானூகமெனல்கிடையாது. இத்திறத்தார், பிறருரைமேற்குற்றங்காட்டி லென்னாமெனல் தெரியாதவிசை சிறப்பு. தன்கோணலைத் தானிமிர்த்தவறியார்போலும், தெரியாதவிசை

பொழுதேபோலெனச் செயிறிதிகளிருக்கின்றன. பொருந்துமாறுரையிடுக. போலிவேதாந்திமயமுலகமாதலின், தாங்கும்மலரணை நீங்குந்தன்மையும்; விரித்தல்விகாரம். (க௨௫)

கஉசு - கவி. அ - கை.

[பிரமானந்தவிலக்கண மினையதென நன்குறத்தெளிந்தேன், இப்
போதோரநுபவமென்னுள்ளுதிக்கக்கண்டேனதனைக்கேட்
டருளுமென மாணாக்கன்வியந்துகூறுவதை யிக்
கவியிற்கூறுகின்றார்.]

உதவும் புவியினி லொருவன் னனுபவ மொருவன் மனதினி
லுதியா தே, மதியுங் கெடுகிற துயில்கொண் டானந்த மயனன்
றோசுக முறுகின் றா, னிதுவிஞ் ஞான மயனுஞ் சிந்தையி னினைவாய்
வந்திடு மெனல்கண் டேன், சுதைவின் னோர்புகழ் குருவே நீரிது
சொல்வீர் சகலமும் வல்லீ ரே.

(இ-ள்.) உதவும்புவியினிலொருவன்னனுபவ மொருவன்மனதினி லுதியாதே, எ-து. வேண்டுவதைத்தடையின்றி யுதவத்தக்கஞானபூமியையுழனுள், ஒருவன்கண்டசுவானுபவ மற்றொருவன்மனதிற்காணுமா, காணாதே, இதென்னவியப்பு, அதனைச்சொல்லுகிறேன், அதாவது:—மதியுங்கெடுகிறதுயில்கொண்டானந்த மயனன்றோசுகமுறுகின்றான், எ - து. மனதுமடங்கத்தக்கயோகநித்திரை காரணமாக வானந்தமயனாகிறவான்மாவன்றோ பிரமானந்தவடிவமாகின்றான், இங்ஙனமிருக்க:—இது விஞ்ஞானமயனுஞ்சிந்தையினினைவாய்வந்திடுமெனல்கண்டேன், எ-து. இவ்வானந்தமானது விஞ்ஞானமயனாகியமானதனிடத்தில் நினைவுவடிவாகவந்துவிடுமெனச் சத்துக்கள் கூறுவதைப்பிரத்தியட்சமாக வடியேனிடத்திற் கண்டனன்:—சுதைவின்னோர்புகழ்குருவேநீரிது சொல்வீர் சகலமும்வல்லீரே, எ-து. அமிர்தத்தையுட்கொண்டதேவர்களாலுந் துதிக்கப்பெற்றகுருநாதனே! சகலார்த்தமுமையமின்றிவிளங்கப் போதிப்பதில்வல்லமையுடையவரே! யிஃதெங்ஙனங்கூடும் தேவரீரேயிவ்வையமகலத்தெரித்தருளவேண்டும், எ-று.

உதவுமெனப்பொதுப்படக்கூறியதனால் வேண்டுவதையெனவும்; புவியெனப்பொதுப்படக்கூறியதால் ஞானபூமியெனவும், துயிலெனப்பொதுப்படக்கூறியதால் யோகநித்திரையெனவும், ஆனந்தமயனெனப்பொதுப்படக்கூறியதா லாத்மாவெனவுங்கொண்டாம். இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியால், முத்திக்குச்சாதனமானதனுகரணங்களை யுதவத்தக்கவிப்பூமியி லொருவன்கண்டவனுபவ மொருவன்மனதினில், எங்ஙனங்காணும், காணாதேயெனவுதாரணமாக்கியதாக வுரைகொள்ளினுமமையும்.

(க-து.) நினைவிறந்தவானந்தம் நினைவாயதெங்ஙனமெனவினவினானெனின் எனெனில், இவன்தன்சமாதியில்மனநாசத்திற்கண்ட தடையற்ற

வானந்தம், சமாதிவிட்டகாலத்திலும், தன்னினைவெல்லாமிடைவிடாது துற்றுக்கொண்டிருத்தலினென்க. இடைவிடாதுதுற்றுக்கொண்டிருத்தலாவது; யாதுபுரியினும், யாது நினைக்கினும், யாது சுகிக்கினும், கலையாது நெஞ்சினினைவாயிருத்தல். மலடியறியாள்பிள்ளைவருத்தம், அதுபோல, ஏனையரறியாரிவ்வானந்தநிலைமை. இவனெய்திய விவ்வனுபவமொழி சத்தியமாதல்பற்றியிங்ஙனம் வினவினனென்க. எனலென்பது, என்றுசொல்லுதல். இதனால் சத்துக்களென வருவித்தாம். யாதினாலுங் கெடாததென்பதுதோன்ற மதியுங்கெடுகிற வென்றார். மதியுமென்பதிலும்மை யுயர்வுசிறப்பு. ஆனந்தநினைவாய்வந்திடுமென்றதனால், ஆனந்தமேநினைவு நினைவே யானந்தமெனப்பெற்றாம்.

(க - து.) நினைவிறந்தசுகம்; நினைவாகநிற்பதற் கேதென்னையென்பது. மனமிறந்தவிடத்துதிக்கும் பிரமானந்தத்தை யான்மாவனுபவிக்க, மனதுக்கெட்டுவானேனெனல் வினா. (க௨௬)

கஉஎ - கவி. அ - கை.

[சுத்தமனதும், பரமாத்மாவும், ஒன்றேயெனவுபமானமுகத்தா
லிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நெய்யும் வெண்ணெயு மிருபேர் களுமறி நினைவிற் பிறிவறி
வினிலில் லை, செய்யுந் நனவினி லிறுகும் மனதொடு சேருஞ் சின்
மய விஞ்ஞா னன், நையுந் துயர்மன நழுவும் பொழுதுணர் ஞானச்
சுகமுறு மானந் தன், பெய்யுந் துளிகளு நீருங் குளமொடு பாரும்
போலிவர் பிறிவன் றே.

(இ - ள்.) நெய்யும்வெண்ணெயுமிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிறிவறிவினிலில்லை, எ-து. நெய்யென்றபெயரும், வெண்ணெயென்றபெயருமாகியவிவ்விரண்டும், பகுத்துணரத்தக்கமனத்தாலாய பேதமேயன்றியவ்விரண்டையும் ருசிக்கத்தக்கநாவுணர்வுக்குச்சற்றுமில்லை:— செய்யுநனவினிலிறுகும் மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன், எ-து. இந்திரியஞானக்கிரியைகளைச் செய்தற் கியைந்த சாக்கிராவத்தையில் விஷயார்த்தமாற் றனதுசெயலிற்சுருங்கிய மனதோடுகூடிய சின்மாத்திரமாயிருக்கும் விஞ்ஞானமயனென்போனும்:—நையுந்துயர்மன நழுவும்பொழுதுணர் ஞானச்சுகமுறுமானந்தன், எ-து. வருந்தத்தக்கதுயர்மயமானமனது மெல்லநழுவத்தக்கநிர்விகற்பசமாதிகாலத்தில் தன்னையேயுணரத்தக்கஞானானந்தத்தை யனுபவிக்கின்றவானந்தமயனானவான்மாவும்:— பெய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடு பாரும்போலிவர் பிறிவன்றே, எ-து. துளிக்குந்துளிகளும், சலமும், குளமுங்கரையும், எங்ஙனம்பேதமின்றோவதுபோல விஞ்ஞானனும், ஆன்மாவுமாகியவிவ்விருவருந் தம்முள்பேதமிலராம், எ-று.

அந்நினைவெனவே, சட்சுகாரணமாக வறியுநினைவென் றாயிற்று. கண்ணுக் கிரண்டாகத் தோற்றினு நாவுணர்வுக் கொன்றே. அன்றியும், நெய்

வெண்ணெயெனச்சொற்பேதமேயன்றிப் பொருட்பேதஞ் சற்றுங்கண்டிலம். அதுபோல; விஞ்ஞானமயன், ஆனந்தமயனெனச் சொற்பேதமுந் தோற்றபேதமுமேயன்றிப் பொருட்பேதமு மனுபவபேதமுஞ் சற்றுங்கண்டிலம். வெண்ணெயன்றி நெய்யெனலும், சலமன்றித் துளியெனலும், களையன்றிக் குளமெனலும், எங்கே. அதுபோல, விஞ்ஞானமயனையன்றி யானந்தமயனென்பவனெங்கே. எனவே, அறிவையன்றியானந்தமெனலெங்கேயென்றுயிற்று. ஆகவே, அறிவேயானந்தமெனப்பெற்றும். பெறவே, ஞெப்தியேபிரியம்பிரியமே ஞெப்தியெனக்கண்டாம். காணவே, அநுபவத்திற் பேதமின்றெனத்துணிந்தாம், இத்துணிபு; இதனைமறுக்கற்கவெனக்குறிப்பிக்கின்றது.

(க - து.) விஞ்ஞானமயனெனலும், ஆனந்தமயனெனலும், ஓரவசரம்பற்றிச் சொல்லாற்பேதங்கூறவந்ததேயன்றிப் பொருளாற்சற்றுமின்றென்பது. இவ்வநுபவஞ்சகசானுபவத்திற் குருமுகத்தாற்காணப்படுவது. (கஉஎ)

கஉஅ - கவி. அ - கை.

[வாசனானந்தவிலக்கணமினையதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஒன்றுநியபிர மானந் தன்சுக மொழிவா னேன்வெளி வரு
வா னே, னென்றுநீ முன்செய்த கருமம் வெளியினி லிழுக்குஞ்
சுழுத்திவிட் டெழுந்தோ றும், நன்று வினைசுக மகலான் வெளியி லு
நடவான் மறதியும் பெறமாட் டா, னன்று மெனவிருந் துறங்குஞ்
சிலகன்ம மதுவே வாதனை யானந் தம்.

(இ-ள்.) ஒன்றுநியபிரமானந்தன்சுக மொழிவானேன்வெளிவருவானேனென்றால், எ-து. ஏகமாய்விளங்கும்பிரமானந்தனென்போன் தனதுசுகானந்தத்தினின்றுநீங்குவானேன் வெளிப்படுவானேனெனக்கேட்பையாயின்:— முன்செய்த கருமம்வெளியினிலிழுக்குஞ் சுழுத்திவிட்டெழுந்தோறும், எ-து. பூர்வத்திற்செய்தகன்மமானது புறம்பில்மெல்லவிழுக்கும், அதனால்சுழுத்தியைவிட்டுநீங்கினவனு:— நன்றுவினைசுகமகலான்வெளியிலு நடவான்மறதியும்பெறமாட்டான், எ-து. ஞெப்தியாகியமானவந்தச்சுகத்தினின்றும் நீங்கான், புறம்பிலுஞ்செல்லான், அச்சுகத்தைமறக்கவுமாட்டான்:— அன்றுமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகன்ம மதுவேவாதனையானந்தம், எ-து. இப்போதவசியமல்ல, இப்போதவசியமாமென நினைத்துறங்குவதான சிலபிரயத்தனமப்போது நிகழ்வனவாம், அங்ஙனநிகழ்தலேவாசனானந்தமெனப்படுவதாம், எ-று.

பிரயானந்தமென்றது பிரமானந்தனென்றதனால், அம்மயமானவனுன்மாவாகியபுருடனெனப்பெற்றும். முன்செய்தகன்மமென்றது; இனிமும் வழக்கமாகச் செய்துகொண்டிருந்த வினைவிர்த்தியை. வினைசுழுத்தி கலைவிலெங்ஙனமோ; அங்ஙனம் பிரமானந்தமேலிட்டாகிய சுழுத்திகலையுங்கால் நிகழுமனுபவானந்தமாதலினிதனைவாசனானந்தமென்றார். சுழுத்திகலைவில் விவகாரவிர்த்தி வெளியிலிழுக்கும்போது, அவ்வானந்தப்பிரியந் தடுக்கும். அவ

வானந்தவசத்தாகுதலெனின், விவகாரசங்கற்பந் தடுக்கும். சுகத்தைவிட்டகலக்கூடாமையி னிதுதருணமல்லவெனவும், இப்போதேசெய்யாவிடிலிவ்வளவுநட்டம்வரும், ஆதலினிதுதருணமாமெனவு மங்கேயிங்ஙனநிகழ்தலின், அன்றுமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகன்மமெனப்பட்டது. வெளிக்குவரவொட்டாமல்தடுப்ப தவ்வானந்தாம்சமாதலால் வாசனானந்தமென்றதென்க.

(க-து.) இதுநிரப்பெயரன்றெனக்காட்ட விவ்வேதுக்களைத்தெரிவித்து வாசனானந்த விலக்கணங் கூறியதென்பது. வெளிக்கெழுந்த விருவகையேதுபற்றியெனினு மமையும். அதாவது; பிராரத்தகன்மம், சகசநிட்டையென்பன. வெளிக்குவருதல், விஞ்ஞானமயத்துக்கு வருதலே. இருவகையேதுக்களினையவெனத் துணிவது, நயம்பற்றியென்க. அதாவது; கன்மமாயின்பிராரத்துவமெனவும், நிலையாயின் இந்நிட்டையெனவுமாம். சகசநிட்டைக்கிழுத்தலெனக்காண்டல் கூடாமையின். முன்செய்தகன்மம்வெளியினிலிழுக்குமென்றதென்க. சுழுத்திவிட்டெழாதவனுமென்பதுதோன்றச் சுழுத்திவிட்டெழுந்தோறுமென்பதின்கண்ணுள்ளவும்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை.

கஉகூ - கவி. அ - கை.

[நிசானந்தவிலக்கணமினையதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அந்தக் கரணமுட லகமென் றிடர்களி லலைந்தே சுகந்தனை
மறந்தே போ, முந்தைச் செயும்வினை சுகதுக் கந்தரு மோனந்
தருநடு வடிவே கா, ணெந்தப் புருடனு மொருசிந் தையுமற விருந்
தே னெனலனு பவமா கு, மிந்தப் படிதனு பூசி னச்சுக மிதுவே
நிசமெனு மானந் தம்.

(இ - ள்.) அந்தக்கரணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தேசுகந்தனைமறந்தேபோம், எ - து. தேகமே நானென்றுன்ன லக்கணமே புன்மைதுன்பப்பெருக்கிலகப்பட்டின்னலிசையெனக்காணு தலைந்து தன்பிரியத்தைச் சற்றுமெண்ணமின்றிமறந்தேவிடுவன்:— முந்தைச்செயும்வினைசுகதுக்கந்தருமோனந்தருநடுவடிவேகாண், எ-து. முன்செய்தகன்மமானது சுகத்தையேனுந் துக்கத்தையேனுந்தரும். மோனநிலையோ வங்ஙனந்தராது, மத்தியகதநிலையையேதரும்:— எந்தப்புருடனு மொருசிந்தையுமற விருந்தேனெனலனுபவமாகும், எ - து. எந்தப்புருடனாயினும் யாதோர்சிந்தையுமின்றி யானிருந்தேனெனக் கூறுவது, எவர்க்கு மனுபவமாம்:— இந்தப்படிதனுபூசினச்சுகமிதுவேநிசமெனுமானந்தம், எ - து. இவ்வாறுதன்னாலனுபவிக்கப்பட்டதுதரிசினசுகமாதலா லிதுவேநிசானந்தமெனப்படுவதாம், எ-று.

அந்தக்கரணமென்றற்கு, தனதெதார்த்தவடிவைமறந்தவந்தக்கரணமென்னுமெனும், மறந்ததனாலதன்தெதார்த்தசுகந்தனை மறந்தேபோமென்றுங் கூறியதனுபவம்பொருத்தலிற்பொருந்தும். பூர்வவினை; சுகதுக்கத்தொன்றுதருமாயின்,

மகாமௌனம்; மத்தியகதநிலையைத்தருமென்றார். கான், அசைநிலை. தன்னுதாசீனச்சுகம்; தனதுவிருப்புவெறுப்பற்றசுகம்.

(க-து.) விழிப்பிலொருசிந்தையுமற நிற்றலாலாயசுகமே, நிசானந்தமென்பது. இது யாதோர்நினைவுமறநின்றவிடத்துதித்த சுகமாதலாற் காரணப்பெயராயிற்று. சுழுத்திசுக மென்னலாமேயெனின், உணர்வற்றவிடத்ததன்றாமையின் பொருந்தாது. இதனைச்சமரசசுக மெனினுமமையும். ஒருசிந்தையுமறவிருத்தல், கற்பனையறல். என்வே, நிசமென்றாயிற்று. நிசத்திலுதித்தலானிசானந்தமெனப்படுமென்க. ஞானஞ்ஞானத்துக்கிடையாதல்பற்றி நடுவெடிவெனப்படும். இதனை முக்கியானந்தமெனக் கூறுவார், முன்பின்னறியார்போலும். (௧௨௯)

௯௰ - கவி. அ - கை.

[முக்கியானந்தவிலக்கணமினையதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நிசமா னதுமுக் கியமோ குடத்துள நீரன் றேவெளி யிரந் தான்
வசமா மகங்கர மறைந்தா னிசமது படிந்தால் முக்கிய வகையாகும்
திசையார் திரிசய மறியா தேதுயில் செறியா தேயுட றறிபோ லே
யசையா தேமதி சமமா கியநிலை யதுதான் முக்கிய வானந் தம்.

(இ - ள்.) நிசமானதுமுக்கியமோகுடத்துள நீரன்றேவெளியிரந்தான், எ - து. நிசானந்தமானது முக்கியானந்தமெனப்படுமோவெனின், குடத்தினுள்ளநீரினலன்றோ புறம்பிலீரமாகக்காணப்படுவது, அதுவின் முக்கியானந்தமெனப்படாது:— [illegible]மெனின், வசமாமகங்கரமறைந்தா னிசமதுபடிந்தால்முக்கியவகையாகும், எ - து. பிறவிதரற்குவசமாயுள்ளவகங்காரமான [illegible]திசைகாணதகன்று நிசவடிவங்கைகூடுமொறு லப்போதுமுக்கியமென்கிறவகை[illegible]யேப்படாகும்:— திசையார்திரிசய மறியாதேதுயில்செறியாதேயுடறறிபோ[illegible]யசையாதே மதிசமமாகியநிலையதுதான் முக்கியவானந்தம், எ - து. எங்கனு[illegible]ந்துள்ளதிரிசயத்தைநாடாமலும், உறக்கத்ததன்வயப்படாமலும், மனமான துங்குநிலையதாகி னதுவேமுக்கியானந்தமெனப்படுவதாம், எ - று.

முக்கியமோவென்பதிலோகாரம், வினா. அகமுகமாகச் சொரூபசமாதியிற்கண்டசுகமன்றோ புறம்பில் தானே விருப்புவெறுப்பின்றிய சுகமாகக்காண்கின்றதென்பதுகுறிப்பிற்றோன்ற வுவமையாற்கூறியதென்க. அகம்புறமொத்தலி னிசானந்தமெனவும், அகங்காரமறைதலும், உண்மைசேர்தலும், திரிசயமென்பது சற்றுங்காணவறியாமலும், முழுதுமானந்தநித்திரையில் முழுகாமலும், தேகந்தறிபோலசையாமலும், மனமானதுஞானஞ்ஞானநெறித்தாச்செல்லாமலுநிற்ற லகத்திலாதலால், முக்கியானந்தமென்வுங்கருதிக்கூறியதாகக்காண்கின்றது. இதனையறியா தொன்றையொன்றாக்கூறு

வார் செய்யுட்பிரயோக மறியார்போலும். இங்ஙனநிற்கவேண்டியது மனமாதலால், மதியைமனமென்றும். அதுதானென்பது சுட்டுப்பெயராதலின், மதிசமமாகிய நிலையென்பதை வினையெச்ச மாக்கினும். செறிதல், நெருங்கல். ஆதலின் துயில்செறியாதேயென்பதற்கு, உறக்கத்ததன்வயப்படாமலென்றும்.

(க-து.) இனையவாயவேதுக்களா லிதுநிசானந்தமன்று முக்கியானந்தமென்றாரொன்பது. இக்கவிக்குரையிந்நெறித்தாயது; கவிநோக்காலென்க. (௯௰)

௯௧ - கவி. அ - கை.

[இவ்வெண்விதானந்தங்களுளடங்காதவானந்தபேதங்களை, அவையும்பிரமானந்தலேசமென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

மனுடன் மனுட கந்தரு வன்றே வகந்தரு வன்பிதிர் பிறவித்
தே வன், றனுடன் கரும சுரன்சுர னிந்திர னுசான் பிரசா பதியா
னோன், கனவி ராட்ட னிரணிய கருப்பன் கருதும் மிப்பதினொரு
பே ரில், பினவா னந்தங்க ளுளையாம் பிரளய வெள்ளக் கடல்பிர
மானந் தம்.

(இ - ள்.) மனுடன்மனுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்பிதிர்பிறவித்தேவன்றனுடன், எ - து. மனுடன், மனுடகந்தர்வன், தேவகந்தர்வன், பிதிரர், பிறவித்தேவன்றனுடன்:— கருமசுரன்சுரனிந்திரனுசான் பிரசாபதியானோன், எ - து. கருமசுரன், சுரன், இந்திரன், உசான், பிரசாபதியானோன்:— கனவிராட்டனிரணியகருப்பன், கருதுமிப்பதினொருபேரின், எ - து. கனவிராட்டன், இரணியகருப்பன், எனக்கருதத்தக்க விந்தப்பதினொருபேர்களின்:— பினவானந்தங்க ளுளையாம் பிரளய வெள்ளக்கடல் பிரமானந்தம், எ - து. ஒன்றுக்கொன்றுபேதமாயுள்ள விவ்வானந்தவகைகள், சம்பனுந்தத்திற் பிரளயம்போன்றெழும் பிரமானந்தமென்னும்பிரவாகசமுத்திரத்தி னுரைபோல்வனவாம், எ - று.

ஆனந்தபேதங்களிற் றனித்தனி சிறந்தோர், மனிதரிற்; சார்வபூமனும், மனுடகந்தர்வரில்; மனிதனாயிருந்துபுண்ணியபரிபாகத்தாற் கந்தர்வனானமனுடகந்தர்வனும், தேவகந்தர்வரில்; பூர்வபுண்ணியகர்மத்தால் மனுடகந்தர்வபதவியினின்று தேவகந்தர்வபதவியடைந்ததேவகந்தர்வனும், பிதிரரில்; சிருஷ்டிகாலத்தேயுண்டான அக்கினிஸ்வாத்தாமுதலிய பிதிரரும், பிறவித்தேவர்களில்; கற்பத்துக்காதியில்தானே தேவப்பிறவியையுடையவானசதேவனும், கருமசுரரில்; மனுடனாயிருந்துசெய்தவசுவமேதாயகன்மபலத்தாற் றேவனுகச்செனித்த கன்மதேவனும், சுரரில்; காலன்முதலியோருமாம். ஆசான், பிரகஸ்பதி, பிரசாபதியானோன், பிரமன் என்பன. கன்விரா

டு; வியாபகமான விராட்புருடன். பின்னவெனற்பாலது, பின்வென்றுய திடைக்குறை. இப்பதினோரானந்தங்களுநுமையெனவே அஷ்டவிதானந்தங்களும் அலையெனப்பெற்றும். பிரளயமென்றது, இங்கேகற்பனாந்தத்தை. மண்ணுதியயாவுந்தன துருவாகக்கொள்ளுமவசரத்தை,விராட்புருடனெனவும்,எங்குமாப் பிரகாசிக்கின்றவற்றையெல்லாந் தனது தாத்ததாகிற்குமவசரத்தை, இரணியகருப்பனெனவுங்கொள்க.மண்ணுதியென்றது,அஞ்சுமுகூர்த்தத்தை.

(க-து.) அஷ்டவிதானந்தமாக்கிய தளவிலானந்த பேதங்களையாதலால், அவற்றுட்சிலவற்றைக்கூறினொன்பது. சிலபிறிதிகள், பிதிர்கருமத்தேவனெனவும், தனுடன்னசுரனெனவும், இந்திரனுசானுமெனவும், கனகன்விராட்டிரணியகருப்பனெனவும், பதினொருபேர்களெனவும், இருக்கின்றன. இதனுளியைதற்பாலதேற்கப்படும். தைத்திரியவுபநிடதப்படி விராட்டிரணியகர்ப்பமொன்றுக்கிப் பதினொன்றுக்குக. (கஙுக)

கஙு௨ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙன ...பவனுபூதியுடையோரன்மகிமையை
...யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

எவனு கிலுமிந்தத் து..யா தீதத்தி லேழாம் பூமியி லிருந்தா னே
லவனா ரதன்சுகன் சி..ன்மா லயன்முத லறிவோ ரனுபவ சுகபோதம்
விவகா ரநிர்சிய மிதுவே யனுபவ மெனமுன்சொல்லிய விவகாரி
யுவமா னமுமறி மகனே யவனடி யுதிரும்பொடிகளென் முடிமேலே.

(இ-ள்.) எவனுகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியிலிருந்தானேல், எ-து. யாவிஞயினுமிந்தத்துரியாதீதமாகிற வேழாம்பூமியிலிருப்பனுயின்:— அவனாரதன்சுகன்சிவன்மாலயன்முத லறிவோரனுபவசுகபோதம், எ-து. அவன்; நாரதன், சுகன், சிவன், விஷ்ணு, பிரமன்முதலியவறிஞரநுசுகபோத வடிவமெனப்படுவென் :—விவகாரநிர்சியமிதுவேயனுபவமென முன்சொல்லிய விவகாரியுவமானமுமறிமகனே, எ-து. விவகாரிகநிரசயவிழப்பும், இதுவே யனுபவநிலையாமென முன்னர்க்கூறியவிவகாரியுபமானமு மினையவெனஞான புத்திரா ! நீயறிதி: — அவனடியுதிரும்பொடிகளென்முடிமேலே, எ-து. அந்தமகானதுதிருவடியினுதிருந்..சுக ளெனதுசிரசின்மேல் மகுடம்போல்வனவாம், எ-று.

சண்டாளனையுங்குறிக்க எவனுகிலுமெனவும், துரியமேதுரியாதீதமாவது பற்றித் துரியாதீதத்திலெனவும், துரியம் ஞானபூமியிலேழாவதாதலினே ழாம்பூமியிலெனவும், இருப்பானேலென்பது, இருந்தானேலென்றுயது கால மயக்கம். அவன், எழுவாய். சுகபோதம், பயனிலை. விவகார, அநிர்சியம், ஆவிவகாரநிர்சியமென்றுயது ; குணசந்தியிருலென்க. விவகாரியுவமானமுமெ

ன்றதனுல், விவகாரநிர்சயமுமெனவும்மைவருவித்தாம். இஃதெண்ணும்மை. எவனுகிலுமென்பதிலும்மை, ஐயம்.

(க-து.) மகானதுபெருமையைக்குறிக்கத் துரியமேதுரியாதீதமாயினுமொன்றுவென்பது. விவகார, நிரிசியம், எனப்பிரித்து விவகாரத்திற்கியைந்தநிரிசியமென்றுரைகூறி லிங்கேபொருந்தாது. ஆதலின்குணசந்தியாக்கினும். துரியாதீதத்தைமுன்னர்க் கூறுதிருக்க, இந்தவெனச்சுட்டியது; எப்போது துரிய நிலைவாய்த்ததோ, அப்போதேயது துரியாதீதமாக்குமென்னுந் துணிபுபற்றியென்க. (கஙு௨)

கஙுங - கவி. அ - கை.

[வித்தையானந்தநீங்கலாக ஏனையசுகவகைகளைக்கூறினும்
இதிலின்னுமையமுளதேற்கேட்குதியென மாணுக்கனைக்
கேட்டலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வேறு.

இந்தவா றைந்துசுகஞ் சொல்லினேம் வித்தைசுக மினிமேற்
சொல்வா, மூந்தைமா யையுஞ்சச்சி தானந்தப் பொருளுமே மொழி
யும் போதி, லந்தமா மத்துவித சுகமான்ம சுகமிரண்டு மங்கே சொ
ன்னேந், தொந்தமாற் றியமகனே யின்னமுனக் கையமுண்டேற்
சொல்லு வாயே.

(இ-ள்.) இந்தவாறைந்துசுகஞ்சொல்லினேம் வித்தைசுகமினிமேற்சொல்வாம், எ-து. இவ்வாறு விடயானந்தம், பிரமானந்தம், வாசனானந்தம், நிசானந்தம், முக்கியானந்தமெனப்ப..........த்தையுஞ் சொல்லினேம்: வித்தையானந்தத்தை யினிமேற்கூறுதும் :—முந்தைமாயையுஞ்சச்சிதானந்தப் பொருளுமேமொழியும்போதில், எ-து. முன்னரோமாயையைப்பற்றியும், சச்சிதானந்தப்பொருளைப்பற்றியுஞ், சொல்லிக்கொண்டுவரும்போது:—அந்தமாமத்துவிதசுகமான்மசுக மிரண்டுமங்கேசொன்னேம், எ-து. வேதமுடிவிலுள்ளவத்துவிதானந்தமும், ஆத்மானந்தமுமாகிய விவ்விரண்டிலக்கணங்களையு மவ்விடத்தில்தானேசொல்லிவிட்டோம்:—தொந்தமாற்றியமகனே யின்னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே, எ - து. பந்தங்களைநீக்கிக்கொண்ட சற்புத்திரா! இன்னுமுனக்கையமுண்டாயிற்சொல்லுதி, எ-று.

வித்தைசுக மினிமேற் சொல்வாமென்றதை, இப்படலத்தில்தானே, கஙுச, கவிமுதல், கஎச, கவிவரையிலும்; அத்துவிதசுக மாத்மசுக மங்கே சொன்னேமென்பதில், அத்துவிதசுகத்தை, க0உ, முதல், க0ங, கவிவரையிலும்; ஆத்மசுகத்தை, க0எ, முதல், கஉ0, கவிவரையிலும்; ஐந்துசுகஞ்சொல்லினேமென்றதில், விடயசுகத்தை, கஉஙு, கவியிலும்; பிரமானந்தத்தை, கஉச முதல், கஉஎ, கவிவரையிலும்; வாசனானந்தத்தை, கஉஅ, கவியிலும்; நிசானந்தத்தை, கஉகூ, கவியிலும்; முக்கியானந்தத்தை, கங0, கவியிலுங்காணலாம்;

தங்களுளொவ்வொன்றுந் தனக்கெனச் சொரூபமொன்றின்றிக்காணுதுபோ தற்கேதென்னை. இதுகற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்குமாதலால் சத்தெனலெங்ங னங்கூடும். கூடாததாகவே சித்தெனலும், ஆனந்தமெனலுமெங்ஙனம்பொருந் தும். பொருந்தாதாதலாற் சத்தாதியெனும்பிரமமென்றார். சத்தாதிமூன்றி னொருமையேபிரமமெனலைச் சம்மதிக்கச்செய்வான்வேண்டிப் பிரத்தியட்ச வுலகை யசத்தாதிமூன்றினொருமையெனக்காட்டவந்ததென்க.

(க - து.) அநர்த்தசடதுக்கவொருமையே சகமென்றாற்போல, சச்சிதா னந்தவொருமையே பிரமமெனக்கூறியதென்பது. வேதமெனிதறியவென்றத ஞல், அவ்வேதமே பலசாகைகளாலும், பலவேதுக்களாலும், பலதிஷ்டாந் ததாஷ்டாந்தங்களாலும், பலவாய வளவைகளாலும், அரிதறியவுணர்த்து மென்றாயிற்று. ஏகந்தானேயென்னும் பயனிலைக்குப் பிரமமெழுவாயாயின், சத்தாதியெனும்பிரமமென்றது; குணமேருவியாகவேண்டும். ஆதலி னேகமெ னல் பொருந்தும். சத்தாதிகுணமன்றிப்பிரமம்வேறெனல், அசத்தாதிக்குச் சகம் வேறாகாமையாற் பொருந்தாது. (௧௬௫)

௧௬௬ - கவி. அ - கை.

[இவைபோல்வின்னுமளவிறந்த பரியாயநாமகுணங்களுள, அவற்றுட்சிலவற்றைச் சொல்லுதுமென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நித்தியம்பூ ரணமேகம் பரமார்த்தம் பரப்பிரம நிதானஞ் சாந்
தஞ், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமந்திருக்குக் கூடஸ்தன் சாட்சி
போதஞ்சுத் தமிலக் கியஞ்சநாதனஞ்சீவன் றத்துவம்வின் சோதி
யான்மா, முத்தம்விபு ரூக்குமமென் றிவ்வண்ணம் விதிகுணங்கண்
மொழியும் வேதம்.

(இ - ள்.) நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம் பரப்பிரமநிதானஞ்சாந் தம், எ-து. நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், பரப்பிரமம், நிதானம், சாந்தமெனவும்: — சத்தியங்கேவலந்துரியஞ் சமந்திருக்குகூடஸ்தன்சாட்சி போதம், எ - து. சத்தியம், கேவலம், துரியம், சமம், திருக்கு, கூடஸ்தன், சாட்சி, போதமெனவும்: — சுத்தமிலக்கியஞ்சநாதனஞ்சீவன்றத்துவம்வின் சோதியான்மா, எ-து. சுத்தம், இலக்கியம், சநாதனம், சீவன், தத்துவம், வின், சோதி, ஆன்மாவெனவும்: — முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம் விதிகுணங்கள்மொழியும்வேதம், எ-து. முத்தம், விபு, சூக்குமமெனவு மிவ் வாறேவேதமானது விதியாகப்பரியாயநாமகுணங்களைச்சொல்லும், எ - று.

நிதானம், ஆதிகாரணம். சநாதனம், அநாதி. இவ்வண்ணம், இவைபோல்வ னவாக. இவை விதிகுணங்களாகுமெனவே, விலக்குகுணங்கள் வேறுண்டெ ன்பதுபெற்றாம்.

(க - து.) பரியாயநாமகுணங்களை யிக்கவியிற்கூறினாரென்பது. (௧௬௬)

௧௬௭ - கவி. அ - கை.

[அதுபோலவிலக்குப்பரியாயநாமகுணங்களுள, அவற்றுட் சிலவற்றையுணர்த்துதுமென்றதையிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அசலநிரஞ் சனமமிர்த மப்பிரமே யம்விமலம் வசனாதீத
மசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந் தரமகணு நிருபா கண்ட
மசமனந்த மவிநாசி நிர்க்குணநிட் களநிரவ யவம நாதி
யசரீர மவிகார மத்துவித மெனவிலக்கு மனேக முண்டே.

(இ-ள்.) அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம்விமலம்வசனாதீதம், எ - து. அசலம், நிரஞ்சனம், அமிர்தம், அப்பிரமேயம், விமலம், வசனாதீதமெனவும்:- அசடமநாமயமசங்க மதுலநிரந் தரமகணுநிருபாகண்டம், எ-து. அசடம், அநாமயம், அசங்கம், அதுலம், நிரந்தரம், அகணு, நிருபம், அகண்டமெனவும்:- அசமனந்தமவிநாசிநிர்க்குண நிட்களநிரவயவமநாதி, எ-து. அசம், அனந்தம், அவிநாசி, நிர்க்குணம், நிட்களம், நிரவயவம், அநாதியெனவும்:— அசரீரமவி காரமத்துவித மெனவிலக்குமனேகமுண்டே, எ-து. அசரீரம், அவிகாரம், அத்துவிதமெனவும் விலக்குப்பரியாயநாமகுணங்களு மின்னுமனேக முளவாம், எ - று.

அசலம், சலனமின்மை. நிரஞ்சனம், களங்கமின்மை. அமிர்தம், அழி வின்மை. அப்பிரமேயம், அறியப்படாதது. விமலம், அழுக்கின்மை. வசனா தீதம், வாக்குக்கெட்டாமை. அசடம், மூடமின்மை. அநாமயம், நோயின்மை. அசங்கம், சங்கமின்மை. அதுலம், கனமின்மை. நிரந்தரம், இடையின்மை. அகணு, அணுவன்மை. நிருபம், ரூபமன்மை. அகண்டம், கண்டமன்மை. அசம், பிறவிக்குடன்படாமை. அனந்தம், இறப்புக்குடன்படாமை. அவிநாசி, யாதி னுலுநசியாமை. நிர்க்குணம், குணமின்மை. நிட்களம், சகளமின்மை. நிரவ யவம், அவயவமின்மை. அநாதி, ஆதியின்மை, அசரீரம், சரீரமின்மை. அவி காரம், விகாரமின்மை. அத்துவிதம், துவிதமின்மை. எனக்கொள்க.

(க-து.) விலக்குகுணப்பரியாயநாமங்களிவையென்பது. சிலபிரதிகளில், விமலமசனாதீதமெனவும், நிருமலகோசரமெனவும், நிசமனந்தமெனவும், நிரஞ் சனம்மனாதியெனவும், விதிவிலக்கமனேகமெனவுமிருக்கின்றன, அவற்றையு முய்த்துணர்க. சமஸ்தமதஸ்தரும் வஸ்துவிதிகுணத்ததென நின்றனர், அஃ தோர்பக்கத்ததாமெனக்காட்ட விலக்குகுணமும்வகுத்ததென்க. இதனையினி வருங்கவியாற்காண்க. (௧௬௭)

௧௬௮ - கவி. அ - கை.

[இவ்விதிவிலக்குகுணங்க ளொருபொருட்கேயன்றி வேறுக் கன்றெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இன்னவகை விதிவிலக்குக் குணங்கணன்றாச் சேர்ந்தொருமித்
தெல்லாங் கூட்டிச் சொன்னபொரு ளொன்றலதி யிரண்டில்லை யெத

ருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின்னபத மாமதனாற் சத்தாதி
குணப்பொருளாம் பிரம மேக, மன்னபொரு ளொருமையறிந் தகண்
டபரி பூரணமா யாவாய் நீயே.

(இ - ள்.) இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கனன்றாய்ச் சேர்த்தொருமி த்தெல்லாங்கூட்டி, எ-து. இன்னவாறாக விதித்த விதிவிலக்குகுணங்களைச் சேர்த்தொருங்கே யனைத்தையுங்கூட்டி:—சொன்ன வொருளொன்றன்றியிரண்டில்லை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொற்கள் பின்னபதமாம், எ-து. வேதஞ்சொல்லியிருக்கிறவொரு ளொன்றேயன்றி யிரண்டாகவில்லை, ஆதலினொருபொருளைப்பற்றிச்சொல்லுஞ்சொற்க ளொருபொருள்குறித்தபல வேறுவகைபட்டசொல்லுகளாம்:— அதனாற்சத்தாதிகுணப்பொருளாம்பிரமமேகம், எ-து. இங்ஙனங்கூறியிருப்பதாற் சத்துமுதலாகக்கூறப்படு முக்குணப்பொருளாவது பிரமம், அஃதேகமாம்:—அன்னபொருளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமாயாவாய்நீயே, எ-து. அத்தகைப்தான பொருளினொருமையையறிந்து, அஃதிருந்தவன்ன நீயுமகண்டபரிபூரணமா யாகுதி, வேறு சங்கற்பிக்கற்க, எ-று.

சேர்ந்துகூடியென்றாக்கின் குணங்களெழுவாயாகவேண்டும், எழுவாயாக்கின் பயனில்லையெங்கே. சொன்னவென்பதெவரின், குணங்கள், சொல்லுமா? கூடாதுபற்றிக் குணங்களைச்செயப்படுபொருளாக்கிச் சேர்ந்துகூடியென்னுந் தன்வினைகளைப் பிறவினையாக்கிச் சொன்னவென்னும் பயனிலைக்கெழுவாய் வேண்டுமாதலால் வேதத்தைவருவித்தாம். ஒருபொருளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள் பின்னபதமாமென்றதனால், ஒருபொருள்குறித்தபலசொல்லென்றாம். இங்ஙனம் விதிவிலக்குகுணங்கள்கூறவந்தது, சச்சிதானந்தமேகமெனற்கன்றோ? அதனாற்சத்தாதிகுணப்பொருளாம் பிரமமேகமென்றார். அறிந்தாவாய்நீயேயென்றது, அகண்டபரிபூரணமாயென்றதனால், அஃதிருந்தவன்னமெனவருவித்தாம். சச்சிதானந்தமொருமையெனக்கண்டவக்கணமே யவ்வொருமையே பிரமமெனத்தானேவிளங்கும். அங்ஙனம்விளங்கல்; நிருபாதிகமாதலின் வியாபகவிளக்கமாம், அவ்வியாபகவிளக்கமபரிச்சின்னமாதலினேகமாம், அதுபற்றிப் பிரமமேகமென்றதென்க. இந்நெறிசற்றுமறியார் கடவுளேகமெனலவர் போல்வரோழ்பர். வஸ்துவிளங்க விதிகுணமும், அதுவுமிறக்க விலக்குகுணமும் வருத்ததென்க. எனவே, தானேதானாதற்கெனப்பெற்றாம். (கக௮)

கக௯ - கவி. அ - கை.

[நிர்க்குணவஸ்துவிற்குக்கூறுஞ்சகுண மெங்ஙனமமையுமென்ற வினாவிற்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நிர்க்குணவஸ் துவின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய் மலடியென னிக
ரொன்றாதே, சற்குணனே வஸ்துநிலை யுரையாமறியவல்ல சதுர

ருண்டோ, நற்குணவே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப்பிரம
ஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்லபிரம
மாஞ் சொரூபந்தானே.

(இ-ள்.) நிர்க்குணவஸ்துவின் குணங்களுரைப்பதுதாய் மலடியெனனிகரொன்றாதே, எ-து. நிர்க்குணவஸ்துவினுக்குக் குணங்களுரைத்தல் மலடியைத் தாயெனற்குச் சமானமாமேயெனச் சங்கியாதுநிற்றி:— சற்குணனே வஸ்துநிலை யுரையாமறியவல்ல சதுரருண்டோ, எ-து. சற்குணமுடையோனே! வஸ்துநிலையினையதென வதற்குரிய குணங்களைப் பிறருணர்த்தாமல் தாமேயுணர்ந்துகொள்ளத்தக்க வலியுள்ளமாணுக்கருமுளரோ? இன்றேயதனால்:—நற்குணவேதங்களிந்தச் சீவன்முத்திபெறப் பிரமஞானந்தோன்றச்சொற்குணங்கள், எ-து. சச்சிதானந்தங்கள் நல்லசகுணமென வேதங்கள், இங்ஙனமாய சீவன்முத்திநிலைபெறவும், பிரமஞானம் விளங்கவுஞ்சொல்லவந்தகுணங்களாம்:— பிரமத்தின்குணங்க ளல்லபிரமமாஞ்சொரூபந்தானே, எ-று. அவை பிரமத்தினது குணங்களல்ல பிரமசொரூபமாம், எ-று.

நிர்க்குணவஸ்துவின் குணங்களுரைப்பதென்பதற்கு, சகுணங்களை நிர்க்குணவஸ்துவின் குணங்களாக வுரைத்தலெனப் பொருள்கொள்ளினு மமையும். "சுரையாழவம்மிமிதப்பவரையனைய யானைக்கு நீத்துமுயற்கு நிலையென்பகானகநாடன்சுனை." என்னுங்கவியில், சுரையாழாது, அம்மிமிதவாது, யானைக்கு நீத்தாகாது, முயற்குநிலையாகாது,— இவைமுறனுகையில்; சுரைமிதப்ப, அம்மியாழ, யானைக்குநிலை, முயற்குநீத்தென மொழிமாற்றிப்பொருள் கொள்ளவேண்டும். அதுபோல விங்கும், தாய்மலடியென னிகரொன்றாதேயெனக்கவியிருப்பினும், குணரகிதமான வஸ்துவுக்குக் குணகற்பித்தல், மலடியைத் தாயென்றாற்போலும். எனப்பொருள்படுதலால், தாய்மலடியென்பதை, மலடிதாயென மொழிமாற்றிப் பொருள்கொள்ளவேண்டும். கொள்ளாவிடில், முரணும். எங்ஙனமெனில்; சகுணவஸ்துவினிர்க்குணங்களுரைப்பது தாய்மலடியெனனிகரொன்றாதேயெனக் கவியிருக்கின்றாதலால் இங்ஙனங்கவியின்றேயாதலின்முரணும். சகுணமாகவஸ்துவைக்கூறாது நிர்க்குணமாகக் கூறின் வஸ்து எங்ஙனம் விளங்கும். விளங்காதுபற்றி யிங்ஙனங் கூறியதென்க. சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்லவெனின், யாதினாலெனவருஞ் சங்கைக்குத்தரமின்றாம். ஆதலினிங்ஙனமுரைகொண்டாம். சச்சிதானந்த நற்குணங்கள் வேதங்கள்சொல்லிய சகுணங்களாம். இதுவும் வஸ்துநிலைதெரிவிப்பதற்காகவென்க. இக்குணங்களே பிரமசொரூபமாதலின் பிரமத்தின் குணங்களெனின் தற்கிழமைப்பொருளதாம், பின்னமதாம், பொருந்தாது. இக்குணங்களாலறியுமெது வஸ்துவாயிருக்கக் குணங்களே வஸ்துவெனல் கூடாதெனின், சூரியனுக்குப் பிரகாசங்குணம், நமக்கக்குணமின்றிச் சூரியன்காணப்படான். எனவே, நமக்குச்சூரியன்வேறாயினும்பிரகாசத்திற்குவேறோ? அல்லவே. பிரகாசரூபமேசூரியனெ

னற்குத் தடையென்னை? அதுபோலவே யிதனையுங்கோடற்குத் தடையென்னை? இதனைவிடாத விலக்கணையாற் காணலாம்.

(க-து.) சுருதிப்பிரமாணத்தால் சச்சிதானந்த வொருமையே பிரமமெனச் சிந்தித்துத் தெளிய வஃதே குறுதீதமாக்குமென்பது. இதனைக்கணிப்பது; அனுபவத்தாலன்றிக் கூடாது. கூடுமெனின், அவம். (க௯௯)

க௩0 - கவி. அ - கை.

[சுருதிப்பிரமாணத்தா லுணர்த்தியதுபோ லிதனையுத்திப்பிர
மாணத்தாலு முணர்த்தவேண்டுமென விறைவலை
யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவே மொழியக் கேளீர், ஏகபரி பூரணமா மென்சொருப மென்னுள்ளத்தி விருகும் வண்ண, மாகமங்கள் சொன்னபடி யென்னையகண்டார்த்தமா வறிந்தே னையா, வாகமுமொத் திடவுரைத்தாற் பசுமரத்தி லாணிபோ லுறையு நெஞ்சே.

(இ-ள்.) மோகவிருள்கெடக்கோடியருணனென்ன வருகுருவேமொழியக் கேளீர், எ-து. மோகாந்தகாரமொருங்கே நசிக்க வுதித்த கோடிசூரியர்களைப் போ லடியேனுக்காக வெழுந்தருளிவந்தகுருநாதனே! இன்னுமோரையமுளததனையான்கூறக்கேட்டருளும்:— ஏகபரிபூரணமாமென் சொருபமென்னுள்ளத்தி விருகும்வண்ணம், எ-து. ஏகபரிபூரணமாகவிளங்குமென்னது சொருபமான தென்னுள்ளத்தின்கண் திரம்பெறுமாறு:—ஆகமங்கள்சொன்னபடி யென்னையகண்டார்த்தமா வறிந்தேன், எ-து. சுருதிகள்கூறியமுறையே யென்னையகண்டபரிபூரண சொருபமாகத் தரிசித்தேன் :— ஐயாவாகமுமொத்திடவுரைத்தாற் பசுமரத்திலாணிபோ லுறையுநெஞ்சே, எ-து. ஐயனே! யுத்திக்குமொத்திருக்கும்படி தெரிவித்தாற் பசுமரத்திலறைந்த வாணியைப்போ லஃதென்னுளத்தி லுறைந்துபோரும், எ-று.

மோகவிருள், உருவகம். மோகவிருள்கெடவருகுருவேயெனக்கொள்க. கோடியருணனென வென்பதுவமை. சிலபிரதிகளிலென்னுளத்தி விருக்கும் வண்ணமெனவும், உறைக்குநெஞ்சேயெனவுமிருக்கின்றன. ஆகமங்கள் சொன்னபடி யென்னை யகண்டார்த்தமாவறிந்தேனென்பதினால், சச்சிதானந்த வொருமையைக்கண்டேனென்றாயிற்று. வாகமுமொத்திடவுரைத்தாற் பசுமரத்தி லாணிபோ லுறைக்குநெஞ்சே யெனக்கொள்ளின், உறைக்குமென்பதும் பெயரெச்சவினையாதலின், அவ்வொருமையினெஞ்சமுறையும்படி செய்யுமென்றுகொள்ளவேண்டும். அப்போது; உரைத்தல், எழுவாய். நெஞ்சத்தைச் செயப்படுபொருள். உறைக்கும், பயனிலை. தன்வினையாகில் அநுபூதி, எழுவாய். உறையும், பயனிலை, நெஞ்சம், ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை.

(க-து.) அவ்வநுபவம் யுத்திக்கொக்கத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பது. சுருதியுத்தியநுபவத்து ளினியுத்திவேண்டல். இங்கேயாகமங்கள், ஞானத்துதமாத்திரம் பிரதிவாதித்தலா லற்பசுருதியை யன்று பிரபலசுருதியை. அதாவது; ஞானகாண்டமென வறிக. (க௬0)

க௩௧ - கவி. அ - கை.

[அவ்விறைவிற்கு விடைகூறுவான்வேண்டிச் சத்துஞ்சித்தும் மாறுதினைய்திரீ சச்சிதானந்தமாம், மாறப்பெறி னநூர்தசட
துக்கமாம், எனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சத்தேசித் தாகுமய லெனிலசத்தா மசத்தானாற் சாட்சி யெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, யொத்தேதோன் றியசத்துஞ் சித்து நல் [illegible] சுகமாகுமேகத் துக்கோர், வித்தேயன் னியமாகிற் சடமசத்தாஞ் சுகானுபவம் விளைந்திடாதே.

(இ-ள்.) சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தா மசத்தானாற் சாட்சியெங்கே, எ-து. சச்சிதானந்தமென்னுமொழி; சத்து, சித்து, ஆனந்தமென முப்பதமாயிருக்கும். அம்முப்பதங்களுள், சத்தேசித்தாகவேண்டும். ஆகாது சத்துக்குச்சித்துவேறெனின், அப்போது சத்தெனலசத்தெனப்படும். அசத்தெனப்படின் அவஸ்தாத்திரியம், காட்சித்திரியம், அபிமானத்திரியம்போல் மாறுதுநின் [illegible]றையாங்காங்கு சாட்சியாயறிவதெங்கே? இன்றெனின், இதுதினவநுபவமாயிற்றே யதுகூடாது, இருந்தன்றோவறியவேண்டும், இங்ஙனமிருந்தறிதலின், சத்தேசித்தாகுமென்பதொக்கும் :— (இத்தால்) சித்தேசத்தாகுமயலெனிற் சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, எ-து. சித்தெனல்சடமெனப்படும். சடமெனப்படின், புல்லையாதியாஞ் சராசரப்பொருள்களாகிய சடங்களுதித்தலுக்கும், உதித்துப்பூத்துக்காய்த்தலாகிய திதிக்குமிடமெங்கே, இருப்பதனாலன்றோ விவ்வளவு முண்டாகின்றன, இவற்றிற்கெல்லா மாதாரஞ் சிற்சத்தியாதலின், இச்சிற்சத்தி யிருப்பதுகொண்டு, இத்தனையு நிகழ்கின்றன. ஆதலின் சித்தேசத்தாகும், இஃதுமுரணின்மையினொக்கும்:—ஒத்தே தோன்றியசத்துஞ்சித்து நல்லசுகமாகுமேகத்துக்கோர் வித்தே, எ-து. இங்ஙனமொத்துத்தோன்றுவதாற் சத்துஞ்சித்தும் நல்லசுகவிதை மெனப்படுவதற் கையமின்று. ஐயமின்றாமையி னிதுயுத்திக்கோர் விதைபோல்வதேயாம்:—அன்னியமாகிற் சடமசத்தாஞ் சுகானுபவம் விளைந்திடாதே, எ-து. நமதுமூடத்தாற் சத்துஞ்சித்து மன்னியமாகக்காணப்படுமாயின்; சித்து, சடமாகவும்; சத்து, அசத்தாகவுமுடியும்; முடியவே, துக்கானுபவமன்றிச் சுகானுபவ மெங்ஙனம் விளையும்? விளையாது, எ-று.

இது; பாசஞ், சத்தெனவும்; பசு, சத்துசித்தெனவும்; பதி, சத்து, சித்து, ஆனந்தமெனவுங் கூறுமடமையை மறுத்தது. இவர்வாதம், தோற்ற

வாதமுஞ்சொல்வாதமுமேயன்றி யர்த்தவாதமன்று. அர்த்தவாதமெனின், இத்திரிபதார்த்தத்திற்கு மோர்சுயம்பேறு மோர்முதலேறு முளவாகச்சோதனையாதிமுகத்தால் முரணின்றிக்காட்டவேண்டும், அங்ஙனமெவர்க்குங் கூடாமையின் பொருந்தாது.

(க-து.) சச்சிதானந்தவொருமை யிங்ஙனமன்றி வேறுவகையாற்கூடாதென்பது. இதனுக்கு முறனாக வொருமைகூறுவது; அவர்போல்வாரேற்றற்கன்றி யறிஞருக்கன்று. முறணுவொருமை யருமை. தானில்லாத வுபாதிருபங்களைத் தொடாது தன்னைத்தான் தக்கோரா னோக்கினல்லாற் சச்சிதானந்தவொருமை யெங்ஙனம் வாய்க்கும். வாயக்காமைக்கடையாளம், அயலைச் சச்சிதானந்த மெனல். முரணுமைக் கிடமின்று, இஃதேற்றற்பாற்றன்று. (௧௪௧)

௧௪௨ - கவி. அ - கை.

[இன்னுமவ்வொருமையை வலியுறுத்துவான்வேண்டிச் சில
சங்கைகளைத்தானே யாசங்கித்து, அதற்குரியதக்க
விடைகளால் தானே சமாதானங்களை யிக்
கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வீயாத சத்துமுன்னம் விளங்குவது தன்னாலோ வேறொன்றாலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு மசத்தோசத் தோவசத்தேல் மலடிமைந்தன், பேயாகா ரியஞ்செயுமோ வசத்தெனவிப் படியதையும் பிரித்துச்சொன்னா, லோயாத வவத்தையாங் குதர்க்கவிகற் பங்களை விட்டொழிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) வீயாதசத்துமுன்னம்விளங்குவது தன்னாலோ வேறொன்றாலோ, எ-து. என்றுமழியா தொருதகைத்தா கின்றுள்ள சத்தெனப்படுவது; பிரத்தியட்சமாகத் தான்விளங்குவது தன்னாலேதானோ? அல்லது, வேறொன்றாலோ:—வாயால் வேறெனிலதுவு மசத்தோசத்தோ வசத்தேல் மலடிமைந்தன்பேயா காரியஞ்செயுமோ, எ-து. வெறுஞ்சொன் மாத்திரத்தான் வேறொன்றாலெனின், அந்தவேறொன்றாலெனப்படுவதும் அசத்தெனப்படுவதோ சத்தெனப்படுவதோ? அசத்தெனப்படுவதெனின், மூடா! மலடிபுத்திரனோர் காரியஞ்செய்வானோ? செய்வானாயினதுவும் விளக்குதும்:—அசத்தென விப்படி யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க விகற்பங்களைவிட் டொழிந்திட்டாயே, எ-து. அதையுமிப்படி யசத்தெனப் பிரித்துச் சொல்லுவையாயின் முடிவுபெறுதனுவஸ்தாதோட பலமாகமுடியுமே யிதென்னவிபரீதம், ஆதலி னிங்ஙனமாய குதர்க்க விகற்பங்களினின்று விலகுதி, எ-று.

ஞானமேபிரமமாதலா லிங்கேசத்தென்பது, ஞானம். ஞானமெனினு மறிவெனினு மொக்கும். அறிவுக்கறிவென்பதோர்பட்சம், அறிவொன்றே

யென்பதோர்பட்சம். அறிவுக்கறிவென்பதில்; முன்னறிவு, சீவனெனவும், பின்னறிவு சிவமெனவுஞ்சொல்வர், முன்னறிவு தன்னையறிவதும், தான்விளங்குவதும், தன்னாலன்று. பின்னறிவாலெனின், அந்தப்பின்னறிவும்; தன்னையறிவதும், தான்விளங்குவதும் வேறொன்றாலெனல்வேண்டுமே? இங்ஙனங்கூறுதல்கூடாதெனின், அங்ஙனங்கூறுதல்கூடுமோ? முடிவுபெறாதேயெனின், அறிவுக் கறிவெனக்கூறுதொழியின் முடிவுபெறும். ஆயின், முன்னறிவு தன்னைத்தானறிவதும், தன்னால் தான்விளங்குவதுங் கூடுமோ? கூடுமெனின், நாமுமவ்வறிவாதலா லிவ்வனுபவமப்போதெங்கே? விசாரணைசெய்யிலப்போதுங்காணும். எங்ஙனமெனின்; அவஸ்தாத்திரியம் காட்சித்திரியம், அபிமானத்திரியமென்னுமிவைதிரியமோ, இருக்கோ? திரியமெனின், எந்தத்திருக்குவுக்கு? அறிவு[illegible]வொன்றோ, இரண்டோ? இரண்டெனின், ஒவ்வொன்றிற்கு மெல்லைவரையறையிருக்கவேண்டுமே? இருக்கின்றதெனின், எங்கே? வியஷ்டியுபாதியளவினதொன்று, சமஷ்டியுபாதியளவினதொன்று. இதில்; சிற்றறிவு வியஷ்டியுபாதியளவினதெனின், அதுநனவிலன்றோ? ஏனையவீரவத்தையிலுமெங்கே? இம்மூன்றவத்தையுந் தினமுநிலையாதுமாறும், இதையறியுமறிவுமாறுகின்றதோ? மாறுகின்றதெனின், அவ்வவ்வவத்தைகளையாங்காங்குநின்று சாட்சியாயறிவதெது? வேறின்றாமையி னொன்றேயெனவுணர்க. நனவாகிறசாக்கிராவத்தைதோன்றும்போது, அண்டபிண்டங்கள்தோற்றும், அதுதோற்றச் சீவேசராகிற சிற்றறிவுபேரறிவுபேதந்தோற்றும், இங்ஙனந்தோற்றுவதைத் திண்ணமெனக்கொள்ளின், இதுமாறாதேனையவவத்தைகளறிவுக்குக் காணாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மனுபவ மெவர்க்குமின்றே, ஆதலினறிவொன்றேயென்க. அறிவொன்றாதலாற் சத்தொன்றேயெனவும்; அதுவே சித்தெனவும், தன்னால்தானறிவதெனவும், தன்னால்தான்விளங்குவதெனவுங்கூறியதென்க.

(க-து.) சத்துக்குச்சத்துவேறின்றென்பது. உண்டெனல்மூடம். தன்னைவிட்டாய்வாருக் கயலின்பமேயன்றிச் சுயானந்தமின்றெனக. காரியஞ்செயுமோசத்தென, இங்ஙனஞ்சிலபிறிதிகளிருக்கின்றன. வேறொன்றாலன்றித்தன்னால்தானிருப்பதுயாதோ? அதுசத்தெனவும், தன்னால் தன்னையுணர்வதும், தன்னால்தான்விளங்குவதும்யாதோ அதுசித்தெனவுமாம், இதனால், இருப்பதேவிளங்கலின் சத்தேசித்தெனவும், விளங்குவதேயிருத்தலின், சித்தேசத்தெனவுங்கொள்ளப்பெறும். பெறவே, சத்துஞ்சித்துஞ்சொற்பேதமேயன்றிச் சிறிதும்பொருட்பேதமின்றென விளங்கக்கண்டாம். காணவே, இவ்வொருமையே நிரதிசயானந்தமெனத் துணிதலுக்கிடமாயிற்று. ஆகவே, சுவானுபவப்பேற்றிற் கிஃதே தக்கயுத்தியென்றேற்கின்றது. இவ்விரண்டுகவியானும் சச்சிதானந்த வொருமைக்குத்தி கூறியவாறுகாண்க. யுத்தியெனல்; தர்க்கம், அனுமானம், யுத்தியென்னுமூன்றுமடங்கிய வனைத்துமொன்று. இவற்றையொக்க வாயாவிடத்து சமதத்திக்கியவழேங்

ஙனம், ஐயந்திரிபின்றித்தெளிவதெங்ஙனம்? இன்றுதலாலமைதியின்றென்பதாயிற்று. ஆகவே, ஞானநூல் கற்றலெற்றிற்கு, நூலிலுள்ள யுத்திக்குச் சமாதானம் வேண்டுவதின்றெனின், பொய்யைமெய்யென்ற மூடனென்னுங் கவியில் ஞானமெய் யேனைய பொய்யென்னலாமா? மூர்த்தியாதிகளைக்கூறும் புராணமுஞ்சான்றோரும் அதையேற்போருமூடரா? இதென்னவியப்பு. பயனின்றெனக்கண்டாம். (௧௯௨)

௧௯௩ - கவி அ - கை.

[சச்சிதானந்தவொருமையைச் சுருதியுத்தியால்விளக்கிய வாறுபோல, அநுபவத்தாலும்விளக்குறுமெனலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சுருதியுத்தி யொத்தது போலநுபவமுங் கேள்சுழுத்தி சுகவா னந்த
மிருதிவடி வாதலினவ் வானந்த மேயறிவாம் வேறங் கில்லை
கருதுபிர ளயஞ்சுழுத்தி யிரண்டிலுநீ யிருந்திருளைக் காண்கின் றாயே
யிருதயத்திப் படிநோக்கி யேகபரி பூரணமா யிருந்தி டாயே.

(இ - ள்.) சுருதியுத்தியொத்ததுபோலநுபவமுங்கேள் சுழுத்திசுகவானந்த மிருதிவடிவாதலினவ்வானந்தமே யறிவாம்வேறங்கில்லை, எ - து. முன்னர்கூறியது சுருதியுத்திக்கொத்து நின்றாற்போல, இனி யநுபவத்துக்கு மொத்துநிற்கக்கூறுதும், அதனையுங்கேளுதி. அதாவது; சுழுத்தியிற்காணுஞ்சுகமான துஸ்புரணரூபமாதலின், அவ்வானந்தமேயறிவாம், இங்ஙனமன்றியறிவாதற்கு வேறோர்நெறியங்கிருக்கயாங்கண்டிலம்:— கருதுபிரளயஞ் சுழுத்தியிரண்டிலு நீயிருந்திருளைக்காண்கின்றாயே, எ - து. எவருநினைத்தற்குரியயுகாந்தப்பிரளயம், சுழுத்தியவஸ்தையென்னுமிரண்டுகாலத்திலு நீயிருந்துகொண்டாங்குமூடிய விவ்விருவிதவிருளையுங்காண்கின்றனையன்றோ:— இருதயத்திப்படிநோக்கி யேகபரிபூரணமாயிருந்திடாயே, எ - து. இவ்வாறு, னதுள்ளத்திலெக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலுநீயிருக்கநோக்கி யேகபரிபூரணமாகநீயிருந்திடுதி, எ-று.

இனசுழுத்தி, நனவிற்சுழுத்தியெனக்காட்டாதுபொதுப்படக்கூறியது; சுகரூபமேஸ்புரண ரூபமாகக்கடித்தலும், மீண்டுமந்தஸ்புரண ரூபமேயந்தச் சுகரூபமாகப்பெருகலு மிவ்விருசுழுத்தியிலுமாதலினென்க. ஆயிற்சுழுத்தி பேதமென்னை? ஒன்றுநனவிற்சுழுத்தி, ஒன்றுமூடசுழுத்தி. இதனால், ஞெப்தியேபிரியம், பிரியமேஞெப்தியெனக்கண்டாம். இவ்வநுபவம் மூடசுழுத்தியிலெங்ஙனமெனின், நித்திரைத்தெளிவிலெழுநினைவு சுகமாயிருந்தலினாலும், விவகாரமுடிவில்மீண்டுமுறங்குங்கால், அந்நினைவுசகத்தாகாரமுழவிந்தனிப்படும், அங்ஙனந்தனிப்படுதலேசுகப்பெருக்காம், அச்சுகப்பெருக்குக் கங்காளிசேரிடும்போது சிறியெழுதல்நினைவன்றோ—அப்போதச்சுகம் நினை

வாயிருத்தலினாலுமென்க. சத்தென்பதுவேறன்றுநீயேயெனக்காட்டப் பிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலு நீயிருந்திருளைக்காண்கின்றாயேயெனவும், உன்னைவிடப்பரிபூரணம் வேறன்றெனக்காட்ட, இருதயத்திப்படிநோக்கியேகபரிபூரணமா யிருந்திடாயேயெனவுங்கூறியவாறுகாண்க. தன்னையிங்ஙனம்விசாரித்துத்தெளிந்தவரோ? அருள், பரிபூரணம், ஆனந்தம், ஆனந்தாதிதந்தன்னைவிடவேறென்பார். நீயேதெளிதியெனத்தன்னனுபூதிநிலையைக்குறிப்பித்தாரென்க. முந்தியனுபூதிகூறுதது; தலைதடுமாற்றமென்னுந்தந்திரயுத்தி.

(க - து.) அறிவேயானந்தம், ஆனந்தமேயறிவெனல் விசாரணைதெளிவிலென்பது, ஆயின்மூடத்திலின்றோவெனின், உண்டு. விசாரியாக்குற்றமேயென்க. அறிவன்றியவானந்தமும், ஆனந்தமன்றியவறிவுமில்லை. அறிவுநானெனலாயின், ஆனந்தம்யாது? பரமெனின், நானென்வின்றோ... துதாகாரமாயதெளிவின், அப்போதயலெனல் சுற்றழிவின்மையி ஞானந்தமுமயலன்றும்: இற்கற்பிதபேதமின்றி யறிவானந்தபேத மென்றுமின்றும். (௧௯௩)

௧௯௪ - கவி. அ - கை.

[இவ்வநுபூதிகேட்டவக்கணமே சமாதிகூடித்தெளிந்தானெனலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பலகலையு முணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடி யிவனுமநு பவம்விடா
மற், பலமலரின் மதுப்போலச் சச்சிதா னந்தமொன்றும் பரமார்த் த
த்தைப், பலபொழுதுங் கண்மூடிச் சமாதியிருந் தான்விழித்துப் பா
ர்த்த போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொ
ரு படமா னனே.

(இ - ள்.) பலகலையுமுணர்ந்தகுருமொழிந்தபடி யிவனுமநு பவம்விடாமல், எ - து. சகலசாஸ்திரத்தேர்ச்சியுமுள்ள சற்குருநாதன்கூறியவண்ணம் மாணாக்கனுந் தனதநுபூதி நிலையினைவிடாமல்:—பலமலரின்மதுப்போலச் சச்சிதானந்தமொன்றும்பரமார்த்தத்தைப் பலபொழுதுங்கண்மூடிச்சமாதியிருந்தான், எ - து. பலமலரினின்றுசேர்க்கப்பட்டதேன்கூடுபோன்று, சச்சிதானந்தவொருமையெனப்படுவதே பரமார்த்தமாதலால், அதனைக்காணக்கண்மூடிவெகு நேரஞ்சமாதியினின்றகலாதிருந்தனன்:—விழித்துப்பார்த்தபோது பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களெலாந் தோன்றுமொருபடமானனே, எ - து, பின்னர்விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவேறுவகைவடிவாயுள்ள சராசரசித்திரங்களனைத்துந் தோன்றவரையப்பட்டிருக்கின்ற வொருபடத்தைப்போலத்தானாயினன், எ-று.

பரமார்த்தத்தையென்னுஞ் செயப்படுபொருளுக்குப் பயனிலையின்றாதலால், காணவென்பதைவருவித்தாம். தனக்கன்னியமாகக்காணாது தானேவியாபகவிளக்கத்திற் சராசரமாயுள்ளவனைத்தையுங்காண்டலிற் படத்தையுவமைகூறினார்... தட்போலென்னாது தான்படமானனென்றதை

ருல், உருவகமெனினுமமையும். பரமார்த்தத்துக்குச்சச்சிதானந்தங் குண மென்பாரை மறுக்கச் சச்சிதானந்த மொன்றும்பரமார்த்தத்தையென்றார். சமாதிவிட்டு பிரியக்கூடாமையிற் பலபொழுதுமென்பதற்குப் பலதரமு மென்பாருமுளர். சமாதியிலென்று விழித்துப்பார்த்தபோது தானொரு படமானுனென்றதனுல், சகசசமாதியெனப்பெற்றும்.

(க - து.) தானேசமஸ்தமுமாகவிளங்கினனென்பது, இங்கேயிவன்பட மானுனென்றதனுல், விருத்திருட்டாந்தமெனப்பெற்றும். பெறவே, ஏனை யழிவுறுந் தானேயமையுமென்ன லருத்தாபத்தியெனக்கண்டாம். மதுவென் பது, ஆகுபெயர். பலமலரின் மதுக்கூட்டரவன்றித் தேன்கூடின்மையேபோ லச் சச்சிதானந்தவொருமையன்றிப் பரமார்த்தமின்மையின், ஒருமையே வடிவாயிற்று. ஆகவே, வடிவும்பண்பாதலாற்பண்புவமை. என்னை, "பண் புந்தொழிலும்பயனுமென்றிவற் [illegible] யாற்காண்க. (கசச)

கசரு - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமுமேழாம்பூமியுமுக்கியமாமெனக் கூறியநிலையினையும்
அதன்வகைகளையுந்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணுக்கன்
வினவலையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இதயமொத்த சற்குருவேநமக்கிதுவே விநோதமன்றி யினிவே றுண்டோ, வதையுரைத்து மதைநினைத்து மிருப்பதன்றோ ஞானிக ளுக் கான நீதி, முதலுரைத்த துரியாதீ தமுமேழாம் பூமியுமுக் கிய மா மென்றீ, பதமுமதின் வகையுமெனக் கெளிதாகத் தெரியும்வண் ணம் பணித்தி டீரே.

(இ - ள்.) இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே விநோதமன்றியினிவே றுண்டோ, எ-து. அடியேன்மனதுக்கிசைந்தெழுந்தருளியசற்குருநாதனே! நமக்குவிநோதமாயிதிங்கிலையேயன்றி யிதுபோலவினியாவதுவேறுளதாக க்காணுமோ? இன்றுதலின்:— அதையுரைத்துமதைநினைத்துமிருப்பதன்றோ ஞானிகளுக்கானநீதி, எ-து. அங்ஙனமாயவனுபூதியையுரைத்துக்கொண்டும், அதையே சிந்தித்துக்கொண்டுமிருப்பதல்லவோ ஞானிகளுக்கிசைந்தவொ ழுக்கமாவது:—முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாம்பூமியு முக்கியமாமென்ற பதமுமதன்வகையு மெனக்கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம்பணித்திடீரே, எ-து. முன்கூறியதுரியாதீதநிலையும், ஞானபூமியிலேழாம்பூமியும், முக்கி யமாமென்றுகூறியபதமும், அதன்விபமுமினையவென வெளிதிற்றெளிந் துகொள்ளும்வண்ண மடியேனுக்குவிளக்கியருளும், எ- று.

இதுகாறுமில்லையெனக்காட்ட, இனிவேறுண்டோவெனவும், ஏனையகு க்கன்றெனக்காட்ட, ஞானிகளுக்கானநீதியெனவும், இந்நிலையைப்பொ றுவாக, கஈ - கவியிற்கூறியிருப்பதால், முதலுரைத்தவெனவுங்கூறினர்.

இவ்வினுக்களுக்குவிடை, கருக-முதல், கருகூ-கவிவரையிற்காணலாம். முக்கி யமாமென்னும்வினைக் கெழுவாய், துரியாதீதமும், ஏழாம்பூமியுமாதலாலவற் றைச்சங்கையிற்சேர்க்கப்படாது. என்றவென்னும்வினைக்கெஞ்சியது;பதமும், அதன்வகையுமாதலா லிவ்விரண்டைப்பற்றிவினவியதாக விக்கவிகாட்டுகின் றது. நான்கெனக்கோடற்குக் கவியியையிற்கொள்ளலாம்.

(க - து.) மாணுக்கனிவ்விரண்டையுந் தெளிந்துகொள்ளுமாறுவினவின னென்பது. இவ்விரண்டிற்கும்விடைகூறுங்கால் தானேதுரியாதீதமும், ஏழா ம்பூமியுமமையும். உரைக்குக்கவியன்று, கவிக்குரையாதலா லிக்கவிக்கியைந்த வாறுரையெழுதினும். என்செய்தும். (கசரு)

கசசு - கவி. அ - கை.

[இவ்வினுவுக்கு விடைஞானபூமியிற்சேர்ந்ததாதலின்,
ஞானஞ்ஞானபூமிகளை [illegible] யாதெனக்கருதி
யிக்கவியி லஞ்ஞானபூமிகளைத்தெரிவிக்க அவற்றின் [illegible]
களைக்கூறுகின்றார்.]

வினவுமிடத் தஞ்ஞான பூமிகளேழ் ஞானபூ மிகளே ழென்பா
ரினியவற்று ளஞ்ஞான பூமிகளே ழையுமுந்தி யியம்பக் கேளாய்
தனிவித்து சாக்கிரஞ்சாக் கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக் கிரத்தைச் சார்ந்த
கனவுகளுக் கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழுபேர் கணித்தார்
மேலோர்,

(இ-ள்.) வினவுமிடத்தஞ்ஞானபூமிகளேழ்ஞானபூமிகளே ழென்பாரினி யவற்றுளஞ்ஞானபூமிகளேழையுமுந்தியியம்பக்கேளாய், எ-து. அதைக்குறித் துச்சொல்லுமிடத்தில், அஞ்ஞானபூமிகளேழென்றும், ஞானபூமிகளேழென் றுஞ் சத்துக்கள்சொல்லுவார்கள். இனியவ்விரண்டிபிரிவினுள்; அஞ்ஞானபூமி களேழையு முன்னர்சொல்லுமதனைக்கேளுதி:—தனிவித்துசாக்கிரஞ்சாக்கி ரமகாசாக்கிரஞ்சாக்கிரத்தைச்சார்ந்தகனவுகளு, எ-து.தனிமையாயுள்ள வித்து சாக்கிரம், சாக்கிரம், மகாசாக்கிரம், சாக்கிரசொப்பனம், சொப்பனம்:—கனவு சாக்கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழுபேர்கணித்தார்மேலோர், எ-து. சொப்பனசாக் கிரம், சுழுத்தியென்றிங்ஙனமேழுபேர்களையுஞ்சத்துக்கள் சொல்லினர்,எ-று.

தனித்துநிற்றலின், தனியென்றார். என்பாரென்றதனுற்சத்துக்கள் வரு வித்தாம், இதுதோன்றுவெழுவாய். (கசசு)

(க-து.) வெளிப்படை.

கசஎ - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானபூமியேழனுள் நான்குபூமிகளினியல்பை
யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல்வித் தாகு
மிந்தவறி விற்பண்டில் லாவகந்தை முனைபோலா மிதுநனவாம்

வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மாகாக னவா
நந்துமகங் கொடேனவின் மனோராச் சியஞ்செயலே நனுக்க னவே.

(இ-ள்.) முந்தவகண்டத்தெழுமோரறிவுமாத்திர மதுதான்முதல்வித்தாகும், எ-து. அகண்டபரிபூரணமாகவிளங்குஞ் சுத்தசயஞ்சைதன்னியத்தில்முதலில் தான்மாத்திரமாக வெழுந்தஞெப்திஸ்புரிப்பெதுவோவதுவேவித்துசாக்கிரமெனப்படும்:—இந்தவறிவிற்பண்டில்லாவகந்தை முளைபோலாமிதுநனவாம், எ-து. இந்தஞெப்திஸ்புரிப்பில்முன்னொன்றுமிலாத வாணவமங்குரம்போலெழும், இதுமேபசாக்கிரமெனப்படும்:—வந்துவந்துபிறவிதொறு மகமமதைவளருமிதுமகாநனவாம், எ-து. அந்தவகந்தையால்யானெனதென்னுமகமமதை பிறவிதோறும் வந்துவந்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கும், இதுவேமகாசாக்கிரமெனப்படும்: — நந்துமகங்கொடேனவின்மனோராச்சியஞ் செயலேநனுக்கனவே, எ-து. அங்ஙனம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் [illegible] தில் மனோராச்சியஞ்செய்வதே சாக்கிரசொப்பனமெனப்படும், எ-று.

மகாசமுத்திரத்திற்பரமாணுபோலெழுந்தவலைபோல்வதின், ஓரறிவென்றுமிகைப்படமாத்திரமெனவும், அங்ஙனம்வளர்ந்துகொண்டிருப்பதைப்பற்றி நந்துமகங்கொடெனவுங்கூறினர். முன்னொன்றுமில்லாதறிவுஸ்புரித்தல்போறலின், வித்துசாக்கிரமெனவும், அங்ஙனம்ஸ்புரித்தலளவாகின்றவறிவானதகந்தையென்றங்குரம்போலாகத் தானுமதன்மயமாகக்காண்டலின், சாக்கிரமெனவும், இவ்வகந்தைமேலீட்டாற்பிறவிதோறு [illegible] மமதைவளரும், அவ்வகமமதைரூபமாகவளர்தல்போன்றறிவுகாண்டலின், மகா[illegible]க்கிரமெனவும், அவ்வகமமதைமேலீட்டால் தடையின்றிமனோராச்சியம்புரிதல்போன்றவ்வறிவுகாண்டலின், சாக்கிரசொற்பனமெனவும்வந்ததென்க. (௧௭௭)

கஎஅ - கவி. அ - கை.

[ஏனையமூன்றுபூமினியல்பை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

உண்டுறங்கி மனோராச்சி யஞ்செயல்சொற் பனமெனும்பே
ருடைய தாகும், பண்டுகனுக் கண்டுமறந் ததைமீண்டு நினைப்பது
சொற் பனச னவா, மண்டுமிருண் மூடுவது சுழுத்தியா மஞ்ஞான
வகைகள் சொன்னோம், விண்டுநிறை முத்திதரு ஞானபூ மிகளே
ழும் விளம்பக் கேளாய்.

(இ - ள்.) உண்டுறங்கிமனோராச்சியஞ்செயல் சொற்பனமெனும்பேருடையதாகும், எ - து. உண்டுறங்கிமனோராச்சியஞ்செய்தலே, சொற்பனமென்னும்பெயர்பெறுவதாம்:—பண்டுகனுக்கண்டுமறந் ததைமீண்டுநினைப்பது சொற்பனசனவாம், எ - து. முன்சாக்கிரத்திற்கண்டுமறந்ததை மறுபடியு

நினைப்பதுசொற்பனசாக்கிரமாம் :—மண்டுமிருண் மூடுவதுசுழுத்தியாமஞ்ஞானவகைகள்சொன்னோம், எ-து. மிகுந்தவிருள்மூடிக்கொள்ளத்தகுவது சுழுத்தியெனப்படுவதாம், இதுவரையிலுமஞ்ஞானபூமிபேதங்களைச் சொல்லினோம்:—விண்டுநிறைமுத்திதருஞான பூமிகளேழும்விளம்பக்கேளாய், எ-து. பரிச்சேதபேதமகன்றுபரிபூரணமாவிளங்குமுத்தியைத் தரத்தக்கஞானபூமிகளேழையுமினியாஞ்சொல்லக்கேளுதி, எ-று.

அங்ஙனமனோராச்சியஞ்செய்தலோ டுண்டுறங்குவதுபோலறிவுகாண்டலே, சொற்பனமெனவும், முன்கண்டுமறந்ததை மீண்டுநினைப்பதுபோலறிவுகாண்டலே, சொற்பனசாக்கிரமெனவும், நன்குறங்குங்கால் மிக்கவிருள்மூடிக்கொள்வதுபோலறிவுகாண்டலே, சுழுத்தியெனவுங்கூறியதென்க.

(க-து.) இந்தவஞ்ஞானபூமியேழு மத்தியாரோபமெனக்காட்டக்கூறியதென்பது. ஆகாயமானது; காற்று, அக்கினி, நீர், மண்ணாகப்பரிணமித்ததுபோற்காணினும், அவற்றால் தனக்கானிவிர்த்தியினைத்துணையுமில்லை. அதுபோல; சுசாதியாதிவிகற்பமின்றியவறிவானது; அஞ்ஞானபூமிகளாகிய மூலப்பகுதிமுதல் தனுவிகுதியீறுக்கிடந்த கற்பனைகளாகப் பரிணமித்ததுபோற்காணினு மவ்வவற்றி னானிவிர்த்தி யினைத்துணையுந்தனக்கில்லை. உள்ளதுபோற்கூறவங்காண்டலி னிங்ஙனங்கூறினாரென்க. இல்லாததை யுள்ளதுபோற்கூறித்து; உள்ளதாகக்கருதியதைவிலக்கற்கென்க. இல்லாததையில்லையெனக்கூறுதலெனவருமேலார். அதாவது; அறிவையன்றிச்சகமென்பதில்லையெனக்கூறுதல்போல்வது: திருஷ்டிக்கிரம [illegible] றசகமுள்ளதாகமுடிக்கினெவர்க்குமுடன்பாடு. இங்ஙனமுடன்பாடு [illegible] யாமுங்கலந்து மெல்லமெல்லத்தளர்த்தல்வேண்டும். எங்ஙனமெனில், உலகமும்யாமுங்கடவுள்சங்கற்பத்தாலன்றித்தோன்றச்சற்றுஞ்சுருதியுத்திகண்டிலம். ஆகவே, அந்தச்சங்கற்பம், நமக்குமுலகுக்குங்காரணமோவன்றோ? காரணமெனின், மூன்றுகாரணத்துள்யாது? துணைக்காரணமெனின், அப்போதுகடவுள்நிமித்தகாரணமாகின்றது. முதற்காரணமெங்கே? இதுமலடிமைந்தனென்றாற்போலும், மாயையெனின், பாமாசாமாயா, என்பதற்கருத்தமென்னை? எனக்காட்டி வயப்படுத்துவதெனவறிக. (௧௭௮)

கஎக - கவி. அ - கை.

[இனிஞானபூமிகளேழையுங்கூறுவான்வேண்டி யவற்றின்
நாமங்களையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

புலவர்புகழ் முதற்பூமி சுபேச்சைவிசா ரணையிரண்டாம் பூமி யாகு
நலுதனுமா னசிமூன்றும் பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம் பூமி
சொலுஞ்சமுசத் திப்பேரும் பதார்த்தாபா வனைப்பேருந் துரியப்பேரு
மலினமறு மகனேயைந் தாறேழு பூமிகளா வகுத்தார் மேலோர்.

(இ-ள்.) புலவர்புகழ்முதற்பூமிசுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம்பூமியாகும், எ-து. மகான்களால் மதிக்கப்பெற்றஞானபூமிகளில், சுபேச்சை முதற்பூமியென வும், விசாரணையிரண்டாம்பூமியெனவும்:—நலதனுமானசிமூன்றாம்பூமி சத்து வாபத்திநாலாம்பூமி, எ-து. நல்லதனுமானசிமூன்றாம்பூமியெனவும், சத்துவா பத்திநான்காம்பூமியெனவும்: — சொலுஞ்சமுசத்திப்பேரும் பதார்த்தாபாவ னைப்பேருந்துரியப்பேரும், எ-து. சொல்லாநின்ற சமுசத்தியென்னும்பெய ரும், பதார்த்தாபாவனையென்னும்பெயரும், துரியமென்னும்பெயரும்:—மலி னமழுக்னேயைந்தாறேழு பூமிகளாவருந்தார்மேலோர், எ-து. களங்கரகித மானஞானபுத்திரா! ஐந்தாம்பூமியெனவும், ஆறாம்பூமியெனவும், ஏழாம்பூமி யெனவும் பெரியோர்கள் வகுத்துச்சொன்னார்கள், எ-று.

சமுசத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம், இவற்றை; ஐந்தாம்பூமி, ஆறாம் பூமி, ஏழாம்பூமியெனக்கூட்டியுரைக்கிரனிறை. சுபேச்சை, சுபம்பிரும்பல். விசா ரணை, அங்கலிங்கவிசாரணையிற்றலைப்படுகல். தனுமானசி, மனஞ்சிறுகல். சத்து வாபத்தி, உண்மையினிலையுறல். சமுசத்தி, சங்கற்பமறல். துரியம், அறிவுவ ளக்கம், என்பன. சுபம்விரும்பல், மங்களகரமாதலைவிரும்பல். அதாவது; பூர் வபட்சமாகும்ஙியையாதது. நல, சொலும்; இடைக்குறை.

(க-து.) ஞானபூமிகளின்மங்கலை யுணர்த்தியதென்பது. இனிவகையா தற்கிதுதொகையெனப்படும். (கஅ௯)

கடுO - கவி. [illegible] - கை.

[ஞானபூமிகளினிலை யினையவெனத் தனித்[illegible]விளங்க நான்கு பூமிகளையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

துற்சங்க நிவிர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்புவது சுபேச்சை யாகு
நற்சங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகல்விசா ரணையா நம்பி
முற்சங்க விடயங்கள் விடறனுமா னசியிந்த மூன்றினாலுஞ்
சற்சங்க மனதினுண்மை யறிவுதித்தல் சத்துவா பத்திதானே.

(இ-ள்.) துற்சங்கநிவர்த்திவந்து சிவஞானம்விரும்புவதுசுபேச்சையாகும், எ-து. பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக்கொள்ளுந் துர்ச்சங்கசார்பகன்று மேலாயஞானமாதற்குவிரும்புவதுசுபேச்சையெனப்படுவதாம்:—நற்சங்கமொ ழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசாரணையாம், எ-து. பொருளைப்பொருளாகக் கொள்ளுஞ் சிற்சங்கத்தைத்தழுவி யவருரைக்கு மொழிகளையயமறக்கே ட்டு, இஃதொக்கஞானசாஸ்திரங்களிற் பலகாற்பழகல் விசாரணையெனப் படுவதாம்: — நம்பிமுற்சங்கவிடயங்கள்விடறனுமானசி, எ-து. உண் மையெனச்சொல்லுதலா லவற்றினம்பிக்கையுற்று முன்னர் தனக்குச்சங் கமாகின்றுள்ள விடயேந்திரியங்களை விட்டகறல் தனுமானசி யெனப்படுவ

தாம்:—இந்தமூன்றினாலுஞ் சற்சங்கமனதினுண்மை யறிவுதித்தல் சத்துவா பத்திதானே, எ-து. இந்தமூன்றேதுக்களாலுஞ் சற்சங்கமயமானமனதின் கண் மெய்யுணர்வெழல் சத்துவாபத்தியெனப்படுவதாம், எ-று.

(க-து.) நான்குபூமி; சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி யென்பன. (கடுO)

கடுக - கவி. அ - கை.

[ஏனையமூன்றுபூமிகளினிலை யினையதென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தத்துவத்தின் மனமுறைந்து மித்தையெலா மறத்தல்சமுசத்தி
யாகு, மத்துவிதா னந்தம்வருந் திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபா வனையதா
கும், வத்துநிலை யிருந்தபடி யிருந்தமவு னசுபா வந்துரியமாகு[illegible]
துரிய பூமியைமுன் றுரியாதீ தப்பதமென் றதுவுங் கேளாய்.

(இ-ள்.) தத்துவத்தில்மனந்தங்கி[illegible]மித்தையெலாமறத்தல்சமுசத்தி யாகும், எ-து. உண்மையாதோவதில்மனமானதழுந்தி மித்தையெனப்படு வனவெவையோ வவற்றையொருங்கேமறந்துவிடுதல் சமுசத்தியெனப்படு வதாம்:—அத்துவிதானந்தம்வருந்திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபாவனையதாகு [illegible], எ-து. அத்துவிதானந்தோதயமா யதனால்திரிபுடிபோகத்தகுவது பதார் த்தாபாவனையெனப்படுவதாம்:—வத்துநிலையிருந்தபடியிருந்த மவுனசுபாவ ந்துரியமாகும், எ-து. பிரமவஸ்துவினிலையெங்ஙனமிருந்ததோ வஃதிருந்தவ ண்ணந்தானுமிருக்க வருஞ்செய்துமவுனசுபாவந் துரியமெனப்படுவதாம்:— இத்துரியபூமியை முன் துரியாதீதப்பதமென்றதுவுங்கேளாய், எ-து. இந் தத்துரியபூமியையே முன்னே துரியாதீதபதமென்றுசொன்னமே யதனையு மிப்போதுயாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

உறைந்தென்பது, உறைத்தென்றாயது; தன்வினைபிறவினைமயக்கம். இங்கேயுண்மையாவது; ஆன்மா. உதாரணம். "மெய்யதேதெனிற் சச்சிதா னந்தமா வியாபிக்குமான்மாவே." இன்னுமுண்மையாவது; ஞானம். சிவ மெனற்கும், ஆன்மாவெனற்கும்பொருள்; ஞானத்தையன்றிச்சோதனையில் வேறுகண்டாருளரோ? உளரெனில், உபாதிகுணந்தொழிலன்றே? இம்மூன் [illegible]தனில், ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தடையுந்தள்ளிக்காட்டவேண்டு[illegible] தடையென்னை? இதுநிற்க. [illegible]திபேதமிறந்ததாதலின்ஞானத்தில்மனமு றுதற்குத்தடையென்னை? உறையவே, மித்தையெல்லாமறக்கவரும். மறக் கவரவே, அத்துவிதானந்தம்வரற்கும், திரிபுடியொழிவுக்கு மிடமுண்டாம். உண்டாகவே, பரமெங்ஙனமிருக்கின்றதோ வங்ஙனமிருக்கத்தானேயமை யும். அங்ஙனமாயமைதியே, சுபாவமெனத்தக்க[illegible]. அச்சுபாவமே மகா மௌனமாம். ருக

(க-து.) இவ்விரண்டுகவியானும் ஞானபூமியேழனிலையினையெனவிளக்கினரென்பது. இங்ஙனம் விளக்கியது, இனித் துரியத்திற்கு மதீதத்திற்கு மபேதங்காட்டவேண்டியென்க. இங்ஙனம்விளக்காவிடிலெழுந்தறியார்கவி போதும். (கஙக)

கஙஉ - கவி. அ - கை.

[துரியமேதுரியாதீதமெனற்கு ஞானபூமியேழையுஞ் சுத்தபஞ்சாவஸ்தைகளாக விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

முற்புவிமூன் றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமாம் மூன்றாற் கற்பாற், சொற்பனமா மதுவுமெல்ல கழுவுமஞ்சாம் பூமியே சுழுத்தி யாகு, மற்புதமாஞ் சுவானுபவ மிருமாறும் புவிதுரிய மதற்கப்பாலோர், கற்பனையில் லாதவிட மதீதமென்று மவுனமாக் காட்டும் வேதம்.

(இ-ள்.) முற்புவிமூன்றினுமுலகந் தோன்றுதலாற்சாக்கிரமாம், எ-து. ஞானபூமிகளில் முதலில் சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி யென்னுமிம்மூன்றுபூமிநிலைகளையுமினு முலகந்தோற்றிக்கொண்டிருப்பதாற் சாக்கிராவஸ்தையெனப்படும்:— மூன்றற்கப்பாற்சொற்பனமாமதுவுமெல்ல கழுவுமஞ்சாம்பூமியேசுழுத்தியாகும், எ-து. அந்தமூன்றுபூமிக்கப்பாலெய்திய நான்காம்பூமிநிலையே சொற்பனவஸ்தையெனப்படும், அந்தநான்காம்பூமிநிலையு மெல்லமெல்ல கழுவத்தக்க வசமாக்குமைந்தாம்பூமிநிலையே சுழுத்தியவத்தையெனப்படும்:— அற்புதமாஞ்சுவானுபவமிருமாறும்புவிதுரியம், எ-து. அவ்வைந்தாம்பூமி நிலைக்கப்பால் மிக்கவுமற்புதமாயுள்ள தன்துசுவானுபவநிலைதோன்றும், அந்நிலைமிக்குநலேயாறும்பூமியாகும், அவ்வாறும்பூமி நிலையே துரியபதமென்னப்படும்:— அதற்கப்பாலோர்கற்பனையில்லாதவிட மதீதமென்றுமவுனமாக்காட்டும்வேதம், எ-து. அந்தவாறும் பூமிநிலைக்கப்பா லேழுநிலையாகிய வேழாம்பூமி யாதோர்கற்பிதமு மிறந்தவிடமாம், அவ்விடமேதுரியாதீதமென்று வேதமானதுசொல்லாமல்மவுனமாகக்காட்டிவிடும், எ-று.

சிவஞானம்விரும்பல், ஞானநூல்பழகல், சடணைகள்விடல், இம்மூன்றுமுலகத்தையநேகக்கற்பனைதன்றுமையின், புதிதாக நினுமுலகந்தோன்றுமெனவும், தொக்கியிருப்பதால், நான்காம்பூமி . . . துவித்தாம். ஞானேயவிளக்க வுலகஞ்சாயாவடிவம்போற் காணச்செய்தலின், மூன்றற்கப்பால் சொற்பனமாமெனவும், தத்துவத்தில்மனமுறைத்துபோது மித்தையெனப்படுவனவற்றையெல்லாம் மறந்துபோகச் செய்தற்பாலதாதலின், அதுவுமெல்லகழுவுமைந்தாம்பூமியே சுழுத்தியாகுமெனவும், அப்போதங்கேயெழுமானந்தந் துவிதமிறந்ததாதலினாலும், திரிபுடிப்பன்பதிருத்தற் கிடமின்றுமையினாலும், அவ்வுரு . . . தரிவுமயமாதலினாலும், அதனை, அற்புதமா

ஞ்சுவானுபவமிருமாறும்புவிதுரியமெனவும், சுத்தசைதன்யமெங்ஙனமிருந்ததோவங்ஙனந்தானுதலே, அதற்கப்பாலோர்கற்பனையில்லாதவிட மதீதமென்றுமவுனமாக்காட்டும் வேதமெனவுங்கூறியதென்க.

(க-து.) முன்னர்கூறிய துரியநிலையே துரியாதீதமன்றியில்லையென்றெனற்கிங்ஙனங்கூறியதென்பது. இதுவும்வேதாந்தசித்தாந்தம். மெல்லவென்பது செய்யுளிடை, மெள்ளவென்ப துலகவழக்கம் சுவானுபவமெனினும், சுவானுபவனெனினுமொக்கும். இது மருஉ. பூமியுமிடமாதலா லங்கே கற்பனையில்லாத விடமென்றதை யேழாம்பூமியாகினும். (கஙஉ)

கஙங - கவி. அ - கை.

[துரியமேதுரியாதீதமெனற்கையமென்னை மின்னும் வேறுவகையாற் சமாதானமித்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

துரியநிலந் தனிற்றுரியா தீதமெனின் மயக்கமென்று சுருதிமேலோ, ரரியதொரு விதேகமுத்தி பதிதமென்பா ரதுகணக்கிலாறும்பூமி, மருவுசுழுத் தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பதுநீ மனதிற்கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகற்ப மின்னுமுண்டு பேசக் கேளாய்.

(இ-ள்.) துரியநிலந்தனிற் றுரியாதீதமெனின் மயக்கமென்று சுருதிமேலோரரியதொருவிதேகமுத்தி பதிதமென்பா ரதுகணக்கிலாறும்பூமி, எ-து. மேலோரரியதொருவிதேகமுத்தி யதீதமென்பார், துரியாதீதமெனக்கூறின் ஐயமெய்துறுமெவேறென்றுதுதுரியபூமியல்தாமே துரியாதீதமெனக்கூறின் ஐயமெய்துறுமெ வேறென்றுதுதுரியபூமியல்தாமே, அறிதற்கரியவொப்பற்றவிதேக முத்திறு பிரபலசுருதியில்வல்லசான்றோர், அறிதற்கரியவொப்பற்றவிதேக முத்தியெனப்படுவது துரியாதீதமெனக்கூறுவர், அங்ஙனங்கூறப்படுவதும் ஞானபூமியெனப்படுவதாம்:— மருவுசுழுத்தியிற்காமியேழென்னுங் கணக்கிலாறும்பூமியெனப்படுவதாம்:— மருவுசுழுத்தியிற்காட்சிசுழுத்தியென்பாரென்பது நீமனதிற்கொள்வாய், எ-து. ஆயினேழாம்பூமியோ, அங்குள்ள சுழுத்திசம்பந்த மில்லாதவறிதுயிலென்பர், என்றவர்கள் கூறுவதையு முன்மனதிற்கொள்ளுதி:— பெருமைதருஞானபூமியின்விகற்பமின்னமுண்டுபேசக்கேளாய், எ-து. யாவற்றினுமிக்கவுயர்வுதரத்தக்க ஞானபின்னமுண்டுபேசக்கேளாய், எ-து. யாவற்றினுமிக்கவுயர்வுதரத்தக்க ஞானபூமிகளின் விகற்பங்களின்னுமுண்டு, அதனை யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

அதுவுமென்பதிலும்மை தொக்கது. அதுகணக்கி லாறும்பூமியென்றதனால், முன்கவிப்படிதுரிய . . . விற்று. ஆகவே, துரியமேதுரியாதீதமெனக் குறிப்பித்ததாகக்கண்டாம். ஆறும்பூமி துரியாதீதமாகவே, யேழாம்பூமியோ வென்றும். அவ்வேழாம்பூமி துரியாதீதத்துக்கு மேலிட்டதெனத்தோன்ற, மருவுசுழுத்தியிற் காட்சிசுழுத்தியெனற்குச் சுழுத்தியாயினுமுடமல்லாததால் சுழுத்திசம்பந்தமில்லாத வறிதுயிலென வுரைகொண்டாம். இல்லென்பது வினைத்தொகையாதலி னியல்பாயிற்று. என்பதுமென்றதிலும்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. அதீதமெனிற்போதுமே மேலிறுதி

லென்றது; மிகைபடக்கூறலென்னுங் குற்றமாமேயெனின், அறிதுயிலாவது; எல்லாமறிந்துமெல்லாமறியாதது. துரியாதீதமாவது; எல்லாமறியாதது. ஆயின் மூடசுழுத்தியினுமதீதஞ் சிறந்ததென்றதென்பற்றியெனின், தத்துவ விசாரத்தாலறிவு காரணமாகவந்ததாதலினென்க. எல்லாமறிந்துமறியாததி லென்சிறப்பென்னின், மூடமுமன்று, சூனியமன்றெனலைப்பற்றியென்க. சத்துக்களேழாம்பூமியை காட்சிசுழுத்தியென்பரெனமுடிக்க. ஏழாம்பூமியிசையெச்சம். துரியம், சீவன்முத்தி. துரியாதீதம், விதேகமுத்தி. எனவே, துரியமேலீடேதுரியாதீதமெனற்கு, கணக்கிலாறும்பூமியென்றார். துரியமே துரியாதீதமெனின்யாக்கையுளதுமேயெனின், சுருதிமேலோர்விதேகமுத்தியே துரியாதீதமெனக்கூறலாமா? அதுவு மேற்கவியிற்கூறியகணக்கி லாறும்பூமியென்னலாமா? அங்ஙனம்பிரபலசுருதிகளிருப்பதாற் கூறலாமெனின், இதுவுங்கூறலாம். ஆதலினையமென்னை? எனவே, சுருதிசம்மதமிங்ஙனமிருப்பாக்கப்பற்றிக்கூறலாமென்க. இதுகூடாதெனின், அதுவுங்கூடாது. அநுசான்றோராட்சியாதலா லிங்ஙனங்கூறினரென்க. இன்னும், மருவுசுழுத்தியிற்காட்சிசுழுத்தியென்பதற்கு, பிரபலசுருதிகளில்மருவிய சிவசுழுத்தி, பிரமசுழுத்தி, பரசுழுத்தியெனா[illegible]முத்திபேதங்களி லேழாம்பூமிகாட்சிசுழுத்தியெனப் பொருள்[illegible]யின்றியமையும். இங்ஙனமுரைகொள்ளிலேழாம்[illegible]ற்றுமையாதலா லகரம் நகரமாகத்திரியலாம்.

(க - ஆ.) சுருதிசம்மதம்போல மகான்கள்சம்மதமு மிங்ஙனமிருத்தலின் துரியநிலந்தனிற்றுரியாதீதமெனல் [illegible]பாரூக்கமென்பது. இங்ஙனங்கூவிலோக்கறியா ருரைவேறென்பர். இதனுட்கவிவேறுருமா, கவிக்கிலக்கணம் வேறுருமோ? இதெல்லாந்தோன்றுமை. (௩௯௩)

கருச - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானப்பூமிகளையடைந்தோ ரவசரநாமங்களை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

முன்னிலங்க ளேறியமூ வருமப்பி யாசிகளா முத்த ரல்லர், பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தர் பேதமாகுஞ், சொன்னநடுப் பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்தாந்தூய முத்த, ரின்னமுமப் பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான்சொல் வேனே.

(இ - ள்.) முன்னிலங்களேறியமூவரு மப்பியாசிகளாமுத்தரல்லர், எ-து. முதலிலுள்ள சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி யென்னுமூன்றுபூமிகளி லேறிவந்தமூன்றுபேரு மப்பியாசிகளான்றிச்சீவன்முத்தரல்லர்:—பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்முத்தர்பேதமாகும், எ - து. கடையிலுள்ள ஐந்தாநிலத்தேறியோன்வரன், ஆறுநிலத்தேறியோன்வரியான், ஏழாநிலத்தேறியோன் வரிட்டனெனக்கூறப்படுவர். இதுதான்சீவன்

முத்தர்பேதங்களாம்:—சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானியேபிரமவித்தாந்தூய முத்தன், எ-து. இப்போதுசொல்லியவேழுபூமிகளில் நடுவாயுள்ள நாலாநிலத்தேறிவந்தஞானியே, பிரமவித்தென்னும்பரிசுத்தசீவன்முத்தனெனப்படுவானும்:—இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை நீயறியயான்சொல்வேனே, எ-து. இதன்றியுமின்னுமந்தஞானபூமிகளின் மகிமையைச்செவ்விதாகவுணர்ந்துகொள்ளுமாறு யான்சொல்லுவன்கேளுதி, எ-று.

முன்னிலம், பின்னிலம், நடுப்பூமி, என்றதனால், முன்னிலம்; விசாரணை, தனுமானசியெனவும், பின்னிலம்; அசத்தி, பதார்த்தபாவனை, துரியமெனவும், நடுநிலம்; சத்துவாபத்தியெனவும்பெற்றாம். முன்னிலங்களென்பதினானும், மூவருமென்பதினானும், பன்மைபற்றிமூன்றுநிலமெனக்கண்டாம். மூவருமென்பதிலும், பின்னிலங்களிலுமில்லாமையால், ஒருமைபற்றி நடுப்பூமிவந்தஞானியே பிரமவித்தாந் தூயமுத்தனென்றாம். வரன், வரியான், வரிட்டனெனு மூவரைப்பற்றிச் சீவன்முத்தரெனப்பலர்பாலாக்கினாரன்றி; வரர், வரியார், வரிட்டரெனவொவ்வொன்றையும் பலர்பாலாக்கவில்லை. ஆதலின்பிரமவித்தாஞானியே தூயமுத்தனெனவொருமையாக்கினும், முன்னிலங்களேறிய வென்றதனால், பின்னிலங்களேறிய [illegible]மூவருமுத்தரல்லரென்றதனால், ஏனையமுத்தராமென்றாயிற்று. முதல்மூன்றுபூமியுமப்பியாசமெனவே, ஏனையபூமிகளாரூடமென்றாயிற்று. இதனால்ஞானபூமிகள்போல் பூமியின்றெனக்கண்டாம். (௩௯௪)

கருரு - கவி. அ - கை.

[முதற்கண்ணுள்ளமூன்றுபூமிசெய்யுமகிமையும், முதற்பூமியினருமையு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நாலாம்பூ மியின்வருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைந்து நடந்து மாண்டோர், மேலான பதமடைந்து பிறந்துமெல்ல மெல்லவந்து வீடு சேர்வார், மாலான பவத்தில்விழார் முதற்பூமி கிடைப்பதுவே வருத்தமைந்தா, காலானமுதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங்கை வந்த தாமே.

(இ-ள்.) நாலாம்பூமியில்வருமுன்மூன்றுபூமியு மடைந்துநடந்துமாண்டோர், எ-து. நாலாவதானஞானபூமியில்வருமுன்னரே மூன்றுபூமியுமடைந்து, அவற்றில்வழுவின்றி நடந்துவருகையிற் பிராரத்துவநீக்கத்தாலிறந்தோர்:—மேலானபதமடைந்து பிறந்துமெல்ல மெல்லவந்து வீடுசேர்வார், எ-து. பதவிகளில்மேலாயதைப்பலனாகவடைந்து, பந்தசென்மமல்லாதவிடுதிசென்மமெடுத்துக் குழந்தைபோல்மெல்லமெல்ல வொவ்வொரு பூமியாகத்தவழ்ந்துகடந்துவந்து, ஐக்கியமுத்தியடைவார்கள்:— மாலானபவத்தில்விழார் முதற்பூமிகிடைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, எ-து. ஞானபுத்திரா! இவர்

கள்பிராரத்திருபமான்பந்தசென்மத்தி னொருக்காலுஞ்சேனியார்; இங்ஙனமி ருக்க, இதில்முதற்பூமிகிடைக்கிறதே பெருவருத்தமாமே:— காலானமுத ற்பூமிகைவந்தால் முத்தியுங்கைவந்ததாமே, எ-து. அஸ்திபாரம் போல்வ தாகிய முதற்பூமி யொருவேளைகைகூடுமாறு லப்போதே முத்தியுங்கைகூடி னதாம், எ-று.

நடவாநிற்கவென்பது; நடந்தென்றது, காலமயக்கம். இங்ஙனமாயஞானு னுஷ்டானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது தேகநழுவினு மின்னுமவ்வனுஷ் டானஞ்செய்துமுடித்தற் கியைந்ததேகம் வரும். வரவே, அதனைமுடித்து, அப் பால்செய்துமுடித்தற்குரிய ஞானனுஷ்டானஞ்செய்யவேண்டிவரும். இம்மு றையேமுடிபுவரையிலுஞ்செல்லும்போது, இடையிடையேதேகநழுவும். நழுவினுமனுஷ்டானம்விடாமற்செய்துமுடித்தல், மரபும், அனுபவமுமாதலி னிங்ஙனங்கூறினரென்க. இதனையிவ்வுலகிற்றானே காணலாம். இங்ஙனமாய சிந்தையிலார்க் [illegible]காணப்படும். அந்தந்தமுயற்சியுடையோருக்கு, அதனுதெரியுமன்றி மற்றெங்ஙனந்தெரியும். நழுவியசென்மமீண்டும்வருமாவெ னின், அதுவராவேனுங் [illegible] கன்மபேதவவசரநிலைகள்பற்பலபேத மாதலின். அப்படி[illegible] பலனும், பற்பலபேதவவசரபேதங்களாயிரு க்கின்றன்றே? அப்பலனையனுபவித்தாலன்றித்தீருமோ, தீராதுபற்றிச்சென் மம்வரவேண்டியதன்றோ? வராவிடின், உயிர்[illegible]வாவடங்கற்கேதென்னை, அ ங்ஙனமவாவி விதிவிலக்குகட்ககலாது கன்[illegible]கேதென்னை? வேண்டு வதின்றேல், உயிர்களொரேபிரகாரமாகவல்லாது பற்பலபேத வவசரபோகங் களை யவ்வவற்றிற்குரிய தனுகரணபுவனங்களைச் சாதனக்கருவியாகக்கொண் டெதிரிலனுபவித்தற்கேதென்னை? அனுபவிப்பதால், மறுத்தற்கேதென்னை? அவாவற்ற வுயிர்களில்லை. அந்தவவா; பந்தம், விடுதியென்பவற்றுளொன்றன் பாலதாயிருக்கும். பந்தவவாகாமியத்தவத்தாலும், விடுதியவா; நிட்காமியதவ த்தாலுங்காணப்படும். பந்தவவா; தனக்கயலைச்சுகித்தற்பாலது. விடுதியவா; தன்னைத்தான் சுகித்தற்பாலது. இவ்விருவகையுமுலகிற்காண்கின்றோம். யாது தடுக்கினும், அனுபவத்தைத்தடுக்கலாமா? உயிர்கட்கனுபவமொருதகையதாவி ன்றே, இன்றுதலாலொத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதனையுமறுக்கில், குதர்க்க த்திற்சேர்க்கப்படும். மனதின்றேல், வினவுதற்கிடமின்றிவிடைதரவேண்டும். கூடாதேல், வாய்பொத்திக்கிடக்கைநன்குமதிப்பு. இதனைச்சருக்கியுரைத்தாம், விரிக்கிற்பெருகும். இதுநிற்க.

(க-து.) ஞானபூமிகளின்பெருமையுந்நனமையுங்கூறியதென்பது. முதற் பூமிகைவந்தால் முத்தியுங்கைவந்ததாயேயென்றது, காலமயக்கம். இது;உரை யளவையானும், காட்சியளவையானு மிவ்வுறிற்கிவைகாரணமாகத்தெளிந்த மையின் தெளிவாயிற்று. [illegible]மலானபவம், பந்தகவமுத்துக்கியைந்தசென்மம். பிற ந்தென்றது; இங்கேவிதேகன்மத்துக்கியைந்தது. (கஙஎ)

கடுசு - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானபூமிகளிலொன்றேயேனு மிரண்டையேனுமெய்தி
னோன் மிக்கவிழிஞனேனும், சீவன்முத்தனே
யென்பதையிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இப்புவியி லிஞ்ஞான பூமியொன்றி லிரண்டிலடைந் திருந்தா ரானு
லப்புருடர் மிலேச்சரா கினுமுத்தர் குருபாதத் தாணை மெய்யே
தப்புரையென் றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளைநீ சங்கியாதே
செப்புமொழி வழிதிடமா யகம்பிரம மென்றிருந்து தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) இப்புவியிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டிலடைந்திருந்தாரானு ல், எ-து. இவ்வுலகின்கண் இந்த ஞானபூமிகளேழினுள்ளு ளொன்றிலேனு மிரண்டிலேனுஞ்சேர்ந்திருப்பாராயின்:— அப்புருடர்மிலேச்சராகினுமுத்தர் குருபாதத்தாணைமெய்யே, எ-து. அந்தப்புருடர்கள்மிக்கவிழிஞராயினுஞ்சீவன் முத்தர்களே யிதிலையஞ்சற்றுங்கொள்ளற்க; இது குருபாதத்தாணைப்படிசத்தி யமே:— தப்புரையென்றவர்கெடுவார் நடுவானமறைகளைநீசங்கியாதே, எ-து. இவ்வளவாணையிட்டு மிதுதப்பார்த்தமென் றிதனை [illegible]ரைப்பாரினியென்று மீளாதுகெடுவர். ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு நடுநிலையாயுள்ள வேதவா[illegible]யங்க ளைப்பற்றி நீவிபரீதமாகச்சங்கை செய்யாதே:— செப்புமொழிவழிதிடமா யகம் பிரமமென்றிருந்துதெளிந்திடாயே, எ-து. இதுவரையுங்கூறிவந்த வுபதேச மொழிவழியேயுறுதியாகநான் றகம்பிரமமெனச்சிந்தித்திருந்துதெளிதி, எ-று.

பொதுப்படவொன்றிலிரண்டிலெனக்கூறினும், முதல்பூமியுமிரண்டாம்பூ மியுமெனக்கொள்க. மிலேச்சர், விதிமார்க்கத்துட்சற்றுமடங்கார். நடுவானம றைகள், மத்தியகத நிலவடிவாயுள்ள வேதங்கள். அகம்பிரமம், யானெனல்யா தோவதுபிரமம். யானெனல் பூர்வபட்சமாதற் கிடமின்றிக்கண்டுதெளிந்து மியன்றிப் பிரமமெனல் பொருந்ாதென்பார், இருந்துதெளிந்திடாயேயென் றார். எனவே, சொல்லாலும், நினைவாலும், யான்பிரமமெனக்கோடற்கவென் றாயிற்று. ஆகவே, எதுயானெனலோ அதனையுள்ளவாறுகண்டாற்போதும். அது வேபிரமநிலையதாகும். நீகொள்வதில்விபரீதத்ததாகும், அப்போது நீகெடுவை யெனக்கண்டாம்.

(க-து.) இந்தஞானபூமிவேதசம்மதமாதலி னிதின் வழித்தாகவே சிந் தித்துநிற்றியென்பது. மிலேச்சராகினுமென்பதிலும்மை, இழிவுசிறப்பு.

கடுஎ - கவி. அ - கை.

[இழிஞனுக்கும் முத்[illegible]யெனில் து[illegible]றங்கொள்வானே
னென்பதை[illegible]யிக்கவியிற்கூறு[illegible]றார்.]

பொல்லாத மிலேச்சருக்கு[illegible] விதேகமுத்தி தரு ஞான பூமியென்று
நெல்லாகி முளைக்குமெனி[illegible] தண்டுலமாக் கியகு[illegible]வேநீர்சொன் னீரே

இல்லாளுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்நியாசம்புகுந்தே காங்கி யானோ
ரல்லாமன் முத்திபெறு ரென்றுசிலர் சொலுமயக்க மகற்று வீரே.

(இ-ள்.) பொல்லாத்தமிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்திதருஞானபூமியென்று, எல்லாவிமுனைச்சூமெனைத் தண்டுலமாக்கியகுருவேநீர்சொன்னீரே, எ-து. எல்போன்றுமுளைக்கின்ற வடிவேயனை யரிசிபோன்றுபதமாக்கியசற்குருவே! கொடியபாதகருக்கும் ஞானபூமியானது; விதேகமுத்தியைத்தருமென்று தேவரீர்சொன்னீரோ யதுவேசரியென்றுகொள்ளின்: — இல்லாளுங்குடும்பம்விட்டுச் சந்நியாசம்புகுந்தேகாங்கியானோரலலாமல், எ-து. மனைவியோடுகூடியாளுகின்ற குடும்பத்[illegible]ற்றவிட்டுச் சந்நியாசவாசிரமத்திற்புக்கு, ஏகாங்கியானொவ்வோ வவரேயல்[illegible]முத்திபெறுரென்று சிலர் சொலுமயக்கமகற்றுவீரே, எ-து. எனையோரெவ்வண்ணத்தராயினுமுத்தியடையார்களென்று சிலர்சொல்லிக்கொள்ளுகின்ற பெரியமயக்கத்தைநீக்கியருளவேண்டும், எ-று.

இந்கேசெல்லென்பது, பதரோட்டேபதமாயவரிசியை. எனவே,முளைத்தற்கிடம்பெறுமாறுபோன்று பிறவிக்கிடம்பெறுமாறென்றாயிற்று. இல்லாளொடுகூடியாளுங்குடும்பமெனவே, தாய்தந்தைமக்கள் சகோதரர் பாட்டன்பேரன் முதலியோரைப்பெற்றும். மயக்கம், தெளிவின்மை. அதாவது; எங்கே குடும்பக்கலக்க மின்றோ, அங்கே ஞானம் பலிக்குமன்றி யேனையிடத் தெங்ஙனம் பலிக்குமென்பார்சிலர். எவ்வருணத்தாரெத்திறத்தாராயினும் பூர்வசமஸ்காரத்தாற் பரிபாகிகளாயிற் பலிக்குமென்பார்சிலர். இவற்றுள்யாதிலுந் துணிவுறுமை. மிலேச்சரென்றது பொல்லாதவென்றடைகொடுத்ததினால், கொலைபாதகரென்றாயிற்று. [illegible]ன்முத்திதருமென்றது விதேகமுத்திதருமென்றது, ஞானபூமியின்மகிமைதோன்றவென்க.

(க-து.) துணிபுதோன்றவினாவியதென்பது. (கருஎ)

கருஅ - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறுவான்வேண்டித் துறவுநால்வகையெனவவற்றினுமங்கனே மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சிட்டர்புகழ் மகனேநீ சங்கித்த சங்கைநன்று தெரியக் கேளாய்
கட்டழியுந் துறவுநால் வகையாகு மவைகளுக்கங் காகும் பேர்கள்
பட்டதுயர் கெடுங்குடி சகம்[illegible] தகம்ஹம்சம் பரமஹம்சம்
விட்டகலுந் துறவுக்கு விராகங்கா ரண[illegible]மன்றி வேடமன் றே.

(இ-ள்.) சிட்டர்புகழ்மகனேநீ சங்கித்தசங்கைநன்றுதெரியக்கேளாய், எ-து. சற்சனரால்மதிக்கப்பெற்றஞானபுத்திரனே! நீகேட்டகேள்விமிகச்சிறப்புடையது; அதுதெரியக்கூறுது மதனைக்கேளுதி: — கட்டழியுந்துறவுநால்வ

கையாகு மவைகளுக்கங்காகும்பேர்கள், எ-து. பந்தக்கட்டழியத்தக்கசந்நியாசத்துவ நான்குவகையாயிருக்கும், அவைகளுக்காங்காங்குவரும்பெயர்களோ: — பட்டதுயர்கெடுங்குடிசகம் பகூதகம்ஹம்சம் பரமஹம்சம், எ-து. பிறவிதோறும்பட்ட துயரநசிக்கத்தக்க குடீசகம், பகூதகம், ஹம்சம், பரமஹம்சம், எனநான்குவகையாகும் — விட்டகலுந்துறவுக்கு விராகங்காரணமன்றிவேடமன்றே, எ - து. பந்தத்தைவிட்டுநீங்கத்தக்க சந்நியாசத்துக்குநிராசைகாரணமேயல்லாமல் வேஷங்காரணமல்லவே, எ-று.

ஆசைநீக்கத்துக்குச் சந்நியாசவேடமடையாளம். அது நீங்காவிடத்து வேடத்தாற்பயனென்னை. பெருமைக்கும், உணவுக்குமன்றோ. மிகக்கற்றுச் சந்நியாசத்தை நிலையுறுத்துவதாற்பயனென்னை. [illegible]றனபதுதோன்றத் துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றி வேடங்காரணமன்றேயென்றார்.

(க - து.) சந்நியாசநான்குவனீக்கும் பெயரினையவென்பது. இங்ஙனங்கூறியது, விராகத்தைநோக்கற்கு. விராகமில்லார்வேடம் பசையற்றதென்க. (கருஅ)

கருகூ - கவி. அ - கை.

[அந்தவிராகம்மூன்றுவகையாமென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மந்தமுந்தீ விரமுந்தீ விரதரமு மெனமூன்று வகைவி ராகம்.
வெந்துயரம் வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவரும் விராகமந்த
மிந்தவுட லளவுமனை [illegible]வேண்டா மெனவிடறீ விரமெனும் பார்க
ளந்தணர்நூன் மித்தையென விடலதுதீ விரதரமா [illegible]டாயே.

(இ - ள்.) மந்தமுந்திவிரமுந் திவிரதரமுமென மூன்றுவகைவிராகம், எ-து. மந்தம், திவிரம், திவிரதரம், எனவிராகம்மூன்றுவகைப்படும்: — வெந்துயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தைவெறுத்துவரும்விராகமந்தம், எ-து. மிகக்கொடியதுயரநேரிட்டபோது குடும்பத்தைவெறுத்துவிடற்கெழும் விராகம்மந்தமெனவும்: — இந்தவுடலளவுமனை தனம்வேண்டாமென விடறீவிரமெனவும், எ-து. இந்[illegible]கமுள்ளளவும்மனைவிதனமாதிகள்வேண்டாமென்பார்கள்[illegible] [illegible]விரமெனவும்: — அந்தணர்நூல்மித்தையென விடலதுதிவிரதரமா மறிந்திடாயே, எ-து. பிராமணர்களனுட்டிக்கத்தக்க நூலாகியகன்மகாண்டத்தை மித்தையெனக்கையறவிட்டுவிடுகிலையாதோ அது திவிரதரமெனவுமாம், இதனைநீதெரிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

குடும்பத்தில்தோடதிஷ்டி[illegible]முலாகியவிராகம், மந்தம். இதுகாரணமாக மனைவியாதிகளையொருங்கேவி[illegible]டகலலாகியவிராகம், திவிரம். ஒருங்கே விடல்காரணமாக ஞானகாண்[illegible]த்தையனுட்டிக்கவேண்டிக் கன்மகாண்டத்தை வெறுத்தலைரும் லெழுந்தோடதிஷ்டியாகியவிராகம், திவிரதரம் எனக.

விராகமென்பது, வெறுத்துக்கொண்டுவரும்விராகத்தைச் [illegible] வெந்துயரம்வரும் பொழுதெனவே [illegible] வாராதபோது விராகம் [illegible] டமின்றுயிற்று. இடையின்முக [illegible] ம். தீவிரம் தீவிரதரமென்ற [illegible] மென்னே. [illegible], அறத்தினி [illegible] மென்றதேயில்லை. இல்லையாகவே, ஞானநூலென்பதிற்கெட்டுப்பெறும்.

(கு-து.) [illegible] யதுறவென்பது. வேடமு [illegible] ம். ()

கக௬0 - கவி. அ - கை.

[அம்மூன்றுவகையில் மந்தமுந்தீவிரமுமினையவென
[illegible] விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்களொன்றும் பலித்தி டாதே
தீவிரத்திற் குடீசகமும் பகூதகமு மென்றிரண்டு திறங்க ளுண்டாந்
தாவிநடந் திடத்திடமி லாதவர்க்குக் குடீசகமுஞ் சகங்க ளெங்கு [ர்.
மேவிநடந் திடத்திடமுள் ளவர்க்குபகூ தகமுமெ [illegible] விதித்தார்மேலோ

(இ - ள்.) பாவிமந்தவிராகத்திற்சந்நியாசங்க ளொன்றும்பலித்திடாதே, எ - து. கொடியமந்தவிராகத்தைச்சார்ந்த சந்நியாசநிலைகளிலொன்றேனும்பலிக்கமாட்டாது: — தீவிரத்திற்குடீசகமும்பகூதகமு மென்றிரண்டு [illegible] எ - து. தீவிரவிராகத்தில்குடீசகம், பகூதகமெனவிரண்டு பாகுபாடுகளுள: — தாவிநடந்திடத்திடமிலாதவர்க்குக் குடீசகமும், எ - து. அவற்றுள், [illegible] தாவிநடக்க வலியில்லாதவர்க்குக் குடீசகமெனவும்: — சகங்களெங்குமேவிநடந்திடத் திடமுள்ளவர்க்குப் பகூதகமுமென விதித்தார்மேலோர், எ-து. உலகிலெத்தேசத்திலும் [illegible] சென்று, அப்பாலப்பால்நாவிநடக்கவலியுள்ளவர்க்குப் பகூதகமெனவும்பெயர்விதித்தன ரறிவிற்சிறந்தசத்துக்கள், எ-று.

மந்தம்; விராகம்போற் சொல்லாதும், அபிநயிப்பாகுங்கானடமேலவன் நிவேதிவின்மையி னதனைக்கான்பூரவனைபெய்வியனாப்பிவிடுவர், அதனுலவ [illegible] கரவிற்போகநுகர்தந்திடமுண்டாம், இதுபற்றி [illegible] விராகத்திற் சந் நியாசங்களொன்றும்பலித்திடாதென்றார். மீண்டுமெய்ஞ்ஞானிகளிற்செல்லாச் [illegible] னமொன்றிற்சேரார் சுற்றிலென்றும்விதியிருப்பதாற் சகங்களெங்கு மேவிநடந்திடத் திடமுள்ளவர்க்குப்பகூதகமெனவும், அங்ஙனநடக்கத்திட மற்றவர்க்குக் குடீசகமெனவும்பெயர்விதித்தமைகாண்க. இங்ஙனஞ்சுற்றல் [illegible] றானுக்காமைக்கு.

(க-து.) மந்தவிராகசந்நியாசங்கள் பயனில்லனவெனவும், தீவிரவிராகப்பாகுபாடாகிய விரண்டுவிதசந்நியாசங்களினையும் [illegible] வுங்கூறியதென்பது.

[illegible] - கவி. அ - கை.

[தீவிரதரவிராகப்பாகுபாடாகிய விரண்டுவிதசந் [illegible]
சினையவெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இருவகைத்தீ விரதரத்து மம்சனென்றும் பரமாம்ச னென்றுஞ்
சொல்வார், வருமம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோ கத்தன்றி வாரா
தென்பார, பரமாம்ச னுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின் ஞானத்தாற் பலிக்கு
மென்பார், இரமருவும் பரமாம்சன் றானுமிரு வகையாகுஞ் செப்பக்
கேளாய்.

(இ - ள்.) இருவகைத்தீவிரதரத்துமம்சனென்றும் பர [illegible] னென்றுஞ் சொல்வார், எ - து. தீவிரதரமிருவகைப்படும். அங்ஙனமாயதீவிரதரத்துமவ் விருவகையையும், அம்சனென்றும் பரமாம்சனென்றுஞ் சத்துக்கள்சொல் வார்கள்: — வருமம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்றி வாராதென்பார், எ - து. சந்நியாசவிதி வழுவாதுநடந்துவருமம்சசந்நியாசிக்கு மோட்ச மானது பிரம [illegible] சத்தியலோகத்தெய்தினன்றி யிம்மையில்வரா தென்றுசொல்வார்கள்: — பரமாம்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகில்ஞானத்தாற்பலிக் குமென்பார், எ-து. பரமாம்சனுக்குமோட்சமானது, இம்மையிற்றானே ஞானத் தாற்கிடைக்குமென்றுசொல்வார்கள்: — இரமருவும்பரமாம்சன்றானு மிருவ கையாகுஞ்செப்பக்கேளாய், எ - து. நிலைபெற்ற பரமாம்சசந்நியாசனுமிருவ கைப்படுவன், அவற்றையாஞ்சொல்லக்கேளுதி, [illegible] வருமென்பதிறுதி [illegible] சந்நியாசநூல்களின் விதிவழுவாதுநடந்துவருமெ ன்றும்.

(க-து.) தீவிரதரத்தினிருவகை சந்நியாசநிலைகளினையவென்பது. (கக௬)

கக௬உ - கவி. அ - கை.

[பரமாம்சமிருவகையாமெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சிஞ்ஞாசு ஞானவா னென்றிரண்டு பேர்களவ ரிற்சிஞ் ஞாசு,
மெய்ஞ்ஞான பூமியின்முன் மூன்றுபூமி யுண்டாக்கும் விவேகி யா
ஞேன், [illegible] போன் சீவன்முத்தி யடைந்திருக்கு
[illegible] ஞான மகனுமந்தச் சிஞ்ஞாசு மிருவகையா
மதுவுங் கேளாய்.

(இ - ள்.) சிஞ்ஞாசுஞானவானென்றிரண்டுபேர்களவரில், எ-து. மேற்ப ரமகம்சசந்நியாசனிருவகையாவனென்றார் அவை, சிஞ்ஞாசெனவும், ஞானவானெனவும்பெயரன. அப்பெயரையுடைய சந்நியாசிகளிருவரில்: — சிஞ்ஞாசுமெய்ஞ்ஞானபூமியின் முன்மூன்றுபூமியுண்டாக்கும்விவேகியானே ன், எ-து. சிஞ்ஞாசென்போன் மெய்ஞ்ஞானபூமியேழனுள், முதலினுள்ள மூன்றுபூமியுண்டாக்கின்ற விவேகவடிவானவன் :— சஞ் [illegible] வானென்ப

போன் சீவன்முத்தியடைந்திருக்கு நாயமேயோன். எ-து. சஞ்ஞானவா னென்பவன் சீவன்முத்தி நிலையையடைந்த பரிசுத்த நெறியிற்சிறந்தவன்:— அஞ்ஞானன் [illegible] சிஞ்ஞாச மிருவகையா மதுவுங் கேளாய், எ-து. அஞ்ஞானநீங்கத்தக்க அந்தச்சிஞ்ஞாசென்போறு மிருவகையாவன், அதனை யும்யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

ச[illegible]து, ஞானவானென்றிருத்தல்[illegible]றகுறை. சிஞ்ஞா சுவென்பதிலும்மை, ஏதி[illegible]நதழீஇயவெச்சவும்மை.

(க-து.) பரமாம்சனிருவகைசந்நியாசநிலை யினையவென்பது. (௧௬௩.)

௧௬௩ - கவி. அ - கை.

[சிஞ்ஞாசவினிருவகைநிலையு மினையவென யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பந்தமுனை துறந்துசில ரதிகளா யிருந்தடைவர் பரம ஞான
மந்தணர்மன் னவர்[illegible]கர் சூத்திரரா யிருந்துசில ரடைவர் ஞான
மிந்தவகை சாத்திரத்து முலகத்து நடப்பதுங் கண் டிருந்து மைந்த
சிந்தையின் மயக்கமென்ன சுருதியுத்தியனுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே.

(இ-ள்.) பந்தமனைதுறந்துசிலரதிகளா யிருந்தடைவர்பரமஞானம் [illegible]யுள்ள மனைவியாதிகளைத்துறந்துவிட்டுச் சந்நி யாசிகளாயிருந்து பிரமஞானத்தையடைவார்கள்:— அந்தணர்மன்னவர்வணி கர் சூத்திரராயிருந்துசிலரடைவர்ஞானம், எ-து. சிலர் பிராமணராயும், அரச ராயும், வைசியராயும், சூத்திரராயுமிருந்[illegible]ஞானத்தையடைவார் கள்:— இந்தவகைசாத்திரத்துமுலகத்து நடப்பதுங்கண் டிருந்துமைந்த, எ-து. சற்புத்திரா! இவ்வண்ணஞ் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருப்பதையும், உலகத்திற்சாதாரணமாக நடந்துவருவதையும் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருந் தும்:— சிந்தையின்மயக்கமென்ன சுருதியுத்தியனுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே, எ-து. மனதிலின்னுமையமென்னையுளது. உளதேல், அதனையுமிவ்வண்ணஞ் சுருதி, யுத்தி, அநுபவத்தால்விசாரித்துத்தெளி[illegible], எ-று.

சாத்திரம், சுருதிப்பிரமாணம். உலகத்துநடப்பது, பிரத்தியட்சப்பிர மாணம். சிஞ்ஞாசென்பவனிருவகைநிலையாவது; இல்லறம், துறவறமென் பன. அவை; முதலடியால்துறவறமும், இரண்டாமடியாலில்லறமுங்காணப் படும்.

(க-து.) சிஞ்ஞாசவினிலையில்லறந்துறவற மெனபது. [illegible]ன்றல், இவ் வறத்திலேனும் துறவறத்திலேனும் ஞானமடையலாமென்றுயிற்று. இவ்விர ண்டறத்துள்ஒன்றுசிலரென்றது,விராகத்தை[illegible]க்காட்டிற்றென்க. (௧௬௩.)

௧௬௪ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் வித்தியானந்தத்தைப்பற்றி நூற்றறுபத்துநாலாங் கவிமுதல் நூற்றெழுபத்தேழாங்கவிவரையாலுஞ் [illegible] மென்றனமே[illegible]தனையிக்கவிமுதல்பதினாலுகவிவரையாலும் [illegible] குவான்வேண்டி அகம்பிரமமென்பதில்; அகமென்பது, நான். பிரமமென்பது, சிவம். இவ்விருவகையும் ஞானத்தையன்றியின் மையின், நானேசிவமெனலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பிறந்ததுண் டானா லன்றோ பிறகுசா வதுதா னுண்டாம்
பிறந்ததே யில்லை யென்னும் பிரமமா வதுவு நானே
பிறந்தது நானன் றாகிற் பிரமமென் றந்த நானே.
பிறந்தது பிறந்த தந்தப் பிரமமா நானே நானே.

(இ-ள்.) பிறந்ததுண்டானாலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம், எ-து. நானென்னும்பொருள் யாதோ அதுபிறந்ததுண்டாயிருக்குமானாலல்லவாபி றகுசாவதென்பதுமுண்டாயிருக்கலாம். நானெனலை பற்றியதுகாலுங்கூறி யாந்ததிலில்லாமையின்;— பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே, எ-து. என்னைப்போலப்பிறந்ததேயில்லையென்னத்தக்க பிரமமென்பதும் நானேயாம்:— பிறந்ததுநானன்றாகிற் பிரமமென்றந்தநானே, எ-து. பிறந்த தென்பதுநானல்லனாயின், நானேபிரமமென்றதுமந்தநான்தான்:— பிறந்த துபிறந்ததந்தப்பிரமமாநானேநானே, எ-து. ஆயின், பிறந்ததுபோலு மிற ந்ததுபோலுங் காணப்படுவதுமந்தப்பிரமமாகிய நானே[illegible] ளதோ, இல்லையே, எ-று.

நானேயென்பதிலேகாரம்[illegible]றனை[illegible] நானென்னும்பொருள்பிறந்தாலன் றோ[illegible]கலாம், இல்[illegible]துபோல பிரமமென்னும்பொருளும் பிறந்தா லன்றோ சாகலாம், இல்லையே. பொருளொன்று சொல்லிரண்டு. அப்போ தொருபொருள்குறித்தபலசொல். ஆகவே, எவ்வாறிரண்டென்னலாம்? அந்த வொருபொருளாவது ஞானம். ஆயின், சிற்றறிவு பேரறிவென்னற்கியைவா னேன்? உபாதிகுணங்களையேயறிவாகக்கோடலினாலும், அவ்வுபாதிகுணங் கள் சமஷ்டிவியஷ்டியாகக்காண்டலாலும், இவற்றைப்பற்றியவிசாரஞ்சற் றுமில்லா[illegible]னாலும், பிறர்சொல்லினுங் கல்விச்செருக்காலெனக்குத் தெரி யுந்தாவென்று மகங்குன்றாமையாலும், இஃதென்றுமாதலினாலுமென்க. சம ஷ்டிவியஷ்டியாகக் காணப்பட்டுள்ள உபாதிகுணங்கள் ஞானத்தின்பிரதிபி ம்பமேயன்றிஞானமல்ல. ஆதலின், ஞானத்தைத்தவிரவுயிர்பரமிரண்டில்லை. இதற்குதாரணம். "விண்ணுருவ சீவனென்பார் வேற்றுருவஞ்சிவனென்பார் கண்ணுமிரவியும்போற்காணேம்பார், திண்ணமதாய், அத்துவிதமாகாத வையிரண்டுமாகாத, சித்துருவந்தானேசிவ" மென்பதினாற்காண்க. சித்தெ ன்றிம், ஞானமெனுமொருபொருட்கிளவி. நானெனக்கொள்ளாத பரமு முயிருமில்லை, அங்ஙனங்கொள்வதுபாதிகுணமன்று, இவ்விரண்டுமோர்மூத

லன்று, அந்தமுதல்; அறிவையன்றியில்லை. ஆதலி, ஞானபிரமமென்பமே. இவ்விருவகைநானெனல்; அறிவாதலால், நானேபிரமம், பிரமமேநானெனத் தெழுக்கென்னை? இன்னும் பிறப்பிறப்பு, உபாதிகட்கன்றி யறிவுக்கெனச்சரு வியுந்தியுபவர் யாதானுமுளரோ? இல்லையேயிதனுணர்க. "உடலு மித்தல்யோனியுயிருமித்தவெங்கே, உடலுயிர்சித்துசடமொன்றே." அன்றே யென்பதினுலுங்காண்க. இவற்றையுமுணராதுமறுத்தவெலுணர்வு. அந்த ர்ஞானிகளுடன்படாதார்க் கென்சொல்லினுமென்பயன். பிரமமாவது நானேயென்றது, பிரமமாவதுவுமெனவும்மைகொடுத்ததினாலன்றே, நா னென்னும்பொருள் பிறந்தாலன்றே யிறக்கலாம், என் வுரைகொண்டாம். இங்ஙனமாதலேப் பிறப்பிறந்ததே யில்லையென்னும் பிரமமாவது, நானே யெனவும், அதுபோலப் பிறந்ததும்நானென்னும்பொருளன்றாமையின் நா னேபிரமமெனக்கொண்டது மந்தநானேயென்பதுதோன்றப், பிறந்துநா னன்றாகிற் பிரமமென்றந்தநானேயெனவும், இறந்ததுமென்றவும்மைதொக் கது. பிறந்ததுபோலவுமிறந்ததுபோலவுங் காணப்படுதல்நானுமை, பிறந்ததுமிறந்ததந்தப் பிரமமா நானேநானெனவுங்கூறினர். பிரமமது நானேயென்றது, பிரமமாகிநின்னைநின்னையென்றது; நானேபிரமம், பிரமமே நானென்னு மைக்கியங்காட்டற்கென்க. அறிவேபரமுமுயிருமெனற்குதார ணம். வேதாந்தசூடாமணி, "நீகலிலாவறிவுமாத்திரமாகின்ற விலக்கிய மாம்பிரமகூடஸ்தவுயிர்கொள்ளில், புகரிலாவது விதுவேயிறுவதுவேயென னப் பொருந்துநாதான்பியம்வந்துறுமென்வேயறிக." என்பதினுற்காண்க. உக்கிரஞ்செறுதுழி மதி மேகங்களினுழைந்துநுழைந்து செல்வதுபோலவும், கண்மூடி யங்ஙனஞ்செல்லாது நிலையுற்றதுபோலவுங் காணப்படுமாறுபோ ன்று, தெளியாதுழி, ஆன்மாவாமீசுரனெவ் வுடல்தோறுநுழைந்துநுழைந் து பிறப்பதுபோலவும், இறப்பதுபோலவும், தெளிந்தவிடத்தங்ஙனஞ்செல்லா து நிலையுறுவதுபோலவுங்காண்பதென்னை? ஆதலினிங்ஙனங்கூறினரென்க.

(க - து.) இதுவித்தையானந்தமாதலினாலும், இத்தவித்தையைத்தவிர வுயிர்பரமின்றாதலினாலு மேகமென்றாரென்பது. வித்தியானந்தமென்றாயது மரூஉ. அனைத்துநானுவதுமன்றி யெனப்பொருடாலின் பிரமமாவதுமென் றவும்மை யிறந்ததுதழீஇ யெச்சவும்மை. பிரமமாநானேயென்பதுருவகம். பிரமமாகியநானேயன்றி நானென்பதுவேறின்றெனத்தோன்ற, நானேநா னேயென்றார். ஆதலினிதுபொருந்தும். (கசச)

கசரு - கவி. அ - கை.

[ஞானத்தைத்தவிரப்பிரமமில்லாவாறுபோல ஞானத்தையன்றி யான்மாவின்மையை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னென்றாய்
நானென்ப தேது பின்னை நம்முடைப் புத்தி யென்னிற்
ஞானமு மயக்குந் தன்னிற் சாருமே சாவா தாகில்
ஞானமே நிறைந்தி ருந்த ஞானமா நானே நானே.

(இ - ள்.) நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால், எ - து. நானெனத்தக்கபிரமமாகியயானே யென்னையானறிகிலனென்று வருமாயி ன்:—நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைபுத்தியென்னில், எ-து. அப்போது நானென்பதியாது, அதற்குத்தரமாகப்பின்னர் நமதுபுத்தியெனக்கூறின் ஞானமுமயக்கந்தன்னிற் சாருமேசாவாதாகில், எ - து. தானேயந்தப்பிராந் தியாதலால் தன்னிடத்திலேயேநசிக்குமே, நசியாவிடில்:—நானெனநிறைந் திருந்த ஞானமாநானேநானே, எ - து. அப்போதுநானுகவெங்கும்நிறைந்துருப டிந்தா வியாபித்துநின்றஞானமாகியநானெனலேநானுகக்கூடியும், எ-று.

நானேயென்பதிலேலகாரமீற்றசை. நானுகியபிரமம், அந்தப்பிரமமாகி யநானென வபேதங்காட்டவந்தவராதலின், நானென்றபிரமமானநானே யெனவும், அங்ஙனமபேதமானநானே யென்னையானறிகிலனென்பார், நா னேநானறியேனெனவும், என்னையானறிகிலனென்பதமூடம். அதுதன்னை விடவேறன்றாதலின் தன்னினைக்கியமேயென்பார், மயக்கந்தன்னிற்சாருமே யெனவும், மயக்கம்நீங்கும்மாதலால் தானுகாது, எங்ஙனந்தன்னில்சாரு மென்பார், சாகாதாகில்அதனைத்தவிரயாதிருத்தற்குவேறிடமின்மையின் ஞானமென்பதுதோன்ற நானெனநிறைந்திருந்தஞானமெனவும், அந்தஞானத் தைத்தவிரநானெனலின்மையின், ஞானமாநானேநானெனவுங்கூறினர்.

(க-து.) ஞானமேபிரமமும்நானுமாதலின், ஏகமாயிற்றென்பது. அறி வையன்றிப்பிரமமெனலும், கூடஸ்தனெனலுஞ் சொன்மாத்திரமும், தோ ற்றன்மாத்திரமுமாதலாற் கற்பிதமெனக்குறிக்க விங்ஙனங்கூறினரென்க. அறிவையன்றியுயிர்பரமென வில்லையெனுமதுவெங்கேவிளங்கிற்றே, அங்கேய துவேயானந்தமாதலன்றி வேறின்மையின் வித்தையானந்தமென்றதானே யமையப்பெற்றாம். இஃதனுபவமொழிசிந்திம்முடையவென்பது, கடைக்குறை. நானென்றபிரமம், பிரமமானநான், என்னுமிரண்டும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையெனில், உடம்புவிரிந்திருப்பதாற்கூடாது. உருவகமெனின மையும். உபமானவுபமேயபேதஞ்சற்றுமின்மையின். என்னை, "உவமையும் பொருளும்வேற்றுமையொழிவித் தொன்றெனமாட்டினஃதுருவகமாகும்" என்பதனுற்காண்க. (கசரு)

கசசு - கவி. ஆ - கை.

[அறிவேயான்மாவாதலி னவ்வான்மாவேபரிபூரணமும், ஆனந் தமுமாமெனலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நிறைந்தவா றெந்த வாறு நிலைதெரி கிலனென் றாயே
லறிந்திடுஞ் சுழுத்தி தன்னி லாங்கிலை யறிந்த யாருங்
குறைந்தது காணக் கண்டார் குவலயந் தனிலே யில்லை
நிறைந்ததே யிந்த வாத்ம னானமிவ் வாறு தானே.

(இ - ள்.) நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரிகிலனென்றாயேல், எ-து. யான்பரிபூரணமாயவாறெவ்வாறு, அந்நிலையை யென்னாற்கண்டிலனெனக்

கூறுவையாயின்:—அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னியானந்தமதுவேயாரும், எ-து. அறிந்துகொண்டிருப்பதாகிய நனவிற்சுழுத்தியிலிருப்ப தானந்தமாதலின், அவ்வானந்தமேபரிபூரணமாம்:—குறைந்ததுக்கானந்தந்தா குவலயந்தன்னி லில்லை, எ-து. ஆயி னேகதேசமாகிய சுகத்துக்கமோ, பூமியிலிருந்து ம[illegible] னக்கில்லை:—நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிவ்வறிவுதானே, எ-து. ஆத லிவ்வான்மாவேபரிபூரணம், அப்பரிபூரணமே, இந்தவறிவு, ஏ-று.

[illegible]ஞானம், சாய்வின்மை. எனவே, குறைவின்மையாயிற்று. ஆகவே, பரிபூரணமெனக்கொண்டாம். சுழுத்தியென்று அறிந்ததாஞ்சுழுத்தியென்ற மையின், அறிந்துகொண்டிருப்பதாகியசுழுத்தியென்றாயிற்று. ஆகவே, மூட சுழுத்தியன்றென விலக்கி நனவிற்சுழுத்தியெனப்பெற்றாம். அந்நனவிற் சுழுத்தி பரிபூரணானந்தமாதலின், ஆனந்தமதுவேயாருமெனவும், இந்நிலை யையுடையையாதலி னிவ்வுலகிலிருந்துமுனக்கின்பது[illegible]மில்லை மற்றவர்க ளுக்கென்பார், குறைந்ததுக்கானந்த[illegible] குவலயந்[illegible]ன்னி லில்லையென வும், விசாரித்துத்தெளியினுந்தெளியாவிடினு ம[illegible]யல்பாகவே பரிபூர ணானந்[illegible]மேயென்பார், நிறைந்ததேயிந்தவான்[illegible]னவும், அங்ஙனமாய வான்மாவும், குறைவின்[illegible] விந்தச் சைதன்யம[illegible] நிதானமிவ்வறிவுதானே யெனவு[illegible]கூறியவாறுணர்க. சிலபிரதிகள், குறை ந்ததற்கானந்தந்தானென்றிருக்கின்றன.

(க-து.) ஆன்மாவித்தையான[illegible]ந்தமேயென்றாரென்பது. வித்தையானந் தத்தினிலைமையினையேயென்க[illegible] முன்கவியில்பிரமமாகானென்றது; பிரம மேகூடஸ்தனெனவும், பின்கவி[illegible]னென்றபிரமமென்றது; கூடஸ்தனே பிரமமெனவும் பொருள்படற்கெ[illegible]க. [illegible]னெனல், அறிவு. பிரமமெனல், சுகம். எனவே, சுகமேயறிவு. அ[illegible]வேசுகம் என்றாயிற்று. ஆகவே, சுகம் வேண்டியலைவ துயிர்களறிவாதலால், அலைவை[illegible] [illegible]ங்ஙனங்கூறிய தெனப்பெற்றாம். ஆதிகாரணமெனப்பொருளிருப்பினு மிங்கேநிதானமெ[illegible] பது, குறைவின்மை. அறிந்ததாஞ்சுழுத்தியென்[illegible]றதனால், அறியாத சுழுத்தி குறிக்கின்றது. இதிலுமுள்ளசுகப்பெருக்கு, ஆன்மாவேயெனக்காட்ட நன விற்சுழுத்திகூறினாரென்க. இன்சுழுத்தி யான்மாவைய[illegible]யுளதேனனவிற் சுழுத்தியுமிருக்கலாம். (௩௱௬)

கசுள - கவி. அ - வை.

[தனியேயென்னையான்விசாரிக்குமிடத்தில் வித்தையானந்தமாக[illegible] கண்டனனென மாணாக்கன்கூறியதாக விக்கவியிற் [illegible]கூறியிருளர்.]

மனத்தினா லெண்ணித் [illegible]னே வந்தவிவ் வுலக மாகு
நினைத்திடி லனேக லோ[illegible]பதிவ் வறிவி லன்றோ
வனைத்தையுங் கடந்தப்பாலு மந்தமற் றறி[illegible] தாமென்
றெனைத்தனி விசாரித் திட்டா லேகமாய் நிறைந்தோ னானே.

(இ-ள்.) மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்தவிவ்வுலகமாகும், எ-து. இவ்வுலகமானதுமனோசங்கற்பத்தினாலேதானே வந்ததாகக்காண்கின்றது:— (எங்ஙனமெனில்) நினைத்திடிலனேகலோக நிற்பதிவ்வறிவிலன்றோ, எ-து. எண்ணிலைகளாலும், வேகத்தாலும், அனுபவத்தாலு மொருங்கேநின்று சிந்திக்குமிடத்தில், இவ்வுலகமாத்திரமன்று, இன்னுமிவைபோல்வனவாகக் கூறப்படு மனேகலோகங்களும் பதவிகளுமிருப்பது நாமாகிய விவ்வறிவிலல் லவா:—அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவிதாமென் றெனைத்தனி விசாரித்திட்டா லேகமாகிநிறைந்தோனானே, எ-து. இஃதன்றியும், இவ்விடத் துள்ளமுன்கூறியவனைத்தையு மொவ்வொன்றாகநியதிகளைத் தவற்றினின்று நீங்கி யவற்றிற்கப்பாலும்யாதுளதென் றென்னைத்தனியாகவிசாரிக்குமிடத் தில், முடிவின்றி விளங்காநின்றவிவ்வறிவாகவே யெங்குங்காண்கின்றது, ஆதலின் பரிபூரண[illegible]மாக வெங்கணுநிறைந்து விளங்குவோன்வேறல்லன்யா னே, எ-று.

மண்ணாதிகட்குச் சுயம்புவடிவம் யாதெனத்தனித்தனிப்பேதவாதமாகு [illegible] [illegible]ரிபறச்சோதிக்குங்கால் யாதுமங்ஙன [illegible]காணாது தோற்றன்மாத்திரமாகக்காண்பதென்னை? காண்பதாலதனைச்சுய ம்பாகப்பார்ப்பதென்னை? இவ்விருவகையாயநிலையும்விளைவது மனத்தாலோ, வேறாலோ? மனத்தாலெனின், அப்போது மனதையன்றி யுலகம் மெய்போ லத்தோற்றுவதும், பொய்போலத்தோற்றுவதும்வேறன்றே. வேறெனின், யாதோவிவ்விருவகையாகக்காண்பது? உலகமெனின், விசாரணைமுடிவி லுல கமென்றுநாமரூபமெங்கே? யாதுபொய்யாகக்காணப்படுகின்றது. நினைவு தானெனில், உலகம்போல் மெய்யாகக்காணப்படுவதும், பொய்யாகக்கா ணப்படுவதும், அதனையவ்வாறுணர்வதும்வேறன்றே. நினைவாகியமனோசங் கற்பமாதலின், மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்தவிவ்வுலகமாகுமெனவும், அங்ஙனநியதிகளைத்தவிடத்தில்லாமற்போன விவ்வுலகமாதியனேகலோகங் களு மெங்கேயெனச் சுவானுபவத்தாலாராயும்பொது, அனைத்துஞ்சங்கற்ப வடிவமாக யானாகியவறிவிற்கண்டனனென்றானென்பார், நினைத்திடிலுலக மெல்லா நிற்பதிவ்வறிவிலன்றோவெனவும், அங்ஙனஞ் சங்கற்பவடிவமாக [illegible]றனவெனத் தனித்தனியொவ்வொன்றாக ஆராயு மிடத்தும், அப்பாற்கடந் தாராயுமிடத்து மிவ்வறிவாகவே யனைத்துமுடி கின்றனவாதலின், அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவிதாமெனவும், சமஸ்தமுமறிவாகமுடியும்போது யானாரெனத்தனித்துநின் றென்னை விசா ரிப்புழி யகண்டபரிபூரணமாகிய விவ்வறிவைத்தவிரவில்லையாகமுடிதலின், எனைத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே யெனவுங் கூறக்கிட ந்ததென்க.

(க-து.) அறிவேயானெனத்தெரிவிக்க விங்ஙனங்கூறியதென்பது. இது வும்வித்தையானந்தமென்க. (கசுள)

கசஅ - கவி. அ - கை.

[என்னைத்தவிரக்கற்பிதங்களில்லாவிடத் தெங்ஙனம்பரிபூரண மாக விளங்குவதெனின், மூன்றவஸ்தாவயத்தாகா தறிவாகவி ளங்கி னங்ஙனமாவையென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அந்தவா றிருந்து கொண்டே யானந்த மனுப விக்க
வெந்தவா றிருந்து கொண்டா லெனக்கிது தெரியு மென்னி
லிந்தமூன் றவத்தை தம்மு ளெழுந்திடும் விருத்தி நீக்கி
லந்தவா றிருந்து நீயு மானந்த மடைய லாமே.

(இ-ள்.) அந்தவாறிருந்துகொண்டே. யானந்தமநுபவிக்க, எ - து. என்னைத்தவிரச் சங்கற்பங்களில்லாவிடத்து, அங்ஙனஞ்சங்கற்பமயமாகநின்று கொண்டு யானிங்ஙனமானந்தத்தைப் பரிபூரணமாகவநுபவிப்பது, கூடாமையால்:—எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில், எ-று. யானெவ்வண்ணமாய நிலையினின்றுகொண்டா லெனக்கிந்தப்பரிபூரணமாயநிலை விளங்குமெனக்கேட்பையாயின்:—இந்தமூன்றவத்தை தம்முளெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில், எ-று. இந்தமூன்றவத்தையிலுமுதிக்கு மனோவிருத்தியைத் தனதுசொரூபமாக்கிலப்பொழுதுலப்போதஃதுனக்கு விளங்கும்:—(ஆதலின்.) அந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே, எ-து. நீயுமவ்வண்ணமாகவிருந்து, அந்தப்பரிபூரணானந்தத்தை யநுபவிக்கலாமே யிதிலையமென்னே, எ-று.

அவஸ்தாத்திரயமும், விருத்தித்திரயமும், தனது சொரூபஸ்புரிப்பையன்றி யில்லையெனவுணர்த்தாமேதனது சொரூபமாகக்கண்டும், கண்டவாறிருக்கவேண்டும், இருக்கின், பரிபூரணானந்தோதயமாம். அவ்வுதயமே நீயாதலினாலும் உன்னையன்றியில்லாததினாலு மநுபவியாவையென்பார், இந்தமூன்றவத்தைதம்முளெழுந்திடும்விருத்திநீக்கி லந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே யென்றார். அவ்வாறிருந்தோரெல்லாம் மானந்த மடைந்தார்போல நீயுமானந்தமடையலாமென்றாகலின், நீயுமென்பதிலும்மை, இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. விருத்திநீக்கம், சிற்பிரகாசமாகக்காணுதல். எனவே, வித்தையானந்தமெனக்குறிக்கப்பெற்றும்.

(க - து.) சிற்பிரகாசமாகக்காணி லங்ஙனே விருத்தியதுவாகக்காணாயநீயதுவாவையென்பது. வேறுபாயமெங்குமின்றென்க விருத்திகளுந்தன்னையன்றியில்லையாயினு முனதுசிற்பிரகாசமாகக்காணின் ... மாவையென்க. (கசஅ)

கசகூ - கவி. அ - கை.

[வாசனாவிருத்திகளைக் களைவதெவ்வாறென்றவினாவுக்கு விடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வாதனா வயத்தி னாலே வருகிற விருத்தி யெல்லா
மேதினா லடக்க லாகு மென்றுதான் விசாரஞ் செய்யிற்
போதமா மிராசன் றானப் புந்தியைப் புலன்க ளெல்லாந்
தாதரா யிருக்கப் பெற்றுச் சகலமு மடங்குந் தானே.

(இ-ள்.) வாதனாவயத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லா மேதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில், எ-து. பூர்வவாசனைகாரணமாகவருகிற மனோவிருத்தியனைத்தையும் யாதுகாரணமாக அடக்கக்கூடுமென் றென்னைவிசாரிப்பையாயின்:—போதமாமிராசன்றானப் புந்தியைப்புலன்களெல்லாந்தாதராயிருக்கப்பெற்றுச் சகலமுமடங்குந்தானே, எ-து. அறிவையாசனாக்கியவ்வரசனை தானும் புத்திமுதலிய வகக்கரண புறக்கரணங்களனைத்தையு மடிமைகளாக்கின், இவ்விருகரணங்களுந் தலையெடுக்காதடங்கும், எ-று.

முன்னனுபவித்த பிரியங்காரணமாகவெழுமனோவிருத்தியை, வாதனாவயத்தினாலேவருகிற விருத்தியென்னவும், தானாகிற ஞானப்பிரகாசத்தைத்தலையாகக்கொள்ள, ஏனையவிருவகைகரணங்களுமென்செய்யும்? அடங்குமாதலின், போதமாமிராசன்றானப் புந்தியைப் புலன்களெல்லாந் தாதராயிருக்கப்பெற்றுச் சகலமு மடங்குந்தானே யெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. அரசனுக்கினைசெல்லுவதிலும், அரசனைசெல்லிற்குடிகளடங்கும், இதுபற்றியிங்ஙனங்கூறிய ...

(க - து.) வாசனாவிருத்திகளையடக்கு முபாயியினையதென்பது. போதமாமிராசனாகவெனப்பிறிதிகளுமுண்டு. (கசகூ)

கடு0 - கவி. அ - கை.

[விருத்திகளையடக்க மிங்ஙனம்வலியின்றியவிடத்தில் மற்றிரண்டுபாயத்தாலேனு மவற்றையடக்குதியென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விரோதமாம் யோகத் தாலே
தருத்திபோ லாது மூர்ச்சைச் சுகமுட னடக்கி னிற்கும்
கருத்ததற் கில்லை யென்னிற் காரண சரீர மாகும்
பெருத்ததோ ரவித்தை தன்னைப் பிடுங்கிட லடங்குந் தானே.

(இ-ள்.) விருத்திகளடக்கவின்னம் விரோதமாய்யோகத்தாலே தருத்திபோலாது மூர்ச்சை சுகமுடனடக்கினிற்கும், எ - து. விருத்திகளையடக்குவதற் கின்னுமுபாயங்களுள. அவற்றுளொன்று, உலகத்திற்குவிரோதமாகக் காணப்பட்ட கிரியாயோகங்காரணமாக வுலைக்களத்திலுள்ள துருத்திபோலுதற்தக்க பூரகவாசநிசுவாசமென்னுமூச்சைத் தக்கமுறைப்படி பிரியங்கொண்டடக்கில் விருத்திகள்தாமேநின்றுவிடும்:—கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகும் பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடலடங்குந்தானே, எ - து. அதுசெய்தற்குச்சற்றுங்கருத்தில்லையாயின் மற்றொன்றுகேளுதி, காரணசரீரமாகிறமிகவும்பாரித்துள்ள வொப்பற்றவவித்தையைமாத்திரம் வேரறப்பிடுங்கிவிடி லந்தவிருத்திகள் தாமேயடங்கிவிடும், எ-று.

உபாயங்களுள, அவற்றுளொன்றென்பது; இலாமிச்சம் பார்ப்பவர்க்குத்தறிபோற்காண்டலின், விறேதமாம்யோத்தாலெனவும், மூர்ச்சையடக்கத்தக்கவாறடக்க வுடலந் தறிபோலாம். ஆகவே, கன்மேந்திரியங்களிற்கும். அதுநிற்க, ஞானேந்திரியங்க ளிற்கும். அதுநிற்க, மனமாதிய வந்தக்கரணங்களொன்றன்பின் னொன்றாகநிற்கும். அதுநிற்க, இச்சாஞானக்கிரியைகளாகிற விருத்திகள்தாமேநின்றுவிடும். இதுபற்றித்தருத்திபோறுதமூச்சைச் சகமுட னடக்கினிற்குமெனவும், வித்தை, அறிவு. அவித்தை, அறியாமை. இதனைப்பிடுங்கிடல், பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக்கோடல்தவிர்தலை. இங்ஙனஞ்செய்யில் விருத்திகளடங்குமாகலின், காரணசரீரமாகும்பெருத்ததோரவித்தை தன்னைப் பிடுங்கிடலடங்குந்தானே யெனவும் கூறியவாறு காண்க. வித்தையென்றது பெருத்ததோரவித்தை யென்றடைகொடுத்தது, பிறவிதரற்கு மிக்கவலியுள்ளதெனக் காட்டற்கு. எனவே, தொன்றுதொட்டதாகியாகவந்ததன்றி யிடையில்வந்ததன்றாயிற்று. இடையில்வந்ததாயின், பிடுங்கிடலென்றது பிசைந்திடலடங்குந்தானேயென்னல்வேண்டும். அங்ஙனங்கூறாமையால் தொன்றுதொட்டுவந்ததென்பதுபொருளாதலு மவரோடெனப் பொருள்படநிற்றலின், இங்ஙனங் கூறியதென்க. பிடுங்கிடல், மேலாயஞானநுஷ்டானத்தாலன்றி யேனையவநுஷ்டானத்தா லன்றாதலின் இங்கே யிம்மொழிதந்ததென்க.

(க - து.) விருத்திகளையடக்கற்குபாயமினைவத்தன்பு, அவித்தைகளைவதிலு முபாயம்வேறுண்டெனவெல்லா மறிவினவசனமென்றுணர்க. கருத்ததற்கில்லையாகுமெனச் செவிதிகளிருக்கின்றன. (௧௭௦)

௧௭௧ - கவி; அ - கை.

[காரணசரீரத்தைக்களையுமாறிங்ஙனமென விடைவிடையும் கூறுகின்றார்.]

காரணச் சரீரந் தன்னைக் களைவதெவ் வாறென் றோதி
லாரணம் பொய்சொல் லாதே யதன்பொரு ளகத்திலுன்னிற்
பூரண மாகு மென்மேற் புவனங்க டோற்று மென்னுந்
தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெங்கே.

(இ - ள்.) காரணசரீரந்தன்னைக்களைவதெவ்வாறென்றோதில், எ - து. தன்னைமறந்தமறதியாகியவறியாமையை வேரோடுகளையுமாறெங்ஙனமெனக் கேட்பையாயின்:—ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுன்னில், எ - து. வேதம்பொய்சொல்லாதாதலின், அதனதுமகாவாக்கியார்த்தத்தை விடாதகத்திற்கண் டுன்னிக்கவேண்டும், அங்ஙனம்விடாதுமன்னிக்கில்:— பூரணமாகுமென்மேற்புவனங்கடோற்றுமென்னுந் தாரணைவந்ததாகில் தரித்திடுமவித்தையெங்கே, எ - து. பரிபூரணமாகவிளங்குநாம், அங்ஙனம்

5319

ம் அங்ஙனம் விளங்கலில், புறம்பிலல்லாமல் சகலசராசரங்களும், அண்டாண்டகோடிகளும், பரிபூரணமானவென்னுடைவியாபகத்தில், தானேதோற்றுமென்று சொல்லத்தக்கதிடசிந்தைதானேவரும். அங்ஙனம்வருமாகில், அநாதியாகவறியாதுவந்தகத்தில் தரித்திருக்கின்றவவித்தையாகிய காரணசரீரமெப்படித் தங்கியிருக்கும், எ - று.

எம்மதத்தருந்தங்கள்தங்கள்வேதம்பொய்சொல்லாதென்னுமாறுபோன் றிவருஞ்சொன்னாலிதிலென்சிறப்பெனின், இணைபாலிடமாயுமன்றாயு நிற்பதெவ்வறிவோ, அவ்வறிவே மெய்ப்பொருளென்றுணர்ந்து, தன்னுண்மையறிவதுதக்கவிடையெனற்கிடமுளதேற் சோதனையாதிகளிற்செல்லில்தானே விடைதருமென்க. இங்கேமேலென்பது, இடம், தோற்றுமென்று, எனப்பாடமுமுண்டு. பூரணமாகுமென்மேற்புவனங்கடோற்றுமென்னுந்தாரணைவந்ததாகில் தரித்திடுமவித்தையெங்கேயெனக்கூறியதில் யாதுநயமெனின், யாதுஞ்சுயம்பன்றெனத் தெளிந்தவாறுகலங்காதுநிற்கின், அப்பிறப்பெனவனைத்துங் களைந்துநின்மலனாகும், ஆதலே நயமெனவுணர்க.

(க - து.) அவித்தைநீங்குந்திரமினையதெனக் கூறியதென்பது. (௧௭௧)

௧௭௨ - கவி. அ - கை.

[சர்வரூபனாகுமாறுயுங்காண்கின்றதெந்தவறிவோ, அதுவே யானெனவெனெ விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அப்படி யிருக்கச் சித்த மலைதலால் விவகா ரத்தி
லெப்படி கூடு மென்னி னென்னைவிட் டொன்று மில்லை
யிப்படி கண்ட வெல்லா மென்மயி மென்க ளுப்போற்
கற்பித மெனாறுந் தானே காண்கின்ற சித்து நானே.

(இ - ள்.) அப்படியிருக்கச்சித்தமலைதலால்விவகாரத்தி லெப்படிகூடுமென்னின், எ - து. இவ்வாறனுபவமங்ஙனமிருக்க, விவகாரவேளைகளிலெல்லாமனமலையுமேயாதலினால் அலையும்போது, இவ்வனுபவமெங்ஙனம்வாய்க்குமெனக் கேட்பையாயின்:—என்னைவிட்டொன்றுமில்லை யிப்படிகண்டவெல்லாமென்மயம், எ - து. விவகாரவேளையிலிங்ஙன நானாவிகாரரூபமாய்த்தோன்றப்பட்டதேகமிப்பிரபஞ்சமனைத்தும் யானெனப்பிறப்பிரகாசத்தாலன்றி யானன்றொன்றுமில்லையெனவும், அவையனைத்துசொரூபமாமெனவும்:—என்களுப்போற்கற்பிதமென்று ந் தானேகாண்கின்றசித்துநானே, எ - து. எனதுசொற்பனக்காட்சியைப்போற் கற்பனாவடிவமெனவுங் காண்கின்றதியாதோரறிவதுவேயறிவு, அவ்வறிவேயானெனப்படுவது, எ - று.

(க - து.) எல்லாமாயுமல்லவாயும் விளங்குவதறிவாதலால் அவ்வறிவேயானெனத்தெளிந்திழிக் கலக்கமெச்செய்யுமென்பது. (௧௭௨)

கள௩ - கவி. அ - கை.

[சிற்பிரகாசமேயானெனவிடாது பலவிருத்திகளிசெய்து மவை தன்னையணுகாவெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சித்தநா னிறைந்தோ னென்ற விடமறவா திருந்தா
லெத்தனை யெண்ணி றுறு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை தெளிந்த பின்னர் நிற்கின்ற கனவைப் போல
வத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவா னானே.

(இ-ள்.) சித்தநானிறைந்தோனென்ற விடமறவாதிருந்தா லெத்தனை யெண்ணிறுறு மேதுசெய்தாலுமென்ன, எ-து. யானெனப்படுவது சைதன்யமாதலின் பரிபூரணமாகநிறைந்துள்ளோன்யானே, என்னுஞ்சுவானுபவநிட்டையை மறவாதிருக்கப்பெற்றால், எவ்வெவ்விகற்பமான வெவ்வெவ்வெண்ணங்களை நினைப்பினும், பலவேறுவிகற்பமாயுள்ள தொழில்செய்யினும் யாதிடையூறு சம்பவிக்கும்:—நித்திரைதெளிந்தபின்னர் நிற்கின்றகனவைப்போல, எ-து. உறக்கந்தெளிந்தவுடன் கண்டசொற்பனமெங்ஙனங்காணாது நீங்குவிடுமோ அதுபோல:—அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவானானே, எ-து. தன்னையுள்ளவாறு தரிசிக்கவே யவ்வெண்ணங்களுந் தொழில்களும் பொய்யாகிவிடமுடியும். முடியவே, சமஸ்தமுமானந்தவடிவாகவிளங்குமவ்வாறு விளக்கமே யானெனப்படுவதாம், எ-று.

சிற்பிரகாசமன்னியமெனக்காணுமயக்கந்தானே தவிர்ந்துயானேயென்னும் இடக்குஞானமுண்டாகும். உண்டாகவே, பரிபூரணநிலைதானேதனக்கமையும். அஞ்ஞானதானுபவத்தமறவாதிருக்கவேண்டும். மறவாதிருந்தால், யாதொன்றினைக்கினும்யாதுபுரியினும் மவற்றாற்சுவானுபவத்ததடையேற்படும் இடமெங்ஙனமுண்டாமென்பார், சித்தநானிறைந்தோனென்ற விடமறவாதிருந்தா லெத்தனை யெண்ணிறுறு மேதுசெய்தாலுமென்னவென்னவும், கனவினிலுண்டாகும் பிரபஞ்சமெய்போலத்தோற்றி விழித்தவுடன் பொய்யாகுமாறுபோன்று, நனவிற்றோன்றும்பிரபஞ்சம் மெய்போலத்தோற்றித் தனதெதார்த்தத்திலவிழித்தவுடன் பொய்யாகத்தோற்றலின், நித்திரைதெளிந்தபின்னர் நிற்கின்றகனவைப்போல வத்தனையும் பொய்தானேயெனவும், நிகழ்த்தியிற் செகத்தோற்றமையாதொருக்கநிவர்த்தியும் மக்களுனந்தப் பெருக்குமுண்டாகுமாறுபோன்று, கனவிற்சுழுத்தியில் தேகாதிபிரபஞ்சந்தோற்றமையால் நக்கநிவர்த்தியும், அறிவானந்தப்பெருக்குமுண்டாமாகையால், ஆனந்தவடிவெனவும், அந்தமக்களுனந்தமே நிகழ்த்தியிற்றோன்றுமாறுபோன்று, அவ்வறிவானந்தமே நனவிற் சுழுத்தியிற்றோன்றலின் ஆனந்தவடிவானானேயெனவுங் கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) சுத்தசைதன்யமேநானாகவிளங்கலைமறவாதவிகாரிக்கெவ்விர்த்திகளிருந்தாலுமானந்தமாகக்கினையுமென்பது. நித்திரையுணர்ந்தபின்னரெனப் பாடமுமுண்டு. (கள௩)

களச - கவி. அ - கை.

[என்னையானுள்ளவாறுகண்டபடியா லிப்போதுதான்கிருதார்த்தனானேனென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நானென வுடலைத் தானே நம்பினே னநேக சென்ம
மீனராய்ப் பெரியோராகி யிருந்தவை யெலாமிப் போது
கானலில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
நானென வென்னைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே.

(இ-ள்.) நானென்னவுடலைத்தானே நம்பினே னனேகசென்மம், எ-து. அனேகசென்மமாகத் தேகமானதைய நானெனத்திடமாகநம்பிமோசமானேன்:—ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெலாம், எ-து. இஃதன்றியும், பலசென்மங்களிலுமற்பீனராயும், அறிவிற்சிறந்தவருமாயுமென்னையான்கொண்டிருந்த மயக்கங்களையெல்லாம்:—இப்போது கானலில்வெள்ளம்போலக்கண்டு, எ-து. இப்போதைப்போது கானலிற்றோற்றும்பிரவாகம்போலக்கண்டு:—சற்குருவினாலே நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே, எ-து. சற்குருவினாலேநானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே, எ-து. சற்குருநாதனருளால் யாதுமன்னையவடிவென்னத்தெளிந்தேனாவதுவேநானெனக்கோடலிலையமின்றி [illegible] லங்குணமாயவென்னையேயானெனநம்பிப்பிழைத்தனன், எ-று.

கானலில்வெள்ளம்; நடுப்பகலில் சூரியகாந்தி யாற்றுவெள்ளம்போற்காணல் என்பது. நானெனவுடலைக்கோடலும் பெருமை சிறுமைக்காளாகலும், கானல்வெள்ளம்போற்காணல்போலி யிவ்வுவமை வேண்டியவாறாயிற்று. ஐம்பெரும்பூதாம்சமையே தேகம் அன்றியுடலெனத் தோற்றற்கிடமின்று. இங்ஙனமாய தை யானெனக்கோடலாதியிவ்வுவமையை யேற்றற்கிடையூறென்னை? கானலையன்றிமெய்யாவெள்ளமுண்டாயின், தனதுவிகற்பத்தையன்றி மெய்யாத தேகாதியிலுள்ளதாயிருக்கட்டும். அதுவில்லையெனின், இதுவுமங்ஙனமாகாதோ? இப்போது முன்னருடலை நானெனநம்பிநம்பி மோசம்போனேனென்றதனால் இப்போது கிருதார்த்தனானேனென்பது நம்புதற்கண்ணர்வை நானெனக்கண்டு கிருதார்த்தனானேனென்பது [illegible] னர்ப்பட்டது. இவ்விருவகையயமூடர்தெளிவைக்காட்டுகின்றது போலத் தெளிவும், தெளிவில்மூடமு மொன்றிலொன்றில்லாவாறுபோலத் தானிலையோ, இருப்பதுபற்றி யப்போதப்போதந்தந்தயாகார மாறுமெனின்றாயிற்று. எங்ஙனமெனில், அப்போதுமூடமாயிருந்ததாமே, இப்போது தெளிவானதும்தாமே, ஆதலினையமின்றென்க.

(க-து.) இப்போதுவித்தையானந்தமேயானுபவிடத்துக் கிர்தார்த்தனானேனென்பது. (களச)

௧௭௫ கவி. அ - ரை.

[இவ்வனுபவங் குருவை வியந்து புகழ்தலுக் கிடமாயதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

என்னபுண் ணியமோ செய்தே னென்னபாக் கியமோ காணே
னன்னிலத் தனிலெ ழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே
தன்னியல் பான ஞானத் தரீயத்தை வீசு கின்றேன்
றன்னிலு மின்றி யானே தாண்டவ மாடு கின்றேன்.

(இ-ள்.) என்னபுண்ணியமோசெய்தேனென்னபாக்கியமோகாணேன், எ-து. பூர்வத்திலென்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ, அதனாலிப்போதுகிடைத்தபாக்கிய மெத்திறத்தாயதோ, யானிதனையளவறியிலேனாயினேன்:— நன்னிலத்தனி லெழுந்தநாரணன் கிருபையாலே, எ-து. நன்னிலமென்னும்பதியிலடியேனு க்காகக்குருவாகவவதரித்த நாராயணனென்னும்பெயரினையுடைய வென்னாசி ரியனதருளினாலே:— தன்னியல்பானஞானத்தரீயத்தை வீசுகின்றேன், எ-து. கிருதார்த்தனானேன், அதனாலடியேனங்கவஸ்திரத்தை வெற்றிக்கொடியாக வீசுகின்றேன்:— தன்னிலுமின்றியானே தாண்டவமாடுகின்றேன், எ-து. அங் ஙனங்கிருதார்த்தனாகிய நான், இன்றுமும், ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்றேன், எ-று.

செயமடைந்தோன் றனதுவெற்றிக்கொடியைவீசமாறுபோன்று, இவ னுந்தத்துவக்குழாப்பதாகையைக்கோறலால், தன்னியல்பானஞானத்தரீயத்தை வீசுகின்றேனெனவும், அதனாலானந்தமிக்குறலாற்பரவசமாக, அப்பரவசத் தால் தானேகூத்தாடவரும், அதனைத்தாண்டவமாடுகின்றேனெனவுங் கூறிய வாறுகாண்க.

(க-து.) அனுபவமேலீட்டாற் பரவசப்பட்டானந்தக்கூத்தாடினனென் பது. இது வியந்துபுகழ்தல். (௧௭௫)

௧௭௬ - கவி. அ - ரை.

[யானிங்ஙனமாவனெனத்தான் தாய்தந்தையர் தாண்டவ வெனப்பெயரிட்டார்போலுமென வவரைவியந்ததை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தத்துவ ஞானம் வந்த சந்தோட வதிச யத்தா
னித்தமா வென்கா னென்ற நிலைமுன்ன மேய நித்த
சத்திய மதனா லன்றோ தாண்டவா வென்ற ழைத்தா
ரத்தனை மகிமை யுள்ளோ ரன்னையும் பிதாவுந் தாமே.

(இ-ள்.) தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால், எ-து. இவனு க்குண்மைஞானமுதயமாகும், அங்ஙனமுதயமான சந்தோஷத்தினாலும், அதுகாரணமாகவெழுமதிசயத்தினாலும்:— நித்தமாவென்கானென்ற நிலை முன்னமேயறிந்த சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார், எ-து. உண்மையிதனாலன்றோ, என்னைத்தாண்டவாவெனப் பெயரிட்டழைத்த னர்:— அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தாமே, எ-து. அங்ஙனம ழைத்தற் கவ்வளவு மகிமையுடைத்தவர்கள் தாய்தந்தையர்களே, எ-று.

(க-து.) தன்னைத்தாண்டவாவென்றழைத்த தாய்தந்தையரை மாணாக்க ன் வியப்புற்றானென்பது. தானநுபவத்ததற்கும், தாய்தந்தையரிட்ட பெயர்க்கு ஞ் சம்பந்தங்காணவந்ததென்க. இது வியப்புவமையணி. (௧௭௬)

௧௭௭ - கவி. அ - ரை.

[இங்ஙனமாயவானுபவத்தையருளிய சற்குருவைவியந்து வணங்கியதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வந்ததோ ரிவ்வா னந்த மகிழ்ச்சியா ருடன்சொல் வேன்யான்
சிந்தையி லெழுந்து பொங்கிச் செகமெலா நிறைந்து தேக்கி
யந்தமில் லாத தாயிற் றப்படி குருவே தாந்த
மந்திர மருளு மீசன் மலரடி வணங்கி னேனே.

(இ-ள்.) வந்ததோரிவ்வானந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வேன்யான், எ-து. இங்ஙனமடியேனுக்குதயமான வொப்பற்றநிரதிசயானந்தமகிழ்ச்சியைக் குருவைத்தவிரயாவருளரோ வவர்பாற்சொல்லிக்கொள்வன்:— சிந்தையிலெ ழுந்துபொங்கிச் செகமெலா நிறைந்துதேக்கி யந்தமில்லாததாயிற்று, எ-து. அந்தமகிழ்ச்சி யென்சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமுழுவதுநிறைந்துதே க்கிட்டு, முடிவின்றிவிளங்குகின்றது:— அப்படிக்குருவேதாந்த மந்திரமருளு மீசன் மலரடிவணங்கினேனே, எ-து. அங்ஙனமாகக் குருநாதனாக வெழுந்த ருளியின்று வேதாந்தரகசியத்தையனுக்கிரகித்த வேதநாயகனாகிய வீசனது தாம ரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கவேண்டியவாறுவணங்கினன், எ-று.

சொல்லிக்கொள்வதற்கு வேறில்லாமையாற் குருவைக்குறித்தாம். வேதாந்தமந்திரம், வேதமுடிவான மகாவாக்கியார்த்தம் பிரதிபாதிக்குமுபநிஷ த்தியம். எனவே, பதவிமுத்தியன்றென்முயிற்று. ஆகவே, பதவிமுத்தியைப் பிரதிபாதிப்பது, கன்மகாண்டமாகியவற்பசுருதியெனக்கண்டாம். இங்கேயடி யென்பது, கூடஸ்தபிரமமாகியவுபயபாதங்களை. வணங்கவேண்டியவாறுவண ங்கல், அதனையேயாக்கவேண்டியவாறுங்கல்.

(க-து.) நவநயமாகச் சுபானுபவமெய்தியகாரணத்தாற் குருவைவணங் காமல்வணங்கினனென்பது. ஈசனேகுருவெனல்மரபு. (௧௭௭)

முன்னமேயறிந்து ... தாகாலமு மானந்தாடனஞ் செய்துகொண்டிருப்ப னென்று நிலைமையை முன்னமே தெரிந்துகொண்டார்கள்போலும். அங்ங னந்தெரிந்துகொண்டு சத்தியப்பதனாலன்றோதாண்டவாவென்றழைத்தார், எ-து. உண்மையிதனாலன்றோ, என்னைத்தாண்டவாவெனப் பெயரிட்டழைத்த னர்:— அத்தனைமகிமையுள்ளோ ரன்னையும்பிதாவுந்தாமே, எ-து. அங்ஙனம ழைத்தற் கவ்வளவு மகிமையுடைத்தவர்கள் தாய்தந்தையர்களே, எ-று.

கஎஅ - கவி. அ - கை.

[இந்நூல்விளைவிக்கும்பயனிதுவெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வித்தியா னந்த மிந்த விதமென விளம்பி னோமே
பத்தியா யிந்நூலைப் பார்த்தநு பவித்த பேர்க
ணித்திய தருமநிட்டை நிலைதனை யறிந்து சீவன்
முத்தியை யடைந் திருந்து முனிவரா ராகுவாரே.

(இ-ள்.) வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினோமே, எ-து. வித்தியானந்தமென்பது, இன்னவகையதெனச்சொல்லினம்:—பத்தியாயிந்நூலைப்பார்த்தநுபவித்தபேர்கள், எ-து. இந்நூலைமிக்கவன்போடு சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களாற்கொண்டையந்திரிபறப்பார்க்கவேண்டியவாறு பார்த்துநிட்டை கூடியநுபவித்தபேர்கள்:—நித்தியதருமநிட்டைநிலைதனையறிந்துசீவன்முத்தியையடைந்திருந்து முனிவராராகுவாரே, எ-து. நித்தமும்விடாதசெப்புந்தர்மமாகிய ஞானநிட்டையினிலையினையதெனச் சுவாநுபவத்தாலறிந்து,இருவகைமுத்தியுள் சீவன்முத்தியையடைந்து, அந்நிலையில்மாறாதிருந்து மௌனநிஷ்டர்களாவார்கள், எ-று.

நித்தியதருமத்துள் மேலாயது ஞானநிட்டையாதலின், நித்தியதருமநிட்டையென்றார்.

(க-து.) இந்நூலையுணரவேண்டியவாறுணர்ந்தோர் எய்தும்பயனிதுவென்பது. குருமமென்னினும், அறமென்னினுமொக்கும், இஃதொருபொருட்கிளவி. அறமென்பது, தன்னிலையிற்றிரிதலாதுநிற்றல். அதாவது; விவர்த்தம், பரிணாமம், ஆரம்பம், உற்பத்தி, விருத்தி தானெனக்காண்டல். விவர்த்தம்; ககனாரவிந்தம், வந்தியாபுத்திரன், சசவிஷாணம்போல்வது. பரிணாமம்; பால்தயிர்போல்வது. ஆரம்பம்; பிரமகன்போல்வது. உற்பத்தி; படகடம்போல்வது. விருத்தி; சித்திரப்படம்போல்வது. இதனை ஞானகாண்டத்திற்காண்க.

(க-து.) இந்நூற்பயனிதுவேயதென்பது. (கஎஅ)

கஎகூ - கவி. அ - கை.

[என்னாசிரியரிந்நூலை யென்றனுளவிலெழுந்தருளிவந்து சம்பூரணமாக்கினாரென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆரணப் பொருளாம் வித்தை யானந்தம் விளங்க வேறுங்
காரணக் குறைவி லாமற் கைவல்ய நவநீ தத்தைப்
பூரண மாக்க வேண்டப் பூர்வமா நன்னி லத்தி
ஞான குருநம் மக்கு நவின்றனர் கனவில் வந்தே.

(இ-ள்.) ஆரணப்பொருளாம்வித்தையானந்தம்விளங்கவேறுங் காரணக்குறைவிலாமல், எ-து. வேதார்த்தமாகிய வித்தையானந்த மினையதென

விளங்க,யாதோர்காரணமுங்குறைவில்லாமல்:—கைவல்யநவநீதத்தைப்பூரணமாக்கவேண்டி, எ-து. கைவல்யநவநீதமென்னு மிந்நூலை நிறைவேற்றவேண்டி:—பூர்வமாநன்னிலத்திஞானகுருநமக்கு நவின்றனர்கனவில்வந்தே, எ-து. தொன்றுதொட்டுள்ள நன்னிலமென்னும் பதியிலெழுந்தருளியநாராயணதேசிகரென்போர் கனவிலக்கோலமாகவே வந்து நமக்குத்தெரிவித்தனர், எ-று.

பிரக்ஞானம், வித்தை, பிரமம், ஆனந்தம், எனவே, பிரக்ஞானம்பிரமமென்பது, வித்தையானந்தமாயிற்று. ஆகவே, இருக்குவேதமகாவாக்கியமெனப்பெற்றும். இனிக்கேட்கவேண்டியசங்கை யாதொன்றுங்குறைவில்லாம லிந்நூலைப்பூரணமாக்கவென்பார், எதுங்காரணங்குறைவிலாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப் பூரணமாக்கவேண்டியெனவும், தானேசங்கைசமாதானிமாதலினிதுஞானியஞ்சோதனைபொருத்தங்கட்கிடையூறின்றி நிறைவேறவுணர்த்தியது கனவிலாதலின், நவின்றனர் கனவில்வந்தே யெனவுங் கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) நனாதுகனவிலாயினும் மூர்த்தமாகின் இந்நூலைநிறைவேற்றினாரென்பது. எனவே, யானேபடைவில்லை யென்பதைக்குறிக்கப்பெற்றும். பெறவே, ஆணவமிறப்பையக்கண்டாம். யோகிலவந்தவெனப் பாடமுண்டு. அங்ஙனங்கொள்ளினும்பொருந்தும். யோகிலவந்தென்பது, ஞானயோகத்தில் வந்தெனக்கொள்க. (கஎகூ)

கஅ0 - கவி. அ - கை.

[இந்நூலாசிரியராகிய தாண்டவராயசுவாமிகள் இந்நூலில் தெரிவித்த வபிப்பிராய மினையதென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அண்ணறன் னருளி னாலே யகம்புற மின்றி யொன்றா
யெண்ணமி லெக்கி யார்த்தத் தின்பொரு ளானே னென்ன
நண்ணிய சரீர மாதி நாதத்தி னுபாதி யென்றே
கண்ணதா யனைத்துங் காணக் காட்டினன் றண்ட வேசன்.

(இ-ள்.) அண்ணறன்னருளினாலே யகம்புறமின்றியொன்றாம், எ-து. தனதுதர்த்தனாகியவாசிரியரதனுக்கிரகத்தினாலே யகம்புறமென்பதுமின்றியேகமாகிநிறைந்துள்ள:—எண்ணமிலைக்கியார்த்தத் தின்பொருளானேனென்னா, எ-து. சங்கற்பரகிதமான விலக்கியார்த்தத்தினையும், அதுவென்னும்பிரமமும், நானென்னுங்கூடஸ்தனுமெனவும்:—நண்ணியசரீரமாதிநாதத்தினுபாதியென்றே, எ-து. இப்போதுள்ளதேகாதிப்பிரபஞ்சமனைத்தும் மாயாகாரியவுபாதியெனவும்:—கண்ணதாயனைத்துங் காணக்காட்டினன்றண்டவேசன், எ-து. இவ்விருவகைத்தானின்னுள்ளவனைத்தும் ஞானக்கண்ணாகவிள

ங்கும்படி விந்தாவிருயமறத்தெரிவித்தனன். அவருரைக்கில், தாண்டவேசனென்றும் பெயருடையோன், எ-று.

தனதாசிரியரதருளா லிலக்கியார்த்தமேகூடஸ்தப்பிரமமெனவும், தேகாதிப்பிரவிர்த்திபிறவாக்கிடந்த தத்துவக்குமாங்களனைத்தும் மாயாகாரியமெனவும், இவ்விருவகையாகக்கூறக்கிடந்துள்ள வனைத்தும் ஞானக்கண்ணாக விளங்கும்படி யதற்கியைந்த அர்த்தங்களைத் தானியற்றியவிந்நாலிற் குறைவின்றிக்காட்டினன் [illegible] வேசனென்னு மியற்பெயருடையோனெனமுடிக்க. இலக்கியார்த்தத்தின்பொருளாதுநானென்றதனால், அதுவென்பது; ஈசனெனவும், நானென்பது; சீவனெனவுங்கூறுதொழிற்தனம். வாச்சியார்த்தமெனி னிங்ஙனங்கூறற்கிலக்கேயும். கூடஸ்தபிரமமெய்ப்புறமற்றதெனவும், சங்கற்பாகரூபமெனற்கும் பொருள்பட; அகம்புறமின்றியொன்றுமெனவும், எவ்வணமிலிலக்கியார்த்தத் தின்பொருளெனவுங்கூறியவாறுமாக. நானென்னவென்பதும், உபாதியென்றேயென்பது மும்மைத்தொகை. [illegible] வொதத்திலுபாதியென்னல், மாயாசபிதம். இலக்கியார்த்தத்தின்பொருளாதுநானென்னல், மாயாசபிதம் இங்ஙனமாயசம்பிரமும், ஈதுமுறிறந்தற்குக் கன்னதாயனைத்துங்காணவென்னைக், துவிதாசமெனக்கொள்க. எனவே, இதனிலு முடிவில்லையென்பதமிற்று. ஆகவே, இத்தத்துவிதத்தையே பிரதிவாதிக்கு [illegible] பெற்றும்.

(க-து.) அகம், நான். பிரமம், அது. அனைத்துங்கண்ணதாக்காணல், அஸ்மி. என விளக்குமொழிபது. (க௪௦)

க௪க - கவி. அ - கை.

[சுவானுபூதிவாய்த்தவினையருக்கேயென
விக்கவியிற்கூறுகின்றனர்.]

(வேறு.)

ஆன்ற பதமா மூன்றிற்கு மதுயோ யானு மெனும் பொருளிற்
சான்ற துரியா தீதமெனத் தடையற் றிலகொண் சைதன்னிய
மூன்றி யுணர்ந்தோர் விகற்பமயுந் தொழித்தெத் தடையுமுடறுத்துத்
தோன்றித் தானே தானுவர் துலங்கு மவர்க்கே சுவானு பவம்.

(இ-ள்.) ஆன்றபதமாமூன்றிற்கு மதுநீயானுமெனும்பொருளில், எ-து. யாவற்றினுமிகச்சிறந்த தத்வமசியென்னும் மூன்றுபதத்திற்குமர்த்தமாவது; அதுநீயானுமென்னும்பொருளாம். அப்பொருளில்:— சான்றதுரியாதீதமெனத் தடையற்றிலகொண்சைதன்யம், எ-து. பரிபூரணமாய்நிறைந்திருக்கின்ற துரியாதீதமெனப்பெயர்பெற்றுத் தடையின்றிவிளங்கும் சொப்பிரகாசவுருவாயுள்ளசைதன்யத்தை:— ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக் கொழித்தெத்தடையுமுடறுத்து, எ-து. யாதோர்விகற்பமிலதையுமின்றி யூன்றி

யுணர்ந்தோரே பலவகையாக வேறுபட்டுள்ள பிரக்திகளினின்றும் நீங்கி, பல தடைகளையும் கட்டறுத்து:— தோன்றித்தானே தானுவர் துலங்குமவர்க்கேசுவானுபவம், எ-து. மாயாரகிதமாகத் தோன்றித் தானே தானுவார். அங்ஙனந் தானேதானுகவிளங்குபவர்க்கே சுவானுபவமெனப்படுவது, எ-று.

தத்துவமசியென்பதை முப்பதார்த்தமாக்கி யதன்முடிவில் விளங்குந் துரியாதீதசைதன்யத்தைத நன்குதெளிந்தோரே கிகரின், [illegible] தோன்றித்தானே தானுவர். அன்னோருக்கேயன்றிச் சுவானுபவமேனையர்க்கில்லையெனமுடிக்க. சான்றென்பது; சா[illegible]ன்னுமுரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம். சாலென்பது; போதுமென்னும்பொருள்படுதலின், பரிபூரணமெனவுமாம்.

(க-து.) சுவானுபவமெய்த்தல், தானேதானானவருக்கேயென்பது. ()

க௪௨. - கவி - அ - கை.

[நாராயணதேசிகரடிதொழுபவரும், அவர்கூறியநிர்ந்தநிலையகலாதோரும், எய்தும்பயனினையிவ்வி
கவியிற்கூறுகின்றனர்.]

என்று மாவாக் கியநான்கு மிசைக்கும் வித்தியா னந்தஞ்
சொன்ன நாரா யணன்பாதந் தொழுது துதித்தோர் துகளற்றோ
ரின்ன மாணுக் கன்குருவாற் சந்தே கந்தீர்ந் திடபெதத்தே
துன்னி நிறைந்து நின்றோர்க ளே முத்த ராகுவர்.

(இ-ள்.) என்றுமாவாக்கியநான்கு மிசைக்கும்வித்தியானந்தஞ் சொன்னநாராயணன்பாதந் தொழுது துதிப்போர்துகளற்றோர், எ-து. இங்ஙனமாக்கே சுவானுபவம் விளங்குமென்று மகாவாக்கியநான்கு முரைத்தும் வித்தியானந்தநிலை யினையதெனவெடுத்துத் தெரிவித்த நாராயணதேசிகருடைய உபயபாதங்களை மாமுறைதொழுதுவழுத்துவோர்களங்கரகிதராவர்:— இன்னமாணுக்கன் குருவாற்சந்தேகந்தீர்ந்திடபெதத்[illegible] போன்ற மாணுக்கன் தனதுகுருவாற் சந்தேகவிபரீதந் தவிர்ந்து மேலாயநிலையில்:— துன்னிநிறைந்துநின்றோர்களேமுத்தராகுவரோ, எ-து. விடாதமுந்திப் பூரணமாகவிளங்கிநிற்போர்கள் பரிசுத்தமான சீவன்முத்தராவர், எ-று.

இன்னநிலையினோர்க்கே சுவானுபூதி வாய்க்குமென்று மகாவாக்கியப்படி வித்தையானந்த மினையதெனத் தெரித்தருளிய நாராயணதேசிகரடி தொழுவோர் களங்கரகிதராவரென்பதும், இஃதன்றியும், யாவனொருவன் தக்கமாணுக்கனாகின்று சற்குருவாற் சந்தேகவிபரீதந்தவிர்த்துக்கொண்டு மேலாயநிலையிலமர்ந்து பூரணமாகின்றானோ அவனே சீவன்முத்தனாவனெனவு முடிக்க.

(க-து.) குருபாதந்துதித்தோரும், துரியாதீதபதத்தே நின்றோரும், மெய்ப்பயனினையவென்பது. (க௪௨)

௧௮௩ - கவி. அ - சை.

[இன்னின்னபயனைத்தேன்ற விந்நூலியற்றியதெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வேறு.

தத்துவ விளக்கந் தானுஞ் சந்தேகந் தெளிதலாறு
மொத்திருள் விடாதமாயை யுள்ளிரு ளிரியவோங்குஞ்
சித்ததா மொளிவி ளங்கச் செய்துபின் விருத்திபேதப்
புத்தியால் வருமை யத்தைப் புரையறத் தெளிவித்தாண்டான்.

(இ - ள்.) தத்துவவிளக்கந்தானுஞ் சந்தேகந் தெளிதலாறு மொத்து, எ-து. தத்துவவிளக்கம், சந்தேகந்தெளிதல், என்னுமிவ்விருபடலமும் பேதியாதிந்நூலை:— இருள்விடாத மாயைவுள்ளிருளிரியவோங்குஞ்சித்ததா மொளிவிளங்கச்செய்து, எ-து. இருள்மயமாகின்றுள்ள மாயையென்னு மகவிருளோட்ட ... க்கு மேலிட்டோங்கினின்றுள்ள சிற்பிரகாசமெங்கணு மொருபடித்தாவிளங்கவும் பார்ட்லாகச்செய்து ... விருத்திபேதப்புத்தியால் வருமையத்தைப் புரையறத் தெளிவித்தாண்டான், எ-து. பின்னரிது காரண ... பேதபுத்திவிர்த்தியால் வந்திகொண்டிருக்குஞ் சந்தேகவிபரீதங்களும் யாதுமையுங்கமுந் தோன்றுதுநீக்கித் தெளிவுண்டாக்கி யெம்மை யடிமைகொண்டனன், எ-று.

தத்துவவிளக்கஞ், சந்தேகந்தெளிதலென்னு மிவ்விருபடலத்தானும் ... ருளோத்திருக்குமாறு மாயாவிருளோட்டவும் சிற்பிரகாசம்விளங்கவு மிந்நூலைப் பார்ட்லாகச்செய்து, பின்னர் பேதபுத்திவிருத்தியால் வருமையத்தை, யாதோர் சந்தேகமுந் தோன்றுது தெளிவித் தெம்மை யடிமைகொண்டனனெனமுடிக்க. ஒத்து, செய்து, தெளிவித்து, என்னும் வினையெச்சங்களை ஆண்டானென்னுமிவ்வினை முற்றோடு முடித்துப்பொருள்கொள்க. இக்கவியில் வந்த விருளிரண்டில், ... யது, மாயாசொரூபம். பின்னையது, யாவருள்ளத்தினுமகலாதுநிற்பது; அங்ஙனநிற்பினும் மாயையாதலின், மாயாவுள்ளிருளெனவுருவகப்படுத்தினர். இரிய, விளங்கவென்னுஞ் செயவென்னும் வாய்பாட்டுவினைகள், செய்தென்னும் வினைப்பகுதியில் முடியுமாறுகாண்க. இந்நூலை நன்குணர்ந்தோர்க்கு ... இருளிரிதலும், ஒளிவிளங்கலுமென்க.

(க - து.) இன்னின்னபயன்விளைய விந்நூல்செய்தேனென்பது, ... வாதிகளு மிந்நூல்பூர்வபட்சசித்தாந்தங்களை யாற்றற்கேற்பவின்றியக்கண்ணனவிசெய்தீர், கூடாதென்க. அநுபவம்வரின்மாற்றலாமோ? புலியடிக்கப்புக்காணதனைக் கண்டேதிபோலரெனக. இந்நூலருமை தெரியார்போலு மிதனைவைவார்.

(௧௮௩)

௧௮௪ - கவி. அ - சை.

[இந்நூலாசிரியனை பிவ்வித்துமாணாக்கன் றுதித்ததாக
விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

ஆண்டதே சிகனு லமைய னாரண னனந்தன் பாதம்
பூண்டுமூ வாரோ பத்தாற் பொய்ம்மயக் காவந் தத்தை
மாண்டகல் லபவா தத்தான் மாய்த்தரு ளுக்கத் தென்றுங்
காண்டிட வைத்த ளித்த காரண போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஆண்டதேசிகனுமைய னாரணனனந்தன் பாதம்பூண்டு, எ-து. வலிந்தாட்கொண்டகுருவாகியும், கர்த்தனாகியுமிருக்கின்ற நாராயணதேசிகரதந்தழுற்றபாதங்களைத்தனதுசிரமேற்கொண்டு:— மூவாரோபத்தாற்பொய்ம்மயக்காவந்தத்தை மாண்டகல் லபவாதத்தால்மாய்த்து, எ-து. மூன்றுவிதவாரோபத்தினாற் பொய்ப்பிராந்திரூபமாக ... மாயையென்பதை மாட்சிமைப்பட்ட நல்லபவாதயுத்தியா னசிப்பித்து:— அருளுக்கத்தென்றுங் காண்டிடவைத்தளித்த காரணபோற்றிபோற்றி, எ-து. அருள்நோக்கினாலெப்போதுங் கண்டுசிந்தித்துய்ய நூலாகப்பாடிவைத் தெம்போலிகட்குக்கொடுத்த காரணகுருவாகிய நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ-று.

நாராயணதேசிகரதடிகளைச் சிரமேற்கொண்டு, ஆரோபத்தால்வந்த மாயையை யபவாதத்தாற்கெடுத்து நூலாகப்பாடிக்கொடுத்த காண்டவமூர்த்தியே! சரணஞ்சரணமெனக்கூட்டுக. ஓர்பிரக்ருதியே ... பகத் தோற்றலினாலும், அத்தோற்ற பொய்மயக்காமுடிவதினாலும், அங்ஙனமுடிவது மாயையென்னும்பெயர்த்தலினாலும், இதனை யத்தியாரோபமென்பார். மூவாரோபத்தாற் பொய்ம்மயக்காவந்தத்தையெனவும், அதனைக்கெடுத்த லபவாதத்தாலாதலின், மாண்டகல்லபவாதத்தால் மாய்த்தெனவுங் கூறியவாறு. ... வைத்தென்பதற்குச் செயப்படுபொருளின்மையின், நூலை ... வைத்தெனக்கொண்டாம். அருளுக்கத்தென்றது, அருளுக்கமென்றிருக்கின், அருளுக்கம்வைத்தெனப் பொருள்கொள்ளலாம், அங்ஙனமில்லாமையாற்கூடாது. இங்கே நூலைச் சிறப்பிக்கவந்தமாணாக்கனாதலின், பாடிவைத்தென்றும், வைத்தென்பதற்கு இங்ஙனங்கூட்டி ... சாரமையினுமமையும்.

(க - து.) இந்நூலைச் செய்தளித்தவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்ததென்பது. இங்ஙனஞ்செய்தது, இந்நூலருமைபற்றியென்க.

(௧௮௪)

௧௮௫ - கவி. அ - சை.

[சற்குருவின்பாதாபிடேகநீராத் தலைமேற்கொண்டோர் இந்நூலை
... வேண்டியவாறுணர்ந்தோரும், ... தும்பயனினைய
வென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

குலவுசற் குருவின்பாதக் குளிர்புன லைமேற் கொண்டார்
ருலகினிற் றீர்த்தமெல்லா முற்றபே றடைவார் போல்வார்
நலமெய்யாகிய கைவல்ய நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளா வாழ்வார்.

(இ - ள்.) குலவுசற்குருவின்பாதக் குளிர்புனலைமேற் கொண்டார், எ-து. யாவுந்தானாகவிளங்கிய சற்குருவின் பாதத்தைப் பூசித்த குளிர்ச்சிபொருந்தியசலத்தை ஸ்நானமாகக் கொண்டோர்:— உலகினில் தீர்த்தமெல்லாமுற்றபேறடைவார்போல்வர், எ-து. உலகத்தின்கண் சகலபுண்ணியதீர்த்தங்களினும் விதிமுறையே மூழ்கியடைந்தபேறுடையார்போல்வர்:— நலமெய்

யாகிய கைவல்யநவநீதநூலைகற்றோர், எ-து. மேலான நன்மையும், எதார்த்த முமாகின்றுள்ள, இந்தக் கைவல்யநவநீதநூலைக் கற்கவேண்டியவாறு கற்றோர்:—பலகலைஞானங்கள் படித்தஞானிகளாவாழ்வார், எ-து. எண்ணிறந்த பலவேறுவகைப்பட்ட நூல்களையும் ஞானத்தைமாத்திரம் பிரதிவாதிக்கத் தக்க கடல்போலிருந்துள்ள நூல்களையுந் தக்கசிரவணாதிகளாற்கற்றுத் தெளிந்த ஞானிகள்போலவே யையந்திரிபின்றி வாழ்வார்களே, எ-று.

எழுவாய்பயனிலையெனக்கூட்டக் கொண்டார்போல்வரொன்றும். இங்ஙனங் ௦ெமதுசுவாமிக ஞானாசிரியதனின், கவிக்குணையாதலினும், அக்கவி இலக்கணமுழுவுக் கிடம்பெறவிருக்கவேண்டுமாதலினும், கூடாதெனக. இதுசாம்பிரதாயவுரையெனின், ஞாயஞ்சோதனைபொருத்தங்கட்கு முரணாதிருக்கவேண்டும். இங்ஙனமெல்லாம் வேதாந்தத்துக்கு வேண்டுவதின்றெனின், அப்போது நூல்களாயிருக்கவேண்டுவதின்று. வேண்டுவதின்றெனின்; சுருதி, யுத்தி அனுபவ மென்பானேன்? சுருதிவேண்டுவதின்றெனின், ஞானநூல்களெதற்கு? யுத்தியாகிய ஞாயஞ் சோதனை பொருத்தமெதற்கு? சுவானுபவமாத்திரம் போதுமெனின், யுத்திக்குமுரணாய சுவானுபவமாக வேண்டும். ஆதலிற் சுவானுபவஞ்; சுருதியுத்தியொத்ததென்றார் சான்றோர் [illegible] தக்கசாம்பிரதாயத்தை யறிந்துகொள்ளாதகுற்றமென [illegible] சுருதி யுத்தி முரணாதகூறற்குவலியின்றேல் சுவானுபவமு மங்ஙனமாகும். [illegible] மேற்றோராகக் கூறுதிருக்கவேண்டும். கூறவரின், குற்றம் வரும். எங்கள்சுவாமிகள்கூறியதெனின், அவருக்கும்வரவா, அவரை யிழுப்பதுபோதும் வாயடக்கிற்கை நன்குமதிப்புக்குமேன்மை.

(க-ஞ.) எல்லாங்கற்றுத் தெளிதல்போலு மிந்நூலைமாத்திரங் கற்கவேண்டியவாறு கற்றுத்தெளிதலென்பது. நல்மெய்யாகிய கைவல்யமெனவே, கைவல்யம்; நலமுமெய்யுமாயதெனப்பெற்றாம். தானயலாகாதுதானே தானாத லெல்லாநலத்திலும் மேலாயதாதலின் நலமெனவும், தானென்பதேமெய், ஏனையல்வ யெத்திறத்தவாயினும் பொய். என்த்துணிதலின் மெய்யெனவும், இந்நூலுக்கடையாக்கியதென்க. சம்பூரணம், முற்றிற்று.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம். கவி - க௮௫.
தத்துவவிளக்கப்படலம். கவி - க௦௮.
ஆக கவிகள் - உ௯௩.

5.7.19 முற்றிற்று.

நேரிசைவெண்பா.

தத்துவ மல்லாத சராசரங்க ளொங்கணுள
தத்துவத்தைச் சோதித்துத் தானதற் - கொத்துறையே
யன்றிப் பிறிதிலையா லாய்ந்துய்ம்மி னிந்நூலை
யன்றிச் சுருக்க மெங்ஙான்.